Milan Ždrale

FK SLOGA 1945–2005

GRAFOMARK
Laktaši, 2007.

MILAN ŽDRALE

FK SLOGA
1945 – 2005

GRAFOMARK
Laktaši

POČECI ORGANIZOVANOG SPORTA U DOBOJU

Odlaskom Turske iz Bosne i Hercegovine i dolaskom Austrougarske nastupile su promjene u kulturnom i sportskom životu naroda. Dogodilo se to poslije 1878. godine. Austrougarski vojnici koji su došli u BiH imali su redovno sportsko vježbanje s ciljem održavanja fizičkih sposobnosti. Oni su sa sobom donijeli i nove sportske igre među kojima su bile i igre fudbalskom i teniskom loptom. Fudbal je bio naročito omiljen među vojnicima, dok su tenis i kuglanje bili rezervisani za oficire i njihove porodice. Još u toku prve godine okupacije BiH, austrijski vojnici osnivaju kuglaške klubove u Hercegovini, ali i u Sarajevu, igraju fudbal u kasarnama. Naravno nije to bio fudbal kakvog danas znamo sa modernih stadiona. Igralo se u vojničkim cipelama, na vježbalištu ili u krugu kasarne.

Poslije okupacije BiH, Austrougarska je stvarala povoljne uslove za njenu aneksiju koja će biti izvršena 1908. godine. U tom smislu, crno–žuta monarhija je nastojala da sportske organizacije, gimnastička i kulturna društva, kao i horove usmjeri ka ostvarivanju svojih političkih ciljeva. Austrougarska nastoji da buđenje nacionalne svijesti naroda BiH usmjeri u svom interesu. Tada dolazi do osnivanja nacionalnih kulturnih i sportskih društava. Sve se odvija uz saglasnost austrijskih vlasti. Kako je naprijed rečeno, u Sarajevu je 1908. osnovan prvi fudbalski klub. Bio je to samo početak jedne lijepe fudbalske priče koja traje evo punih 100 godina i u kojoj su svoje mjesto našli mnogi klubovi, među kojima je i fudbalski klub Sloga.

Fudbal je iz dana u dan sticao sve veću popularnost i ako se prvih decenija 20. vijeka, na ovu igru kod nas nije gledalo blagonaklono. Nova igra nije toplo primljena od tadašnjih školskih i opštinskih vlasti. Čak i roditelji mladića koji su voljeli ovu igru nisu se radovali fudbalskim utakmicama. Neki roditelji su kažnjavali svoje sinove zabranjujući im da se druže s fudbalskom loptom. Direktori škola zabranjivali su đacima da se aktivno i pasivno bave fudbalom. Pod "pasivnim" bavljenjem fudbalom smatrali su gledanje fudbalskih utakmica. Škole su morale da se pridržavaju naredbe, koju bi donijelo Prosvetno odjeljenje Velike škole, pa su kažnjavali igrače koji su nastupali za registrovane klubove. Ipak, fudbal se nije mogao "ugasiti" nikakvim naredbama i zabranama. On je nezadrživo osvajao

mlade koji su u sve većem broju dolazili na igralište. Osnivanje klubova zahvatilo je jugoslovenski prostor još prije stvaranja zajedničke države. Ovaj sport će u relativno kratkom vremenu postati najpopularniji i najmasovniji. Postaće najljepša sporedna stvar na svijetu.

Poslije osnivanja Đačkog sportskog kluba u Sarajevu, dvije godine kasnije (1910), u Bosanskom Novom osnovan je fudbalski klub Sloboda. Iste godine u Sarajevu je osnovan Sarajevski športski klub. Zatim je, takođe u Sarajevu, osnovan (1912) Radnički sportski klub Hajduk... Bili su to samo počeci, vrelo koje žubori i koje će se poslije Prvog svjetskog rata i stvaranje zajedničke jugoslovenske države pretvoriti u silnu rijeku. Poslije ujedinjenja, odnosno od 1919. godine, na prostorima Jugoslavije nicaće fudbalski klubovi kao pečurke poslije kiše.

Samo u Sarajevskom fudbalskom podsavezu kome su pripadali i dobojski klubovi Ozren i Građanski, u periodu od stvaranja Jugoslavije, pa do 1932. godine formirano je 40 fudbalskih klubova. Bilo je klubova koji su postojali, igrali prijateljske utakmice, ali nisu bili registrovani. Da bi klub bio registrovan morao je ispuniti tri uslova: 1. Da odigra utakmicu protiv nekog registrovanog kluba, 2. Da ima svoje igralište, 3. Da plati godišnju članarinu Podsavezu. Zbog toga se događalo da u jednom gradu, odnosno mjestu, postoji klub a da nije registrovan. Tako je bilo i u Doboju gdje su austrijski vojnici i radnici igrali utakmice, a domaće stanovništvo sa velikom znatiželjom posmatralo tu novu igru.

Potpuno je izvjesno da se u Doboju igrao fudbal i prije Prvog svjetskog rata, ali nisu ostali dokumenti o tome. Još 1880. godine, kako je naprijed bili riječi, fudbal se igrao na lijevoj obali Save, u Županji. Igrali su ga strani radnici. Županja je blizu gradova u sjevernoj Bosni, a nije daleko ni od Doboja. U svim tim mjestima bilo je stranih radnika pa je realno pretpostaviti da se i na desnoj strani rijeke Save krajem 19. i početkom 20. vijeka igrao fudbal. Izbijanjem Prvog svijetskog rata utihnule su sve sportske aktivnosti. Četiri godine nije bilo fudbala, umjesto na igralište, mnogi mladići otišli su na front, neki se sa njega nikad nisu vratili.

Poslije ujedinjenja i stvaranja zajedničke države, obnovljen je sport na prostorima **Jugoslavije**. Stari klubovi su nastavili sa svojim aktivnostima. Formirani su i novi. Samo u prvoj godini poslije rata, u Bosni i Hercegovini su osnovani klubovi – **Sloboda** (Tuzla), **Jedinstvo** (Brčko), **Krivaja** (Zavidovići), **Zrinjski** (Mostar), **Uskok** (Čapljina), **Zrinjski** (Tuzla). Narednih godina nastavljeno je osnivanje fudbalskih klubova. Tome će snažan potstrek dati **Nogometni savez Jugoslavije** koji je formiran u Zagrebu 1919. godine, te učešće jugoslovenske reprezentacije na **Olimpijskim igrama** 1920. u Anversu.

Ono što je ostalo zapisano je činjenica da se prve organizovane sportske aktivnosti u Doboju javljaju početkom 20. vijeka i vezane su za formiranje "Hrvatskog sokola". Bilo je to 1908. godine kada je **"Hrvatski soko"** u Doboju imao 44 aktivna člana, među kojima je bilo sedam žena. Novi veliki impuls razvoju organizovanog sporta u ovom gradu daće **"Srpski soko"** koji je formiran, 18. februara 1913. godine. Nažalost, čim su dobojski "Sokolaši" krenuli u masovno širenje sporta, izbio je Prvi svjetski rat pa je usljedila četvorogodišnja pauza.

Odmah nakon oslobađanja od austrougarske okupacije i stvaranja zajedničke države, u Doboju je u proleće 1919. godine osnovan **Jugoslovenski soko** koji je okupio 150 mladića i djevojaka zaposlenih na Željeznici i u Fabrici šećera na Usori. Članovi najmlađih kategorija bili

su učenici tada jedine Osnovne škole u Doboju. U Sokolskom društvu okupljali su se gimnastičari, fudbaleri, atletičari, planinari, smučari... Aktivnost Sokolskog društva u Doboju odvijala se kroz šest muških i ženskih kategorija.

Prema nekim izvorima u Doboju je još 1919. godine formiran Fudbalski klub **Građanski** čiji su članovi bili većinom iz redova napredne radničke omladine. Međutim, samo ime Građanskog nije u skladu sa tom tvrdnjom. Građanski klubovi su uglavnom pripadali bogatijim staležima, a ne radnicima. Kada je dobojski Građanski u pitanju, ova tvrdnja o godini njegovog osnivanja koje sam saznao iz materijala kojeg je prikupljao dugogodišnji sportski radnik i novinar Jovo Popović, je u koliziji sa podacima koje nam pruža pregled fudbalskih klubova u Sarajevskom fudbalskom podsavezu iz 1932. godine. U tom dokumentu, kojeg prezentujem u ovoj knjizi, među sarajevskim fudbalskim klubovima iz 1932. godine pod rednim brojem 25. upisano je ime – Sportski klub **Građanski** – Doboj – **osnovan 1931. godine,** Boja kluba: belo – crveno, Adresa kluba: ista (nije se menjala). Dakle, Građanski bi mogao biti jedan od onih klubova koji su postojali, ali duže vrijeme nisu bili registrovani. Kad je prvi put registrovan, ta godina mu se zvanično računa kao godina osnivanja. Ipak, i ovdje postoji nelogičnost da jedan građanski klub tako dugo nije bio u stanju da ispuni uslove za registraciju. U svakom slučaju, treba uvažavati dokument Nogometnog Saveza Jugoslavije i nogometnog podsaveza Sarajevo iz 1932. godine

Prema bilješkama Jovana Popovića, u Doboju je **1921.** godine osnovao Sportsko društvo Borac koje se već naredne godine rasformiralo zbog generalnog štrajka željezničara u kome su učestvovali gotovo svi članovi ovog društva. Isti izvor navodi da je odmah po prestanku rada Borca, formiran Fudbalski klub **"Ozren"** i da je počela sa radom kuglana u krugu Fabrike šećera, a interesovanje omladine za uključivanje u rad društva i klubova, bilo je sve veće. Članovi dobojskog Sokolskog društva ubrzo su postali među najboljim u tadašnjoj Tuzlanskoj župi; izgradili su svoj dom, učestvovali su na svim župskim takmičenjima, na pokrajinskom sletu u Sarajevu i na svesokolskim sletovima u Beogradu i Pragu. Na inicijativu Društva formirane su sokolske čete u Kostajnici i Koprivni, Osječanima, Bušletiću, Lipcu i ostalim mjestima u kojima je članstvo sačinjavala napredna seoska i radnička omladina.

Ne zna se tačno ko je i kada donio prvu fudbalsku loptu u Doboj. Smatra se da je to učinio jedan student iz Beča, naš čovjek koji se tamo školovao. Danas nema dovoljno pisanih tragova koji bi mogli posvjedočiti o prvim godinama i decenijama dobojskog fudbala. Prema raspoloživim dokumentima, u dobojskom kraju, prije Drugog svjetskog rata, egzistiralo je nekoliko fudbalskih klubova. U dokumentima Sarajevskog nogometnog podsaveza, ne pominje se Borac. Pominju se Građanski, koji je prema tom dokumentu osnovan 1931. godine; Željezničar koji je osnovan 1933. godine (nema preciznih podataka o klubu) i Ozren. O Ozrenu nalazimo podatke u pomenutom dokumentu Sarajevskog fudbalskog podsaveza, ali nije navedena godina osnivanja, zato što klub nije poslao potrebne podatke o sebi. Ozren je bio samo jedan od klubova koji nisu dostavili potrebne podatke Sarajevskom nogometnom podsavezu.

Članovi dobojskog Sokolskog društva bili su vrlo aktivni i ubrzo su postali među najboljima u tadašnjoj Tuzlanskoj župi. Dobrovoljnim prilozima, dobrovoljnim radom, ali i uz podršku tadašnje vlasti uspjeli su da sagrade Sokolski dom,

Fudbalski klub Union - 1932. godina

zatim su uzeli učešće u svim župskim takmičenjima, na Pokrajinskom sletu u Sarajevu i na svesokolskim sletovima u Beogradu i Pragu. Na inicijativu Društva formirane su sokolske čete u Osječanima, Kostajnici, Koprivni, Lipcu, Bušletiću i ostalim okolnim mjestima u kojima je članstvo sačinjavala napredna seoska i radnička omladina. U periodu između dva svjetska rata u neposrednoj blizini Doboja, u Usori, formiran je fudbalski klub Union. Ovaj klub je rođen 1929. godine. Registrovan je 1930. i ta godina se navodi kao zvanična u tadašnjim dokumentima Sarajevskog fudbalskog podsaveza.

Između dva svjetska rata, fudbal je u Sarajevu bio znatno razvijeniji nego u drugim djelovima Bosne i Hercegovine, to je i razumljivo. Sarajevo je bilo centar u svakom pogledu pa, naravno, i u sportu, odnosno fudbalu. Tu je bilo najviše novca i to je jedan od glavnih razloga što su Slavija i Sašk, koje su pomagali bogati industrijalci i trgovci, bili najbolji i najuspešniji. Sarajevski nogometni podsavez je imao svoje ligaško takmičenje koje je započelo neposredno nakon stvaranja Jugoslavije. Bile su to lige Prvog i Drugog razreda. Prvak Drugog razreda ulazio je u Prvi razred, a šampion prvog razreda igrao je u prvenstvu Jugoslavije. Do 1929. godine, najčešće je to bio Sašk, a od tada Slavija. Prvak Prvog razreda smatrao se apsolutnim šampionom na prostoru Bosne i Hercegovine.

Klubovi izvan Sarajeva igrali su za prvaka provincije, kako se to tada zvalo. Hercegovački klubovi su se takmičili za prvaka Hercegovine, a bosanski za prvaka Bosne. Pobjednici su igrali međusobno dvije utakmice za prvaka provincije. Od dobojskih predratnih klubova to je uspjelo

samo Unionu koji je već u prvoj godini svoga rada postao prvak Bosne, da bi onda igrao dvije utakmice sa prvakom Hercegovine, mostarskim Veležom i postao najbolji u bosanskohercegovačkoj provinciji.

Prema zabilješkama Jovana Popovića, u proleće 1933. godine došlo je do fuzije Ozrena i Građanskog pa je kao rezultat tog procesa nastao Fudbalski klub Željezničar. Međutim, prema dokumentima Sarajevskog nogometnog podsaveza, u Doboju su 1935, ali i 1939. godine (pred sami rat) postojala tri kluba – Građanski, Ozren, i Željezničar. To znači, da su Građanski i Ozren nastavili sa radom, ada im se 1933. pridružio novooformeni klub Željezničar. Nema sačuvanih dokumenata o načinu na koji je formiran dobojski Željezničar, ali se može predpostaviti da su se iz Građanskog i Ozrena izdvojili neki fudbaleri i formirali svoj novi klub kome su dali ime Željezničar. Od starta "Željo" je bio uspješan i već 1935. godine osvaja prvo mjesto u tuzlansko-dobojskoj oblasti. Tada je učestvovao u borbi za prvaka bosanskohercegovačke provincije. Igrao je dvije utakmice sa Jadranom iz Visokog i bio slabiji. (Visočani su postali prvaci bosanskohercegovačke provincije). U to vrijeme Union i Željezničar su bili veliki rivali i stalno su vodili "bitku" za prestiž. Željezničar je imao visok rejting što potvrđuje i činjenica da je 1938. godine igrao na proslavi 30 godina sarajevske Slavije. U to vrijeme Slavija je bila jedan od najboljih klubova u Jugoslaviji, stalno je igrala u Prvoj ligi, imala reprezentativce, lijep stadion i veliki ugled. Od dobojskih klubova, Slavija je na svoju proslavu pozvala Željezničara koji je ostavio dobar utisak. Na proslavi je nastupilo 18 klubova izvan Sarajeva među kojima je bila i Slavija iz Sofije. U tom periodu zapažene rezultate postizali su i ostali fudbalski klubovi sa dobojskog područja, te Sokolsko društvo, Kuglaški klub, sokolske čete u selima i druge sportske organizacije.

Bile su to lijepe godine u kojima je sport predstavljao novu zabavu i pravu atrakciju. Veliko interesovanje pobuđivali su susreti fudbalskih ekipa – Željezničara, Uniona, Građanskog i Ozrena koji su se nadmetali sa klubovima iz okolnih mjesta. Naročito su interesantna bila putovanja izvan Doboja. Bili su to pravi doživljaji za igrače i rukovodstvo klubova. Nije bilo lako organizovati ta putovanja, jer su u to vrijeme saobraćajne veze bile slabo razvijene. Putovalo se na razne načine – "ćirom", teretnim kamionom, zaprežnim kolima... Za takva putovanja bilo je potrebno pribaviti dozvolu, koju je davao Sreski načelnik.

U periodu do Drugog svjetskog rata, dobojski klubovi su igrali po dvadesetak utakmica godišnje. Takmičili su se u prvenstvu bosanske provincije. Sistem takmičenja na prostoru Bosne i Hercegovine imao je, za današnje pojmove, neobičnu formu o čemu je naprijed bilo govora. U to vrijeme klubovi su se suočavali sa mnogim problemima, A najveći je bio obezbjeđivanje materijalnih sredstava i igračkog kadra. Fudbaleri su regrutovani među mladim učenicima, radnicima i studentima. Tadašnje škole su po direktivi Sreskog načelstva zabranjivale učenicima da se uključuju u klubove. Igranje fudbala se kažnjavalo. Mladi su voljeli tu igru, pa su najčešće ilegalno postajali članovi registrovanih fudbalskih društava. I pored svih zabrana i prepreka, fudbal se sve više širio u dobojskom kraju. Mlade niko nije mogao odvojiti od ove igre: ni roditelji ni škola, ni sreske vlasti. Jednostavno, fudbal je postao sastavni dio njihovog života, a njihov život sve više se odvijao po slobodnim prostorima i ledinama u Doboju i okolini.

SARAJEVSKI FUDBALSKI PODSAVEZ 1932. GODINE

1. Sportski klub **"Slavija"** – Sarajevo
   Osnovan: 1908. godine
   Boja kluba: crveno–belo
   Adresa kluba: Jeftanovićeva palača – Sarajevo

2. **Sarajevski amaterski šport klub** – Sarajevo
   Osnovan: 1910. godine
   Boja kluba: zeleno–belo
   Adresa kluba: Aleksandrova ul. 56/I

3. Radnički sportski klub **"Hajduk"** – Sarajevo
   Osnovan: 1912. god.
   Boja kluba: crveno
   Adresa kluba: Radnički Stadion

4. **Jugoslovenski športski klub** – Mostar
   Osnovan: 1918. god.
   Boja kluba: zeleno–belo

5. Sportski klub **"Uskok"** – Čapljina
   Osnovan: 1919. god.
   Boja kluba: belo–crno
   Adresa kluba: ista

6. Hrvatski šport klub **"Zrinjski"** – Mostar
   Osnovan: 1919. god.
   Boja kluba: crveno–belo
   Adresa kluba: ista

7. Hrvatski šport klub **"Zrinjski"** – Tuzla
   Osnovan: 1920. god.
   Boja kluba: zeleno–belo
   Adresa kluba: ista

8. Šport klub **"Željezničar"** – Sarajevo
   Osnovan: 1921. god.
   Boja kluba: tamno plavo–belo
   Adresa kluba: Mašića ul. br. 3

9. Sport klub **"Bojna"** – Travnik
   Osnovan: 1922. god.
   Boja kluba: plava

10. Radnički šport klub **"Velež"** – Mostar
    Osnovan: 1922. god.
    Boja kluba: crveno
    Adresa kluba: Glavna ul. br. 11

11. Športski klub **"Vardar"** – Mostar
    Osnovan: 1922. god.
    Boja kluba: plavo–belo
    Adresa kluba: ista

12. Sportski klub **"Borac"** – Sarajevo
    Osnovan: 1923. god.
    Boja kluba: plava
    Adresa kluba: Ulica Kralja Petra, hotel "Imperial"

13. Šport klub **"Jadran"** – Visoko
    Osnovan: 1923. god.
    Boja kluba: plavo
    Adresa kluba: ista

14. Športski lub **"Zmaj od Bosne"** – Tuzla
    Osnovan: 1924. god.
    Boja kluba: plavo
    Adresa kluba: Solin Trg br. 12

15. Sport klub "**Jugoslavije**" – Sarajevo
Osnovan: 1925. god.
Boja kluba: belo–plavo
Adresa kluba: ista

16. Radnički sport klub "**Plamen**" – Travnik
Osnovan: 1926. god.
Boja kluba: crveno
Adresa kluba: Kralja Petra br. 65

17. Radnički sport klub "**Proleter**" – Teslić
Osnovan: 1926. god.
Boja kluba: plavo–crveno
Adresa kluba: ista

18. Sport klub: "**Građanski**" – Zenica
Osnovan: 1927. god.
Boja kluba: crveno–belo
Adresa kluba: ista

19. Sportski klub "**Hrasničar**" – Sarajevo
Osnovan: 1927. god.
Boja kluba: plavo
Adresa kluba: Hrasno br 24

20. Sport klub "**Sloga**" – Sarajevo
Osnovan: 1928. god.
Boja kluba: belo
Adresa kluba: Destića ul. br. 4

21. Sport klub "**Petar Kočić**" – Sarajevo
Osnovan: 1928. god.
Boja kluba: crveno–plavo
Adresa kluba: ista

22. **Sarajevski sportski klub** – Sarajevo
Osnovan: 1928. god.
Boja kluba: plavo–belo
Adresa kluba: ista

23. Športski klub "**Elektro-Bosna**" – Jajce
Osnovan: 1930. god.
Boja kluba: belo–plavo
Adresa kluba: ista

24. Športski klub "**Union**" – Usora
Osnovan: 1930. god.
Boja kluba: belo–plavo
Adresa kluba: hotel "Kolodvor"

25. Sport klub "**Građanski**" – Doboj
Osnovan: 1931. god.
Boja kluba: belo–crveno
Adresa kluba: ista

26. Šport klub "**Đerđelez**" – Sarajevo
Osnovan: 1932. god.
Boja kluba: crveno–zeleno
Adresa kluba: Husein Kapetana br. 35

27. Športski klub "**Željezničar**" – Derventa
Osnovan: 1932. god.
Boja kluba: crveno
Adresa kluba: ista

28. **Jugoslovenski olimpijski sportski klub** – Sarajevo
Osnovan: 1932. godine
Boja kluba: crveno–crno
Adresa kluba: Kralja Petra br. 11

29. Građanski sportski klub "**Desta**" – Teslić
Osnovan: 1932. god.
Boja kluba: plavo
Adresa kluba: ista

30. Sportski klub **"Leotar"** – Trebinje
    Osnovan: 1923. god.
    Boja kluba: plavo–bijelo
    Adresa kluba: ista

Neki klubovi, stalni članovi Jugoslovenskog nogometnog saveza, nisu dali podatke o sebi:

31. Sportski klub: **"Igman"** – Ilidža
32. Sportski klub **"Solvaj"** – Lukavac
33. Sportski klub **"Sloboda"** – Tuzla
34. Sportski klub **"Gučevo"** – Loznica
35. Sportski klub **"Ugar"** – Tuzla
36. Sportski klub **"Krivaja"** – Zavidovići
37. Sportski klub **"Era"** – Užice
38. Sportski klub **"Šumadija"** – Tuzla
39. Sportski klub **"Sloboda"** – Užice –
40. Sportski klub **"Jedinstvo"** – Čačak
41. Sportski klub **"Vrbas"** – Jajce
42. Sportski klub **"Zrinjski"** – Vrbas
43. Sportski klub **"Građanski"** – Derventa
44. Sportski klub **"Ozren"** – Doboj

(Tekst prenesen onako kako je napisan 1932. godine)

(Iz ovog spiska se vidi da su neki klubovi iz Srbije pripadali Sarajevskom fudbalskom podsavezu. Organizacija podsaveza bila je po teritorijalnom principu – klub je pripadao najbližem podsavezu. Tako na primjer – brčansko Jedinstvo je pripadalo Osječkom nogometnom podsavezu, neki klubovi iz Istočne Hercegovine pripadali su Cetinjskom fudbalskom podsavezu itd.).

Jedna od prvih sloginih utakmica poslije Drugog svjetskog rata

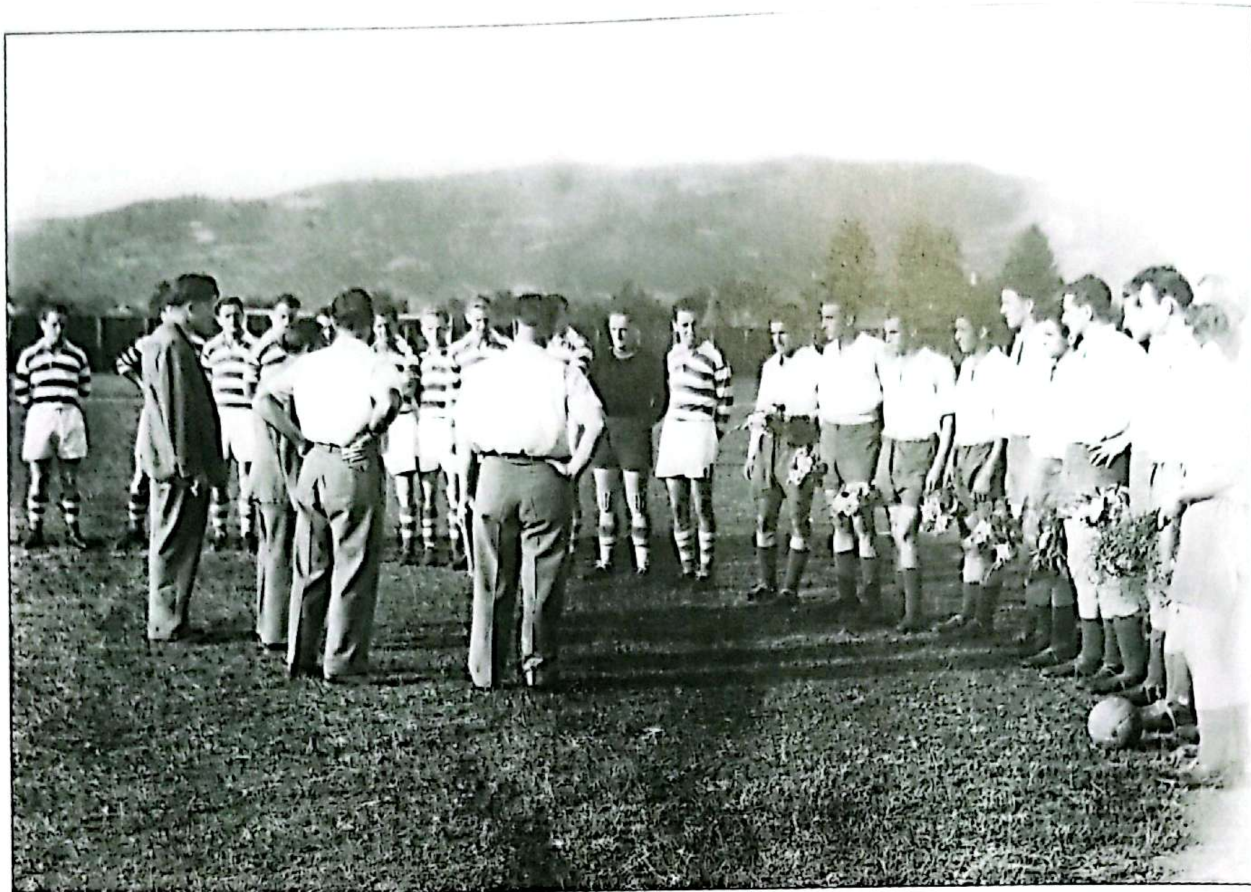
ROĐENA JE "SLOGA"

Sportske aktivnosti u Doboju, kao i u drugim mjestima širom Jugoslavije, prekinuo je Drugi svjetski rat. Punih pet godina trajala je pauza, da bi nakon oslobođenja zemlje, u drugoj polovini 1945. godine počeo da se obnavlja sportski život. U zemlji u kojoj se još osjećao miris baruta, omladina je krenula u obnovu i izgradnju domovine. Tokom vrelih julskih dana 1945. godine krenula je inicijativa za osnivanje sportskog društva. O tome su kasnije iznosili svoja sjećanja Franjo **Puškarić**, Idriz **Kalabić**, Slobodan **Gajin**, Kosta **Jotić**, Hasan **Šehić**, Anto **Kalih**, Mijo **Miličević**, Muhamed **Kikić...**

– Veliki broj mladih okupio se tog 19. jula 1945. godine u sali Sokolskog doma (kasnije dom DTV Partizan) – pričao je Hasan Šehić mnogo godina kasnije o Osnivačkoj skupštini Sportskog društva Sloga. Bilo je dosta diskutanata i prijedloga oko imena koje treba dati novom sportskom društvu. U jednom trenutku, s obzirom da je bilo više prijedloga, Slobodan **Gajin**, tada sekretar Sreskog komiteta SKOJ–a, je predložio: "Kada smo se ovako složno i u velikom broju sakupili, neka se klub zove SLOGA."

Ovaj prijedlog je sa oduševljenjem pozdravljen i tako je "Sloga" dobila ime. Osnivačkoj skupštini prisustvovao je i Smail **Arifović** koji je tek mnogo godina kasnije rasvjetlio neke detalje oko nastanka imena "Sloga". Smail je bio vrlo talentovan dječak koji je sanjao da i on postane fudbaler. Jednog dana pozvao ga je Sveto **Dakić**, u to vrijeme poznati željeznički rukovodilac. Prostorije kluba bile su kod Mužika (u blizini sadašnje zgrade Opštine Doboj). Nagovorio ga je da počne ozbiljno da trenira fudbal. Smail Arifović je debitovao u dresu Željezničara protiv Solvaja iz Lukavca, i to samo jedno poluvrijeme. Poslije je igrao u vinkovačkoj "Slogi", a zatim se vratio na željeznicu u Doboj i nastupio za Slogu od 1945. do 1949. godine.

Smail Arifović je dopunio priču o nastanku imena "Sloga" koja je direktno vezana za njegovo učešće na toj osnovačkoj skupštini. "Neposredno pred početak tog istorijskog skupa za dobojski fudbal, razgovarao sam sa Slobodanom Gajinom, prvoborcem ovog kraja i divnim čovjekom, koji je sa mnogo entuzijazma prišao obnovi fudbala u Doboju. U tom

Pred početak jedne Slogine utakmice ns stsrom stadionu iz pedesetih godina 20. vijeka

razgovoru potsjetio sam ga, da sam ja igrao u Slogi iz Vinkovaca i da bi to bilo najbolje ime za naš budući klub. Rekao sam mu da u imenu "Sloga" ima dosta simbolike. Moj veliki prijatelj i zaljubljenik u fudbal mi je rekao: "Odlično, Smaile, to je ono pravo!" Ušli smo u dvoranu koja je bila puna. Sjednicom je predsjedavao Kosta Jotić– Koja, prvoborac dobojskog kraja i poslije rata dugogodišnji visoki društveno–politički radnik i rukovodilac. Kada je došao trenutak da se predloži ime, Gajin i ja smo digli ruke i prijavili se za prijedlog. Slobodan Gajin je prvi dobio riječ i javno predložio da se novi klub zove – Sloga. Prijedlog je prihvaćen uz gromki aplauz.

Na Osnivačkoj skupštini izabran je novi akcioni odbor, a za prvog predsjednika Radničkog sportskog društva Sloga izabran je Franjo **Puškarić**. Dužnost sekretara povjerena je Franji **Ljupši**, a blagajnika Hasanu **Sabiću**, i Hajrudinu **Mulaliću**. Za novoformirane sekcije u Sportskom društvu Sloga bili su zaduženi: Mijo **Miličević** (za fudbal), Franjo **Ljupša** (šah), Smail **Buljubašić** (atletika), Anton **Kalih** (gimnastika), Muhamed **Salihović** (odbojka), Emil **Petaković** (stoni tenis).

Odmah nakon konstituisanja Sloge, uprava je stupila u vezu sa brojnim klubovima iz Bosne i Hercegovine i uskoro dolazi do odigravanja utakmica. U Doboju gostuju Proleter iz Teslića, Sloboda iz Tuzle, Borac iz Banjaluke, Tekstilac iz Dervente, Udarnik iz Sarajeva. Prvu zvaničnu utakmicu fudbaleri Sloge osigurali su u avgustu mjesecu 1945. godine u Doboju sa

teslićkim **Proleterom**. Susret je završen pobjedom Sloge 2:1, a dvostruki strijelac za domaće bio je Muhamed **Salihović**. Gol za Proleter postigao je Muhamed **Kikić**, kasnije dugogodišnji fudbaler Sloge. Interesovanje za fudbal stalno je raslo. Sloga je uspjela da formira jaku ekipu koja se uspješno nosila sa najjačim timovima iz Bosne i Hercegovine.

Prema sjećanju starih Dobojlija, Sloga je u 1945. godini najčešće igrala u sastavu: Rudo **Jiral**, Rizo **Salihović**, Mijo **Miličević**, Ivan **Girardi**, Johan **Oliva**, Franjo **Ljupša**, Slobodan **Gajin**, Samil **Arifović**, Jozo **Lenert**, Nedeljko **Mikić**, Željko **Krešić**.

Prvih posleratnih godina vladalo je veliko siromaštvo pa nije bilo lako obezbijediti opremu i rekvizite za ekipu. Fudbaleri su imali nešto sačuvane sportske opreme, ali je dosta dresova napravljeno od padobranskog platna zarobljenog tokom rata. Listajući požutjele stranice "Oslobođenja" doznajemo da je u ponedeljak 23. septembra 1946. u Doboju gostovala ekipa sarajevskog Udarnika. Naime, Udarnik se vraćao sa gostovanja u Tuzli gdje je pobjedio ekipu Slobode 3:2. U vrlo živoj i uzbudljivoj utakmici u Doboju, Sloga je visoko porazila ekipu Udarnika (6:2) i oduševila svoje navijače. Oba tima dala su maksimum od sebe. Golove za Slogu postigli su Mehmed Salihović (3), Lenart (2) i Bampa, dok je dvostruki strijelac za goste bio Aco (izvještač je javio ime strijelca iz Sarajeva). Ovaj meč je predstavljao pravu propagandu lijepog fudbala u Doboju. (Sarajevski Udarnik je bio drugi fudbalski klub koji je poslije rata formiran u Sarajevu. Spajanjem Udarnika i Slobode nastao je (1946) Torpedo koji će 1947. godine promjeniti ime u Sarajevo).

Fudbalsko prvenstvo Bosne i Hercegovine igra se od 1946. godine. U početku se igralo po grupama: cijela teritorija BiH, u fudbalskom smislu, bila je podijeljena u 12 grupa. Sloga je igrala u Šestoj grupi, u Dobojskom okrugu. Šestu grupu sačinjavali su sljedeći klubovi: **Sloga** (Doboj), **Polet** (Brod), **Crvena zvijezda** (Maglaj), **Borac** (Derventa), **Krivaja** (Zavidovići), **Bratstvo** (Gračanica), **Jedinstvo** (Odžak), **Sloga** (Modriča), **Hajduk** (Sijekovac), **Željezničar** (Brod), **Udarnik** (Tešanj) i **Orlovik** (Žepče).

"Dobojski list" u prvom broju, koji je izašao u srijedu, 25. septembra 1946. godine, donosi rezultate 7. kola, tabelu, kratak osvrt na to kolo i izvještaj sa utakmice u Brodu: Željezničar – Sloga 0:1. O prvenstvu dobojskog okruga se kaže: Dana 22. septembra odigrano je 7. kolo okružnog nogometnog prvenstva. Prema pristiglim izveštajima utakmice su završene sljedećim rezultatima: Borac – Polet 1:2, Udarnik – Orlovik 3:1, Krivaja – Jedinstvo 1:1, Hajduk – Crvena zvijezda 0:0, Željezničar – Sloga (D) 0:1, Bratstvo – Sloga (M) 4:0. Nakon ovog kola stanje na prvenstvenoj tabeli je sljedeće:

1.	**Sloga (D)**	**7**	**6**	**1**	**0**	**22:2**	**13**
2.	Polet	7	5	2	0	32:5	12
3.	C. zvijezda	7	3	2	2	12:7	8
4.	Borac	7	4	0	3	14:12	8
5.	Krivaja	7	3	2	2	15:14	8
6.	Bratstvo	7	3	1	3	22:14	7
7.	Jedinstvo	7	3	1	3	10:15	7
8.	Sloga	7	3	1	3	10:22	7
9.	Hajduk	7	2	2	3	6:7	6
10.	Željezničar	7	3	0	4	15:11	6
11.	Udarnik	7	1	0	6	7:34	2
12.	Orlovik	7	0	0	7	5:25	0

Bio je to prvi fudbalski izvještaj o odigranom jednom kolu prvenstva Dobojskog okruga objavljen u Doboju. Kako su to, poslije petogodišnje pauze bila i prva iskustva, u novinama je tabela čitaocima

detaljno objašnjena ovako: "Brojevi znače: igrao utakmica, dobio, neriješeno, izgubio, dao golova i primio golova, osvojio bodova". U kratkom osvrtu stoji: "U Bosanskom Brodu, na utakmici Željezničar – Sloga (D), a prema nepotpunim podacima i u Gračanici na utakmici Bratstvo – Sloga (M) desili su se nemili incidenti i napuštanje terena od strane momčadi Željezničara i Sloge (Modriča). Nadamo se da će Okružni fiskulturni odbor energičnim mjerama učiniti kraj takvim i sličnim izgredima, koji sa današnjim fiskulturnim pokretom nemaju ničeg zajedničkog".

U kratkom izvještaju iz Bosanskog Broda naznačeno je da su Sloga i Željezničar fiskulturna društva, što se iz naslova jasno vidi:

FD SLOGA – FD ŽELJEZNIČAR 1:0

"Prvenstvena utakmica između Sloge (Doboj) i Željezničara (B. Brod) odigrana je 22. septembra u Brodu i završila se rezultatom 1:0 u korist Sloge. Sama igra bila je slaba a naročito u prvom poluvremenu, kad je Sloga igrala neoprezno. U drugom poluvremenu osećala se laka nadmoćnost Sloge. Jedini gol dao je Salihović. Utakmica je prekinuta sedam minuta prije završetka drugog poluvremena, radi nepodvrgavanja fudbalera Željezničara odlukama sudije". ("Dobojski list", 25. septembra 1946. godine).

"Dobojski list" i u svojim narednim brojevima prati Fudbalsko prvenstvo Dobojske oblasti. U broju od 10. oktobra 1946. objavljeni su rezultati 8. kola: **Sloga (D) – Krivaja 5:0**, Orlovik – Bratstvo 2:1, Polet – Udarnik 8:0, Crvena zvijezda – Jedinstvo 2:2, Hajduk – Borac 1:2, Sloga (M) – Željezničar 1:3. U osvrtu na odigrano kolo se kaže: "Tabela ima privremeni karakter dok se ne riješe žalbe koje su od pojedinih društava uložene.

Na tabeli, pada u oči sjajan omjer datih i primljenih golova kod vodeća dva društva. Ovo naročito važi za omjer dobojske Sloge, koja jedina dva gola bilježi sa svoje prve utakmice protiv Proletera (2:2), a u daljim igrama bilježi uzastopnih osam pobjeda, bez ijednog primljenog zgoditka, što je velika rijetkost u prvenstvenim borbama. U ovom kolu iznenađenje predstavlja poraz Bratstva u Žepču, donekle neriješen rezultat u Maglaju, dok su ostali rezultati očekivani, osim tako teškog poraza Krivaje.

U vođstvu je i nadalje dobojska Sloga sa 17 bodova i jednom igrom više, pošto je utakmica sa Crvenom zvijezdom koja je trebalo da se odigra 13. oktobra (na dan izbora), odigrana već u petak 27. septembra. Pobjedila je Sloboda (3:0) i zadržala vođstvo. Prati je u stopu Polet iz Bosanskog Broda, koji pored Sloge ima najviše izgleda za osvajanje okružnog prvenstva i ulazak u Republičku ligu". (U to vrijeme završeni dio prvenstva Bosne i Hercegovine nazivao se Republikanska liga, što je kasnije promijenjeno u – Republička liga). Na tabeli, kao što je naprijed rečeno, u vođstvu je Sloga iz Doboja (sa utakmicom više) ispred drugoplasiranog Poleta. Vrh tabele izgledao je ovako:

1.	**Sloga (D)**	**9**	**8**	**1**	**0**	**30:2**	**17**
2.	Polet	8	6	2	0	40:5	14
3.	Borac	8	5	0	3	16:3	10

FD SLOGA (D) – FD KRIVAJA 5:0

Izvještač sa ove utakmice potpisan inicijalima (S.M.) opisao je utakmicu, ali nije dao sastave timova i još neke bitne podatke koji su sa današnjeg stanovišta nezaobilazni i bez njih bi svaki izveštaj bio nepotpun. Očito, da je to bilo vrijeme kada su tadašnji izvještači sticali svoja

prva iskustva i znanja iz ove oblasti novinarskog izražavanja. Sam opis utakmice je korektan i zanimljiv, izgleda ovako: "U nedelju 29. septembra ove godine Sloga je odigrala svoju četvrtu utakmicu za posljednjih osam dana. Ovoga puta Slogi je bio protivnik Krivaja koju je u lijepoj i fer igri lako pobjedila rezultatom 5:0.

Igra prvog poluvremena protekla je u lakoj premoći domaćih. U desetoj minuti Sloga je izvela napad preko lijevog krila Bampe koji šalje loptu pred gol gdje se stvara gužva. Loptu zahvata iz okreta Salihović, ona prolazi golmanu kroz noge i rezultat je 1:0 za Slogu.

Franjo Ljupša, prvi sekretar Sloge

Poslije ovog gola domaći počinju ljepše i življe da igraju. Nakon niza propuštenih situacija, u 30. minuti, Sloga divnim kombinacijama dolazi pred vrata gostiju, odakle Ljubiša puca neodbranjivo u lijevi ugao i time povećava rezultat na 2:0. Ostali dio igre protekao je u lakoj nadmoći domaćih te se u tome završava prvo poluvrijeme.

Drugo poluvrijeme nastavlja se apsolutnom nadmoći domaćih, gde dolazi do izražaja lijepa i kombinatorna igra fudbalera Sloge. U sedmom minutu nastavka Bampa prodire preko lijevog krila, puca nisko u lijevi donji ugao. Gosti su poslije ovog gola potpuno zbunjeni te stalno mjenjaju svoja mjesta, ali ne uspijevaju da srede igru. U tom dijelu utakmice, domaći vrše pritisak na gol gostiju te tri puta gađaju stativu. U dvanaestoj minuti Lenert prelazi tri protivnička igrača, dodaje loptu slobodnom Ljupši koji puca neodbranjivo u gol. Ostali dio igre protiče u nadmoćnosti domaćih, tako da pred kraj Ljupša postiže i peti gol". (**"Dobojski list"**, 5. oktobra 1946).

Sloga je išla korak ispred Poleta i po broju osvojenih bodova, ali i po broju odigranih utakmica. Dok su ostale ekipe igrale svoju devetu utakmicu, Sloga je u 10. susretu, na vrućem terenu u Odžaku, pobijedila vrlo dobru ekipu Jedinstva – 2:1, i zadržala prvo mjesto na tabeli. Polet je u Gračanici savladao ekipu Bratstva i zadržao drugo mjesto. Borac se sigurnim trijumfom protiv Crvene zvijezde učvrstio na trećoj poziciji.

"Dobojski list" je kratko izlazio, pa nismo imali mogućnost da detaljno nastavimo praćenje prvenstva Bosne i Hercegovine u sezoni 1946/47. godine. "Dobojski list" je veliku pažnju posvećivao sportu i fizičkoj kulturi. U svome petom broju (list je izlazio jednom sedmično), detaljno je analizirao rad fiskulturnih društava koja su se krajem 1946. pripremala za svoje godišnje skupštine. U tekstu pod naslovom "Pred godišnje skupštine fiskulturnih društava", novinar S. Gajin piše: "... Radničko fiskulturno društvo Sloga iz Doboja je jedno od najjačih i najmasovnijih društava u Dobojskom okrugu.

Jedna od prvih ekipa Sloge iz pedesetih godina

Društvo kod koga se rad dosta dobro odvija i na drugim sportskim granama, ali i pored svojih pozitivnih strana, kod njega se u isto vrijeme zapažaju i manjkavosti i to baš u odnosu na masovnost. Ako pogledamo da u Doboju ima 30 sindikalnih podružnica, da omladinska organizacija broji 1.200 članova, ako imamo u vidu da u podružnicama imamo drugove koji imaju fiskulturni sektor i rade na ovom polju, a isto tako i omladinska organizacija – kad ovo pogledamo onda treba reći da se u Doboju malo učinilo u tom pogledu, a naročito u okupljanju radnika. Sada, kada se nalazimo pred godišnjom skupštinom, treba prići otklanjanju ovakvih propusta koji su karakteristični za sva naša sportska društva". Novinar Simo Gajin se zalaže za omasovljavanje fiskulturnih društava i sugeriše da bi u nove uprave trebalo da uđe više predstavnika omladine i sindikata. Gajin dalje kaže: "U Doboju postoji 30 sindikalnih podružnica i mjesno sindikalno vijeće. Ako bi u upravi Sloge imali jednog člana mjesnog Sindikalnog vijeća, svi radnici i namještenici uvijek bi, na vrijeme, bili upoznati o planu rada društva, zadacima koji iskrsavaju pred društvo i problemima na koje nailazi društvo u svome radu. Isto ovako stoji stvar i sa Omladinskom organizacijom čiji bi član, odnosno predstavnik, bio član sportskog društva. On je na omladinsku organizaciju prenosio sve zadatke i planove uprave Društva i tako aktivirao omladinu u fiskulturnom pokretu. Ovakva koordinacija ostvarena u jednom sportskom društvu omogućila bi njegov pravilan rad i oživljavanje svih sportskih grana".

U periodu od 15. do 25. novembra 1946. godine održane su prve godišnje skupštine svih sportskih društava koja su formirana ili obnovljena 1945. godine. Na skupštinama je vođena rasprava o svim nedostacima i propustima koji su pravljeni u radu. Te skupštine su napravile bilans rada za godinu dana. Istaknuto je da su naši fiskulturni radnici dosta mladi a da ih u pojedinim školama i nema.

IZGRADNJA FUDBALSKOG STADIONA

Iako u teškim prilikama i velikom siromaštvu, naše društvo je u prvim poslijeratnim godinama poklanjalo veliku pažnju razvoju sporta, naročito fudbala. Tako je bilo i u Doboju gdje se, odmah nakon oslobođenja počelo razmišljati i o izgradnji fudbalskog stadiona. O tome je **"Dobojski list"** u svome četvrtom broju, 26. oktobra 1946. godine pisao. Mladi novinar Feliks Pašić se pozabavio ovim pitanjem i od njega saznajemo o izgradnji stadiona u Doboju:

"Okružni fudbalski odbor – piše **Pašić** – prije kraćeg vremena dobio je preko Ministarstva prosvjete, od Ministarstva finansija kredit od 300 000 dinara za izgradnju fudbalskog stadiona u Doboju.

Odmah po prijemu novca formiran je odbor za izgradnju i uređenje stadiona. Kao prvo, postavilo se pred ovaj odbor određivanje, izbor i ograđivanje terena. Teren je izabran prema zamišljenom regulacionom planu Doboja, a veličina stadiona je 165 X 240 metara, prema direktivi Fiskulturnog saveza Jugoslavije (FISAJA). Na stadionu će se nalaziti sve ono što je potrebno – trkaće staze, tenisko i fudbalsko igralište, košarka, odbojka, uređaj za sve vrste skokova, kuglana, bazen...

Za ovu (1946) godinu je predviđeno ograđivanje i planiranje terena. I na jednom i na drugom se poslu radi. Ograda će biti gotova kroz dva – tri dana. Ali s obzirom na nastupajuća kišna vremena bojimo se, da nećemo moći da završimo ono, što je najpotrebnije, to jeste što bi se moralo završiti ove godine. S toga apelujemo na sve građane Doboja da nas u tome pomognu. Naročito se pozivaju takmičari za ZREN (takmičenje pod nazivom "Za Republiku, naprijed"), da tu učestvuju jer će na taj način ispuniti obavezu datu iz Prve grupe "Rad na obnovi zemlje".

Odbor za izgradnju će odrediti i plakatirati dan, kad će se raditi, pa se još jednom mole svi građani, da toga dana izađu na rad u što većem broju. Smatramo, da nije potrebno naročito naglašavati od kakve je važnosti uređenje ovog stadiona, kada znamo od kakve je važnosti fizičko razvijanje naše djece, naše omladine". (Bilo je to vrijeme velikog zanosa, vrijeme radnih akcija na obnovi i izgradnji zemlje, pri čemu se naročita pažnja poklanjala sportu i fizičkoj kulturi). Prvo

fudbalsko igralište nalazilo se u Barama pored rijeke Bosne. Bilo je to neposredno poslije Prvog svjetskog rata.

U finišu jesenjeg dijela prvenstva Dobojskog okruga, sarajevska **"Fiskultura i sport"** u broju od 10. oktobra 1946. godine piše:

"Prvenstvo Dobojskog okruga odvija se iz nedelje u nedelju, bez smetnji i uz veliko interesovanje publike. Može se mirne duše reći da prvenstvo okruga pobuđuje veće interesovanje nego republikansko prvenstvo. Kroz ovo prvenstvo ustalila su se dva tima – **Polet** iz Broda i dobojska **Sloga** koja momentalno zauzima prvo mjesto. Od svih učesnika u ovom prvenstvu do sada je najviše iznenađenja priredila Crvena zvijezda iz Maglaja. Svojim dosadašnjim pobjedama ona je skidala kandidate sa prvog mjesta, mijenjala iz nedelje, u nedelju, položaj na tabeli, tako da se mirne duše može reći da je ovaj mladi tim iz Maglaja postao bauk za sve ekipe iz Okruga. Zvijezda je Poletu uzela jedan bod, Krivaju je pobijedila 4:1, a i ostalim klubovima je pomrsila račune. Crvena zvijezda ima odanu i dobru publiku.

Prvo poslijeratno prvenstvo Bosne i Hercegovine u fudbalu, počelo je u avgustu 1946. a završilo se početkom maja 1947. godine. Kako je naprijed bilo riječi, prvo su igrana prvenstva po grupama (prvenstva pojedinih okruga). Sloga se takmičila u Šestoj grupi i vodila je veliku borbu sa Poletom iz Bosanskog Broda. Polet je na kraju trijumfovao i otišao u završnicu republičkog prvenstva. Poslije razigravanja formirana je Republikanska (Republička) liga od devet klubova. Za

Rukovodstvo Sloge sa sudijom pred početak jedne utakmice ranih pedesetih godina

vrijeme takmičenja došlo je do spajanja (fuzije) sarajevskih klubova Slobode i Udarnika u "Torpedo" i tada je liga nastavila sa osam članova. Torpedo je naslijedio bodove od Udarnika.

Dakle, Republička liga Bosne i Hercegovine u sezoni 1946/47. bila je sastavljena od osam klubova. Bili su to: **Velež** (Mostar), **Torpedo** (Sarajevo), **Borac** (Banja Luka), **Čelik** (Zenica), **Sloboda** (Tuzla), **Brastvo** (Travnik), **Jedinstvo** (Bihać), **Proleter** (Teslić). Kako se iz priloženog vidi, konkurencija je bila vrlo jaka: od 8 klubova njih 5 će narednih godina i decenija postati istaknuti jugoslovenski prvoligaši: neki od njih šampioni, a neki osvajači Kupa Jugoslavije. **Velež** je dva puta osvojio kup Jugoslavije, **Borac** jednom, **Sarajevo** (Torpedo) je dva puta bilo šampion Jugoslavije, **Željezničar** jednom, a **Čelik** dvostruki osvajač Srednjoevropskog kupa. U toj konkurenciji 1947. godine mostarski Velež je bio prvak Republičke lige Bosne i Hercegovine. Bilo je to, u stvari, prvenstvo jedne republike koja će kasnije postati država i imati svoju Premijernu ligu.

Sloboda nije imala sreću da se probije među ove klubove iako je tokom većeg dijela prvenstva u Šestoj grupi, u vrlo jakoj konkurenciji, bila dominantna. Velež je postao novi prvak Bosne i Hercegovine u fudbalu. Ovaj časni naziv tim Veleža osvojio je zasluženo, pokazavši najstabilniju formu. Izgubio je samo dvije utakmice. Torpedo je zauzeo drugo mjesto. Izgubio je odlučujuću utakmicu sa Veležom, ali su ova dva kluba otišla u savezne kvalifikacije kao predstavnici Bosne i Hercegovine.

Poslednje kolo u Republičkoj ligi odigrano je 4. maja 1947. godine. Postignuti su sljedeći rezultati: Torpedo – Borac 1:1, Velež – Proleter 2:1, Čelik – Bratstvo 3:0, Sloboda – Jedinstvo 3:0, (par-forfe). Pitanje prvaka riješeno je u poslednjem kolu: Velež je pobijedio borbenu ekipu Proletera i tako osigurao titulu. Borac je uspio da Torpedu oduzme jedan bod, ali to nije donijelo nikakve promjene.

REPUBLIČKA LIGA 1946/47.

1.	Velež	14	11	1	2	40:7	23
2.	Torpedo	14	11	0	3	43:21	22
3.	Borac	14	9	1	4	42:14	19
4.	Čelik	14	8	1	5	27:21	17
5.	Sloboda	14	4	2	8	26:34	10
6.	Bratstvo	14	4	1	9	18:31	9
7.	Jedinstvo	14	3	0	11	23:60	6
8.	Proleter	14	2	1	11	14:32	5

Veliki zanos prvih poslijeratnih godina osjećao se na svakom koraku: mladi su jurišali na obnovu zemlje, radilo se i gradilo, igralo i pjevalo. Tako je bilo u Brčkom, Šamcu, Banovićima, Tuzli, Sarajevu, Tesliću, Banja Luci, ali i u Doboju gdje se na svakom koraku osjećao napredak i zadovoljstvo zbog postignutih uspjeha u obnovi zemlje. Jedan od najljepših događaja u 1947. godini, koji se slavio u cijeloj Jugoslaviji, bio je izgradnja željezničke pruge Šamac – Sarajevo. Tim povodom krenuo je svečani voz iz Šamca prema Sarajevu, prolazio kroz mnoga mjesta u kojima su održane sportske priredbe. Tako je bilo i u Doboju o čemu je pisala naša štampa, a u sarajevskoj "Fiskulturi i sportu" (broj 46), od 21. jula 1947. godine čitamo: "U okviru proslave prolaska prvog voza Šamac – Sarajevo, odigrana je u Doboju nogometna utakmica **Dinamo** (Zagreb) – **Crvena zvezda** (Beograd). Utakmica se završila 3:1 za Dinamo".

Na fotografijama koje je objavila **"Fiskultura i sport"** vidimo zajednički snimak fudbalera Crvene zvezde i Dinama,

zatim uspješne intervencije golmana Dinama, Babića i Crvene zvezde – Lovrića.

Susret velikih jugoslovenskih klubova u Doboju bio je najljepši uvod pred nastupajuću sezonu u kojoj će Sloga igrati u Fudbalskom prvenstvu Bosne i Hercegovine. Takmičenje će se održati u XII grupa. Sloga se takmičila u VI grupi koja je startovala 7. septembra prvim kolom, a prvi dio prvenstva završen je 5. oktobra 1947. godine, kada je odigrano peto kolo. **Šesta grupa** je brojala 6 klubova, bili su to: **"Prvi maj"** (Bosanski Brod), **"Hajduk"** (Sijekovac), **"Sloga"** (Doboj), **"Borac"** (Derventa), **"Crvena zvijezda"** (Maglaj) i **"Bratstvo"** (Gračanica). Drugi dio prvenstva odigran je u proljeće 1948. godine. Takmičenje po grupama završilo se 4. aprila 1948. godine; nastupilo je 70 fudbalerskih društava (ekipa) podijeljenih u 12 grupa.

Novine su povremeno objavljivale rezultate po grupama. U to vrijeme bilo je malo novina; štampane su na malom broju stranica, pa naravno, sportu nije mogla biti posvećena odgovarajuća pažnja. Prvoligaška takmičenja praćena su sistematski kao i Republička liga, a takmičenja po grupama dosta skromno. Nije bilo lako pribaviti rezultate utakmica koje su igrane u malim mjestima, a do informacija se dolazilo tako što su klubovi domaćini, telegrafski javljali rezultate, u početku – Odboru za fudbal, a kasnije Fudbalskom savezu Bosne i Hercegovine (formiran je 1948. godine).

Generacija Sloge iz pedesetih godina 20. vijeka: s lijeva na desno – F. Salihović, Vlajković, Mišković, Marić, Komljenović, Šuvak, F. Džananović, Selić, Jovanović, Ramić, Avdić.

Sarajevska "Fiskultura i sport" objavila je sledeće rezultate iz Šeste grupe: Prvi maj – Hajduk 9:0, Borac – **Sloga** 3:1, Crvena zvijezda – Bratstvo 3:0, **Sloga** – Hajduk 8:0, Hajduk – Prvi maj 1:5, **Sloga**

– Borac 1:0, Borac – Crvena zvijezda 3:0, (par–forfe), Crvena zvijezda – Hajduk 2:1, **Sloga** – Prvi maj [illegible]:3, Hajduk – Bratstvo 2:2, Borac – Crvena zvijezda 4:1, Bratstvo – Borac 0:5, Hajduk – **Sloga** 1:2. U prvom i drugom dijelu prvenstva, u Šestoj grupi, odigrano je 30 utakmica, ali sve rezultate nisam mogao pronaći.

Plasman po grupama izgleda ovako:

I grupa: 1. Velež (Mostar)
II grupa: 1. Igman (Ilidža)
III grupa: 1. Mladost (Rogatica)
IV grupa: 1. Rudar (Kakanj)
V grupa: 1. Čelik (Zenica)
VI grupa: 1. **Prvi maj** (Bosanski Brod)
VII grupa: 1. Proleter (Teslić)
VIII grupa: 1. Radnik (Bijeljina)
IX grupa: 1. Jedinstvo (Brčko)
X grupa: 1. Borac (Banja Luka)
XI grupa: 1. Podgrmeč (Sanski Most)
XII grupa: 1. Jedinstvo (Bihać)

Prvi dio prvenstva Bosne i Hercegovine po grupama završen je krajem novembra 1947. godine, a početkom decembra je odigrano i prvo kolo drugog dijela. Sarajevska "Fiskultura i sport" donosi osvrt na takmičenje po grupama.

"... Na utakmicama jesenjeg dijela prvenstva bilo je mnogo incidenata i nepravilnog registrovanja igrača. Neka društva su išla čak dotle da su nastupila sa igračima sa lažnim imenima, a neka društva da bi postigla cilj nisu birala sredstva, pa su u njihovim sastavima nastupali njemački zarobljenici, što se u osnovi kosi sa načelima našeg novog fiskulturnog pokreta. Karakteristično je za pojedina društva da određene utakmice igraju samo u svojim mjestima, a kada treba da igraju u drugom mjestu, oni utakmicu predaju bez borbe. Kod nekih društava postala je skoro stalna praksa da odmah poslije izgubljene utakmice telegrafskim putem podnose žalbu Fiskulturnom savezu Bosne i Hercegovine, a odmah zatim i opširnu žalbu taksiranu sa 300 dinara, umjesto da taj novac upotrijebe za nabavku potrebnih rekvizita u kojima vjerojatno oskudevaju. . ." ("Fiskultura i sport" , 8. decembra 1947. godine).

Prvenstvo po grupama je, kako je naprijed rečeno, završeno 4. aprila 1948. godine. U šestoj grupi trijumfovao je Prvi maj iz Bosanakog Broda. U komentaru pojedinih grupa u "Fiskulturi i sportu" se kaže: "Ljubitelji fudbala u Brodu su s nestrpljenjem dočekali eliminaciono takmičenje za ulazak u Republičku ligu. Oni su htjeli da se uvjere da li njihov tim može zaista da se takmiči u konkurenciji najboljih. Sudeći po rezultatima koje je postigao u Šestoj grupi, Prvi maj može zaista stati u red naših najboljih ekipa.

Tekstilac je ugrožavao vodećeg samo u jesenjem dijelu. Ipak, drugo mjesto fudbalera iz Dervente predstavlja njihov veliki uspjeh. Sloga je dobro počela, ali iznenadni porazi u lakšim utakmicama oduzeli su joj mogućnost zauzimanja prvog mjesta. Bratstvo iz Gračanice i pored četvrtog mjesta, postiglo je dobar uspjeh. Hajduk i Crvena zvijezda bili su daleko slabiji.

VI GRUPA 1947/48.

1.	Prvi maj	10	10	0	0	40:7	20
2.	Tekstilac	10	7	0	3	26:10	14
3.	**Sloga**	**9**	**5**	**0**	**4**	**26:16**	**10**
4.	Bratstvo	10	4	1	5	15:20	9
5.	Hajduk	10	1	1	8	10:42	3
6.	C. zvijezda	9	1	0	8	6:29	2

(Nije odigrana utakmica Sloga – Crvena zvijezda)

U redakcijskom komentaru, "Fiskultura i sport" pod naslovom "Nakon završenog prvenstva po grupama", piše:

"Ravno sedamdeset timova učestvovalo je u fudbalskom prvenstvu Bosne i Hercegovine, koje se do sada odvijalo u 12 grupa. Taj broj pokazuje veliku popularnost fudbala u našoj Republici, a to je ujedno i najveće fudbalsko takmičenje koje je uopšte održano u našim krajevima.

Činjenica da je svako sresko mjesto imala svoga predstavnika u prvenstvu, davala je mogućnost svakom pa i najmanjem timu da izbije na površinu i da pokaže svoju pravu vrijednost. To je opet podiglo interes publike za prvenstvo: svaki grad pratio je učešće svog tima u pojedinoj grupi.

Borbe u svim grupama bile su vrlo zanimljive. Dok su neki timovi još u početku osigurali sebi naslov prvaka grupe, u drugim grupama vodile su se do posljednjeg kola oštre borbe. Svaki bod, pa čak i gol, odlučivao je o prvom mjestu".

Eliminacione utakmice odigrane su 4. i 11. aprila 1948. godine. Fudbalski savez Bosne i Hercegovine na sjednici održanoj 21. aprila 1948. godine verifikovao je postignute rezultate: Jedinstvo (Bi) – Podgrmeč 1:1, 2:1, Borac – Proleter 2:1, 3:3, Prvi maj – Čelik 0:1, 3:1, Radnik – Jedinstvo (Bč) 1:0, 3:1, Igman – Mladost 1:1, 2:1. Verifikovana je i utakmica: Velež – Rudar (Kreka) 2:1 pa su se u Republičku ligu plasirale sljedeće ekipe: Jedinstvo(Bi), Borac (BL), Prvi maj, Radnik, Igman, Velež. Ovi klubovi su igrali završnicu (ligu) po dvostrukom bod sistemu u kojoj je pobijedio Velež iz Mostara.

REPUBLIČKA LIGA BiH 1947/48.

1.	Velež	10	6	3	1	20:5	15
2.	Borac	10	6	2	2	19:4	14
3.	Radnik	10	6	1	3	11:10	13
4.	Jedinstvo (Bi)	10	4	2	4	10:15	10
5.	Prvi maj	10	3	0	7	9:19	6
6.	Igman	10	1	0	9	4:25	2

Velež je otišao u kvalifikacije za savezni rang, ali nije uspio pa se i naredne sezone takmičio u Republičkoj ligi Bosne i Hercegovine.

Bile su to teške godine, naročito 1948. kada je Jugoslavija bila u blokadi od Varšavskog pakta i u "hladnom ratu" sa Sovjetskim Savezom. Bilo je to vrijeme oskudice, neimaštine, kada su novine izlazile na minimalnom broju stranica, na kojima je trebalo pratiti sve oblasti života i stvaralaštva. Za sport je ostalo malo prostora u tada jedinom bosanskohercegovačkom dnevnom listu – "Oslobođenje". Sarajevska "Fiskultura i sport" izlazila je sedmično, na malom broju stranica. I sistem komunikacija je bio nerazvijen i otežan. Praćenje fudbalskih zbivanja, pogotovo u nižim rangovima nije imalo sistematiku; pojedini rezultati i izveštaji nisu nikad objavljeni. Zahvaljujući najviše "Fiskulturi i sportu" uspjeli smo saznati najbitnije detalje iz fudbalskih zbivanja prvih poslijeratnih godina. Tako na primjer, u broju od 6. septembra 1948. godine, ovaj list na prvoj strani donosi veliki naslov: "Novi republički ligaši: Proleter (Teslić), Rudar (Kakanj), Čelik (Zenica) i Jedinstvo (Brčko). U istim novinama dalje čitamo: "Fudbalersko prvenstvo Bosne i Hercegovine počinje u nedelju, 12. septembra. Rezultati kvalifikacija za ulazak u Republičku ligu: **Sloga (D) – Milicionar (S) 2:0 (2:1)**. (Rezultati u zagradama su iz predhodnih susreta). Rudar (K) – Mladost (R) 3:0 (5:1), Proleter (T) – Podgrmeč

(S.M.) 7:1 (4:1), Jedinstvo (Br) - Sloboda (T) 0:1 (2:0), Čelik (Z) - Bratstvo (T) 2:0 (2:), Bosna (S) - Tekstilac (D) 2:0 (1:3). Mladost iz Rogatice nije ni doputovala u Kakanj pa je utakmicu izgubila za "zelenim stolom" (par-forfe). Bosna i Tekstilac trebali su odigrati produžetak kako bi se riješilo pitanje pobjednika, ali do toga nije došlo, jer je pao mrak. Nastavak će naknadno biti odigran.

U Republičku ligu ulaze i Velež (M), Borac (BL), Radnik (B), Jedinstvo(Bi), Igman (Ilidža), Prvi maj (Brod) i Željezničar (S). Sarajevska Bosna je u doigravanju sa Tekstilcem bila uspješnija. Sa Bosnom je Sloga odigrala dodatne kvalifikacije, ali nije prošla: u Republičku ligu su se plasirali sarajevski "studenti". (To je popularan naziv za Bosnu). Fudbaleri Sloge nisu uspjeli da se plasiraju u Republičku ligu, pa su opet igrali u grupnom takmičenju. **Prvenstvo Bosne i Hercegovine u sezoni 1948/49. igrano je u 10 grupa.** Počelo je kada i Republička liga, 12. septembra 1948. godine.

U petoj grupi igrali su: **Hajduk** (Sijekovac), **Tekstilac** (Derventa), **Sloga** (Doboj), **Udarnik** (Tešanj), **Crvena zvijezda** (Maglaj), **Krivaja** (Zavidovići) i **Mladost** (Žepče). Prvi dio prvenstva završen je 15. januara. Prvaci grupa bili su:

I grupa: Borac (Čapljina)
II grupa: Milicionar (Sarajevo)
III grupa: Jedinstvo (Visoko)
IV grupa: Bratstvo (Travnik)
V grupa: **Tekstilac** (Derventa)
VI grupa: Borac (Bosanski Šamac)
VII grupa: Drina (Zvornik)
VIII grupa: Željezničar (Banja Luka)
IX grupa: Podgrmeč (Sanski Most)
X grupa: Borac (Bosanska Dubica)

Ekipe Sloge, s početka pedesetih godina 20. vijeka. S lijeva na desno: Muhamed Avdić, Ferid Salihović, Pikl (vojnik), Žico (vojnik), Alija Jusić, Đuka Stanišić, Arif Selić, Vinko Šuvak, Ilijas Kruškić (golman), Bampa, Vlado Komljenović i trener Mijo Miličević

Pitanje prvaka u V grupi rješavali su Tekstilac i Sloga. U prvom dijelu prvenstva, u međusobnom susretu, Tekstilac je pobijedio 4:0 i odlučio jesenjeg prvaka, povećao šanse za konačan uspjeh. Hajduk iz Sijekovca izgubio je sve utakmice visokim rezultatom, dok su solidnu formu ispoljili Crvena zvijezda, Krivaja i Mladost koja će se sa Udarnikom boriti za što bolji plasman. Prvi dio prvenstva u Petoj grupi izražen u brojkama izgledao je ovako:

TABELA - JESEN 1948.

1.	Tekstilac	6	6	0	0	25:4	12
2.	Sloga	6	5	0	1	26:8	10
3.	Crvena zvijezda	6	3	1	2	11:12	7
4.	Krivaja	6	2	2	2	12:7	6
5.	Mladost	6	2	0	4	10:22	4
6.	Udarnik	6	1	1	4	11:14	3
7.	Hajduk	6	0	0	6	4:32	0

Uspjeh u Kupu Jugoslavije
ŽRIJEB ELIMINISAO SLOGU

U takmičenjima za Fudbalski kup Jugoslavije uvijek je bilo uzbudljivo i zanimljivo; mali klubovi su znali da nadmaše svoje mogućnosti i eliminišu favorite. U svakoj sezoni, u kupu su se dogodila lijepa iznenađenja. U sezoni 1948. u završnici kupa Jugoslavije, u prvo kolo, kvalifikovale su se 72 ekipe, među kojima su bile Sloga i Proleter. Nokaut takmičenje pobuđivalo je veliko interesovanje, jer je samo pobjeda vodila dalje.

U prvom kolu dogodilo se mnogo iznenađenja: Iskra (Stolac) eliminisala je Jedinstvo (Trebinje) 2:1. Najveći rezultat postigao je Čelik, koji je pobjedio Mladost (Zepče) čak sa 10:0! Samo je jedan susret, i pored produžetaka, završio neriješeno: Jedinstvo (Bihać) – Sloboda (Bosanski Novi) 1:1, pa je o konačnom pobjedniku odlučivao žrijeb.

Drugo kolo donijelo je dosta uzbuđenja: Proleter je pobjedio šamačkog Borca 3:0. U trećem kolu: Velež – Čelik 2:1, Iskra – Bratstvo (T) u produžecima 4:3, Rudar (Ljubija) – Podgrmeč 4:0, ali je utakmica poništena zbog nepravilnog nastupa nekih igrača Rudara. U daljem toku takmičenja: Velež – Mladost (Rogatica) 11:0! **Sloga** je eliminisala odličnu ekipu Jedinstva iz Brčkog. Rudar iz Kaknja je nanio visok poraz (6:0) sarajevskoj Romaniji. Tuzlanska Sloboda je bila bolja (3:0) od bijeljinskog Radnika. Utakmicu je dobila bez borbe, odnosno par–forfe. Osam najuspješnijih klubova iz BiH otišlo je u završnicu kupa Jugoslavije: Podgrmeč (Sanski Most), Željezničar (Sarajevo), Velež (Mostar), Borac (Banja Luka), Rudar (Kakanj), Sloboda (Tuzla), Proleter (Teslić), **Sloga (Doboj).**

Pred završnicu kupa, sarajevska "Fiskultura i sport" piše: "Takmičenja počinju krajem oktobra 1948. godine. Jedan od osam pomenutih klubova iz BiH prethodno će se sastati sa Elektrobosnom, jer je Inicijativni odbor FSJ poništio odluku Disciplinskog odbora FSBiH o isključenju Elektrobosne iz Takmičenja za Kup Jugoslavije. Kroz dosadašnje takmičenje najbolju formu i najveći napredak ispoljili su Rudar (Kakanj), Proleter i **Sloga.** U prvom kolu završnice Kupa igraće samo predstavnici republika, 52 kluba iz cijele Jugoslavije.

U prvom kolu završnice kupa, u Doboju su se sastali Sloga i Proleter. Meč je odigran 24. oktobra 1948. godine. Sloga je pobijedila 2:1 (2:0). Bila je to borbena utakmica, puna dinamike i uzbuđenja. U prvom poluvremenu Sloga je igrala vrlodobro i vodila 2:0. U nastavku se Proleter trgnuo, na momente je bio bolji i

smanjio rezultat na 2:1. Domaći su uspjeli da sačuvaju pobjedu. Sloga je igrala u sastavu: **Hadžizulfić, Agić, Čičić, Kresoje, Vidoni, F. Salihović, H. Salihović, Dautbegović, M. Salihović, Ljupša, R. Salihović.**

Proleter: Tošić, Krajzer, Jauševac, Rukavina, Tomić, Kolesnik, Juras, Bajtl, Livančić, Bošnjak, Kotoranin.

Golove su postigli: H. Salihović u 9. i M. Salihović u 42. minutu, a Kolesnik (76) za Proleter. Susret je pobudio veliko interesovanje, pratilo ga je 3.000 gledalaca. Sudio je Ž. Kuruzović iz Banje Luke.

Sedam dana poslije pobjede protiv Proletera, Fudbaleri Sloge izašli su u drugom kolu završnice (u šesnaestini finala) Kupa na megdan Garnizonu **Radovljica**. Utakmica je protekla u velikoj borbi, poslije 90 minuta bilo je 1:1, poslije 120 minuta opet je bilo 1:1. Kako produžeci nisu riješili pitanje pobjednika, odlučio je žrijeb. Kapiten Sloge Salihović nije imao sreće pri žrebanju pa je Garnizon Radovljica otišao u osminu finala što se smatralo velikim iznenađenjem. Garnizon je došao u vođstvo u 77. minutu golom Jukića, izjednačio je nešto kasnije Dautbegović. U ekipu Garnizona nastupio je i Hočevar, kasnije poznati fudbaler beogradskog Partizana.

Sloga: Kikić, Alagić, F. Salihović, Vidoni, Kresoje, R. Salihović, H. Salihović, Dautbegović I, Haman, Dautbegović II.

Garnizon: Arsić, Homolja, Nađ, Jeftanović, Kurjaković, Đuričić, Hočevar, Jukić, Aničić, Vidović.

Poslije utakmice izvještač **"Fiskulture i sporta"** je pisao: "Domaći su bili bolji, ali i neefikasni, naročito centarfor H. Salihović koji nije iskoristio nekoliko velikih prilika za gol. Fudbaleri Garnizona igrali su požrtvovano. Pošto meč nije riješen ni poslije 90 minuta, igrani su produžeci 2 X 15 minuta. Oba tima su se trudila da u produžecima riješe pitanje pobjednika, ali im to nije uspijelo. Pobjednika je odlučio žrijeb. U ekipi Garnizona najbolji su bili Homolja i Jukić, a kod Sloge – Alagić, Vidović i F. Salihović".

U drugom kolu završnice Kupa postignuti su sljedeći rezultati:

Naprijed (Sisak) – Spartak (Subotica) 1:4
Sloboda (Subotica) – Jedinstvo (Zemun) 3:4
Napredak (Kruševac) – Željezničar (Sarajevo) 2:1
Dinamo (Skoplje) – Slaven (Borovo) 1:0
Podrinje (Šabac) – Velež (Mostar) 2:1
Branko (Paraćin) – Vardar (Skoplje) 0:4
Rudar (Trbovlje) – Sloga (Đurđenovac) 4:0
Podgrmeč (Sanski Most) – Zagreb 0:3
Sarajevo – Željezničar (Ljubljana) 3:2
Šar (Tetovo) – Ohrid 1:0
Kvarner (Rijeka) – Gorica 5:4
Bokelj (Kotor) – Mornar (Split) 0:3
Proleter (Osijek) – Granap (Beograd) 3:0
Borac (Banja Luka) – Enotnost (Ljubljana) 1:2
Sloga (Doboj) – **Garnizon JNA** (Radovljica) 1:1
Žrijebom Garnizona JNA
Jedinstvo (Bačka Topola) – Dinamo (Pančevo) 3:4

Bila je to druga godina **Fudbalskog kupa Jugoslavije**. Sa starta je krenulo 1.760 klubova iz cijele Jugoslavije, u finale su stigli Crvena zvezda i Partizan. Finalna utakmica odigrana je na stadionu Crvene zvezde, 29. novembra 1948. godine. Pobjedila je **Crvena zvezda** (3:0) i osvojila pehar maršala **Tita**.

U sezoni 1948/49. godine, sarajevska "Fiskultura i sport" pratila je zbivanja u grupnim ligama, objavljivani su i rezultati, ali ne sistematski i redovno tako da nije bilo moguće saznati ishode svih Sloginih susreta. Uspio sam, ipak, istražiti ono najbitnije što se događalo u tom prven-

stvu. U prvom dijelu prvenstva, u jesen 1948. godine, **Sloga** je odigrala posljednju utakmicu u Žepču sa ekipom Mladosti i pobijedila 11:1 (6:1). Susret je pokazao razliku u kvalitetu dva tima, ali i razliku u kvalitetu i razvijenosti fudbala u Doboju i Žepču. Utakmica je pokazala da je fudbal u Žepču tada bio u takmičarskom i organizacionom pogledu slabo razvijen. Pored visokog poraza (pravog debakla), Mladost se pokazala i kao loš organizator susreta. Publika je tokom utakmice ulazila na teren i objašnjavala se sa sudijom. Zbog nedoličnog ponašanja, isključena su dva igrača Mladosti. Ono što je važno za Slogu je činjenica da je izborila visoku pobjedu i ostavila odličan utisak. Golove su postigli: **Vidoni** 4, **F. Salihović** 3, **A. Dautbegović** 2, **H. Salihović** 2, **Komnjenović** i **Alagić** po 1, a jedini pogodak za Mladost dao je Ignjatović.

Zabilježeni su i rezultati 2. i 3. kola prvog dijela prvenstva, u V grupi. U Drugom kolu: Udarnik – Krivaja 0:0, Crvena zvijezda – Mladost 2:1, Tekstilac – Hajduk 2:0. U 3. kolu: Crvena zvijezda – Hajduk 5:2, Udarnik – Tekstilac 1:5, Krivaja – Mladost 2:1. U novinama nisam pronašao rezultate Sloge u pomenutim kolima što najbolje pokazuje da su objavljivani povremeno i nepotpuno. O problemima javljanja rezultata sa utakmica grupnih liga ukazivao je i FS Bosne i Hercegovine o čemu je "Fiskultura i sport" pisala: Iako prema pravilima FS BiH, fudbalska društva depešom moraju odmah izvjestiti Savez o postignutim rezultatima, neki klubovi to ne čine, a neki neredovno šalju rezultate. Zbog toga FS nema uvijek i na vrijeme stanje poslije odigranog kola.

Drugi dio prvenstva po grupama počeo je 20. marta, a završio se 29. maja 1949. godine. "Fiskultura i sport" je u broju od 13. juna 1949. donijela osvrt na ovo takmičenje, pod naslovom: "Poznati prvaci grupa". U komentaru se za Petu grupu kaže: "U petoj grupi pobijedio je Tekstilac iz Dervente. Zasluženo je trijumfovao; izgubio je samo jednu utakmicu sa **Slogom** iz Doboja. Tekstilac je ostvario

Sloga je u Doboju 1949. godine pobijedila Budućnost iz Banovića čak sa 6:0

niz visokih pobjeda, a najveću i rekordnu u grupi protiv Crvene zvijezde 25:0 ! Njegova navala je bila vrlo raspoložena i tokom prvenstva osigurala je bolju golrazliku u odnosu na Slogu. Fudbaleri Sloge čestitali su svojim velikim rivalima iz Dervente i poželjeli im mnogo sreće u Republičkoj ligi Bosne i Hercegovine.

Uporedo sa grupnim takmičenjima održano je i prvenstvo u Republičkoj ligi Bosne i Hercegovine koje je završeno 20. juna 1949. godine. Bilo je to treće poslijeratno Republičko prvenstvo u kojem je učestvovalo 12 ekipa, uglavnom dotadašnjih učesnika u prvenstvima. Novajlije su bili sarajevska Bosna, kakanjski Rudar i Željezničar iz Sarajeva, koji je ispao iz saveznog takmičenja.

Tokom cijelog prvenstva, borba za šampiona vodila se između Željezničara, Veleža, Radnika i Borca. Pored ovih klubova odskakao je od ostalih i zenički Čelik. Ostale ekipe predstavljale su slabiju grupu. Klubovi su se plasirali ovim redom:

1. Željezničar (Sarajevo) – 36 bodova; 2. Velež (Mostar) – 34 boda; 3. Radnik (Bijeljina) – 30 bodova; 4. Borac (Banja Luka) – 29 bodova; 5. Čelik (Zenica) – 26 bodova; 6. Bosna (Sarajevo) – 20 bodova; 7. Proleter (Teslić) – 19 bodova; 8. Jedinstvo (Brčko) – 18 bodova; 9. Rudar (Kakanj) – 17 bodova; Prvi maj (Bosanski Brod) – 16 bodova; 11. Jedinstvo (Bihać) – 16 bodova; Igman (Ilidža) – 3 boda.

Kao prvak Republičke lige Bosne i Hercegovine, Željezničar je odigrao kvalifikacije za ulazak u Drugu saveznu ligu sa "Jedanaestim oktobrom" (Kumanovo) iz Makedonije, Sutjeskom (Nikšić) iz Crne Gore i Željezničarom (Ljubljana) iz Slovenije. Sarajevski Željezničar je bio pobjednik kvalifikacija i otišao u viši rang takmičenja.

Fudbal je na prostorima Bosne i Hercegovine bio najpopularniji sport tokom čitavog 20. vijeka. Razvoj ovog sporta bio je brz poslije Prvog svjetskog rata, a još veći tempo nastupio je poslije Drugog svjetskog rata. U porušenoj zemlji krenulo se u obnovu, zavladalo je sportsko oduševljenje. Nicali su novi i obnavljani stari klubovi. Broj registrovanih igrača stalno je rastao što i podaci potvrđuju. Tako, na primjer, na kraju 1949. godine na teritoriji Bosne i Hercegovine bilo je 4.250 registrovanih fudbalera, 17 samostalnih fudbalskih klubova, 87 fudbalskih sekcija pri sportskim društvima i 6 fudbalskih sekcija pri srednjim školama. Sve te fudbalske sekcije koje su bile u sklopu sportskih društava, vremenom su postale samostalni fudbalski klubovi, koji su se takmičili u različitim rangovima. Ovo će se iskazati u brojkama već na kraju 1950. godine, **na Godišnjoj skupštini koja je održana 21. januara 1951. godine u Sarajevu**. Konstatovano je da u Bosni i Hercegovini **egzistira 137 registrovanih klubova i sekcija i 6.650 fudbalera**. U toj 1950. godini odigrane su 1.422 utakmice u okviru raznih prvenstava i 620 prijateljskih mečeva. Dakle, fudbal je u Bosni i Hercegovini išao stalno naprijed, rastao je iz dana u dan, iz mjeseca u mjesec, iz godine u godinu ...

Stalni fudbalski rast, zatim omasovljavanje ovog sporta kroz škole, radne kolektive, Armiju, ali i klubove, zahtjevao je i reorganizaciju sistema takmičenja. U tom smislu, u Sarajevu je 25. februara 1952. održan Drugi plenum Fudbalskog saveza Bosne i Hercegovine, na kome je odlučeno da se prvenstvo BiH održava po razredima i grupama – u 21 razredu, odnosno grupi, bile su svrstane 122 ekipe. U to vrijeme održavalo se i juniorsko prvenstvo Bosne i Hercegovine, što je takođe bila potvrda napretka ovog sporta u Republici. O jačanju fudbala u Bosni i Hercegovini, moglo bi se navesti još interesantnih podataka. Činjenica je da se u Republičkoj ligi već u sezoni 1948/49.

Fudbaleri Sloge pobijedili su u Doboju (7. 5. 1950.) ekipu Jedinstva iz Odžaka – 6:2

takmičilo 12 klubova i da je konkurencija bila vrlo jaka. Dakle, već prvih poslijeratnih godina, fudbalski sport je krenuo punom snagom, fudbalski talas je bio sve jači i bujniji. Na krilima tog talasa plovili su mladi talenti širom Republike u – Mostaru, Doboju, Sarajevu, Banja Luci, Tesliću, Zenici, Doboju i Brčkom.

Naročit značaj za razvoj fudbala u Bosni i Hercegovini imalo je formiranje Fudbalskog saveza BiH – 1948. godine. Fudbal je, iz dana u dan, iz mjeseca u mjesec, iz godine u godinu, bio sve masovniji i popularniji. **Fudbalski savez BiH je početkom 1949. godine donio odluku da se formiraju fudbalski centri u Sarajevu, Tuzli, Mostaru, Banja Luci i Doboju**. Fudbalski centri postali su organi FS BiH. Na području pet centara održana su grupna takmičenja. Sloga je bila prva u Tuzlanskoj oblasti, odnosno grupi, o čemu nam svjedoči "Fiskultura i sport" u broju od 11. decembra 1950. godine. Objavljena je i tabela iz koje se vidi ubjedljiv trijumf Sloge. U osvrtu na prvenstvo u Tuzlanskoj oblasnoj ligi se kaže: "Prema propozicijama, posljednja tri tima ispadaju iz lige, a na njihovo mjesto dolaze prvaci grupa. Iako u Tuzlanskoj oblasti imaju četiri grupe, iz Oblasne lige će ispasti samo tri ekipe, zato što Sloga ide u republički rang i oslobađa jedno mjesto.

TUZLANSKA OBLASNA LIGA – 1950.

1.	**Sloga**	**14**	**12**	**1**	**1**	**54:18**	**25**
2.	Drina	14	7	1	6	30:19	15
3.	Prvi maj	14	5	5	4	26:28	15
4.	Jedinstvo	14	5	3	6	27:34	13
5.	Slaven	14	4	3	7	19:25	11
6.	Kemičar	14	5	1	8	25:33	11
7.	Budućnost	14	5	1	8	22:33	11
8.	Zvijezda	14	4	3	7	19:32	11

U Tuzlanskoj oblasnoj ligi 1950. godine takmičili su se: **Sloga** (Doboj), **Drina** (Zvornik), **Prvi maj** (Bosanski Brod), **Jedinstvo** (Odžak), **Slaven** (Živinice), **Kemičar** (Lukavac), **Budućnost** (Banovići) i **Zvijezda** (Gradačac).

Tokom 1950. prešlo se na takmičenje u toku jedne kalendarske godine. Republička liga BiH startovala je u martu, a završila se u decembru. I ovoga puta takmičilo se 12 ekipa, ali bez Veleža, Željezničara i Borca, koji su te godine nastupali u saveznim ligama. Konkurencija među republičkim ligašima bila je, ipak, jaka, među 12 klubova našli su se i dva buduća prvoligaša Sloboda i Čelik. Sarajevska Bosna je tokom prvenstva igrala odlično, vodila je trku i na kraju prva stigla na cilj sa 35 osvojenih bodova. Trijumf sarajevskih "studenata" bio je ubedljiv. Prijatno iznenađenje priredio je i Radnik iz Bjeljine kome je pripala druga pozicija sa 32 boda.

Konačan plasman republičkih ligaša izgledao je ovako: 1. Bosna (Sarajevo) – 35 bodova, 2. Radnik (Bijeljina) – 32 boda, 3. Sloboda (Tuzla) – 26 bodova, 4. Čelik (Zenica) – 26 bodova, 5. Tekstilac (Derventa) – 25 bodova, 6. Milicionar (Sarajevo) – 25 bodova, 7. Jedinstvo (Brčko) – 23 boda, 8. Proleter (Teslić) – 18 bodova, 9. Borac (Bosanski Šamac) – 18 bodova, 11. Borac (Čapljina) – 11 bodova, 12. Borac (Bosanska Dubica) – 10 bodova.

Republičko prvenstvo proteklo je u vrlo burnom toku o čemu je tada pisala "Fiskultura i sport". U decembarskom broju 1950. godine ovaj list piše: "Ni jedno sportsko takmičenje kod nas nije imalo tako buran tok kao ovogodišnje prvenstvo BiH u fudbalu. Viđen je gotovo izjednačen kvalitet, velika borbenost, niz iznenađenja i dobar kvalitet. Zbog toga su utakmice Republičke lige 1950. godine pobudile veliko interesovanje gledalaca širom Bosne i Hercegovine. Ovo takmičenje imalo je isti sjaj kao i takmičenja u saveznim ligama ..."

Poslije pet burnih godina, Sloga je prvi put uspjela da se plasira u Republičku ligu Bosne i Hercegovine. Kako je naprijed rečeno, Sloga je trijumfovala ubedljivo u Tuzlanskoj podsaveznoj ligi: imala je 10 bodova više od drugoplasirane Drine iz Zvornika. Odlukom Fudbalskog saveza Bosne i Hercegovine od 22. januara 1951. godine Republička liga je proširena na 14 klubova. Prvenstvo je startovalo krajem februara 1951. godine, a završeno je u novembru. Opet se igralo po sistemu: Proljeće – jesen, a sve utakmice su odigrane u jednoj kalendarskoj godini.

U Republičkoj ligi 1951. nastupili su sljedeći klubovi: Borac (Banja Luka), Čelik (Zenica), Tekstilac (Derventa), Sloboda (Tuzla), Jedinstvo (Brčko), Proleter (Teslić), Radnik (Bjeljina), Bosna (Sarajevo), Milicionar (Sarajevo), Lokomotiva (Mostar), Rudar (Kakanj), Željezničar (Banja Luka), Borac (Bosanski Šamac) i **Sloga (Doboj)**. Interesantno je podsjetiti da je u toj sezoni Sloga promjenila ime u Doboj o čemu svjedoče tadašnje novine. O promjeni imena nisam našao nikakvo obrazloženje.

Početkom 1951. godine održane su godišnje skupštine oblasnih fudbalskih odbora. Na tim skupštinama je konstatovano da se broj fudbalskih sekcija i fudbalskih klubova udvostručio što je bila i najbolja potvrda brzog razvoja i sve veće popularnosti ovog sporta. U Tuzli je 14. januara 1951. godine održana prva Godišnja skupština Oblasnog fudbalskog odbora. Na Skupštini su učestvovali delegati klubova Republičke lige iz Tuzlanske oblasti – Radnika iz Bjeljine, Jedinstva iz Brčkog, Slobode iz Tuzle, **Sloge** iz Doboja i Tekstilca iz Dervente. Zaključeno je da se podrži prijedlog za povećanje Republičke lige na 14 klubova, a da se Oblasna liga sa 8 poveća na 12 klubova.

Svoj debi među republičkim ligašima Sloga je imala u Banjoj Luci, u susretu sa Borcem i ostvarila neriješen rezultat što se smatralo podvigom. Taj meč je nagovještavao da bi prvo učešće Dobojlija među najboljim klubovima iz Republike moglo biti uspješno. Međutim, to se nije dogodilo: Sloga je tokom prvjenstva izgubila čak 17 utakmica, zauzela posljednje mjesto na tabeli i ispala iz lige. I u drugom susretu "crveni" su bili još uspješniji, savladali su banjalučkog Željezničara 3:0 i u tom trenutku su se nalazili na 4. mjestu sa 3 osvojena boda. Trku je poveo zenički Čelik sa dvije pobjede iz prva dva meča. U reviji lijepog fudbala (protiv "Želje"), Hamza Salihović je postigao dva, a Dautbegović jedan gol. Sloga je igrala odlično, imala je nekoliko prilika da poveća rezultat. Oko 2.000 Dobojlija posmatralo je ovaj meč. Sudio je P. Kovačević iz Kreke.

U početku prvenstva ekipa **Sloge** se dobro držala: u 4. kolu je izgubila od sarajevske Bosne (0:4), da bi zatim u sljedećem susretu savladala Borac iz Šamca (3:1). Pobjeda je mogla biti uverljivija da su "crveni" iskoristili nekoliko velikih prilika. Golove za Slogu postigli su R. Salihović, Bubalo i H. Salihović. Izvještači iz Doboja javili su da je najbolji igrač ovog susreta bio Radojčić. Od 6. kola, Sloga je počela lošije da igra i da lagano tone na tabeli. U tom kolu je izgubila kod kuće od Proletera 0:1, ali je još uvijek držala dobar plasman što i pogled na gornji dio tabele pokazuje:

1.	Čelik	6	5	0	1	11:4	10
2.	Borac (BL)	6	4	1	1	15:7	9
3.	Radnik	6	3	2	1	10:5	8
4.	Bosna	5	3	2	0	9:3	8
5.	**Sloga**	**6**	**3**	**1**	**2**	**11:8**	**7**

Poraz od Proletera nije bio dobar znak; Sloga u 7. kolu gostuje u Tuzli i vraća se kući bez bodova. Pobjeda Slobode (2:1) bila je zaslužena, izvještači su javili da je ekipa iz Doboja povremeno prelazila centar i dolazila do gola, ali da nije, osim jednog pogotka, ostvarila ništa više. Sloboda je bila stalno nadmoćnija.

Minimalan poraz u Tuzli i nije bio tako loš i brzo je zaboravljen. Poslije tog poraza sve misli su bile okrenute zeničkom Čeliku i susretu u kome će H. Salihović imati svoj dan: postigao je dva lijepa gola. Bila je to više nego zaslužena pobjeda Sloge (2:0) koja je probudila nove nade za sigurniju plovidbu kroz republičke fudbalske vode. Za ovaj derbi vladalo je veliko interesovanje; na stadionu se okupilo 2.500 gledalaca među kojima je bilo dosta i navijača Čelika koji su vozovima i autobusima doputovali u Doboj. Utakmicu je vodio sudija Stanoje Crnić iz Sarajeva, a najzapaženiji na terenu bili su Slogini igrači – Radojčić, Kresoje i H. Salihović. U predigri ovog susreta igrali su juniori Sloge i tekstilca 1:1. Nakon ove utakmice Sloga je popravila plasman na tabeli:

4.	**Sloga**	**8**	**4**	**1**	**3**	**14:10**	**9**

Banjalučki Borac je u 8. kolu, konačno, pretekao svog najvećeg konkurenta za prvaka, zeničkog Čelika. Od Tog kola Borac je gotovo stalno bio na 1. mjestu. I kada se najmanje očekivalo, Sloga je krenula nizbrdo: u 9. kolu gubi u Derventi od Tekstilca i pada na tabeli. U predposljednjem, 12. kolu je doživjela pravu katastrofu u Brčkom: Izgubila je od Jedinstva 1:7 ! U ovom susretu viđena je izvanredna navala Jedinstva i vrlo loša odbrana Sloge, naročito je slab bio golman Dobojlija koji je direktno skrivio dva pogotka. U posljednjem jesenjem kolu, Sloga je izgubila od Milicionara u Sarajevu (0:2). Utakmica je odigrana na Skenderiji, a izvještač "**Fiskulture i sporta**" napisao

je da je Sloga opasna samo onda ako H. Salihović ima svoj dan. U ovom susretu on nije imao svoj dan, ili bolje reći imao je odličnog čuvara Milićevića koji ga je uštopovao. Salihović je, kao i Radojčić, pokušao solo akcijama, ali u tome nije imao uspjeha. Ovaj meč je čitavih 60 minuta protekao bez golova, a onda su fudbaleri Milicionera za nekoliko minuta postigli dva pogotka.

I pored lošeg jesenjeg finiša i pada na tabeli, fudbaleri Sloge, uprava i navijači, vjerovali su da će proleće biti vedrije, da će ekipa imati stabilniju formu i ostvariti bolje rezultate. Tada niko nije ni pomislio da će u drugom dijelu prvenstva sve krenuti tako loše, da će se Sloga strmoglaviti na samo dno, na kome će dočekati kraj prvenstva u Republičkoj ligi Bosne i Hercegovine. To se u stvari dogodilo, a koji su razlozi bili, u tadašnjim novinama nisam pronašao.

Sve što je Sloga postigla u prvom djelu prvenstva "poništeno je" već na samom startu nastavka. Čini se da je odlučujući bio meč sa mostarskom Lokomotivom u 16. kolu. Tada su se sastala dva poslednja tima na tabeli. Utakmica je odigrana u Mostaru, Lokomotiva je pobjedila 2:0 i "odlijepila se" od Sloge. U tom trenutku začelje tabele izgledalo je ovako:

13.	Lokomotiva	16	3	5	8	24:32	11
14.	**Sloga**	**16**	**4**	**1**	**11**	**17:34**	**9**

Poslije poraza od Lokomotive, fudbaleri Sloge su uspjeli da prikupe snagu za meč sa sarajevskom Bosnom. Bio je to susret 17. kola, odigran je u Doboju i završio se pobjedom Sloge 4:2 (2:2). Golove za Slogu postigli su H. Salihović 2, a Radojčić i Bampa po jedan. Prvo poluvrijeme završeno je 2:2, Ali su u nastavku gosti poklekli, domaći su bili fizički spremniji i to je odlučilo.

Važan bod ekipa Sloge osvaja u 18. kolu protiv Borca u Bosanskom Šamcu. Meč je završen 1:1, a strijelac za Dobojlije bio je H. Salihović. Sloga je bila ravnopravna u prvom, a bolja u drugom poluvremenu. I pored toga što je u dva susreta osvojila tri boda, Sloga je ostala na posljednjem mjestu na tabeli.

14.	**Sloga**	**18**	**5**	**2**	**11**	**22:39**	**12**

U svom prvom učešću u Republičkoj ligi Bosne i Hercegovine Sloga je imala dva velika peha protiv Tesličkog Proletera. Oba susreta je izgubila i to je, čini se, bio odlučujući udarac koji je "crvene" nokautirao i izbacio iz ovog ranga takmičenja. Bio je to tradicionalni derbi, sada u Tesliću, i ponovo pobjeda Proletera, ovaj put visoka – 3:0 (1:0). Golove su postigli Kolesnik, Bajtl i Sekeli. Veliko interesovanje vladalo je za derbi: iz Doboja je prema Tesliću krenuo je izletnički voz pun navijača Sloge koji su željeli da pomognu, da se ostvari pobjeda i smanji opasnost od ispadanja. Ali, Sloga toga dana nije imala sreće: u prvom minutu primila je gol, za nju je fatalan bio Kolesnik. Ipak, taj pogodak nije zbunio Dobojlije koji su nastavili da igraju otvoreno, da napadaju i da izjednače. Napadi su se smenjivali, bilo je šansi s obje strane, ali je Proleter svoj drugi gol postigao tek u 82. minuti i tada je bilo jasno da je pobjednik odlučen. Treći gol Proletera u 89. minutu bio je samo formalnost. Poslije 19. kola u Republičkoj ligi se ništa bitno nije promjenilo: Borac je zadržao 1. mjesto, Jedinstvo je bilo drugo, Čelik treći, a Proleter četvrti. Sloga je i dalje držala posljednje mjesto.

Seriju slabih igara i još slabijih rezultata, fudbaleri Sloge nastavljaju i u 20. kolu kad na svom terenu gube od tuzlanske Slobode (0:2) i tako ostaju i bez posljednje nade za bijeg sa dna tabele. Fud-

Kapiten Sloge Ferid Salihović izvodi ekipu na teren, iza njega trče Pedo Ahmedkatić, Stanko Mišković, Milan Marić, Izo Softić, Arif Selić

baleri iz Tuzle su tokom cijele utakmice bili bolji, propustili su priliku za ubedljiviji trijumf. Ni poslije ove utakmice nije došlo do promjene na čelu i začelju tabele: Borac je vodio trku, a Sloga je sa dna tabele gledala svima u leđa:

14.	**Sloga**	**20**	**5**	**2**	**13**	**22:44**	**12**

Poraz protiv Slobode dobro je uzdrmao ekipu Sloge koja u narednom susretu gostuje u Zenici i gubi od još jednog budućeg prvoligaša, razigranog Čelika (0:3). Interesantno je potsjetiti da je Sloga na Blatuši igrala bolje nego u Doboju, ali nije iskoristila ni jednu povoljnu priliku. Čelik je igrao prosječno, ali mu je i to bilo dovoljno za ubjedljivu pobjedu.

I naredni meč Sloga je izgubila, sada protiv bijeljinskog Radnika (1:2) u Doboju. Opet se ponovila stara priča: Sloga je igrala, stvarala prilike koje su ostale neiskorištene. Neefikasna navala jednostavno nije mogla da realizuje ni dio onog što bi tokom utakmice stvorila i to je bio jedan od razloga čestih poraza i lošeg plasmana.

Tračak nade za "crvene" došao je u 23. kolu kad je u Doboju pobjeđen Rudar (5:3). I u ovom susretu istakao se Radojčić, koji je bio najbolji i protiv Radnika. On je Rudaru dao jedan gol, Ramić je takođe jednom savladao protivničkog golmana, dok je Bampa bio vrlo raspoložen, ostvario je svoj het-trik, što bi u prevodu značilo: tri puta je zatresao protivničku mrežu. Bio je to najuzbudljiviji meč te

Nikola Kotoranin (prvi s lijeva), Pedo Ahmedkatić, Božo Jovanović, Rizo Softić (čuči)

1951. u Doboju. Rudar je vodio 3:2, igrao odlično, Hornung je postigao dva gola, dok je Malić jednom zatresao vlastitu mrežu i tako je Rudar vodio 3:2. Ali tada se dogodio incident, gostujući igrači su se nesportski ponašali, sudija je prvo isključio Hornunga, zatim još dvojicu i to je gostima donijelo poraz. Međutim, i poslije ove pobjede Sloga je ostala na posljednjem mjestu na tabeli:

14.	**Sloga**	**23**	**6**	**2**	**15**	**28:52**	**14**

U finišu prvenstva ništa se nabolje neće promijeniti kada je Sloga u pitanju, klub je promijenio samo ime (u novinama nisam našao ni kako se to ni zašto dogodilo), ali će ostati i dalje na posljednjem mjestu. Pod imenom Sloga, fudbaleri iz Doboja gube i u 24. kolu od Tekstilca iz Dervente (0:1) pa i dalje čvrsto drže posljednje mjesto na tabeli. Lokalni derbi je bio odlučen već u 6. minutu kada je Rudić postigao gol za Tekstilac koji je bio bolji u oba poluvremena. Meč je pobudio veliko interesovanje, oko 2.000 gledalaca pratilo je derbi na kojem je bilo i navijača Sloge, koji su autobusima doputovali u Derventu.

KLUB PROMIJENIO IME

Pod imenom Doboj "crveni" u 25. kolu pobjeđuju ekipu Jedinstva (1:0) golom koji je postignut u 90. minutu. U izvještaju od dvije rečenice, R. Pavičić kaže: "U veoma zanimljivoj igri podmlađeni tim domaćih uspio je pobijediti odličnu ekipu iz Brčkog (1:0); gol je postignut u posljednjem minutu poslije jedne izvanredne kombinacije". Poslije ove utakmice i u tabeli umjesto imena Sloga, stoji – Doboj, ali takođe na poslijednjem mjestu.

14.	**Doboj**	**25**	**7**	**2**	**16**	**29:53**	**16**

U posljednjem kolu Sloga je izgubila u Doboju od Sarajevskog Milicionara 2:3. Trka za prvaka bila je interesantna do samog finiša, a vođena je između Borca i Čelika. Na kraju je Borac imao više snage i ubedljivo prošao kroz cilj. Prvenstvo Republičke lige završeno je 11. novembra 1951. godine. Donijelo je lijep i uzbudljiv fudbal o čemu je sarajevsko "Oslobođenje" u broju od 11. novembra pisalo:

"Neizvjesnost u vrhu i dnu tabele vladala je do pred sami kraj prvenstva. U prvenstvenoj sezoni su odigrane 172 utakmice, postignuto je 565 golova, zabilježena je 151 pobjeda i isto toliko poraza, dok je 31 meč završio neriješeno. Susrete je posmatralo blizu pet miliona gledalaca. Najčešće je postizan rezultat 2:1 (27 puta), 1:0 (24 puta), 0:0 (8 puta). Najveće pobjede postigli su Jedinstvo – Sloga 7:1 i Proleter – Lokomotiva 7:1. Banjalučki Borac je zasluženo osvojio prvo mjesto i tako izborio pravo da ide u kvalifikacije za drugu ligu. Brčansko Jedinstvo je tokom cijelog prvenstva ispoljilo dobru formu, a naročito je dobru igru pružilo početkom jesenjeg dijela prvenstva".

REPUBLIČKA LIGA 1951.

1.	Borac (BL)	26	18	4	4	49:25	40
2.	Čelik	26	16	3	7	47:30	35
3.	Tekstilac	26	11	8	7	50:39	30
4.	Sloboda	26	11	7	8	41:31	29
5.	Jedinstvo	26	12	4	10	43:30	28
6.	Proleter	26	12	4	10	48:42	28
7.	Radnik	26	10	8	8	33:31	26
8.	Bosna	26	10	5	11	37:37	25
9.	Milicionar	26	10	3	13	35:39	23
10.	Lokomotiva	26	8	7	11	45:53	23
11.	Rudar	26	10	3	13	50:56	23
12.	Željezničar	26	8	4	14	34:53	20
13.	Borad	26	5	7	14	21:36	17
14.	**Doboj**	**26**	**7**	**2**	**17**	**31:56**	**16**

Do 1952. godine fudbalska takmičenja u Jugoslaviji igrana su po sistemu proljeće–jesen. Da bi se ponovo uvelo igranje po sistemu jesen–proljeće, kao u drugim evropskim zemljama. Fudbalska takmičenja su 1952. godine odigrana po skraćenom non–stop sistemu. Republička liga bila je ukinuta. Fudbalsko prvenstvo Bosne i Hercegovine organizovano je u četiri postojeća podsaveza (Sarajevski, Tuzlanski, Banjalučki, Mostarski). U prvenstvu su učestvovale 123 ekipe.

Svaki podsavez svoje registrovane klubove razvrstao je po teritorijalnim grupama u kojima su igrana prvenstva po skraćenom non–stop sistemu. Ovakav način igranja dao je priliku svim ekipama da se probiju među najbolje, a uz to – da klubovi ne troše mnogo i da igrači sve manje odsustvuju sa radnih mjesta. Poslije završetka grupnih prvenstava počelo je finalno takmičenje za prvake Podsaveza. Pobjednici u podsavezima bili su (1952) **Bosna** (Sarajevski), **Sloboda** (Tuzlanski), **Borac** (Banjalučki), i **Velež** (Mostarski). U završnici takmičenja (između prvaka podsaveza) po kup–sistemu, prvo je Velež eliminisao Bosnu sa 3:1 i 5:0, a tuzlan–

Fudbaleri Sloge (1957) sa čuvenim golmanom Vladimirom Bearom (u sredini)

ska Sloboda Borca 0:1 i 2:0. U finalu su se sastali Velež i Sloboda. U prvoj utakmici u Mostaru, Velež je pobijedio 5:0, a u drugoj, u Tuzli, 4:2. Tako su "Rođeni" ubedljivo trijumfovali i po treći put postali šampioni Bosne i Hercegovine. Tako je Velež ponovo izborio učešće u saveznom rangu takmičenja.

Tuzlanski fudbalski podsavez, kome je pripadao i Doboj, bio je podijeljen u dvije grupe – I grupa i II grupa. Druga grupa sastojala se od "A" – grupe i "B" – grupe. U Drugoj "A" grupi igrali su – **Tekstilac** (Derventa), **Hajduk** (Sijekovac), **Prvi maj** (Bosanski brod), **Željezničar** (Bosanski brod). Drugu "B" grupu činili su – **Proleter** (Teslić), **Doboj, Tošk** (Tešanj), **Bratstvo** (Gračanica). Prvenstvo Bosne i Hercegovine počelo je 9. marta 1952. godine.

Fudbaleri Doboja startovali su protiv Toška i ostvarili minimalnu, ali vrijednu, pobjedu – 2:1. Taj trijumf osokolio je Dobojlije koji u drugoj utakmici visoko pobjeđuju ekipu Bratstva iz Gračanice – 6:0 (3:0). Zatim je došao veliki derbi sa Proleterom u Tesliću. Prvo poluvrijeme proteklo je bez golova, da bi u nastavku Kotoranin i Bošnjak postigli po dva, a Juras jedan pogodak. Trijumfovao je Proleter – 5:0 ! Junak derbija bio je Kotoranin koga je 2.500 ljudi aplauzom ispratilo sa terena. Susret je vodio Porobić iz Dervente. Poslije prvog dijela, tabela Druge B grupe izgledala je ovako:

1.	Proleter	3	3	0	0	12:1	6
2.	**Doboj**	**3**	**2**	**0**	**1**	**8:6**	**4**
3.	Bratstvo	3	1	0	2	9:12	2
4.	Tošk	3	0	0	3	4:16	0

U drugom dijelu, Doboj je ponovo startovao protiv tešanjskog Toška i revanširao mu se za predhodni poraz. Sada je pobijedio Doboj, takođe 2:1 i ostao u trci za prvaka. U drugom susretu, Doboj kao gost, pobjeđuje ekipu Bratstva u Gračanici (4:1), da bi onda došao derbi odluke ukome je savladao Proletera 3:1 (1:1) i po broju bodova se izjednačio sa Teslićanima. Prvaka je odlučila gol–razlika. I u ovom derbiju igrač broj jedan bio je Kotoranin. Strijelci za Proleter bili su Bubalo – 2 i Ramić – 1. Utakmicu je vodio Pero Pilić iz Tuzle.

TABELA II B GRUPE

1.	Proleter	6	5	0	1	34:8	10
2.	**Doboj**	**6**	**5**	**0**	**1**	**17:9**	**10**
3.	Bratstvo	6	1	1	4	14:28	3
4.	Tošk	6	0	1	5	9:29	1

Kad su završena takmičenja po grupama, odigrane su utakmice za prvake grupa. U Tesliću su 4. maja 1952. igrali Proleter i Prvi maj. Pobjedio je Proleter (4:2) golovima Kotoranina (2), Rukavine (2) i Ćatića (1); strijelac za Prvi maj bio je Hadžulović. Susret je pratilo 2.000 gledalaca; sudio je Ljupša iz Doboja. U revanšu u Bosanskom Brodu, Prvi maj je bio bolji i trijumfovao 3:1 (2:0). Golove za Prvi maj dali su Stefanović, Fišer i Omerbašić, dok je strijelac za Proleter bio Juras. Kotoranin je opet bio igrač utakmice. Majstorica između ove dvije ekipe odigrana je 18. maja 1952. godine. Sada je Proleter bio bolji (3:1) i golovima Kotoranina (2) i Rukavine (1) otišao dalje. Sudio je Pero Pilić iz Tuzle.

U daljem toku takmičenja za prvaka BiH u fudbalu, Proleter je igrao neriješeno (2:2) sa šamačkim Borcem, odluke nije bilo ni u produžecima, pa su izvedeni penali i Borac se kvalifikovao u finale za prvaka Tuzlanskog podsaveza. U finalnim susretima prvaci podsaveza, kako je naprijed bilo riječi, odlučili su prvaka Bosne i Hercegovine u fudbalu. Bio je to mostarski Velež.

Poslije blic reorganizacije sistema takmičenja, fudbalski klubovi širom Jugoslavije krenuli su te 1952. godine po novoj "formuli". Novo prvenstvo je počelo u jesen 1952, a završilo se u proljeće 1953. godine. Tako se jugoslovenski fudbal prilagođavao evropskim standardima koji su bili logičniji i praktičniji. Dobojska Sloga se u novom prvenstvu takmičila pod imenom ZSD Doboj. O promjeni imena, kako je naprijed rečeno, nije ostalo pisanih dokumenata. Koji je stvarni razlog za to bio ostalo je nerazjašnjeno, ali je činjenica koja sama po sebi dosta govori, da je promjena izvršena 1951. godine u vrijeme velike krize u klubu.

U sezoni 1952/53. Doboj se takmičio u Tuzlanskoj podsaveznoj ligi. Prvenstvo je počelo 15. septembra 1952. godine, a ligu su sačinjavali **Sloga** (Doboj), **Jedinstvo** (Brčko), **Tekstilac** (Derventa), **Borac** (Bosanski Šamac), **Radnik** (Bjeljina), **Proleter** (Teslić), **Sloboda** (Tuzla) i **Drina** (Zvornik). Dakle, osam ekipa krenulo je u neizvjesnu trku sa željom da se osvoji prvo mjesto. Na kraju se ta želja ostvarila brčanskom Jedinstvu, koje je tokom cijelog prvenstva bilo najbolje, pa je njegov trijumf više nego zaslužen.

Ali vratimo se na početak prvenstva u Tuzlanskoj podsaveznoj ligi: u prvom kolu odigran je derbi u Brčkom, sastali su se Jedinstvo i teslički Proleter. Jedinstvo je baš u tom susretu pokazalo svoju snagu i deklasiralo (7:0) ekipu Proletera. Tada je bilo jasno ko će voditi glavnu riječ tokom šampionata. U Bosanskom Šamcu je gostovala tuzlanska Sloboda koja je, samo

koji mjesec ranije, kao najbolja u Tuzlanskom podsavezu igrala za prvaka Bosne i Hercegovine. Međutim, u septembru 1952. godine Sloboda se ne može prepoznati, igra vrlo slabo, u prvom susretu gubi od borca 1:2. Da je Tekstilac jaka i ambiciozna ekipa vidjelo se u prvom susretu sa Radnikom iz Bijeljine koji je odigran u Derventi. Pobjedilo je Jedinstvo – 4:1. I konačno, fudbaleri Doboja gostovali su u Zvorniku, igrali su odlično i glatko savladali domaću Drinu. Pobjeda od 3:0 bila je visoka i zaslužena, a predstavljala je najljepši uvod u derbi sa Tekstilcem.

Bio je to meč drugog kola, u Doboju su se sastali Doboj i Tekstilac; veliki broj ljubitelja fudbala pratio je uzbudljivo nadmetanje u kome su viđena četiri lijepa gola, mnoga šansi i podjela bodova. Rezultat 2:2 nije bio iznenađenje već realan odnos snaga ova dva tima. Međutim, kako je Jedinstvo pobijedilo i Radnika (5:2), Brčaci su nastavili da vode trku. U prva dva kola imali su učinak: 2 2 0 0 12:2 4. Ekipe Doboja i Tekstilca bile su najbliži pratioci fudbalerima iz Brčkog.

I treće kolo je donijelo derbi, sada u Brčkom gdje su se sastali Jedinstvo i Doboj. Bila je to lijepa utakmica u kojoj su domaći dominirali i ostvarili još jednu visoku pobjedu (3:0) koja ih je učvrstila na vodećoj poziciji. Jedinstvo je išlo sigurnim korakom ka cilju: u prve tri utakmice ostvarilo je tri pobjede postiglo 15 golova, dok se njegova mreža zatresla samo dva puta. Doboj je izgubio u Brčkom, ali je ostavio lijep utisak i najavio svoje velike ambicije u derbiju sa Proleterom iz Teslića. Bile su to zlatne godine teslićkog fudbala. Proleter je baš u to vrijeme imao sjajan tim u kome su prve zvijezde bili Kolesnik, Jauševac i Juras.

Derbi u Doboju privukao je veliki broj gledalaca, više od 2.000 ljubitelja fudbala posmatralo je ovaj meč. Utakmica je bila oštra i zanimljiva, obje ekipe su propustile po nekoliko izvanrednih prilika za postizanje gola. Na kraju je bilo 2:2, publika je zadovoljno napustila stadion u Doboju na kome se okupio veliki broj i Teslićana koji su bodrili svoje ljubimce. Naravno, brojniji su bili navijači Doboja koji su željeli pobjedu, ali su bili zadovoljni i remijem, koji je ostao u sjećanju igračima i navijačima oba kluba. Strijelci – Ramić i Kresoje za Slogu, a Jauševac i Tekeli za Proleter. Izvještači su javili da su najbolji u derbiju bili – Ibrahimović, Kresoje, Jovanović i Lipić.

Doboj: Kruškić, Bampa, Marić, Mašnić, Ibrahimović, Kresoja, Dautbegović, Salihović, Bubalo, Mišković, Ramić.

Proleter: Radošević, Bajtl, Demić, Lipić, Jovanović, Božić, Kolesnik, Jauševac, Juras, Tekeli, Suvajac.

U četvrtom kolu dogodila su se dva velika iznenađenja: vodeće Jedinstvo glatko je izgubilo (0:2) u Šamcu. Borac je u ovom susretu pokazao svu svoju snagu. Veliko iznenađenje priredila je i Drina koja je poslije dva visoka poraza na startu pobijedila (2:0) Tekstilaca. Bio je to samo trenutni bljesak Drine koja će već u narednom susretu u Brčkom pretrpjeti pravu katastrofu (1:8) protiv Jedinstva, koje je pokazalo de je njegov neuspjeh u Šamcu bio samo trenutak slabosti. U tom 5. kolu Proleter je očitao lekciju Borcu (3:0), a odličan meč viđen je i u Bjeljini gdje su Radnik i Doboj podijelili bodove. Bila je to revija lijepih golova (3:3) i maštovitog fudbala. Tuzlanska Sloboda je nastavila sa lošim igrama, izgubila je u Derventi od Tekstilca – 1:4.

Predposljednje, 6. kolo, prvog dijela prvenstva donijelo je Doboju veliku pobjedu u Tuzli protiv Slobode 4:3. Sedam lijepih golova i aplauz objektivne tuzlanske publike gostima iz Doboja, za igru, borbenost i sportsko ponašanje. U ovom kolu Jedinstvo je pretrpjelo još jedan poraz, sada u Derventi protiv Tekstilca (1:3). U

Derventi se pedesetih godina dvadesetog vijeka igrao lijep fudbal, o čemu svjedoči i ova utakmica. Teslićki Proleter je trijumfovao u Zvorniku (2:1), a domaća Drina je pokazala da je najslabija ekipa u ovoj ligi. U Bosanskom Šamcu je Borac visoko pobijedio (4:1) ekipu Radnika iz Bjeljine. Poslije ovog kola Doboj je bio 4. na tabeli, sa dvije utakmice manje (odigrane su naknadno). Učinak fudbalera iz Doboja izgledao je ovako:

5.	**Doboj**	**4**	**1**	**2**	**1**	**9:11**	**4**

Svoju pravu vrijednost pokazali su fudbaleri Tekstilca i u poslednjem (sedmom) jesenjem kolu protiv Proletera u Tesliću. Na vrućem terenu na kome su mnogi gubili, Tekstilac je ostvario tijesnu, ali vrijednu pobjedu – 2:1. Doboj je na svome terenu savladao goste iz Bosanskog Šamca (Doboj – Borac 5:1). Drina je nastavila s porazima, sada je izgubila (0:2) od Radnika u Bijeljini. Jedinstvo je naknadno odigralo utakmicu sa tuzlanskom Slobodom i na svom terenu slavilo pobjedu – 2:0.

Pobjedom protiv Borca, Doboj je napravio lijepo iznenađenje i omogućio komšijama iz Dervente, ekipi Tekstilca, da se probije na 1. mjesto i tako osvoji jesenju titulu. U dvoboju sa Borcem, Marić je bio dvostruki strijelac, po jedan gol dali su H. Salihović i Ramić. Jedini pogodak za Borac postigao je Spasić iz penala. Izvještači su javili da je viđena odlična igra navale Doboja i da je odbrana bila čvrsta kao kamen. Najbolji na terenu bili su Marić, Radović i Ramić. Doboj je na kraju prvog dijela prvenstva imao dobar bilans. Fudbaleri Tekstilca samo su privremeno bili na 1. mjestu. Kad je Jedinstvo odigralo zaostalu utakmicu sa Slobodom (2:0), Prvi dio prvenstva dobio je konačan epilog, a vrh tabele izgledao je ovako:

1.	Jedinstvo	7	5	0	2	26:8	10
2.	Tekstilac	7	4	2	1	19:12	10
3.	**Doboj**	**7**	**3**	**3**	**1**	**19:14**	**9**

Najveće (negativno) iznenađenje priredila je Sloboda iz Tuzle, koja je prvi dio prvenstva završila na posljednjem mjestu; na prethodnom prvenstvu igrala je u finalu sa Veležom za prvaka Bosne i Hercegovine. Tuzlanska podsavezna liga je vrlo kvalitetna; u njoj je u sezoni 1952/53. igralo 7 klubova, koji su bili republički ligaši. Iz Tuzlanskog fudbalskog podsaveza neopravdano su tražili ukidanje ove lige i vraćanje Republičke lige, jer je kvalitet fudbala u Podsavezu bio evidentan.

Drugi dio prvenstva počeo je 8. marta 1953. godine. Fudbaleri Doboja startovali su pobjedom (4:1) protiv Drine. Jedinstvo nije ništa prepustilo slučaju: trijumfovalo je u Tesliću protiv Proletera (1:0) i zadržao vodeću poziciju. Tekstilac je izgubio u Bijeljini (1:3) od Radnika, a Sloboda je u Tuzli savladala ekipu Borca – 2:1. Inače, Sloboda je u nastavku prvenstva igrala mnogo bolje, ali nije mogla nadoknaditi propušteno tokom jeseni pa je na kraju bila predzadnja na tabeli.

Ekipa Doboja je svoju prvu proljećnu utakmicu odigrala u sastavu: **Kruškić, Karabegović, Selić, Avdić, Ibrahimović, Kresoja, Dautbegović, Salihović, Marić, Ramić, Mišković.** Golove za Doboj postigli su – Salihović, Marić, Dautbegović i Mišković, a Janjić za Drinu. Bila je to prava egzibicija Dobojlija, fudbal za pamćenje. Poslije ove pobjede Doboj je izbio na drugo mjesto na tabeli:

2.	**Doboj**	**8**	**4**	**3**	**1**	**23:15**	**19**

Deveto kolo donijelo je nekoliko iznenađenja, a najveće je, svakako, bio visok poraz Doboja u Derventi, u derbiju sa Tekstilcem. Niko nije očekivao da će

se Dobojlije vratiti kući sa šest golova u mreži. U to nisu vjerovali čak ni navijači Tekstilca, a dogodilo se. Sa ovog derbija, izvještač "Fiskulture i Sporta" L. Kojić je pisao: "Mnogi navijači Tekstilca su zažalili u poluvremenu što nisu ostali kod kuće da slušaju radio prenos velikog jugoslovenskog derbija iz Zagreba: Dinamo – Partizan 1 : 3, vjerujući da tih 1:0 na poluvremenu ne garantuju pobjedu Tekstilcu. Međutim, nastavak utakmice je donio neočekivano iznenađenje. Doboj nije bio slab kao što rezultat govori. Sve se nekako čudesno dogodilo u drugom poluvremenu u kome je Tekstilac postigao pet golova..."

Poslije poraza u Derventi, Doboj je igrao derbi na svom terenu, a protivnik mu je bio Jedinstvo. Meč je završen neriješenim rezultatom (1:1) i podjelom bodova. Sloboda je bila lijepo iznenađenje proljeća: u Tuzli je deklarisala Drinu – 8:0! U uzbudljivom susretu u Šamcu, Borac i Tekstilac su remizirali (2:2) i podijelili bodove. Proleter je gostovao u Bjeljini, igrao je neriješeno 1:1 i vratio se kući pjevajući. Poslije ovog kola Jedinstvo je zadržalo prvo mjesto na tabeli, Doboj je bio treći. Poučeni lošim iskustvom iz Dervente, fudbaleri Doboja su zaigrali ofanzivno, i to im se isplatilo: osvojili su bod.

Jedanaesto kolo nije donijelo iznenađenja. Drina je bila najlošija u nastavku trke što je potvrdila i u Derventi gdje je izgubila od Tekstilca (2:8). Sloboda se dobro držala u Bijeljini, ali nije uspjela osvojiti bod, Radnik je pobijedio 4:3. Jedinstvo je nastavilo da grabi ka tituli, na svom terenu je pobjedilo šamačkog Borca 3:1, dok je Proleter u Tesliću savladao ekipu Doboja, takođe 3:1.

Dva kola prije kraja prvenstva Jedinstvo je trijumfom (4:2) u Zvorniku i osiguralo prvo mjesto. Doboj je kod kuće savladao Radnika (3:1); Borac je na svom terenu pobijedio (3:1) Proletera, Dok je Sloboda nastavila sa dobrim proljećnim igrama i u Tuzli trijumfovala protiv Tekstilca – 3:1. Da je Sloboda tim proljeća, pokazaće to i u Doboju protiv Doboja. Vodila je 1:0, na kraju je bilo 1:1 i bodovi su podijeljeni. Jedinstvo je pobjedom u derbiju protiv Tekstilca (5:3) i zvanično postao prvak Tuzlanske podsavezne lige. Radnik je u Bijeljini trijumfovao (4:1) protiv Borca, a Proleter je kod kuće negativno iznenadio, igrao je sa Drinom 1:1.

Posljednje, 14. kolo nije ništa bitno promijenilo na tabeli. Jedinstvo je i pored poraza u Tuzli (0:2) ubjedljivo osvojilo prvo mjesto. Sloboda je ovom pobjedom pokazala da je dobra ekipa, da je tako igrala tokom jeseni borila bi se za prvo mjesto. Tekstilac je negativno iznenadio kod kuće, izgubio je od Proletera (2:3). Doboj je svoju trku završio u bosanskom Šamcu, izgubio je od Borca (1:2). Bilo je to loše izdanje Doboja koji je u prvom dijelu prvenstva igrao znatno bolje i uspješnije. Proljećni saldo Doboja izgledao je ovako:

7	**2**	**2**	**3**	**11:15**	**6**

Brojke sve govore: od mogućih 14 bodova, Doboj je osvojio samo 6 ili manje od 50 posto, 2 susreta je dobio, a 3 izgubio, imao je i negativnu gol-razliku 11:15. Zahvaljujući dobrim igrama u prvom dijelu prvenstva Doboj je trku završio na 3. mjestu.

Posljednje kolo odigrano je 26. aprila 1953. godine. Prvenstvo je donijelo dobar fudbal, u svim klubovima igralo je dosta mladih fudbalera, svi klubovi su imali trenera. Jedinstvo je zasluženo trijumfovalo. Bio je to uzoran kolektiv, nikada se nije žalio ni na jednu utakmicu. Drina je sigurno ispala iz lige. Jedinstvo je imalo čak 5 bodova više od drugoplasiranog Tekstilca. Četiri kluba su imala po 15 bodova: Tekstilac, **Doboj**, Borac i Radnik.

Da je igrao kao tokom jeseni Doboj bi bio ubedljivo drugi. Tokom prvenstva klubovi su se često žalili, najviše žalbi uputila je Sloboda (3), Doboj se žalio dva puta, a Proleter jednom.

TUZLANSKA PODSAVEZNA LIGA 1952/53.

1.	Jedinstvo	14	9	2	3	41:17	20
2.	Tekstilac	14	6	3	5	41:30	15
3.	**Doboj**	**14**	**5**	**5**	**4**	**30:29**	**15**
4.	Borac	14	7	1	6	26:27	15
5.	Radnik	14	6	3	5	29:35	15
6.	Proleter	14	6	2	6	26:28	14
7.	Sloboda	14	5	2	7	31:26	12
8.	Drina	14	2	2	10	12:45	6

U sezoni 1952/53. Doboj je postigao sljedeće rezultate, jesen:

Drina – **Doboj** 0:3, **Doboj** – Tekstilac 2:2, Jedinstvo – **Doboj** 3:0, **Doboj** – Proleter 2:2, Radnik – **Doboj** 3:3, Sloboda – **Doboj** 3:4, **Doboj** – Borac 5:1; proljeće: **Doboj** – Drina 4:1, Tekstilac – **Doboj** 6:0, **Doboj** – Jedinstvo 1:1, Proleter – **Doboj** 3:1, **Doboj** – Radnik 3:1, **Doboj** – Sloboda 1:1, Borac – **Doboj** 2:1.

U završnici za prvaka Bosne i Hercegovine u fudbalu za sezonu 1952/53. igrali su prvaci podsaveza: Borac (Banjalučki podsavez), Željezničar (Sarajevski podsavez), Jedinstvo (Tuzlanski podsavez) i Leotar (Mostarski podsavez). Ekipe su igrale po dvostrukom bod sistemu. Plasman je bio sljedeći:

1.	Borac	6	3	3	0	15:6	9
2.	Željezničar	6	2	3	1	17:8	7
3.	Jedinstvo	6	3	1	2	12:15	7
4.	Leotar	6	0	1	5	7:22	1

Da je fudbal u Doboju 1952. bio u krizi svjedoči i Godišnja skupština ŽSD Doboj o kojoj je sarajevska **"Fiskultura i sport"** u broju od 15. decembra 1952. godine kratko pisala: "Skupština je konstatovala da je u 1952. godini radila samo Fudbalska sekcija, ostale sekcije su uglavnom postojale samo formalno. Doboj se plasirao u Tuzlansku podsaveznu ligu poslije teških kvalifikacija. Ima mlad i perspektivan tim. Na proljeće će igrati četiri utakmice kod kuće, a tri na strani." Zaista, Doboj je u drugom dijelu prvenstva imao bolji raspored, ali je igrao znatno slabije nego u prvom. I pored toga, kako je naprijed rečeno, plasirao se na treće mjesto, iza Jedinstva i tekstilca.

Fudbaleri Doboja su u sezoni 1952/53. igrali u Tuzlanskoj podsaveznoj ligi, zauzeli su treće mjesto i kvalifikovala se za Republičku ligu Bosne i Hercegovine koja je ponovo uvedena. U sezoni **1953/54** Republička liga je brojala 10 klubova. Ovoga puta nedostajali su gotovo svi oni koji su u dotadašnjem takmičenju vodili glavnu riječ. Pretstavnici Sarajeva, Mostara i Banjaluke takmičili su se u najjačoj fudbalskoj konkurenciji, bijeljinski Radnik je pao u niži razred. U republičkoj ligi BiH iz Tuzlanskog fudbalskog podsaveza, nastupili su: **Tekstilac** (Derventa), **Jedinstvo** (Brčko) i **Doboj**. Ova liga je brojala 10 klubova koji su se takmičili po dvostrukom bod – sistemu. **"Dobojski list"** uoči nove fudbalske sezone **(1953/54)** osvrće se na takmičenja koja slijede. Pod naslovom "Neki problemi fudbalskog sporta", u ovom listu čitamo: "Na pragu jesenje sezone, ekipa Doboja je u Tuzlanskoj podsaveznoj ligi zauzela 3. mjesto, spremno dočekuje nastavak, odnosno početak novog prvenstva". U istom tekstu se navode rezultati prijateljskih utakmica koje je Doboj odigrao krajem ljeta, a u sklopu priprema za start u Republičkoj ligi Bosne i Hercegovine:

Doboj – Čukarički (Beograd) 9:0, **Doboj** – Jedinstvo (Prnjavor) 8:2, **Doboj** – Crvena zvijezda (Maglaj) 5:1, **Doboj** – Proleter (Teslić) 5:2.

"Ovi rezultati – kaže se u Dobojskom listu – nam govore da je navala postala efikasna i da nam obećava dobre rezultate u Republičkoj ligi..."

Predviđanja se nisu ostvarila: u prvih šest susreta, Doboj je osvojio samo jedan bod i učvrstio se na posljednjem mjestu na tabeli. Bilo je očigledno da je u pitanju smjena generacija što je u fudbalu i najosetljiviji i najteži proces. Doboj sa mladim i neiskusnim fudbalerima nije mogao da se ravnopravno nosi sa ekipama u Republičkoj ligi Bosne i Hercegovine. Kostur ekipe sačinjavali su studenti i đaci koji su pohađali školu u Zagrebu i Sarajevu. Tadašnje novine su komentarisale slab start Doboja: "Mladi fudbaleri Doboja koji se školuju u Sarajevu i Zagrebu, lišeni su mogućnosti treninga, umorni od putovanja, bez dovoljno kondicije ne mogu da igraju dobro" – pisala je u jesen 1953. godine sarajevska "Fiskultura i sport".

Dobojska publika je bila razočarana slabim rezultatima svojih ljubimaca. Klub je osjećao da treba nešto preduzeti pa je angažovao novog trenera Milovana **Popovića**, bivšeg fudbalera BSK–a i sarajevskog Željezničara. To je bio dobar potez pokazao je nastavak prvenstva, ekipa je bila spremnija, uigranija, ambicioznija, ali, nažalost, nije mogla nadoknaditi ono što je propušteno tokom jeseni. U proljeće 1954. godine Doboj je dobro startovao, u prva tri susreta osvojio je tri boda. Nema dovoljno sačuvanih pisanih dokumenata o utakmicama Doboja iz ovog prvenstva. Dva kola prije kraja, Doboj je bio 8. na tabeli.

REPUBLIČKA LIGA BiH 1953/54.
(dva kola prije kraja)

1.	Zenica	16	12	3	1	46:20	27
2.	Bosna	16	10	1	5	51:28	21
3.	Rudar	16	9	2	5	51:30	20
4.	Bratstvo	16	7	2	7	29:31	16
5.	Tekstilac	16	6	3	7	35:32	15
6.	Leotar	16	7	1	8	25:35	15
7.	Jedinstvo	16	5	3	8	26:31	13
8.	**Doboj**	**16**	**5**	**3**	**8**	**30:37**	**13**
9.	Mladost	16	5	2	9	27:37	12
10.	Sloboda	16	4	0	12	17:56	8

U 16. kolu Doboj je izgubio u Trebinju od Leotara – 4:3 (3:3). Fudbaleri i rukovodstvo nadali su se da će iz Zenice i Trebinja donijeti bar jedan bod. Bila su to teška gostovanja: Čelik (Zenica) je jurišao na prvo mjesto i nikome kod kuće nije prepuštao bodove, Leotar se borio za opstanak i na svome terenu nije dozvolio nikakvo iznenađenje. Tako je Doboj i pored dobre igre na ovim gostovanjima ostavio bodove. U Trebinju je postigao tri gola (Poluvrijeme je bilo 3:3), no ni to nije pomoglo.

Komentator **"Dobojskog lista"**, 3. juna 1954. godine piše: "Doboj u predposljednjem kolu igra sa Bratstvom iz Travnika kod kuće, a u zadnjem gostuje kod Mladosti u Prijedoru. Sudbinu Doboja i ostalih ekipa koje se bore za opstanak, može i gol–razlika odlučiti. Mnogo je kandidata za ispadanje što i tabela govori. Nada još nije izgubljena – zaključuje komentator".

Fudbaleri Doboja nisu uspjeli u finišu prvenstva, u preostala dva susreta, sa Bratstvom iz Travnika kod kuće i Mladosti u Prijedoru osvojen je samo jedan bod, postigao je jedan a primio tri gola i na kraju trke bio deveti, odnosno predzadnji na tabeli. Da je Doboj uspio da pobjedi ekipu Bratstva kod kuće imao bi 15 bodova i izborio opstanak. Ovako, kao

U proljeće 1954. godine u Doboju je gostovao zagrebački Dinamo koga je predvodio čuveni reprezentativac Horvat. Utakmica je završena 4:4

mala utjeha ostalo mu je saznanje da je i brčansko Jedinstvo, koje je u predhodnoj sezoni bilo prvak Tuzlanskog podsaveza, ispalo iz Republičke lige.

Ponovo uvođenje takmičenja za prvenstvo Bosne i Hercegovine pod nazivom Republička liga naišlo je na simpatije i odobravanje ljubitelja fudbala, jer je interesovanje publike prevazišlo sva očekivanja, a s obzirom na ujednačenost ekipa, što najbolje pokazuje i mala razlika u bodovima. Na svim utakmicama je demonstriran dobar fudbal što je bila i najbolja potvrda da je odluka Fudbalskog saveza BiH o sistemu takmičenja bila potpuno opravdana. Republička liga je poslije dvogodišnje pauze ponovo startovala. Deset ekipa borilo se u trci koja je završena 13. juna 1954. godine. Prvo mjesto uvjerljivo je osvojila ekipa Čelika sa 29 bodova. Zeničani su imali četiri boda više od drugoplasirane sarajevske Bosne.

Iz Republičke lige Bosne i Hercegovine u sezoni 1953/54. ispala su četiri tima: **Sloboda** (Bosanski Novi), **Doboj** (Doboj), **Mladost** (Prijedor) i **Jedinstvo** (Brčko). Umjesto njih u ovom rangu takmičenja u narednoj sezoni igrali su prvaci podsaveza – Sarajevo, Banjaluka, Tuzla i Mostar. Doboj se preselio u podsaveznu ligu Tuzle.

REPUBLIČKA LIGA BiH 1953/54.

1.	Čelik	18	13	3	2	62:23	29
2.	Bosna	18	12	1	5	60:30	25
3.	Rudar	18	10	3	5	58:36	23
4.	Bratstvo	18	8	3	7	33:33	19
5.	Tekstilac	18	6	5	7	39:36	17
6.	Leotar	18	8	1	9	29:40	17
7.	Jedinstvo	18	5	4	9	29:36	14
8.	Mladost	18	6	2	10	33:42	14
9.	**Doboj**	**18**	**5**	**4**	**9**	**31:40**	**14**
10.	Sloboda	18	4	0	14	18:76	8

U Republičkoj ligi (1953/54) igrali su: Čelik (Zenica), Bosna (Sarajevo), Ru–

dar (Kakanj), Bratstvo (Travnik), Tekstilac (Derventa), Leotar (Trebinje), Jedinstvo (Brčko), Mladost (Prijedor), Doboj (Doboj) i Sloboda (Bosanski Novi).

Zenički Čelik je bio prvak i po svemu najbolji: postigao je najviše pobjeda (13), izgubio najmanje utakmica (2), imao najefikasniju navalu (62), najčvršću odbranu (23), osvojio najviše bodova (29). Zeničani su trijumfovali sa četiri boda prednosti u odnosu na drugoplasiranu sarajevsku Bosnu. Jedini Čelikov pratilac bila je Bosna, ali u finišu trke Zeničani su grabili ka cilju, igrali su tako dobro da njihov uspjeh ni jednog trenutka nije dolazio u pitanje.

Bosna je priredila lijepo iznenađenje, sarajevski "studenti" igrali su pedesetih godina dvadesetog vijeka fudbal za gurmane. Njihova deviza bila je "dati gol više od protivnika", a kad to nebi uspjeli, trudili su se da zadovolje publiku. Rudar iz Kaknja je takođe igrao odlično, a veliko pozitivno iznenađenje priredilo je Bratstvo iz Travnika. Trebinjski Leotar je u finišu sačuvao status republičkog ligaša.

U TUZLANSKOJ PODSAVEZNOJ LIGI

Poslije jedne neuspješne sezone u Republičkoj ligi Bosne i Hercegovine evo Doboja u takmičarskoj **1954/55.** u Tuzlanskoj podsaveznoj ligi u kojoj se takmičilo 12 klubova. Ligu su činili – **Doboj** (Doboj), **Slaven** (Živinice), **Borac** (Bosanski Šamac), **Lokomotiva** (Brčko), **Hajduk** (Orašje), **Jedinstvo** (Brčko), **Bratstvo** (Gračanica), **Proleter** (Teslić), **Prvi maj** (Bosanski Brod), **Radnički** (Lukavac), **Proleter** (Kreka) i **Radnik** (Bijeljina).

Prvenstvo je startovalo 12. septembra 1954, godine. U 1. kolu Doboj je gostovao u Živinicama, igrao je sa Slavenom i izgubio 2:3. Bila je to lijepa utakmica u kojoj su domaći imali više sreće i spretnosti, postigli su gol više i osvojili prve bodove. Pred ovaj meč prognoze su bile na strani Doboja, ali u fudbalu ne pobeđuju uvijek favoriti. Slaven je priredio iznenađenje, Doboju je ostalo da čeka novu priliku. Veliko iznenađenje u prvom kolu napravila je brčanska Lokomotiva, koja je u Bosanskom Šamcu savladala ekipu borca 4:3. Bila je to prava revija golova, uzbudljiva utakmica, puna preokreta i na kraju zaslužena, mada neočekivana, pobjeda gostiju.

Proleter iz Teslića otišao je sa velikim ambicijama u Gračanicu, ali nije mogao da učini više od minimalnog (1:2) poraza. Pobjeda Bratstva smatrala se velikim iznenađenjem. U Bosanskom Brodu su Prvi maj i Radnički iz Lukavca odigrali jednu mirnu utakmicu koja se završila neriješeno (1:1) i podjelom bodova. I konačno, Proleter iz Kreke dobio je utakmicu bez borbe. Fudbaleri Radnika iz Bijeljine nisu doputovali na ovaj meč. Objašnjenje koje je tada dao Radnik, za današnje pojmove je nevjerovatno. Naime, Radnik je depešom javio domaćinu da mu saobraćajni referent nije dao da vozi igrače kamionom. U tadašnjim novinama objavljeno je da će komentar ovog slučaja dati Takmičarska komisija Podsaveza. Zahvaljujući toj neobičnoj situaciji, Proleter iz Kreke je trku poveo. Imao je dva boda i lijepu gol–razliku (3:0). Ostali koji su igrali poređali su se iza njega na tabeli, Doboj je bio pri začelju među ekipama koje su izgubile prve bodove.

Svoju premijeru kod kuće Doboj je imao u drugom kolu, 19. septembra 1954. godine. Ugostio je Hajduka iz Orašja i ispratio ga sa šest golova u mreži. Konačan rezultat bio je (6:2) za Doboj. U ovom kolu domaćini su imali znatno više uspjeha. Tako je Radnički iz Lukavca deklarisao teslićkog Proletera (6:1), a brčansko Jedinstvo je nanijelo pravu katastrofu (7:1) Bratstvu iz Gračanice. Borac iz Šamca je na svom terenu savladao Proletera iz Kreke (2:1), Prvi maj je prepustio bod Lo–

komotivi koja je priredila još jedno prijatno iznenađenje. Jedinu pobjedu u gostima ostvario je Slaven iz Živinica. On je u Bjeljini savladao Radnika – 1:0, što je predstavljalo najveće iznenađenje.

U trećem kolu gosti su bili znatno uspješniji nego u drugom: tako je Radnik savladao Hajduka u Orašju, čak sa 4:1. Šamački Borac je u lokalnom derbiju u Živinicama pobijedio (2:1) Slavena. Brčansko Jedinstvo je kao gost savladalo (3:1) teslićkog Proletera, a Radnički iz Lukavca je u Brčkom igrao sa Lokomotivom 1:1 i vratio se kući sa jednim bodom. Jedinu pobjedu na svom terenu ostvario je Proleter iz Kreke protiv Prvog maja. Trijumf je bio minimalan (2:1), ali vrlo značajan i donio je domaćinu dva boda. Fudbaleri Doboja su gostovali u Gračanici gdje su sa Bratstvom odigrali neriješeno 2:2. Poslije 3. kola našao se na sedmom mjestu i to je bilo daleko od očekivanog.

7.	**Doboj**	**3**	**1**	**1**	**1**	**10:7**	**3**

Tri boda iz prva tri susreta je isuviše malo za ekipu koja je samo koji mjesec ranije igrala u Republičkoj ligi Bosne i Hercegovine i koja je u ovo prvenstvo ušla sa velikim ambicijama.

U prva četiri kola Hajduk iz Orašja i Proleter iz Teslića nisu osvojili ni jedan bod. Očito je da se radilo o velikoj krizi u oba kluba. Tadašnje novine su neredovno izvještavale sa svih utakmica, događalo se da se odigra kompletno kolo, a da ne bude objavljen ni jedan rezultat. Iz "Dobojskog lista", koji je povremeno izlazio na neodređenom broju stranica i o fudbalu pisao neredovno, saznajemo da je u 5. kolu Doboj igrao u Gračanici sa Bratstvom. Lokalni derbi donio je dosta bure, utakmica je završila 2:2, ali je poništena i objavljeno je da se igra nova. I pored slabog starta i manjka jedne utakmice, nakon devetog kola, Doboj je bio drugi na tabeli, čiji je vrh izgledao ovako:

1.	Jedinstvo	9	6	1	2	25:12	13
2.	**Doboj**	**8**	**3**	**2**	**3**	**22:16**	**8**

Prvi dio prvenstva u Podsaveznoj fudbalskoj ligi završen je 21. novembra 1954. godine. U posljednjoj utakmici Doboj je pobjedio ekipu Bratstva 3:1 i sa 8. skočio na 3. mjesto. Radnički iz Lukavca bio je jesenji prvak, a bod manje imalo je Jedinstvo iz Brčkog, Doboj je bio treći.

1.	Radnički	11	6	4	1	25:12	16
2.	Jedinstvo	11	7	1	3	35:17	15
3.	**Doboj**	**11**	**4**	**4**	**3**	**28:20**	**12**

Krajem 1954. i početkom 1955. godine "Dobojski list" se osvrće na igre fudbalera Doboja i kaže: "Ekipa će prezimjeti na trećem mjestu. Trebaće mnogo truda da se nadoknadi propušteno. Gdje god se krene u sportskom Doboju najviše se priča o fudbalu, Doboju, Zonskoj ligi, o slabim sudijama koji su oštetili ekipu Doboja. U stručnom štabu Doboja vlada optimistička atmosfera. Ako posjetite prostorije kluba u Fiskulturnom domu, mnogo ćete saznati o fudbalu u podsaveznoj ligi. u Doboju računaju na povratak Marića, Komljenovića i Ramića. Ekipa ima dobar raspored: šest utakmica igra kod kuće, pet na strani, sa glavnim kandidatima za prvaka igra na svom terenu. Prognozira se da će prvaka dati trio: Radnički – Jedinstvo – Doboj. Prvak Podsaveza ide u zonsku ligu. Ako Jedinstvo iz Brčkog bude prvo, ono će igrati sa klubovima iz Hrvatske, a onda drugoplasirani iz Podsaveza ide u Zonsku ligu. Ima još mnogo kombinacija kao na primjer – da sarajevski Željezničar ostane u Prvoj ligi, onda bi i trećeplasirani iz našeg Podsaveza otišao u Zonsku ligu..."

Tokom 1954. godine Doboj je najčešće igrao u sastavu: **Kruškić, Jusić, Đuka Stanišić, Stanković, Bampa, Aco Stanišić, Kereš, Đerić, Radivoje Popović, Komljenović i Mišković**.

U proljeće **1955**. godine ponovo je vraćeno ime **"Sloga"** i u drugom dijelu prvenstva dobojske fudbalere srećemo pod svojim autentičnim imenom (Sloga) koje je ušlo u istoriju našeg fudbala. Druga važna promjena je uslijedila na kormilu stručnog štaba, povjerenje je dato treneru Miju **Miličeviću**, agilnom i vrijednom čovjeku koji je unio svježinu u igru podmlađene ekipe, dao joj je novi motiv i hrabrost.

Proljećna sezona počela je u nedelju, 17. aprila 1955. godine. Sloga je zaigrala kao preporođena, ređala je pobjedu za pobjedom; u prva tri kola nastavka trke, postigla je 18 golova, njena odbrana je savladana samo pet puta. Tada se vidjela prava snaga Sloge, koja je jurišala da nadoknadi propušteno iz prvog dijela prvenstva. U prvih šest proljetnjih utakmica, Sloga postiže šest pobjeda, poslije Slavena, Hajduka i Bratstva, "nanizani" su – Proleter (T) 3:2, Jedinstvo 3:2 i Radnički 4:1. Dobijena su oba derbija, a poslije 16. kola, kada je pobijeđeno brčansko Jedinstvo, smanjena je razlika na samo jedan bod. Tada se očekivao novi zaplet, očekivala se drama u finišu. Do nje, međutim, nije došlo. Odluku o prvaku donio je Radnik iz Bijeljine, sasvim neočekivano. Dogodilo se to u 18. kolu, 12. juna 1955. godine. Ali za trenutak se vraćamo na predhodno kolo odigrano sedam dana ranije: Sloga je pobijedila Radničkog (4:1) i pretekla ga na tabeli. Tad je vrh izgledao ovako:

1.	Jedinstvo	17	12	1	4	51:27	25
2.	**Sloga**	**17**	**10**	**4**	**3**	**56:30**	**24**

I tada je došao preokret: Sloga je ostavila oba boda u Bijeljini, a Jedinstvo osvojilo bod u Bosanskom Šamcu gdje je viđen lijep meč i prava revija golova (4:4). Tada su Brčaci povećali razliku na dva boda i u sjajnom finišu prvi stigli na cilj. Sloga u proljećnom dijelu prvenstva do 18. kola nije izgubila ni jednu utakmicu, zatim je dva puta poražena – u Bjeljini i Bosanskom Brodu – pa je poslije 20. kola vrh tabele ovako izgledao:

1.	Jedinstvo	20	14	2	4	67:31	30
2.	**Sloga**	**20**	**11**	**4**	**5**	**59:37**	**26**

Sloga je porazom u Bosanskom Brodu (Nafta – Sloga 3:0) otpala u trci za prvaka. Tada joj je Jedinstvo, dva kola prije kraja, bježalo četiri boda. Bilo je jasno da je trka završena. Jedinstvo će i u preostale dvije utakmice osvojiti sva četiri boda. Posljednje kolo odigrano je 11. jula 1955. godine: Jedinstvo je u Živinicama pobijedilo Slavena (6:1) i trijumfalno se vratilo kući.

Sloga je zauzela drugo mjesto u Tuzlanskoj podsaveznoj ligi i tako stekla pravo da igra u kvalifikacijama za ulazak u Drugu zonu – A grupa. Jedinstvo je direktno upalo u tu Zonu, a Sloga je igrala sa drugoplasiranim iz ostalih podsaveza: Iskrom iz Bugojna (Sarajevski podsavez), Borcem iz Bosanske Dubice (Banjalučki podsavez) i Metalcem iz Konjica (Mostarski podsavez).

TUZLANSKA PODSAVEZNA LIGA 1954/55.

1.	Jedinstvo (Brčko)	22	16	2	4	76:32	34
2.	**Sloga (Doboj)**	**21**	**12**	**4**	**5**	**64:39**	**28**
3.	Nafta (Bosanski brod)	22	11	5	6	53:39	27
4.	Radnik (Bijeljina)	22	11	3	8	47:33	25
5.	Radnički (Lukavac)	22	9	6	7	43:43	24
6.	Lokomotiva (Brčko)	22	7	6	9	41:40	20
7.	Proleter (Kreka)	22	7	5	10	41:40	19
8.	Borac (B. Šamac)	22	7	4	11	43:53	18
9.	Proleter (Teslić)	22	7	4	11	46:59	18
10.	Hajduk (Orašje)	22	8	1	13	52:69	17
11.	Bratstvo (Gračanica)	22	8	1	13	35:53	17
12.	Slaven (Zivinice)	22	7	1	14	46:59	15

Fudbaleri Sloge (prugasti dresovi), predvođeni kapitenom Feridom Salihovićem izlaze na teren pred susret sa Proleterom iz Teslića

• Sloga je počela prvenstvo pod imenom "Doboj" i to ime klub je nosio do proljeća 1955. godine. Tada je vraćeno ime Sloga i tokom proljeća dobojske fudbalere susrećemo u autentičnom izdanju. Isto se događalo i sa Prvim majom iz Bosanskog Broda, koji je u proljeće 1955. promjenio naziv u Nafta. Taj klub će kasnije ponovo mijenjati ime, i ponovo će se zvati Prvi maj.

• Kada je igrano posljednje kolo (11. jula 1955) Tuzlanske podsavezne lige, istog dana su počele kvalifikacije za ulazak u "A" grupu Druge zone. Sloga je toga dana imala na programu susret sa Proleterom iz Kreke. Kako je ona već bila obezbijedila drugo mjesto i pravo da igra u kvalifikacijama, a kako je Proleter imao obezbijeđen opstanak u Podsaveznoj ligi, oni svoj prvenstveni meč tada nisu odigrali. Listajući "Oslobođenje" do kraja jula 1955. nismo našli ni rezultat ni izvještaj utakmice: Sloga – Proleter (K). Vjerovatno ta utakmica nije ni odigrana, jer njen rezultat ne bi ništa promijenio na tabeli. Sloga se bila potpuno posvetila kvalifikacijama koje su je odvele u viši rang takmičenja.

• Kada je u "Oslobođenju" 13. jula 1955. godine objavljena tabela Tuzlanske podsavezne lige, u napomeni je naglašeno, da je iz nje brisana utakmica između Proletera (Kreka) i Bratstva iz Gračanice, koju je dobio Proleter 3:0 i da je određeno da se igra nova. Takođe je rečeno da Bratstvo ima da odigra dvije zaostale utakmice, sa Lokomotivom iz Brčkog i Proleterom iz Kreke. "Oslobođenje" dalje kaže: "Još nije poznat drugi klub koji će sa Slavenom napustiti Tuzlansku podsaveznu ligu. Ako Bratstvo osvoji 4 boda, odlučivaće gol–razlika, pa je moguće da Hajduk iz Orašja ispadne u grupno takmičenje..."

• Bratstvo je naknadno odigralo te dvije utakmice: u Brčkom je pobijedilo Lokomotivu 6:1, a u Gračanici je bilo bolje od Proletera 2:1. I pored te dvije pobjede, Bratstvo je bilo slabije od Hajduka. Odlučila je gol–razlika pa je Bratstvo sa Slavenom ispalo u grupno takmičenje. Jedinstvo iz Brčkog i Sloga iz Doboja su postali zonaši.

1955/56.

KVALIFIKACIJE ZA ULAZAK U ZONU

Prvenstvo u Tuzlanskoj podsaveznoj ligi nije bilo još završeno, a startovale su kvalifikacije za ulazak u "A" grupu Druge zone. Sloga je prije kraja prvenstva osigurala drugo mjesto i tako izborila pravo da igra kvalifikacije sa drugoplasiranim ekipama iz ostalih podsaveza. Brčansko Jedinstvo kao prvak Tuzlanske podsavezne lige, u julu 1955. odlazi direktno u Zonu.

Prvu kvalifikacionu utakmicu Dobojlije su odigrale protiv Borca iz Bosanske Dubice i pobjedile 5:1. Sve je bilo riješeno već u prvom poluvremenu kad su domaći poveli 3:1. Gledaoci su bili zadovoljni i igrom i rezultatom; aplauzom su sa terena ispratili svoje ljubimce. Strijelci za Slogu su —Bampa, Stanković, Dujaković, Mišković i Đerić, dok je počasni pogodak za goste dao Mujačić. Da će "crveni" biti zonaši potvrdio je i njihov drugi meč sa bugojanskom Iskrom. I ovaj meč je odigran u Doboju: Sloga je pobjedila 3:0, pružila odličnu igru, zadovoljila oko 2.500 svojih navijača i ponovo aplauzom ispraćena sa terena. Marić, Bampa i Mišković su postigli tri efektna pogotka.

U revanšu u Bosanskoj Dubici Dobojlije su igrale neriješeno (1:1) i sa tim bodom se učvrstile na prvom mjestu. I sa Metalcem u Konjicu su ostvarile identičan rezultat. Domaći su od 55. minuta vodili 1:0, da bi Marić (84) izjednačio i donio svojoj ekipi bod. U Bugojnu su "crveni" izgubili (0:2), Iskra je bila bolja u prvom, a Sloga u drugom poluvremenu. Karadža je postigao oba gola, u 16. i 31. minutu. Sloga nije iskoristila svoje prilike. Utakmica je bila rastrgana i nervozna, važnost bodova se negativno odrazila na obje ekipe koje su ostale dužne gledaocima, bilo ih je oko 1.500. U Slogi su se istakli Ramić i Marić.

U Finišu kvalifikacija došlo je do neobičnog raspleta: prvo je Takmičarska komisija Fudbalskog saveza Bosne i Hercegovine odredila da se utakmica: Sloga – Metalac odigra 27. jula 1955. u Doboju. Gosti iz Konica su tražili odlaganje utakmice, ali njihov zahtjev nije prihvaćen. Fudbaleri Metalca nisu doputovali u Doboj, pa ih je disciplinska komisija FS BiH kaznila zabranom igranja mjesec dana. Utakmica: Sloga – Metalac registrovana je 3:0 (par–forfe), Metalac je kažnjen i novčano: morao je da plati troškove putovanja Slogi na prvu utakmicu u Konjic. I utakmicu sa Iskrom kod kuće, Metalac je izgubio

Veliki uspjeh postigla je Sloga 1955. godine plasmanom u Drugu "A" Zonu

za "zelenim stolom" 0:3 (par–forfe). Kad se sve sabralo i oduzelo u kvalifikacijama, tabela je imala sljedeći izgled.

1. Sloga (Doboj)	**6**	**3**	**2**	**1**	**13:5**	**8**
2. Iskra (Bugojno)	6	4	0	2	11:5	8
3. Borac (B. Dubica)	6	2	1	3	7:11	5
4. Metalac (Konjic)	6	1	1	4	4:14	3

Sarajevsko "Oslobođenje" je posvetilo veliku pažnju kvalifikacijama za ulazak u Zonu, kao i utakmicama Druge zonske lige. U broju od 31. jula 1955. godine, "Oslobođenje" donosi veliki naslov u dva reda: "Dobojska Sloga i Iskra postali članovi "A" grupe Druge zonske lige". Uz poveći tekst, objavljena je i fotografija Sloge. U tekstu se između ostalog kaže:

"Poznato je svih 12 članova "A" grupe Druge zonske lige. To su učesnici bivše Republičke lige: **Sloboda** (Tuzla), **Bosna** (Visoko), **Borac** (Banjaluka), **Bratstvo** (Travnik), **Bosna** (Sarajevo); bivši drugoligaš – **Zenica**; prvaci podsaveznih liga – **Borac** (Čapljina), **Romanija** (Sarajevo), **Mladost** (Prijedor), **Jedinstvo** (Brčko), te najbolje ekipe iz kvalifikacionih utakmica – **Sloga** i **Iskra**".

Pred start prvenstva u "A" grupi Druge zonske lige, "Oslobođenje" donosi tekst pod naslovom: "Optimizam u Doboju". U tekstu se kaže: "Predsednik Sloge Ismet **Bahtijarević**, sekretar Franjo **Ljupša**, Mijo **Milićević** kažu da su pripreme na Ozrenu mnogo koristile Sloginim fudbalerima. Igrači su logorovali pod šatorima, ali su se zbog obilnih kiša morali ranije vratiti kući i u Doboju nastaviti sa vježbanjem. Prije starta prvenstva i utakmice sa sarajevskom Bosnom, Sloga će odigrati kontrolni meč sa Bratstvom

iz Gračanice. Trener Milićević nije dobro zadovoljan formom i disciplinom igrača. Za predstojeće prvenstvo ima na raspolaganju 18 fudbalera. To su – **Vlajković, Kruškić, Šipovac, Stanišić, Mišković, Dujaković, Selić Đerić, Marić, Majetić, Aličić i Džananović, Jusić, Ramić, Bampa, Dautbegović, Komljenović, Stanković i Mišković**.

Trener Milićević kaže da očekuje da će Sloga igrati značajnu ulogu u Zoni i da će se plasirati od 5. do 8. mjesta. Među favorite ubraja Bosnu iz Sarajeva, bivšeg drugoligaša Zenicu i ekipu banjalučkog Borca. ("Oslobođenje", petak, 19. avgusta 1955. godine).

Sa velikim nestrpljenjem očekivali su ljubitelji fudbala u Doboju početak prvenstva u "A" grupi Druge zone. Sloga je u premijeri na svom terenu ugostila sarajevsku Bosnu i pobijedila je 4:0. Svoj dan su imali dvostruki strijelci Dujaković i Komljenović. Utakmica je odigrana po vrlo teškom terenu. Tokom prvog poluvremena, naglo je nastupila provala oblaka, tako da je meč bio čitavih 15 minuta prekinut. Više od 3.000 gledalaca pratilo je ovaj susret i prvu visoku pobjedu Sloge. U komentaru "Oslobođenje" kaže: "Mali klubovi se ogledaju na velike klubove, zonaši na prvoligaše i priređuju iznenađenja. Pođimo od toga da su jedino dobojska Sloga i Iskra iz Bugojna osvojile po četiri boda u prva dva kola, a to su ekipe koje su se iz kvalifikacija plasirale u Zonu. Poslije drugog kola redoslijed je sljedeći: **Sloga** 4 boda, gol-razlika (5:0), Iskra 4 (6:1), Borac (BL) 3 (7:1), Borac (Č) 2 (5:3), Jedinstvo (Br) 2 (5:3), Zenica 3 (2:2), Mladost 2 (2:4), Bosna (S) 2 (3:6), Bosna (V) 2 (1:6), Romanija 1 (2:6), Bratstvo 0 (1:3), Sloboda 0 (0:4)".

Poslije odličnog starta, Sloga je nastavila loše: izgubila je dva susreta zaredom, u Visokom od Bosne (0:1) i u Doboju od Zenice (1:3). Interesantno je podsjetiti da je 3. kolo bilo odgođeno zbog toga, kako je tada pisalo "Oslobođenje", što počinju takmičenja u podsaveznim ligama. To 3. kolo odigrano je tek 6. novembra 1955. godine. Iako je treću utakmicu izgubila, Sloga je bila na drugom mjestu.

1.	Iskra	3	2	1	0	7:2	5
2.	**Sloga**	**3**	**2**	**0**	**1**	**5:1**	**4**

Utakmica sa Zenicom ostaće u sjećanju po odličnoj igri Galića koji je postigao tri gola, u 3, 25. i 55. minutu. Počasni pogodak za Slogu dao je Jusić u 70. minutu i tako ublažio poraz. Najbolju igru "crveni" su pružili u 7. kolu protiv Iskre (5:1). Gosti su vodili 1:0 i dobili prvo poluvrijeme, ali su u nastavku primili pet golova. Sloga je igrala u sastavu: Vlajković, Stanišić, Bampa, Ramić, Džananović, Jusić, Dujaković, Komljenović, Marić, Đ erić i Mišković. Strijelci su bili Komljenović iz jedanaesterca, Dujaković 2, Đerić i Mišković.

Fudbaleri Zenice su igrali najbolje, sve do 9. kola bili su neporaženi, a onda se desilo veliko iznenađenje: Borac iz Čapljine je trijumfovao (2:1) na Blatuši. Bio je to prvi poraz Zenice i tada je Mladost iz Prijedora preuzela vođstvo, dok se Sloga držala sredine tabele, najčešće je bila na 7. mjestu. Posljednje jesenje kolo odigrano je 30. oktobra 1955. godine: u Doboju je gostovala tuzlanska Sloboda, bio je to veliki derbi kome je prisustvovalo više od 3.000 gledalaca; završen je 1:1. Sloga je golom Miškovića (14) dugo vodila, bila pred pobjedom, ali je dozvolila gostima da izjednače u 75. minutu. Strijelac je bio Majić. Sudija Stanišić iz Sarajeva poništio je jedan regularan gol Slogi u prvom poluvremenu i tako je onemogućio da pobijedi. U ovom derbiju istakli su se Marić, Vlajković i Komljenović.

Posle tog 11. kola fudbalska jesen nije bila završena. Zonaši su nastavili da igraju. Odgođeno 3. kolo odigrano je 6. novembra 1955. godine: Sloga je u Doboju savladala Jedinstvo 2:1; Marić je u 24. minutu dao lijep gol, a Dervišević (48) je autogolom povećao Sloginu pobjedu. Golom Ratara gosti su ublažili poraz.

Proljećna dva susreta odigrana su u novembru 1955. godine. Tako je 12. kolo bilo na programu 13. novembra: Sloga je izgubila u Sarajevu od Bosne (1:2). Kraj jeseni dogodilo se 21. novembra 1955. godine, Sloga se privremeno oprostila od svojih navijača u 13. kolu pobjedom protiv Bratstva 4:1. Marić je postigao dva a Đerić i Majetić po jedan pogodak. Utakmica je odigrana po hladnom vremenu i teškom terenu. Meč je vodio sudija Branko Šalipur iz Sarajeva i pored 1.500 gledalaca, bio na nivou ove lijepe predstave.

Poslije 13 odigranih kola, na vrhu tabele je vođena mrtva trka: Borac i Zenica su imali po 18 bodova, Sloga se čvrsto držala sredine tabele (7. mjesto), dok je Romanija već bila otpisana, a Bosna iz Sarajeva, mimo svih očekivanja, se borila za opstanak. Izraženo u brojkama vrh tabele je izgledao ovako:

1.	Borac	13	7	4	2	38:17	18
2.	Zenica	13	6	6	1	33:17	18

Slogina jesen u brojkama oslikavala je njen plasman u sredini tabele:

(13 5 3 5 21:19 13). Bio je to polovičan učinak, gotovo simetričnost brojki: 13 utakmica, 13 bodova, 5 pobjeda, 5 poraza (3 remija), 21 postignut gol, 19 primljenih pogodaka.

Poslije gotovo četiri mjeseca pauze nastavljeno je prvenstvo u "A" grupi Druge zone. S velikim interesovanjem se očekivalo šta će Borac iz Banjaluke uraditi, dali će odoljeti "napadima" Zenice koja je tražila svojih pet minuta da ponovo stane na čelo trke i da tu trku dobije. Prvenstvo je nastavljeno 18. marta 1956. godine; Sloga je igrala u Brčkom i izgubila od Jedinstva (1:2). Čapljinski Borac je krajem jeseni "skinuo" Zenicu sa 1. mjesta, a sada je bio fatalan za Banjalučane, pobijedio je 2:0 i odmah je došlo do promjene na vrhu.

1.	Zenica	14	7	6	1	36:17	20
2.	Borac (BL)	14	7	4	3	38:19	18
3.	**Sloga**	**14**	**5**	**3**	**6**	**22:21**	**13**

Za Slogine igre u drugom dijelu prvenstva bilo je karakteristično da su se stalno smjenjivale pobjede i porazi sve do 20 kola: pobjeđivala je kod kuće, gubila u gostima. Njene utakmice su bile odlično posjećene: protiv Visočke Bosne u Doboju 3.000 gledalaca. I na drugim stadionima bilo je mnogo posjetilaca; interesovanje za utakmice Druge zone stalno je raslo, a to je uslovljavala neizvjesnost borbe za prvaka, kao i dobar fudbal. Sarajevsko "Oslobođenje" je poklanjalo veliku pažnju ovoj ligi, naročito u finišu prvenstva.

Jednu od najboljih igara Sloga je pružila upravo protiv čapljinskog Borca, ekipe koja je zagorčala život vodećem tandemu – Zenici i Borcu. Ali u Doboju 17. aprila 1956. godine, Borac nije mogao ozbiljnije da se suprostavi Slogi koja je trijumfovala 4:1. Strijelci za Slogu bili su Marić u 4, Mišković u 43, Đerić u 76. i Vlajković u 87. minutu. Sloga je uvijek igrala dobro protiv jakih ekipa, tako je bilo i sa Mladosti, koja je predstavljala veliko iznenađenje u prvenstvu. U Doboju je 22. aprila 1956. godine ta Mladost, za 23 minuta primila tri gola: Salihović u 17, Đerić u 23. i Marić u 40. minutu. Prvu proljetnju pobjedu u gostima Sloga je os-

Komšijski derbi Sloga - Proleter

tvarila u 20. kolu, protiv sarajevske Romanije (1:0). Utakmica je odigrana na Grbavici, a Milan Marić je dao taj vrijedan gol koji je Dobojlijama donio dva boda. Sarajevsko "Oslobođenje" u izvještaju kaže: "Lijep gol Marića i odlične intervencije golmana Popovića. Dobojlije su bile brže, bolje u startu, duelu, prodornije... Golman Sloge Popović, nekadašnji vratar banjalučkog Borca, bio je najbolji čovjek na terenu. Istakli su se još Ramić i Marić".

Sloga je igrala u sastavu: **Popović, Jusić, Stanišić, Ramić, Bampa, Dženanović, Šuval, Đerić, Salihović, Marić, Mišković.**

U posljednja dva susreta, dva derbija, Sloga je igrala neriješeno: kod kuće sa banjalučkim Borcem 1:1 i u Tuzli sa Slobodom takođe 1:1. Kolo prije kraja Sloga je obezbijedila mjesto u sredini tabele pa joj susret u Tuzli nije ništa bitno rješavao, Ni Sloboda nije imala pobedničke ambicije, zbog toga je ovaj susret bio pravi prijateljski. Kolo prije kraja bilo je riješeno i pitanje prvaka: Zenica je nadmoćno trijumfovala i otišla u savezni rang takmičenja.

Prvenstvo u "A" grupi Druge zone u sezoni 1955/56. završeno je 13. maja 1956. godine. Bilo je kvalitetno, zanimljivo i uzbudljivo: Zenica je pokazala najviše, imala je najčvršću odbranu, izgubila je samo jednu utakmicu i to je bilo odlučujuće. Na kraju je bila bolja od drugoplasiranog Jedinstva za dva boda. Borac je vodio trku jedno vrijeme, ali je titulu izgubio u Čapljini, od imenjaka. Mladost iz Prijedora je najprijatnije iznenadila, osvojila je treće mjesto. Od sarajevske Bosne se više očekivalo, ubrajali su je u kandidate za prvaka, a ona je ispala iz lige. Sloga je mogla više, ostala je u sredini tabele.

"A" GRUPA DRUGE ZONE - 1955/56.

1.	Zenica	22	11	10	1	56:23	32
2.	Borac (BL)	22	12	6	4	59:27	30
3.	Mladost	22	10	6	6	39:33	26
4.	Jedinstvo	22	11	3	8	51:39	25
5.	Borac (Č)	22	9	7	6	39:31	25
6.	Iskra	22	9	7	6	37:40	25
7.	**Sloga**	**22**	**9**	**5**	**8**	**34:28**	**23**
8.	Sloboda	22	9	3	10	32:38	21
9.	Bosna (V)	22	8	5	9	29:45	21
10.	Bratstvo	22	6	5	11	30:41	17
11.	Bosna (S)	22	3	6	13	25:55	12
12.	Romanija	22	3	1	18	20:51	7

Rezultati "A" grupe Druge zone 1955/56. godine

1. kolo: Sloga – Bosna (S) 4:0
2. kolo: Bratstvo – Sloga 0:1
3. kolo: Bosna (V) – Sloga 1:0
4. kolo: Bosna (V) –Sloga 1:0
5. kolo: Sloga – Zenica 1:3
6. kolo: Borac (Č) – Sloga 0:0
7. kolo: Sloga – Iskra 5:1
8. kolo: Mladost – Sloga 1:0
9. kolo: Sloga – Romanija 1:1
10. kolo: Borac (BL) – Sloga 6:1
11. kolo: Sloga – Sloboda 1:1

Drugi dio (proljeće) 1956.

12. kolo: Bosna (S) – **Sloga** 3:1
13. kolo: **Sloga** – Bratstvo 4:1
14. kolo: Jedinstvo – **Sloga** 2:1
15. kolo: **Sloga** – Bosna (V) 2:0
16. kolo: Zenica – **Sloga** 2:0
17. kolo: **Sloga** – Borac (Č) 4:1
18. kolo: Iskra – **Sloga** 1:0
19. kolo: **Sloga** – Mladost 3:1
20. kolo: Romanija – **Sloga** 0:1
21. kolo: **Sloga** – Borac (BL) 1:1
22. kolo: Sloboda – **Sloga** 1:1

1956/57.
U "ZLATNOJ SREDINI"

U sezoni 1956/57. umjesto prvenstva Druge savezne lige, ponovo su igrana prvenstva zonskih liga. Na teritoriji Jugoslavije bile su četiri zonske lige, Sloga se nalazila u Drugoj zoni, koja je imala "A" i "B" grupu. Sarajevski Željezničar postao je prvak u "A" grupi prve zone i otišao u kvalifikacije za ulazak u Prvu saveznu ligu. Sloga iz Doboja je na kraju trke zauzela 6. mjesto, odnosno plasirala se u "zlatnu sredinu". Ova liga je bila vrlo jaka, sastojala se od 12 klubova, neki od njih su kasnije, postali istaknuti prvoligaši – **Ž eljezničar** (Sarajevo), **Čelik** (Zenica), **Borac** (Banja Luka), **Sloboda** (Tuzla), **Iskra** (Bugojno). Poznati drugoligaši bili su – **Jedinstvo** (Brčko), **Bosna** (Visoko), **Sloga** (Doboj).

U ovoj ligi lijepo iznenađenje priredili su Velež iz Nevesinja, koji je tokom većeg dijela prvenstva bio u vrhu tabele, da bi na kraju zauzeo 5. mjesto i Mladost iz Prijedora, bila je sedma.

U proljeće 1956. godine iz Rijeke se u Doboj vratio Ferid Salihović, jedan od najboljih fudbalera koji je ovaj klub imao. Trener dobojskih fudbalera u to vrijeme bio je Mijo **Miličević**, a sa juniorima je radio Boro Kresoja. Već tada se razmišljalo o plasmanu u Drugu saveznu ligu, ali će proći još dosta vremena dok će taj cilj biti ostvaren. Kad je (1957) za trenera angažovan Mita Tadić, istaknuti fudbaler Crvene zvezde, u Doboju su porasle ambicije za plasman u viši rang. Iz Beograda je u Slogu došao i Dušan **Stanojević – Šule**, a iz teslićkog Proletera Muhamed

Ekipa Sloge iz 1956/57. godine

Ahmedkadić - Pedo. Sloga je bila znatno jača, ali se neće ostvariti želje o prvom mjestu.

Prvenstvo je startovalo 19. avgusta 1956. godine, u 1. kolu Sloga je postigla visoku pobjedu, savladan je Borac iz Čapljine čak sa 6:0! Izvještač sarajevskog "Oslobođenja" pisao je: Publika je imala priliku da vidi nekoliko efektnih golova. Sloga je pružila jednu od svojih najboljih igara. Na stadionu se okupilo više od 2.000 gledalaca koji nisu štedili dlanove da aplauzom pozdrave svaki lijep potez i svaki efektan gol. Publika je imala priliku da vidi nekoliko majstorskih pogodaka. Najistaknutiji pojedinci na ovoj utakmici bili su Marić, Selić i Milovanović (u napadu) te Bampa i Komljenović u odbrani. Viđeno je i odlično suđenje Bogdana Maksimovića iz Sarajeva. Ovom pobjedom Sloga je povela trku zajedno sa sarajevskim Željezničarem. Strijelci u Doboju su bili Marić u 3. i 47, Milovanović u 19. i 74, Selić u 53. i Komljenović u 80. minutu.

Poslije visoke pobjede na startu, navijači Sloge sa optimizmom su ispratili svoje ljubimce u Zenicu , nadali su se osvajanju jednog boda. Međutim, od tih nadanja neće biti ništa, Sloga će pretrpjeti visok poraz (0:5). Bila je to revija lijepih golova, a publika je propisno zagrijala dlanove, diveći se vještini strijelaca. Golove su postigli - Despotović u 2 i 27, Stanković u 34. i 55. i Galić u 80. minutu. Derbi je pretilo oko 4.000 gledalaca, među kojima je bilo 1.000 iz Doboja.

Dakle, ono što su ostvarili u prvom kolu, fudbaleri Sloge poništili su u drugom pa je kompletan utisak bio promenljiv. Derbi trećeg kola odigran je u Doboju, sastali su se Sloga i banjalučki Borac.

Tim Sloge iz 1957. godine

Viđena je jedna od najboljih utakmica u proteklih nekoliko godina. Sloga nije iskoristila svoje šanse u prvom poluvremenu kad je mogla napuniti protivničku mrežu. Njeni napadači pokazali su svoju staru slabost koja se zove neefikasnost. Treba naglasiti da je golman Borca Radević izvanredno branio. Ovu lijepu utakmicu ukrasili su mnogi detalji, a jedan od njih je Ramićev gol, direktno iz kornera. Ambijent je bio prekrasan, iz Banjaluke je na derbi stiglo 1.000 vatrenih navijača Borca, pa se istovremeno vodilo veliko nadmetanje na terenu i na tribinama. Sloga je odigrala neriješeno sa liderom na tabeli, a kako je naprijed rečeno, gol za Dobojlije dao je Ramić (34), dok je strijelac za Banjalučane bio Tomljenović u 64. minutu. Poslije ovog kola, Borac je i dalje bio prvi, bez poraza, a Sloga peta.

1.	Borac	3	2	1	0	6:3	5
5.	**Sloga**	**3**	**1**	**1**	**1**	**7:6**	**3**

Sloga je ostvarila tri remija zaredom, u 4. kolu je igrala neriješeno sa Bosnom u Visokom. Susret je završen 2:2, strijelci su bili Marić u 38, Mašnić u 42. za Slogu, a Berberović u 52 i Muderizović u 87. minutu za Bosnu. Sloga je vodila 2:0, imala niz lijepih prilika da postigne još koji gol, da bi na kraju ispustila pobjedu. Za Slogu je bilo karakteristično da zna da napravi veliko iznenađenje, i pozitivno i negativno. Tako je bilo i sada: u 5. kolu je dozvolila Iskri, koja će na kraju prvenstva biti posljednja na tabeli, da iz Doboja odnese bod. Sloga je povela u 1. minutu golom Šuvaka, Milovanović je bio dvostruki strijelac, u 37. i 38. minutu. Ipak Slogi nije pomoglo ni 1:0, ni 2:0, ni

3:1, gosti su znali da priređe iznenađenje golovima Karadže u 36, Jusića (autogol) u 50. i Barišića u 85. minutu.

Kada je serija remija završena, uslijedilo je neugodno gostovanje u Brčkom i visok poraz – 0:6! Susret je odigran pred punim stadionom. Publika je imala priliku da vidi nekoliko efektnih golova. Zanimljivo je podsjetiti da su izvještači sa te utakmice javili da je najbolji na terenu bio golman Jedinstva Dugandžić, što najbolje potvrđuje da je Sloga igrala daleko bolje od postignutog rezultata. Utakmica je tek u finišu bila zanimljiva kada su za tri minuta postignuta tri gola. U ekipi Sloge najzapaženiji su bili Marić i Salihović. Poslije ovog susreta, Sloga je bila sedma na tabeli, a trku je vodila Sloboda iz Tuzle.

1.	Sloboda	6	4	1	1	8:5	9
7.	**Sloga**	**6**	**1**	**3**	**2**	**12:17**	**5**

Sloga ne bi bila Sloga kada ne bi priređivala iznenađenja u nizu: poslije debakla u Brčkom, pobijedila je vodeću Slobodu (1:0) na svom terenu. Poslije poraza u Brčkom, Sloga se pribojavala utakmice sa Slobodom, vodećom ekipom na tabeli, ali je igra razuvjerila sve pesimiste. U prvom poluvremenu dobojski "crveni" su imali nekoliko velikih prilika, ali su samo jednu iskoristili. Više od 3.000 gledalaca stalno je tražilo nove atake na gol gostiju. U toj totalnoj ofanzivi iskorišćena je samo jedna prilika; iskusni as i veliki golgeter Ferid Salihović je u 38. minutu postigao taj gol koji je riješio derbi. Najzapaženiji na terenu bili su Komljenović, Salihović i Marić. Poslije ovog susreta, Sloga je pala na četvrto mjesto. Sarajevski Željezničar je na Grbavici savladao Jedinstvo iz Brčkog 5:0 i preuzeo vođstvo na tabeli.

Odličnu igru pružila je Sloga i u 8. kolu protiv Željezničara u Doboju, vodila je od 6. do 83. minuta i bila na domaku velikog trijumfa. Međutim ono što je u 6. minutu postigao Salihović, poništio je Paćuka u 83. minutu, pa je bod otišao u Sarajevo. Izvještač sarajevskog "Oslobođenja" je pisao da je Željezničar nezasluženo osvojio bod, da je Sloga bila malo snalažljivija, postigla bi ubjedljivu pobjedu. Sudija Pilić iz Sarajeva upropastio je utakmicu, oštetio je Slogu za bar jedan penal. On je, uz to, isključio jednog od najboljih fudbalera Sloge, Milana Marića. Najljepši trenutak na utakmici bio je Salihovićev gol, izvanrednim udarcem sa 14 metara. Bodom iz Doboja Željo je zadržao prvo mjesto na tabeli, a Sloga je ostala na sedmoj poziciji.

Nevesinjski Velež je bio najveće (prijatno) iznenađenje u ovom prvenstvu: kod kuće je rušio sve prepreke, a u gostima bio vrlo neugodan protivnik za svakoga. U 9. kolu je glatko potukao Slogu (3:1). Interesantno je podsjetiti da je Sloga vodila 1:0 (Salihović 57. minutu), da bi Velež od 72. do 86. minute postigao tri pogotka. Ž eljo je pobjedio u Tuzli 2:0 i ostao na 1. mjestu, Velež je bio treći , a Sloga osma.

1.	Željezničar	9	6	1	2	24:5	13
8.	**Sloga**	**9**	**2**	**4**	**3**	**15:21**	**8**

Jednu od najslabijih utakmica odigrala je Sloga u 10. kolu protiv prijedorske Mladosti. Gosti su vodili od 11. minuta kada je Spahić postigao lijep pogodak. Tek u 82. minutu izjednačio je Selić. Sloga je nastupila znatno oslabljena zbog neigranja kažnjenih igrača (u novinama se ne navode imena tih igrača). Nevesinjski Velež je priredio veliko iznenađenje, na svom terenu je savladao lidera Željezničara i skinuo ga sa 1. mjesta. Poslije 0:2 u Nevesinju, Željo je imao 13 bodova, a vodeća Zenica je držala 1. mjesto sa dva boda više.

Sloga pred utakmicu sa reprezentacijom Jugoslavije u Tuzli 1957. godine

Kraj jesenje trke Sloga je završila u Bihaću gdje je izgubila od Jedinstva (0:5). U tom 11. kolu postignuti su i ovi rezultati: Željezničar– Mladost 1:0, Zenica – Iskra 1:0, Velež – Sloboda 1:0, Borac (Č) – Jedinstvo (Bč) 4:2, Borac (BL) – Bosna 4:1. Zenica je postala jesenji prvak, a vrh tabele imao je ovakav izgled:

1.	Zenica	11	8	1	2	34:10	17
2.	Željezničar	11	7	1	3	25:7	15
3.	Velež	11	7	1	3	25:16	15

Fudbaleri Sloge držali su deveto mjesto na tabeli.

9.	**Sloga**	**11**	**2**	**5**	**4**	**16:27**	**9**

U prvom dijelu prvenstva Sloga nije ostvarila ni blizu očekivane rezultate: postigla je samo dvije pobjede, gol–razlika je bila negativna, osvojeno je manje od 40 posto mogućih bodova i – na kraju sam plasman sve govori: 9. mjesto među 12 ekipa je više nego skromno. Poslije odigranog 11. kola prvenstvo nije prekinuto, ekipe nisu otišle na odmor već su nastavile da igraju još dva proljećna kola.

Nagovještaj da bi u drugom dijelu moglo biti bolje, fudbaleri Sloge su imali u susretu sa Borcem u Čapljini gdje su osvojili bod, igrali su 2:2. Odnijeti bod iz Čapljine uvijek je uspjeh, Sloga je to učinila golovima Marića u 49. i Komljenovića u 65. minutu, dok su strijelci za domaćina bili Hadžić u 75. i Aćimović u 85. minutu. U sarajevskom "Oslobođenju" je tada izašao naslov: "**Utakmica penala**", a u izvještaju se kaže da su Komljenović i Hadžić golove postigli sa "bijele tačke", da je Sloga vodila 2:0, i da je propustila priliku da pobjedi. Najistaknutiji u ekipi Sloge bili su vrsni asovi Marić i Salihović.

Osokoljeni dobrom igrom u Čapljini, fudbaleri Sloge čekali su derbi sa zeničkim

Čelikom, koji se u to vrijeme zvao – Zenica. U "Oslobođenju" je ova utakmica najavljena kao najvažnija u 13. kolu. Sloga je željela revanš za visok poraz u prvom dijelu prvenstva, a u "Oslobođenju" se konstatuje: "Sloga bi uspjela da se punom mjerom revanšira Zenici, da je imala malo snalažljiviju navalu. Igrala je odlično i stvorila niz izvanrednih prilika za gol. Najistaknutiji u timu iz Doboja bili su Marić, Selić i Salihović. I u ovom susretu dobojski "crveni" su vodili 2:0 (Marić u 31. i Selić u 35. minutu). Zenica je uspjela da prvo smanji na 2:1, gol je postigao Marković (44), a u samom finišu i da izjednači, Dominović u 84. minutu. Dakle, Slogu je dijelilo samo šest minuta do pobjede. Osvojeni bod bio je, ipak, uspjeh, a kako je konstatovao izvještač "Oslobođenja", Sloga je odigrala za sarajevskog Željezničara koji je u istom kolu kod kuće pobjedio čapljinskog Borca (2:0) i smanjio razliku na samo jedan bod. Zenica je i dalje bila prva, Željo drugi, ali samo za jedan korak "kraći" i on će to ubrzo nadoknaditi, preuzeti vođstvo i održati ga do kraja. Koliko je značajna utakmica u Doboju bila, potvrđuje i naslov koji je preko četiri stubca izašao u "Oslobođenju" – "Zenica izgubila bod u Doboju".

Poslije odigranog 13. kola (11. novembra 1956. godine), usljedila je duga pauza i kraće pripreme. Prvenstvo je nastavljeno 24. marta 1957. godine, odigravanjem 14 kola. Sloga je gostovala u Banjaluci, pružila jak otpor Borcu i doživjela minimalan poraz (0:1). Banjalučani su se dugo mučili da postignu gol, Sloga je po običaju stvarala šanse, ali ih nije iskoristila. Presudio je Andrejević u 73. minutu lijepim pogotkom. Istog dana je u Sarajevu na Grbavici, odigran veliki derbi između Ž eljezničara i Zenice, završen je 1:1 pa je tako odložena odluka o prvaku. Zenica je zadržala prednost od jednog boda, a Želji je ostalo da čeka novu priliku.

Prekretnica je došla u 15. kolu kad je Željezničar u derbiju savladao banjalučkog Borca (3:0) a Zenica zaigrala u Nevesinju sa Veležom (1:1). Tako su Sarajlije pretekle Zenicu, oba tima imali su jednak broj bodova, ali je odlučivao količnik datih i primljenih golova. Sloga je istog dana pobijedila visočku Bosnu (4:1). Golove su postigli Ramić u 8, Marić u 14. i 30. i Jovanović u 85. minutu, počasni pogodak za Bosnu dao je Berberović u 15. minutu. Izvještač "Oslobođenja" kaže da su se istakli Marić, Ramić i Jovanović, da je Sloga pružila odličnu igru i da je za 30 minuta postigla tri gola.

Udrugom dijelu prvenstva Sloga je igrala znatno bolje: u 16. kolu je ostvarila lijepu pobjedu u Bugojnu (Iskra–Sloga 1:2) i osvojila dva boda. Utakmica je odigrana 7. aprila 1957. godine, gosti su igrali jednostavno, brzo i beskompromisno, golovima Milovanovića (17. i 81) odnijeli oba boda. Treću uzastopnu pobjedu ostvarila je Sloga u 17. kolu na svom terenu. Protivnik joj je bio Jedinstvo iz Brčkog. Izvještač "Oslobođenja" sa te utakmice kaže: "Pravo je čudo kako se prvo poluvrijeme završilo bez golova. Tome je doprineo peh koji je pratio navalu domaćih, promašivali su sa pola metra (Jovanović, Milovanović, Mišković, Šuvak). Golman Sloge nije imao posla, dok je gostujući čuvar mreže bio na velikim mukama". Poslije 17. kola Željo je bio na čelu tabele, a Sloga na 6. mjestu.

1.	Željezničar	17	12	2	3	40:11	26
2.	Zenica	17	11	4	2	48:15	26
6.	**Sloga**	**17**	**5**	**7**	**5**	**29:34**	**17**

U drugom dijelu proljeća Sloga je igrala znatno slabije i pokvarila ono što je napravila u prvom. Preokret je došao u 18. kolu kada Dobojlije gube u Tuzli od Slobode (0:1). Inače, bila je to prva

proljećna pobjeda Slobode ostvarena u borbenoj utakmici u kojoj su gosti zaslužili bod, ali ih je Milošević u tome spriječio, postigao je pogodak u 53. minutu i Tuzlacima donio oba boda.

Jedan od najvećih poraza proteklih 60 godina, doživjela je Sloga 28. aprila 1957. godine u Sarajevu. Toga dana u okviru 19. kola igrala je na Grbavici sa Željezničarom. Pobjedile su Sarajlije 9:1. Koliki je značaj dat tom susretu, najbolje ilustruje podatak da se na Grbavici okupilo oko 10.000 gledalaca, uglavnom navijača Želje, kojima je svaki gol i svaki bod bio dragocjen u trci za prvaka. Jedini gol za Slogu postigao je Jovanović iz slobodnog udarca u 38. minutu. I Zenica se borila za svaki gol i svaki bod, toga dana je kod kuće pobijedila Slobodu 5:1. Ostalo je zapisano da je Sloga na Grbavici igrala sa ovim timom: Vlajković, Avdić, Stanišić, Salihović, Marić, Džananović, Selić, Ramić, Jovanović, Milovanović i Mišković.

Izvjestan sjaj u sumornom finišu bila je pobjeda protiv nevesinjskog Velež u Doboju (4:1). Sloga je poslije katastrofe na Grbavici, smogla snage da pruži dobru igru, da postigne lijepe golove (Marić u 24. i 55, Jovanović iz penala u 54. i Salihović u 65. minutu). Bojičić je u 80. minutu dao počasni pogodak za simpatičnu ekipu iz Nevesinja koja je u ovom prvenstvu predstavljala veliko iznenađenje. Istog dana je Željezničar kod kuće pobijedio Slobodu 1:0, a Zenica u Banjaluci izgubila od Borca 1:2 pa je pitanje prvaka praktično bilo riješeno; Željo je imao dva boda prednosti, a u "Oslobođenju" je osvanuo veliki naslov: "Željezničar prvak"?

1.	Željezničar	20	15	2	3	53:12	32
6.	**Sloga**	**20**	**6**	**7**	**7**	**34:45**	**19**

U komentaru se ističe da Željo ima odličan količnik datih i primljenih golova i da su mu potrebna još dva boda da sigurno bude prvak.

U predposljednjem kolu Sloga je gostovala u Prijedoru i izgubila 0:5 (0:2). Sloga je pružila slabu igru i pala na 8. mjesto, dok je Mladost tom pobjedom obezbjedila opstanak u ligi. Ostaće zabilježeno da je u tom 21. kolu Željezničar savladao ekipu Veleža 7:0, a Zenica Bosnu čak sa 12:0 !

Prvenstvo u "A" grupi Druge zone završeno je 19. maja 1957. godine, Sloga se u 22. kolu na svom terenu sastala sa Jedinstvom iz Bihaća. Gosti su dva puta vodili, na kraju je bilo 2:2 i tako je stavljena tačka na prvenstvo u kome je Sloga osvojila 6. mjesto. U susretu sa Jedinstvom strijelci su bili: Marić u 25. i Jovanović u 77. iz penala za Slogu, a Anušić u 10. i Hadžihasanović u 47. za Jedinstvo. Ž eljezničar je u Prijedoru savladao Mladost (2:1), a Zenica u Bugojnu Iskru (4:0). Na vrhu tabele se ništa nije promijenilo, Željo je bio prvi, Zenica druga.

U prvenstvenoj sezoni **1956/57. u "A" grupi Druge zone** igrali su: **Željezničar** (Sarajevo), **Zenica** (Zenica), **Borac** (Banja Luka), **Sloboda** (Tuzla), **Velež** (Nevesinje), **Sloga** (Doboj), **Mladost** (Prijedor), **Borac** (Čapljina), **Jedinstvo** (Brčko), **Jedinstvo** (Bihać), **Bosna** (Visoko) i **Iskra** (Bugojno). Ovim redom su ostvarili plasman.

Trka za prvaka bila je uzbudljiva i neizvjesna sve do posljednjeg kola. Zenica je u prvom dijelu prvenstva bila najbolja, vodila trku i polusezonu završila na 1. mjestu sa dva boda više od Željezničara i nevesinjskog Veleža. U nastavku je Željo pojačao tempo, prvo stigao, a zatim prestigao Zenicu i tu razliku držao do kraja. Zasluženo je trijumfovao i otišao u kvalifikacije za plasman u Prvu ligu. Željezničar je igrao kvalifikacije sa prvacima ostalih zona – Splitom, Borovom i Radničkim iz Kragujevca. Željo je bio najuspješniji i izborio vizu u prvoligaško društvo.

Sloga je igrala ispod svojih mogućnosti, osvojila je ispod 50 posto mogućih

Pozdrav fudbalera Sloge i Proletera pred početak utakmice

Pedo Ahmedkadić i Arif Selić - Vihor

bodova, njena gol–razlika je bila negativna, navala je bila osrednja, a odbrana znatno slabija, na nekim utakmicama je primila veliki broj golova i tako pokvarila kompletan utisak.

"A" GRUPA DRUGE ZONE 1956/57.

1.	Željezničar	22	17	2	3	62:13	36
2.	Zenica	22	15	4	3	75:18	34
3.	Borac (BL)	22	11	4	7	46:35	26
4.	Sloboda	22	9	4	9	26:27	22
5.	Velež	22	9	3	10	34:45	21
6.	**Sloga**	**22**	**6**	**8**	**8**	**36:52**	**20**
7.	Mladost	22	7	5	10	25:36	19
8.	Borac (Č)	22	8	3	11	30:44	19
9.	Jedinstvo (Bč)	22	8	2	12	46:49	18
10.	Jedinstvo (Bi)	22	8	2	12	34:60	18
11.	Bosna	22	7	3	12	33:52	17
12.	Iskra	22	5	4	13	23:39	14

Rezultati, prvi dio: Sloga – Borac (Č) 6:0, Zenica – Sloga 5:0, Sloga – Borac (BL) 1:1, Bosna – Sloga 2:2, Sloga – Iskra 3:3, Jedinstvo (Bč) – Sloga 6:0, Sloga – Sloboda 1:0, Sloga – Željezničar 1:1, Velež – Sloga 3:1, Sloga – Mladost 1:1, Jedinstvo (Bi) – Sloga 5:0.

Jesen, ukupno: 11 2 5 4 16:27 9

Drugi dio: Borac (Č) – Sloga 2:2, Sloga – Zenica 2:2, Borac (BL) – Sloga 1.0, Sloga – Bosna 4:1, Iskra – Sloga 1:2, Sloga – Jedinstvo (Bč) 3:0, Sloboda – Sloga 1:0, Željezničar – Sloga 9:1, Sloga – Velež 4:1, Mladost – Sloga 5:0, Sloga – Jedinstvo 2:2.

Proljeće, ukupno: 11 4 3 4 20:25 11

Sveukupno: 22 6 8 8 36:52 20

1957/58.
U DRUŠTVU SA SARAJEVOM

Navijači Sloge nisu bili zadovoljni plasmanom svojih ljubimaca u sezoni koja se tek završila pa su se nadali da će nova (1957/58) donijeti znatno više, ali se to neće dogoditi. Niko, čak ni od najvećih pesimista nije očekivao da će Sloga u novom prvenstvu pasti na predposljednje mjesto i da će se u kvalifikacijama boriti da sačuva status zonaša. A to se upravo dogodilo u sezoni 1957/58. godine. Sloga se ponovo takmičila u "A" grupi Druge zone koja je bila sastavljena od 12 kvalitetnih klubova među kojima je bilo i Sarajevo koje je u proljeće 1957. ispalo iz Prve lige, ali će se veoma brzo vratiti u to elitno društvo. U stvari, Sarajevo je prošetalo kroz Zonu, imalo je odlične fudbalere koje je predvodio Asim Ferhatović jedan od najboljih bosanskohercegovačkih fudbalera svih vremena.

Prvenstvo je krenulo 18. avgusta 1957. godine; Sloga je u prvom kolu gostovala u Čapljini i doživjela visok poraz (1:5) od Borca. Poslije povratka sa dalekog puta očekivao ih je derbi protiv Zenice, ali sada su dobojski "crveni" bili domaćini. Bio je to odličan meč, pun tempa i neizvjesnosti. Niko nije očekivao da će Sloga poslije debakla u Čapljini zaigrati tako dobro. Pobjedila je 1:0, ali je imala dosta izglednih prilika koje su ostale neiskorišćene. I gosti su odlično igrali, a prema izvještačima – junak utakmice bio je golman Sloge Vlajković što najbolje ilustruje kakvog su protivnika Dobojlije imale. Poslije ovog derbija, Sloga je ponovo krenula na dalek put, ponovo u Hercegovinu. Igrala je u Nevesinju sa Veležom i izgubila 0:3.

Žrijeb nije bio naklonjen Slogi, imala je dva teška gostovanja zaredom. Nakon Nevesinja igrala je u Banjaluci sa Borcem

Kapiteni Sloge - Salihović (prugasti dres) i reprezentacije Jugoslavije Zebec izvode ekipe na teren

Sa utakmice: Sloga - reprezentacija Jugoslavije u Tuzli 1957. godine

Miloš Milutinović je šutirao, a golman Sloge Vlajković uspješno intervenisao

Reprezentacija Jugoslavije stalno je atakovala na gol Sloge. Susret je odigran u Tuzli 1957. godine

Ilijas Pašić, lijevo krilo reprezentacije, prodire prema golu

Jedan od zadnjih susreta na starom stadionu

i tamo pretrpjela visok poraz 1:6. Bio je to period loših rezultata koji su Slogu bacili na samo dno tabele. U 5. kolu je potpuno razočarala: izgubila je kod kuće od zeničkog Željezničara 1:2. Poslije te utakmice Sloga je bila zadnja sa samo dva boda.

12.	**Sloga**	**5**	**1**	**0**	**4**	**4:17**	**2**

Egzodus Sloge nastavljen je i u 6. kolu, na Koševu je igrala sa liderom Sarajevom i izgubila 6:0. Utakmica je odigrana u nedelju 22. septembra 1957. godine. Mrežu Sloge su izrešetali – Halimić u 16, Šehović u 20, Radičević u 30. i 87, Markušević u 67. i 85. minutu. Ostali su zapisani i sastavi sa te utakmice.

Sarajevo: Ančić, Stipić, Biogradlić, Novo, Švraka, Ijačić, Živkov, Halimić, Šehović, Markušević i Radičević.

Sloga: Jovo Mišković, Salihović, Stanišić, Jovanović, Marić, Mašnić, Stanko Mišković, Gojković, Stanković, Vujanović i Milovanović.

Poslije četiri uzastopna poraza, došao je mali predah, Sloga je remizirala sa Slobodom na svom terenu, bilo je 1:1. Gosti su prvi postigli gol (Panić u 11. minutu) i vodili do 34. minuta kada je Stanko Mišković izjednačio. Utakmica je pobudila veliko interesovanje, više od 2.500 gledalaca okupilo se na stadionu u Doboju. Sloga je pružila dobru igru, a najistaknutiji u njenom timu bili su: Marić, Salihović, Stanišić i Jovanović. U derbiju kola Jedinstvo je pobijedilo Zenicu 3:2, a na čelu tabele još uvijek je bila Neretva iz Metkovića sa 12 bodova, a bod manje imalo je Sarajevo. Međutim, trka za prvaka tek će dobiti pravi zaplet.

Druga zona pokrivala je veliki prostor pa su ekipe često morale da idu na dalek put. Tako je bilo i sa Slogom i evo je u 8. kolu na gostovanju u Metkoviću. Tog 6. oktobra 1957. izgubila je od Neretve 1:3, a kiša, vjetar, klizav teren nisu omeli aktere da pruže dobru i uzbudljivu igru. U tom 8. kolu Sarajevo je već na čelu tabele, a Sloga pri dnu.

1.	Sarajevo	8	7	1	0	36:6	15
10.	**Sloga**	**8**	**1**	**1**	**6**	**6:27**	**3**

Lako je primijetiti da Sarajevo u tom trenutku nije imalo ni jedan poraz, dok je Sloga od 8 utakmica izgubila 6, postigla je samo 6 golova i osvojila samo 3 boda. Fudbaleri iz Doboja su gubili i kod kuće i na strani, u 9. kolu su poraženi na svom terenu od brčanskog Jedinstva 1:3. Izvještači su javili da se napad Sloge gubio u protivničkom šesnaestercu i od brojnih prilika za gol iskoristila je samo jednu. Poslije brčanskog Jedinstva sada su Dobojlije igrale sa Jedinstvom u Bihaću. Ni tamo nije bilo ništa bolje, uslijedio je visok poraz 1:4 i ponovo je pala na posljednje, 12. mjesto. Sarajevo je pobjeđivalo u seriji i u tom trenutku je imalo četiri boda više od najbližeg pratioca.

1.	Sarajevo	10	9	1	0	52:8	19
12.	**Sloga**	**10**	**1**	**1**	**8**	**8:34**	**3**

Lako se zapaža zašto je Sarajevo prvo, a Sloga poslijednja na tabeli. Sarajlije su u 10 utakmica izgubile samo jedan bod, a Sloga od mogućih 20 osvojila je samo tri! Tek u 11. kolu fudbaleri Sloge bilježe drugu pobjedu. Savladali su prijedorsku Mladost 3:1, a na stadion u Doboju došlo je samo 800 gledalaca. Poslije te pobjede, Sloga se za jedno mjesto pomjerila na tabeli, ali je taj plasman još uvijek bio izuzetno loš. Tako je ekipa dobojskih "crvenih" završila prvi dio prvenstva u jednoj od najlošijih polusezona od kad se takmiči u ligaškim konkurencijama. Sara–

jevo je prvo prošlo kroz cilj sa namjerom da tako nastavi i u drugom dijelu prvenstva. Nevesinjski Velež je sada ponovo predstavljao najveće iznenađenje: u predhodnom prvenstvu se borio za vrh, a u ovom je na dnu tabele.

Odigravanjem 11. kola fudbalska sezona nije bila završena, zonaši su odigrali još dva proljećna kola, 12. je bilo na programu 10. novembra 1957. godine, a 13. sedam dana kasnije. Sloga je u 12. kolu pobijedila čapljinskog Borca 3:0, ali se nije pomjerila sa predzadnjeg mjesta na tabeli. Za Dobojlije je broj 13 bio jako nesrećan, u 13. kolu su kao gosti izgubili od Zenice 9:0! Bilo je to veliko iznenađenje što potvrđuje i naslov izvještaja u sarajevskom "Oslobođenju" koji je tada objavljen: ("Devet golova u Tenici")!

Poslije završetka jeseni, u Slogi su se ozbiljno zabrinuli za opstanak u Zoni. Analizirani su uzroci stanja u klubu i zašto je došlo do loših rezultata. Sarajevsko "Oslobođenje" u broju od 28. marta 1958. godine donosi tekst o dobojskoj Slogi i njenim problemima, pod naslovom "Nade za rehabilitaciju", čitamo:

"Po mišljenju mnogih, glavni i jedini razlog neuspjeha u ovom prvenstvu je zbog podvojenosti među članovima Upravnog odbora i čestih nesuglasica između trenera Tadića i igrača s druge strane. Međutim, u zadnje vrijeme više toga nema. Članovi Upravnog odbora su usmjerili svoj rad u jednom pravcu, a treniranje igrača preuzeo je od Mite Tadića stari Slogin igrač Muhamed Salihović. Sve pripreme za proljećno prvenstvo temeljito su izvršene. Igrači su redovno trenirali i stekli potrebnu kondiciju. U Slogi se nadaju da će sa dobro uigranim timom u nastavku prvenstva dostići sredinu tabele i tako se svrstati u red boljih timova, a takvo im mjesto s obzirom na raniji period i pripada. U nastavku prvenstva za Slogu će nastupati: Vlajković, Stanišić, Softić, Jovanović, Racić, Kotoranin, Selić, Ramić, Tadić, Marić, Salihović, Stanojević, Mišković, Đerić, Skopljak, Džananović, koji uskoro dolazi iz vojske".

I zaista se činilo da će u nastavku sve biti bolje: Sloga je odigrala nekoliko pripremnih utakmica i ostavila dobar utisak. U generalnoj probi pred nastavak prvenstva, dobojski "crveni" su igrali u Zenici sa Zenicom sredinom marta i izgubili 2:4. Sloga je na istom terenu, koji mesec ranije poražena 0:9! Sad je bila mnogo bolja i ubjedljivija. U ovom susretu Sloga je čak i vodila golom Miškovića, a drugi pogodak dao je Racić.

Kada je proljećna sezona počela, u igrama i rezultatima Sloge se nije primećivao napredak, osvojen je tek poneki bod, a veći broj utakmica je izgubljen. U 14. kolu Sloga je pobjedila ekipu Veleža koja je bila posljednja na tabeli. Ova utakmica je odigrana naknadno zbog izbora za narodne poslanike Savezne i Republičke skupštine. Inače kompletno 14. kolo Druge zone je bilo odgođeno zbog izbora, ali sve utakmice nisu odigrane istog dana.

Sloga je u 15. kolu igrala neriješeno (1:1) sa banjalučkim Borcem, i to je bio tračak nade da će "crveni" krenuti naprijed. Međutim, već u narednoj utakmici sa Željezničarom u Zenici, Sloga je izgubila (0:1). Ono što je još više zabrinjavalo njene navijače je slaba i neambiciozna igra. Sa malo više angažovanosti mogla je osvojiti jedan bod, a to bi za ekipu koja se borila za opstanak mnogo značilo. Serija poraza se nastavlja u 17. i 18. kolu, Sloga prvo kod kuće gubi od Sarajeva (0:4), a potom u Tuzli od Slobode, takođe 0:4! Utakmicu u Tuzli Sloga je odigrala na novom stadionu pred više od 3.000 gledalaca, atmosfera je bila svečarska, lijepa za domaćina, ali ne i za Slogu koja je doživljavala svoju agoniju. Tek u 19. kolu Sloga osvaja nove bodove na svom terenu, pobijedila je Neretvu iz Metkovića i

to je bio dobar znak. U narednom susretu Dobojlije osvajaju bod u Brčkom, igrali su sa Jedinstvom 1:1. Brčaci su očekivali visoku pobjedu, ali se to nije dogodilo. Sloga je mogla pobjediti da je iskoristila povoljne prilike. Poslije "izleta" u Brčkom, Dobojski "crveni" su malo popravili položaj na tabeli.

10.	**Sloga**	**20**	**5**	**2**	**13**	**20:56** **12**

U poslednja dva susreta Sloga je osvojila dva boda, prvo je na svom terenu pobjedila bihaćko Jedinstvo (2:1), a zatim je u posljednjoj utakmici izgubila u Prijedoru (Mladost --Sloga 1:0).

Umjesto uspjeha fudbaleri iz Doboja su u sezoni koja je tek bila završena postigli debakl, bili su predposljednji na tabeli i zabrinuti za svoju sudbinu, odnosno opstanak u Zoni. Oni će poslije završetka prvenstva igrati kvalifikacije i tako spasiti status zonaša. Sezona u kojoj su progutali toliko gorkih pilula, bila je i najbolja opomena, klub je izvukao potrebne zaključke, konsolidovao se i krenuo novom, uspješnom, stazom.

Sarajevo je postalo prvak i poslije godinu dana vratilo se među prvoligaše. Tokom prvenstva Sarajlije i nisu imale konkurenta za najviši plasman. Neretva je u početku išla ambiciozno, pojačala tempo i vodila trku. Kako je prvenstvo odmicalo, Neretva je sve više zaostajala za Sarajevom i na kraju se zadržala na 6. mjestu sa 12 bodova manje od Sarajeva.

Sloboda i Čelik su vodili trku za drugo mjesto. Ekipa iz Tuzle je imala više uspjeha, pa joj je pripalo to visoko mjesto. Čelik je igrao slabije nego u predhodnom prvenstvu kada je sa Željezničarem iz Sarajeva do posljednjeg kola vodio "bitku" za 1. mjesto. Banjalučki Borac je takođe bio slabiji nego u predhodnom prvenstvu, sada se nije mogao uključiti u trku za visok plasman, bio je tek četvrti. Ni Jedinstvo iz Brčkog nije igralo kako se od njega očekivalo. Najveće iznenađenje bio je nevesinjski Velež, koji je u predhodnom prvenstvu bio u vrhu, a u ovom na dnu tabele.

"A" GRUPA DRUGE ZONE 1957/58, REZULTATI:

Jesen 1957.

1. kolo: Borac (Č) – Sloga 5:1 (Đerić u 61. za Slogu)
2. kolo: Sloga – Zenica 1:0 (Mišković u 34)
3. kolo: Velež (N) – Sloga 3:0
4. kolo: Borac (BL) – Sloga 6:1 (Marić 82)
5. kolo: Sloga – Željezničar 1:2
6. kolo: Sarajevo – Sloga 6:0
7. kolo: Sloga – Sloboda 1:1 (Mišković 34)
8. kolo: Neretva – Sloga 3:1 (Milanović 17)
9. kolo: Sloga – Jedinstvo (Bč) 1:3 (Milovanović 60)
10. Jedinstvo (Bi) – Sloga 4:1 (Milovanović 60)
11. kolo: Sloga – Mladost 3:1 (Mišković 5)

Proljeće 1958:

12. kolo: Sloga – Borac (Č) 3:2 (Mišković 3, Đerić 8. i 58).
13. kolo: Zenica – Sloga 9:0
14. kolo: Sloga – Velež 3:0 (nema izvještaja)
15. kolo: Sloga – Borac (BL) 1:1 (Tadić 23)
16. kolo: Željezničar (Z) – Sloga 1:0
17. kolo: Sloga – Sarajevo 0:4
18. kolo: Sloboda – Sloga 4:0
19. kolo: Sloga – Neretva 2:1 (nema izvještaja)
20. kolo: Jedinstvo (Bč) – Sloga 1:1 (Stanojević 12)
21. kolo: Sloga – Jedinstvo (Bi) 2:1
22. kolo: Mladost – Sloga 1:0

"A" GRUPA DRUGE ZONE 1957/58.

1.	Sarajevo	22	17	2	3	93:23	36
2.	Sloboda	22	14	4	4	61:31	32
3.	Čelik	22	13	5	4	69:23	31
4.	Borac (BL)	22	12	3	7	58:34	27
5.	Jedinstvo (Bč)	22	10	4	8	48:50	24
6.	Neretva	22	11	2	9	40:50	24
7.	Željezničar	22	7	5	10	29:38	19
8.	Borac (Č)	22	6	6	10	35:53	18
9.	Jedinstvo (Bi)	22	7	2	13	22:58	16
10.	Mladost	22	5	4	13	22:52	14
11.	**Sloga**	**22**	**6**	**2**	**14**	**22:58**	**14**
12.	Velež	22	1	6	15	16:62	8

U "A" grupi Druge zone u sezoni 1957/58. takmičili su se: **Sarajevo** (Sarajevo), **Sloboda** (Tuzla), **Čelik** (Zenica), **Borac** (Banja Luka), **Jedinstvo** (Brčko), **Neretva** (Metković), **Željezničar** (Zenica), **Borac** (Čapljina), **Jedinstvo** (Bihać), **Sloga** (Doboj), **Mladost** (Prijedor) i **Velež** (Nevesinje). Prvenstvo je igrano po sistemu jesen–proljeće. Prvo kolo odigrano je 18. avgusta 1957, a završeno je 18. maja 1958. godine. Sarajevo je trijumfovalo ubjedljivo i plasiralo se u Prvu saveznu ligu.

1958/59. FORMIRANJE DOBOJSKOG POD SAVEZA

Poslije formiranja Dobojskog fudbalskog podsaveza (29. juna 1958), kad su se spojili fudbalski savezi Dobojskog i Derventskog sreza, fudbal u ovom regionu krenuo je krupnim koracima naprijed. Već na svom početku Dobojski podsavez imao je 35 klubova u raznim ligama, a jedna od njih bila je Prva zonska liga u kojoj su se u sezoni 1958/59. takmičilo 12 klubova. Među njima bili su i **Sloga** (Doboj), **Proleter** (Teslić) i **Tekstilac** (Derventa), članovi Dobojskog podsaveza.

Prva zonska liga startovala je početkom septembra 1958. godine. U početku je brojala 11 klubova da bi na Trećoj vanrednoj sjednici Fudbalskog saveza Bosne i Hercegovine 15. septembra 1958. bilo odlučeno da se liga proširi na 13 klubova. Tako će 12. klub u Prvoj zoni biti teslićki Proleter, a trinaesti Radnik iz Bijeljine. Takođe je zaključeno da do tada odigrane utakmice treba da se registruju, da se napravi novi raspored i nastavi prvenstvo. Na kraju ispadaju 12. i 13. na tabeli. Poslije odluke Fudbalskog saveza Bosne i Hercegovine Prva zona brojala je 13 klubova pa je u svakom kolu po jedan pauzirao.

Utakmice prvog i drugog kola odigrane su prije sjednice Fudbalskog saveza Bosne i Hercegovine i one su verifikovane postignutim rezultatima. U 1. kolu igrali su: Borac – Radnički 2:0, Jedinstvo (T) – Signal 9:2, Jedinstvo (Bi) – Tekstilac 2:1, Podgrmeč – Jedinstvo (Bč) 4:2 i Sloga – Napredak 1:0. Interesantno je podsjetiti da je tuzlansko Jedinstvo nanijelo Signalu katastrofalni poraz (9:2), a upravo ova dva tima će na kraju prvenstva zauzeti dva posljednja mjesta i ispasti iz Zone. I drugo kolo donijelo je dosta golova, četiri pobjede domaćih i jednu gostiju. U gostima je trijumfovalo samo Jedinstvo iz Bihaća koje je savladalo (3:0) slabu ekipu Signala. Radnički je u Lukavcu pobjedio Slogu (4:1), istim rezultatom Jedinstvo je u Brčkom savladalo Napredak, dok je Kozara u Gradišci bila bolja od Podgrmeča (4:2), Borac je u Šamcu savladao tuzlansko Jedinstvo 3:0.

Poslije proširenja Prve zone odigrano je 3. kolo: Podgrmeč – Proleter 0:0, Radnik – **Sloga** 2:2, Jedinstvo (Bi) – Jedinstvo (Bč) 0:1, Borac – Tekstilac 1:1, Jedinstvo (Tz) – Kozara 2:1, Radnički (P) – Signal 6:0. Slobodan je bio Napredak (Modriča). Start Sloge nije bio naročito uspješan, poslije 4. kola bila je sedma na tabeli, imala je tri boda manje od vodećeg Borca.

1.	Borac	4	3	1	0	9:2	7
7.	**Sloga**	**4**	**1**	**2**	**1**	**9:10**	**4**

Fudbalska takmičenja širom Jugoslavije u sezoni 1958/59. održana su po novom sistemu. To se dogodilo poslije jedne od čestih reorganizacija koja je uslijedila baš u toj sezoni. Naime, Fudbalski savez Jugoslavije je učinio brojne izmjene u sistemu takmičenja, u periodu od 1945. do 1992. godine dok je postojala Jugoslavija. I republički fudbalski savezi pratili su taj trend. Tako je Fudbalski savez Bosne i Hercegovine 5. februara 1958. godine donio odluku da se teritorija BiH podijeli, u takmičarskom smislu, u tri zone. Tuzlanski podsavez nalazio se u Prvoj zoni i njegova liga nazivala se Prva zonska liga o kojoj sada govorimo.

"Glas komuna" je pratio takmičenja u Prvoj zoni. Tako je ovaj list 1. novembra 1958. godine donio komentar o Prvoj zonskoj ligi u kome se kaže: "Dobojska Sloga nalazi se momentalno na trećem mjestu, a pošto je odigrala najviše utakmica u gostima, ona svakako najbolje stoji. Za nju je karakteristično da je počela prilično nesigurno, ali da iz utakmice, u utakmicu, popravlja formu. Posljednje dvije utakmice sa Borcem i Signalom u Doboju pokazale su da još ne možemo biti zadovoljni njenom formom.

Minimalna pobjeda nad Borcem postignuta više nego srećno (gosti nisu ni penal iskoristili). Signal je slaba ekipa, ali Sloga nije pokazala ništa u tom susretu".

1. Jedinstvo (Bč)	9	6	0	3	24:13	12
2. Borac (BŠ)	9	5	1	3	14:17	11
3. Sloga (Do)	**8**	**4**	**2**	**2**	**17:14**	**10**

Na kraju prvog djela prvenstva "Glas komuna" je komentarisao takmičenje u Prvoj zoni i 15. novembra 1958. donio tekst pod naslovom: **"Bravo Sloga"**. U komentaru se kaže:

"Za četiri predstavnika iz našeg sreza može se reći što i u prošlom broju. Sloga i Proleter dobri, Tekstilac i Napredak u lošem izdanju. Dobojski fudbaleri ne gube bodove ni na protivničkom terenu. Sloga je počela nesigurno, zatim je bila u promjenljivoj formi i sada u finišu, sigurna, odlična.

Najveću zaslugu ima trener Mita **Tadić** koji je dosta ovoga uspio da prenese na svoje fudbalere (on je igrao u Crvenoj zvezdi). Brzi **Salihović**, efikasni **Stanojević** i **Skopljak** predstavljaju veliku vrijednost za ekipu. Na proljeće Sloga igra sedam utakmica kod kuće i pet u gostima".

Trenutni poredak u vrhu tabele izgleda ovako:

1. Borac (BŠ)	12	8	1	3	22:10	17
2. Sloga	**11**	**6**	**3**	**2**	**29:8**	**15**
3. Proleter	10	5	2	3	18:9	12

Sloga je dobila zaostalu utakmicu iz 1. kola protiv Napredka i na kraju imala jednak broj bodova kao i vodeći Borac. Tako je u lijepom raspoloženju dočekala proljećnu sezonu. Pripremajući se za nastavak prvenstva, Sloga je u Doboju pobijedila Bosnu iz Visokog. U pripremnom periodu je 15. marta 1959. godine odigrala prijateljsku utakmicu sa zagrebačkim Dinamom. Pobijedili su gosti 6:1. Dinamo se trudio kao da se radilo o nekom susretu koji odlučuje o prvaku Jugoslavije. Sloga je imala veliki respekt što se negativno odrazilo na njenu igru. Najbolji Slogin igrač u ovom susretu bio je njen trener Mita Tadić.

U prvom kolu nastavka prvenstva Sloga je igrala kod kuće sa Napredkom iz Modriče i osvojila samo bod što je predstavljalo veliko iznenađenje. Međutim, kako su se stvari odvijale na terenu, Napredak je mogao i pobjediti. Pošto je Borac izgu-

Šest istaknutih fudbalera Sloge s kraja sedamdesetih godina: E. Đulbić, S. Milanović, M. Hodžić, J. Popadić, M. Čerimagić, V. Hudolin

bio u gostima, Sloga ga je poslije prvog proljećnog kola stigla na tabeli.

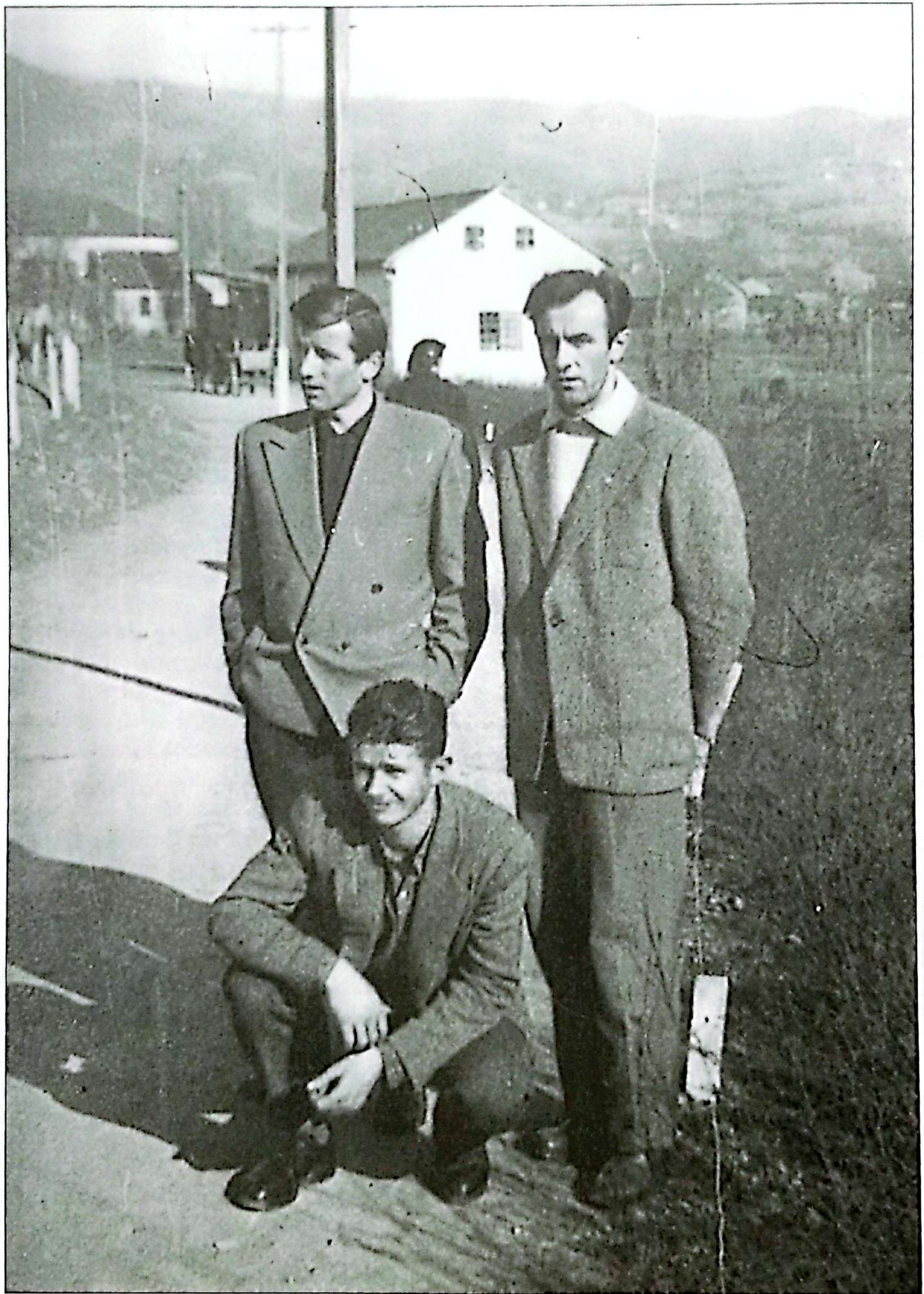
1.	Borac	13	8	1	4	23:13	17
2.	**Sloga**	**13**	**6**	**5**	**2**	**31:20**	**17**

U drugom kolu nastavka prvenstva izgubila je u Sanskom Mostu, ali je, ipak, zadržala drugo mjesto na tabeli. Borac je imao prednost i poslije 16. kola; tada je vodio sa 23 boda, druga je bila Sloga sa 21, a treći Proleter sa 17 bodova. I kad se očekivalo da će Borac jakim finišom odmaći Slogi, došlo je do neočekivanog preokreta: Sloga je prvo stigla , zatim prestigla i na kraju odmakla Borcu iz Bosanskog Šamca. Odlučujuće je bilo 18. kolo u kome je Sloga dobila derbi u Šamcu i pobjedila Borac. "Glas komuna" u broju od 1. maja 1959. donosi komentar, ali ne i rezultat te utakmice. Pod naslovom "Bravo Sloga" objavljen je komentar Zonske lige poslije 18. kola. U komentaru se ističe odlična igra Sloge, koja je poslije te pobjede odmakla Borcu čak tri boda. U komentaru se dalje ističe da Sloga do kraja prvenstva ima povoljniji raspored i da se očekuje njen trijumf. Ona je još u 17. kolu pretekla Borca, a poslije derbija i 18. kola, vrh tabele je imao sledeći izgled:

1.	Sloga	18	10	5	3	43:24	25
2.	**Borac**	**18**	**10**	**2**	**6**	**30:20**	**22**

Fudbaleri Sloge gostovali su u 20. kolu u Bihaću, igrali sa Jedinstvom i osvojili važan bod koji im je bio dovoljan za miran finiš. Prije kraja prvenstva, odnosno prije 24. kola, fudbaleri iz Doboja su osigurali prvo mjesto. Zbog toga im susret u Tesliću rezultatski nije ništa značio, a Proleter je morao da pobjedi da bi ostao u ligi. Tako je i bilo: Proleter je pobijedio i sačuvao status zonaša. Sloga je tokom cijelog proljeća igrala dobro i sigurno i zasluženo je osvojila prvo mjesto, a konačan bilans izražen u brojkama izgledao je ovako:

1.	**Sloga**	**24**	**13**	**6**	**5**	**54:35**	**32**

Dušan Stanojević Šule (lijevo) i Niko Kotoranin stoje, Pedo Ahmetkadić čuči

PRVE DRUGOLIGAŠKE KVALIFIKACIJE

Dakle, u vrlo jakoj konkurenciji, u ligi u kojoj su igrali i klubovi iz Bosanske Krajine, Sloga prva stiže na cilj i stiče pravo da igra u kvalifikacijama za ulazak u Drugu saveznu ligu. Doboj je tih junskih dana bio na nogama, svi su živjeli za te kvalifikacije i željeli plasman u savezni rang. U međuvremenu su stigla nova pojačanja – **Zlopaša, Glazer i Rora**. Sloga je imala sjajan tim i sa velikim optimizmom ušla u kvalifikacione mečeve sa **Leotarom** iz Trebinja, **Spartom** iz Belog Manastira, **Igmanom** iz Ilidže i **Jadranom** iz Kaštel Sućurca. Igralo se po dvostrukom bod sistemu, do polovine avgusta; susreti su bili interesantni, neizvjesni i dramatični.

Trener Mita Tadić koji je vodio ekipu i igrao uspješno u napadu, imao je na raspolaganju odlične igrače: Vlajkovića, Ahmetkadića, Marića, Selića, Softića, Kotoranina, Jovanovića, Stanojevića, Mučića, Skopljaka, Miškovića, Salihovića, Komljenovića, Pikla, Zlopašu, Glazera i Roru.

U prvom kvalifikacionom susretu u Doboju, Sloga je savladala trebinjskog Leotara – 2:0, oba gola postigao je Ferid Salihović. Nedelju dana kasnije, "crveni" su gostovali u Belom Manastiru i ostvarili povoljan rezultat – 1:1. Sloga je uzela bod Sparti, tako je start bio vrlo uspješan. Zatim je usljedio dug i naporan put u Split, očekivalo se da će Sloga donijeti bar bod, ali to se nije dogodilo. Prvo poluvrijeme je završeno bez golova, da bi u nastavku Jadran iz Kaštel Šućurca postigao dva, a Sloga jedan pogodak. Dakle: **Jadran – Sloga 2:1.** Poslije ovog poraza, Sloga je igrala kod kuće sa favorizovanim Igmanom, iz Ilidže. U prvom poluvremenu viđena je prava egzibicija Dobojlija koji su golovima Salihovića poveli 2:0 i sa tim rezultatom se otišlo na odmor. Nastavak je dobro krenuo za Slogu koja već u 47. minutu izvanrednim pogotkom Arifa Selića vodi 3:0! I kad se očekivala prava katastrofa gostiju, Sloga je stala i dozvolila Igmanu da postigne dva gola i sa minimalnim porazom (2:3) napustio Doboj.

Koliko je interesovanje vladalo za ove utakmice ilustruje i podatak da je iz Belog Manastira vršen radio-prenos utakmice: Sparta – Sloga. U susretu sa Jadranom u Splitu, sudija Kragulj iz Banja Luke oštetio je Slogu i to je možda bio presudan meč. Da je Sloga pobijedila u Splitu, vjerovatno bi se u svom prvom pokušaju plasirala u Drugu saveznu ligu.

Sloga je u Doboju pobijedila Spartu (1:0), da bi zatim u dva odlučujuća susreta, U Trebinju i Sarajevu, bila zaustavljena. Bila su to dva teška gostovanja, Slogi nije bilo dovoljno da igra dobro na terenu; u fudbalu se neke važne stvari rešavaju i van sportske igre. Tako je bilo i u tim mečevima. Sloga je u Trebinju vodila protiv Leotara koji nije imao nikakve šanse da se plasira u Drugu ligu. Međutim sudija Slavko Telebak je uzeo stvari u svoje ruke: kod rezultata 2:1 za Slogu, isključio je dva fudbalera Sloge (i golmana Ahmetkadića). Kako u to vrijeme nije bilo zamjene igrača, na gol je stao navalni fudbaler Zvonko Majetić. Sudija Telebak je priznao drugi gol za domaće iako, prema kazivanju očevidaca, lopta nije prešla gol–liniju, pa je tako u Trebinju utakmica završena – 2:2.

Fudbaleri Sloge nisu imali vremena da žale za izgubljenim u Trebinju, morali su da putuju u Sarajevo na meč odluke sa Igmanom. Sa Slogom je iz Doboja krenuo i karavan navijača. Očekivala se dobra igra i osvajanje jednog boda što bi značilo i plasman u Drugu saveznu ligu. Domaći su poveli 1:0, da bi zatim Sloga golom Slobodana Zlopaše izjednačila – 1:1. U tom trenutku na scenu stupa sudija Božo Stanišić koji je isključio trojicu igrača Sloge – Galazera, Zlopašu i Džananovića. I pored toga što je Sloga nastavila meč sa osam fudbalera, dugo je držala povoljan rezultat. Na kraju je pobjeda pripala Igmanu (5:2), a Slogi je ostala poslednja nada da se nešto krupno dogodi u posljednjem kolu.

U zadnjem kolu Igman je gostovao u Trebinju, a Sloga igrala kod kuće sa Jadranom. Kalkulacije su govorile da bi uz bar minimalni poraz Igmana u susretu sa Leotarom, visoka pobjeda Slogu lansirala u drugoligaško jato. U Doboju je zaista Sloga ostvarila trijumf od 8:2. Bila je to Pirova pobjeda "crvenih" zato što je Igman u Trebinju slavio 1:0 i otišao u drugu ligu. Sa malo više sreće, i uz bolje suđenje, Sloga je mogla ostvariti svoj cilj u ovim kvalifikacijama za koje je vladalo veliko interesovanje. Utakmice iz Belog Manastira i Splita, u tada otežanim uslovima, su direktno prenošene preko radija. Za Slogine susrete vladalo je veliko interesovanje, na starom stadionu (na kome je kasnije izgrađeno stambeno naselje "Stadion") znalo se okupiti više od 5.000 gledalaca. U ovim burnim kvalifikacijama boje Sloge su branili: Vlajković, Ahmetkadić, Komljenović, Selić, Kotoranin, Marić, Stanojević, Zlopaša, Salihović, Tadić, Glazer, Ramić, Skopljak, Mučić, Džananović, Majetić i Rora.

TABELA KVALIFIKACIJA 1959.

1. Igman (Ilidža)	8	6	0	2	20:11	12
2. Sloga (Doboj)	**8**	**4**	**2**	**2**	**20:14**	**10**
3. Sparta (Beli Manastir)	8	3	2	3	10:8	8
4. Jadran (Kaštel Šućurac)	8	3	2	3	13:18	8
5. Leotar (Trebinje)	8	0	2	6	7:19	2

TABELA PRVE ZONE 1958/59.

1. Sloga	**24**	**13**	**6**	**5**	**54:35**	**32**
2. Borac	24	12	3	9	43:33	27
3. Radnički	24	10	6	8	53:39	26
4. Jedinstvo (Br)	24	11	3	10	44:33	25
5. Tekstilac	24	9	6	8	55:50	24
6. Jedinstvo (Bi)	24	11	2	11	43:51	24
7. Kozara	24	10	3	10	39:42	23
8. Proleter	24	9	5	10	37:33	23
9. Napredak	24	10	3	11	39:46	23
10. Radnik	24	10	3	11	42:49	23
11. Podgrmeč	24	9	4	11	47:47	22
12. Jedinstvo (Tz)	24	8	4	12	48:54	20
13. Signal	24	8	2	14	29:60	18

U Prvoj zoni 1958/59. igrali su: **Sloga** (Doboj), **Borac** (Bosanski Šamac), *Radnički* (Lukavac), **Jedinstvo** (Brčko), **Tekstilac** (Derventa), **Jedinstvo** (Bihać), **Kozara** (Bosanska Gradiška), **Proleter** (Teslić), **Napredak** (Modriča), **Radnik** (Bijeljina), **Podgrmeč** (Sanski Most), **Jedinstvo** (Tuzla), **Signal** (Bihać).

1959/60. DALEKO OD OČEKIVANJA

I tek što su završile burne kvalifikacije za ulazak u Drugu saveznu ligu u kojima je Sloga ostala „kraća" za dva boda, odnosno za malo sportske sreće i malo više korektnog suđenja, započelo je novo prvenstvo, nova trka za bodove, novi uzdasi i novi aplauzi. U sezoni **1959/60.** Prva zona je podijeljena u dvije grupe – „A" i „B". U „A" grupi Prve zone takmičili su se klubovi iz Tuzlanskog regiona. Među 12 odabranih našla se i Sloga iz Doboja.

Vrelo ljeto pedeset devete bilo je u znaku Sloginih igara u kvalifikacijama za Drugu ligu. Neuspjeh "crvenih" teško je pao ljubiteljima fudbal u Dobojskom kraju. U novu sezonu Sloga je ušla bez Glazera i Rore, ali je bila jača za talentovanog centarfora Adema Hadžića. Na startu je imala okršaje sa dva Proletera, prvo onim tuzlanskim u Tušnju, zatim onim teslićkim na svom terenu. U Tuzli je viđena revija od pet lijepih golova; Proleter je bio uspješniji i pobijedio 3:2. Tuzlanska premijera protekla je u znaku dobre igre Zlopaše i Marića koji su postigli dva lijepa gola, donijeli Slogi prvu pobjedu (2:0) i prve bodove. Tom pobjedom Sloga je najavila juriš na prvo mjesto sa željom da ponovo zaigra u kvalifikacijama za Drugu ligu. To se, ipak, neće dogoditi. Brčansko Jedinstvo igralo je sjajno, tokom jeseni, od mogućа 22, osvojilo je 19 bodova i prvo stiglo na cilj.

Sloga je igrala daleko od svoga renomea i očekivanja njenih navijača. U prvih osam susreta doživjela je čak četiri poraza. Sve utakmice koje je igrala donijele su dosta uzbuđenja i golova, tokom jeseni samo jedan remi. Na svom drugom gostovanju, protiv Jedinstva u Tuzli, Sloga je pobijedila 4:2, zatim je uslijedio još jedan „izlet", sada u Lukavac, meč sa Radničkim, sedam golova, i pobjeda domaćina – 4:3. Taj poraz je brzo zaboravljen, Sloga je kod kuće deklasirala (3:0) Napretka iz Modriče. Poslje petog kola dobojski „crveni" bili su na četvrtom mjestu.

4. Sloga	**5**	**3**	**0**	**2**	**14:9**	**6**

U ovom dijelu prvenstva Sloga je išla iz poraza u pobjedu i obrnuto: u 6. kolu je doživjela visok poraz (0:4) od Borca u Bosanskom Šamcu. Utakmice sa Tekstilcom, u Doboju, ili Derventi, predstavljale su prave derbije, velike fudbalske događaje. Tako je bilo i u jesen 1959. kada su se u Doboju sastala ova dva kluba. Kolone automobila iz Dervente kretale su se prema Doboju. Derbi je donio četiri lijepa gola i podjelu bodova, susret je završen – 2:2. Bio je to prvi i jedini remi Sloge u prvom dijelu prvenstva.

Jedinstvo iz Brčkog je rušilo sve prepreke, u 8. kolu ta prepreka zvala se Sloga: na stadionu „7. april u Brčkom, viđeno je čak osam golova i pobjeda domaćina – 5:3. Bio je to posljednji poraz Sloge u jesenjoj sezoni. Poslije Brčkog, uslijedila je jedna lijepa serija od tri pobjede zaredom: prvo je u Doboju pobijeđen Hajduk iz Orašja 6:1, zatim je u Bijeljini savladan Radnik – 2:1, pa u Doboju Zvijezda iz Gradačca – 8:2. U toj pravoj reviji golova, „crveni" su se privremeno oprostili od svojih navijača. Jesenja trka je završena, vrh tabele imao je sljedeći izgled:

1. Jedinstvo (Br)	11	9	1	1	44:15	19
2. Tekstilac	11	6	2	3	37:21	14
3. Sloga	**11**	**6**	**1**	**4**	**35:24**	**13**

Na kraju 1959. godine napravljen je bilans ukupnog učinka u proteklih 12 mjeseci. Prema svim ocjenama trojica fudbalera Sloge su odskakala – Tadić, Stanojević i Niko Kotoranin. Salihović je bio najbolji strijelac sa 37 golova, na 49 odigranih utakmica. Odmah iza njega je mladi Hadžić koji je na 18 utakmica postigao 27 pogodaka. Tokom jeseni Hadžić je bio najbolji Slogin golgetera sa 14 pogodaka na 11 utakmica. Gledano prema broju odigranih utakmica Hadžić je bio prvi strijelac; njegov prosjak je 1,5 golova po utakmici. Ferid Salihović je bio kapiten tima i najstariji fudbaler Sloge. I u svojim poznim fudbalskim godinama igrao je odlično i postizao pogotke.

Godišnja skupština Sloge održana je krajem januara 1960. godine; na njoj je data analiza postignutog u 1959. Podaci koje ovdje navodim su, upravo, sa te Skupštine. Rečeno je takođe da je Sloga u 1959. godini odigrala 55 utakmica, da je postigla 199 golova, a da je primila 100 pogodaka. Od utakmica – 31 je prvenstvena, 23 prijateljske i 1 kup. Sloga je ostvarila 32 pobjede, 8 neriješenih rezultata i 15 poraza. Kako je naprijed rečeno rekorder je Ferid Salihović sa 49 odigranih mečeva, a iza njega je bio Dušan Stanojević sa 44 utakmice. Na pomenutoj Skupštini zaključeno je da se više pažnje posveti radu sa mlađim selekcijama. Halil **Halilović** izabran je za predsjednika Izvršnog odbora, a za potpredsjednika Marko **Kurtović**. (Adem Hadžić, mladi Slogin golgeter u to vrijeme radio je u Narodnom odboru opštine).

Poslije duge zimske pauze i kratkih priprema nastavljeno je prvenstvo u „A" grupi Prve zone. Sloga je krenula na svom terenu u Doboju, savladala je (3:1) Proletera iz Tuzle. Utakmicu je pratilo 1.500 gledalaca, sudio je Abadžić iz Brčkog, golove za Slogu postigli su: Skopljak, Salihović i Mišković.

Sloga: Vlajković, Jusić, Marić, Kotoranin, Komljenović, Stanojević, Skopljak, Salihović, Hadžić, Džananović, Mišković.

I u drugom proljećnom susretu, opet sa Proleterom, ali sada u Tesliću, Sloga je zabilježila još jednu pobjedu. Oba gola postigao je mladi Hadžić. Poslije ove utakmice Sloga je izbila na drugo mjesto (Tekstilac je izgubio u Bijeljini od Radnika 0:2).

2.	**Sloga**	**13**	**8**	**1**	**4**	**41:25**	**17**

I kada se tome niko nije nadao, fudbaleri Sloge izgubili su kod kuće od Jedinstva iz Tuzle koje je tokom prvenstva stalno tavorilo u dnu tabele. Ne samo da je Sloga izgubila taj meč na svom terenu već je doživjela i visok poraz i pravi debakl. Da sve bude interesantnije, Hadžić je rano postigao gol i svi prisutni na stadionu očekivali su katastrofu gostiju, umjesto toga dogodilo se veliko iznenađenje i pobjeda Jedinstva – 4:1! Tekstilac je savladao Zvijezdu iz Gradačca (5:2) i opet je bio na svom, drugom, mjestu.

Sloga je propustila veliku priliku da nastavi seriju pobjeda i da ugrozi vodeće Jedinstvo. Nastavila je da igra po sistemu „toplo–hladno", išla je iz poraza u pobjedu i obrnuto. U 15. kolu fudbaleri Sloge na svom terenu pobjeđuju Radničkog iz Lukavca 4:1. Sve je riješeno u prvom poluvremenu kada su domaći postigli četiri gola. Zatim je uslijedio neuspjeli izlet u Modriču i nadmetanje sa Napretkom. Domaći su bili bolji i zasluženo pobijedili (3:1). Poslije 16. kola, Sloga je držala 4. mjesto na tabeli.

4.	**Sloga**	**16**	**9**	**1**	**6**	**47:33**	**19**

Poslije poraza na red je došla pobjeda, sada je u Doboju savladan šamački Borac (5:0). Bila je to prava egzibicija „crvenih", Martinović je postigao 2, a Kelečevići i Salihović po jedan gol, dok je Pištoljević zatresao vlastitu mrežu. Susret

je pratilo 2.000 gledalaca, sudio je Kordić iz Tuzle. Bila je to ubjedljiva i zaslužena pobjeda, Sloga je sa pola snage deklasirala tim Borca koji je samo prvih desetak minuta bio ozbiljan partner. Pitanje prvaka je već odavno riješeno, Jedinstvo je imalo 6 bodova više od drugoplasiranog Tekstilca. Poslije 17. kola, vrh tabele je ovako izgledao:

1.	Jedinstvo	17	13	2	2	61:23	28
2.	Tekstilac	17	10	2	5	54:32	22
3.	**Sloga**	**17**	**10**	**1**	**6**	**52:33**	**21**

Osamnaesto kolo proteklo je u znaku starog dobrog derbija između Tekstilca i Sloge. Meč je odigran u Derventi, ali nije ispunio očekivanja. Viđena je osrednja igra, neizvjesnost do kraja i minimalna pobjeda Tekstilca (2:1). Poslije ovog derbija uslijedio je novi, sada u Doboju, igrali su Sloga i vodeće Jedinstvo. U velikim susretima Sloga je pokazivala svoju prava vrijednost, tako je bilo i sada: „crveni" su savladali lidera na tabeli čak sa 4:1. Vidjevši da više ne može osvojiti prvo mjesto, Sloga je igrala rasterećeno, znala je da briljira kao protiv Jedinstva i da zabrlja kao protiv posljednjih na tabeli, prvo Jedinstva iz Tuzle, a evo sada u 20. kolu i protiv posljednjeg na tabeli, Hajduka iz Orašja. Meč je odigran u Orašju, izgubila je Sloga – 3:1.

Fudbaleri Sloge odigrali su oproštajnu utakmicu u Doboju protiv Radnika iz Bijeljine i pobijedili 1:0. Gol za Slogu postigao je Oliva. Sloga je igrala u sastavu: Dubravac, Softić, Marić, Kotoranin, Komljenović, Stojanović, Kelečević, Salihović, Oliva, Šelić, Mišković.

I na kraju, u posljednjem kolu Sloga je igrala protiv Zvijezde u Gradačcu, jedne od najslabijih ekipa u ovoj ligi. Utakmica nije donijela ništa naročito, završena je 0:0, Sloga je pružila slabu igru i tako završila svoje učešće u ovom takmičenju. Na cilj je stigla treća.

3.	**Sloga**	**22**	**12**	**2**	**8**	**59:39**	**26**

Brčansko Jedinstvo je nadmoćno osvojilo prvo mjesto sa 35 bodova, ispred Tekstilca koji je imao sedam bodova manje. U izvanrednim igrama ekipa iz Brčkog postigla je niz sjajnih rezultata kao na primer kod kuće je pobijeđen Hajduk (5:0), Zvijezda (6:1), Proleter iz Teslića (5:1), u Bijeljini Radnik (3:2), u Tuzli Jedinstvo (5:0)... Već na kraju jesenje sezone Jedinstvo je imalo šest bodova više od drugoplasiranog Tekstilca. Kao pobjednik Prve „A" zone Jedinstvo je otišlo u kvalifikacije za ulazak u Drugu saveznu ligu, ali nije prošlo.

U „A" grupi **Prve zone** u sezoni **1959/60.** igrali su: **Jedinstvo** (Brčko), **Tekstilac** (Derventa), **Sloga** (Doboj), **Borac** (Bosanski Šamac), **Proleter** (Tuzla), **Radnički** (Lukavac), **Radnik** (Bijeljina), **Zvijezda** (Gradačac), **Proleter** (Teslić), **Jedinstvo** (Tuzla) i **Hajduk** (Orašje). U ovoj ligi takmičili su se klubovi Tuzlanskog fudbalskog podsaveza.

PRVA ZONA – „A" GRUPA 1959/60.

1.	Jedinstvo (Bč)	22	16	3	3	82:33	35
2.	Tekstilac	22	13	2	7	64:47	28
3.	**Sloga**	**22**	**12**	**2**	**8**	**59:39**	**26**
4.	Borac	22	11	4	7	57:52	26
5.	Proleter (Tz)	22	12	2	8	52:40	26
6.	Napredak	22	10	2	10	37:41	22
7.	Radnički	22	8	4	10	43:41	20
8.	Radnik	22	7	6	9	37:48	20
9.	Zvijezda	22	8	3	11	44:69	19
10.	Proleter (Te)	22	8	2	12	37:44	18
11.	Jedinstvo (Tz)	22	7	2	13	37:59	16
12.	Hajduk	22	4	1	17	32:68	9

1960/61. PONOVO U KVALIFIKACIJAMA

Nadanja fudbalera i rukovodstva Sloge da će se po drugi put zaredom boriti u kvalifikacijama za ulazak u Drugu saveznu ligu nisu se ostvarila. Ekipa je u minulom šampionatu igrala promjenljivo, gubila je bodove i od autsajdera pa se nije moglo ni ostvariti više od trećeg mjesta. U ljeto 1960. u Slogi su ponovo počeli da sanjaju Drugu ligu, ambicije su jako porasle i glavna tema ljubitelja fudbala u Doboju bila je novo prvenstvo koje je počelo 28. avgusta 1960. godine. U želji da svoje ambicije učine realnijim, Dobojlije su angažovale trenera Ivu Radovnikovića bivšeg fudbalera Hajduka i reprezentativca. Taj čovjek će povesti Slogu u sezoni 1960/61. sa ciljem da u „A" grupi Prve zone trijumfalno prođe kroz cilj i da onda pokuša u kvalifikacijama da se domogne saveznog ranga takmičenja.

Svaka ekipa želi da startuje dobro i da prvu utakmicu igra kod kuće. Sloga je u novu sezonu krenula na svom stadionu, pobijedila je brčansku Lokomotivu (4:2) i odpočetka stavila do znanja da je interesuje samo prvo mjesto. Golove su postigli Salihović (2), Marić i Martinović po jedan. Utakmicu je vodio sudija Jure Kordić iz Tuzle. Iako bez nekoliko "glavnih" igrača Sloga je s lakoćom ostvarila uvjerljivu pobjedu. Naročito je zapažen bio veteran Ferid Salihović, dvostruki strijelac mladalačkog žara. Sloga je nastupila u sastavu: Dubravac, Marić, Selić, Softić, Komljenović, Džananović, Kelečević, Čerimagić, Salihović, Martinović, Mišković (Jusić). Dobojska premijera odigrana je po lijepom i sunčanom vremenu pred oko 2.000 gledalaca.

U prvih šest kola, Sloga je postigla tri pobjede i tri poraza; poslije svakog trijumfa dolazio je pad. U drugom kolu je gostovala u Odžaku i izgubila od Jedinstva (0:3). Poslije ovog poraza „crveni" su ugostili Radničkog iz Lukavca i pobijedili ga 2:1. U četvrtom kolu je igrala u Bosanskom Šamcu i izgubila od Borca 2:5. Poslije te utakmice, Sloga je sedma na tabeli sa polovičnim učinkom.

7. Sloga	**4**	**2**	**0**	**2**	**8:11**	**4**

Trku je povelo Jedinstvo iz Odžaka dok se brčansko Jedinstvo poslije prošlogodišnjeg uspjeha našlo u donjem dijelu tabele što je predstavljalo veliko iznenađenje. Za visok poraz u Bosanskom Šamcu, Sloga će u Doboju naplatiti ceh od gradačačke Zvijezde. U ovom susretu je podsjetila na svoje najbolje dane. Brzo je postigla dva gola i sve je bilo riješeno. Pobjeda od 5:0 dala je nadu Dobojlijama da bi oni trebali i mogli da igraju glavnu riječ u ovom prvenstvu. Ali u narednom susretu sa Jedinstvom u Brčkom od tih nadanja nije bilo ništa. Sloga je primila gol u 1. minuti susreta, ali je uspjela da se sredi i da za dva minuta izjednači na 1:1. Na kraju utakmice bilo je 3:2 za Jedinstvo.

Poraz u Brčkom nije obeshrabrio Dobojlije koji u 7. kolu igraju na svom terenu protiv tuzlanskog Proletera i slave visoku pobjedu (6:1). Utakmica je odigrana po kiši, po vrlo teškom, raskvašenom terenu. Teret ove visoke pobjede iznijela je odbrana Sloge. Naročito su zapaženi bili Marić i Selić. Ovaj meč i ova pobjeda bili su prekretnica za Slogu koja je od tog 16. oktobra 1960. u finišu jesenjeg dijela prvenstva napravila seriju od pet uzastopnih trijumfa. Dakle, sljedeća pobjeda ostvarena je u Bijeljini protiv Radnika (5:3) i već tada su Dobojlije na trećem mjestu.

3. Sloga	**8**	**5**	**0**	**3**	**26:18**	**10**

Deveto kolo donijelo je derbi Sloga – Tekstilac u Doboju koji je protekao u zanimljivoj igri, donio je dva lijepa pogotka i

Druženje na kraju jesenje sezone, početkom šezdesetih godina

pobjedu domaćina 2:0. Kako je brčansko Jedinstvo kod kuće remiziralo sa Rudarom (0:0), nastala je buru u vrhu tabele. Sada je Sloga pretekla Tekstilca i Jedinstvo. Inače, u Doboju se punih 60 minuta igralo na jedan gol, Sloga je u tom periodu stvorila veliki broj povoljnih prilika pa je njena pobjeda mogla biti znatno ubjedljivija. Strijelac oba gola za Slogu bio je Soldo.

Odličnom serijom fudbaleri Sloge krčili su put ka prvom mjestu, ali je Borac imao bolju gol–razliku i to je na kraju jeseni odlučilo. U 10. kolu je trijumfovala u Modriči (Napredak - Sloga 1:3). Njeni konkurenti - Borac, Jedinstvo i Tekstilac su takođe izvojevali pobjede. Na vrhu se ništa nije mijenjalo: Borac je i dalje bio na prvom, a Sloga na drugom mjestu. U susretu sa Napretkom golove su postigli - Sodlo, Kelečević i Imamović (Sloga), Maček (Napredak).

Posljednje jesenje kolo (11) nije donijelo nikakve promjene u vrhu tabele. Sloga je kod kuće pobijedila Rudara iz Bukinja (4:2). Mišković je bio dvostruki strijelac, a po jedan gol dali su Stanojević i Soldo. Jedinstvo je u Brčkom savladalo Radničkog iz Lukavca (2:1), Tekstilac je u Derventi izgubio od Proletera iz Tuzle (0:1). Sloga je za trenutak pretekla šamačkog Borca. Zatim su odigrane neke zaostale utakmice pa je vrh tabele na kraju jeseni imao sljedeći izgled:

1.	Borac	11	8	0	3	34:17	16
2.	**Sloga**	**11**	**8**	**0**	**3**	**35:21**	**16**

Fudbaleri Sloge su poslije vrlo lošeg starta, odnosno prvih šest jesenjih utakmica, napravili preokret, u pet susreta su osvojili svih 10 bodova i to im je donijelo visok plasman. U Doboju su bili uvjere–

Lijepo raspoloženje i muzika pratili su ekipu Sloge poslije svake pobjede

ni da će na proljeće nastaviti sa dobrim igrama, da će jurišati na prvo mjesto i da će prvi stići na cilj. To će se, zaista, i dogoditi. Zimsku pauzu Sloga je iskoristila maksimalno, odlično se pripremila i nastavila tamo gdje je u 11. kolu stala.

Pored osvajanja bodova tokom jeseni za Slogu je bilo vrlo značajno kada su u finišu prvog dijela prvenstva pored novih članova Kelečevića i Martinovića, te poletaraca iz juniorskog sastava Čerimagića i Dubravca, stigla nova pojačanja – Soldo, Imamović, Menalo, Aćimović i Popov. Ekipa je sa njima bila jača što se vidjelo u narednim susretima, tokom jeseni, ali i tokom proljeća.

Prvenstvo je nastavljeno 6. marta 1961. godine; na programu je bilo 12. kolo, Sloga je gostovala u Brčkom gdje je sa Lokomotivom igrala neriješeno 1:1. Lider na tabeli, šamački Borac, izgubio je u Bukinju (Rudar – Borac 1:0) i već na samom startu došlo je do smjene na čelu tabele, trku su poveli dobojski „crveni".

1. Sloga	**12**	**8**	**0**	**4**	**36:22**	**17**

Poslije laganog zagrijavanja u Brčkom, fudbaleri Sloge su na svom terenu deklasirali Jedinstvo iz Odžaka (4:1) i zadržali prvo mjesto. Njihov glavni konkurent, šamački Borac, je na svom terenu visoko porazio Radničkog iz Lukavca, ali ni tih 6:1 nisu mu bili dovoljni da bi pretekao Slogu koja je imala bod više.

U 14. kolu Sloga je gostovala u Lukavcu, igrala neriješeno (1:1), vratila se kući sa jednim bodom; Borac je bio slobodan pa se prednost Dobojlija povećala na dva boda. Iako Sloga, kao vodeći tim na tabeli, nije pružila koliko je mogla, njeni fudbaleri bili su zadovoljni i remijem

znajući da „recept“ – dva boda kod kuće, jedan na strani – vodi ka uspjehu.

Petnaesto kolo proteklo je bez Sloge koja je bila slobodna, ali je već u sljedećem, kao gost, savladala Zvijezdu u Gradačcu (3:1) i nastavila da krči put ka cilju. Borac je izgubio od Jedinstva u Brčkom (0:1) i taj rezultat najviše je koristio upravo Slogi. Veliko iskušenje imala je Sloga u 17. kolu kada je kod kuće igrala sa Jedinstvom iz Brčkog (2:2), ali je i njen glavni konkurent, šamački Borac, na svom terenu, remizirao sa Proleterom iz Kreke, takođe 2:2. Poslije ove runde na vrhu tabele ostao je „status-kvo“. U daljem razvoju događaja, Sloga će sigurno grabiti ka 1. mjestu, Borac će lagano zaostajati, a brčansko Jedinstvo će to iskoristiti i na kraju kao drugoplasirani tim proći kroz cilj.

Osamnaesto kolo donijelo je trijumf Sloge u Tuzli (Proleter – Sloga 0:1), brčansko Jedinstvo pobijedilo je kod kuće Zvijezdu iz Gradačca – 5:0, a Borac je u Bijeljini remizirao (1:1) sa Radnikom. Vrh tabele držala je Sloga sa impozantnim bilansom koji je, izražen u brojkama, ovako izgledao:

1.	**Sloga**	**18**	**12**	**3**	**3**	**51:28**	**27**

Tekstilac iz Dervente je bio veliki i neugodan rival Slogi; uvijek su to bili derbiji puni neizvjesnosti i bure. Tako je bilo i u proljeće 1961. godine kada je vodeća Sloga gostovala u Derventi. Utakmica je po tradiciji donijela dosta golova, na kraju se završila bez pobjednika (2:1), Sloga se vratila kući pjevajući, oba njena rivala su takođe gostovala i izgubila: Borac u Modriči od Napretka (0:3), Jedinstvo u Tuzli od Proletera – 0:1. Sloga je tako povećala svoju prednost i nastavila dalje.

U 20. kolu je sve riješeno, prvak odlučen, Sloga umakla Jedinstvu 3 boda pa je u „Glasu komuna“ osvanuo naslov:

A SAD U FINALE!

Promocija je bila u Doboju, pobijeđen je Napredak 2:1; meč je pratilo 3.000 fudbalskih zaljubljenika, Popović i Soldo su bili strijelci tih važnih golova. Interesantno je podsjetiti da je Napredak golom Milaša u 8. minutu vodio 1:0, ali je Popov u 25. poravnao, a Soldo na početku drugog poluvremena (56) postigao gol za pobjedu. Na nivou lijepog ambijenta, lijepe igre i lijepog ponašanja fudbalera bio je i sudija Užarević iz Tuzle koji je bez greške vodio utakmicu. Sloga je i teoretski osigurala prvo mjesto, do kraja je bilo ostalo još samo jedno kolo koje nije moglo ništa da promijeni. Napredak je igrao ambiciozno i borbeno kao da mu se radilo o „biti ili ne biti“. U ekipi Sloge istakli su se Kelečević, Popov i Soldo; bili su najbolji, kreatori pobjede. U ovom kolu je brčansko Jedinstvo kod kuće savladalo (1:0) Radnika iz Bijeljine, dok je Borac, takođe kao domaćin, pobijedio Lokomotivu iz Brčkog 3:2.

I posljednju utakmicu Sloga je odigrala u Doboju; pobijedila je Rudara iz Bukinja (3:0). Bio je to meč za slavlje, za aplauz koji su navijači Sloge uputili svojim ljubimcima i poželjeli im mnogo uspjeha u novim kvalifikacijama za Drugu saveznu ligu. Ostalo je zapisano da su u ovom susretu golove postigli – Imamović, Menolo i Soldo, da je meč vodio Jure Kordić iz Tuzle odlično, da je na stadionu bilo više od 3.000 gledalaca. Sloga je tu utakmicu odigrala u sastavu:

Vlajković, Selić, Aćimović, Komljenović, Menolo, Kotoranin, Šuvak, Popov, Soldo, Imamović, (Stanojević), Kelečević.

Izvještač „Glasa komuna“, pod naslovom – „Sretno u kvalifikacijama“, poslije utakmice sa Rudarom piše.

„Najzad sve se dobro završilo. Mnogi navijači nisu odmah otišli sa stadionu kao

na ranijim utakmicama. Ostali su još dugo na stadionu da proslave pobjedu svojih ljubimaca. Svi su bili veseli: i igrači, i navijači i rukovodstvo. Međutim, svima je izgledalo da je najsrećniji trener Ivo Radovniković. U svlačionici pred utakmicu Radovniković je bodrio svoje pulene, govorio je: – Mi danas utakmicu moramo dobiti, jer samo pobjeda osigurava nam prvo mjesto. Čak i neriješen rezultat kvari nam planove. Igrači su razumjeli svog trenera: zaigrali su odlično i opravdali su njegova očekivanja i nadanja publike. Poslije susreta, fudbaleri Sloge iznijeli su trenera Radovnikovića na rukama. Utakmice odigrane u 22. kolu nisu ništa promijenile na tabeli".

Osvrćući se na pobjedu protiv Rudara i na trijumf Sloge u „A" grupi Prve zone,"Glas komuna" je pisao i ovo: „Ni na jednoj drugoj utakmici domaći navijači nisu više navijali nego na ovoj. Poslije utakmice pojavile su se desetine plamtećih baklji. Svuda je bilo veselo. Lijep momenat ostaće dugo u sjećanju navijačima kada su pioniri – osnovci – u drugom špaliru istrčali na stadion i darovali cvijećem igrače..."

TABELA „A" GRUPE I ZONE 1960/61.

1.	**Sloga (D)**	**22**	**15**	**4**	**3**	**63:32**	**34**
2.	Jedinstvo (B)	21	14	3	4	51:25	31
3.	Borac (BŠ)	22	13	2	7	57:33	28
4.	Tekstilac (De)	22	11	4	7	51:46	26
5.	Rudar (Bu)	22	9	7	6	43:33	25
6.	Jedinstvo (O)	22	8	4	10	37:39	20
7.	Radnički (L)	22	8	3	11	33:35	19
8.	Napredak (M)	21	5	8	8	33:35	18
9.	Radnik (B)	22	7	4	11	35:50	18
10.	Lokomotiva (B)	21	6	5	10	29:50	17
11.	Proleter (Tz)	21	6	3	12	32:41	15
12.	Zvijezda (G)	22	3	5	14	21:60	10

(Neke utakmice su odigrane naknadno i nisu unesene u tabelu koju je objavila štampa po završetku 22. kola)

Poslije završetka prvenstva, Sloga je igrala dvije utakmice sa Borcem iz Drvara za prvaka Prve zone. Bila je bolja u ta dva susreta pa je izborila pravo da igra u kvalifikacijama za ulazak u Drugu saveznu ligu.

Prvi protivnik u kvalifikacijama je GOŠK iz Dubrovnika. Sloga je bila u izvanrednoj formi, otišla je na megdan nepoznatoj ekipi. Iz Dubrovnika je obezbijeđen telefonski prenos za ljubitelje fudbala u Hotel „Balkan" u Doboju. Na stadionu na Zapadu okupilo se 5.000 gledalaca, a sudio je odlično Konstantin Zečević iz Beograda. Susret je završen pobjedom GOŠKA, a golove su postigli – Soldo (68) i Aćimović (75) za Slogu; Barbir (4. 83) i Dilberović (37) za GOŠK. Tim Sloge igrao je u ovom sastavu: Gunjak, Selić, Šuvak, Imamović, Komljenović, Menalo, Soldo, Višnjevac, Stanojević, Aćimović, Popov.

Utakmica u Dubrovniku je izgubljena minimalnim rezultatom, ali je obradovala navijače Sloge, jer su njihovi ljubimci igrali odlično i sa malo više sreće mogli su osvojiti bod. Poslije utakmice, fudbaleri Sloge su izjavili da se nadaju u revanš i očekuju plasman u sljedeće kolo. Utakmica u Dubrovniku odigrana je 18. juna 1961. godine.

Revanš je odigran u Doboju 25. juna 1961. godine. Stadion Sloge bio je pretijesan da primi sve koji su željeli da prisustvuju tom spektaklu. Pred više od 4.000 gledalaca sudio je Ivić iz Zagreba. Prepuno gledalište zanijemilo je u 2. minutu kada su gosti postigli gol. Tribine su bile na nogama kada je Popov u 22. minutu izjednačio. Do kraja poluvremena niko nije sjedio, svi su se pretvorili u jedan mali vulkan, tražili su drugi pogodak koga nije bilo do kraja poluvremena. Kada je počelo drugo poluvrijeme razigrao se mladi Soldo koji je postigao gol za Slogu, ali minimalna pobjeda nije bila dovoljna pa su igrani

produžeci. Soldo je u 90. i 92. minutu postigao dva gola, a Aćimović u 109. jedan pogodak pa je na kraju bilo 5:1 za Slogu koja je otišla dalje.

Ovu veliku pobjedu ostvarili su: **Gunjak, Selić, Šuvak, Komljenović, Menalo, Imamović, Višnjevac (Kelečević), Aćimović, Soldo, Stanojević, Popov**.

Sljedeći protivnik bio je Metalac iz Zadra. Prvi susret u Doboju donio je pravu dramu. Poslije prvih 45 minuta Sloga je golovima Stanojevića vodila 3:0, ali na kraju minimalna prednost – 3:2. U Zadar se putovalo sa dosta opreza. Krenuli su i navijači iz Doboja i dali puni doprinos uspjehu Sloge koja je golovima Imamovića i Stanojevića izborila pobjedu 2:1. Obzirom da je Borovo eliminisalo Rudara iz Kaknja ostalo je da Sloga i Borovo, u direktnom okršaju, odluče ko će biti novi drugoligaš.

Dugo će se pamtiti taj avgustovski dan 1961. godine. Više od 7.000 gledalaca bodrilo je tim Sloge koji se namjerio na boljeg od sebe. Borovo je slavilo pobjedu 5:2, u sred Doboja. Bio je to neočekivan debakl Sloge koja je po drugi put poklekla pred ciljem. Susret je vodio Konstantin Zečević iz Beograda. Golove za Slogu dali su Imamović u 44. i Višnjevac u 72, a za goste – Gordoš u 12. i 87., Pakter u 25. i 89. i Gotal u 61. minutu. Sloga je silovito krenula u ovaj meč, stvarala šanse, ali se gosti nisu dali zbuniti, izdržali su te udare i onda nametnuli svoju igru, davali golove i zasluženo pobijedili. U timu Sloge istakli su se Višnjevac i Šuvak. Za Slogu su igrali: Vlajković (Gunjak), Marić, Selić, Šuvak, Komljenović, Kotoranin, Višnjevac, Imamović, Soldo, Stanojević, Aćimović (Kelečević).

Revanš u Borovu bio je formalnost; uspjeh domaćih ni jednog trenutka nije doveden u pitanje. Sloga rasterećena igrala je odlično, bila bolja. Prvo poluvrijeme završeno je neriješeno – 1:1, gol za Slogu dao je Popov. Borovo je bilo iskusnija i kvalitetnija ekipa, pobijedilo je 3:1 i zasluženo se kvalifikovalo u Drugu saveznu ligu. Kvalifikacije su bile veliki uspjeh fudbalera iz Doboja. Nisu imali snage da preskoče i ovu prepreku. To je bila velika šteta, jer Sloga je imala tim za Drugu ligu. Sve su to bili pravi fudbalski majstori i šteta je što jednu takvu sezonu nisu krunisali plasmanom u savezni rang takmičenja. Trener Radovniković i brojni fudbaleri koji su kao pojačanja došli u Doboj, pakovali su kofere.

Poslije dva pokušaja da Sloga izbori mjesto u Drugoj saveznoj ligi i odlaska gotovo čitavog tima, dobojski fudbal se ponovo okrenuo domaćim snagama. Mjesto u najboljem timu dobili su mladi i talentovani mladići koji su strpljivo čekali priliku da zaigraju u Sloginom „crveno-bijelom“ dresu.

1961/62.
PONOVO PROMIJENJENO IME

Poslije neuspjeha u kvalifikacijama za Drugu saveznu ligu, Sloga se vratila u staro dobro društvo, u Međusezonsku ligu u kojoj se u sezoni 1961/62. takmičilo 14 klubova. „Glas komuna“ je u broju od 19. avgusta 1961. godine najavio start novog prvenstva Međuzonske lige, pod naslovom „Sutra prve borbe“:

„Već sutra započinju prve borbe. Naša dva predstavnika – Tekstilci i Slogu – očekuju veoma teške borbe. Istina, Derventčani imaju nešto lakši posao, jer kod kuće primaju šamačkog Borca. Sloga kreće put Krajine, na vruć teren bihaćkog Jedinstva. Bišćani su godinama bili tvrd orah za dobojskog ligaša i svaki osvojen bod značiće veliki uspjeh.

Dobojlije i ovog puta jurišaju na vrh. O dobojskom optimizmu dalo bi se pričati. Podsječenih krila, jer će izgleda

nekoliko fudbalera promijeniti sredinu, Dobojlije neće moći daleko uzletjeti. Sloga je tim koji može prirediti veliko iznenađenje. Ovakav kakav je, spreman je da mnogima pomrsi račune..." (Komentator „Glasa komuna", nije najbolje procijenio šanse i mogućnosti Tekstilca koji će u ovom prvenstvu zauzeti posljednje mjesto na tabeli! Ni Sloga (Željezničar) nije postigla ništa posebno. Izuzev što je prvi dio prvenstva igrala pod jednim, a drugi pod drugim imenom, ni po čemu je posebno nećemo pamtiti).

Međuzonska liga startovala je 20. avgusta 1961. godine, a sa starta su, sa istom željom da ostvare što bolji plasman, krenuli – **Radnički** (Prijedor), **Rudar** (Bukinje), **Bosna** (Visoko), **Bratstvo** (Travnik), **Jedinstvo** (Bihać), **Sloga** (Doboj), **Famos** (Hrasnica), **Rudar** (Kakanj), **Borac** (Drvar), **Bosna** (Sarajevo), **Bugojno** (Bugojno), **Jedinstvo** (Brčko), **Tekstilac** (Derventa) i **Borac** (Bosanski Šamac). Pred start prvenstva, Sloga je odigrala nekoliko prijateljskih utakmica, a generalna proba bila je sa Željezničarom iz Sarajeva. Pobijedio je Željo 5:1, a sjajnu igru pružio je Ivica Osim koji će kasnije postati veliki fudbaler, zatim zapažen trener, pa uspješan selektor.

Na otvaranju sezone, Sloga je u 1. kolu igrala u Bihaću sa Jedinstvom koje je za samo sedam minuta postiglo tri gola – u 3, 5. i 7. minutu. Dobojlije se nisu predavale pa su u drugom poluvremenu golovima Martinovića i Stojanovića smanjili rezultat na 3:2. Sloga je nastupila u formaciji: Dubravac (Bećarević), Džananović, Šuvak, Kotoranin, Komljenović, Stojanović, Selić, Martinović, Imamović, Čerimagić, Popov.

Bila je to, zaista, jaka liga u kojoj nije bilo lakih protivnika, niti lakih utakmica. Zbog toga je i za susret Sloga – Famos vladalo veliko interesovanje i neizvjesnost oko ishoda. Sloga je zaigrala dobro, iskoristila prednost svoga terena i pomoć publike, pobijedila je 3:1. Poslije pobjede opet je na red došao poraz: Sloga je u 3. kolu izgubila od Borca u Drvaru (1:3). Zaigrala je bolje tek kada je protivnik poveo visokim rezultatom. U četvrtoj rundi Međuzonske lige, Bugojno je gostovao u Doboju, Sloga je igrala dobro, postigla tri gola – Čerimagić, Stanojević i Imamović – i podsjetila na prošlogodišnju sezonu kada se vinu u kvalifikacije za Drugu ligu. Bugojanci su preko Grabovca postigli počasni pogodak. Sa dvije pobjede i dva poraza, Sloga se poslije četvrtog kola našla na 9. mjestu sa polovičnim učinkom koji je, izražen u brojkama, bio simetričan i izgledao je ovako:

9. Sloga	**4**	**2**	**0**	**2**	**9:9**	**4**

I u petom kolu ekipa iz Doboja je nastavila po uobičajenoj „šemi" – poraz-pobjeda. Na gostovanju u Derventi izgubila je Sloga (3:4) od Tekstilca. Bio je to stari dobri lokalni derbi u kome je Tekstilac trijumfovao i popeo se na treće mjesto, dok je Sloga ostala na devetom. U reviji golgetera istakli su se Kelečević (11) i Imamović (70) kod Sloge, te Kusmuk (4. i 41) i Trbojević (74. i 80) u ekipi Tekstilca. Uhodana „šema" pobjeda i poraza prekinuta je u 6. kolu kada je Sloga u Doboju remizirala (1:1) sa šamačkim Borcem. U sedmom kolu je izgubila, ali tadašnje novine nisu objavile rezultate, samo je ostalo zapisano da je igrala u gostima. Zatim je u desetoj rundi pobijeđena sarajevska Bosna (1:0); Sloga je u tom trenutku bila bliže dnu nego vrhu tabele.

10. Sloga	**8**	**3**	**1**	**4**	**15:18**	**7**

Poslije poraza u 9. kolu, od Rudara u Kaknju (0:2) dobojska ekipa je pala na 12. mjesto. U Kaknju su Dobojlije igrali dobro

u prvom poluvremenu, dok se nije dogodio incident, kada je nekoliko fudbalera Sloge povrijeđeno, poletjele su kamenice u boce na teren. Dva gostovanja zaredom, dva poraza, sada protiv Rudara i Bukinja (1:2) i Sloga se našla na pretposljednjem mjestu na tabeli. U trenucima Kada je ekipa bila u teškoj situaciji, došlo je kraće razvedravanje u 11. kolu: Sloga je pružila odličnu igru i na svom terenu savladala ekipu Bratstva iz Travnika (4:1). Utakmica je odigrana po teškom i snježnom terenu: Čerimagić je postigao dva gola (20. i 32. minut), dok su po jedan pogodak dali Alagić (autogol) i Kelečević. Na svom posljednjem jesenjem gostovanju Sloga je izgubila u Prijedoru od Radničkog (1:2). Na kraju jeseni, u 13. kolu, Visočka Bosna je gostovala u Doboju: Sloga je slavila pobjedu –,5:0! I kada je prvi dio završen, Sloga je morala da ponovo odigra utakmicu sa Bratstvom iz Travnika. Prethodni susret je poništen zbog nepravilne registracije fudbalera Vekića, za Slogu. I drugi meč je dobila Sloga, sada sa 3:1.

Prvi dio prvenstva u Međuzonskoj ligi, Rudar iz Kaknja je bio najuspješniji, Sloga se plasirala na 12. mjesto i našla se u zoni ugroženih ekipa koje su morale da razmišljaju o opstanku u ovom rangu takmičenja.

1.	Rudar (K)	13	8	2	3	27:14	18
2.	Famos	13	8	1	4	22:19	17
3.	Jedinstvo (B)	13	5	5	3	23:18	15
12.	**Sloga**	**13**	**5**	**1**	**7**	**26:15**	**11**

Zimska pauza donijela je Slogi brige: loš bodovni-saldo i besparica pritiskali su klub. Bila je to godina krize, godina kada dobojskom fudbalu nisu cvjetale ruže. O tome doznajemo iz „Glasa komuna“ u kome čitamo: „U Doboju je izvršena fuzija Trudbenika, Željezničara i Sloge u novu ekipu – Željezničar. Na taj način u tim međuzonaša ušlo je nekoliko mladih fudbalera koji će ga osvježiti. Prošle nedjelje podmlađeni tim pobijedio je prvaka Međupodsavezne lige modričkog Napretka – 3:2. Ekipu vodi trener Čop.“ („Glas komuna“, 3. marta 1962. godine).

Spajanje dobojskih klubova obavljeno je neposredno pred nastavak prvenstva u Međuzonskoj ligi. Nije to bio prirodni i najbolji proces pokazaće se već narednih mjeseci pa će ta fuzija biti samo privremena.

Takmičenje je nastavljeno 4. marta 1962. godine, u Doboju je Željezničar izgubio od bihaćkog Jedinstva (0:4), a potom od Famosa u Hrasnici (0:4) i tako u dva proljećna kola nije osvojio ni bod. Tek u 16. kolu (treće proljećno) Željezničar je savladao Borca iz Drvara (3:1) i tako uknjižio prve proljećne bodove. U tom trenutku bio je na 11. mjestu.

11.	**Željezničar**	**16**	**6**	**1**	**9**	**28:32**	**13**

Nisu ostali zabilježeni rezultati 17. kola, ali je Željo u 18. remizirao kod kuće sa Tekstilcem (1:1), zatim kao gost pobijedio Borca u Bosanskom Šamcu (3:2) i u tom trenutku njegov položaj na tabeli bio je nešto povoljniji. Poslije 20. kola, Rudar iz Kaknja je na 1. mjestu, Željezničar je deseti, ali sa utakmicom manje.

1.	Rudar (K)	20	13	3	4	53:24	29
10.	**Željezničar**	**19**	**7**	**3**	**9**	**33:36**	**17**

Nema sačuvanih novina iz perioda kada su odigrane utakmice 21. i 22. kola pa nema ni rezultata. Prema onom što sam kasnije saznao, vidi se da je Željo malo zapeo i da je poslije 23. kola bio 8. na tabeli sa dobrim izgledima da sačuva status međuzonaša.

8.	**Željezničar**	**23**	**9**	**3**	**11**	**39:43**	**21**

U 24. kolu dobojski Željo se našao u teškoj situaciji, otputovao je u Travnik bez ijednog rezervnog igrača, bez šest standardnih prvotimaca. (Finansijska kriza pratila je klub od početka prvenstva i to se održavalo na rezultate). Dobojlije su u Travniku izdržale prvo poluvrijeme, a u drugom poluvremenu bili su premoreni, poklekli su i primili sedam golova. Utakmica je završena pobjedom Bratstva 7:0. U posljednja dva susreta Željezničar je osvojio samo jedan bod, na svom terenu protiv Radničkog iz Prijedora (1:1), dok je u zadnjem (25) kolu izgubio od Bosne u Visokom (2:5) i dočekao kraj prvenstva na 11. mjestu. Rudar iz Kakanja je bio prvi, a Tekstilac posljednji na tabeli.

„Glas komuna" u broju od 9. juna 1962. godine donosi osvrt na završeno takmičenje u Međuzonskoj ligi, pod naslovom:

Željezničar i Tekstilac potpuno razočarali

„Mogli smo sve predvidjeti samo ne ono što se upravo zbilo: Dervenćani su nadmoćno ostali na posljednjem mjestu, a njihove kolege iz Doboja osvojile su vrlo slabo 11. mjesto. Dok se od Dervenćana nije očekivao nikakav visok plasman, Dobojlije su nas potpuno razočarale. Sloga je prije samo godinu dana jurišala na Drugu ligu, a sada je moglo da se desi da ispadne iz Međuzonske lige." („Glas komuna", 9. juna 1962. godine).

MEĐUZONSKA LIGA BiH 1961/62.

1.	Rudar (K)	26	16	4	6	61:31	36
2.	Famos	26	16	2	8	55:35	34
3.	Bosna (V)	26	13	7	6	59:38	33
4.	Jedinstvo (Br)	26	10	9	7	33:26	29
5.	Bratstvo	26	12	4	10	58:31	28
6.	Jedinstvo (Bi)	26	11	6	9	46:36	28
7.	Radnički	26	10	5	11	43:43	25
8.	Borac (D)	26	12	0	14	36:45	24
9.	Iskra	26	10	3	13	37:58	23
10.	**Željezničar**	**26**	**9**	**4**	**13**	**43:56**	**22**
11.	Rudar (Bu)	26	8	6	12	35:48	22
12.	Borac (BS)	26	9	4	13	48:70	22
13.	Tekstilac	26	5	5	16	38:60	15

1962/63.

GODINE KRIZE

Nikada dobojski fudbal nije bio u takvoj krizi kao u periodu od 1961. do 1966. godine. Tri kluba vještački ukalemljena u jedan, tavorila su pet godina, u vrijeme kada su u Doboju svi bili digli ruke od svoga simbola, svoga znaka raspoznavanja, od svoje Sloge kojoj je baš tada trebala pomoć, prije svega materijalna. Bilo je to jedno čudno vrijeme, naročito teško za amaterski fudbal, za klubove koji su praktični egzistirali kao radne organizacije sa 100 zaposlenih, a u „filozofiji" toga amaterizma smatralo se za veliki grijeh da ti ljudi koji su na zelenom terenu radili svoj posao i zabavljali široke radne mase, dobijaju novac. Naravno, utopijsko shvatanje fudbala i sporta uopšte nije imalo nikakve suštinske veze sa moralom, rađalo je samo crne fondove i afere. Ali pročiće još 10–15 godina kada će u toj velikoj Jugoslaviji shvatiti da je fudbal rad, kao i svaki drugi, i da treba da se plati prema postignutim rezultatima. Do tog preokreta i prelaska na tržišne osnove, klubovi poput Sloge, klubovi iz nižih rangova takmičenja bili su ni na nebu, ni na zemlji i njihova egzistencija zavisila je najviše od milosti lokalnih moćnika, odnosno političkih i privrednih elita.

Sve te nedaće lažnog amaterizma na svojoj koži najbolje je osjetila Sloga šezdesetih godina dvadesetog vijeka. Poslije velikog uspjeha kojeg je postigla 1961. godine kada je kao prvak u „A" grupi Prve zone otišla u kvalifikacije za ulazak u Drugu ligu i kada je te njene ambicije trebalo materijalno poduprijeti, od te pomoći nije bilo ništa pa je klub strmoglavo propao u provaliju. Spas je pronađen u već spominjanoj fuziji, objedinjavanju, cjelokupnog dobojskog fudbala. Smatralo se tada (pogrešno) da je time riješen problem, da će prosti zbir tri (ne)kvalteta dati nešto novo, odnosno stabilan klub pod imenom Željezničar. To se, međutim, neće dogoditi pa će Sloga (pod novim imenom) već u sljedećoj sezoni 1961/62. tavoriti u Međuzonskoj ligi: kasa je bila potpuno prazna, moral izgubljen, neki igrači su otkazali poslušnost, a navijači se postepeno ohladili... U takvoj situaciji, sticajem nekih srećnih okolnosti, sačuvan je status međuzonaša, ali je kriza produbljena, uslijedilo je novo propadanje u sezoni 1962/63. i zahvaljujući činjenici da je banjalučki Borac obezbijedio sebi mjesto u Drugoj ligi, Željo se spasio ispadanja iz Međuzonske lige.

Prvenstvo u Međuzonskoj ligi Bosne i Hercegovine u sezoni 1962/63. počelo je u standardnom terminu, u avgustu mjesecu. Toga 19. avgusta 1962. sa starta je krenulo 14 ambicioznih međuzonaša, sa istom željom: na zelenom terenu izboriti visok plasman. U tom prvenstvu, u Međuzonskoj ligi, igrali su: **Bosna** (Sarajevo), **Jedinstvo** (Brčko), **Bratstobo** (Travnik), **Bosna** (Visoko), **Partizan** (Sarajevo), **Rudar** (Ljubija), **Radnički** (Prijedor), **ZSK** (Zenica), **Iskra** (Bugojno), **Borac** (Drvar), **Rudar** (Bukinje), **Željezničar** (Doboj), **Jedinstvo** (Bihać) i **Napredak** (Modriča).

U prvom kolu Željezničar je ugostio visočku Bosnu, jaku ekipu, koja će se baš u toj sezoni boriti za prvo mjesto i na kraju će druga stići na cilj, iza brčanskog Jedinstva. Protiv tako jake Bosne, Željo je igrao neriješeno (3:3) i to se moglo smatrati uspjehom. Susret u Doboju donio je lijep fudbal, dosta uzbuđenja, vođstvo gostiju i završetak prvog poluvremena (2:1) u njihovu korist. Fudbaleri Željezničara imali su snage i motiva da istraju da postignu tri gola i osvoje prvi bod.

Svaki klub želi da dobro startuje jer je to, najčešće, preduslov za postizanje uspjeha. Željo je sada odlično startovao, u prva četiri susreta, od mogućih 8 osvojio je 7 bodova, ali je poslije tako dobrog starta krenuo strmoglavo nizbrdo i jedva spasio status međuzonaša.

Podmlađeni i dosta izmijenjeni tim Željezničara igrao je (poslije kvalifikacija za Drugu ligu) u Međuzonskoj ligi. Ti momci su bili željni afirmacije, nosio ih je entuzijazam, ali to nije bilo dovoljno za jedno drugo i naporno prvenstvo kao što je bilo ono u Međuzonskoj ligi. Ekipa je poslije remija sa sarajevskim „studentima" krenula na dalek put u Drvar i tamo savladala Borca 1:0, što se smatralo velikim uspjehom i podvigom. Taj gol koji je Želji donio dva boda postigao je Čerimagić. Željezničar je u Drvaru nastupio u ovom sastavu: Đulbić, Softić, Džananović II, Kovačević, Šuvak, Džananović I, Skopljak Čečrimagić, Mulalić I, Gavranović i Kunalić. Vesela družina dobojskih fudbalera vratila se s pjesmom iz Drvara, željno čekajući susret sa svojom publikom i nadmetanje sa zeničkim Zskom. Uz pomoć vjernih navijača, Željezničar visoko pobjeđuje ekipa Zska (4:1) i vraća nadu u ljepše fudbalske dane. Mulalić je u ovom susretu bio dvostruki strijelac, dok su Čerimagići i Šuvak postigli po jedan pogodak. Željo je igrao odlično i postigao više od očekivanja, popeo se na 3. mjesto.

3. Željezničar	**3**	**2**	**1**	**0**	**8:4**	**5**

Međuzonska liga je bila razuđena po širokom prostoru Bosne i Hercegovine pa je često trebalo ići na daleka putovanja (u to vrijeme putevi i komunikacije su bili daleko od savremenih). U 4. kolu dobojski fudbaleri putuju u Bihać na meč sa Jedinstvom, klubom koji će kasnije postati zapažen drugoligaš. Ali te 1962. godine, dobojski Željo (Sloga) je uspješniji, pobjeđuje 1:0 i na tabeli stiže vodeće Jedinstvo iz Brčkog (oba tima su imala po 7 bodova). U Bihaću je odbrana Željezničara sve izdržala, a mladi Skopljak postigao zlatan gol koji je Dobojlijama donio dva boda. U tadašnjim novinama, poslije utakmice u Bihaću, izašao je tekst pod naslovom: **„Bravo, mladi lavovi!"** U tekstu se govori o uspjehu Željezničara i hvali se igra i borbenost dobojskih fudbalera.

Koliko je fudbal nepredvidiva igra pokazaće upravo primjer Željezničara koji će poslije ovog sjajnog starta doživjeti pravi debakl i jedva sačuvati status međuzonaša. Sve je naopako krenulo od petog kola, od susreta sa sarajevskom Bosnom. Da stvar bude interesantnija, Željo je na

svom terenu napravio preokret koji će ga odvesti nizbrdicom i jedva će se zaustaviti na 12. mjestu. Ekipa Željezničara je prve četiri utakmice odigrala na svježinu, a kada joj je ponestalo snage, doživjela je visok poraz (0:3) od sarajevske Bosne. Na svom terenu! Poslije ovog susreta u novinama su osvanuli komentari čija je suština bila da bez trčanja nema fudbala. Drugačije rečeno, Željo je nespremna ekipa i ne vredi joj tehnika ako ne može da trči. Upravo to se i dogodilo protiv Bosne. Dakle, fudbaleri nisu prošli adekvatne pripreme, niti su tokom prvenstva redovno trenirali, a za i jedno i drugo trebalo je imati uslove za rad, opremu, dobar teren, dobrog trenera i sredstva bez kojih se to sve ne može ostvariti.

Prepušten sam sebi klub nastavlja dalje, a ekipa u 6. kolu gubi od Bugojna, u Bugojnu, 0:2 i poslije ovog poraza uslijedio je novi pad na tabeli.

6. Željezničar 6 3 1 2 9:9 7

U fudbalu se teško gradi, a lako razgrađuje: Željo je poslije odličnog starta počeo ubrzano da razgrađuje ono što je u prva četiri kola gradio. Da je ekipa fizički nespremna vidjelo se i u Bugojnu gdje su igrači promašivali i sa tri metra. To se događa nespremnoj ekipi kad joj ponestane koncentracije.

Da Željezničar ima talentovanu ekipu najbolje se vidjelo u susretu sa liderom na tabeli, brčanskim Jedinstvom, u 7. kolu. Brčaci su došli u Doboj uvjereni da će tu imati lagan posao i da će se pobjedonosno vratiti kući. Svi osim najvatrenijih navijača Željezničara davali su prednost Jedinstva. Dakle, prognoze su bile na strani gostiju, ali će sve te prognoze, dolje na terenu, pasti u vodu. Željezničar je zaigrao sjajno, održao pravu lekciju vodećem na tabeli i ispratio ga sa terena pobjedom od 3:0. U ovom susretu viđena je velika borbenost Dobojlija, imali su sjajnih prilika i za veću pobjedu. Mulalić je imao svoj dan, postigao je dva gola, Skopljak je lijepim pogotkom uvećao pobjedu. Meč je pratilo 2.500 gledalaca, a sudio je Jure Kordić iz Tuzle. Ova pobjeda i dva osvojena boda predstavljali su pravo osvježenje za mladu ekipu iz Doboja koja je u ovom susretu nastupila u formaciji: **Đulbić, Softić, Mučić, Kovačević, Šuvak, Komljenović, Skopljak, Handžić, Mulalić, Popov, Gavranović (Gavrić).**

Poslije trijumfa, Željo se još jednom, ali posljednji put, u ovom prvenstvu popeo na treće mjesto na tabeli.

3. Željezničar 7 4 1 2 12:9 9

Po nekom nepisanom pravilu, fudbaleri Sloge, bez obzira da li su igrali pod svojim autentičnim imenom, ili pod imenom – Doboj ili Željezničar, pružali su bolje partije protiv jakih ekipa. Tako je bilo i sada: deklasirali su prvaka, a izgubili već u prvom sljedećem protiv Rudara iz Bukinja, koji će na kraju trke za malo izbjeći ispadanje iz Međuzonske lige. Izlet u Bukinje bio je neuspješan (1:3), ali tome je dosta kumovao i sudija Abadžić iz Brčkog koji nije dozvolio Želji da se razigra. Isključio mu je Vladu Komljenovića iz čista mira. I pored tih poteškoća, Dobojlije su izdržale prvo poluvrijeme (0:0), da bi u nastavku poklekle.

Do kraja prvog dijela prvenstva, fudbaleri Željezničara nisu uspjeli da ponove igru koju su pružili na startu i kasnije protiv Jedinstva. Igrali su slabo, gubili bodove i padali na tabeli. U 9. kolu, u Doboju, je gostovao Radnik iz Bijeljine, prvo poluvrijeme dobio sa 1:0, da bi se utakmica završila bez pobjednika (1:1). Naravno, osvojenim bodom zadovoljniji su bili gosti. Bila je to loša utakmica i loše suđenje Užarevića iz Tuzle.

Gubljenje jednog boda protiv Radnika nije bio dobar znak, a to će se potvrditi već u narednoj utakmici, takođe u Doboju kada je Bratstvo iz Travnika slavilo pobjedu (2:1). Željo je izgubio važne bodove, mlada i neiskusna ekipa (najstariji igrač nije imao više od 25 godina) poklekla je pred Travničanima. Poslije ovog poraza, Željo je nastavio da putuje prema dnu tabele, imao je samo dva boda više od posljednjeg Napretka iz Modriče. I upravo, u 11. kolu, u Modriči je odigran derbi začelja, sastali su se Napredak i Željezničar. Derbi je razočarao, Željo je vodio 1:0 da bi Napredak u drugom poluvremenu uspio da izjednači pa je meč završen 1:1. Pokazaće se kasnije da je ovaj bod sa strane Željezničaru mnogo značio u konačnom poretku na tabeli.

Posljednju utakmicu u prvom dijelu prvenstva u Doboju, odigrao je Željezničar u 12. kolu protiv sarajevskog Partizana, ali nije uspio da pobijedi. Meč je završen 1:1, gol za Želju postigao je Skopljak a za goste Kurtović. Željezničar je propustio još jednu priliku da na svom terenu osvoji dva boda i da se pobjedonosno oprosti od svojih navijača. Poslije ove utakmice ekipa Željezničara nalazila se u sredini tabele, imala je 12 bodova, 7 manje od vodećeg Jedinstva iz Brčkog (19) i 7 više od posljednjeg Jedinstva iz Bihaća (5).

U posljednjem jesenjem kolu Dobojlije su gostovale u Prijedoru, igrali su protiv Radničkog i izgubili – 2.3. Ovaj meč Željo je izgubio u 83. minutu i tako pokvario plasman na tabeli. Sa malo više sreće i koncentracije osvojio bi bod i tako zaokružio uspjehe na gostovanjima. U ovom susretu nadmetala su se dva golgetera, Berić iz Radničkog (postigao je tri pogotka) i Lazić iz Željezničara, dva puta je zatresao mrežu domaćih. Dobojlije su imale dvostruki peh: na samom početku utakmice Šuvak je zbog povrede napustio teren (tada zamjene nisu bile dozvoljene, a u 83. minutu je primio gol koji mu je donio poraz.

Jesenju trku dobila je ekipa Jedinstva iz Brčkog, Željezničar je bio deveti, a Jedinstvo iz Bihaća posljednje.

1.	Jedinstvo (Bč)	13	9	1	3	33:9	19
2.	**Željezničar**	**13**	**4**	**4**	**5**	**19:20**	**12**

U završnom komentaru na prvi dio prvenstva u Međuzonskoj ligi, „Glas komuna" kaže u naslovu: **I odviše slabo!** Konstatuje se da je Željezničar imao nestabilnu formu i da je to bila osnovna karakteristika njegovih igara u prvom dijelu prvenstva: „Dobojlije su izgubili bodova na svom terenu koliko i na strani. Imamo li razloga da proljeće čekamo s optimizmom. Željo i Napredak ostali su u donjem dijelu tabele, a to niko nije očekivao. Željezničar je počeo dobro, jednom se čak izjednačio sa vodećim Jedinstvom iz Brčkog, a onda je neočekivano popustio i sletio u dno tabele. Preokret je došao protiv sarajevske Bosne. Pobijedio je i vodeće Jedinstvo iz Brčkog, ali mu se nikada ne zna šta će uraditi u narednoj utakmici. Igre Željezničara mogle bi se najkraće izraziti sa četiri riječi – od bljeska do razočarenje!" – pisao je „Glas komuna".

Fudbalski klub Željezničar (Sloga) održao je u januaru 1963. godine Godišnju skupštinu o kojoj je „Glas komuna" izvijestio u broju od 2. februara iste godine: „U sali Radničkog univerziteta u prisustvu 200 simpatizera održana je Godišnja skupština FK Željezničar iz Doboja. Stiče se utisak da ni jedna skupština nije protekla u tako mirnoj atmosferi. Istina, navijači su protestvovali zbog mnogih slabosti koje su uslovile loš plasman u jesenjem dijelu prvenstva, ali su ipak shvatili da je ono što je postignuto najrealnije. To je istakao i Salko Ramić, predsjednik Kluba. Ramić

je naglasio da se klub stalno suočavao sa nedostatkom novca, a trebalo je putovati i u udaljena mjesta – Drvar, Bihać, Bugojno, Bukinje... Igrači su se bunili, otkazivali kada je bilo najpotrebnije i sve se to odrazilo na rezultate pa je klub zauzeo tako nisko mjesto na tabeli. I pored svih teškoća, start je bio izvanredan: u četiri susreta osvojeno je 7 bodova. U toj nezahvalnoj situaciji nije bilo adekvatne pomoć ni od grada, ni od navijača. Na Godišnjoj skupštini je bilo predloženo da se vrati staro ime – „Sloga", ali se privremeno od toga odustalo jer to zahtijeva dodatne troškove. Iznesen je prijedlog da se pokuša sa masovnijim učlanjivanjem navijača kako bi se od članarine pribavila značajnija sredstva. Takođe je predloženo da se stadion da Gradu na upravljanje i održavanje jer klub za to nema sredstava..." („Glas komuna", 2. februara 1963. godine).

Prvenstvo je, po tradiciji, nastavljeno u martu mjesecu, Željezničar je u 14. kolu igrao sa Bosnom u Visokom i pretrpio visok poraz – 0:6! Izvještači iz Visokog javili su da Željo nema kvalitetnu ekipu i da će opstanak u Ligi biti pravi podvig. U prvom proljećnom susretu u Doboju, Željezničar je igrao neriješeno (1:1) sa Borcem iz Drvara i spustio se na 11. mjesto na tabeli.

Bilo je jasno da će se opstanak teško ostvariti, ali da je to moguće. Željezničar je u 16. kolu gostovao u Zenici, igrao sa Zskom vrlo borbeno, prvo poluvrijeme dobio sa 1:0, na kraju osvojio bod. Za tih 1:1 najzaslužniji je golman Bećarević koji je odbranio penal i nekoliko teških udaraca. Popović je u 44. minuti postigao gol za Želju i to je dalo dodatnu snagu cijeloj ekipi.. Željezničar je u Zenici nastupio sa ovim timom: Bećarević, Softić, Gavrić, Kovačević, Komljenović, E. Mulalić, Skopljak, F. Mulalić, Krnjić, Popov, Prohić.

Prvu proljećnu pobjedu Željezničar je ostvario u 17. kolu na svom terenu; savladao je bihaćko Jedinstvo (3:1) i osvojio vrlo važne bodove. Golove su postigli Komljenović (16), Popov (61) i Prohić (90). Trijumf je ostvaren po izuzetno lošem terenu, po kiši i blatu.

Pravi peh imao je Željezničar u 18. kolu kada je gostovao u Sarajevu. Igrao je na Skenderiji sa Bosnom i do 87. minuta čvrsto držao neriješen rezultat. Tada je popustila koncentracija njegove odbrane, primio je gol i izgubio oba boda. I poslije tog poraza Željo je 11. sa 16 bodova, Jedinstvo iz Brčkog je prvo, a Bratstvo je bilo drugo na tabeli.

1.	Jedinstvo	18	11	2	5	41:17	24
2.	Bratstvo	18	11	2	5	39:31	24
11.	**Željezničar**	**18**	**5**	**6**	**7**	**24:30**	**16**

Minimalnu, ali značajnu pobjedu Željezničar je ostvario u 19. kolu; na svom terenu savladao je Irsku iz Bugojna (2:1). Poslije ovog trijumfa Dobojlije su pobjegle prema sredini tabele. U ovom kolu dogodile su se još neke važne promjene: Bratstvo je preteklo Brčake, a Napredak iz Modriče pao je na posljednje mjesto. U 20. kolu Željezničar je doživio očekivan poraz u Brčkom (0:2) od glavnog kandidata za prvaka – Jedinstva koje je tako ponovo uspostavilo pobjednički ritam. Željezničar u ovoj sezoni nije mogao da bude ubjedljiv na svom terenu gdje je izgubio dosta bodova, a najčešće je igrao neriješeno. U 21. kolu ugostio je Rudara iz Bukinja, meč je završen neriješeno (1:1) i podjelom bodova. Inače tih dana je u Doboju povodom prvomajskih praznika gostovala tuzlanska Sloboda, član Prve savezne lige. Utakmica je bila dramatična, postignuto je čak osam golova i na kraju je bilo 4:4. Željo je poslije 15 minuta vodio 2:0; nije se znalo ko je prvoligaš. Bila

je to utakmica visokog kvaliteta koju je Željo odigrao prije susreta sa Rudarom iz Bukinja. Poneseni uspjehom protiv Slobode, Fudbaleri Željezničara mislili su da će se ekipa Rudara sama predati, ali ih je to opuštanje skupo koštalo – izgubili su bod.

U finišu prvenstva Željo je padao i dizao se, ekipa je bila premorena, slabo pripremljena i sa dosta napora je izdržala tih nekoliko susreta. Teško gostovanje Dobojlije su imale u 22. kolu kada su morali na dalek put u Ljubiju. Izgubili su od Rudara 1:5, u utakmici u kojoj im sudija Avdić iz Brčkog nije priznao dva regularna gola. Poslije ovog poraza Željo je pao na 12. mjesto.

12.	**Željezničar**	**22**	**6**	**7**	**9**	**28:39 19**

U Travniku se nije dogodilo čudo – pisale su novine poslije poraza Ž eljezničara u susretu sa Bratstvom (0:1), u 23. kolu. I zaista, niko nije očekivao da Dobojlije naprave iznenađenje protiv jednog od glavnih pretendenata na 1. mjesto. Minimalan poraz u Travniku ohrabrio je ekipu Željezničara koja u 24. kolu osvaja dva važna boda. Bio je to derbi začelja: Željezničar – Napredak 3:2 u kome su gosti dobili prvo poluvrijeme (1:0), ali nisu izdržali do kraja. I poslije ove pobjede Željo se nije pomjerio sa 12. mjesta pa mu je sudbina bila neizvjesna. Na svome posljednjem gostovanju u ovom prvenstvu, igrao je u Sarajevu sa Partizanom i izborio neriješen rezultat (2:2). Interesantno je podsjetiti da su Dobojlije vodile 2:1 sve do 89. minuta kada su izgubili jedan bod. Posljednje 26. kolo donijelo je derbi začelja: Željezničar – Radnički. Ishod ovog susreta je dosta rješavao; Željo je igrao opušteno i izgubio 0:1. U tom trenutku se nije znalo da li će ispasti iz lige. Sa pobjedom je mogao biti miran, a ovako čekao je šta će uraditi banjalučki Borac u saveznom rangu. Ako Borac ostane, ostaje i Željezničar! I zaista, sreća je spasila Dobajlije. „Glas komuna" je izvještavaju sa utakmice: Željezničar – Radnički dao naslov: „Više komično nego lijepo", u podnaslovu se kaže: „Ne zna se da li će Željo ispasti?!" (Željo je ostao u Međuzonskoj ligi).

MEĐUZONSKA LIGA 1962/63.

1.	Jedinstvo (Bč)	26	16	3	7	53:23	35
2.	Bosna (V)	26	14	5	7	65:36	33
3.	Bratstvo (T)	26	13	6	7	49:43	32
4.	Partizan (Sa)	26	11	8	7	53:30	30
5.	Rudar (Lj)	26	11	6	9	48:47	28
6.	Radnički (Pr)	26	11	5	10	42:41	27
7.	ZSK (Zenica)	26	11	5	10	56:57	27
8.	Bosna (Sa)	26	8	10	8	38:43	26
9.	Iskra (Bu)	26	9	8	9	46:55	26
10.	Borac (Dr)	26	7	10	9	38:36	24
11.	Rudar (Bk)	26	9	6	11	45:53	24
12.	**Željezničar (Do)**	**26**	**7**	**8**	**11**	**33:45**	**22**
13.	Jedinstvo (Bi)	26	6	3	17	31:55	15
14.	Napredak (Mo)	26	3	7	16	29:61	13

1963/64.
BESPARICA I NEIMAŠTINA

I u ljeto 1963. slika dobojskog fudbala je gotovo identična onoj od prije godinu dana. Jedin dobojski fudbalski klub po imenu Željezničar (a u stvari – Sloga) borio se sa istim problemima – besparicom i neimaštinom; o klubu opet niko od gradskih faktora nije mnogo mario, igrači su bili nezadovoljni, radili su ozbiljan i težak posao, a para nigdje, navijači takođe nezadovoljni i dosta hladni nijemo su posmatrali propadanje svojih ljubimaca,

uprava klubova nemoćna da nešto ozbiljnije promijeni. Bilo je to vrijeme kada je profesionalizam ozbiljno zapljusnuo naše fudbalske klubove, oni koji su imali dobru materijalnu podlogu mogli su razmišljati o dobrim rezultatima. Ostali su tavorili, a jedan od takvih klubova bio je dobojski Željezničar.

Željo je, kako je naprijed rečeno, sačuvao status međuzonaša zahvaljujući banjalučkom Borcu, i ponovo se našao na startu među 14 klubova koji su, svako na svoj način, gajili nade u dobar plasman. Naravno sve želje se neće ostvariti, biće pozitivnih i negativnih iznenađenja, neki će napraviti snažan korak naprijed, neki će ići unazad, a neki tapkati u mjestu. Među onima koji su preživljavali teške dane i mjesece bio je i Željezničar koji će u ovoj sezoni biti lošije plasiran nego u prethodnoj koja je ocijenjena kao vrlo neuspješna. Brčansko Jedinstvo koje je tog ljeta igralo u kvalifikacijama za Drugu ligu nije prošlo i u novom prvenstvu u Međuzonskoj ligi plasiralo se tek na 9. mjesto (malo bolje od Željezničara) i to je bilo najveće negativno iznenađenje.

U Međuzonskoj ligi 1963/64. igrali su: **Rudar** (Kakanj), **Igman** (Ilidža), **Partizan** (Sarajevo), **ZSK** (Zenica), **Bratstvo** (Travnik), **Bosna** (Sarajevo), **Rudar** (Kreka), **Rudar** (Ljubija), **Jedinstvo** (Brčko), **Radnik** (Bjeljina), **Iskra** (Bugojno), **Željezničar** (Doboj), **Radnički** (Prijedor) i **Borac** (Drvar). Bio je to kvalitetan sastav, kasnije će iz ove odabrane četrnaestorice nekoliko klubova postati istaknuti jugoslovenski drugoligaši – Rudar (Ljubija), Sloga (Doboj)... Jedinstvo (Brčko), Radnik (Bijeljina); Iskra (Bugojno) će igrati i u Prvoj ligi...

Takmičenje u Međuzonskoj ligi počelo je 18. avgusta 1963. godine; u prvom kolu Željezničar je gostovao u Bugojnu i izgubio – 2:4, ostvario je dobar utisak po igri i ponašanju, ali ono najvažnije (bodovi) ostali su Iskri. Željo je krenuo porazom, no u tom trenutku niko nije ni pomislio da će izgubiti prvih pet utakmica, a to se upravo dogodilo. U drugom kolu Željo je igrao kod kuće sa Igmanom i doživio joj jedan poraz, sada ubjedljiviji (0:3). Utakmica je prekinuta u 75. minutu. Željezničar je igrao sa ovim timom: Đulbić, Duraković, Herceg, Kovačević, Mučić, Handžić, Bijelić, Mulalić, Stanojević, Čerimagić i Lazić.

Poslije drugog poraza u klubu su bili zabrinuti, susretali su se sa raznim problemima, ali nisu znali kako da ih riješe. Igrači su radili u raznim preduzećima, u više smjena, nisu mogli da redovno treniraju. Klub se obratio preduzećima – Trudbeniku i Svjetlosti – s molbom da igrači rade u prvoj smjeni kako bi mogli trenirati. I tako, dok su se problemi, iz dana u dan, povećavali, Željezničar je tavorio na dnu tabele. U 3. kolu igrao je sa Borcem u Drvaru i doživio pravu katastrofu – 0:7; u prva tri susreta postigao je samo 1 gol, a primio 14! Ni četvrto kolo nije bilo uspješnije: Željo je u Doboju izgubio od travničkog Bratstva (2:3). Dok su imali snage, vodili su 1:0, a tim rezultatom dobili su prvo poluvrijeme. Golove su postigli Selić i Čerimagić. Sa četiri poraza zaredom i gol-razlikom 3:17 otputovao je Željezničar u Kakanj i izgubio i petu utakmicu, sada sa Rudarom 0:2. Željo je igrao bolje nego u prethodnim utakmicama, ali nije mogao da učini ništa protiv Rudara koji je u tom prvenstvu osvojio prvo mjesto. Tako je poslije pet odigranih kola ostao čvrsto prikovan za dno tabele. Startovao je lošije nego ikada: od mogućih 10 bodova nije osvojio ni jedan.

Zračak sunca ogrijao je dobojske fudbalere u 6. kolu kada su na svom terenu savladali (1:0) zeničkog Zska i osvojili prve bodove. Taj važan gol postigao je Mulalić u 9. minutu. Željo je nastupio u ovom sastavu: **Bećirević, Džananović I,**

Na starom stadionu u Doboju (12. aprila 1964.) Sloga je sa 3:0 pobijedila sarajevsku Bosnu

Mučić, Džananović II, Šuvak, Komljenović, Lazić, Mulalić, Škornja i Prohić. Rudar je u tom trenutku bio 1. na tabeli, a Željezničar – posljednji.

1.	Rudar (K)	6	5	0	1	16: 6	10
14.	**Željezničar**	**6**	**1**	**0**	**5**	**4:19**	**2**

Pobjeda protiv Zska ohrabrila je fudbalere Željezničara i oni s optimizmom odlaze u Sarajevo na meč protiv Partizana. Dobojlije su igrale dobro, dva minuta prije kraja imali su vođstvo od 1:0 (gol je postigao Lazić), a onda su primili pogodak i izgubili jedan bod. I pored tog zadovoljni su se vratili kući gdje su čekali meč sa brčanskim Jedinstvom, u okviru 8. kola. I baš u toj utakmici dogodila se velika nepravda: sarajevska sudija Drago Dopuđa poništio je Željezničaru regularan gol. Dogodilo se to u 34. minutu, pa je Željo umjesto pobjede osvojio samo bod. Susret je završen 1:1: Dženanović je u 10. minutu doveo Dobojlije u vođstvo 1:0, A Hadžić je u 27. minutu (sa penala) izjednačio na 1:1. Dopuđa je tako dvostruko oštetio Dobojlije: poništio im je gol i dosudio gostima sumnjiv penal.

Bura koju je izazvao sudija Dopuđa snažno je potresla ekipu Željezničara koja je pod jakim emocijama otputovala u Prijedor na utakmicu sa Radničkim. Iznervirani i premoreni mladi igrači iz Doboja pružili su lošu igru i doživjeli visok poraz – 0:5 pa je njihov položaj na tabeli bio još više pogoršan. Sljedeći meč igrali su kod kuće sa Rudarom iz Ljubije, smogli su snage i pobijedili (2:1), osvojili važne bodove i dobili novu nadu za finiš jesenjeg dijela prvenstva. Teško je bilo protiv Rudara: Fuad Mulalić je doveo Želju u vođstvo (54) i taj rezultat ostao je do 72. minuta kada su gosti izjednačili. Tek u posljednjem minutu Škoronja je postigao pobjedonosni pogodak. Bio je to za Dobojlije meč „biti ili ne biti", zaigrali su na sve ili ništa i pobijedili.

U posljednja tri susreta jeseni, Željo je osvojio tri boda: izgubio je u Bijeljini (0:4); u Kreki protiv Rudara osvojio bod (0:0) i konačno napustio posljednje mjes–

to na tabeli. U posljednjem, 13. kolu, u Doboju, Željezničar je pobijedio sarajevsku Bosnu (3:1); golove su postigli Mulalić u 34. i 44. i Lazić u 72. minutu. Željezničar je nastupio u ovom sastavu: Đulbić, Herceg, Mulalić, Nalić, Šuvak, Handžić, Duraković, Lazić, Mulalić, Mikić, Škornja. Posljednja jesenja utakmica i pobjeda obradovali su navijače Željezničara. Željo je završio jesen na pretposljednjem mjestu. U komentaru „Glasa komuna" ističe se da nije opravdao očekivanja, da su odnosi u klubu nesređeni, da nema sredstava i pomoći, da je u početku prvenstva igrao veoma slabo, a na kraju jeseni nešto bolje, da nikada nije preživljavao tako teške trenutke. Najvjerniju sliku stanja u dobojskom fudbalu odaje trenutni plasman na tabeli. Fatalna je bila utakmica u 8. kolu sa Jedinstvom kada je Dopuđa poništio regularan gol Željezničaru. Dobojski fudbaleri zaigrali su samo u posljednjem kolu kao u svojim najboljim danima. Tokom jeseni najzapaženiji su bili – Šuvak, Mulalić, Čerimagić i golman Bećarević.

Prvi dio takmičenja u Međuzonskoj ligi završen je 17. novembra 1963. godine. Poslije duge zimske pauze i kratkih priprema, prvenstvo je nastavljeno u drugoj polovini marta 1964. godine. Proljećni start bio je znatno bolji od jesenjeg; već u prvom susretu sa bugojanskom Iskrom Dobojlije osvajaju oba boda. Pobijedili su 1:0, a taj značajan gol postigao je Popov u 73. minutu. Utakmica je odigrana u Doboju, po blatu i mokrom snijegu. Poslije ove pobjede uslijedio je "izlet" na Ilidžu i meč sa Igmanom. Željo se vratio sa ovog puta poražen (1:3) i bez bodova, ali nije gubio nadu pa je sve misli okrenio utakmici sa Borcem iz Drvara. Dobojlije su zaigrale dobro i ostvarena je ubjedljiva pobjeda (3:0); golove su postigli Krnjajić, Šuvak i Čerimagić. Željezničar je nastupio sa ovim sastavom: Dubravac, Herceg, Dujaković, Nalić, Šuvak, Filipović, Mikić, Krnjajić, Mulalić, Čerimagić, Škornja.

U Travniku su se teško osvajali bodovi, gosti su uglavnom gubili, tako je bilo i sa Željezničarom u 17. kolu; doživio je visok poraz (0:4) i vratio se kući da čeka meč sa Rudarom iz Kaknja koji je takođe imao jak tim u ovoj sezoni bio je najbolji a jedan važan bod osvojio je upravo u Doboju sa Željom. Utakmica je bila teška i neizvjesna, gosti su vodili 2:0 i tim rezultatom dobili prvo poluvrijeme. Na kraju se meč završio neriješeno 3:3, gosti su bili zadovoljni bodom sa strane, a domaćin što nije izgubio ovaj meč. Krnjajić je bio dvostruki strijelac (81. i 87), dok je Popov dao jedan gol u 61. minutu.

U finišu prvenstva bodovi se teško osvajaju na strani: pokušao je Željo u 19. kolu protiv Zska u Zenici, ali nije uspio, vratio se sa 0:2. Bio je to njegov deseti poraz u ovoj sezoni i ne baš dobar uvod u 20. kolo i susret sa Radničkim iz Prijedora. Da je Željo tim inspiracije i da može kad mu krene najbolje, pokazala je utakmica sa Radničkim koju su Dobojlije dobile čak sa 8:0! Mulalić je imao svoj dan, postigao je četiri gola – u 42, 51, 80. i 85. minutu, dva pogotka dao je Čarimagić (57. i 78), a po jedan Krnjajić (8) i Duraković (13), ali je po šansama rezultat mogao biti i dvocifren. Ovu visoku pobjedu Željezničar je izborio sa ovim timom: **Đulbić, Herceg, Mučić, Filipović, Šuvak, Popov, Duraković, Krnjajić, Mulalić, Mikić, Čerimagić.**

Rudar iz Ljubije osvetio je komšije iz Prijedora za visok poraz u Doboju, savladao je na svom terenu Željezničara 4:1, a jedini pogodak za Dobojlije dao je Krnjajić. Ni u 24. kolu Željezničar ne pobjeđuje, igrao je kod kuće sa Radnikom iz Bijeljine – 1:1. Veliku priliku Dobojlije su propustile u 25. kolu kada su na svom terenu poraženi (1:2) od Rudara iz Bukinja. Jedini pogodak za Dobojlije postigao je Mulalić. U posljednjoj utakmici u Sarajevu sa Bosnom, Željezničar je izgubio 2:4. Na kraju

sezone, Dobojlije su bile na 12. mjestu, a prvak je promovisan u Kaknju. Dakle,

1.	Rudar (K)	26	16	4	6	60:29	36
12.	**Željezničar**	**26**	**8**	**5**	**13**	**36:55**	**21**

Krajem jula 1964. godine

VRAĆENO IME – SLOGA

U svome prvom avgustovskom broju 1964. godine, „Glas Komuna" piše: „Još jednom ljubitelji fudbala u Doboju promijenili su ime klubu. Na nedavno održanoj vanrednoj Skupštini jednoglasno je usvojeno da klub nosi ranije ime – SLOGA. Ujedno i bivša Uprava je razriješena dužnosti, birana je nova. I tako je u jedinom dobojskom klubu opet počelo sve ispočetka. Nova Uprava na čelu sa Enverom **Sarajlićem** sastala se prvi put 29. jula 1964. godine. Stanje je bilo gotovo očajno. Igrači nisu trenirali, klupska kasa bila je sasvim prazna, trener Laci je otputovao, dugova je bilo mnogo. Onda je nova Uprava napravila mali podvig. Prva sjednica trajala je oko petnaestak časova, a održana je u nastavcima – 29, 30. i 31. jula. Odmah je određena Tehnička komisija koja je preuzela brigu o fudbalerima. Na sreću, svi dosadašnji fudbaleri Željezničara ostali su vjerni svom klubu.

Fudbaleri Sučić i Kopić vratili su se iz Armije i biće značajno pojačanje. Bivši kapiten Vlado Komljenović otputovao je sa ekipom na pripreme u Kaštel Lukšić i ponovo će zauzeti mjesto u timu. Uskoro će u prvi tim biti uvršteno nekoliko fudbalera iz podmlatka. Predsjednik Sarajlić istakao je da su fudbaleri obećali veliki rad i zalaganje u novoj sezoni, a simpatizeri pomoć i tražili su da se promijeni ime, da su navijači navikli na to staro ime i ponovo imamo – Slogu. Odlučili smo, istakao je Sarajlić, da 15 najboljih fudbalera pošaljemo na specijalne pripreme na more, u Kaštel Lukšić. Trener Salihović će učiniti sve da tim bude spreman za narednu sezonu.

Ekipu će voditi treneri Salihović i Vidoni, a pomagaće im Tehnička komisija: Ivan Girardi, Vlado Komljenović i Momo Vlajković. Očekuje se da ekipa osvoji najmanje osmo mjesto koje donosi direktan ulazak u buduću Republičku ligu. Bivši igrač Vlajković je samoinicijativno ponudio klubu 50.000 dinara. Većina fudbalera otišla je na pripreme o svome trošku. Predsjednik Sarajlić je naglasio da je Klub riješio dugove, ali da je kasa prazna" (Glas Komuna, 1. avgust 1964. godine).

MEĐUZONSKA LIGA 1963/64.

1.	Rudar (Kakanj)	26	16	4	6	60:29	36
2.	Igman (Ilidža)	26	14	6	6	58:30	34
3.	Partizan (Sarajevo)	26	11	7	8	49:36	29
4.	ZSK (Zenica)	26	11	6	9	44:33	28
5.	Bratstvo (Travnik)	26	10	7	8	52:44	28
6.	Bosna (Sarajevo)	24	13	1	10	52:47	27
7.	Rudar (Kreka)	26	10	6	10	42:38	26
8.	Rudar (Ljubija)	25	12	1	12	47:52	25
9.	Jedinstvo (Brčko)	26	10	4	11	39:41	24
10.	Radnik (Bijeljina)	26	7	10	9	41:48	24
11.	Iskra (Bugojno)	26	10	4	12	37:45	24
12.	**Željezničar (Doboj)**	**26**	**8**	**5**	**13**	**36:55**	**21**
13.	Radnički (Prijedor)	25	6	6	13	35:57	18
14.	Borac (Drvar)	24	7	2	15	28:56	16

Rudar iz Kaknja osvojio je prvo mjesto i otišao u kvalifikacije za Drugu saveznu ligu. Iz Međuzonske lige ispali su Borac (Drvar) i Radnički (Prijedor). U novoj sezoni u tabeli Međupodsavezne lige, umjesto Željezničara imamo Slogu.

1964/65.
JEDNA OD NAJTEŽIH SEZONA

Treneri Ferko Salihović i Boro Vidoni, potpomognuti Tehničkom komisijom, nastojali su da što bolje pripreme ekipu za prvenstvo koje je odigrano 1964/65. godine. Pripreme su obavljene na moru, u Kaštel Lukšiću. Očekivalo se da će Sloga zaigrati dobro, probudile su se velike nade i ambicije kod igrača i navijača. Međutim, događaji će ubrzo potvrditi da ta predviđanja nisu bila realna: ekipa će i u prvom i u drugom dijelu prvenstva igrati slabo i jedva će sačuvati status međuzonaša.

Takmičenje u Međuzonskoj ligi startovalo je 23. avgusta 1964. godine; toga dana u borbu za bodove krenuli su: **Bosna** (Visoko), **Bratstvo** (Travnik), **Bosna** (Sarajevo), **Pretiz** (Vogošća), **Jedinstvo** (Brčko), **Borac** (Bosanski Šamac), **Rudar** (Ljubija), **ZSK** (Zenica), **Iskra** (Bugojno), **Igman** (Ilidža), **Partizan** (Sarajevo), **Sloga** (Doboj), **Radnik** (Bijeljina) i **Rudar** (Kreka).

Sloga je premijeru imala u Brčkom, igrala je protiv Jedinstva, u to vrijeme jedne od najboljih ekipa u ovoj ligi. Utakmica je završena minimalnom (1:0) pobjedom Brčaka. I pored poraza, igrači Sloge nisu bili razočarani, pružili su jak otpor Jedinstvu i to im je davalo nadu da bi već u narednom susretu, sada u Doboju, mogli trijumfovati protiv zeničkog Zska. Tako je i bilo: u Doboju se 30. avgusta 1964. godine okupio veliki broj ljubitelja fudbala da ponovo vide Slogu, da navijaju i da se raduju. Otvaranje sezone proteklo je u lijepoj predstavi, viđeno je šest golova i pobjeda Sloge – 4:2. Prve golove za Slogu u novoj sezoni postigli su Dujković, Mulalić, Lazić i Prohić.

Poslije pobjede protiv Zska, uslijedilo je novo gostovanje i novi poraz, sada u Šamcu protiv Borca (0:1). Opet je propuštene velika prilika da se osvoji bod. Ali u Doboju nisu imali vremena da žale za propuštenim šansama, okrenuli su se susretu sa sarajevskom Bosnom, jakom ekipom, koja će u tom prvenstvu izboriti visok plasman. Bio je to derbi 4. kola u kome su ljubitelji fudbala u Doboju vidjeli odličnu utakmicu i šest efektnih golova. Susret je završen bez odluke (3:3), gosti su ostavili snažan utisak, prvo poluvrijeme su dobili (3:2), ali je Sloga imala snage da izjednači. Bo je to maksimum Dobojlija i taj remi se smatrao uspjehom.

U naredna dva susreta Sloga je ostvarila dva loša rezultata: na Ilidži je izgubila od Igmana (1:2) dok je na svome terenu poražena od Pretisa (3:4). Uzalud je navala postigla tri gola (Čerimagić 2 i Komljenović 1), odbrana je četiri puta kapitulirala i to je odlučilo pobjednika. I u narednom kolu Sloga je bila domaćin sada Rudaru iz Ljubije, ostvarila je minimalnu pobjedu (2:1), tek toliko da presiječe seriju poraza. Ali radost pobjede trajaće vrlo kratko, tek do sljedeće utakmice sa liderom Visočkom Bosnom. U Visokom su Dobojlije pretrpjele katastrofu, poraz od 0:6 i tada je bilo jasno da Sloga nema kvalitet za visok plasman i da će se u ovom prvenstvu boriti za opstanak u Međuzonskoj ligi. Šok iz Visokog drmao je Slogu i u susretu sa travničkim Bratstvom. Meč je odigran u Doboju, pobijedili su gosti (1:0). Bio je to šesti poraz Sloge u samo devet utakmica. Zbog toga se od gostovanja u Sarajevu i susreta sa Partizanom nije ništa očekivalo osim poraza, a baš tada je Sloga zaigrala dobro i osvojila oba boda. Susret je završen 1:0 za Slogu, oba boda otišla su u Doboj. Strijelac u Sarajevu bio je Čerimagić u 20. minutu. Bratstvo je držalo 1, a Sloga 12 mjesto.

1.	Bratstvo	10	7	2	1	23:8	16
12.	**Sloga**	**10**	**3**	**1**	**6**	**14:21**	**7**

Tek u 11. kolu Sloga je uspjela da poveže dvije pobjede: poslije trijumfa u

Sarajevu, uslijedio je novi, u Doboju, protiv Rudara iz Kreke (1:0). Čerimagić je dao gol vrijedan dva boda; dogodilo se to u 83. minutu susreta. Izlet u Bugojno, u 12. kolu značio je još jedan gubitak bodova. Iskra je pobijedila (2:1), dok je Slogi ostala nada da u posljednjem susretu, na svome terenu, protiv bijeljinskog Radnika jesen pobjedonosno završi. Tako je i bilo: Sloga je na kraju prvog dijela prvenstva zaigrala odlično, podsjetila na svoje najljepše dane i trijumfovala 3.0. Pobjeda domaćina ni jednog trenutka nije dolazila u pitanje, junak utakmice bio je Čerimagić; postigao je tri gola – u 12, 30. i 65. minuta. Sloga je igrala u ovom sastavu: Đulbić, Selić, Mučić, Sučić, Šuvak, E. Mulalić, Dujković, Lazić, F. Mulalić, Čerimagić i Prohić. (Muhameda Čerimagića Bijeljinci su dugo pamtili).

Sloga se od svojih navijača privremeno oprostila egzibicionom igrom i lijepim golovima Čerimagića. I pored slabog plasmana, igrači su sa terena aplauzom ispraćeni, uz želju da u drugom dijelu prvenstva bude bolje. Radnik je osjetio snagu Sloge, ali to je bio samo bljesak Dobojlija; za visok plasman potrebna je dobra i ujednačena forma čega kod Dobojlija nije bilo. Na kraju jeseni Visočka Bosna je držala 1. mjesto iako je imala utakmicu manje. Sloga je bila daleko na začelju, na 12. mjestu, sa blijedim utiskom iz prvog dijela sezone. Fudbaleri Sloge su tokom jeseni izgubili pet bodova kod kuće: protiv Bosne iz Sarajeva 1, Pretisa 2 i Bratstva 2, a sa tim bodovima bila bi plasirana u vrhu tabele.

1.	Bosna (V)	12	8	3	1	35:11	19
12.	**Sloga**	**13**	**5**	**1**	**7**	**19:23**	**11**

Plasmanom na kraju prvog dijela prvenstva nisu bili zadovoljni ni igrači, ni uprava, ni navijači Sloge. Nadali su se da će na proljeće biti bolje, ali im se ta nadanja neće ostvariti.

Pauza duga više od 100 dana protekla je u odmoru i kraćim pripremama. Prvenstvo je nastavljeno u martu, a u prvom proljećnom kolu u Doboju je gostovalo brčansko Jedinstvo. Utakmica je podsjetila na onu jesenju u Brčkom, samo sada je pobjeda pripala Slogi, opet je domaćin trijumfovao sa 1:0. Sloga je bila jedan od kandidata za ispadanje, a Jedinstvo jedan od kandidata za prvaka. To se, međutim, u ovoj utakmici nije primjećivalo: Dobojlije su bile bolje i zasluženo su trijumfovali, a po šansama pobjeda je mogla biti znatno veća. Utakmica je odigrana po teškom i klizavom terenu, gol je postigao Prohić u 80. minutu. Meč je posmatralo oko 1.000 gledalaca. Sloga je nastupila sa ovim timom: Đulbić, Selić, Mučić, Šuvak, Sučić, Šafarik (Škornja), Dujković, F. Mulalić, Lazić, Čerimagić, Prohić. Poslije ove pobjede Sloga je malo popravila svoj položaj na tabeli što i naredne brojke govore:

10. Sloga	**14**	**6**	**1**	**7**	**20:22**	**13**

Početni uspjeh u nastavku prvenstva bio je samo trenutan, Sloga će i tokom proljeća kao i jeseni igrati vrlo promjenljivo i dosta loše, smjenjivaće se porazi i pobjede, poraza će biti više nego pobjeda. Na gostovanju u Zenici (15. kolo) u susretu sa Zskom, Sloga je propustila priliku da osvoji bod. Ohrabrena igrom protiv Jedinstva i osvajanjem dva boda, otputovala je u Zenicu s nadom da se vrati neporažena. To bi se i dogodilo da u 15. minutu golman Đulbić nije pogriješio. Da je bio malo prisebniji, rezultat bi ostao 0:0, a jedan bod bi otišao u Doboj.

Izlet u Zenicu nije bio uspješan, a u narednom kolu u Doboju je odigran derbi začelja: sastali su se Sloga i Borac; pobijedili su fudbaleri iz Doboja (1:0) i osvojili dva važna boda. U tom trenutku Sloga

je krenula ka sredini tabele, a Borac ka dnu, ali naredni susreti će sve promijeniti: Sloga će zabilježiti „crnu seriju", četiri poraza zaredom! Prvi u seriji poraza dogodio se u Sarajevu gdje je Sloga izgubila od „studenata" 2:4. Sarajevska Bosna je u to vrijeme imala odličan tim i na Skenderiji Sloga nije imala šta da traži. Ipak, Dobojlije su ostavile solidan utisak, a dva gola koje su postigli Dujković i F. Mulalić pokazali su da imaju dobar napad, ali da odbrana nije mogla da izdrži pritisak domaćih. Poslije ove utakmice ekipa je ponovo pala na tabeli.

11.	**Sloga**	**17**	**7**	**1**	**9**	**23:28**	**15**

Drugi u seriji poraza bio je protiv Igmana u Doboju (1:2), jedini pogodak za domaće postigao je Čerimagić u 7. minutu. Izvještači sa ove utakmice javili su da je Sloga prokockala veliku priliku da pobijedi i osvoji toliko važne bodove. To se, međutim, nije dogodilo pa je položaj fudbalera iz Doboja bio sve teži i u narednim susretima morali su grčevito da se bore za opstanak u Međuzonskoj ligi. Utakmica sa Pretisom došla je u nezgodnom trenutku, Pretis je pobijedio i u Doboju, pa se gosti nisu imali čemu dobrom nadati. Izgubili su 2:4, ali se nisu obrukali, pružili su solidnu igru. Četvrti poraz u seriji dogodio se u Doboju protiv vodeće visočke Bosne koja je igrala odlično i glatko (3:0) pobijedila.

Slogina kola jurila su nizbrdicom i niko nije znao kada će se i gdje zaustaviti. Malo je onih koji su vjerovali da će se to dogoditi upravo u Ljubiji, u 21. kolu. Prognoze su bile na strani Rudara koji je imao bolji tim i bolje stajao na tabeli, ali to u fudbalu ne mora i da odluči jednu utakmicu. Rudar je stalno napadao, Sloga se uspješno branila, izdržala sve nalete i na kraju trijumfovala – 1:0. Fuad Mulalić je postigao "zlatan" gol. Junak utakmice bio je Slogin kapiten Vinko Šuvak. Pobjedu u Ljubiji ostvarili su: **Đulbić, Selić, Mučić, Emir Mulalić, Šuvak, Sučić, Muharemović, Dujković, Fuad Mulalić, Komljenović (Kovačević) i Lazić**.

Poslije uspjeha u Ljubiji, nadali su se fudbaleri Sloge da bi i u Travniku mogli iznenaditi. Objektivno, Bratstvo je imalo znatno bolji tim, borilo se za prvo mjesto i bilo je veliki favorit u ovoj utakmici. Međutim, najveći problem koji se pred Slogom postavio u tom trenutku bio je desetkovani tim. Dobojlije su u Travnik otputovale bez sedam standardnih prvotimaca. Nedostajala je cijela standardna navala: Muharemović, Dujković, F. Mulalić, Čerimagić i Lazić. U tom trenutku niko se nije nadao uspjehu, ali Dobojlije nisu očekivale pravu katastrofu, najveći poraz u toj sezoni. Iako je prvo poluvrijeme završeno vođstvom Bratstva 1:0, na kraju utakmice je bilo čak 7:0! Bilo je očito da Sloga nije imala snage da izdrži jak ritam kojeg su domaći nametnuli. Poslije 22. kola, Visočka Bosna je i dalje bila prva, Bratstvo drugo, a Sloga tek dvanaesta.

1.	Bosna (V)	22	16	4	2	51:15	36
2.	Bratstvo	22	12	6	4	42:17	30
12.	**Sloga**	**22**	**8**	**1**	**13**	**27:44**	**17**

U posljednjim susretima, u finišu prvenstva, Sloga je ostvarila dvije pobjede, jedan remi i jedan poraz i na kraju zauzela 12. mjesto na tabeli. U 23. kolu u Doboju je gostovao sarajevski Partizan, Sloga je vodila 2:0 i tim rezultatom je završeno prvo poluvrijeme; u nastavku su gosti smanjili na 2:1 (golove za domaće dali su Fuad Mulalić u 11. i Muhamed Čerimagić u 17. minutu. U ovom susretu bodovi su bili najvažniji, Sloga ih je osvojila pa su igrači, rukovodstvo i navijači bili zadovoljni. Da ta pobjeda nije bila slučajna vidjeće

se i u Bukinju gdje će Sloga pružiti dobru igru i osvojiti bod. Susret je završen 4.4, a sa malo više sreće, "crveni" su je mogli trijumfovati. Strijelci za Slogu bili su F. Mulalić 2, Čerimagić 1 i autogol centarhalfa Rudara.

Finiš prvenstva je jedino što će ostati u sjećanju navijačima Sloge. Njihovi ljubimci su na oproštajnoj utakmici u Doboju pobijedili bugojansku Iskru (budućeg prvoligaša) čak sa 7:2 (5:1). Tada se jasno vidjelo da Sloga ima tim za visoke domete i da bi uz sređenije prilike u klubu, uz bolje uslove i više para mogla da juriša na 1. mjesto. Protiv Iskre je viđena prava egzibicija u kojoj je junak utakmice bio Fuad **Mulalić** koji je postigao 4 majstorska gola; Dujković je bio dvostruki strijelac, a Valenta je jednom zatresao gostujuću mrežu. I pored visoke pobjede Sloga je ostala na 12. mjestu na tabeli. Trijumf protiv Iskre ostvarili su: **Đulbić, Selić, Muharemović, Emir Mulalić, Šuvak, Sučić, Valenta, Dujković, Fuad Mulalić, Čerimagić, Komljenović**.

Sloga je imala priliku da u posljednjoj utakmici u Bijeljini popravi položaj na tabeli, da bude deseta. Ali pred ovaj meč dogodilo se nešto sasvim neočekivano: kompletan prvi tim je odbio da putuje u Bijeljinu o čemu je „Glas komuna" 5. juna obavijestio svoje čitaoce. „Vjerovali ili ne: **Sloga je otputovala u Bijeljinu s podmlatkom.** Kompletna ekipa prvog tima je odbila da putuje, te je trener Salihović bio primoran da iz podmlatka regrutuje najbolje juniore. I pored toga, susret je izgubljen sa tijesnim rezultatom, a sa malo više sreće mogao je biti osvojen bod." Iz izvještaja „Glasa komuna" saznajemo da je Sloga u Bijeljinu nastupila sa ovim timom: Mujagić, Nalić, Buljubašić, Kurtović, Muharemović, Mustajbašić, Valenta, Lukić, Topić, Škoronja, Salihović. I pored poraza, Sloga je dobila kapital, dobila je talentovane juniore – Mujagića, Valentu, Topića, Kurtovića, Nalića, Salihovića... Utakmica u Bijeljini je pokazala nekoliko važnih fudbalskih istina: 1. Doboj je uvijek imao vrelo talenata u kome su rođeni brojni vrsni fudbaleri, 2. Fudbalski odnosi su vrlo složeni i komplikovani, naročito u amaterskom fudbalu kakav smo tada tada imali, 3. Ekipu koja ostvari dobar rezultat kao što je to bilo kada je Sloga deklasirala Iskru, treba nagraditi. U suprotnom, igrači se osjećaju prevareni i to donosi bunt, nezadovoljstvo kakvo je bilo pred odlazak u Bijeljinu. „Glas komuna" nije donio komentar o završetku takmičenja u Međuzonskoj ligi, niti o Slogi. Kad je igrala slabo, svi su dizali ruke od Sloge, pa čak i novine. U ovoj sezoni je ostvarila slabe rezultate: prvi i drugi dio prvenstva bili su gotovo identični što brojke najbolje svjedoče,

jesen:	13	5	1	7	19:23	11
proljeće:	13	5	1	7	23:31	11

Razlika je gotovo nebitna i odnosi se samo na broj datih i primljenih golova. U oba slučaja je negativan, u jesen minus četiri (–4), u proljeće minus osam (–8). Dakle, ekipa je u drugom dijelu prvenstva bila slabija za četiri gola, sve ostalo je jednako: broj odigranih utakmica (13), broj pobjeda (5), broj neriješenih utakmica (1), broj poraza (7) i broj osvojenih bodova (11).

Sloga je osvojila 12. mjesto, a njen ukupan bilans, izražen u brojkama, izgledao je ovako:

12. Sloga	**26**	**10**	**2**	**14**	**42:54**	**22**

Bila je to jedna od najtežih i najneuspješnijih sezona Sloge, u vrijeme kada se klub borio sa mnogim teškoćama koje će biti savladane tek za godinu–dvije. Dobojski fudbal će iz tih problema izaći jači, krenuti krupnim korakom napri–

jed, zaigraće ponovo u kvalifikacijama za Drugu ligu, ali će taj cilj ostvariti tek osamdesetih godina dvadesetog vijeka.

MEĐUZONSKA LIGA 1964/65.

1.	Bosna (V)	26	18	6	2	58:19	42
2.	Bratstvo	26	14	7	5	48:18	35
3.	Bosna (S)	26	15	5	6	58:18	35
4.	Pretiz	26	13	5	8	60:53	31
5.	Jedinstvo	26	11	5	10	48:37	27
6.	Borac	26	12	3	11	42:37	27
7.	Rudar (Lj)	26	11	4	11	52:39	26
8.	ZSK	26	12	1	13	45:42	25
9.	Iskra	26	9	6	11	38:59	24
10.	Igman	26	9	5	12	46:52	23
11.	Partizan	26	8	6	12	30:35	22
12.	**Sloga**	**26**	**10**	**2**	**14**	**42:54**	**22**
13.	Radnik	26	5	5	16	34:70	15
14.	Rudar (K)	26	4	2	20	28:68	10

1965/66.
STIGLA POJAČANJA

U ljeto 1965. godine kormilo prvog tima Sloge povjereno je treneru Miju **Milićeviću,** ambicioznom i vrijednom čovjeku koji je sebi postavio cilj da ekipu povede ka gornjem dijelu tabele i da sezona **1965/66.** bude uspješnija od prethodne. Pred start prvenstva Milićević je okupljenim novinarima rekao: „Tokom ljeta niko nas nije napustio, a dobili smo pojačanja – **Jazbeca** iz teslićkog Proletera i **Dubravca** iz gračaničkog Bratsva. U septembru se iz Armije vraćaju Hadžić i Bećarević. Na raspolaganju imamo dobar izbor igrača, to su – Šuvak, Komljenović, Selić, E. Mulalić, Čerimagić, Đulbić, Kovačević, F. Mulalić, Dujković, Lazić, Sučić, Jazbec, Hadžić, Bećarević, Salihović, Valenta, Muharemović, Kurtović, Jerbić, Mujagić, Herceg, Dubravac, Topić, Preldžić, Hadžikadunić, Lukić, Šafarek. Sa ovim fudbalerima Sloga će igrati značajnu ulogu u Međuzonskoj ligi."

Takmičenje je počelo 22. avgusta 1965. godine, u ovu sezonu Sloga je ušla sa novim trenerom i promijenjenim Tehničkim štabom, spremnijom i jačom ekipom. Međuzonska liga je u sezoni 1965/66. bila sastavljena od 14 klubova; bili su to: **Partizan** (Sarajevo), **ZSK** (Zenica), **Slaven** (Zivinice), **Jedinstvo** (Brčko), **Bratstvo** (Travnik), **Pretis** (Vogošća), **Igman** (Ilidža), **Borac** (Bosanski Šamac), **Jedinstvo** (Bihać), **Pofalički** (Sarajevo), **Iskra** (Bugojno), **Sloga** (Doboj), **Rudar** (Ljubija) i **Bosna** (Sarajevo).

U prvom kolu Sloga je putovala u Bugojno, igrala sa Iskrom i izgubila 0:1. Nije to bilo nikakvo iznenađenje, minimalan poraz na gostujućem terenu i nije bio tako loš. Sloga je startovala sa dosta izmijenjenim sastavom. U Bugojnu su nastupili: Đulbić, Hadžikadunić, Muharemovć, Emir Mulalić, Šuvak, Dujković, Valenta, Čerimagić, Fuad Mulalić, Jazbec i Škornja.

Kada su napuštali stadion u Bugojnu, fudbaleri Sloge i njihov trener Miličević nisu ni slutili da će na početku prvenstva izgubiti četiri utakmice zaredom. To će se upravo dogoditi! Ako se poraz u Bugojnu mogao očekivati, ovaj u drugom kolu sa Rudarom u Doboju došao je kao grom iz vedra neba. Rudar iz Ljubije je bio bolji, dobio je prvo poluvrijeme 1:0, na kraju utakmice bilo je 2:0 za goste. Bio je to loš znak za Slogu koja je u trećem kolu imala teško gostovanje u Sarajevu. I taj meč je Sloga izgubila (0:1). Dakle, u prva tri susreta tri poraza. Da sve bude za Slogu gore, u četvrtom kolu je morala opet na put, sada u Zenicu gdje je imala veliko iskušenje. U ovom susretu je pretrpjela pravu katastrofu, primila je šest golova, a nije postigla ni jedan.

Ni činjenica da je u prva četiri susreta tri puta gostovala nije mogla poslužiti kao opravdanje za tako loš start. Preokret je došao u petom kolu kada je kod kuće savladala Pofalićkog iz Sarajeva (2:1). Fuad Mulalić je u 15. minutu podigao gledalište na noge, postigao je ljep gol i to je bio dobar znak da bi konačno mogla stići i pobjeda. Gosti se nisu predavali, uspjeli su da izjednače i tim rezultatom (1:1) završeno je prvo poluvrijeme. Tek u finišu utakmice Muharemović postiže drugi gol za Slogu koja je uspjela da do kraja susreta sačuva minimalnu prednost (2:1) i da pobijedi. Izvještač „Glasa Komuna", Zlatko Mišković dao je svoju ocjenu ove utakmice: „Sloga je osvojila prve bodove u ovom prvenstvu, a „žrtva" Dobojlija bio je sarajevski Pofalićki. Sloga nije pružila dobru igru, previše soliraju igrači u napadu."

Sloga je nastupila u ovom sastavu: **Dubravac, Hadžikadunić, Kovačević, Muharemović, Šuvak, Sučić, Selić, Dujković, Fuad Mulalić, Čerimagić i Emir Mulalić**.

Pobjeda protiv Pofaličog djelovala je stimulativno na ekipu koja je dobila samopouzdanje što se vidjelo već u sljedećem susretu sa Borcem u Bosanskom Šamcu. Utakmica je završena bez pobjednika (1:1), a interesantno je da su oba gola postigli fudbaleri Sloge: Emir Mulalić je zatresao Borčevu mrežu, a Šuak mrežu svoga golmana Dubravca. Zanimljivo je podsjetiti da je „Glas komuna" prvu put (poslije šestog kola) objavio tabelu Međuzonske lige. Šamački Borac je igrao odlično i stalno je u prvih šest kola bio u vođstvu. Sloga je zbog lošeg starta držala začelje, a nakon 6. kola nalazila se na 11. mjestu.

1. Borac	6	4	2	0	14:6	10
11. Sloga	**6**	**1**	**1**	**4**	**3:12**	**3**

Poslije četiri porza u sljedeća četiri susreta Sloga je ostvarila tri pobjede i jedan remi i tako znatno popravila položaj na tabeli. Drugu pobjedu Dobojlije su ostvarile na svom terenu protiv Pretisa iz Vogošće. Bio je to težak meč u kome je Muharemović u 67. minutu postigao taj značajan gol koji je Slogi donio dva boda. Prvu pobjedu na strani Dobojlije su ostvarile na teškom meču u Brčkom. Bilo je očigledno da je Sloga popravila formu, u ovoj utakmici je odbrana podnijela veliki teret. Navala je ispunila očekivanja, a golove su postigli – Dujković, Selić i Lukić. Sloga je igrala u ovom sastavu: Đulbić, Hadžikadunić, Kovačević, Mulalić, Šuvak, Sučić, Selić, Komljenović, Muharemović, Dujković i Lukić. Bilo je očigledno da trener Miličević ima na raspolaganju veliki broj fudbalera, ali da još traži tim.

Sljedeće dvije utakmice Sloga je rezimirala, kod kuće sa sarajevskim Partizanom (1:1) i u Živinicama sa Slavenom (2:2). Neriješen rezultat u Živinicma predstavljao je uspjeh, a remi sa Partizanom, koji se borio za opstanak, bio je neuspjeh. I pored toga, može se reći da je poslije lošeg starta Sloga odigrala šest utakmica bez poraza. I onda se opet dogodilo iznenađenje: Sloga je na svom terenu, u 11. kolu, izgubila od Bratstva (0:1). Ali treba podsjetiti da je Bratstvo u ovom prvenstvu bilo najbolje i da je na kraju prvo stiglo na cilj pa zbog toga i taj minimalni poraz ne bi trebalo da bude iznenađenje. Ono što je Sloga izgubila kod kuće, nadoknadila je već u sljedećem susretu, na Ilidži sa Igmanom gdje je pobijedila 1:0.

Prvi dio prvenstva završenje 14. novembra 1965. godine kada su odigrane utakmice 13. kola. Sloga je kod kuće savladala ekipu Jedinstva iz Bihaća 3:1. Golove su postigli Šuvak, Mulalić i Šafarik. Dobojlije su, poslije jako lošeg starta, uspjele da sakupe 13 bodova. Da su imali bolji start, mogli su čak biti i jesenji prvaci. Prvo mjesto osvojio je Borac koga su u

Fudbaleri Sloge sa cvijećem su ispratili svoga prerano preminulog predsjednika Tona Olivu

stopu pratili Bosna i Jedinstvo iz Bihaća, dok je Sloga ostala na 10. mjestu. Borac nije odigrao utakmicu u 12. kolu pošto je tog dana imao meč u Kupu Jugoslavije sa zeničkim Čelikom. Meč iz 12. kola je naknadno odigrao.

1. Borac	12	7	3	2	25:15	17
2. Bosna (S)	13	7	2	4	31:20	16
3. Jedinstvo (Bi)	13	7	2	4	26:16	16
10. Sloga	**13**	**5**	**3**	**5**	**14:19**	**13**

Trener Mijo Milićević je u analizi prvog dijela prvenstva naglasio da su neke zvijezde bile nestašne, da su se ponašale kao umišljeni mali Napoleoni i da to treba spriječiti. Tokom jeseni u ekipi Sloge nastupila su 23 fudbalera, dok su samo 3 igrača igrala u svim susretima (Hadžikadunić, Muharemović i F. Mulaić). Strijelci su podbacili, nalaze se na 12. mjestu. Najbolji strijelac je Fuad **Mulalić** sa 3 pogotka što je vrlo skromno. Preduzete su mjere za poboljšanje discipline. Popravljena je materijalna situacija u klubu.

Ono što je bilo značajno za Slogu je činjenica da je trener Milićević uveo u ekipu nekoliko mladih igrača koji su unijeli sasvim novo raspoloženje u redove Dobojlija. Zahvaljujući tome napravljen je preokret protiv Pofalićkog u Doboju kada su osvojeni prvi bodovi. Moral ekipe je porastao pa su na gostovanju u Šamcu, protiv vodećeg Borca, osvojili jedan bod. Ekipa je nastavila sa dobrim igrama, a najbolju je pružila u posljednjem kolu protiv Jedinstva iz Bihaća. Tokom jeseni je mnogo fudbalera prošlo kroz prvi tim što je najbolja ilustracija da trener Milićević nije imao ni malo lagan zadatak. Stvaranje tima tokom prvenstva je najteži proces i negativno se odražava na rezultate što se i tada dogodilo.

Poslije gotovo četiri mjeseca pauze, takmičenje u Međupodsaveznoj ligi nastavljeno je 10. marta 1966. godine. Toga dana Sloga je u okviru 14. kola igrala na svom terenu protiv bugojanske Iskre i izgubila 0:2. Izvještači sa ove utakmice javili su da je to bila komedija, a ne fudbal, da su gosti došli da pretrpe što manji poraz, a vratili se kući sa dva boda. Domaći fudbaleri su igrali komotno, suviše su solirali i to su gosti iskoristili i kaznili ih sa dva gola i oduzimanjem bodova. U sljedećem kolu Sloga je gostovala u Ljubiji i glatko izgubila od Rudara (0:3). Dvije utakmice, dva poraza, to je loš start, ali je bolji nego onaj jesenji.

U 16. kolu Sloga je ugostila sarajevsku Bosnu i pobijedila je 1:0. Interesantno je da je Muharemović još u 1. minutu postigao gol i da se očekivala visoka objeda Sloge, ali su se njeni fudbaleri rano zadovoljili tim jedinim golom. No, u ovom susretu bodovi su bili najvažniji, a oni su pripali Slogi koja je igrala sa ovim timom: Dubravac, Hadžikadunić, Kovačević, Muharemović, Šuvak, Nalić, Jusić (Lukić), Šafrik, Mulalić, Dujković i Prohić. Sloga je i dalje bila u donjem dijelu tabele.

11.	**Sloga**	**16**	**6**	**3**	**7**	**15:24**	**15**

U sljedećoj utakmici, ponovo kod kuće, Sloga je igrala sa zeničkim Zskom, nije bilo golova pa je svakoj ekipi pripao po jedan bod. Sloga je nastavila da igra slabije što se vidjelo i protiv Pofalćkog u Sarajevu gdje je glatko izgubila – 1:3. Ni u sljedećem susretu sa Borcem na svom terenu nije uspjela da pobijedi, igrala je neriješeno 1:1 i osvojila samo bod. Zatim je uslijedilo gostovanje u Vogošći i poraz od 0:1. Bio je to period nestabilne forme, loših rezultata, ali je uslijedio i jedan bljesak, u Sarajevu protiv Partizana kada je ostvarena minimalna pobjeda (1:0). Sloga je poslije 22. kola bila deseta na tabeli.

10.	**Sloga**	**22**	**8**	**5**	**9**	**20:30**	**21**

U posljednja četiri susreta Dobojlije su ostvarile dvije pobjede i dva poraza. Prvo su, u okviru 23. kola, savladali Slavena iz Živinica (3:1), zatim su gostovali u Travniku i izgubili od Bratstva 1:3. Od svojih navijača oprostili su se u 25. kolu protiv Igmana sa Ilidže, pobijedili su 3:2; golove su postigli Selić, Jusić i Muharemović, a za goste Miklaušević. Sloga je igrala sa ovim timom: **Đulbić, Hadžikadunić, Kovačević, Muharemović, Šuvak, Sučić, Selić (Valenta), Lazić, Šafarik, Jusić i Lukić.** Posljedni meč Dobojlije su igrale u Bihaću i izgubili od Jedinstva 0:4. Bio je to kraj prvenstva u kome je Sloga osvojila 10. mjesto. Travničko Bratstvo je osvojilo prvo mjesto i otišla u kvalifikacije za ulazak u Drugu saveznu ligu.

Ambicije i planovi Sloge bili su mnogo veći od plasmana koje je ekipa postigla u ovoj sezoni. Bilo je to prvenstvo u kome je vršena smjena generacija, stvaran novi tim, sređivani odnosi u klubu. Bila je to posljednja sezona krize koja je trajala šest godina. Već u narednom prvenstvu, Sloga će se boriti za prvo mjesto.

MEĐUZONSKA LIGA 1965/66.

1.	Bratstvo	26	17	3	6	58:31	37
2.	Pretis	26	16	5	5	47:30	37
3.	Rudar	26	15	5	6	54:29	35
4.	ZSK	26	11	8	7	52:23	30
5.	Bosna	26	14	2	10	61:42	30
6.	Slaven	26	14	2	10	44:44	30
7.	Borac	26	10	7	9	36:36	30
8.	Iskra	26	11	4	11	31:41	27
9.	Jedinstvo (Bi)	26	11	3	12	50:43	26
10.	**Sloga**	**26**	**10**	**5**	**11**	**27:40**	**25**
11.	Partizan	26	8	6	12	32:44	25
12.	Jedinstvo (Bč)	26	7	6	13	38:43	22
13.	Pofalićki	26	6	3	17	43:59	20
14.	Igman	26	2	1	23	18:86	5

1966/67.

OLIVA DONIO PREOKRET

Prekretnica je učinjena u ljeto 1966. godine kada je izabrana nova uprava Sloge. Višegodišnjem lutanju i posrtanju došao je kraj. Na čelu nove uprave bio je jedan agilan, obrazovan i razuman čovjek – Tono **Oliva**. Do rasula je došlo kada je Sloga neuspješno završila kvalifikacije za ulazak u Drugu ligu. Šest dugih i teških godina su prošle, predsjednik Oliva obraća se novinarima smireno: „Treba vremena da se zaliječe rane. Budite strpljivi, dajte nam podršku da istrajemo. Sada nastojimo da rješavamo probleme, jedan za drugim. U ovom trenutku Sloga može dobiti kvalitetne igrače, ali ih ne može zaposliti. Obraćajući se dobojskim novinarima daleke 1966. godine, predsjednik Oliva je govorio i ovo. – **Žalosno je da klub koji postoji 20 godina nema nikakvu dokumentaciju o svom radu.** Neka se sutra pokrene pitanje stvaranja pisane istorije Kluba, sumnjam da bi ona mogla vjerodostojno da se registruje. To ne treba zamjeriti samo prethodnoj upravi, nego i ranijim upravama...." („Glas komuna, 3. avgusta 1966. godine).

Koliko je taj čovjek bio seriozan i koliko je ispravno sagledavao prošlost, sadašnjost i budućnost, potvrđuju i njegove naprijed izgovorene riječi. Ovaj autor prihvatio je zadatak da ostvari „nemoguće" o čemu je predsjednik Tono Oliva govorio. U vrijeme kada je on iznio taj problem, Sloga je postojala 20 godina; u vrijeme kada je ovaj autor krenuo da piše istoriju Sloge, Klub je postojao već 61 godinu. A u tih 40 godina poslije Olivine „vladavine" Sloga takođe nije sačuvala nikakvu dokumentaciju o svom radu. Koliko je trebalo rada, truda, pronicljivosti i „borbe" da se istraži, objedini i napiše ova knjiga. Učinio sam to s velikim motivom, da je poklonim svim generacijama Sloge, od 1945. godine pa do vječnosti...

No, vratimo se u ljeto 1966. godine kada je učinjena prekretnica u Slogi i dobojskom fudbalu. Srećna je okolnost bila što je uz dolazak jednog takvog predsjednika, istovremeno u Slogu stigao i proslavljeni as Franjo **Glazer**, jedan od najboljih golmana koje je Jugoslavija imala; između dva svjetska rata jedan od najboljih u Evropi. Kao trener pomogao je mnogim klubovima među kojima je i Sloga i zato mu Doboj duguje veliku zahvalnost.

I još jedan važan i veliki momenat u životu Sloge i dobojskog fudbala desio se

tog ljeta 1966. godine. Predsjednik Tono Oliva u svom prvom obraćanju novinarima tada je naglasio i ovo: „Obezbijeđena su početna sredstva za novi stadion koji bi trebalo ove godine da počne da se gradi. Klub se trenutno nalazi u solidnoj finansijskoj situaciji" („Glas komuna, 3. avgust 1966. godine). Sloga se u toj 1966/67. sezoni takmičila u Tuzlanskoj zoni koja je imala 14 klubova, sa širokog prostora: Bijeljina – Doboj – Odžak. U toj ligi su igrali: **Sloga** (Doboj), **Tošk** (Tešanj), **Jedinstvo** (Brčko), **Radnik** (Bijeljina), **Borac** (Bosanski Šamac), **Jedinstvo** (Odžak), **Napredak** (Modriča), **Željezničar** (Doboj), **Zvijezda** (Gradačac), **Tekstilac** (Derventa), **Rudar** (Bukinje), **Budućnost** (Banovići), **Slaven** (Živinice), **Hajduk** (Orašje).

Sa velikim interesovanjem, se očekivao početak prvenstva: žrijeb je Slogi dodijelio derbi u prvom kolu. Otvaranje sezone bilo je Doboju, u lokalnom derbiju sa Toškom samo 0:0 i razočarenje ljubitelja fudbala, a naročito navijača Sloge. Za Slogu su igrali: Đulbić, Muharemović, Kovačević, Nalić, Šuvak, Sučić, Kikić, Lazić, Mulalić (Hadžikadunić), Džakić i Prohić. Tošk je izveo ovaj tim: Zejnilović, Šeremet, Gverić, Jahić, Šaćirbegović, Sarić, Muratović, Bukvić, Smailbegović, Dautefendić. Trener Franjo Glazer je debitovao u ovom derbiju, u lijepoj atmosferi, ali ne i u naročito dobroj utakmici.

Dakle, start je bio neuspješan; poslije remija sa Toškom došao je poraz (1:3) u Brčkom. Jedinstvo je pružilo odličnu igru i zasluženo pobijedilo. Tek u 3. kolu Sloga će ostvariti pobjedu: savladan je bijeljinski Radnik 2:0, a prve golove u Doboju, u ovoj sezoni, postigli su Dujković i Čerimagić. Izvještači su javili da je Sloga propustila priliku za veću pobjedu. Zatim je došla jedna neobična utakmica u četvrtom kolu; odigrana je u Doboju, a njeni akteri bili su Sloga i šamački Borac. Sloga je krenula silovito i već u 30. minutu vodi 3:0, Fuad Mulalić je postigao dva, a Lazić jedan gol. Navijači su u transu, očekuju nastavak serije, Borac je pred katastrofom. Ali fudbal ne bi bio to što jeste da se upravo u njemu ne događaju veliki preokreti, takav se dogodio i u ovom susretu: Sloga je stala, Borac krenuo, postigao pet golova i pobijedio 5:3! Poslije četvrtog kola Zvijezda iz Gradačca je bila na 1, a Sloga na 10. mjestu.

1.	Zvijezda	4	3	0	1	15:7	6
10.	**Sloga**	**4**	**1**	**1**	**2**	**6:8**	**3**

Tu neobičnu utakmicu sa Borcem, Sloga je odigrala 18. septembra 1966. godine. I u naredna dva susreta neće blistati, igraće daleko ispod svojih mogućnosti i od moguća četiri osvojiti samo jedan bod. Prvo je u Modriči remizirala sa Napretkom (1:1) da bi zatim kod kuće izgubila (1:2) od Slavena iz Živinica. Interesantno je podsjetiti da je i u ovom susretu Sloga počela odlično, u 10. minutu je vodila 1:0; efektan gol postigao je Čerimagić. Sloga je držala vođstvo do 60. minuta, imala je prilike i da poveća, ali je onda sve pokvarila, Slaven je postigao dva gola i odnio bodove u Živinice.

Svaki početak je težak a pogotovo kada treba u hodu pronaći tim, a to je trener Glazer i činio. Tek u 7. kolu Sloga je krenula kako treba, bila je to prva njena dobra igra i značajna pobjeda ostvarena protiv Rudara u Bukinju (2:1). Lijepe golove dali su Čerimagić i Prohić. Za Slogu su igrali: **Đulbić, Muharemović, Kovačević, E. Mulalić, Šuvak, Sučić, Valenta, F. Mulalić, Džakič, Čerimagić, Prohić (Lukić)**. Bukinje, 9. oktobra 1966. godine.

Pobjeda protiv Rudara bila je podstrek za bolje igre i osvajanje bodova. U 8. kolu Sloga na svom terenu dočekuje Zvi–

jezdu iz Gradačca, pobjeđuje 1:0 i osvaja dva nova boda. Fudbaleri Sloge su igrali strpljivo, stvarali prilike da bi Muharemović u 82. minutu postigao taj očekivani gol, jedan ali vrijedan. Bila je to nova pobjeda Sloge koja se popela na 9. mjesto.

9.	**Sloga**	**8**	**3**	**2**	**3**	**11:12**	**8**

Susreti između Sloge i Tekstilca su stari dobri derbiji, u Doboju i Derventi, uvijek! Tako je bilo i sada u 9. kolu, utakmica je odigrana u Derventi pred 3.000 gledalaca. Izvještači su javili da se za posljednjih pet godina u Derventi nije okupilo toliko gledalaca. Navijačke kolone kretale su se iz Doboja, cijela Derventa je željela da vidi taj meč. Bilo je dosta prilika za golove, postignuta su dva, prvo Nikolić u 17. minutu za Tekstilac, a zatim Valenta u 43. za Slogu. Bodovi su podijeljeni, Sloga se lagano pela na tabeli.

Malo je klubova u Tuzlanskoj zoni koji su znali da iznenade kao Sloga, pozitivno i negativno, kako kad. U 10. kolu Sloga je negativno iznenadila: kada su svi očekivali njenu sigurnu pobjedu protiv Budućnosti iz Banovića, Dobojlije su indolentno ušle u ovaj meč, nisu postigli čak ni jedan gol. Na kraju je bilo 0:0, Sloga je pokvarila uspjeh koji je postigla u Derventi. Još jednom se potvrdilo da je „formula – lako ćemo, najgora formula".

I poslije utakmice sa Budućnosti fudbaleri Sloge ostali su na nogama; u 11. kolu u Orašju Sloga je pobijedila Hajduka 2:0. Ovaj meč su Dobojlije naknadno odigrale zbog kup utakmice sa mostarskim Veležom, koju su izgubili 0:3. U posljednjem jesenjem susretu, na svom terenu, pobijedili su ekipu Željezničara 2:0. Komšijski derbi odigran je po snijegu. Ovo je Slogi bila četvrta pobjeda, a Želji 11. poraz zaredom. U tom trenutku Sloga je bila 9. na tabeli, a Željezničar 14. bez i jednog boda. U ovoj utakmici golove su postigli Lukić i Muharemović.

Kraj prvog dijela prvenstva "plavi" su dočekali u Odžaku, igrali su sa Jedinstvom i izgubili 0:1. U tom trenutku je Borac prvi na tabeli iako je imao utakmicu manje. Kada je odigrao zaostala dva susreta pao je na treće mjesto. Sloga je naknadno igrala poništenu utakmicu sa Slevenom iz Živinica i pobijedila 2.0 (1:0). Strijelci su bili Džakić u 8. i Muharemović u 70. minutu. Kada je odigrala sve utakmice iz prvog dijela prvenstva, plasirala se na 5. mjesto.

5.	**Sloga**	**13**	**6**	**4**	**3**	**17:12**	**16**

Dobojski Željezničar bio je posljednji na tabeli, bez i jednog osvojenog boda.

14.	Željezničar	13	0	0	13	7:41	0

„Glas komuna" je komentarisao prvi dio prvenstva u Tuzlanskoj zoni. U komentaru se kaže: „Početak je bio vrlo slab, a finiš odličan. Što je prvenstvo odmicalo, sloga je igrala sve bolje. Planirano je 18. a osvojeno 16 bodova. Račun je pokvario Borac iz Bosanskog Šamca koji je u Doboju pobijedio, u neobičnoj utakmici u kojoj je Sloga vodila 3.0, došlo je do naglog preokreta i pobjede gostiju (5:3). To je bio šok za Slogu. Trener Glazer kaže da bi Sloga sa boljim startom bila jesenji prvak. Vinko Šuvak je bio najbolji Slogin fudbaler u jesenjoj sezoni."

Prvenstvo je nastavljeno 12. marta 1967. godine, Sloga je opet igrala sa Toškom, ali sada u Tešnju. Meč je sve do 88. minute imao rezultatsku ravnotežu, da bi onda Dautefendić postigao gol koji je Tošku donio pobjedu (1:0) i dva boda. Derbi je izgubljen, krenulo je loše, ali se "crveni" nisu predavali, sve misli okrenu–

li su susretu sa Jedinstvom iz Brčkog u 15. kolu. Utakmica je odigrana 19. marta 1963. godine. Sloga je zaigrala dobro i uspjela da savlada velikog rivala (2:1) golovima Kovačevića (17) i Šuvaka (65), dok je strijelac za goste bio Maslić u 38. minutu. Put do trijumfa nije bio lak; prvo poluvrijeme je završeno (1:1), a Sloga je tek u finišu postigla gol odluke. Pobjedu u derbiju ostvarili su: **Đulbić, F. Mulalić, Kovačević, E. Mulalić, Šuvak, Sučić, Valenta, Dujković, Muharemović, Prohić i Lukić.**

Pobjedom protiv Jedinstva Dobojlije su započele seriju uspjeha koju su nastavili u Bijeljini, u 16. kolu, savladali su Radnika 1:0. Presudila je zlatna noga Čerimagića, minut je 75. mreža Radnika se zatresla, gosti su se radovali i slavili minimalan trijumf, ali i dva velika boda koji su je podigli na četvrto mjesto.

4.	**Sloga**	**16**	**8**	**4**	**4**	**20:14 20**

Fudbaleri Sloge još su slavili trijumf u Bijeljini, a uslijedilo je novo gostovanje, sada u Bosanskom Šamcu. Opet se sve ponovilo, gotovo na identičan način: Sloga je strpljivo čekala priliku i dočekala je; akter lijepog gola bio je Čerimagić (82) i ponovo je ostvarena minimalna pobjeda i osvojena su dva velika boda. Izvještači su javili da je junak ove utakmice bio golman Đulbić koji je sjajno branio.

U lijepom raspoloženju dočekali su "crveni" 18. kolo i meč sa Napretkom iz Modriče. Utakmica je odigrana u Doboju, Sloga je priredila malu egzibiciju svojim navijačima, Čerimagić (62), Sučić (13) i Muharemović (70) postigli su tri efektna pogotka pa se meč završio 3:0 za domaće. Bila je to četvrta pobjeda u seriji, ekipa je već ozbiljno najavila kandidaturu za visok plasman. Na teškom gostovanju u Živinicama, u 19. kolu, Sloga je remizirala (1:1) sa Slavenom. Lukić je postigao gol za goste koji su uzeli bod vodećem Slavenu. "Plavima" je u Doboju priređen lijep doček.

Tako se stiglo do 20. kola kada su Dobojlije ugostile ekipu Rudara, golom Muharemovića postigle minimalnu (1:0) pobjedu, ali u ovom susretu najvažniji su bodovi, sve ostalo se brzo zaboravilo pa čak i brojne šanse koje su domaći imali i nisu iskoristili. Poslije 20. kola Sloga je druga na tabeli, a Slaven prvi.

1.	Slaven	20	12	4	4	37:20	28
2.	**Sloga**	**20**	**10**	**5**	**5**	**25:17**	**25**

Uvijek su susreti Sloge i Tekstilca bili derbiji, nešto posebno. Tako je bilo i u 21. kolu kada su Dobojlije ugostile Tekstilca. Meč je pobudio veliko interesovanje, oko 3.000 gledalaca napravilo je posebnu atmosferu. Igrači su bili inspirisani, viđena je odlična utakmica, mnogo uzbuđenja, lijepi golovi i pobjeda. „Glas komuna" je poslije utakmice pisao: „To se isplatilo vidjeti", Sloga je mogla postići i veću pobjedu".

Jednu od proljećnih pobjeda ostvarila je u Gradačcu: savladala je Zvijezdu 4:1, osvojila važne bodove i nastavila pripreme za finiš prvenstva. U finišu trke imala je veliko iskušenje u Banovićima. Bio je to meč 23. kola u kome su Dobojlije propustile prilikom da osvoje dva boda. Odbrana je igrala loše i kriva je za oba gola, dok je navala propustila nekoliko odličnih prilika. Tako je pobjedonosni hod zaustavljen u Banovićima. Da je pobijedila, Sloga bi vjerovatno bila prva. Ali, kada odbrana na jednoj utakmici dva puta „zaspe" onda se prime dva gola. Tako je bilo sa odbranom Sloge pa je poraz došao kao kazna za opuštanje. Jedini gol za Dobojlije u ovom meču postigao je Šuvak.

Do kraja trke Sloga nije imala snage da nadoknadi propušteno u Banovićima. Istina, ona je u 24. kolu kod kuće savladala Hajduka iz Orašja (4:0), ali joj to

nije bilo dovoljno da pretekne vodeće ekipe Slavena i Jedinstva iz Odžaka. Golove u Orašju postigli su Dujković u 14, Čerimagić u 19. i 54. i Lukić u 89. minutu. Sloga je pružila osrednju igru i lako došla do pobjede protiv Hajduka koji je bio predzadnji na tabeli.

Sve dileme oko 1. mjesta otpale su u 25. kolu. Tada je Sloga u lokalnom derbiju, bez problema, pobijedila ekipu Željezničara (2:0). Kovačević je dao oba gola. Međutim, Slaven je savladao Tekstilca u Derventi (1:0) i on je bio nedostižan. Pitanje prvaka praktično je bilo riješeno, Jedinstvo iz Odžaka imalo je teoretske šanse, ali Slaven nije dozvolio nikakvo iznenađenje. Pred posljednje 26. kolo vrh tabele izgledao je ovako:

1. Slaven	25	15	5	5	47:25	35
2. Jedinstvo (O)	25	15	4	6	42:31	34
3. Sloga	**25**	**14**	**5**	**6**	**38:21**	**33**

U posljednjem kolu fudbaleri Slavena igrali su kod kuće sa ekipom Budućnosti iz Banovića i pobijedili 6:0. Nisu željeli ništa da prepuste slučaju. Ta pobjeda donijela im je konačan trijumf. U Doboju je odigran derbi između Sloge i Jedinstva iz Odžaka. Ova utakmica nije rješavala prvaka, igrana je za prestiž: Jedinstvo je trijumfovalo 3:1 i zasluženo osvojilo drugo mjesto. Za Dobojlije ovaj meč nije imao draži jer je ranije sve riješeno. Naravno, za Slogu bi bilo ljepše da je pobijedila i osvojila drugo mjesto i da se trijumfalno oprostila od svojih navijača. Ovu utakmicu je igrala potpuno opušteno. Na kraju je aplauzom ispraćen sa terena, za postignuto treće mjesto. Plasman je bio neuporedivo bolji nego u prethodnih pet sezona.

Sloga je imala odličan tim, stručni štab i upravu, ali nije osvojila 1. mjesto. Gdje su razlozi tome? Kada je preuzeo ekipu prethodnog ljeta, trener Glazer je morao da nađe najbolji sastav, a to nije bilo ni malo lako. Za tako kratko vrijeme trebalo je pripremiti igrače, uigrati ekipu i naći prvu postavu. To se činilo u hodu, tokom prvenstva i zbog toga je ekipa na startu loše igrala. Tada su izgubljeni mnogi važni bodovi koji su na kraju nedostajali. Titulu je izgubila tamo gdje se najmanje nadala, na svom terenu protiv Borca (u 4. kolu) i u finišu prvenstva, u Banovićima (23. kolo).

"Crveni" su imali najbolji raspored u finišu prvenstva: u posljednja četiri susreta tri su igrali u Doboju: sa Hajdukom, Ž eljezničarom i Jedinstvom iz Odžaka. Imali su samo jedno gostovanje, u Banovićima protiv Budućnosti, Sloga je imala još neke pogodnosti u finišu: igrala je sa dvije posljednje ekipe na tabeli (Željezničar i Hajduk) gdje je mogla dobro popraviti gol-razliku. Kod kuće je igrala i sa direktnim konkurentom za prvaka, Jedinstvom iz Odžaka. Jedino gostovanje bilo je protiv Budućnosti koja se nalazila u sredini tabele. Te pogodnosti nije iskoristila i zato je propustila veliku priliku da osvoji prvo mjesto i da ode u kvalifikacije za Drugu ligu.

TUZLANSKA ZONA 1966/67.

1. Slaven	26	16	5	5	54:25	37
2. Jedinstvo (O)	26	16	4	6	45:32	36
3. Sloga	**26**	**14**	**5**	**7**	**39:24**	**33**
4. Borac	26	14	1	11	52:54	29
5. Tekstilac	26	11	6	9	53:34	28
6. Rudar	26	12	3	11	48:36	27
7. Jedinstvo (B)	26	10	6	10	47:40	26
8. Budućnost	26	9	8	9	33:44	26
9. Zvijezda	26	11	3	12	53:59	25
10. TOŠK	26	10	4	12	47:47	24
11. Napredak	26	10	2	14	44:50	22
12. Radnik	26	9	3	14	27:35	21
13. Hajduk	26	9	3	14	50:63	21
14. Željezničar	26	3	3	20	28:72	9

Tabela najbolje govori o igrama jedne ekipe tokom prvenstva. Slaven je bio najbolji, sa Jedinstvom je ostvario najviše pobjeda (16), izgubio je najmanje utakmica (5), imao je najbolju navalu koja je postigla 53 gola (toliko je postigla i 9. Zvijezda). Slaven je poslije Sloge imao i najčvršću odbranu koja je primila 25 golova, i na kraju ono što je najvažnije: osvojio je najviše bodova – 37.

Sloga je i pored neočekivanih i nepotrebnih poraza protiv Borca, Budućnosti i Jedinstva iz Odžaka osvojila visoko 3. mjesto. Da je dobila te utakmice, a mogla je, bila bi ubjedljivo prva. Interesantno je podsjetiti da je odbrana Sloge bila najbolja u Zoni, ali je navala podbacila. Samo su tri navale postigle manje golova od Sloge. U tome je i glavni razlog što Dobojlije nisu bili prvaci.

1967/68.
BURNE KVALIFIKACIJE

Prethodna sezona označila je novo poglavlje u igrama kluba, Sloga se borila za prvo mjesto, na kraju je bila treća, što su jedni smatrali uspjehom, a drugi neuspjehom. Sloga je u prošlom šampionatu imala – tim, stručni štab i upravu, ali nije izdržala do kraja, pa su navijači smatrali da je 3. mjesto neuspjeh. Priznanje zaslužuju trener **Glazer** i uprava na čelu sa Tonom **Olivom**. U novo prvenstvo je ušla sa novim šampionskim ambicijama. Ekipa se dobro pripremila, odigrala je i nekoliko kontrolnih takmica, a jedna je bila sa banjalučkim Borcem u Doboju. Pobijedio je Borac (3:2), u to vrijeme kvalitetnija ekipa koja se takmičila u saveznom rangu.

Prvenstvo u **Tuzlanskoj zoni** u sezoni **1967/68.** počelo je 20. avgusta 1967. godine. Sloga je startovala u Tešnju, igrala je odlično i pobijedila 1:0, golom Alića u 78. minutu. Novu sezonu je počela sa ovim timom: Đulbić, Kovačević, Dujković, Sučić, Šuvak, Nalić (Hadžič), Vasiljević, Mulalić, Zejnilagić, Krajina i Alić. Trku je povelo Jedinstvo iz Brčkog s kojim će Sloga voditi veliku borbu za prvaka.

I pored teškog rasporeda (prve dvije utakmice u gostima), Sloga je dobila tri susreta zaredom. Poslije Toška, pobijeđen je Slaven u Živinicama 4:2. To je onaj isti Slaven koji je samo mjesec-dva ranije vodio trku za prvaka sa Slogom i prvi stigao na cilj. Evo sada u novom šampionatu Sloga golovima Zejnilagića (2), Sučića i Krajine slavi ubjedljivu pobjedu. Dobojlije su pružili odličnu igru. Ovaj derbi odigran je 27. avgusta 1967. godine. O uspjehu Sloge u Odžaku opširno su pisale novine, „Glas komuna je donio veliki naslov: **„Blistava pobjeda Dobojlija“**.

Seriju pobjeda Sloga je nastavila i u trećem kolu kada je na svom terenu savladala Rudara (3:1). Opet je Zejnilagić bio dvostruki strijelac, dok je Krajina postigao jedan pogodak. Sa pola snage ostvarena je treća pobjeda. Nakon ovog kola Jedinstvo je bilo na čelu, a Sloga ga je vjerno pratila.

1.	Jedinstvo (Bč)	3	3	0	0	10:2	6
2.	**Sloga**	**3**	**3**	**0**	**0**	**8:3**	**6**

Četvrta prvenstvena runda donijela je promjene: Sloga je u Mramoru igrala neriješeno (2:2) sa Mramorom, dok je Jedinstvo u Brčkom savladalo ekipu Jedinstva iz Odžaka 2:0. Tako su Brčaci stekli prednost od jednog boda. Strijelci za Slogu bili su Krajina i Zejničagić, serija Dobojlija je prekinuta, ali bod na strani nije neuspjeh.

Sljedeće, 5. kolo, donijelo je novu promjenu na vrhu tabele, Sloga je kod kuće savladala Napretka (2:1), dok su Brčaci izgubili od Tekstilca (3:0) u Der-

venti. Tada je došlo do promjene: Sloga je bila prva, a Jedinstvo drugo. Zejnilagić je u ovom prvenstvu davao lijepe golove, protiv Napretka je bio dvostruki strijelac. Sloga je vodila 2:0, gosti su smanjili pred kraj susreta kada su se Dobojlije opustile.

1.	**Sloga**	**5**	**4**	**1**	**0**	**12:6**	**9**

Protiv prvaka svi imaju motiv da pruže najbolju igru. U ovu konstataciju uvjerila se Sloga već u narednom susretu u Šamcu kada je Borac zapeo iz sve snage, ali nije uspio da postigne više od tri gola. Slogina navala bila je efikasnija: Zejnilagić je ponovo dvostruki strijelac, a po jedan gol dali su Begić i Krajina i tako je na kraju bilo 4:3 za Slogu. Pohod na Bosanski Šamac završio se trijumfalno. Teško, ali zasluženo. Sloga je zadržala 1. mjesto na tabeli.

Da je Sloga tim iznenađenja pokazaće i u 7. kolu kada je uhvaćena na „spavanju". Budućnost je vodila 2:0, dobila prvo poluvrijeme, ali se onda Vasiljević razigrao i sa dva gola izjednačio (2:2) rezultat i spasio jedan bod. Jedinstvo iz Brčkog je izgubilo u Tešnju (0:2), pa je Sloga i sa remijem povećala prednost na dva boda.

1.	**Sloga**	**7**	**5**	**2**	**0**	**18:11**	**12**
2.	Jedinstvo (B)	7	5	0	2	26:8	10

U prvih sedam susreta Jedinstvo je imalo dva poraza, a Sloga ni jedan. Međutim, osmo kolo će donijeti novi preokret. U Brčkom je u 8. kolu odigran derbi: Jedinstvo je pobijedilo Slogu 3:1 i došlo je do smjene na čelu tabele: ponovo je Jedinstvo bilo prvo, a Sloga druga. Vjerovatno se to ne bi dogodilo da sudija Sabit Salković iz Tuzle u 84. minutu nije isključio centarhalfa gostiju Šuvaka i tada je sve krenulo naopako: Sloga je primila dva gola i izgubila derbi.

1.	Jedinstvo (BČ)	8	6	0	2	16: 8	12
2.	**Sloga**	**8**	**5**	**2**	**1**	**19:14**	**12**

Natron iz Maglaja je često igrao u istom rangu sa Slogom, tako je bilo i u ovoj sezoni kada su oba kluba jurišala na visok plasman. Poslije 8. kola Sloga je bila druga, a Natron treći na tabeli. U 9. kolu odigran je derbi između ova dva kluba, Sloga je kao domaćin trijumfovala 2:1. Natron se dobro držao, čak je prvi poveo; gol je postigao Suljaković u 72. minutu. Samo minut kasnije Zejnilagić je izjednačio (1:1). Isti igrač je u 88. minutu postigao i drugi pogodak pa je Sloga trijumfovala 2:1.

Dobar jesenji korak Sloga nije imala u Gradačcu gdje u 10. kolu gubi od Zvijezde (3:0). U „Glasu komuna" je poslije te utakmice izašao zanimljiv naslov: „**Mali gutaju velike**!" Sloga je počela da gubi korak, nepotrebno opuštanje skupo je koštalo Dobojlije. Neprijatno iznenađenje priredili su "crveni" i u narednom kolu, izgubili su kod kuće od Jedinstva iz Odžaka 0:1. U istom, 11. kolu, Jedinstvo iz Brčkog je pobijedilo Napretka u Modriči (2:0) i tada je razlika između 1. i 3. bila četiri boda. Tako je Sloga u dva susreta pokvarila sve ono što je do tada stvarala.

1.	Jedinstvo (Bč)	11	9	0	2	24: 9	18
3.	**Sloga**	**11**	**6**	**2**	**3**	**21:19**	**14**

Poslije ovih poraza Sloge u novinama je osvanuo naslov:

Potonuše lađe!

U komentaru „Glasa komuna" se kaže: „Gdje je mnogo baba, kilava su djeca. Uz aut-liniju Sloge je mnogo ljudi. Iz stručnog štaba i uprave tokom utak-

mice, za vrijeme igre daju savjete igračima i to se negativno odražava i na igru i na rezultat". – novinar kritikuje tu pojavu.

Posljednja dva poraza spustila su igrače Sloge "iz oblaka" na zemlju, počeli su ponovo da igraju angažovano i to je donijelo rezultat: u 13. kolu u Doboju je savladana Lokomotiva iz Brčkog 3:2. Golove za Slogu postigli su Šuvak (2) i Muharemović. Komentar u novinama je bio kratak: „Ne zna Sloga da postigne ubjedljivu pobjedu i kada je ubjedljivo bolja". Trijumf protiv Lokomotive ostvarili su: Đulbić, Dujković, Kovačević, Muharemović, Radić, Sučić, Vasiljević, Fedetov, Handžić (Mulalić), Šuvak, Lukić. Prvi dio prvenstva dobilo je Jedinstvo iz Brčkog, Sloga je bila četvrta, a razlika među njima iznosila je samo dva boda.

1. Jedinstvo (Bč)	13	10	0	3	27:11	20
4. Sloga	**13**	**8**	**2**	**3**	**25:21**	**18**

Posljednjim jesenjim kolom nije završena fudbalska jesen, ekipe su odigrale još dva kola iz drugog dijela prvenstva. Četrnaesto i 15. kolo odigrani su 19. i 26. novembra 1967. godine. Sloga je u 14. kolu ugostila Toška i pobijedila 1:0. Utakmica je bila teška i neizvjesna, sve do 55. minuta bilo je 0:0, a onda je Zejnilagić postigao lijep gol koji je Slogi donio pobjedu i dva boda. Derbi vječitih rivala pripao je Slogi; dok je Tošk dobro prošao. Ovim trijumfom Sloga se probila na 3. mjesto.

3. Sloga	**14**	**9**	**2**	**3**	**26:21**	**20**

Fudbaleri Sloge bili su domaćini i u 15. kolu; kod kuće su igrali sa Slavenom iz Živinica i pobijedili 4:0. Golove su postigli Sučić, Fedetov, Šuvak i Zejnilagić. Bio je to derbi vrha, briljantna pobjeda Sloge, a mogla je biti i veća. Sloga je igrala sa ovim timom: Đulbić, Dujković, Kovačević, Muharemović, Radić, Šuvak, Alić, Fedetov, Zejnilagić, Sučić, Valenta (Lukić).

Ovom utakmicom je spuštena jesenja zavjesa, ostalo je još 11 kola za proljeće.

Kada je završen prvi dio prvenstva i kada su prošli novogodišnji praznici, Uprava Sloge zazvonila je na sva zvona alarmirajući Gradu svoje probleme. „Glas komuna" u broju od 16. januara 1968. godine donosi veliki tekst sa naslovom preko cijele strane: „Na pomolu kolektivna ostavka Upravnog odbora". U komentaru se kaže: „Finansijska situacija potresa Slogu, klub je prinuđen da se finansira od svojih više nego skromnih minimalnih prihoda, dok u drugim gradovima ne žale da pruže novčanu i svaku pomoć svojim klubovima. Predsjednik Tono Oliva ističe da gubitak Sloge iznosi dva miliona dinara, a klubu treba tri miliona dinara da bi mogao normalno da funkcioniše. – Zbog nedostatka novca – govori Oliva – nismo u mogućnosti da angažujemo nekoliko dobrih fudbalera s kojima bismo bili prvi. Grad se maćehinski ponaša prema našim potrebama. Sloga je mala radna organizacija – 100 radnika, amatera, koji za svoj rad ne primaju novac. Ulazak u Drugu ligu donio bi nam nove prihode..."

Sasvim neočekivano iz Doboja je otišao trener Glazer, pripremama je rukovodio Boro **Vidoni**. Za nastavak prvenstva angažovana su pojačanja: **Zlopaša** je došao iz nikšičke Sutjeske, **Popadić** iz kikindskog Odreda, **Dubravac** iz travničkog Bratstva. Trener je računao i na talentovane igrače iz podmlatka – Ikića, Halilovića, Ibrahimefendića... U Slogi očekuju borbu za prvo mjesto.

„Glas komuna" je 14. februara 1968. godine donio tekst sa naslovom: „Uprava Sloge podnijela kolektivnu ostavku". Iz teksta saznajemo da je održana vanredna Skupština, ali se ništa nije promijeni-

lo. Uprava je ostala ista, Grad je obećao pomoć Slogi. Za trenera je angažovan profesionalac Branko Knez koji je ranije vodio Trešnjevku i Varteksa."

Proljećna sezona počela je 24. marta 1968. godine, Sloga je igrala sa Rudarom u Bukinju 1:1, a u novinama se kaže da je to neuspjeh. Strijelac za Slogu bio je Krajina (22), a za Rudar Kunto u 60. minutu. Prvu proljećnu utakmicu Sloga je odigrala u ovom sastavu: Đulbić, Dujković, Kovačević, Radić, Šuvak, Sučić, Alić, Fedetov, Krajina, Muharemović, Popadić (Vasiljević).

1.	Jedinstvo (Bč)	16	13	0	3	32:12	26
2.	**Sloga**	**16**	**10**	**3**	**3**	**32:22**	**23**

U svakom prvenstvu Sloga napravi po neko negativno iznenađenje. Tako je bilo i sada kada je u 17. kolu kod kuće igrala sa Mramorom 1:1. Krajina je poveo u 71, a Simić izjednačio u 82. minutu. Aludirajući na neangažovanu igru domaćih, novine su donijele naslov: „Balerine u kopačkama", Poslije ovog neuspjeha uslijedio je novi, sada u Modriči gdje je Sloga poražena 3:2. Tada je trka praktično bila riješena. Jedinstvo je pobijedilo u Derventi i odmaklo pet bodova. Izvještač kaže da su Slogi „potonule lađe" i da je zasluženo izgubila.

Kada ekipa u četiri proljećne utakmice postigne tri remija i jednu izgubi, onda ona i nije zrela za prvo mjesto. Tako je bilo sa Slogom koja je u Modriči izgubila korak sa Jedinstvom, a već u sljedećem susretu na svom terenu remizirala (1:1) sa šamačkim Borcem. Još jednom je kritika bila upućena navali Sloge za slabu igru i neefikasnost. U ovom susretu od brojnih prilika iskorištena je samo jedna i to tek u 83. minutu kada je Lukić postigao gol, izjednačio rezultat (1:1) i spasio bod.

Fudbaleri Sloge probudili su se tek u 20. kolu, tada su u Banovićima pobijedili ekipu Budućnosti (3:1). Bio je to prvi trijumf u nastavku trke, Kasno je stigla ta radost za navijače iz Doboja. Golove su postigli Lukić, Fedetov i Šafarik, a pobjeda je mogla biti i veća da navala poslije 3:0 nije stala. Ovaj meč odigran je 21. aprila 1968. godine. Poslije pobjede u Banovićima ekipa iz Doboja je i dalje bila druga, ali sa šest bodova manje od Jedinstva.

1.	Jedinstvo (Bč)	20	16	1	3	44:18	33
2.	**Sloga**	**20**	**11**	**5**	**4**	**39:28**	**27**

Trijumf u Banovićima ostvarili su: Dubravac, Muharemović, Kovačević, Radić, Suvak, Sučić, Popadić, Fedetov, Mulalić, Šafarik i Lukić.

U finišu prvenstva kada je već bilo kasno da se osvoji prvo mjesto Sloga je igrala bolje, poslije Banovića evo je u Doboju u 21. kolu u velikom derbiju sa brčanskim Jedinstvom. Sloga je pružila briljantnu igru i visoko porazila konkurenta. Golove su postigli – Fedetov u 15, Lukić u 47. i Muharemović u 63. minutu. Za derbi je vladalo veliko interesovanje, na stadionu se okupilo oko 2.500 gledalaca koji su aplauzom ispratili fudbalere Sloge. Meč je vodio Zvonko Užarević iz Tuzle. Poslije ove pobjede smanjena je razlika, ali zakasnjela.

1.	Jedinstvo (Bč)	21	16	1	4	44:21	33
2.	**Sloga**	**21**	**12**	**5**	**4**	**42:28**	**29**

Pobjedu u derbiju ostvarili su: Dubravac, Kovačević, Sučić, Muhare›mović, Šuvak, Handžić, Alić, Fedetov, Mulalić, Šafarik i Lukić.

I kada se očekivalo da Sloga nastavi seriju i da pokuša da u finišu napravi podvig, došlo je do novog poraza, sada od Natrona u Maglaju. Ekipa je pružila jednu

od najlošijih igara, a golman Dubravac je kriv za oba pogotka. Sloga je ponovo zaostala šest bodova i više nije bilo nikakvih šansi da pretekne Jedinstvo.

U posljednja četiri susreta postigla je tri pobjede, jedan meč je izgubila. U 23. kolu koje je odigrano 19. maja 1968. godine, Sloga je kod kuće savladala Zvijezdu 3:1. Interesantno je podsjetiti da su gosti poveli autogolom Sučića već u 5. minutu. Tek pola sata kasnije Popović je izjednačio na 1:1 i s tim rezultatom je završeno prvo poluvrijeme. U nastavku je Popović postigao još jedan gol, a Šafarik je u 89. minutu postavio konačan rezultat – 3:1.

Ritam Sloge je poremećen u 24. kolu kada je odložena utakmica sa Jedinstvom u Odžaku. To se dogodilo zbog iznenadne smrti predsjednika Sloge Tona Olive. Utakmica je naknadno odigrana, a Jedinstvo je pobijedilo. Posljednji meč u ovom prvenstvu Sloga je odigrala na svom terenu protiv Tekstilca i pobijedila 2:1. Bošnjak je prvo postigao gol za Slogu i to je bilo 1:0 (42. minut), a malo kasnije (44) zatresao je i vlastitu mrežu i tako je Tekstilac izjednačio. Pobjedonosni pogodak za Dobojlije dao je Fedetov u 52. minutu. Derbi je opravdao očekivanja, komplimenti su upućeni objema ekipama za požrtvovanu igru i dobar fudbal. Kraj prvenstva Sloga je dočekala u Brčkom gdje je pobijedila Lokomotivu 5:3; Fedetov i Popadić su dali po dva, a Alić jedan gol. Tako je trka i zvanično završena: Jedinstvo je prvo stiglo na cilj. Trijumf Brčaka bio je zaslužen, oni su od 26 utakmica čak 22 puta bili na čelu tabele. Sloga je osvojila drugo mjesto sa tri boda manje.

1. Jedinstvo (Bč)	26	17	4	5	59:28	38
2. Sloga	**26**	**15**	**5**	**6**	**52:36**	**35**

Fudbalski savez Jugoslavije 21. jula 1968. godine donosi odluku o formiranju četiri grupe Druge lige. Tako će se Sloga neočekivano, zaigrati u kvalifikacijama i pokušati da se domogne saveznog ranga takmičenja. Razigravala je za ulazak u Treću grupu – „Sjever“ sa Radničkim (Beograd), Jovalijom (Valpovo) i pobjednikom predtakmičenja: Dinamo (Pančevo), Metalac (Valjevo). Dinamo je bio bolji od Metalca i tako je za mjesto u Drugoj ligi odlučivao pobjednik u duelu Dinamo – Sloga. Prvi susret odigran je u Pančevu 11. avgusta 1968. godine, vodio ga je internacionalni sudija Vlado Tauzes iz Ljubljane. Domaći su poveli golom Arsenijevića u 59. minutu, **izjednačio je Vasiljević u 59.** i to je bio konačan rezultat što je za Slogu mnogo značilo. Svi su govorili o velikom uspjehu u Pančevu. Požrtvovanom igrom Sloga je osvojila bod protiv favorita. U „Glasu komuna“ se zaključuje da bi to trebalo biti dovoljno za revanš i konačan plasman u Drugu saveznu ligu. U beogradskom hotelu „Astorija“ u kome su bili odsjeli fudbaleri Sloge i rukovodstvo proslavili su taj uspjeh. Ostvarili su ga: **Đulbić, Dujković, Kovačević, Mulalić, Šuvak, Sučić, Alić, Popadić, Vasiljević, Fedetov, Lukić.** Dugo će ljubitelji fudbala u Doboju pamtiti 18. avgust 1968. godine. Pobjeda u revanšu vodila je Slogu u drugoligaško društvo. Kiša, koja je toga popodneva padala kao iz kabla, nije omela navijače da u rekordnom broju dođu na stadion. Izvještači su javili da ih je bilo oko 7.000! Poslije završetka susreta bili su razočarani; napustili su stadion; njihovi ljubimci su izgubili 1:2. Golove su postigli Bogdanović u 11. i Milenković u 25. za Dinamo, a **Vasiljević u 89. za Slogu.** Sudio je Strezo Trpkovski iz Skoplja. Tako je treći pokušaj Sloge da se domogne drugoligaškog društva ostab uzaludan. Dinamo je zasluženo trijumfovao. Sloga je nastupila sa ovim timom: Đučbić, Dujković, Kovačević, Mulalić, Šuvak, Sučić, Alić, Popadić, Vasiljević, Fedetov i Lukić.

Poslije utakmice smiren i realan, trener Sloge Stevan Pozder je izjavio: „Nismo iskoristili naše prilike. Idemo dalje čekajući novu šansu. Čestitam Dinamu." Petnaest godina kasnije, prilikom jednog boravka u Doboju, Pozder je rekao: „Ta generacija fudbalera Sloge dala je svoj maksimum. Više nije mogla. Objektivno gledano, Pančevci su imali znatno bolji tim."

Poslije duge krize, lutanja i posrtanja, ovaj plasman u kvalifikacije i ovi susreti sa Dinamom iz Pančeva bili su pravo osvježenje za ljubitelje fudbala u Doboju. Bili su to veliki praznici kada je čitav grad Doboj poželio da se nađe na stadionu Sloge. Interesovanje je daleko nadmašilo lokalne okvire, ljubitelji fudbala iz mnogih mjesta Bosne i Hercegovine došli su u Doboj da vide Slogu i Dinamo, al za sve te ljude nije bilo mjesta na stadionu koji je bio isuviše mali za jednu takvu priliku. Ovaj uspjeh bio je nagovještaj onoga što će kasnije doći, kada će Sloga 1983. godine izboriti učešće u drugoligaškoj konkurenciji.

TUZLANSKA ZONA - 1967/68.

1. Jedinstvo (Bč)	26	17	4	5	59:28	38
2. Sloga	**26**	**15**	**5**	**6**	**52:26**	**35**
3. Natron	26	13	5	8	63:37	31
4. Jedinstvo (O)	26	13	5	8	50:34	31
5. Tekstilac	26	11	6	9	35:47	28
6. Zvijezda	26	11	5	10	34:51	27
7. Mramor	26	8	10	8	56:49	26
8. TOSK	26	9	6	11	49:44	24
9. Slaven	26	10	4	12	32:42	24
10. Modriča	26	11	1	14	48:49	23
11. Budućnost	26	8	7	11	33:44	23
12. Rudar	26	7	7	12	34:52	21
13. Borac	26	6	7	13	39:46	19
14. Lokomotiva	26	6	2	18	30:72	14

1968/69.
PODVIG SLOGINIH PIONIRA

U sezoni **1968/69.** godine Tuzlanska zona je proširena sa 14 na 16 klubova, prvenstvo je bilo duže i uzbudljivije od prethodnog. Sloga je krenula sa starta sa željom da osvoji prvo mjesto, ambicije su bile velike, veliko je bilo i razočarenje njenih navijača. Sloga je trku završila tek na 9. mjestu! Imale su Dobojlije veliku priliku, ali su po starom običaju gubili tamo gdje se nisu nadali. Kada je bilo najvažnije oni su zatajili. Modriča je dugo vremena vodila trku i kada je bila pred ciljem, poklekla je. To je iskoristio šamački Borac i prvi stigao na cilj.

Prvenstvo je startovalo 25. avgusta 1968. godine: Sloga je ugostila šamačkog Borca i savladala ga 1:0, gol je postigao Šuvak u 69. minutu. Golman gostiju Pelešević je odlično branio i spasio Borca težeg poraza. U tom trenutku niko ne bi pomislio da će upravo taj Borac osvojiti 1. mjesto u Tuzlanskoj zoni. Sloga je započela trku sa ovim timom: **Đulbić, Dujković, Kovačević, Mulalić, Šuvak, Sučić, Vasiljević, Fedetov, Čulić (Alić), Galijašević i Šepl.**

Prve četiri utakmice Sloga je igrala po sistemu: kod kuće pobjeda, u gostima poraz. U drugom kolu izgubila je u komšiluku od Natrona. U Maglaju je viđen samo jedan gol koji je Natronu donio dva boda. Zatim je Sloga na svom terenu ugostila Jedinstvo iz Odžaka. Galijašević je u 26. minutu bio strijelac pogotka koji je Dobojlijama donio drugu pobjedu i nove bodove. Teško gostovanje u Banovićima i novi poraz, sada od Budućnosti - 1:3. Rezultat se kretao ovako - u 3. minutu - Galijašević 0:1; u 28. minutu - Đukić 1:1, u 75. minutu - Halilović 2:1; u 89. minutu - Hornung 3:1.

Prvi remi ostvarila je u 5. kolu, igrala je 1:1 sa Zvijezdom u Doboju. Bio je

to neuspjeh "crvenih" u utakmici u kojoj su gosti poveli u 60. minutu, gol je postigao Kikić. Sloga je spasila bod u 80. minutu, strijelac je bio Fedetov. Još jedan remi ostvarila je u derbiju sa Tekstilcom, u Derventi. Sloga uvijek bolje igra protiv jakih protivnika. Tako je bila i sada, bila je izrazito nadmoćnija, ali su njeni fudbaleri mnogo komplikovali i propustili niz šansi za pobjedu. Oba gola za Dobojlije postigao je Galijašević, dok su strijelci za Tekstilac bili Sirovina i Sinanović. Tako se derbi završio miroljubivo – 2:2. Tog 30. septembra 1968. godine u Derventi je bio pravi fudbalski praznik.

Poslije dva remija "crveni" su je na svom terenu savladali ekipu Bratstva iz Gračanice. Jedan gol donio je Dobojlijama dva boda, strijelac je bio Sučić u 55. minutu. Od 7. kola trku su vodili Slaven i Mramor dok je Sloga bila na 8. mjestu.

8. Sloga	**7**	**3**	**2**	**2**	**7:7**	**8**

U sljedeća tri susreta je osvojila pet bodova: prvo je u Bukinju sa Rudarom remizirala (2:2), zatim je kod kuće savladala Mramora 3:0, da bi onda u Tesliću pobijedila Proletera 1:0. U tom trenutku Dobojlije su bili u grupi vodećih na tabeli. Ali kada je trebalo potvrditi kvalitet potpuno su razočarali: na svom terenu su dozvolili ekipi Modriče da povede 3:0. Strijelci za Modriču bili su: Radović u 58, Cvijetiću 61. i 70. minutu. Sučić je spasio čast Sloge, postigao je počasni gol u 80. minutu. Derbi je posmatralo 2.500 gledalaca koji su na kraju susreta aplauzom ispratili goste. Bilo je to 11. kolo u kome je vrh tabele još više zamršen:

1. Modriča	11	7	1	3	34:11	15
2. Natron	11	7	1	3	20:13	15
3. Slaven	11	6	3	2	17:13	15
4. Sloga	**11**	**5**	**3**	**3**	**14:12**	**13**

Kvalitet fudbala u Tuzlanskoj zoni bio je zgusnut što i tabela potvrđuje. Sloga je pobjedom protiv Modriče mogla biti u vodećoj trojki, poraz je Dobojlije bacio na sedmo mjesto. U narednom, 1. kolu fudbaleri Sloge imali su još jedan meč koji im je pružao priliku za pobjedu. Bio je to susret sa Hajdukom u Orašju. Sloga je izgubila od autsajdera – 3:1. Nije to bio dobar uvod u derbi sa Slavenom. Odigran je u Doboju: Sloga je pobijedila 2:1, golove su postigli Alić i Galijašević, dok je pogodak za goste dao Babić, iz penala. Interesantno je podsjetiti da je poslije ove pobjede Sloga bila 8. na tabeli, a da je vodeća Modriča imala samo dva boda više. Tako su Dobojlije stekli izglede da se bore za 1. mjesto.

1. Modriča	13	8	1	4	36:13	17
2. Sloga	**13**	**6**	**3**	**4**	**17:16**	**15**

U 14. kolu Sloga je otišla u Bijeljinu pod bod, a vratila se kući sa oba. Lakše nego što je očekivala pobijedila je Radnika (3:0). Kovačević je bio strijelac jednog, a Priganica dva gola. Posljednju utakmicu u prvom dijelu prvenstva Sloga je igrala kod kuće sa Toškom. Derbi je završio bez pobjednika 1:1, a rezultatom su, naravno, bili zadovoljni samo gosti. Sloga je propustila priliku da se pobjedom oprosti od svojih navijača. Prvi dio prvenstva Dobojlije su završile na 7. mjestu.

7. Sloga	**15**	**7**	**4**	**4**	**21:17**	**18**

Jedinstvo iz Odžaka bilo je najbolje i prvo je stiglo na cilj. Tabela je bila dosta zgusnuta i to je govorilo o ujednačenosti kvaliteta fudbala u Tuzlanskoj zoni. Ekipe su otišle na dugi zimski odmor.

Prvenstvo je nastavljeno 9. marta 1969. godine: Sloga je gostovala u Bosanskom Šamcu i izgubila od Borca

– 0:1. Prvi proljećni meč je odigrala sa ovim timom: Đulbić, Spahić, Ibrahimefendić, Vasiljević, Šuvak, Fedetov, Priganica, Paravac, Galijašević, Zaimović (Kovačević), Kuvelja. U drugom dijelu prvenstva Sloga će potpuno razočarati, osvojiće svega 11 bodova. Osam utakmica će izgubiti, četiri dobiti i tri remizirati.

Poslije poraza u Šamcu, pobijeđen je Natron u Doboju (2:1). Izvještači su pohvalili obje ekipe naglašavajući da je viđen pravi derbi, da je tempo bio jak od 1. do 90. minute, da se igralo otvoreno, da je bilo mnogo lijepih akcija, šansi i kombinacija. Oba trenera: Stevan Pozder (Sloga) i Mehmed Galijašević (Natron) poslije utakmice su bili zadovoljni.

Međutim, u proljećnoj sezoni Sloga nije mogla da sastavi dvije pobjede. Poslije trijumfa protiv Natrona uslijedio je poraz od Jedinstva u Odžaku. Meč je pobudio veliko interesovanje, oko 2.500 posmatrača vidjelo je veliki derbi i pobjedu lidera na tabeli. Slogi je ostalo da čeka novu priliku. Bio je to meč sa Budućnosti u Doboju. Ali umjesto visoke pobjede, Sloga je dozvolila veliko razočarenje. Vodila je 3:0, na kraju je bilo 3:3! Priganica je u 1. minutu dao gol – 1:0, Paravac u 3. minutu – 2.:0 i ponovo Paravac u 6. minutu 3:0. Tako je Sloga za svega šest minuta vodila sa 3:0 i tada su svi na stadionu očekivali katastrofu gostiju, ali se to nije dogodilo. Fudbaleri Sloge su stali, predali sa lijepim snovima, gosti su strpljivo gradili svoje prilike i od 37. do 70. minute su anulirali prednost Dobojlija.

Od 20. do 26. kola, Sloga je „vozila" po sistemu: kod kuće pobjeda, u gostima poraz. Prvo je u Doboju pobijeđen Tekstilac 3:1 Galijašević je postigao dva, a Pariganica jedan gol. U 22. kolu Sloga gubi u Gračanicu od Bratstva (0:1), a jedini pogodak postigao je Mirašević u 30. minutu. Zatim u 23. kolu Sloga pobjeđuje Rudara iz Bukinja: Rade Vasiljević je postigao dva, a Galijašević jedan gol. Dobojlije su pružile slabu igru i osvojile oba boda. U 24. kolu ponovo gostovanje, sada u Mramoru i ponovo poraz (0:1). Poslije ove utakmice Sloga je sedma na tabeli sa učinkom:

7. Sloga	**24**	**10**	**5**	**9**	**33:30**	**25**

Bilo je to kolo važnih odluka: Jedinstvo iz Odžaka je izgubilo (0:2) u Derventi i izostalo tri boda za vodećom Modričom. Komentatori su ocijenili da je time Jedinstvo gotovo izgubilo sve šanse za 1. mjesto. Modriča je vodila trku, imala je čak 9 bodova više od Sloge.

1. Modriča	24	16	2	6	60:22	34

Utakmice između sloge i teslićkog Proletera bile su interesantne, pune obrta, šansi, golova, često i iznenađenja. Jedna takva odigrana je u proljeće 1969. godine. Sloga je bila domaćin, lijepo je primila prijatelje iz Teslića, ali na terenu se nisu „poznavali". Publika je bila zadovoljna: šest efektnih pogodaka, četiri u mreži Proletera i dva u mreži Sloge, na kraju bratski zagrljaj aktera derbija. Rade Vasiljević je bio dvostruki strijelac, po jedan gol za Slogu dali su Priganica i Kuvelja. Oba pogotka za Tesličane postigao je Hudolin. Svoju seriju „toplo-hladno" je završila u 26. kolu u Modriči. Tu je, u stvari Slogi bilo ledeno, primila je šest golova, a mogla je i više. Modriča je u ovom prvenstvu dva puta zagorčala život fudbalerima iz Doboja.

U posljednja četiri susreta Sloga je ostvarila vrlo loš bilans: dva poraza i dva remija, od mogućih osam bodova, osvojila je samo dva. Prvo je kod kuće remizirala s Hajdukom (2:2) jednim od fenjeraša na tabeli. Priganica i Vasiljević su postigli po jedan gol, ali je to bilo nedovoljno za navijače Sloge koji su u malom broju došli

na ovaj meč i razočarani otišli kući. Zatim je došao poraz u Živinicama, minimalan ali težak dva izgubljena boda. Posljednji meč na svom terenu u ovom prvenstvu Sloga je odigrala protiv bijeljinskog Radnika, vodila je 1:0 i tim rezultatom je završeno prvo poluvrijeme. U nastavku je Radnik imao snage da izjednači i da odnese bod kući. Navijači Sloge nezadovoljni rezultatom i plasmanom svojih ljubimaca razočarani su otišli sa stadiona. Prvenstvo u Tuzlanskoj zoni završeno je 15. juna 1969. godine. Toga dana odigrano je 30. kolo: Sloga je gostovala u komšiluku, u Tešnju. Bio je to tradicionalni derbi, uvijek zanimljiv i atraktivan. Tošk je bio bolji, zasluženo trijumfovao 3:1, Sloga u jednom od lošijih izdanja koje su u Tešnju vidjeli. Smailbegović je u 28. i 35. minutu postigao dva lijepa gola za Tošk, treći pogodak dao je Sarić (43), a u počasni strijelac za Slogu bio je Vasiljević mlađi u 4. minutu. Sloga je i u ovom susretu podsjetila na neke svoje ranije mečeve, zaigrala je dobro na početku, povela, pa stala.

„Glas komuna", po formi lokalna, a po sadržini vrlo kvalitetna novina. U ovom listu su u drugoj polovini 20. vijeka radili vrsni sportski novinari koji su ostavili značajno žurnalističko bogatstvo za svoje nasljednike. Zahvaljujući tim kolegama mogao sam da doznam o tadašnjim fudbalskim zbivanjima u Doboju i šire i njihovo pisanje bilo mi je od velike pomoći dok sam pripremao ovu monografiju. Naravno, prvih godina poslije Drugog svjetskog rata vladalo je veliko siromaštvo, krenulo se od nule, nije bilo ni potrebnog iskustva i tada novine i nisu mogle biti ni seriozne ni sistematične. Ali od sredine pedesetih sve je bilo drugačije, „Glas komuna" je odlično pratio fudbalska zbivanja u kojima je Sloga igrala značajnu ulogu.

Na kraju prvenstva (1968/69) u Tuzlanskoj zoni, **„Glas komuna"** je vrlo lijepo u jednoj rečenici dao ocjenu tih zbivanja: **„Podvig Šamčana, Modriča prokockala šansu, Jedinstvo potvrdilo kvalitet, debakl Sloge..."** Iz ove rečenice mogla b se izvući jedna poduža priča o podvigu šamačkog Borca koji je u sjajnom finišu pretekao Modriču koja je tako dugo vodila i tako dobro igrala. Međutim, trenutak opuštanja skupo je koštao fudbalere iz Modriče koji su na kraju ostali kraći za samo jedan bod od šamačkog Borca. Jedinstvo iz Odžaka igralo je iz sezone, u sezonu odlično. I u ovom prvenstvu se borilo za najviši plasman. Sloga je potpuno razočarala naročito u proljećnoj sezoni.

TUZLANSKA ZONA 1968/69.

1. Borac (BŠ)	30	19	5	6	72:31	43
2. Modriča	30	19	4	7	72:24	42
3. Jedinstvo (O)	30	19	2	9	70:26	40
4. Natron	30	14	4	12	46:42	32
5. TOŠK	30	13	6	11	50:47	32
6. Mramor	30	13	5	12	40:39	31
7. Slaven	30	11	9	10	36:38	31
8. Zvijezda	30	12	6	12	47:56	30
9. Sloga	**30**	**11**	**7**	**12**	**40:43**	**29**
10. Budućnost	30	12	5	13	52:59	29
11. Tekstilac	30	13	3	14	46:66	29
12. Radnik	30	11	6	13	45:56	28
13. Bratstvo	30	9	9	12	41:48	27
14. Hajduk	30	10	7	13	45:57	27
15. Rudar	30	6	4	20	34:65	16
16. Proleter	30	5	2	23	28:67	12

O protekloj sezoni i igrama zonaša brojke najbolje govore. Jezikom brojki u tabeli odslikani su svi klubovi, od prvog Borca do posljednjeg teslićkog Proletera. Borac je sa Modričom i Jedinstvom ostvario najviše pobjeda (svi po 19), izgubio je najmanje utakmica (6), uz Modriču imao je i najefikasniju navalu (72 gola),

jednu od najboljih odbrana (31 gol primila) i osvojio je najviše bodova (43). Modriča je bila za neki promil slabija. Imala je znatno čvršću odbranu od Borca, postigla je jednako golova kao i Borac, ali te date i primljene golove nije vješto rasporedila kao što su to učinili Šamčani koji su osvojili samo bod više i taj bod je bio od presudne važnosti.

Sloga je izgubila čak 12 utakmica, imala je jednu od najslabijih navala i nimalo čvrstu odbranu pa je rezultat toga samo 29 bodova, manje od 50 posto. Među negativnim iznenađenjima, svakako je i Tekstilac iz Dervente koji je zauzeo tek 11. mjesto na tabeli. Teslićki Proleter je još jednom doživio debakl, osvojio je samo 12 bodova i ispao iz ovog ranga takmičenja.

Ako je prva ekipa Sloge u ovoj sezoni razočarala, veliku utjehu njenim navijačima dali su pioniri ovog kluba. U „Glasu komuna" 18. juna 1969. godine piše o senzacionalnom uspjehu pionira Sloge koji su na turniru u Sarajevu osvojili 1. mjesto. Na tom turniru učestvovali su – Željezničar (Sarajevo), Sloboda (Tuzla), Famos (Hrasnica) i **Sloga** (Doboj). Sve tadašnje novine u Bosni i Hercegovini zabilježili su taj uspjeh. Ostvarili su ga: Dragan **Aličić**, Savo **Vuković**, Goran **Šošić**, Duško **Mišić**, Mirsad **Kikić**, Besim **Šehić**, Zoran **Kovačević**, Mehmed **Makarević**, Slobodan **Dijamant**, Enes **Kalabić**, Hasan **Mečević**. Iz tog sastava najdalje je stigao Slobodan Dijamant koji je postao vrstan prvoligaški fudbaler, jedan od najistaknutijih i tuzlanskoj Slobodi.

1969/70.
NA KORAK DO TITULE

U avgustu **1969. godine** za trenera Sloge angažovan je Vojo **Despotović**. Krenuo je ambiciozno na posao, obavljene su solidne pripreme i na startu ostvarena je visoka pobjeda nad bijeljinskim Radnikom od 6:0. Strijelci su bili Muharemović 3, Kravić 2 i Zejnilagić. Prva pobjeda i prvi bodovi bili su dobar znak za ekipu i klub. Ambicije su bile velike a svi su željeli da se ne ponovi prošla sezona već da Sloga krene na 1. mjesto, da bude uspješna i istrajna. I zaista, Sloga će igrati jednu od glavnih uloga u ovoj sezoni **(1969/70)**, ali neće izdržati do kraja pa će na cilj stići druga. Zonska liga je bila proširena, prvenstvo je trajalo duže. Sloga je startovala sa ovim timom: **Đulbić, Kovačević, Ibrahimefendić, Ajanović, Šuvak, Bećarević, Pindžić, Priganica (R. Vasiljević), Kravić, Muharemović, Zejnilagić**. Tim je na startu pružio odličnu igru, propustio je priliku da pobijedi dvostruko većim rezultatom.

Ovo prvenstvo za Slogu je bilo sasvim drugačije od prethodnog; ekipa je ispoljila stabilniju formu, igrala bolje i osvajala bodove i kod kuće i na strani. U prethodnoj sezoni išlo je dobro do susreta sa Natronom u 17. kolu. Sloga je tada pobijedila (2:1) a onda je sve krenulo naopako pa je proljećni saldo bio samo 11 osvojenih bodova. U prvenstvu (1969/70) tako nešto se nije ponovilo i to je razlog što je Sloga ostvarila bolje rezultate i bolji plasman.

Sloga nije išla kao prethodne sezone po sistemu: kod kuće pobjeda, u gostima poraz, a u finišu uglavnom gubljenje bodova. Sada je igrala mnogo uspješnije, imala stabilniju formu i samo tri poraza tokom 34 kola! Više poraza (5) je zabilježilo Jedinstvo iz Odžaka koje je osvojilo 1. mjesto. Ali, pođimo redom kroz sezonu 1969/70. jednu od najuspješnijih u minulim decenijama ovog sportskog kolektiva.

U drugom kolu Sloga je opet igrala kod kuće, gost joj je bio Jedinstvo iz Odžaka, klub koji je u prethodnom prvenstvu osvojio visoko 3. mjesto, a u ovom je

prvo stiglo na cilj. Novog prvaka pobijedila je Sloga na svom terenu 2:0; golove su postigli Muharemović i Pindžić. Utakmica je protekla u fer igri; lijepo vrijeme, dobar teren, pun stadion (2.500 gledalaca) inspirisali su obje ekipe da pruže maksimum. „Bio je to sudar divova" – bili su komentari i tadašnjim novinama, ali i među publikom.

Treće kolo donijelo je prvi (minimalan) poraz Slogi; u Banovićima je izgubila (0:1) od Budućnosti. **„Boj ne bije svijetlo oružje"** – bio je komentar poslije ove utakmice, koja je kasnije (na proljeće) ponovljena, ali se ne navodi zašto i koju je dobila Sloga 3:1. Međutim, u 3. kolu sve novine su je registrovale u svojim tabelama. Tako je Sloga i pored toga „poraza" ostala na 1. mjestu.

1. Sloga	**3**	**2**	**0**	**1**	**8:1**	**4**
2. Jedinstvo (0)	3	2	0	1	9:3	4

Trener Vojo **Despotović** je vrlo ozbiljno shvatao svaku utakmicu, ništa nije prepuštao slučaju. On je, zbog važnosti sureta, u Banoviće odveo ekipu dan ranije kako bi bila što spremnija i odmornija za taj meč. Despotović je vrlo zaslužan što je Sloga u ovoj sezoni igrala kao preporođena i što je ostvarila visok plasman.

Šamački Borac, aktuelni prvak zone, stigao je u Doboj u 4. kolu i glatko izgubio 1:3. Sloga je nametnula jak, paklen, tempo; Zejnilagić, Kurtović i Muharemović postigli su tri lijepa gola, a 2.500 gledalaca su bili oduševljeni igrom svojih ljubimaca. U petom kolu Sloga je igrala u Gračanici protiv Bratstva, golova nije bilo pa je bod otputovao u Doboj. I pored slabe igre, Sloga je bila blizu pobjede. U ovom kolu Jedinstvo je pobijedilo (2:0) Borca u Šamcu pa je skočilo na 1. mjesto. Šesto kolo nije ništa promijenilo na tabeli iako je Sloga kod kuće pobijedila (3:1) Podrinje iz Janje. Muharemović, Bećarević i Kravić su postigli lijepe golove, navijači su opet bili zadovoljni. Izvještači sa te utakmice javili su svojim redakcijama da je Sloga prvo poluvrijeme odigrala odlično, a drugo slabo. Očito da se ekipa zadovoljila poslije ubjedljivog vođstva. Nakon ovog (šestog) kola bilo je poznato da će Sloga svoj meč sa Budućnosti iz Banovića ponoviti, odnosno, odigrati naknadno. Zbog toga je u tabeli imala utakmicu manje, ali je i dalje bila na drugom mjestu. Dakle,

1. Jedinstvo (O)	6	5	0	1	16:4	10
2. Sloga	**5**	**4**	**1**	**0**	**14:2**	**9**

Kada se uzme u obzir da je utakmica u Banovićima poništena (Sloga je u novom susretu pobijedila), onda se može konstatovati da Dobojlije do 13. meča nisu pretrpjeli ni jedan poraz. U 7. kolu su remizirali (1:1) sa Drinom u Zvorniku. Golom Muharemovića (25), Sloga je vodila sve do posljednjeg (90) minuta susreta. Dobojlije su nesrećno izgubili jedan bod koji im je tako nedostajao na kraju prvenstva. Sa tim bodom, Sloga bi bila prvak u Tuzlanskoj zoni. Dakle, titulu je izgubila zbog tog jednog, posljednjeg, minuta utakmice u Zvorniku.

Veliki derbi između Sloge i Toška odigran je 5. oktobra 1969. godine u Doboju. Kao i uvijek, kada igraju ova dva kluba, stadion je pun i napravi se lijepa atmosfera. Tako je bilo i sada: na derbi su došli navijači iz okolnih mjesta, iz Tešnja su stigli navijački autobusi. Sloga je igrala odlično i s lakoćom pobijedila Golove su postigli – Kravić (2), Muharemović i Zejnilović po jedan.

Slavlje se još nije ni stišalo, a stigao je novi lokalni derbi, u Maglaju s Natronom. Bila je to teška utakmica koja se

završila 2:2. Golove za "crvene" postigli su Vasiljević (80) i Šuvak u 90. minutu. Poslije ove utakmice Sloga je zaostala još jedan bod za Jedinstvom koje je pobijedilo u Tešnju.

Sloga je išla iz utakmice u utakmicu riješena da pobjeđuje. U 10. kolu igrala je sa Željezničarom na svom terenu i pobijedila 2:1. Igrala je slabo i jedva stigla do pobjede. U fudbalu, kao i u životu, sve se vraća: poslije tačno godinu dana ostvarila je pobjedu u gostima. U 11. kolu savladala je Radnika u Bijeljini 2:0. I godinu dana ranije je, kao gost, pobijedila Radnika i osvojila dva boda. U ovom susretu golove su postigli Selimović (autogol) i Muharemović.

Sloga je po povratku iz Bijeljine najavila novi trijumf sa Tekstilcem u Doboju. Međutim, od te najave nije bilo ništa: bio je to jedan od najslabijih derbija. Tekstilac je postigao oba gola: prvo je Kapetanović u 44. minutu doveo Tekstilac u vođstvo od 1:0 da bi Buzandžić u 61. zatresao vlastitu mrežu i tako su "crveni" srećno osvojili bod.

Da broj 13 nije srećan za Slogu potvrdilo je 13. kolo kada su Dobojlije pretrpjele prvi poraz u ovom prvenstvu. Sloga je igrala slabo i naivno, upravo su takav zaključak izvukli izvještači sa te utakmice. Finiš jeseni donio je krizu u igri i rezultatima: u posljednja tri susreta od mogućih šest osvojena su samo dva boda protiv Zvijezde iz Gradačca, u 14. kolu. Meč je odigran u Doboju i prekinut je u 56. minutu zbog incidenta koga su izazvali gosti. Golove su postigli Zejnilagić u 39. i Kravić u 52. minutu. Ova utakmica će biti registrovana 3:0 za Slogu. Poslije 14. kola Jedinstvo je prvo na tabeli, a Sloga druga.

1.	Jedinstvo (O)	14	12	1	1	33:8	25
2.	**Sloga**	**14**	**8**	**4**	**2**	**28:10**	**20**

Modriča je postala tradicionalno nezgodan protivnik Slogi. Tako je bilo i u 15. kolu kada je na svom terenu slavila 5:3. Junak pobjede bio je Radulović, postigao je četiri pogotka, dok je jedan gol dao Cvijić. Strijelci za Slogu – Muharemović, Šljivić i Kravić."Veliki dan desne polutke Radulovića. Jedinstvo osiguralo jesenju titulu". – komentarisali su izvještači sa utakmice.

Takmičenje je već bilo ušlo u hladni period kada nema dobrih uslova za igru. Tako su u 16. kolu u Doboju Sloga i Hajduk odigrali utakmicu po gustom snijegu koji je padao tokom cijele utakmice. Sloga je igrala dobro i pobijedila 4:1; golove su postigli – P. Vasiljević 2, Bećarević i R. Vasiljević po jedan. I konačno stiglo se do 17. kola koje nije tada odigrano, već na proljeće; razlog je bio sve lošije vrijeme i sve teži tereni.

Prvenstvo je nastavljeno 8. marta 1970. godine, toga dana odigrano je posljednje kolo (17) iz prvog dijela, Sloga je u gostima igrala s Mramorom 1:1. Mramor je vodio do 85. minuta, Rade Vasiljević je pred sami kraj postigao gol i Slogi spasio jedan bod. „Remi je neuspjeh Sloge!" – bio je komentar u „Glasu komuna".

Pravi nastavak uslijedio je nedelju dana kasnije utakmica 18. kola: Sloga je igrala u Lukavcu sa Radničkim. Bilo je 1:1, a strijelac za Dobojlije Kuvelja u 75. minutu. Uzalud je Sloga bila nadmoćnija, nije uspjela da pobijedi. Da je jaka pokazaće u Odžaku odakle će donijeti jedan bod (Jedinstvo – Sloga 1:1). Golom Hasanbegovića vodila je od 8. d 53. minuta kada je Čulić izjednačio. Poslije 19. kola Jedinstvo je na 1. mjestu, a Sloga, sa utakmicom manje, na drugom.

1.	Jedinstvo (O)	19	15	3	1	41:11	33
2.	**Sloga**	**18**	**10**	**7**	**1**	**41:18**	**27**

Kao po nepisanom pravilu Sloga, poslije dobre igre, u sljedećoj utakmici podbaci. Tako je bilo i u 20. kolu kada je u Doboju gostovala Budućnost. Ekipa je imala slab dan i tek u 82. minutu golom Muharemovića osvaja oba boda. U narednoj utakmici je gostovala u Šamcu i sa Borcem igrala 1:1. Poslije mnogo propuštenih prilika, P. Vasiljević je u 45. minutu postigao gol za ekipu iz Doboja. Inače, Sloga je tokom proljeća igrala sa dosta izmijenjenim timom. Protiv Borca su nastupili: Kurtagić, Muharemović, Softić, Šljivić, Šuvak, Zejnilagić, P. Vasiljević, Bećarević, Hasanbegović, R. Vasiljević i Kuvelja.

I konačno, Sloga je odlično zaigrala i na svom terenu visoko porazila (4:0) Bratstvo iz Gračanice. Lijepe golove postigli su Hasanbegović (2), Zejnilović i Muharemović po jedan. Publika je aplauzom ispratila igrače sa terena. U 23. kolu Sloga je pobijedila Podrinje (2:0) u Janji. Muharemović i Rade Vasiljeviću su bili strijelci, a razlika u kvalitetu bila je suviše velika. Pobjeda je mogla biti znatno veća. To što je propušteno u Janji nadoknađeno je u Doboju protiv Drine iz Zvornika. Muharenović je imao veliki dan, dao je četiri gola, Vasiljević i Kravić po jedan. **Sloga – Drina 6:0!** Tek u ovom meču je pokazala pravu vrijednost. Ova igra se razlikovala od igara u prethodnim susretima. Sloga je nastupila sa ovim timom: **Kurtagić, Kovačević, Softić, Šuvak, Šljivić, Zejnilagić, Kravić, Bećarević, Muharemović, R. Vasiljević i Kuvelja**. U tradicionalnom derbiju u Tešnju, Tošk i Sloga igrali su neriješeno 1:1. Rade Vasiljević je već u 3. minutu dao gol, ali su domaći uspjeli da izjednače.

Vodeće Jedinstvo je izgubilo (0:2) u Zvorniku pa je Sloga izbila na 1. mjesto. Vrh tabele je u tom trenutku ovako izgledao:

1. Sloga	**25**	**14**	**9**	**2**	**58:22**	**37**
2. Jedinstvo (O)	25	17	3	5	46:18	37

Jedan važan i neplaniran bod je izgubila u Doboju u susretu s Natronom. Interesantno je podsjetiti da su Dobojlije u ovom tako važnom meču jedva izbjegle poraz Šarić je u 17. minutu doveo Natron u vođstvo (1:0), a Rade Vasiljević je u 89. izjednačio. Golman gostiju Cvijetić sjajno je branio, dobio je ocjenu 10 i najzaslužniji je za uspjeh Natrona. Malo je falilo da oba boda odu u Maglaj.

Lokalni derbi sa Željezničarom odigran je u 27. kolu, Sloga je pobijedila 3:1, golovima Kravića (2) i Bećarevića. Bivši fudbaler Sloge Fedetov sada je igrao za Želju i bo strijelac jednog pogotka. U 28. kolu u Doboju gostuje Radnik iz Bijeljine i gubi 1:6. Bećarević, Vasiljević, Kravić, Hasanbegović, Kuvelja i Muharemović su strijelci golova. Sloga kao da se zarekla da jednu utakmicu igru dobro, drugu loše. Jedinstvo je u tom trenutku bilo prvo sa bodom prednosti u odnosu na Slogu. Preokret je nastupio u 29. kolu kada je Sloga osvojila bod u Derventi, igrala je sa Tekstilcem 2:2. Golove su dali Kravić i Kuvelja, dok je Hidanović bio dvostruki strijelac za Tekstilac. Kako je Radnik u Bijeljini savladao Jedinstvo 2:0, na čelu tabele došlo je do promjene, Sloga je povela trku.

1. Sloga	**29**	**16**	**11**	**2**	**70:27**	**43**
2. Jedinstvo	29	19	5	5	53:21	43

Imala je Sloga sve uslove da briljantno završi ovo prvenstvo i da ode u kvalifikacije za ulazak u Drugu saveznu ligu. Od susreta za Željezničarom do utakmice s Hajdukom, od mogućih 12 Sloga je osvojila 11 bodova. Pet pobjeda i jedan remi. Sjajno! I onda kada je trebalo odigrati mirno, pružiti makar 50

posto svojih mogućnost, Sloga je potpuno razočarala. Izgubiti prvo mjesto od ekipe koja je ispala iz Tuzlanske zone, od Hajduka iz Orašja, to je katastrofalno. Sa jednim bodom iz tog susreta titula bi stigla u Doboj. Međutim, u tom 33. kolu sve je bačeno u vodu, poraz od 0:1 odnio je dva boda, raspršio sve snove o prvom mjestu. Uzalud je ostvaren trijumf u posljednjem kolu protiv Mramora; tih 5:0 bili su Prirova pobjeda. Sloga nije izdržala trku sa Jedinstvom koje je igralo mirnije kad je bilo najvažnije i to je odlučilo.

U posljednjoj utakmici u Doboju Muharemović je postigao dva, a Rade Vasiljević, Zejnilagić i Hasanbegović po jedan gol. Koliko su Dobojlije u tom susretu bile nadmoćne ilustruje i podatak da je njihov golman Đulbić ostao neocijenjen. Posljednji meč u ovom prvenstvu Sloga je igrala u sastavu: **Đulbić, Spahić, Softić, Šuvak, Šljivić, Zejnilagić, Popović (R. Vasiljević), Bećarević, Hasanbegović, Muharemović, Kuvelja**.

Prvenstvo je završeno 5. jula 1970. godine; kako je naprijed rečeno, titulu je osvojilo Jedinstvo iz Odžaka, a iz lige su ispali Hajduk iz Orašja, Slaven iz Živinica i Podrinje iz Janje. Da nije bilo one nesrećne utakmice sa Hajdukom, Sloga bi bila i faktički prva, ali bi i u brojkama bila u svemu superiorna.

Ako se baci pogled na tabelu zapažaju se dvije činjenice koje su donijele titulu Jedinstvu; to je broj pobjeda (23) i broj osvojenih bodova (52). Dakle, Jedinstvo je ostvarilo najviše pobjeda i osvojilo najviše bodova. Sloga je izgubila najmanje utakmica, svega tri, imala je i najefikasniju navalu koja je postigla čak 86 golova, 16 više od Jedinstva čija je odbrana bila sigurnija, primila je tri gola manje od Sloge. Podrinje je bilo po svemu najslabije, imalo je čak 10 bodova manje od prvog do sebe – Slavena iz Živinica.

TUZLANSKA ZONA 1969/70.

1.	Jedinstvo (O)	34	23	6	5	68:27	52
2.	**Sloga**	**34**	**20**	**11**	**3**	**85:30**	**51**
3.	Tekstilac	34	18	5	11	66:44	41
4.	Drina (Z)	34	15	9	10	61:42	39
5.	Radnik	34	15	9	10	65:47	39
6.	Modriča	34	14	6	14	53:53	34
7.	Zvijezda	34	14	5	15	59:56	33
8.	Borac	34	12	9	13	47:46	33
9.	Bratstvo	34	12	8	14	39:45	32
10.	TOŠK	34	12	8	14	43:59	32
11.	Mramor	34	13	5	16	54:63	31
12.	Natron	34	11	8	15	42:54	30
13.	Radnički	34	12	6	16	42:59	30
14.	Željezničar	34	14	2	18	51:58	30
15.	Budućnost	34	12	5	17	57:58	29
16.	Hajduk	34	10	9	15	46:52	29
17.	Slaven	34	11	6	17	50:60	28
18.	Podrinje	34	6	6	22	29:89	18

Tuzlansku zonu u sezoni **1969/70.** sačinjavali su sljedeći klubovi: **Jedinstvo** (Odžak), **Sloga** (Doboj), **Tekstilac** (Derventa), **Drina** (Zvornik), **Radnik** (Bijeljina), **Modriča** (Modriča), **Zvijezda** (Gradačaca), **Borac** (Bosanski Šamac), **Bratstvo** (Gračanica), **TOŠK** (Tešanj), **Mramor** (Mramor), **Natron** (Maglaj), **Radnički** (Lukavac), **Željezničar** (Doboj), **Budućnost** (Banovići), **Hajduk** (Orašje), **Slaven** (Živinice) i **Podrinje** (Janja).

1970/71.
SLOGINI JUNIORI U PUNOM SJAJU

Poslije nesrećnog završetka prvenstva u Tuzlanskoj zoni, Slogu je napustilo nekoliko vrsnih fudbalera, koji su u ovaj klub došli sa strane. Otišli su Kuvelja, Kravić, Hasanbegović i Kurtagić. Novi trener Sloge, nekadašnji istaknuti fudba–

ler Sarajeva – Ivica **Mioč** – imao je na raspolaganju 18 fudbalera, od kojih je formirao tim. Prvenstvo je startovalo 23. avgusta 1970. godine. Tuzlanska zona u sezoni **1970/71.** bila je sastavljena od 18 klubova. Bili su to: **Budućnost** (Banovići), **Mineral** (Banja Vrućica), **Radnički** (Lukavac), **Bratstvo** (Gračanica), **Radnik** (Lipnica), **Željezničar** (Doboj), **Natron** (Maglaj), **TOŠK** (Tešanj), **Lokomotiva** (Brčko), **Mramor** (Mramor), **Borac** (Bosanski Šamac), **Zvijezda** (Gradačac), **Modriča** (Modriča), **Radnik** (Bijeljina), **Tekstilac** (Derventa), **Drina** (Zvornik), **Sloga** (Doboj) i **Jedinstvo** (Odžak).

U prvom kolu Sloga je pauzirala, jer je toga dana igrala utakmicu u Kupu Jugoslavije sa Proleterom u Tesliću i pobijedila 2:1. Dobojlije su krenule od drugog kola (Prvo su naknadno odigrale), gostovali su u Odžaku i izgubili od Jedinstva (0:1). Minimalan poraz u dobroj igri nije obeshrabrio Slogu, naprotiv, ona je u 3. kolu na svom terenu savladala Budućnost 2:0, a strijelci su bili Miklaušević i Geca i tako su osvojeni prvi bodovi. Sloga je igrala sa ovim timom: Đulbić, Mišić, Turkić, Dujković, Šljivić, Zejnilagić, Vasiljević, Miklaušević (Bećarević), Gec (Halilović), Zec, Ibraković. U timu Sloge više nije bilo Vinka Šuvaka dugogodišnjeg kapitena. On je poslije 15 godina otišao iz Sloge i pristupio Natronu iz Maglaja.

Sloga je na startu igrala u promenljivoj formi, smjenjivale su se pobjede i porazi i tek po neki remi. U 4. kolu došao je poraz (0:2) od Drine u Zvorniku. Zatim je na programu bio tradicionalni derbi sa Tekstilcem iz Dervente. Ove utakmice su uvijek bile zanimljive i neizvjesne, pobuđivale su veliko interesovanje. Tako je bilo i sad u Doboju, veliki broj gledalaca došao je na ovaj meč. Ono oko čega nije bili neizvjesnosti je rezultat: Sloga je slavila visoku pobjedu – 3:0, Geca je postigao dva, a Bećarević jedan gol. Poslije ovog susreta "crveni" su bili peti na tabeli.

5.	**Sloga**	**5**	**3**	**0**	**2**	10:5	6

U šestom kolu Dobojlije su ostvarile prvi remi, osvojili su bod u Bijeljini, protiv Radnika 0:0. Bio je to zapažen rezultat jer je Radnik u tom trenutku vodio na tabeli. Bod protiv lidera na njegovom terenu uvijek je uspjeh. U narednom susretu Sloga je ugostila Modriču i pobijedila je 2:0; golove su postigli Halilović i Zejničagić. Najbolju igru u prvom dijelu prvenstva pružila je protiv Zvijezde iz Gradačca. Susret je odigran u Doboju i završio je rezultatom 7:1 za Slogu. Zejnilagić je imao svoj dan, postigao je tri gola, Bećarević dva, a Zec i Šljivić po jedan. Tako se poslije osmog kola popela na četvrto mjesto na tabeli.

4.	**Sloga**	**8**	**5**	**1**	**2**	**19:6**	**11**

Osvojiti bod u Bosanskom Šamcu smatralo se uspjehom, a takav uspjeh ostvarila je Sloga u 9. kolu. Susret je završen 2:2, Geca i Petar Vasiljević, postigli su lijepe golove. Izvještači su javili da je to bila dobra utakmica i realan rezultat. Treći poraz u prvom dijelu prvenstva Dobojlije su doživjele u Brčkom, protiv Lokomotive 1:2. U derbiju sa Toškom, na svom terenu, Sloga nije mogla više od remija (2:2) i osvajanja jednog boda. Ali u komšijskom derbiju sa Željezničarom je slavila pobjedu od 2:0, a oba gola postigao je Geca. Isti igrač je bio strijelac i lijepog pogotka u Lipnici, a Sloga je kao gost trijumfovala (1:0) i osvojila oba boda. Jesenju trku Dobojlije su završile na šestom mjestu, prvi je bio Radnik iz Bjeljine, a drugi Radnički iz Lukavca. Dakle,

1.	Radnik	17	12	4	1	34:7	28
2.	Radnički	17	10	4	3	36:22	24
6.	**Sloga**	**17**	**8**	**5**	**4**	**31:17**	**21**

U ovoj sezoni Sloga je startovala skromno sa podmlađenim timom. Da nije izgubila neke bodove koje je mogla osvojiti po igri, zauzela bi drugo mjesto. Bila je slabija nego u predhodnom prvenstvu. Prošle jeseni osvojila je 26 bodova, a ove pet manje. Trener Ivica Mioč nije bio u potpunosti zadovoljan i naglasio je da se išlo na podmlađivanje tima. Sadašnja ekipa prevazišla je očekivanja i zauzela šesto mjesto. Od drugoplasiranog Radničkog dijele je samo tri boda. Mioč je naglasio da je zatekao teško stanje u klubu i da s tog aspekta može biti zadovoljan plasmanom. Naglo podmlađivanje donijelo je oscilacije u igri. "Glas komuna" je u februaru 1971. godine pisao: "Uprava kluba pred start drugog dijela prvenstva ne funkcioniše dobro. Gotovo svu brigu o radu kluba preuzela su 2–3 čovjeka. Prošlogodišnji neuspjeh u trci za prvaka ostavio je duboke posljedice na klub. Od prošle jeseni nije održana ni jedna sjednica Sekretirijata kluba, a problemi su se nagomilali i vezani su uglavnom za finansijsku situaciju u klubu i igrače. Igrači ma koliko bili privrženi klubu, ne mogu preći preko tih problema. Dok je klubu išlo, onda su i članovi Uprave uvijek bili na mjestu, sada kada klubu ne cvjetaju ruže, njih nigdje nema. Sve oči uprte su u predsjednika, a on sam to nemože riješiti. Klub je prezadužen i svugdje su mu zatvorena vrata" (Tekst je izašao u "Glasu komuna" pod naslovom "Nepovoljna atmosfera u klubu").

U novinama se tada posebno naglašava nedisciplina Dujkovića, Zejnilagića i Vasiljevića koji su prestali da treniraju i niko ne zna gdje se nalaze. Naglašava se da su nedisciplina i neodgovornost prisutni na svakom koraku. Sloga je i pored tih nepovoljnih okolnosti nastavila ozbiljno da se priprema za nastavak prvenstva. U sklopu priprema odigrala je prijateljsku utakmicu sa prvakom Slavonske zone, Željezničarem iz Slavonskog Broda i pobijedila 3:1.

Drugi dio prvenstva u Tuzlanskoj zoni počeo je 14. marta 1971., a završio se 27. juna iste godine. U 18. kolu Sloga je gostovala u Banji Vrućici. Susret sa Mineralom prekinut je u 66. minuti, zato što su igrači Minerala napali sudiju. Sloga je dobila utakmicu par–forfe (3:0). U ovom susretu njen tim izgledao je ovako: Đulbić, Zec, Ibrahimefendić, Popadić, Bećarević, Mišić, Bešlagić, Geca, Matajčić (Miklaušević), Zejnilagić i Baotić. Mineral je tada bio posljednji na tabeli.

Veliki derbi sa Jedinstvom iz Odžaka odigran je u Doboju. Bila je to dobra utakmica kojoj su falili golovi. Važnu pobjedu u nastavku prvenstva ostvarila je u Banovićima protiv Budućnosti 1:0. Sloga je tokom cijele utakmice bila bolja, a svoju nadmoćnost realizovala je tek u 87. minutu, kad je Geca postigao lijep gol. Meč je odigran 28. marta 1971. godine. Još jednu vrijednu pobjedu postiže u susretu sa Drinom iz Zvornika (2:0). Vukašinović je u 68. minutu dao autogol, a Matajčić u 75. povisio na 2:0. Drinu je težeg poraza spasio golman Rustemović. Sloga je poslije 21. kola držala drugo mjesto dok je Radnik iz Bjeljine bio na prvom.

1. Radnik	21	14	5	2	41:11	33
2. Sloga	**21**	**11**	**6**	**4**	**37:17**	**28**

U susretu sa Drinom, Sloga je izvela ovaj tim: Hodžić, Zec, Ibrahimefendić, Popadić, Bećarević, Mišić, Halilović (Matajčić), Miklaušević, Geca (Bešlagić), Zejnilagić, Baotić.

Tekstilac je u 22. kolu ugostio Slogu i ispratio je kući sa 2:1. Sloga nije iskoristila posustalost fudbalera Tekstilca koji su se pred kraj utakmice jedva kretali po terenu. Poslije ovog poraza pala je na treće mjesto. Gol za Slogu postigao je

Miklaušević u 37. minutu. Nakon derbija u Derventi uslijedio je novi, sada protiv lidera na tabeli Radnika. Završio je 1:1, a jedini pogodak dao je Zec u 10. minutu, dok je strijelac za Radnik bio Miražić u 79. minutu. Sloga je u ovom derbiju bila znatno bolja i nesrećno je izgubila bod.

Posljednju nadu da bi mogla osvojiti prvo mjesto Sloga je izgubila u Modriči. Mlada ekipa Modriče zasluženo je pobijedila. Poslije ove utakmice kola su krenula nizbrdo.

5. Sloga	**24**	**11**	**7**	**6**	**39:21**	**29**

Minimalan poraz (0:1) u Modriči nije obeshrabrio igrače koji su s optimizmom otišli u Gradačac, ali su se, ipak, vratili praznih ruku. Zvijezda je pobijedila 2:1. Domaći su postigli sva tri gola i zasluženo pobijedili. Sloga je nastavila da pada na tabeli.

Jedna lijepa utakmica odigrana je u Doboju, u okviru 26. kola. Sloga je savladala Šamačkog Borca 6:3. Ta visoka pobjeda i revija golova nisu pomogli Slogi u njenoj sljedećoj utakmici u Mramoru gdje su domaći slavili lijep trijumf – 3:2.

Zec i Zejnilagić su bili strijelci za Slogu koja se kasno probudila i meč je izgubljen. Igrači su dobili opravdane zvižduke u 28. kolu kad su protiv Lokomotive igrali neriješeno 1:1. Taj jedan gol za Dobojlije postigao je Baotić u 40. minutu. Viđena je anemična igra Sloge i olako prepušten bod Lokomotivi kojoj može biti spasonosan u borbi za opstanak. Ekipa je nakon ovog susreta pala na 8. mjesto.

8. Sloga	**28**	**12**	**8**	**8**	**49:30**	**32**

U vanrednom 29. kolu koje je odigrano u srijedu, 26. maja 1971. godine, Sloga je u Tešnju savladala Toška 3:1. Bio je to dobar uvod pred meč sa Natronom koji je završen trijumfom domaćih 2:0. Matajčić i Miklaušević su bili strijelci za Slogu. Susret je pobudio veliko interesovanje; oko 2.000 gledalaca posmatralo je derbi. Igra je bila lijepa i efikasna.

U derbijima ne važe nikakva pravila i nema favorita. Tu najčešće odlučuje inspiracija, a mečevi su uvijek neizvjesni. Jedan od takvih odigran je 6. juna 1971. u Doboju; sastali su se Željezničar i Sloga, viđena su četiri lijepa gola i neodlučan ishod 2:2. Halilović i Geca su bili strijelci za Slogu, a Kovačević i Hadžikadunić za Željezničar. Poslije ovog meča Sloga je 6. na tabeli.

6. Sloga	**31**	**14**	**9**	**8**	**56:33**	**37**

Sloga je nastupila u sastavu: Hodžić, Isić, Turkić, Mišić, Popadić, Zejnilagić, Zec (Bešlagić), Miklaušević, Geca, Matajčić, Halilović. Tim Željezničara ovako je izgledao: Mujkić, Paripović, Zečević, Radić, Lukić (Barjaktarević), Vasiljević, Kovačević, Huskić, Bijelić (Alić), Hadžikadunić, Hasukić. U posljednja tri susreta Sloga je ostvarila dvije pobjede i jedan poraz. Prvo je kod kuće savladala Radnika iz Lipnice (1:0). Gol je postigao Bećarević u 67. minutu. Sloga je razočarala slabom igrom i jedva je pobijedila. Posljednje gostovanje u ovom prvenstvu, imala je u Gračanici. Bilo je to vanredno kolo održano 20. juna 1971. godine. Bratstvo je bilo bolje i zasluženo pobijedilo 3:1. I konačno, došao je kraj prvenstvu, Sloga je kod kuće ugostila Radničkog i pobjedila ga 3:0. Izvještači su javili da je to malo prema igri. Zec je postigao dva, a Bećarević jedan pogodak. Oslobođeni svih briga, fudbaleri

Sloge su igrali lijepo, sigurno i efikasno. Ovom utakmicom završeno je prvenstvo u Sjeveroistočnoj zoni. Trijumfovalo je Jedinstvo iz Odžaka. Ono je pobijedilo na zelenom terenu, a titulu je izgubilo za zelenim stolom! "Glas komuna" je komentarisao ujdurmu koja se dogodila poslije posljednjeg, 34. kola. U tom komentaru se kaže: "Nepravednom odlukom Udruženja klubova fudbalske Zonske lige Sjeveroistočne Bosne titula prvaka oduzeta je Jedinstvu iz Odžaka pa je Radnik iz Bjeljine postao prvak. Jedinstvo ispašta zbog greške administracije Udruženja".

Prije gore navedene odluke koju je kritikovao "Glas komuna", Fudbalski savez Bosne i Hercegovine pripremio je teren za tu zavrzlamu. O tome je "Glas komuna" pisao u broju od 30. juna 1971. godine: "Fudbalski savez Bosne i Hercegovine donio je čudnu odluku o zaštiti zakonitosti FK Radnik (B) pa se još ne zna ko je prvak Zone Sjeveroistočne Bosne. Tom odlukom, Jedinstvo iz Odžaka je, s pravom, nezadovoljno". I zaista, u fudbalu se događaju takve stvari, kada administracija Saveza ili nekog njegovog organa načini grešku, onda se krivica prebaci na drugog kao što je to bilo u ovom slučaju, na Odžačko Jedinstvo koje je tokom prvenstvenog maratona prvo stiglo na cilj, ali mu je ta pobjeda osporena, pa onda poništena.

Sloga je u ovom prvenstvu postigla daleko slabije rezultate nego u predhodnom, kad se do zadnjeg kola borila za 1. mjesto, koje joj je izmaklo za samo jedan bod. U ovoj tek završenoj sezoni Dobojlije su zauzele 4. mjesto sa osam bodova manje od prvoplasiranog Jedinstva. Upoređujući Slogine rezultate iz ove i predhodne sezone može se konstatovati sledeće: u ovoj sezoni je postigla 16 pobjeda, a u prethodnoj 20, ostvarila 9 remija u prethodnoj 11, izgubila 9 utakmica, u prethodnoj samo 3, postigla 61 gol, a u prethodnoj 85 pogodaka. U prethodnoj sezoni Sloga je osvojila 51 bod, a u ovoj 41; znači 10 manje. Dakle, navijači Sloge nisu bili zadovoljni postignutim rezultatima u sezoni 1970/71. godine.

Sloga je imala mnogo problema o kojima je naprijed bilo govora; dovoljno je naglasiti da je pred start prvenstva ostala bez trenera i gotovo pola tima, da su ostali samo Đulbić, Fadil Kovačević, Šljivić, Zejnilagić, Popadić, Pero Vasiljević, Bećarević. Dobra okolnost je bila što su pristigli talentovani juniori – Zec, Matajčić, Turkić, Duško Mišić... Ono što je radovalo navijače Sloge i sve ljubitelje fudbala u Doboju je činjenica da je klub posvećivao sve veću pažnju radu sa mlađim kategorijama i da je taj rad donosio rezultate. U tom pogonu stasavali su talentovani fudbaleri, ali i talentovani treneri, a jedan od njih bio je Sulejman **Spahić**, koji će za koju godinu iz Sloginog omladinskog pogona dobiti unapređenje u šefa stručnog štaba prvog tima. Taj potez Uprave će se pokazati kao odličan, jer će Spahić nešto kasnije uvesti Slogu u Drugu saveznu fudbalsku ligu, što je bio njen najveći uspjeh tokom 20. vijeka.

U sezoni **1970/71**. godine, kada je prvi tim ostvario slabe rezultate, **juniori Sloge su blistali**. Oni su bili drugi u Bosni i Hercegovini. U tom podmlatku najzapaženiji je bio Slobodan Dijamant, koji će te godine otići u teslićki Proleter na kaljenje, kasnije će se vratiti u Slogu u kojoj će pružiti odlične igre, a iz Sloge završiti u tuzlanskoj Slobodi u kojoj je bio jedan od vrlo zapaženih prvoligaških fudbalera u onoj velikoj Jugoslaviji. Dakle, Slogina škola fudbala je davala lijepe rezultate.

ZONSKA LIGA SJEVEROISTOČNE BOSNE 1970/71.

1.	Jedinstvo (O)	34	22	5	7	79:34	49
2.	Radnik (B)	34	19	10	5	68:24	48
3.	Drina (Z)	34	18	7	9	64:33	43
4.	Sloga	34	16	9	9	61:36	41
5.	Natron	34	16	9	9	50:40	41
6.	Zvijezda	34	15	10	9	61:44	40
7.	Radnički	34	15	9	10	54:48	39
8.	Radnik (L)	34	13	12	9	54:41	38
9.	TOŠK	34	14	6	14	55:61	34
10.	Tekstilac	34	16	2	16	60:67	34
11.	Budućnost	34	10	9	15	38:60	29
12.	Lokomotiva (B)	34	10	8	16	46:54	28
13.	Modriča	34	10	8	16	44:58	28
14.	Borac	34	9	10	15	39:59	28
15.	Mramor	34	11	5	18	45:55	27
16.	Željezničar	34	8	10	16	39:60	26
17	Bratstvo (G)	34	8	8	18	41:63	24
18.	Mineral	34	5	5	24	35:96	15

(Odlukom Udruženja Zonske lige Severoistočne Bosne kažnjeno je Jedinstvo oduzimanjem 1. mjesta pa je u kvalifikacije za Drugu saveznu ligu otišao Radnik iz Bijeljine).

1971/72.
USPJEH SA PODMLAĐENIM TIMOM

U avgustu 1971. godine Sloga je ponovo igrala u Fudbalskoj zoni Sjeveroistočne Bosne. Startovala je na svom terenu, a protivnik joj je bio Slaven iz Živinica. Na stadion je došlo dosta navijača željnih uzbuđenja i Sloginih uspjeha. Međutim, u premijeri nije bilo ni uzbuđenja, ni Slogine pobjede. Dobojlije su igrale sa malo žara, nekako su postigle minimalnu prednost (Baotić u 53. minutu), ali tih 1:0 je uvjek varljiv rezultat, koji može u jednom trenutku da se istopi. Tako je bilo i sada, Slaven je u 83. minutu, golom Keroševića, izjednačio na 1:1 i tako od Slogine pobjede nije bilo ništa. Na otvaranju sezone 1971/72. ekipa "crvenih" nastupila u sledećem sastavu: Hodžić, Isić, Turkić, Popadić (Bešlagić), Mišić, Radić, Jotanović, Bećarević, Baotić, Mulalić, Filipović. Izvještači sa ove utakmice dali su vrlo kratak komentar: "Prema prikazanoj igri, rezultat je realan".

Žrijeb je bio naklonjen Slogi pa je i u drugom kolu bila domaćin, sada Hajduku iz Orašja. Bila je to lijepa prilika za popravljanje utiska i osvajanje dva boda. Međutim, Sloga ni ovu šansu nije iskoristila, odigrala je neriješeno 2:2, viđen je slab fudbal u kome su Filipović i Baotić bili strijelci za ekipu iz Doboja. Interesantno je podsjetiti da je Sloga u prvih pet kola četiri puta remizirala i samo jednom pobjedila. U 3. kolu, u Mramoru je odigrala 1:1, javljeno je da je Radić postigao gol u 35. za Slogu, koja je ispustila priliku da pobjedi. Poslije tri nerešena rezultata, Sloga je držala 9. mjesto na tabeli.

9.	**Sloga**	**3**	**0**	**3**	**0**	**4:4**	**3**

Četvrto kolo odigrano je u srijedu 8. septembra 1971. godine, bilo je vanredno i srećno za Slogu koja je na svom terenu ostvarila prvu pobjedu (Sloga – Lokomotiva 2:1) i osvojila dva vrijedna boda. Peto kolo donijelo je veliko iskušenje Slogi koja je osvojila bod u Zvorniku. Drina je snažno navaljivala, ali je golman Hodžić imao svoj dan i najzaslužniji je za osvajanje boda. Remi je bio veliki uspjeh Dobojlija. Meč je završen 1:1, gol za Slogu dao je Radić u 55. minutu iz penala. Da je golman pola tima pokazao je Hodžić i u narednom susretu sa Natronom u Doboju. Branio je sjajno, odbranio je penal i najzaslužniji je za pobjedu (1:0). U derbiju je sve riješeno na njegovom početku, u 3. minutu kad je

Bećarević postigao taj jedini pogodak, a Hodžić zaključao bravu na svome golu.

Da je Odžačko Jedinstvo najbolji tim u ovom prvenstvu, potvrdiće nekoliko puta, a najvjernije u susretima sa Slogom. Oba derbija je dobilo, prvi u 7. kolu u Odžaku sa 2:0. Bio je to prvi poraz Sloge u ovoj sezoni. Izvještači sa derbija su javili: "Kao što se i očekivalo, fudbaleri Jedinstva su zasluženo savladali mladu i neiskusnu ekipu Sloge". Ta mlada ekipa se dobro držala i do 69. minute rezultat je bio 0:0. Poslije 7. kola, tri ekipe su imale po 10 bodova – Tekstilac, Jedinstvo i Hajduk, a Sloga je bila peta.

5. Sloga	**7**	**2**	**4**	**1**	**8:7**	**8**

Sloga je u prvom dijelu prvenstva igrala iznad očekivanja. Mlada ekipa se dobro držala, rijetko je gubila utakmice. U 8. kolu, u Doboju, je gostovala Modriča, tradicionalno nezgodan protivnik. Ipak, u ovom susretu Bećarević se potrudio da obraduje svoje navijače, on je u 21. minutu lijepim udarcem postigao gol i to je najvažnije što se dogodilo u ovom susretu u kojem je Sloga osvojila dva boda. Drugo vanredno kolo (odigrano u srijedu 6. oktobra 1971. godine) nije bilo uspješno za Slogu. Ona je tog dana u Bosanskom Šamcu izgubila od Borca 0:3. Stari dobri derbi sa komšijom, ekipom Željezničara, odigran je u 10. kolu i završio je miroljubivo 1:1. Pero Vasiljević je u 29. minutu postigao gol za Željezničar, a Baotić u 54. za Slogu. Svi koji su posmatrali ovaj meč, zaključili su da je rezultat realan, a da su obje ekipe mogle pobjediti. Sloga je igrala s ovim sastavom: Hodžić, Milanović, Turkić, Mišić, Popadić, Šošić, Halilović (Isić), Bećarević, Baotić, Filipović, Jotanović. Interesantno je potsjetiti da poslije 10. kola, među prve tri ekipe nije bilo Jedinstva, koje će na kraju prvenstva imati čak 9 bodova više od drugoplasirane Sloge. Nakon 10. kola vrh tabele izgledao je ovako:

1. Tekstilac	10	5	4	1	16:6	14
2. Hajduk	10	6	2	2	17:8	14
3. Sloga	**10**	**4**	**5**	**1**	**13:8**	**13**

Mlada ekipa Sloge postigla je prvu pobjedu u gostima u 11. kolu. Dobojlije su u Lukavcu priredile pravu egzibiciju. Domaćini su poveli golom Đape u 29. minutu, izjednačio je Mišić u 42, a pobjedu donio Bećarević u 77. minutu. Poslije ovog uspjeha ekipa je već druga na tabeli.

2. Sloga	**11**	**5**	**5**	**1**	**15:9**	**15**

I kako to često biva, pogotovo kad su u pitanju mladi i neiskusni igrači, tim poslije uspjeha podbaci i zabilježi rezultat ispod očekivanog. Tako je bilo u susretu Sloga – Radnik 1:1 kad su Dobojlije sami sebi oduzeli bod. Turkić je u 27. minutu postigao autogol, pa su onda njegovi drugovi jurišali sve do 89. minuta da izjednače i osvoje bar jedan bod. Milanović je nekako, minut prije kraja susreta, uspio da zatrese mrežu Radnika. I u 13. kolu Sloga je priredila iznenađenje, ovog puta prijatno: pobjedila je u Derventi Tekstilca 2:1. Derventska tvrđava koja je nekoliko godina bila neosvojiva za Slogu konačno je pala. Mladi lavovi iz Doboja tokom cijele utakmice bili su bolji i njihova pobjeda ni jednog trenutka nije dolazila u pitanje. Bio je to stari dobri derbi, opet pun stadion, lijep ambijent, dobro suđenje Abadžića iz Brčkog. Sloga je povela golom Baotića u 55. minutu 1:0, na 2:0 povećao je Bećarević (78), da bi Šljoka (81) ublažio poraz. (Šljoka će kasnije postati član Sloge).

Pobjeda u derbiju nije bila samo za prestiž i rivalitet sa starim znancem.

Ovom pobjedom Sloga je direktno skinula Tekstilca sa 1. mjesta i povela trku, a vrh tabele izgledao je ovako:

1. Sloga	**13**	**6**	**6**	**1**	**18:11**	**18**
2. Hajduk	13	7	2	4	23:14	16
3. Tekstilac	13	6	4	3	19:10	16

Veliki trijumf u Derventi ostvarili su: **Hodžić, Milanović, Turkić, Mišić, Popadić, Radić, Jotanović, Bećarević, Baotić, Isić, Šošić.**

Sloga je išla iz derbija u derbi, sada je na redu bio derbi sa Toškom u Doboju. Opet je rezultat 2:1 i opet je pobijedila Sloga i zadržala 1. mjesto na tabeli. Mišić je dao gol u 22, Baotić u 75, dok je strijelac za Tošk bio Dautefendić u 78. minutu. Tošk je došao u Doboj da pokaže šta zna, da potvrdi svoje kvalitete, ali ga je Sloga nadmašila i zasluženo pobjedila.

Rivalitet sa teslićkim Proleterom je takođe posebna priča. U ovoj sezoni je Proleter bio slab, borio se za opstanak, a jednu od velikih prilika propustio je upravo protiv Sloge. Meč je odigran u Tesliću, bilo je mnogo šanse s obje strane, rezultat je ostao 0:0. "Glas komuna" je poslije susreta pisao: "Pred derbi se stvorila prava fudbalska atmosfera. Kolone automobila iz Doboja kretali su se prema Tesliću. Grad je bio u karnevalskom raspoloženju. Stadion je bio prepun. Viđeno je mnogo šansi i dobre odbrane Klepića i Hodžića. Na kraju je ostvaren remi i to je i najrealnije". Utakmica je odigrana 14. novembra 1971. godine. I poslije ovog susreta Sloga je bila 1. na tabeli.

1. Sloga	**15**	**7**	**7**	**1**	**20:12**	**21**

I u 16. kolu Sloga je igrala odlično, na svome terenu je savladala Budućnost iz Banovića 3:0 i na 1. mjestu čekala poslednji jesenji meč. U tom 17. kolu u Gradačcu, mlada ekipa je pokvarila sve ono što je tokom jeseni stvarala: doživjela je visok poraz (1:5) od Zvijezde, pala sa 1. mjesta, i do kraja prvenstva ga nije uspjela povratiti. O ovoj utakmici opširno je pisao "Glas komuna" u broju od 1. decembra 1971. godine: "Domaći su igrali grubo, nisu birali sredstva da postignu pobjedu. Nekoliko fudbalera Sloge je povrijeđeno, a najteže golman Hodžić. Sudija Nikola Radić iz Brčkog domaćinu je sve tolerisao i svojim odlukama uticao je na rezultat..." Jedini gol za Slogu postigao je Jotanović u 19. minutu. Poslije ove utakmice, Jedinstvo iz Odžaka je preteklo Slogu, a vrh tabele je ovako izgledao:

1. Jedinstvo	17	10	3	4	35:14	23
2. Sloga	**17**	**8**	**7**	**2**	**24:17**	**23**

Upornost se isplatila Jedinstvu koje je čekalo obrt i on se dogodio u zadnji čas. Odžačani su prvaci jeseni, zasluženo, komentarisali su tada ljubitelji fudbala. Sloga je u prvenstvo ušla sa skromnim ambicijama. Jesen je dosta uspješna, posrnula je tek u posljednjem kolu. Šteta! Najbolji strijelac u prvom dijelu prvenstva bio je Domeniković iz Hajduka (12 pogodaka), dok je najbolji golgeter u Slogi Baotić sa 9 golova.

Poslije tromesečne zimske pauze, prvenstvo je nastavljeno 25. juna 1972. godine. Sloga je sada imala teži raspored: u prve dvije utakmice je gostovala. U Živinicama je odigrala 0:0, dok je u Orašju izgubila 1:3. Tek u trećem proljećnom susretu (20. kolo) igrala je na svom terenu i ostvarila lijep trijumf (3:0), golovima Filipovića, Ćerimagića i Gece. Pobjeda je mogla biti znatno veća da su domaćini iskoristili neke velike prilike. U ovom kolu Jedinstvo je igralo neriješeno (0:0) u Tešnju pa je razlika smanjena na dva boda.

Prvi tim Sloge sa članovima stručnog štaba, 1972. godine
prvi red – Popadić, Z. Kovačević, Jusić, Čerimagić, Grbić;
drugi red – Zubanović (trener), dr Jeremić (ljekar ekipe), Hudolin, Mršić, Hadžić, Milanović, Đulbić, F. Bećarević, Cvjetko Lazić (predsjednik kluba)

1. Jedinstvo	20	12	4	4	39:14	28
2. Sloga	**20**	**9**	**8**	**3**	**28:20**	**26**

Naredna tri susreta Sloga će izgubiti i tako će već na startu proljećne sezone otpasti iz trke za prvaka. U 21. kolu poražena je od Natrona u Maglaju 1:0. Osimić je u 9. minutu lijepim golom riješio derbi. U 22. kolu odigran je derbi proljeća: Jedinstvo je u sred Doboja održalo lekciju domaćinu, Sloga je izgubila 0:1 i praktično u tom susretu je riješeno pitanje prvaka. Sve je išlo u prilog derbiju – vrijeme, publika, atmosfera... Fudbaleri iz Odžaka iskoristili su priliku, osvojili su bodove koji dvostruko vrijede. Strelac tog "zlatnog" gola za Jedinstvo bio je Hadžiefendić. Sloga je nastupila u sastavu: Hodžić, Šošić, Turkić, Milanović, Bećarević, Mišić, Mičić (Muharemović), Ramaš, Geca, Čerimagić (Isić), Filipović, a za Jedinstvo su nastupali: Salkanović, Karalić, Podgorić, Hamzić I, Hamzić II, Bogdan, Halilović II, Cipurković, Budimir, Huremović, Hadžiefendić. Pobjedom u Doboju, Jedinstvo je napravilo razliku od 6 bodova.

1. Jedinstvo	22	14	4	4	43:15	32
2. Sloga	**22**	**9**	**8**	**5**	**28:22**	**26**

Treći poraz u seriji uslijedio je u Modriči 1:3 i donio je dalji pad na tabeli. Modriča je s lakoćom pobijedila; ekipa Sloge djelovala je umorno i bez motiva. Rezultatski preokret došao je u 26. kolu u susretu Željezničar – Sloga 0:3. Lokalni derbi pripao je Slogi koja je po igri i šansama mogla postići i veću pobjedu. Bila je očita razlika u kvalitetu. Željezničar je na kraju trke ispao u niži rang takmičenja. Sloga je vezala još jednu pobjedu, na svom terenu je savladala Radničkog 4:1, a Popadić i Muharemović su bili dvostruki strijelci. Ovaj trijumf su ostvarili: Hodžić, Đulbić, Šošić, Milanović, Mišić, Muharemović, Bešlagić, Bećarević, Popadić, Čerimagić, Geca.

U finišu prvenstva Sloga je igrala mirno: Radnik – Sloga 1:1 (Dobojlije su se iz Lipnice mogle vratiti sa oba boda, greškom Đulbića, domaći su dali gol i osvojili bod. Pogodak za Slogu postigao je Popadić u 26. minutu). U 30. kolu Sloga je u Doboju igrala neriješeno (0:0) sa Tekstilcem. Dan je bio sunčan i lijep, atmosfera za derbi, dosta uzbuđenja, ali ne i golova. Još jedan meč protekao je bez pogodaka, u 32. kolu u Doboju: Sloga – Proleter 0:0. Sloga u ovaj susret nije ušla sa jakim motivima, jer je pitanje prvaka odavno bilo riješeno. Jedinstvo je umaklo Dobojlijama čitavih 10 bodova.

I konačno, u 33. kolu, Sloga je igrala u Banovićima sa Budućnosti (1:1); Geca je donio prednost u 17. minutu, domaćin je izjednačio iz penala. Sloga se pobjedom oprostila od svojih navijača, u Doboju je savladala Zvijezdu 3:0. Prvenstvo je završeno 25. juna 1972. godine. Jedinstvo je zasluženo trijumfovalo, Sloga je bila druga sa 9 bodova manje. Iz ovog ranga takmičenja ispali su Mramor, Proleter i Željezničar, koji su se u narednoj sezoni takmičili u Područnoj ligi. Jedinstvo je otišlo u kvalifikacije za ulazak u Drugu saveznu ligu.

ZONSKA LIGA SJEVEROISTOČNE BOSNE 1971/72.

1.	Jedinstvo	34	22	6	6	66:28	50
2.	**Sloga**	**34**	**14**	**13**	**7**	**52:32**	**41**
3.	Hajduk	34	15	8	11	49:42	38
4.	TOŠK	34	13	12	9	54:48	38
5.	Zvijezda	34	14	9	11	47:47	37
6.	Budućnost	34	14	8	12	45:47	36
7.	Radnički	34	13	8	13	45:47	34
8.	Tekstilac	34	11	11	12	45:42	33
9.	Drina	34	12	8	14	39:40	32
10.	Natron	34	13	6	15	34:39	32
11.	Modriča	34	14	3	17	46:48	31
12	Borac	34	11	9	14	50:53	31
13.	Radnik	34	12	7	15	47:51	31
14.	Slaven	34	10	11	13	46:50	31
15.	Lokomotiva	34	13	5	16	40:51	31
16.	Mramor	34	12	7	15	48:62	31
17.	Proleter	34	11	6	17	50:58	28
18.	Željezničar	34	10	7	17	40:69	27

U sezoni 1971/72. u Zonskoj ligi sjeveroistočne Bosne takmičili su se klubovi: **Jedinstvo** (Odžak), **Sloga** (Doboj), **Hajduk** (Orašje), **Tošk** (Tešanj), **Zvijezda** (Gradačac), **Budućnost** (Banovići), **Radnik** (Lipnica), **Tekstilac** (Derventa), **Drina** (Zvornik), **Natron** (Maglaj), **Modriča** (Modriča), **Borac** (Bosanski Šamac), **Radnik** (Bijeljina), **Slaven** (Živinice), **Lokomotiva** (Brčko), **Mramor** (Mramor), **Proleter** (Teslić), **Željezničar** (Doboj).

1972/73.

PRVACI REPUBLIKE...

Sloga se u nekoliko predhodnih sezona kalila, sticala iskustvo i pripremala se za novi pohod na 1. mjesto. Veliki korak naprijed učinjen je u sezoni **1972/73**. kad je ovaj fudbalski kolektiv ojačao na svim sektorima – igrački, stručno, upravljački, navijački. Ekipa je bila spremna za visoke domete, stručni štab na čelu sa mladim trenerom Radoslavom Zubanovićem, punim ideja, motiva i želje za uspjehom, uprava kluba monolitna, a navijači kao vulkan, stalno uz klub i ekipu. Sloga se ponovo takmičila u Bosanskosjeveroistočnoj zoni, opet joj je glavni konkurent bilo odžačko Jedinstvo, ali sada će se uloge promjeniti: ekipa iz Doboja će trijumfalno, ubjedljivo, proći kroz cilj i na kraju će postati amaterski prvak Bosne i Hercegovine u fudbalu. To se dogodilo u ljeto 1973. godine, a mi se vraćamo na početak tog pohoda na ljeto 1972. kada je kormilo prvog tima napustio Ivica Mioč i vratio se u Sarajevo. Njegov izlet u Doboj nije bio ni naročito uspješan ni naročito potreban Slogi. U isto vrijeme klub je napustio i Jovan Geca, koji je pristupio tuzlanskoj Slobodi, odličan igrač, veliki hendikep za Slogu. Međutim Sloga se držala svog nepisanog principa: ne odmoći nikome, pomoći svakome, pa je Geci učinjena usluga, omogućeno mu je da u većoj ligi razvije svoj talenat.

Tog ljeta sedamdeset druge, u vojsku su otišli Mišić i Turkić, a za privremenog trenera angažovan je Ismet Đulbić, koji je do nedavno bio prvi golman u Slogi. U klubu je došlo mnogo prinova sa strane; svi žele da se afirmišu i iskažu. Ubrzo je kormilo prvog tima povjereno Radoslavu Zubanoviću, i to će biti odlično rješenje. Prvenstvo je počelo 20. avgusta 1972. godine, Sloga je startovala na svom terenu, protivnik joj je bila Lokomotiva, a osim jalove nadmoćnosti domaćina, nije viđeno ništa posebno. Utakmica je završena nepopularnim rezultatom 0:0, a Sloga je igrala sa ovim timom: Hodžić, Đulbić, Jotanović, Radić, Hudolin, Čerimagić, Sinanović (Bećarević), Hasukić, Marić, Kovačević, Mučić.

Svaka ekipa na startu priželjkuje pobjedu pogotovo kada igra kod kuće. Slogi se ta nadanja nisu ostvarila, pa je sve snage usmjerila na meč sa Drinom. Izlet u Zvornik nije donio ništa osim 0:1 i gubljenje dva boda. Sloga se nadala uspjehu, ali uzalud. No, vremena za žaljenje nije bilo, trebalo je sada ugostiti starog

znanca i velikog rivala, Tekstilca iz Dervente. Derbi je bio na visokom nivou, igra zanimljiva, na momente i oštra, Sloga zapeta ko puška i visoka pobjeda – 3:0, prva u ovom prvenstvu. Mišić je postigao dva, a Kovačević jedan gol.

Pobjeda u derbiju dala je krila fudbalerima Sloge koji donose dva boda iz Živinica (Slaven – Sloga 0:1), a potom pobjeđuju i Radnika (2:1) na svom terenu. Dva lijepa gola dali su Sinanović u 25. i Mršić u 86. minutu. Poslije petog kola Sloga je peta na tabeli.

5. Sloga	**5**	**3**	**1**	**1**	**6:2**	**7**

Zvijezda iz Gradačca je u posljednje vrijeme bila vrlo neugodan protivnik za Slogu, naravno na svom terenu. Tako je bilo i sada u 6. kolu: Zvijezda je vodila 2:0, da bi Kovačević u 84. minutu ublažio poraz pa je meč završen 2:1 za domaćina. Bilo je to vrijeme traženja najbolje ekipe i forme pa je razumljivo što su bile primjetne oscilacije u igri i rezultatima. U 7. kolu u Doboju gostuje Proleter iz Dvorova i sam sebe pobjeđuje. Do 84. minuta bilo je 0:0, a onda gostujući fudbaler Babić postiže autogol i Sloga srećno osvaja oba boda. I ova utakmica je pokazala da Sloga protiv slabih protivnika igra slabo.

Derbi jeseni odigran je u Odžaku, sastali su se Jedinstvo i Sloga, za meč je vladao veliko interesovanje. Sloga nije ispunila očekivanja, a pobjeda domaćina je zaslužena. Nije to bila briljantna Slogina jesen, ali je bila uspješna, ekipa je davala koliko je mogla. U 9. kolu pobjeđena je Modriča (2:1), a u 10. je Sloga kao gost remizirala (0:0) sa Rudarom. Viđena je utakmica sa mnogo šansi, ali bez ijednog gola pa su gledaoci nezadovoljni otišli svojim kućama. U seriji tijesnih rezultata došao je i meč sa Radničkim iz Lukavca. Sloga je kao domaćin bila uspješna, pobjedila je 1:0, a jedini pogodak postigao je Kovačević u 24. minutu. Navijači su napustili stadion nezadovoljni igrom svojih ljubimaca.

I konačno postignuta je jedna ubjedljiva pobjeda: u Doboju je palo Bratstvo (3:0), a lijepe golove postigli su Jotanović, Mršić i Marković. Dobojlije su odlično igrale i pomjerile se za jednu stepenicu naviše.

4. Sloga	**12**	**7**	**2**	**3**	**14:6**	**16**

U 13. kolu odigran je meč u Bosanskom Šamcu, Borac i Sloga podijelili su bodove. Derbi je bio bez sjaja, bez ijednog gola, Sloga je zadovoljna osvojenim bodom. U ovom prvenstvu nije bilo lakih protivnika, a jedan od težih bio je Natron koji je u 14. kolu gostovao u Doboju. Sloga je uspjela da postigne jedan gol, strelac je bio Bećarević u 79. minutu. Malo za pun stadion! Trijumf protiv Natrona označio je početak serije od četiri uzastopne pobjede.

Sloga se pribojavala utakmice u Orašju gdje je posljednjih godina loše prolazila, a ne tako davno, tu je izgubila i titulu. Međutim, sada u jesen 1972. godine, Sloga pobjeđuje Hajduka 1:0 i skače na drugo mjesto na tabeli. Poslije ovog kola vrh tabele izgledao je ovako:

1. Jedinstvo	15	11	2	2	27:10	24
2. Sloga	**15**	**9**	**3**	**3**	**16:6**	**21**

Taj važan gol u Orašju postigao je Filipović u najboljem trenutku, u 84. minutu. Pobjeda je bila dobar uvod u derbi sa Toškom. Viđena je lijepa utakmica sa burnim početkom u kome je Sloga već u 1. minutu preko Bešlagića došla u vođstvo 1:0, a tačku na meč stavio je Filipović u 84. kad je postigao lijep po–

Sloga početkom sedamdesetih
Prvi red: Ramaš, Turkić, Mučić, D. Mišić, Popadić;
Drugi red: Geca, Filipović, Milanović, Čerimagić, Bećarević, Hodžić

godak i pobjedu učinio ubjedljivom – 2:0. U posljednjem jesenjem kolu Sloga je trebalo da gostuje u Banovićima. Ekipa je otputovala, ali nije igrala, jer je sudija ocjenio da je teren nesposoban za bilo kakvu utakmicu. Ovaj meč je naknadno odigran, pobjedila je Sloga 3:0. Na kraju prvog dijela prvenstva Jedinstvo je prvo, a Sloga druga. Izraženo jezikom brojki, njihov učinak je izgledao ovako:

1. Jedinstvo	17	12	2	3	35:13	26
2. Sloga	**17**	**11**	**3**	**3**	**21:6**	**25**

Sloga je na kraju jeseni i tokom zime gledala u leđa velikom rivalu, ali proljeće će promjeniti sve: Dobojlije će trijumfalno proći kroz cilj. Do tog trijumfa nije bilo lako doći. Uostalom, bez muke i nema uspjeha!

U zimskoj pauzi redove Sloge pojačali su Zlatko Abdulović i iskusni Omer Jusić, pa je trener Radoslav Zubanović s više optimizma čekao proljeće. Međutim, proljećni start (11. marta 1973) nije bio uspješan za Slogu; izgubila je prvi meč sa Lokomotivom u Brčkom 1:0, a ni u drugom (19. kolo) nije bilo kako treba. Sloga se trudila, opsjedala gol Drine koji je bio začaran i mreže su ostale netaknute. Dva susreta, jedan bod, to je više nego skroman učinak. Takav je bio i jesenji početak. Ali Sloga sada želi više, želi prvo mjesto. Zbog toga su Dobojlije prve dvije proljećne utakmice "bacili u vodu". Za njih je fud-

balsko proljeće počelo trećim susretom (20. kolo), derbijem u Derventi, kad su momci iz Doboja sjajnom igrom ostvarili lijepu pobjedu 3:1 i nezadrživo krenuli ka tituli. Mršić, Kovačević i Bećarević postigli su golove u derbiju, Bodulović je bio strijelac za Tekstilac, a 2.500 gledalaca je videlo fer i kvalitetnu utakmicu. Indetičnu pobjedu Sloga je ostvarila i protiv Slavena, njeni navijači su je pozdravili burnim aplauzom. I konačno, Sloga će u 22. kolu izbiti na 1. mjesto. Kao gost je pobjedila Radnika (2:1), Jusić i Hudolin su dali golove, a osvojeni bodovi su bili viza za 1. mjesto. U tom kolu je Jedinstvo izgubilo u Lukavcu (0:2) i to je donijelo rokadu na vrhu tabele.

1. Sloga	**22**	**14**	**4**	**4**	**29:10**	**32**
2. Jedinstvo	22	14	3	5	39:17	31

Od tad je Sloga stalno na čelu, Jedinstvo joj gleda u leđa, ali promjene nema. U 23. kolu Sloga kod kuće pobjeđuje Zvijezdu (1:0) i drži čelnu poziciju. Očekivala se veća pobjeda, bilo je mnogo prilika za gol, ali i jedan je dobar kad je pravi i kad donosi dva boda. U 24. kolu susreli su se prvi i posljednji na tabeli, Sloga i Proleter iz Dvorova. Sloga je donijela bod iz Dvorova i to joj je bilo dovoljno za dalji nastavak trke.

Derbi proljeća i cijelog prvenstva odigran je u 25. kolu, sastali su se prvi i drugi na tabeli, Sloga i Jedinstvo, pobjedila je Sloga 2:1 i tako povećala svoju prednost. Vrlo značajan bod je osvojila u Modriči. Mnogo se očekivalo, obje ekipe su zadovoljne rezultatom, Sloga je zadržala vrh tabele, a Modriča sredinu. U tom trenutku razlika između prvog i drugog na tabeli iznosila je tri boda.

1. Sloga	**26**	**16**	**6**	**4**	**32:11**	**38**
2. Jedinstvo	26	16	3	7	44:20	35

Fudbaleri Sloge u narednim utakmicama ne prepuštaju ništa slučaju – kod kuće pobjeđuje Rudar (3:1), a u Lukavcu Radničkog (1:0). Naročito je značajna ova druga pobjeda jer je ostvarena u gostima. U Lukavcu je Milanović postigao gol u 38. minutu, a Sloga propustila nekoliko izvanrednih prilika. Važan bod je donijela i iz Gračanice, igrala je sa Bratstvom 1:1, a Filipović je bio strijelac gola za Dobojlije. Sloga je bila bolja i zaslužila je pobjedu. Tešku utakmicu imali su fudbaleri Sloge u 30. kolu kad su kod kuće igrali sa Borcem. Stalno su napadali, a Šamčani su se uspješno branili do samog kraja. I kad se očekivao posljednji zvižduk sudije, Čerimagić je postigao gol za pobjedu. Posle tog pogotka utakmica je odmah završena.

U posljednja četiri susreta Sloga je ostvarila dvije pobjede i dva remija. Prvo je sa vrućeg terena iz Maglaja donijela bod, koji je bio kao pobjeda, jer je Sloga zadržala prednost nad Jedinstvom. Iznosila je čitavih pet bodova! Bila je teška i utakmica sa Hajdukom u Doboju. Ekipa iz Orašja igrala je čvrsto i malo je falilo da se dogodi iznenađenje. Sloga je postigla tri gola (Mršić, Jusić i Čerimagić), gosti su dali dva pa je meč završen 3:2. Ovom pobjedom Sloga je i zvanično postala prvak u Sjeveroistočnoj zoni Bosne i Hercegovine. Navijači su poklonili cvijeće treneru Radoslavu Zubanoviću i njegovim fudbalerima.

Dva posljednja susreta nisu imala rezultatski značaj za Slogu. Bili su značajni za prestiž i lijep završetak sezone. Sloga je u Tešnju odigrala neriješeno (0:0) sa Toškom, a u posljednjem, 34. kolu, na svom terenu savladala je ekipu Budućnosti 3:0. Golove na oproštaju i promociji su dali Kovačević, Jusić i Milanović. Pun stadion je pozdravio nove šampione. Sloga je posljednju utakmicu odigrala u sastavu: Hodžić, Popadić, Kalabić, Milanović, Hudolin (Radić), Čerimagić, Mršić (Grbić), Bećarević, Jusić, Abdulović i Kovačević.

Godine 1973. Sloga je igrala u kvalifikacijama za ulazak u Drugu saveznu ligu. Jednu od utakmica odigrala je sa sarajevskom Bosnom (u julu mjesecu) na Koševu i pobijedila 1:0. Na snimku vidimo (lijevo) neke od igrača Sloge pred meč na Koševu

BOSANSKOSJEVEROISTOČNA ZONA 1972/73.

1.	**Sloga**	**34**	**21**	**9**	**4**	**45:16**	**51**
2.	Jedinstvo	34	21	5	8	51:23	47
3.	Borac	34	16	7	11	56:33	39
4.	Drina	34	15	8	11	35:32	38
5.	Modriča	34	15	7	12	43:35	37
6.	Radnički	34	14	8	12	44:39	36
7.	Zvijezda	34	16	3	15	53:56	35
8.	Lokomotiva	34	12	8	14	34:36	32
9.	Natron	34	10	12	12	34:37	32
10.	Slaven	34	12	8	14	31:40	32
11.	Bratstvo	34	11	9	14	40:54	31
12.	TOŠK	34	10	10	14	34:36	30
13.	Rudar	34	11	8	15	37:50	30
14.	Hajduk	34	10	9	15	38:42	29
15.	Radnik	34	11	7	16	37:43	29
16.	Budućnost	34	12	4	18	42:52	28
17.	Tekstilac	34	8	12	14	51:66	28
18.	Proleter	34	8	11	15	27:33	27

U sezoni 1972/73. u Zonskoj ligi sjeveroistočne Bosne takmičili su se: **Sloga** (Doboj), **Jedinstvo** (Odžak), **Borac** (Bosanski Šamac), **Drina** (Zvornik), **Modriča** (Modriča), **Radnički** (Lukavac), **Zvijezda** (Gradačac), **Lokomotiva** (Brčko), **Natron** (Maglaj), **Tošk** (Tešanj), **Rudar** (Bukinje), **Hajduk** (Orašje), **Radnik** (Lipnica), **Budućnost** (Banovići), **Tekstilac** (Derventa), **Proleter** (Dvorovi), **Slaven** (Živinice), **Bratstvo** (Gračanica).

Poslije završetka takmičenja u zonskim ligama na redu su bile kvalifikacije za apsolutnog prvaka Bosne i Hercegovine u kojima su igrali prvaci zona – **Sloga** (Doboj), **Elektrobosna** (Jajce), **Bosna** (Sarajevo) i **Mladost** (Lištica). Prvi susret između Bosne i Elektrobosne odigran je u Doboju 1. jula 1973. godine. Završen je minimalnom pobjedom Sloge od 2:1. Strijelci su bili Zoran **Kovačević** i Omer **Jusić.** Na revanš u Jajce krenuo je karavan navijača. Bila je to dragocjena

pomoć Slogi koja se dobro držala. Poveli su domaći golom Dragana **Marjanovića**, a onda u 80. minutu Muhamed Čerimagić postiže efektan gol i izjednačuje na 1:1.

Sljedeći protivnik Sloge je sarajevska Bosna koja je eliminisala ekipu Mladosti iz Lištice. Golom **Mršića** Sloga je slavila pobjedu – 1:0. Utakmica je odigrana na Stadionu Koševo u Sarajevu. Revanš u Doboju pobudio je veliko interesovanje, na stadion se naguralo oko 7.000 gledalaca, uglavnom navijača Sloge, koji su došli da pomognu svojim ljubimcima. Dobojlije su opet bile bolje, pobjedile sa 2:1; strijelci – Zoran **Kovačević** i Omer **Jusić**. Sloga je postala amaterski prvak Bosne i Hercegovine u fudbalu. Veliki trijumf i slavlje je pomutila odluka fudbalskih foruma o naknadnim kvalifikacijama za Drugu saveznu ligu sa brčanskim **Jedinstvom** i **Kozarom**, koji su već bili izgubili drugoligaški status. Odlučeno je da Kozara čeka pobjednika iz utakmice Jedinstvo – Sloga.

Iz Doboja je ponovo krenuo karavan navijača prema Brčkom. Kolone automobila i autobusa kretale su se sa navijačima Sloge, koji su željeli da pomognu svojim ljubimcima. Sloga je pružila odličnu igru, ali je ipak izgubila 0:1. Nije to bio visok poraz pa su se Dobojlije nadale da će u revanšu sve nadoknaditi. U Doboju pred velikim brojem gledalaca u regularnom toku golom Omera **Jusića** Sloga je pobjedila takođe sa 1:0, pa su penali odlučivali o ekipi koja ide dalje. Fudbaleri Jedinstva iskoristili su svih pet jedanaesteraca, dok je posljednji izvođač u ekipi Sloge, Fuad **Bećarević**, prevario golmana, ali je lopta pogodila stativu. Bio je to kraj svih nadanja. Sportska sreća bila je na strani Brčka. Ostala je tužna uspomena na tu utakmicu. Srušile su se montažne tribine, bilo je dosta povrijeđenih gledalaca, dok je poginuo jedanaestogodišnji dječak Mirsad **Omerčić**.

Ostalo je zapisano da su strijelci iz jedanaesterca za Slogu bili – **Radić, Đulbić, Kovačević i Abdulović** i da je Sloga igrala u sastavu: **Hodžić, Đulbić, Popadić, Milanović, Čerimagić, Abdulović, Mršić (Grbić, Radić), Bećarević, Jusić, Z. Kovačević i Kalabić**.

Dakle, ni u ovom pokušaju Sloga nije ušla u Drugu ligu, a zaslužila je to. Uostalom, ona je na zelenom terenu postala prvak Bosne i Hercegovine u fudbalu i tim činom je zaslužila plasman među drugoligaše. Sasvim nepravedna je bila odluka Fudbalskog saveza Bosne i Hercegovine i Fudbalskog saveza Jugoslavije da Sloga kao prvak Republike, razigrava sa klubom koji je ispao iz Druge lige. Međutim, u jugoslovenskom fudbalu su se događale razne nepravilnosti i nelogičnosti, a jedna od upečatljivih bila je i ova, tako da je Sloga morala čekati još punih 10 godina da bi zaigrala u saveznom rangu takmičenja. To će se upravo i dogoditi: u sezoni 1982/83. Sloga je bila prvak Republičke lige Bosne i Hercegovine i plasirala se u Drugu saveznu ligu. Tako se san svih njenih generacija ostvario, ali o tome kasnije.

1973/74.
U DOBRU SE NE PONESI

Teško je ljubiteljima fudbala u Doboju pao neuspjeh u kvalifikacijama. Brčansko Jedinstvo je imalo više sreće i eliminisalo Slogu, ali je ostalo u sjećanju, sportsko i korektno ponašanje prepunog gledališta koje je fudbalere Sloge i trenera Zubanovića ispratilo aplauzom. Trener Zubanović je želio da u novom pokušaju napravi novi uspjeh, ostao je na kormilu stručnog štaba da vodi ekipu u novoformiranoj ligi – **Republičkoj ligi Bosne i Hercegovine koja je star-**

Fudbaleri Sloge i beogradskog Partizana u Doboju, februara 1975. godine

tovala u jesen 1973. godine i brojala je 20 klubova. Od toga su više od polovine bivši drugoligaši. U Slogu su stigla i pojačanja – Mujić, Repčić, Voćkić, Rauković, Žarko Vasiljević, Nalbantić, Peleš... Nekako, u to vrijeme dogodio se još jedan važan trenutak u dobojskom fudbalu: preselila se Sloga na novoizgrađeni stadion Luke, a na mjestu gdje su dobojski fudbaleri godinama oduševljavali brojne simpatizere počela je izgradnja novog stambenog naselja.

Prvenstvo u Republičkoj ligi startovalo je 19. avgusta 1973. godine. U 1. kolu Sloga je igrala sa Elektrobosnom u Jajcu, ali se nije ponovio susret iz kvalifikacija. Sada je Elektrobosna pobijedila (2:1), a gol za Slogu postigao je Voćkić. Svoju prvu utakmicu u Republičkoj ligi Bosne i Hercegovine, Sloga je odigrala sa ovim timom: **Nalbantić, Đulbić, Popadić, Milanović, Čerimagić, Peleš, Voćkić, Bećarević, Mujić (Grbić), Kovačević i Kalabić**.

Kao republički ligaš Sloga je pred svojim navijačima debitovala u drugom kolu, 26. avgusta 1973. godine. Igrala je sa Troglavom iz Livna i pobijedila 5:0 (4:0). Navala Sloge izvela je pravu egzibiciju, postigla je pet golova – Voćkić, Peleš i Đulbić po jedan, a Mujić dva. Poslije ovog uspjeha uslijedio je dalek put u Čapljinu i meč sa Borcem koga će Sloga pobjediti 1:0, a gol odluke djelo je novajlije Voćkića. Dogodilo se to 2. septembra 1973. godine, Dobojlije su se iz Čapljine vratile kući pjevajući. Nova "žrtva" Sloge bila je Visočka Bosna koja je na stadionu Luke primila dva gola, a nije postigla ni jednog. Dakle, Sloga – Bosna 2:0. Sloga nije imala sreće sa bihaćkim Jedinstvom, a često se sa njim sastajala u raznim rangovima takmičenja; evo ih sada prvi put zajedno u Republičkoj ligi. Sloga je

bila na domaku osvajanja boda, samo jedan minut je dijelio Dobojlije od remija, a onda je primljen gol (u 89. minutu) i Jedinstvo je pobjedilo 3:2! Novajlija Mujić bio je dvostruki strijelac za Slogu koja je za dobru igru dobila aplauz ljubitelja fudbala u Bihaću. I pored ovog poraza Sloga je držala visoko, četvrto, mjesto na tabeli.

4. Sloga	**5**	**3**	**0**	**2**	**11:5**	**6**

Malo je falilo da Pofalićki u 6. kolu iznenadi Dobojlije, i to na Lukama. Dobio je prvo poluvrijeme (1:0), vodio do 64. minuta, a onda je navala Sloge napravila preokret. Trebalo joj je samo 10 minuta da poraz pretvori u ubjedljivu pobjedu. Tri lijepa gola postigli su – Vasiljević (64), Mujić (69) i Grbić (74) i poslije ove pobjede Sloga se probila na drugo mjesto, a prva je bila Visočka Bosna.

1. Bosna (V)	6	4	0	2	17:6	8
2. Sloga	**6**	**4**	**0**	**2**	**14:6**	**8**

Novi izlet u Hercegovinu za Slogu je bio novi pun pogodak. Igrala je u Mostaru sa ekipom Mladosti iz Lištice i trijumfovala 1:0. Dobojlije su stalno napadale na gol Mladosti pa je u 83. minutu Ćućuz zatresao vlastitu mrežu i to je Slogi donijelo dva boda. Impresionirani igrama Sloge mnogi su je hvalili, a jedan funkcioner čapljinskog Borca je govorio: "Klub koji ima trenera kao što je Radoslav Zubanović, fudbalera kao što je Fuad Bećarević i navijače kao što ih ima dobojska Sloga, mora da bude šampion. Dobojlijama dajem najveće šanse u novoj veoma, veoma jakoj ligi Bosne i Hercegovine". ("Glas Komuna", 12. septembra 1973. godine).

Fudbaleri Prijedora gostovali su u Doboju 1. oktobra 1973. godine; igrali su sa Slogom i do 71. minuta imali bod u džepu. Sloga se razigrala u finišu i pobijedila 3:1. Grbić je na početku utakmice, u 3. minutu, donio prednost – 1:0, gosti su izjednačili, a kada je vidio da bi bod mogao otići iz Doboja, trener Zubanović je u igru uveo Kovačevića koji je zamjenio Abdulovića, postigao dva gola u 71. i 85. minutu i donio pobjedu i nove bodove. Sloga je zatim otputovala u Hadžiće i pobijedila Radnika 3:0, a potom u Travniku na vrlo teškom iskušenju osvojila bod. Iako nije bilo golova, bilo je dosta prilika koje su ostale neiskorištene. Najbolji na terenu bio je fudbaler Sloge Kovačević koji je sa klupe ulazio u igru i postajao sve standardniji prvotimac. I kada se najmanje nadala, Sloga je na svom terenu izgubila bod; igrala je neriješeno (0:0) sa Iskrom iz Stoca. Mujić, Kovačević i Grbić imali su mnogo povoljnih prilika, ali ih nisu iskoristili. I pored izgubljenog boda, Sloga je i dalje bila na 1. mjestu.

1. Sloga	**11**	**7**	**2**	**2**	**21:7**	**16**
2. Jedinstvo (Bi)	11	7	2	2	18:11	16

Poslije Slogina dva uzastopna remija, Jedinstvo iz Bihaća je stiglo Dobojlije na tabeli. Fudbaleri Sloge remizirali su i treću utakmicu zaredom, sada sa Rudarom u Kaknju. Utakmica je donijela četiri efektna gola: Hafizović je u 5. i 9. minutu donio prednost Rudaru od 2:0, ali su Mujić u 10. i Abdulović u 70. minutu tu prednost anulirali pa je meč završen bez pobjednika 2:2. Poslije 12. kola Sloga je prva, a Borac iz Travnika drugi sa po 17 bodova. Imali su fudbaleri Sloge veliku želju da se u 13. kolu oduže svojim vjernim navijačima. Igrali su u Doboju sa Radnikom iz Bijeljine, uspjeli da postignu jedan gol (Milanović u 30. minutu). Mnogo su htjeli, ali nisu uspjeli da prirede egzibiciju i visoku pobjedu kao što su najavljivali.

Unis iz Vogošće kod Sarajeva je osamdesetih godina dvadjesetog vijeka

ZAJEDNIČKI SNIMAK IGRAČA "SLOGE" I REPREZENTACIJE EGIPTA /jul 1976.godine/
/SNIMIO:Zlatko MIŠKOVIĆ/

Zajednički snimak igrača Sloge i reprezentacije Egipta, jul 1976. godine

imao dobru ekipu; u Republičkoj ligi je igrao značajnu ulogu, ali u ovoj sezoni, u derbiju na svom terenu, nije uspio da pobijedi Slogu; meč je završio 0:0, a ekipa iz Doboja je ostala na 1. mjestu na tabeli. Drugi je bio travnički Borac sa istim brojem bodova.

1. Sloga	**14**	**8**	**4**	**2**	**24:9**	**20**
2. Borac (T)	14	9	2	3	17:14	20

Sarajevska Bosna je prošla u Doboju kao i ostali, izgubila je bodove, ali nije doživjela visok poraz. Sloga je pobijedila (1:0) golom Milanovića, dok je konstruktor pobjede bio Bećarević. Ova utakmica je pokazala da je teško igrati kada je pobjeda inperativ, a Slogi , da bi zadržala 1. mjesto, svaka utakmica je bila "biti il ne biti". Sa Jedinstvom iz Brčkog nikome nije bilo lako pa ni Slogi. Toga 18. novembra 1973. godine odigran je derbi u Brčkom, ali nije opravdao očekivanja. Tome su naročito doprinijeli težak teren i loši sudija Brkan iz Sarajeva. Jedinstvo je postiglo golove u 4. minutu (Ćosović iz penala) i u 75. kada je Marić zatresao mrežu gostiju.

Sloga je u 17. kolu na svom terenu visoko porazila Rudara iz Ljubije (3:0). Golovi su bili pravo remek djelo, a postigli su ih Kovačević u 35. i 44. i Voćkić u 37. minutu. Tada se činilo da će Sloga sigurno biti jesenji prvak. To se, međutim, neće dogoditi: Sloga će neočekivano izgubiti u Bosanskom Novom. Taj poraz od Slobode (0:2) koštaće je jesenje titule. Tako se Slogi dogodilo isto što joj se dogodilo u Tuzlanskoj zoni: da 1. mjesto gubi kada je već pred ciljem, i to od ekipa koje se nalaze u dnu tabele. Sloboda je bila jedna od najslabijih ekipa u Republičkoj ligi, zauzela je 17. mjesto. I baš ta Sloboda je uzela Slogi jesenju titulu. Uzalud je ekipa

iz Doboja dobila posljednji meč u prvom dijelu prvenstva (u Doboju je pobijeđen Rudar iz Ljubije 3:0). Jedinstvo je bilo ispred Sloge.

1. Jedinstvo (Bi)	19	11	5	3	28:14	27
2. Sloga	**19**	**11**	**4**	**4**	**32:14**	**26**

Kada je prvi dio završen, kada je završena jedna fudbalska godina, Slogi je najpotrebniji bio odmor. Ona je za godinu dana odigrala gotovo 60 utakmica. Postigla je uspjeh u Republičkoj ligi , zato što je imala dobro ukompovan tim – mladost i iskustvo. U "Glasu komuna" kažu da je ovaj uspjeh Sloge iznad očekivanja. U daljoj analizi jesenje sezone, stavljajući pod lupu cijelu Republičku ligu, "Glas komuna" kaže: "Tokom jeseni Sloga je ispoljila najstandarniju formu, imala je najbolju posjetu, najveće prihode. U ligi je kažnjeno ukupno 36 fudbalera zabranom igranja. Izrečeno je 390 javnih opomena. Sve utakmice u Republičkoj ligi posmatralo je 250.000 gledalaca. U Doboju oko 32.000 posmatrača. Igrači Sloge zaradili su 12 opomena. Krajem januara mjeseca, poslije dužeg zasluženog odmora, fudbaleri Sloge, predvođeni trenerom Radoslavom Zubanovićem, otputovali su u Zadar na pripreme. Sa ekipom su krenula i pojačanja – Hadžić iz Radničkog (Lukavac), Vasiljević iz Željezničara i Hudolin koji se poslije duže bolesti vratio fudbalu. Pripreme su uspješno obavljene, uigrana je ekipa za nastavak prvenstvene trke, a trener Zubanović je dao pozitivnu ocjenu za rad i ponašanje igrača.

Nikada lakše Sloga nije mogla stići do titule kao u ovom prvenstvu. Niko se međutim nije nadao tako lošem proljećnom startu, koji je pokazao koliko je fudbal nepredvidiva igra i koliko je nezahvalno unaprijed bilo šta prognozirati. Ekipa je bila pojačana, dobro pripremljena, uigrana, motivisana... Sve je to palo u vodu već na startu proljeća kada je Sloga doživjela neočekivan, ali zaslužen potez od Elektrobosne (0:1). Vrijeme će pokazati da je titula izgubljena upravo u duelima sa fudbalerima iz Jajca. Prvi susret je završen 2:1, a drugi 1:0 za Elektrobosnu. Tako je Sloga izgubila četiri boda u ta dva meča. Na startu je gubila kavaljerski, naročito u prvih šest proljećnih utakmica.

Sve je bilo spremno za slavlje koje se očekivalo u prvom proljećnom susretu sa Elektrobosnom: stadion pun, atmosfera pobjednička, igrači dobro pripremljeni, ali vjerovatno negdje u njihovoj podsvijesti snažno je proradio onaj naš poznati mentalitet – "niko nam nije ravan"! To dovodi do spontanog opuštanja, a svako opuštanje skupo se plaća. Umjesto slavlja, navijači su razočarani napustili stadion u Lukama, umjesto pobjede došla je kazna: Sloga je izgubila bodove koji su joj u krajnjem zbiru mogli donijeti titulu. Ostalo je sjećanje i na ekipu koja je igrala tu utakmicu: Nalbantić, Ranković, Popadić, Milanović, Čerimagić, Turkić, Mujić, Abdalović (Vasiljević), Repčić, Voćkić, Kalabić. Poraz je donio pad na treće mjesto, Jedinstvo je i dalje bilo prvo, a Borac je pretekao Slogu i stao na drugo mjesto.

3. Sloga	**20**	**11**	**4**	**5**	**32:15**	**26**

Da u ekipi nešto ne štima pokazaće i naredne utakmice, a prva sljedeća provjera uslijedila je (21. kolo) u Livnu sa Troglavom. Sloga je osvojila bod što u gostima i nije loše, ali to je isti onaj Troglav kome je jesenas s lakoćom dala pet komada.

U trećem proljećnom susretu (22. kolo), a drugom na svom terenu, doživjela je novi poraz, sada protiv čapljinskog Borca – 0:2! Dakle, na dvije utakmice u proljeće u Doboju, Sloga nije osvojila ni

Jedna od najboljih ekipa Sloge, iz 1973. godine

jedan bod, nije postigla ni jedan gol. Gosti su imali čvrstu odbranu i nezadrživ kontranapad preko Falaka i Trifkovića i to je odlučilo derbi. Tako je Sloga od mogućih šest bodova osvojila samo jedan. Ipak, to nije bio kraj njenih loših igara i još lošijih rezultata. U naredna tri susreta nije zabilježila pobjedu, sva tri je remizirala: sa Bosnom u Visokom (0:0), bihaćkim Jedinstvom u Doboju (2:2) i Pofalićkim u Sarajevu takođe 2:2. Kada je trener Zubanović analizirao tih šest utakmica, jasno mu je bilo da je od mogućih 12 osvojio 4 boda i da je to više nego loše.

Slogi je naročito bila važna utakmica sa Jedinstvom jer je to bio derbi proljeća, meč u kome bodovi imaju dvostruku vrijednost. Poslije ovog poraza Sloga je izgubila korak u trci za prvaka. Interesantno je podsjetiti da je Zubanovićev tim vodio sa 2:0, da je taj rezultat ostvario u najboljem trenutku, na samom početku utakmice (2. i 11. minut). Povratnik u ekipu, neuhvatljivi Kovačević, bio je dvostruki strijelac. Međutim, ni to nije pomoglo Dobojlijama, gosti su izjednačili (2:2) odnijeli bod zlata vrijedan i zadržali razliku od četiri koraka.

1. Jedinstvo (Bi)	24	13	7	4	35:20	33
6. Sloga	**24**	**11**	**7**	**6**	**35:20**	**29**

Seriju loših rezultata završila je ekipa iz Doboja u 6. proljećnom kolu, na Koševu protiv Pofalićkog. Susret je završen neriješeno (2:2), Kovačević je ponovo dao dva gola za Slogu, Izvještač "Oslobođenja" je javio da je to bila odlična utakmica na kojoj bi mogli i prvoligaši pozavidjeti. Za Slogu su, ipak, najvažniji bili bodovi, zato što je ona jurila vodeće Jedinstvo. Prekretnica je došla u 26. kolu kada su Dobojlije na svom terenu pobijedile Mladost iz Lištice 3:0. Ostvarena je pobjeda protiv najslabije ekipe u Ligi, koja je držala posljednje mjesto na tabeli. Navijače Sloge obradovalo je saznanje da je navalni trio: Bećarević – Voćkić – Repčić, konačno proradio i da bi to mogao biti dobar znak. I taman, kada se činilo da je sve u redu,

Jedna od najboljih ekipa Sloge, iz 1973. godine

jedan bod, nije postigla ni jedan gol. Gosti su imali čvrstu odbranu i nezadrživ kontranapad preko Falaka i Trifkovića i to je odlučilo derbi. Tako je Sloga od mogućih šest bodova osvojila samo jedan. Ipak, to nije bio kraj njenih loših igara i još lošijih rezultata. U naredna tri susreta nije zabilježila pobjedu, sva tri je remizirala: sa Bosnom u Visokom (0:0), bihaćkim Jedinstvom u Doboju (2:2) i Pofalićkim u Sarajevu takođe 2:2. Kada je trener Zubanović analizirao tih šest utakmica, jasno mu je bilo da je od mogućih 12 osvojio 4 boda i da je to više nego loše.

Slogi je naročito bila važna utakmica sa Jedinstvom jer je to bio derbi proljeća, meč u kome bodovi imaju dvostruku vrijednost. Poslije ovog poraza Sloga je izgubila korak u trci za prvaka. Interesantno je podsjetiti da je Zubanovićev tim vodio sa 2:0, da je taj rezultat ostvario u najboljem trenutku, na samom početku utakmice (2. i 11. minut). Povratnik u ekipu, neuhvatljivi Kovačević, bio je dvostruki strijelac. Međutim, ni to nije pomoglo Dobojlijama, gosti su izjednačili (2:2) odnijeli bod zlata vrijedan i zadržali razliku od četiri koraka.

1. Jedinstvo (Bi)	24	13	7	4	35:20	33
6. Sloga	**24**	**11**	**7**	**6**	**35:20**	**29**

Seriju loših rezultata završila je ekipa iz Doboja u 6. proljećnom kolu, na Koševu protiv Pofalićkog. Susret je završen neriješeno (2:2), Kovačević je ponovo dao dva gola za Slogu, Izvještač "Oslobođenja" je javio da je to bila odlična utakmica na kojoj bi mogli i prvoligaši pozavidjeti. Za Slogu su, ipak, najvažniji bili bodovi, zato što je ona jurila vodeće Jedinstvo. Prekretnica je došla u 26. kolu kada su Dobojlije na svom terenu pobijedile Mladost iz Lištice 3:0. Ostvarena je pobjeda protiv najslabije ekipe u Ligi, koja je držala posljednje mjesto na tabeli. Navijače Sloge obradovalo je saznanje da je navalni trio: Bećarević – Voćkić – Repčić, konačno proradio i da bi to mogao biti dobar znak. I taman, kada se činilo da je sve u redu,

usljedio je poraz u Prijedoru. Za Slogu je "Prijedor polje" bilo preveliko, ostala je kraća za gol–dva, izgubila je (2:3) i bez ijednog boda se vratila kući.

Poslije Prijedora Dobojlije pobjeđuju Radnika iz Hadžića 1:0, travničkog Borca 1:0, Radnika iz Bijeljine 2:1... Sve to nije bilo dovoljno da se nadoknadi loš start, osvoji prvo mjesto i tako izbori drugoligaški status. Najbolje izglede da ozbiljno ugrozi Jedinstvo, Sloga je imala poslije pobjede u Bijeljini u 33. kolu. Mujić je bio dvostruki strijelac (41. i 76. minuta), a Dobojlije su u tom trenutku skočile na 2. mjesto sa bodom manje od vodeće ekipe iz Bihaća. I onda se ponovila stara priča, da Sloga najviše zataji kada je najpotrebnije.

Kad je imala kolosalnu šansu da, pobjedom protiv Unisa na svom terenu, ostane u trci, i da čeka kiks Jedinstva. Sloga je izgubila bod, ostala udaljena od ekipe iz Bihaća dva koraka i više nije imala snage da napravi preokret. Na stadionu Luke u Doboju viđena je dramatična utakmica u 34. kolu: Sloga je dva puta vodila, nedostajao joj je samo jedan minut do pobjede, ali ona nije znala da sačuva tih 2:1. Poslije čitavog sata borbe za vođstvo, Dobojlije su u 60. minutu golom Vasiljevića došle do te prednosti od 1:0, ali su je sačuvali samo 10 minuta kada je H. Čerimagić izjednačio. Krenulo se opet ispočetka, oba tima ulagala su velike napore da dođu do prednosti, opet je Sloga uspjela da postigne taj željeni pogodak, igrao se 89. minut. Ali u tim trenucima njeni igrači nisu znali za onu narodnu "u dobru se ne ponesi", i dok su oni rano počeli da slave, kaznio ih je O. Čerimagić, rezultat je izjednačen, Unis je otišao kući pjevajući, a Sloga ostala da tuguje za propuštenom prilikom. Tuga je zavladala i na tribinama među navijačima dobojskih "crvenih". Ako jedna ekipa u samo tri utakmice na svom terenu izgubi pet boda (od mogućih šest) ona i ne zaslužuje da bude šampion. Upravo se to dogodilo Slogi u sezoni 1973/74. godine.

Srebrenko Repčić (lijevo) sa autorom knjige, u Baškom Polju 1977. godine

U finišu je uzaludno pokušavala nemoguće, a kad je shvatila da je sve gotovo, izgubila je u posljednjem kolu u Odžaku (Jedinstvo – Sloga 1:0). Ni Jedinstvu ta pobjeda nije ništa značila jer je držalo mjesto u sredini tabele. Na kraju trke vrh tabele je izgledao ovako:

1. Jedinstvo (Bi)	38	22	9	7	70:32	53
2. Sloga	**38**	**20**	**10**	**8**	**57:30**	**50**

Poslije završenog prvenstva, Trener Radoslav Zubanović je ocijenio da je Sloga postigla veliki uspjeh, jer je liga bila vrlo jaka, sastavljena od polovine bivših drugoligaša i ostalih najboljih amaterskih klubova iz Bosne i Hercegovine. Istina je da je liga bila vrlo kvalitetna, ali u toj konkurenciji Sloga je imala niz povoljnih prilika koje nije iskoristila. Ako se pažljivije analiziraju njene igre i postignuti rezultati u toj sezoni, dolazi se do nedvosmislenog zaključka, da je Sloga imala mnogo oscilacija u prvenstvu, da je olako gubila bodove, naročito na svom terenu i da nije iskoristila kvalitet koji je bio na njenoj strani. Postignutim rezultatima Zubanović u duši nije bio zadovoljan, ali to nije iznosio javno, jer je znao da se propušteno ne može vratiti. Igrači nisu bili zadovoljni drugim mjestom, a navijači pogotovo.

REPUBLIČKA LIGA BIH - 1973/74.

1.	Jedinstvo (Bi)	38	22	9	7	70:34	53
2.	Sloga	38	20	10	8	57:30	50
3.	Borac (T)	38	20	9	9	50:33	49
4.	Jedinstvo (Bč)	38	19	10	9	52:39	48
5.	Elektrobosna	38	19	9	10	47:30	47
6.	Rudar (K)	38	16	11	11	57:37	43
7.	UNIS	38	16	11	11	44:31	43
8.	Radnik (H)	38	14	10	14	56:58	38
9.	Rudar (Lj)	38	12	13	13	47:44	37
10.	Pofalićki	38	12	13	13	40:43	37
11.	Jedinstvo (O)	38	14	8	16	36:39	36
12.	Borac (Č)	38	14	10	14	43:46	38
13.	Bosna (V)	38	13	9	16	47:48	35
14.	Radnik (B)	38	12	11	15	42:49	35
15.	Bosna (S)	38	12	10	16	49:41	34
16.	Iskra	38	9	13	16	42:61	31
17.	Sloboda	38	10	9	19	32:69	27
18.	Mladost	38	5	14	19	21:62	24
19.	Troglav	38	8	8	22	36:82	24
20.	Prijedor	38					

U Republičkoj ligi Bosne i Hercegovine 1974/75. igrali su: **Jedinstvo** (Bihać), **Sloga** (Doboj), **Borac** (Travnik), **Jedinstvo** (Brčko), **Elektrobosna** (Jajce), **Rudar** (Kakanj), **Unis** (Vogošća), **Radnik** (Hadžići), **Rudar** (Ljubija), **Pofalićki** (Sarajevo), **Jedinstvo** (Odžak), **Borac** (Čapljina), **Bosna** (Visoko), **Radnik** (Bijeljina), **Bosna** (Sarajevo), **Iskra** (Stolac), **Sloboda** (Bosanski Novi), **Mladost** (Čapljina), **Troglav** (Livno), **Prijedor** (Prijedor).

1974/75.
OSLABLJENI, A JAKI

U prvoj sezoni, u novoformiranoj Republičkoj ligi Sloga je osvojila visoko, drugo, mjesto, ali je ostao utisak da je mogla napraviti i onaj odlučujući korak i efektno se plasirati u savezni rang takmičenja i tako ostvariti san svih generacija. To se nije dogodilo, a trener Radoslav Zubanović je želio da u novom pokušaju sa Slogom prvi stigne na cilj. Dobro je pripremio ekipu, stekao je i neophodno iskustvo, ali to neće biti dovoljno da se osvoji prvo mjesto. Zubanović se nije nadao da će u novo prvenstvo ući znatno oslabljen – bez golmana **Nalbantića**, stuba odbrane, jednog od najzaslužnijih za predhodni uspjeh, zatim bez vrsnih fudbalera Kalabića, Grbića i Voćkića. Bilo je to mnogo i za jače klubove od Sloge. Istina, u ljeto 1974. godine u Slogu je došao Slobodan **Dijamant** izvanredan fudbaler, ali on nije mogao nadoknaditi odlazak četvorice pomenutih asova. To će se tokom prvenstva i pokazati, a Sloga neće ponoviti uspjeh iz predhodne sezone.

Prvenstvo Republičke lige u sezoni **1974/75.** startovalo je 18. avgusta 1974. godine. **Sloga** je prvu utakmicu odigrala u Sarajevu, protivnik joj je bio Pofalićki, iskusna ekipa koja je znala da prebrodi i

Poslije završenog prvenstva, Trener Radoslav Zubanović je ocijenio da je Sloga postigla veliki uspjeh, jer je liga bila vrlo jaka, sastavljena od polovine bivših drugoligaša i ostalih najboljih amaterskih klubova iz Bosne i Hercegovine. Istina je da je liga bila vrlo kvalitetna, ali u toj konkurenciji Sloga je imala niz povoljnih prilika koje nije iskoristila. Ako se pažljivije analiziraju njene igre i postignuti rezultati u toj sezoni, dolazi se do nedvosmislenog zaključka, da je Sloga imala mnogo oscilacija u prvenstvu, da je olako gubila bodove, naročito na svom terenu i da nije iskoristila kvalitet koji je bio na njenoj strani. Postignutim rezultatima Zubanović u duši nije bio zadovoljan, ali to nije iznosio javno, jer je znao da se propušteno ne može vratiti. Igrači nisu bili zadovoljni drugim mjestom, a navijači pogotovo.

REPUBLIČKA LIGA BIH – 1973/74.

1.	Jedinstvo (Bi)	38	22	9	7	70:34	53
2.	Sloga	38	20	10	8	57:30	50
3.	Borac (T)	38	20	9	9	50:33	49
4.	Jedinstvo (Bč)	38	19	10	9	52:39	48
5.	Elektrobosna	38	19	9	10	47:30	47
6.	Rudar (K)	38	16	11	11	57:37	43
7.	UNIS	38	16	11	11	44:31	43
8.	Radnik (H)	38	14	10	14	56:58	38
9.	Rudar (Lj)	38	12	13	13	47:44	37
10.	Pofalićki	38	12	13	13	40:43	37
11.	Jedinstvo (O)	38	14	8	16	36:39	36
12.	Borac (Č)	38	14	10	14	43:46	38
13.	Bosna (V)	38	13	9	16	47:48	35
14.	Radnik (B)	38	12	11	15	42:49	35
15.	Bosna (S)	38	12	10	16	49:41	34
16.	Iskra	38	9	13	16	42:61	31
17.	Sloboda	38	10	9	19	32:69	27
18.	Mladost	38	5	14	19	21:62	24
19.	Troglav	38	8	8	22	36:82	24
20.	Prijedor	38					

U Republičkoj ligi Bosne i Hercegovine 1974/75. igrali su: **Jedinstvo** (Bihać), **Sloga** (Doboj), **Borac** (Travnik), **Jedinstvo** (Brčko), **Elektrobosna** (Jajce), **Rudar** (Kakanj), **Unis** (Vogošća), **Radnik** (Hadžići), **Rudar** (Ljubija), **Pofalićki** (Sarajevo), **Jedinstvo** (Odžak), **Borac** (Čapljina), **Bosna** (Visoko), **Radnik** (Bijeljina), **Bosna** (Sarajevo), **Iskra** (Stolac), **Sloboda** (Bosanski Novi), **Mladost** (Čapljina), **Troglav** (Livno), **Prijedor** (Prijedor).

1974/75.
OSLABLJENI, A JAKI

U prvoj sezoni, u novoformiranoj Republičkoj ligi Sloga je osvojila visoko, drugo, mjesto, ali je ostao utisak da je mogla napraviti i onaj odlučujući korak i efektno se plasirati u savezni rang takmičenja i tako ostvariti san svih generacija. To se nije dogodilo, a trener Radoslav Zubanović je želio da u novom pokušaju sa Slogom prvi stigne na cilj. Dobro je pripremio ekipu, stekao je i neophodno iskustvo, ali to neće biti dovoljno da se osvoji prvo mjesto. Zubanović se nije nadao da će u novo prvenstvo ući znatno oslabljen – bez golmana **Nalbantića**, stuba odbrane, jednog od najzaslužnijih za predhodni uspjeh, zatim bez vrsnih fudbalera Kalabića, Grbića i Voćkića. Bilo je to mnogo i za jače klubove od Sloge. Istina, u ljeto 1974. godine u Slogu je došao Slobodan **Dijamant** izvanredan fudbaler, ali on nije mogao nadoknaditi odlazak četvorice pomenutih asova. To će se tokom prvenstva i pokazati, a Sloga neće ponoviti uspjeh iz predhodne sezone.

Prvenstvo Republičke lige u sezoni **1974/75.** startovalo je 18. avgusta 1974. godine. **Sloga** je prvu utakmicu odigrala u Sarajevu, protivnik joj je bio Pofalićki, iskusna ekipa koja je znala da prebrodi i

veća iskušenja. Nadala se da bi sa ovog gostovanja mogla donijeti jedan bod, ali joj se ta očekivanja nisu ostvarila. Niko u ekipi Dobojskih "crvenih" nije očekivao da bi se taj meč mogao praktično završiti njegovim početkom, a to se, upravo, dogodilo. Kovač je postigao gol u 1. minutu, doveo Pofalićki u vođstvo 1:0 i taj rezultat ostao je do kraja susreta. Sloga je nastupila sa ovim timom: **Todić, Čerimagić, Popadić, Milanović, R. Vasiljević, Kalabić, Repčić, Bećarević, Dijamant, Ž. Vasiljević (Dobojak), Valjevac (Ranković).**

Start je bio neuspješan, izgubljeni su prvi bodovi, sada ih je trebalo nadoknaditi na svom terenu, u Doboju, pred navijačima kojima je Sloga ostala dužna u prošlom prvenstvu. U dobojskoj premijeri je deklarisala odžačko Jedinstvo (3:0), sve je riješeno vrlo brzo kada je Srebrenko Repčić u 11. minutu zatresao protivničku mrežu. Tada je bilo jasno da je Sloga superiorna i da će u ovom susretu ostvariti uvjerljivu pobjedu. Ta očekivanja potvrdio je Dijamant sa dva efektna pogotka, u 40. i 53. minutu. Bili su to njegovi prvenci u crvenom dresu. Repčić i Dijamant će se razviti u velike fudbalere. Dijamant će iz Sloge otići u tuzlansku Slobodu, koja je tih godina imala sjajnu ekipu, igrala je i u Kupu Uefa 1977. godine. Srebrenko Repčić će postati zvijezda na Koševu, u Sarajevu, sa Safetom Sušićem će činiti sjajan tandem, a onda će otići na beogradsku Marakanu i u dresu Crvene zvezde igrati velike utakmice širom Jugoslavije i Evrope, nosiće i reprezentativni dres.

Imala je Sloga u to vrijeme još dobrih fudbalera, a jedan od njih bio je i golgeter Ž. Vasiljević koji je u trećem kolu, u Zvorniku postigao pogodak za ekipu iz Doboja. No to nije bilo dovoljno, domaći su lako poveli 2:0, a gosti se kasno trgnuli i na kraju je bilo 2:1 za Drinu.

U prva četiri susreta, Sloga je išla krivudao, u gostima je gubila, kod kuće pobjeđivala. Poslije poraza u Zvorniku došla je na red pobjeda u Doboju. U četvrtom kolu savladana je sarajevska Bosna (3:1). Ovaj meč će se pamtiti po neobičnom golu Milanovića, dvostrukog strijelca koji je u 88. minutu sa udaljenosti od 75 metara lobovao protivničkog golmana. Bio je to pogodak kakav do tad nije viđen u Doboju. Milanović je prethodno u 68. minutu postigao svoj prvi pogodak, dok je jedan bio djelo vrsnog golgetera Mujića, jednog od najboljih napadača u Republičkoj ligi.

Prvi bod u gostima "crveni" su osvojili u 5. kolu; igrali su sa Radnikom u Hadžićima (2:2). Ako nema Repčića, Dijamanta ili Mujića, tu je Kovačević, golgeter koji je sa klupe uhvatio svojih pet minuta, iskoristio priliku upravo postižući golove. U ovom susretu je bio dvostruki strijelac, u 31. i 52. minutu. Poslije petog kola učinak dobojskih "crvenih" je bio daleko od očekivanog, što brojke i potvrđuju.

9. Sloga	**5**	**2**	**1**	**2**	**9:6**	**5**

Sloga je igrala slabije nego u prethodnom prvenstvu, kod kuće je osvajala bodove, u gostima – rijetko. U 6. kolu je u Doboju gostovala Visočka Bosna i izgubila 1:2, ali istim rezultatom je poražena Sloga u Kaknju. Bio je to meč sedmog kola: Rudar je trijumfovao 2:1, a počasni pogodak za Dobojlije dao je Kovačević u 70. minutu. Prvu pravu igru i ubedljivu pobjedu Sloga je ostvarila, kako je naprijed rečeno, u drugom kolu protiv Jedinstva iz Odžaka, a sada ponovila u susretu sa Igmanom sa Ilidže. Bio je to meč 8. kola: Sloga – Igman 5:1! Kovačević je još jednom pokazao da mu je mjesto na terenu a ne na rezervnoj klupi sa koje je dugo posmatrao svoje drugove kako se muče pred protivničkim golom. U ovom susretu postigao je het–trik (tri gola), u 23, 28. i 38. minutu. Mujić (56) i Repčić (61)

su zaokružili trijumf, a Igman nije mogao ništa da učini. Publika je bila zadovoljna, aplauzom je ispratila svoje ljubimce i poželjela im još takvih pobjeda.

Gostujući teren bio je veliki problem za ekipu Sloge, koja i u 9. kolu gubi, sada u Sanskom Mostu od Podgrmeča 0:1, a onda kod kuće sa Unisom iz Vogošće igra samo 0:0. Taj remi je pokazao da u svakom zlu ima i nešto dobro, a to što je bilo dobro za Slogu je da u narednih pet utakmice nije izgubila. Poslije susreta sa Unisom, u Travniku je osvojen bod, zatim je u Doboju pobijeđena Elektrobosna 4:0, a onda u Ljubiji Rudar (2:1) i nakon tih pobjeda, remi sa čapljinskim Borcem (1:1) u Doboju.

Poslije susreta sa elektrobosnom, u novinama je osvanuo naslov "Strujni udar u Doboju". I zaista gosti iz Jajca su doživjeli "strujni udar", primili su četiri gola, a ponovo su golgeterske sposobnosti ispoljili Kovačević u 3, Mujić u 24, Repčić u 67. i Dijamant u 78. minutu. Gledaoci su bili ushićeni Sloginom igrom koja ih je podsjetila na najljepše dane. Srebrenko Repčić je pružio veliku igru u Ljubiji gdje je postigao oba gola za Slogu, u 45. i 88. minutu. Ove pobjede su se odrazile i na plasman Sloge, koja se popela na četvrto mjesto, dok je trku vodilo brčansko Jedinstvo.

1. Jedinstvo (BČ)	13	9	2	2	29:9	20
4. Sloga	**13**	**6**	**3**	**4**	**25:14**	**15**

U finišu jesenjeg djela prvenstva dobojski "crveni" su ostvarili dvije pobjede i jedan remi, dok su jednu utakmicu izgubili. U derbiju sa Borcem iz Čapljine igrali su neriješeno 1:1, a s obzirom da je meč odigran u Doboju, osvojenim bodom više su bili gosti zadovoljni. Poslije utakmice u novinama je osvanuo naslov: "Tužno popodne u Doboju"! Sloga je od 20 minuta vodila, golom Bećarevića. I kad su gledaoci nezadovoljni igrom svojih ljubimaca uveliko napuštali stadion, Borac je izjednačio golom Bećirovića u 88. minutu. Peh, zar ne? Ali to se nije prvi put dogodilo Dobojlijama, koji su znali da izgube meč i u 90. minutu.

Veliki derbi odigrala je Sloga u petnaestom kolu sa Jedinstvom u Brčkom. Lider na tabeli ostvario je minimalnu pobjedu, od samo 1:0, golom Mandića u 7. minutu. Zaključak komentara bio je "Poraz u odličnoj igri"! I zaista, Sloga je odlično igrala, ali je protiv sebe imala, u tom trenutku, boljeg rivala. Uostalom, Jedinstvo je ubedljivo vodilo na tabeli, imalo je tri boda više od drugoplasiranog Rudara iz Ljubije, dok je Sloga pala na peto mjesto. Rekordnu pobjedu Sloga je ostvarila protiv Lokomotive iz Mostara, čak 8:0! Postigla je više pogodaka nego na predhodne tri utakmice. U pravoj reviji golova, trostruki strijelci su bili Mujić i Repčić, dok su po jedan pogodak dali Dijamant i Milanović. I poslije ove pobjede Dobojlije su držale peto mjesto na tabeli.

5. Sloga	**16**	**7**	**4**	**5**	**34:16**	**18**

Prvi dio prvenstva završen je 24. novembra 1974. godine; Sloga je u tom 17. kolu igrala u Bijeljini i pobijedila Radnika – 1:0. Rade Vasiljević je postigao gol u 75. minutu. Inače, Sloga je godinama pobjeđivala Radnika i u Doboju i u Bijeljini. Na kraju prvog dijela prvenstva najuspešnije je brčansko Jedinstvo, dok je Sloga bila četvrta.

1. Jedinstvo (BČ)	16	11	3	2	34:16	25
4. Sloga	**17**	**8**	**4**	**5**	**35:16**	**20**

U završnom komentaru prvog dijela prvenstva kaže se da je Sloga izgubila nekoliko neplaniranih bodova, ali da se to

može nadoknaditi i da se ova ekipa na proljeće može uključiti u trku za 1. mjesto. Komentator "Oslobođenja" konstatuje da je jedino brčansko Jedinstvo ispunilo plan 100 posto. Vrijeme će pokazati da dobojski "crveni" nisu bili spremni da se umiješaju u trku za prvaka i da će Jedinstvo ostvariti ubedljiv trijumf.

Prvenstvo je nastavljeno 18. kolom, 9. marta 1975. godine. Toga dana Sloga je bila domaćin sarajevskom Pofalićkom, savladala ga 2:0, a strijelci su bili Mujić u 21. i Rade Vasiljević u 87. minutu. Tokom proljeća Sloga neće igrati ništa bolje i u sedam susreta će se stalno smenjivati pobjede i porazi: kod kuće će pobjeđivati, a u gostima gubiti. Na prvom proljećnom gostovanju u Odžaku doživjela je poraz (1:2) od Jedinstva, a zatim je kod kuće savladala zvorničku Drinu (2:0), golovima Mujića u 2. i Dobojka u 80. minutu. Ostvarena je pobjeda u slaboj igri. Sada je Sloga krenula na put u Sarajevo i tamo u 21. kolu izgubila od Bosne 0:1. Mladi Vukadin je bio strijelac tog jedinog gola. Taj Vukadin će godinu dana kasnije preći na Koševo, biće nada Sarajeva, ali će nakon samo jedne sezone poginuti u saobraćajnoj nesreći.

Radnik iz Hadžića je u 22. kolu gostovao u Doboju, bio je ljepo primljen, ali i pobjeđen sa 4:0. Dijamant je dao dva (14. i 79), a Mučić (55) i Mujić (75) po jedan pogodak. Komentar susreta je bio kratak: "Utakmica bez draži zato što je Sloga izgubila šanse za 1. mjesto". Uobičajeni red vožnje se nastavlja gostovanjem u Visokom i porazom 1:2. Sloga je vodila golom Repčića u 9. minutu; Zečević je izjednačio u 16, a Babić donio pobjedu u 84. minutu. Dobojlije je dijelilo šest minuta od osvajanja jednog boda. I poslije ove runde, Jedinstvo iz Brčkog je na čelu tabele sa velikim izgledima da osvoji 1. mjesto. Sloga je u tom trenutku bila peta sa 9 bodova manje od Brčaka.

1. Jedinstvo (BČ)	23	16	3	4	47:16	35
5. Sloga	**23**	**11**	**4**	**8**	**45:21**	**26**

Poslije kiše dolazi sunce pa je to značilo da je sada na redu pobjeda. I zaista, Sloga će na svom terenu savladati rudara iz Kaknja 1:0, a tu pobjedu je ostvarila sa 10 igrača (Vasiljević je isključen). Seriju "toplo–hladno" presjekla je remijem u susretu sa Igmanom na Ilidži. Tako su Dobojlije konačno donijele bod sa strane (Igman – Sloga 2:2). U vanrednom, 26. kolu, je savladala Bosnu u Visokom 1:0, a zatim kod kuće sa 3:0 ispratila ekipu Podgrmeča. Golove su dali – Mujić, Dobojak i Repčić. Dobojlije su tako popravile svoj plasman.

3. Sloga	**27**	**14**	**5**	**8**	**52:23**	**33**

Vrijedan remi dobojski "crveni" ostvarili su u 28. kolu u Vogošći (Unis – Sloga 2:2). Rade Vasiljević (43) i Srebrenko Repčić (67) bili su strijelci efektnih pogodaka. Bod je utoliko bio vredniji jer je osvojen sa 10 fudbalera (Dijamant je isključen). Elektrobosna je i na svom terenu loše prošla sa Slogom, izgubila je 0:3, a strijelci za goste bili su Repčić, Mujić i Vasiljević. I kad su se najmanje nadali fudbaleri Sloge su izgubili na svom terenu od Rudara iz Ljubije. Bilo je 2:0 za goste, a Sloga nikada lošija. Dobojlije su u ovom susretu bili jako oslabljene, nisu igrali Repčić, Vasiljević i Čerimagić. Sloga se nije mogla prepoznati, a njeni fudbaleri su sa terena ispraćeni zviždućima. Još jedan poraz došao je u narednom, 31. kolu, Sloga je kao gost izgubila (0:3) od Borca, a zatim je u derbiju u Doboju, remizirala sa brčanskim Jedinstvom (2:2). Dobojlije su vodili sa 2:0 (Mučić 39. i R. Vasiljević 57) a zatim su dozvolili gostima da izjednače – 2:2. Derbi je pobudio veliko interesovanje, više od 3.000 gledalaca posmatralo je ovaj susret.

I u 33. kolu Slogi se dogodilo nešto slično: vodila je 2:0 golovima Repčića i Dijamanta, a onda dozvolila mostarskoj Lokomotivi da preokrene rezultat i pobjedi 3:2. Kraj prvenstva je dočekala na svom terenu gdje je pobjedila Radnika iz Bijeljine 3:1. Golove su postigli – R. Vasiljević, Mujić i Mučić. Bila je to pobjeda bez draži, utakmici je prisustvovao mali broj gledalaca. Brčansko Jedinstvo je postalo prvak, a Sloga je osvojila četvrto mjesto.

1.	Jedinstvo (BČ)	34	21	8	5	63:21	50
4.	**Sloga**	**34**	**16**	**7**	**11**	**64:36**	**39**

Prvenstvo je završeno, Brčaci su trijumfovalno prošli kroz cilj; finiš trke bio je uzbudljiv, pomalo i dramatičan. Rudar iz Ljubije je opasno prijetio, imao je jednak broj bodova, ali je Jedinstvo, zahvaljujući boljoj gol–razlici, osvojilo 1. mjesto. Sloga je propustila još jednu priliku da se plasira u Drugu ligu. U prethodnoj sezoni za malo joj je izmaklo 1. mjesto, a u ovoj bila je slabija od Jedinstva za čitavih 11 bodova. To najbolje ilustruje koliko je slabije igrala u ovom šampionatu.

U sezoni 1974/75. u Republičkoj ligi Bosne i Hercegovine su igrali: **Jedinstvo** (Brčko), **Rudar** (Ljubija), **Drina** (Zvornik), **Sloga** (Doboj), **Rudar** (Kakanj), **Borac** (Čapljina), **Bosna** (Visoko), **Igman** (Ilidža), **Pofalićki** (Sarajevo), **Borac** (Travnik), **Radnik** (Bijeljina), **Unis** (Vogošća), **Podgrmeč** (Sanski Most), **Jedinstvo** (Odžak), **Elektrobosna** (Jajce), **Bosna** (Sarajevo), **Lokomotiva** (Mostar), **Radnik** (Hadžići).

Fudbaleri iz Doboja su ostvarili sljedeće rezultate; **jesen**: Pofalićki – Sloga 1:0, Sloga – Jedinstvo (O) 3:0, Drina – Sloga 2:1, Sloga – Bosna (S) 3:1, Radnik (H) – Sloga 2:2, Sloga – Bosna (V) 2:1, Rudar (K) – Sloga 2:1, Sloga – Igman 5:1, Podgrmeč – Sloga 1:0, Sloga – Unis 0:0, Borac (T) – Sloga 2:2, Sloga – Elektrobosna 4:0, Rudar (Lj) – Sloga 1:2, Sloga – Borac (Č) 1:1, Jedinstvo (Bč) – Sloga 1:0, Sloga – Lokomotiva 8:0, Radnik (B) – Sloga 0:1.

U **Proljećnom** dijelu prvenstva: Pofalićki – Sloga 2:0, Sloga – Jedinstvo (O) 2:1, Sloga – Drina 2:0, Bosna (S) – Sloga 1:0, Sloga– Radnik (H) 4:0, Bosna (V) – Sloga 2:1, Sloga – Rudar (K) 1:0, Igman (I)– Sloga 2:2, Sloga – Podgrmeč 3:0, Unis – Sloga 2:2, Sloga – Borac (T) 1:0, Elektrobosna – Sloga 0:3, Sloga – Rudar (Lj) 0:2, Borac (Č) – Sloga 3:0, Sloga – Jedinstvo (Bč) 2:2, Lokomotiva – Sloga 3:2, Sloga – Radnik 3:1.

Republička liga BiH 1974/75.

1.	Jedinstvo (Bč)	34	21	8	5	62:19	50
2.	Rudar (Lj)	34	21	8	5	56:27	50
3.	Drina	34	16	9	9	48:33	41
4.	Sloga	34	16	7	11	64:36	39
5.	Rudar (K)	34	15	8	11	43:26	38
6.	Borac (Č)	34	16	5	13	55:47	37
7.	Bosna (V)	34	16	4	14	55:47	36
8.	Igman	34	14	8	12	48:42	36
9.	Pofalićki	34	14	8	12	41:33	36
10.	Borac (T)	34	12	9	13	27:33	33
11.	Radnik (B)	34	13	6	15	45:39	32
12.	UNIS	34	12	7	15	36:40	31
13.	Podgrmeč	34	13	5	16	33:36	31
14.	Jedinstvo	34	11	8	15	33:33	30
15.	Elektrobosna	34	12	6	16	40:51	30
16.	Bosna (S)	34	8	9	17	37:46	25
17.	Lokomotiva	34	7	5	22	34:80	19
18.	Radnik (H)	34	6	2	26	28:81	14

Fudbaleri Sloge u Lukama 1974. godine, sa trenerom Spahićem (stoji, prvi s lijeva) i ljekarom Jeremića (stoji, prvi s desna)

1975/76.
ODLAZAK REPČIĆA

Prva dva učešća novoformiranoj Republičkoj ligi Bosne i Hercegovine Slogi nisu donijela očekivani san, da se kao prvak plasira u viši rang takmičenja. U prvom pokušaju je i bila blizu ostvarenja tog cilja, a u drugom tek četvrta pa je među navijačima vladalo nezadovoljstvo. Klub je nastojao da se konsoliduje, da bi u sezoni 1975/76. krenuo sigurnijim korakom naprijed. Međutim, problem je bio u tome što Sloga nije mogla da bar za nekoliko godina sačuva sve igrače: uvijek je neko od najboljih odlazio. Ekipa se ne stvara tek tako, dug je to i složen proces, a kada se stručni štab primakne tome cilju, dođe do osipanja. Česte promjene nisu dobre, jer narušavaju kontinuitet. Sloga se gotovo stalno sretala sa besparicom, u slaboj finansijskoj situaciji teško je zadržati najbolje, bez obzira što je tada bio proklamovani amaterizam. Klubovi iza kojih su njihovi gradovi čvrsto stajali i nesebično im materijalno pomagali, bili su u prednosti. Sloga nije bila miljenik grada Doboja i takva orijentacija gradskih čelnika nije bila dobra.

I u ljeto 1975. godine u Slogi su se događale značajne promjene, a kada se sve sabere i oduzme, u novu sezonu je ušla jača. Istina, tada je otišao njen najperspektivniji fudbaler Srebenko **Repčić**, ali su došla dva vrsna golmana Hadžiselimović i Nalbantić, došlo je i sedam talentovanih igrača iz malih okolnih klubova koji su željeli da se afirmišu

u crvenom dresu. Tada je u Doboj stigao i trener, profesor Munib Saračević, jedan smiren i odmjeren čovjek, obrazovan i temeljit, uvijek u pravom smjeru orijentisan. Pokazaće se da je to bio dobar potez jer je Saračević sa Slogom konkurisao za prvo mjesto, na kraju je osvojio drugo što je bilo znatno bolje nego u prethodnoj sezoni. Da je Repčić ostao, odnosno da je grad Doboj učinio nešto da taj momak odigra još jednu sezonu u Slogi, gotovo je sigurno da bismo već u jesen 1976. u tom gradu gledali drugoligaški fudbal. Ovako, Doboj će čekati još punih osam godina do ostvarenja tog sna.

Trener Saračević je želio da sa Slogom debituje u svom gradu, u Sarajevu, i ta želja mu se ostvarila: u 1. koju je igrao i na Ilidži sa Igmanom. Kao mlad novinar „Oslobođenja" i Munibov prijatelj sa posebnim zadovoljstvom sam otišao na tu utakmicu. Sloga je pobijedila 2:0, a Saračevićevoj sreći nije bilo kraja. Radovao se kao malo dijete! On je imao veliki broj prijatelja među novinarima, najviše u „Oslobođenju", pa se na toj utakmici našla gotovo cijela Sportska rubrika ovog lista. U Hotelu „Terme" na Ilidži svi zajedno smo proslavili Saračevićev debi i Sloginu pobjedu.

Prvi zvanični izlazak pred dobojsku publiku Saralević je imao u drugom kolu, a protivnik mu je bio tradicionalnom neugodna ekipa Borca iz Čapljine. Bio je to treći meč Sloge i Borca u Doboju i u tom trećem pokušaju dobojski „crveni" su trijumfovali – 3:0. Ostalo je zapisano da je Sloga tu utakmicu odigrala sa ovim timom: Nalbantić, Đulbić, Rauković, Ž. Vasiljević, R. Vasiljević, Milanović, Čerimagić, Dijamant, Mujić Mučić i Kovačević. Poslije drugogkola Sloga je na čelu tabele bez primljenog gola.

1. Sloga	**2**	**2**	**0**	**2**	**5:0**	**4**

– Dobro je krenulo! – komentarisali su ljubitelji fudbala u Doboju. I zaista, Sloga u prvih osam susreta nije doživjela ni jedan poraz. U trećem kolu je imala teško iskušenje u Zvorniku, osvojila bod, ali je 1. mjesto morala prepustiti Rudaru iz Ljubije koji je zabilježio još jedan trijumf. Interesantno je podsjetiti da je u tom kratkom vremenskom intervalu Sloga zabilježila seriju od tri remija, drugi je bio sa ekipom Podgrmeča iz Sanskog Mosta. Utakmica je odigrana u Doboju (1:1) i to je bilo veliko iznenađenje, jer se očekivala sigurna pobjeda dobojskih „crvenih". Bila je to jedna od najslabijih Sloginih igara, gosti su postigli oba gola: prvo je Velić u 4. minutu zatresao vlastitu mrežu, da bi Unkić u 60. uspio da taj peh neutrališe i izjednači na 1:1 pa je tako Sloga (srećno) osvojila bod. Treći remi ostvarila je u Odžaku, u derbiju koji je okupio više od 3.000 gledalaca i tih 0:0 smatralo se značajnim uspjehom, Odnijeti bod iz Odžaka za svaku ekipu je bio pun pogodak.

Poslije tri remija, Sloga je ostvarila tri uzastopne pobjede: protiv Radnika u Doboju (4:1), Rudoga u Rudom 1:0 i Slobode kod svoje kuće 2:0. Ukupan rezultat u ta tri meča bio je 7:1 za Slogu koja se ponovo našla na 1. mjestu.

1. Sloga	**8**	**5**	**3**	**0**	**15:3**	**13**

U fudbalu se ne rješava sve čistom igrom, često se događa da jedna ekipa nefudbalskim sredstvima bude zaustavljena. To se viđa i na svjetskim i evropskim prvenstvima gdje je kontrola velika, a kamo li na malim takmičenjima. Tako je Sloga u 9. kolu na nefer način zaustavljena u Kaknju, a to je učinio sudija Rudić iz Brčkog. Rudar (K) nije bio u konkurenciji za prvaka i nije mu bilo u ovom susretu biti ili ne biti. Međutim, Sloga je u toj utakmici protiv sebe imala sudiju i to je

bio glavni razlog što je izgubila 0:2 pa je 1. mjesto morala ustupiti Rudaru iz Ljubije. Mirni i staloženi trener, profesor Saračević, je bio jako nezadovoljan suđenjem, ali je to nezadovoljstvo više zadržao za sebe nego što ga je javno prezentirao. U svakom slučaju, poslije toga poraza vrh tabele je doživio promjenu.

1. Rudar (Lj)	9	6	2	1	13:6	14
2. Sloga	**9**	**5**	**3**	**1**	**14:5**	**13**

Do kraja prvog dijela prvenstva Sloga neće izgubiti više ni jednu utakmicu, a i to najbolje govori da je u Kaknju bilo nešto neregularno. Što se domaćina tiče, Rudara i njegovih navijača, tu je sve bilo sportski. U narednih osam utakmica smjenjivali su se remiji i pobjede: četiri utakmice je Sloga dobila, a četiri igrala neriješeno. Vrijedi istaći utakmicu sa bivšim drugoligašem Kozarom iz Bosanske Gradiške koju je Sloga dobila 2:0, zatim trijumf u Travniku, minimalan (1:0), ali vrijedan, te visoku pobjedu protiv Lokomotive (3:0), na oproštaju od svojih navijača i prvog dijela prvenstva. Vrh tabele imao je sljedeći izgled:

1. Rudar (Lj)	17	10	6	1	20:9	26
2. Sloga	**17**	**9**	**7**	**1**	**24:8**	**25**
3. Drina	17	8	6	3	31:16	22

Poslije nešto više od mjesec dana odmora, pripreme za nastavak prvenstva počele su 11. januara 1976. godine. Trener Saračević dobio je pojačanje, Mehmeda Šljoku, nekada istaknutog fudbalera zeničkog Čelika. Prvenstvo je nastavljeno 14. marta 1976. godine; u pravom zimskom ambijentu Sloga je na svom terenu savladala Igmana 3:2; golove su postigli Ranković, Šljoka i Milanović. Očekivalo se da će Dobojlije i u nastavku trke igrati kao tokom jeseni, ali se ta očekivanja nisu ostvarila. Bilo je mnogo oscilacija u njihovoj formi, čak su pet susreta izgubili. Da su igrali kao tokom jeseni, osvojili bi prvo mjesto i plasirali se u Drugu saveznu ligu. Sloga je u prvom dijelu prvenstva tek u 9. kolu doživjela poraz, sada se to dogodilo već u drugom proljećnom susretu, sa Borcem u Čapljini (0:1). Dobojlije su igrale čitavih 40 minuta sa igračkom manje (Mujić isključen u 60. minutu). I Slogin glavni rival, Rudar iz Ljubije, igrao je slabije nego tokom jeseni pa su Dobojlije poslije trećeg proljećnog kola i pobjede protiv Drine (3:2) opet na čelu tabele.

1. Sloga	**20**	**11**	**7**	**2**	**30:13**	**29**

Samo jedno kolo Dobojlije su na čelu tabele, za njih je u ovom prvenstvu koban bio Podgrmeč; prvo im je jesenas u Doboju uzeo jedan bod, a sada u nastavku trke Sloga je poražena u Sanskom Mostu (0:1). Poslije tog poraza se za trenutak oporavila, na svom terenu je savladala Jedinstvo iz Odžaka (3:2). Bio je to meč pun neizvjesnosti i obrta, Sloga je tek u 87. minutu postigla pobjedonosni gol. Već tada je bilo jasno da od titule neće biti ništa. U šestom proljećnom kolu doživjeće treći poraz, sada sa Radnikom u Bijeljini. Dakle, u prvih sedam utakmica je igrala po sistemu: kod kuće pobjeda, u gostima poraz. Ta „formula" nikada ne donosi titulu prvaka pa naravno ni Sloga se nije mogla nadati ostvarenju svog sna.

Od značajnijih pobjeda i dobrih igara tokom proljeća vrijedi istaći susret sa Unisom u Doboju. Sloga je zaigrala tek u drugom poluvremenu, Šljoka je postigao dva, a Grbešić i Dijamant po jedan gol; na kraju je bilo 4:0 za Dobojlije koje su zadržale drugo mjesto, ali je Rudar iz Ljubije već tada imao pet bodova više.

1. Rudar (Lj)	28	17	9	2	40:16	43
2. Sloga	**28**	**15**	**8**	**5**	**44:19**	**38**

U finišu prvenstva, fudbaleri Sloge su postigli stabilnu formu, osvajali su bodove i pristizali vodećeg Rudara, ali ga nisu stigli. Da je prvenstvo potrajalo još koje kolo, stiče se utisak da bi Sloga pretekla ekipu iz Ljubije. U poslednjih pet susreta dobojski „crveni" su ostvarili četiri pobjede i jedan remi, od mogućih 10 osvojili su 9 bodova. Finiš je ipak zakasnio!

Rezultati, Republičke lige BiH 1975/76.

Jesen 1975.

1. kolo: Igman – **Sloga** 0:2 (Kovačević i Dijamant)
2. kolo: **Sloga** – Borac (Č) 3:0 (Milanović, R. Vasiljević, Mujić)
3. kolo: Drina (Z) – **Sloga** 1:1 (Ž. Vasiljević)
4. kolo: Sloga – Podgrmeč 1:1 (Velić, autogol za Slogu)
5. kolo: Jedinstvo (O) – **Sloga** 0:0
6. kolo: **Sloga** – Radnik (B) 4:1 (Grbašić, Kovačević 2, Dijamant)
7. kolo: Rudo – **Sloga** 0:1 (Mirkić, autogol za Slogu)
8. kolo: **Sloga** – Sloboda 2:0 (Kovačević, Mujić)
9. kolo: Rudar (K) – **Sloga** 2:0
10. kolo: **Sloga** – Bosna 1:1 (R. Vasiljević)
11. kolo: Unis – **Sloga** 1:1 (Ranković)
12. kolo: **Sloga** – Kozara 2:0 (Grbašić, Duraković)
13. kolo: Borac (T) – **Sloga** 0:1 (Ranković)
14. kolo: Rudar (Lj) – **Sloga** 1:1 (Dijamant)
15. kolo: **Sloga** – Pofalićki 0:0
16. kolo: Iskra – **Sloga** 0:1
17. kolo: **Sloga** – Lokomotiva 3:0 (Mučić, Đulbić, Dijamant)

2. Sloga	**17**	**9**	**7**	**1**	**24:8**	**25**

Proljeće 1976.

18. kolo: **Sloga** – Igman 3:2 (Ranković, Šljoka, Milanović)
19. kolo: Borac (Č) – **Sloga** 1:0
20. kolo: **Sloga** – Drina 3:2 (Šljoka, Voćkić, Kalabić)
21. kolo: Podgrmeč – **Sloga** 1:0
22. kolo: **Sloga** – Jedinstvo (O) 3:2
23. kolo: Radnik (B) – **Sloga** 2.1 (Đulbić)
24. kolo: **Sloga** – Rudo 5:0 (Mujić 2, Dijamant, R. Vasiljević, Mučić)
25. kolo: Sloboda – **Sloga** 0:0
26. kolo: **Sloga** – Rudar (K) 1:0
27. kolo: Bosna (V) – **Sloga** 1:0
28. kolo: **Sloga** – Unis 4.0 (Šljoka 2, Grbešić, Dijamant)
29. kolo: Kozara – **Sloga** 4:1 (Šljoka)
30. kolo: **Sloga** – Borac (T) 3:0 (Šljoka, Mujić, Dijamant)
31. kolo: **Sloga** – Rudar 2:1 (Mujić, Šljoka)
32. kolo: Pofalićki – **Sloga** 0:2 (Voćkić 2)
33. kolo: **Sloga** – Iskra 2:1 (Đulbić, Mujić)
34. kolo: Lokomotiva – **Sloga** 0:0

2. Sloga	**34**	**19**	**9**	**6**	**54:25**	**47**

U sezoni 1975/76. u Republičkoj ligi Bosne i Hercegovine igrali su: **Rudar** (Ljubija), **Sloga** (Doboj), **Radnik** (Bijeljina), **Kozara** (Bosanska Gradiška), **Drina** (Zvornik), **Bosna** (Visoko), **Podgrmeč** (Sanski Most), **Jedinstvo** (Odžak), **Borac** (Čapljina), **Lokomotiva** (Brčko), **Rudar** (Kakanj), **Pofalićki** (Sarajevo), **Borac** (Travnik), **Igman** (Ilidža), **Sloboda** (Bosanski Novi), **Unis** (Vogošća), **Iskra** (Stolac), **Rudo** (Rudo).

Proslava 30 godina FK Sloga (Doboj, 13.12.1975), legende fudbala – Muhamed Salihović, Mijo Miličević i Hasan Šehić

REPUBLIČKA LIGA 1975/76.

1.	Rudar (Lj)	34	20	10	4	52:19	50
2.	**Sloga**	**34**	**19**	**9**	**6**	**54:25**	**47**
3.	Radnik	34	19	5	10	49:31	43
4.	Kozara	34	16	7	11	54:38	39
5.	Drina (Z)	34	16	6	12	61:42	38
6.	Bosna (V)	34	14	9	11	38:41	37
7.	Podgrmeč	34	14	8	12	53:48	36
8.	Jedinstvo (O)	34	14	7	13	37:40	35
9.	Borac (Č)	34	14	6	14	50:40	34
10.	Lokomotiva (B)	34	12	10	12	49:46	34
11.	Rudar (K)	34	13	7	14	47:43	33
12.	Pofalićki	34	11	10	13	35:41	32
13.	Borac (T)	34	13	5	16	45:49	31
14.	Igman	34	12	5	17	48:56	29
15.	Sloboda	34	10	8	16	29:50	28
16.	Unis	34	8	9	17	34:59	25
17.	Iskra (S)	34	8	7	19	37:65	23
18.	Rudo	34	7	6	21	37:75	20

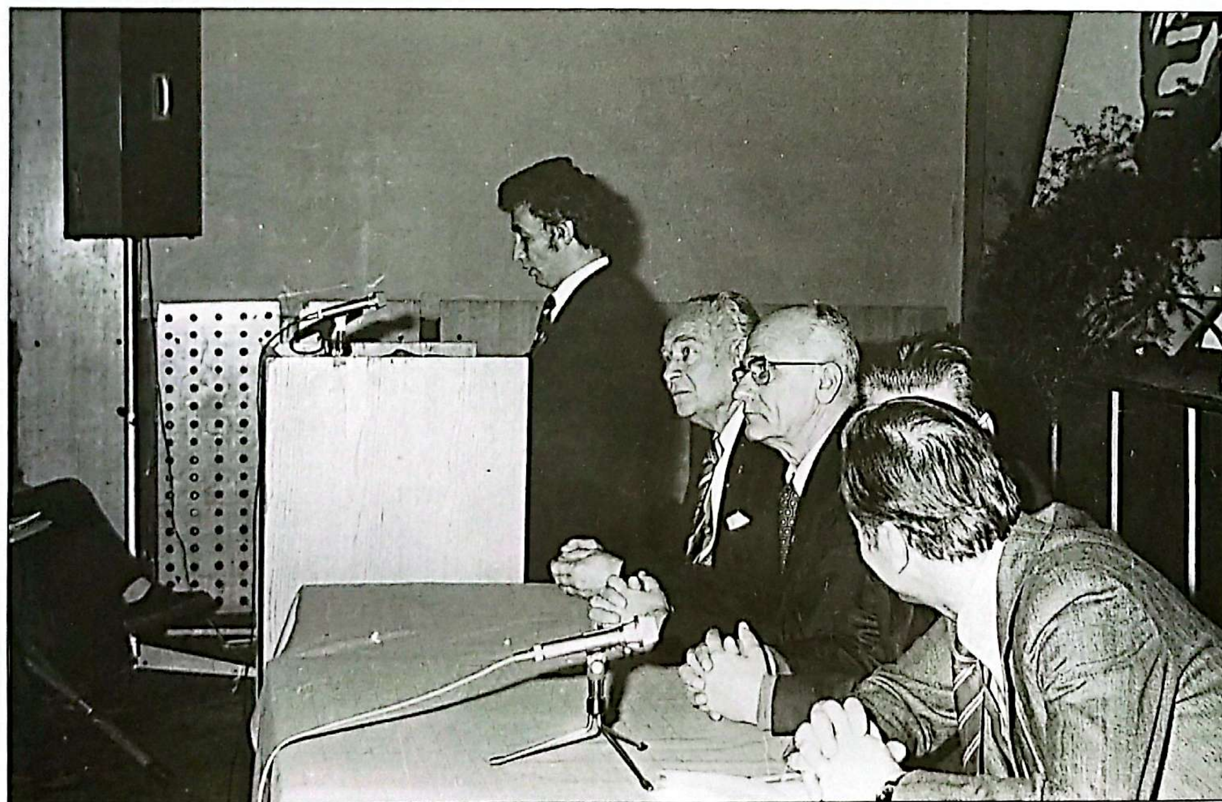
Predsjednik kluba Milorad Ivošević predaje priznanje bivšem fudbaleru Sloge Dautbegoviću

Predsjednik kluba Milorad Ivošević predaje priznanje legendi Sloge Feridu Salihoviću

Predsjednik kluba Milorad Ivošević uručuje priznanje novinaru sarajevskog "Oslobođenja" Adilu Hajriću

Radno predsjedništvo za vrijeme svečane proslave 30 godina FK Sloga

Milan Marić (desno) prima monografiju FK Partizan od predstavnika ovog uglednog kluba

Svečanoj akademiji povodom 30 godina FK Sloga prisustvovao je veliki broj građana Doboja

Draško Popović, istaknuti društveno-politički radnik i predsjednik Fudbalskog saveza Bosne i Hercegovine govori na svečanoj akademiji

Milan Marić pozdravlja prisutne na proslavi 30 godina FK Sloga

Ugledni gosti na proslavi jubileja Sloge

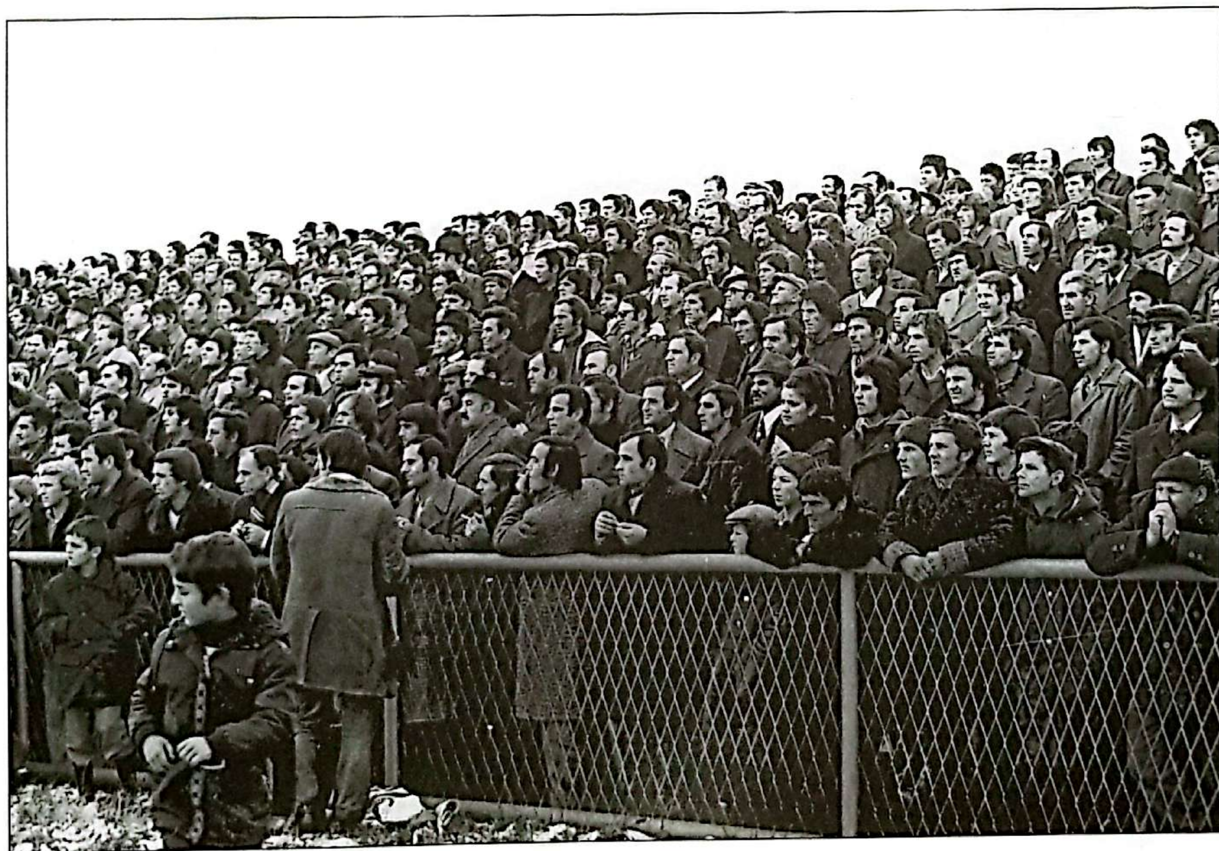

Trener prof. Munib Saračević (prvi s lijeva) na rezervnoj klupi Sloge

Predsjednik kluba Milorad Ivošević uručuje priznanje legendi Sloge - Milanu Mariću

Prepune tribine ljubitelja fudbala za vrijeme prijateljske utakmice Sloga – Partizan

Klupa sa rukovodstvima Sloge i Partizana za vrijeme utakmice

Ljubitelji fudbala su sa velikim zanimanjem pratili meč između Sloge i Partizana

Zajednički snimak fudbalera Sloge i Partizana

Kapiteni Sloge i Partizana Čerimgić i Vukotić sa sudijama pred početak susreta

Fudbaleri Sloge i Partizana predvođeni sudijama izlaze na teren

Fudbaleri Partizana pred početak utakmice u Doboju

Radno predsedništvo za vrijeme svečane proslave 30 godina FK Sloga

Oproštaj asova: Esad Đulbić (lijevo) i Slobodan Dijamant (desno) u društvu kapitena Asima Saračevića

Pred utakmicu Sloga – Sarajevo, u Doboju 1976. godine

1976/77.
POVJERENJE MLADOM SPAHIĆU

Trener Munib Saračević je završio svoju jednogodišnju fudbalsku misiju u Doboju, vodio je Slogu vrlo uspješno i sa malo više sreće i angažmana Grada, dobojski „crveni" bi već te 1976. godine otišli u savezni rang takmičenja. Odlaskom Saračevića otvorilo se pitanje njegovog zamjenika, izbor je pao na mladog, neiskusnog, ali vrlo agilnog i ambicioznog Sulejmana **Spahića** koji je uspješno vodio juniore ovog kluba. Međutim, Spahić nije mogao ostvariti želje navijača iz prostog razloga što je Sloga u novo prvenstvo ušla znatno oslabljena i sa starim problemima, a najveći je, svakako, bio hronična besparica. „Glas komuna" u broju od 21. jula 1976. godine piše:

„Sulejman Spahić dosadašnji trener juniora biće šef stručnog štaba, a njegovu ulogu obavljaće veteran Muhamed Čerimagić. U Slogu je živo kao u košnici; Saračević se vratio u Sarajevo, otišli su i neki standardni igrači, dok je sedam novih manje poznatih fudbalera iz nižerazrednih klubova pojačalo dobojske „crvene". Za Slogu će biti veliki hendikep odlazak Slobodana **Dijamanta** (u tuzlansku Slobodu), Ibrahima **Mujića** (Novi Sad), Nihada **Nalbantića** (Rudar iz Ljubije). Mladi Mujkanović došao je iz tuzlanske Slobode. Pripreme počinju na Vlašiću i tamo će ekipa boraviti od 23. do 30. jula, a zatim će rad nastaviti u Doboju..."

Pripreme Sloge su prema tadašnjim izvještajima bile vrlo uspješne, a atmosfera izuzetno dobra. Prvu provjeru dobojski fudbaleri su imali na Lukama 7. jula 1976.

Ekipa Sloge iz 1975. godine

godine. Igrali su protiv reprezentacije Egipta koju je vodio jugoslovenski trener Dušan Nenković. Sloga je doživjela minimalan poraz (0:1), ali je igrom zadovoljila. I ostale kontrolne utakmice su govorile da je ekipa spremna, a navijači su na osnovu toga zaključili da će se ponovo njihovi ljubimci boriti za prvo mjesto. To se, međutim, neće dogoditi.

U Republičkoj ligi Bosne i Hercegovine u sezoni 1976/77. igrali su: **Borac** (Bosanski Šamac), **Igman** (Ilidža), **Borac** (Čapljina), **Pofalićki** (Sarajevo), **Troglav** (Livno), **Igman** (Konjic), **Elektrobosna** (Jajce), **Kozara** (Bosanska Gradiška), **Sloga** (Doboj), **Jedinstvo** (Odžak), **Lokomotiva** (Brčko), **Rudar** (Kakanj), **Drina** (Zvornik), **Radnički** (Goražde), **Radnik** (Bijeljina), **Bosna** (Visoko), **Podgrmeč** (Sanski Most) i **Borac** (Travnik). Prvenstvo je startovalo 22. avgusta 1976. godine. Sloga je u premijeri, u Doboju, deklasirala Igmana iz Konjice (4:0) i tada se činilo da je to početak pohoda ka prvom mjestu. Bila je to igra koja će se pamtiti, a prve zvijezde te pobjede bili su, dvostruki strijelac Saračević, te Grubešić i Đulbić koji su po jednom zatresli mrežu Igmana. Sloga je nastupila sa ovim timom: Hadžiselimović, Đulbić, Sarić, Ž. Vasiljević, R. Vasiljević, Milanović, Halilbašić (Mučić), Voćkić, Saralević, Mujkanović (Grbešić) i Kalabić.

Ni najveći optimisti nisu očekivali takav start; mladi trener Sulejman Spahić debitovao je uspješno. Izvještači su javili da mlada ekipa Sloge želi da se afirmiše, da je Igman iz Konjica bio nemoćan u ovom susretu. Sloga je povela trku.

1.	**Sloga**	**1**	**1**	**0**	**4:0**	**2**

Uvjereni da će njihovi ljubimci nastaviti krupnim korakom ka tituli, navijači Sloge u velikom broju kreću put Hadžića gdje je Sloga u drugom kolu igrala sa sarajevskim Pofalićkim. Petnaestak autobusa sa navijačima „crvenih" krenulo je iz Doboja, bilo ih je oko 6.000 u lijepom ambijentu. Ali poslije utakmice koju su Dobojlije izgubile (1:3), kao pokisli vratili su se kući.

U prvih pet kola ekipa iz Doboja se dobro držala, izgubila je samo od Pofalićkog; u Čapljini u četvrtom kolu osvaja bod (Borac – Sloga 1:1), a u 3. kolu kod kuće pobjeđuje Igmana sa Ilidže (2:0) i (u 5. kolu) Troglava iz Livna (3:1) pa drži korak sa vodećim Radnikom iz Bijeljine.

1. Radnik	5	4	0	1	9:3	8
2. Sloga	**5**	**3**	**1**	**1**	**11:5**	**7**

Treba podsjetiti da je Sloga u prvih pet susreta tri puta bila domaćin i da je osvojila svih šest bodova. Dvije utakmice je igrala na strani i od moguća četiri, osvojila samo jedan bod i to je bio dobar pokazatelj da neće ići sve onako kako su njeni vjerni navijači očekivali. Dalji tok događaja će to i potvrditi. Već na sljedećem gostovanju u Jajcu, Sloga gubi od Elektrobosne 0:1 i pada na 8. mjesto. Taj poraz je bio rezultat neiskustva: Sloga je sve do 87. minuta imala bod u džepu. Koncentracija odbrane popustila je u tom kritičnom trenutku i to je donijelo poraz.

Za mlade i neiskusne ekipe karakteristična je nestabilnost forme i rezultata. To je bio slučaj i sa Slogom koja je u prvih 5 utakmica osvojila 7, a u sljedećih pet samo tri boda: tri susreta je izgubila, jedan dobila i jedan remizirala. Prvo razočarenje u Doboju dogodilo se u 8. kolu kada je Lokomotiva sasvim neočekivano odnijela bod. Tužno popodne na stadionu Luke bilo je 24. oktobra 1976. godine: u derbiju kola Radnik je deklasirao Slogu – 3:0! Bio je to najveći poraz Sloge u Doboju otkada se takmiči u Republičkoj ligi. Novine su izvještavale da su gledaoci napustili stadion nijemo kao u pogrebnoj povorci. Radnik je počeo da naplaćuje dugove. Stalno je gubio od Sloge, i u Doboju i u Bijeljini, ali sada se sve promijenilo.

Prvu pobjedu u gostima zabilježili su dobojski „crveni" u 11. kolu, protiv Podgrmeča u Sanskom Mostu 2:1, a Mučić i Mujkanović su bili kreatori tog uspjeha. Sloga je i poslije trijumfa bila slabo plasirana, tek deveta.

9. Sloga	**11**	**5**	**2**	**4**	**16:14**	**12**

Kako je vrijeme proticalo Sloga je i kod kuće sve teže pobjeđivala. To je bilo uočljivo u 7. i 12. kolu. Borac iz Bosanskog Šamca je pobijeđen tek u 81. minutu, viđena je skromna igra i skroman rezultat (2:1). Borac iz Travnika je takođe pobijeđen skromnim rezultatom (1:0), golom Rada Vasiljevića u 83. minutu. Tako se Sloga lagano „kotrljala" do kraja prvog dijela prvenstva, zaustavila se na 10. mjestu, dok je Radnik iz Bijeljine, koga su Dobojlije kratko pratile, bio 1. sa 7 bodova više od dobojskih „crvenih".

1. Radnik	17	10	5	2	26:6	25
10. Sloga	**17**	**7**	**4**	**6**	**20:18**	**18**

Iako je bilo nerealno očekivati da će se Sloga boriti za 1. mjesto, niko se nije nadao tako lošem plasmanu. Trener Spahić se od početka suočio sa problemima. Nekadašnji fudbaler Čelika, Kemal Šljoka, odmah je zatražio ispisnicu i to je bio prvi potres na Lukama. I pored jesenjeg neuspjeha Spahić je gajio nadu da će proljeće biti bolje, isticao je da je mladost glavni adut njegove ekipe.

Pionirska ekipa Sloge iz sedamdesetih godina 20. vijeka

Nastavak prvenstva počeo je 6. marta 1977. godine, Sloga je gostovala u Konjicu, pružila slabu igru i jedva spasila bod. Nastupila je sa ovim timom: Nalbantić, Đulbić, Sarić, Milanović, Vasiljević, Kalabić, Mujić, Mučić, Saračević, Spahić (Grbešić), Mujkanović. Sloga se u pauzi prvenstva pojačala, u Doboj su se vratili golman Nalbantići napadač Mujić, ali to neće ništa bitno promijeniti, ekipa će na kraju zauzeti 8. mjesto na tabeli.

U prva tri proljećna susreta je osvojila četiri boda što nije bilo sjajno, ali ni tako loše, jer je dva puta gostovala – u Konjicu i na Ilidži. Poslije tri kola nastavka trke, Radnik je zadržao vodeću poziciju, dok je ekipa iz Doboja bila deveta.

1. Radnik	20	12	6	2	34:7	30
9. Sloga	**20**	**8**	**6**	**6**	**24:21**	**22**

Lijepu pobjedu u nastavku prvenstva fudbaleri iz Doboja ostvarili su u Livnu, protiv Troglava 4:1. Bio je to trijumf u pravi čas koji je „crvene" podigao na šesto mjesto. A kada je Sloga i u sljedećem susretu trijumfovala kod kuće protiv Elektrobosne (3:0), učinilo se da će se umiješati u trku za visok plasman. To se, ipak, neće dogoditi. Najbolju igru pružila je u 31. kolu u Goraždu. Tada je pobijedila Radnika 3.0, a junak utakmice bio je kapiten Saračević.

Bila je to najneobičnija utakmica koju je Sloga odigrala u tome prvenstvu. Trener Spahić nije mogao da računa na požutljelog Mujkanovića, kažnjenog Žarka Vasiljevića, a ekipu su ostavili na cjedilu – Kovačević, Voćkić i Milanović. Na klupi su sjedila samo četiri igrača, tri dojučerašnja juniora. U tako teškoj i delikatnoj situaciji, Spahić je bio hrabar i vješt: ukazao je povjerenje mladima; Sloga je pri–

Fudbaleri Sloge (prugasti dresovi) i zeničkog Čelika pred početak utakmice u Doboju – 1975. godine

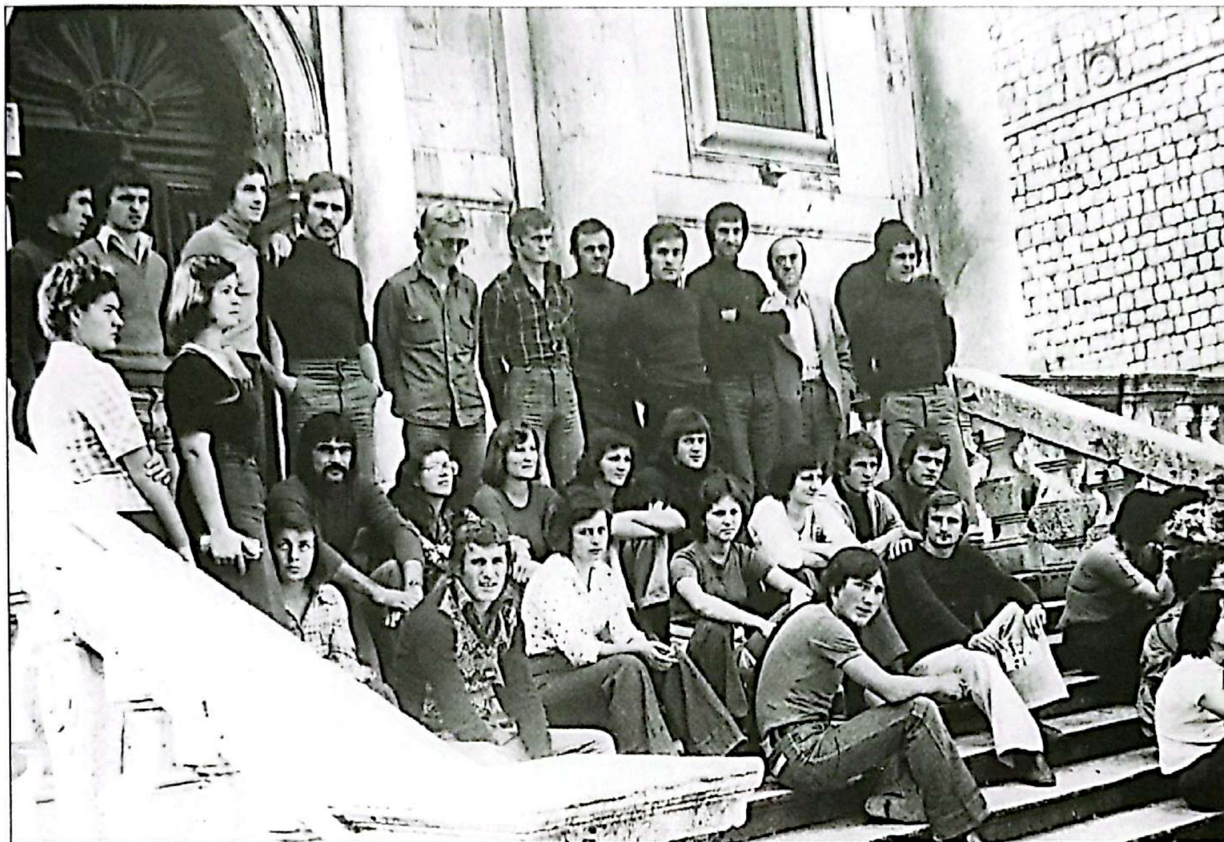
kazala izvanrednu igru i trijumfovala – 3:0. Saračević je dao dva, a Mujić jedan pogodak. Ostalo je zapisano da je Sloga igrala sa ovim timom: **Nalbantić, Turkić, Sarić, Kalabić, R. Vasiljević, Đulbić, Krajina (Cvjetanović), Saračević, Mujić, Mučić, Spahić**. Poslije ove pobjede, bila je 8. na tabeli.

8. Sloga	**31**	**13**	**10**	**8**	**42:29**	**36**

Kraj prvenstva Dobojlije su dočekale na svom terenu, efektno su (3:0) savladali bivšeg drugoligaša, Kozaru iz Bosanske Gradiške. Niko nije očekivao da će susret biti riješen za samo 20 minuta, a to se upravo dogodilo. Na oproštaju od svojih navijača i od prvenstva, Sloga je igrala sa ovim timom: Nalbantić, Turkić, Sarić, Kalabić, R. Vasiljević, Đulbić, Krajina, Mučić (Čorluka), Saračević, Mujić, Spahić (Pantelić). Bila je to pobjeda za rastanak.

Sloga je osvojila 8. mjesto sa 39 bodova, imala je čak 11 bodova manje od šampiona Radnika iz Bijeljine. Bilo je to daleko od očekivanja njenih navijača: ostvarila je 14 pobjeda što i nije tako loše, ali je imala mnogo remija (11) i poraza (9). Odnos između datih i primljenih golova nije bio loš, ali ukupan broj bodova dosta skroman.

Radnik iz Bijeljine je osvojio 1. mjesto. Tokom cijelog prvenstva je dominirao i, praktično, bez prave konkurencije ostvario željeni cilj. Ekipa iz Bijeljine otišla je u drugoligašku konkurenciju. U ovom prvenstvu među republičkim ligašima bila je po svemu najbolja: ostvarila je najviše pobjeda (21), najmanje poraza (5), imala

Fudbaleri Sloge među turistima u Dubrovniku 1976. godine (igrali su Kup utakmicu sa Leotarom i pobijedili 2:0)

je najbolju navalu (62 postignuta gola), najčvršću odbranu (18 primljenih golova) i osvojila je najviše bodova (50).

Vodila se velika borba za drugo mjesto, a u njoj su učestvovali Visočka Bosna, Rudar iz Kaknja, Borac iz Čapljine i Borac iz Travnika. Bosna je bila najubjedljivija i zasluženo je osvojila drugu poziciju na tabeli. Imala je dobru navalu i čvrstu odbranu, stabilnu formu i to joj je donijelo dobar plasman na tabeli.

U donjem dijelu tabele vodila se ogorčena borba za svaki gol, za svaki bod. Troglav iz Livna je prvi „otpao" i mnogo prije kraja prvenstva oprostio se od Republičke lige. Ubrzo mu se priključio i Igman iz Konjica, dok je još šest klubova spašavalo status republičkog ligaša. Troglav je tokom prvenstva zabilježio samo dvije pobjede, izgubio je čak 26 utakmica, a njegova odbrana primila 89 golova; od mogućih 68 osvojio je samo 10 bodova!

Rezultati Republike lige BiH 1976/77.

Jesen 1976.

1. kolo: **Sloga** – Igman 4:0 (Saračević 2, Grbešić, Đulbić)
2. kolo: Pofalićki – **Sloga** 3:1 (R. Vasiljević)
3. kolo: **Sloga** – Igman (I) 2:0 (Grbešić 2)
4. kolo: Borac (Č) – **Sloga** 1:1 (Kalabić)
5. kolo: **Sloga** – Troglav 3:1 (Grbešić, Vasiljević, Mujkanović)
6. kolo: Elektrobosna – **Sloga** 1:0
7. kolo: **Sloga** – Borac (BŠ) 2:1 (Saračević, Milanović)

8. kolo: **Sloga** – Lokomotiva 1:1 (Mujkanović)
9. kolo: Drina – **Sloga** 2:0
10. kolo: **Sloga** – Radnik 0:3
11. kolo: Podgrmeć – **Sloga** 1:2 (Mučić, Mujkanović)
12. kolo: **Sloga** – Borac (T) 1:0 (R. Vasiljević)
13. kolo: Bosna – **Sloga** 1:0
14. kolo: **Sloga** – Radnički (G) 2:2 (Mujkanović, Voćkić)
15. kolo: Rudar (K) – **Sloga**
16. kolo: **Sloga** – Jedinstvo (0)
17. kolo: Kozara – **Sloga** 0:0

Jesen: 10. Sloga 17 7 4 6 20:18 18

Proljeće 1977.

18. kolo: Igman (K) – **Sloga** 2:2 (Dedić 2)
19. kolo: **Sloga** – Pofalićki 1:0 (Saračević)
20. kolo: Igman (I) – **Sloga** 1:1 (Milanović)
21. kolo: **Sloga** – Borac (Č) 0:0
22. kolo: Troglav – **Sloga** 1:4 (Kovačević 3, Voćkić)
23. kolo: **Sloga** – Elektrobosna 3:0 (Voćkić, Saračević, Mujić)
24. kolo: Borac (BŠ) – **Sloga** 1:1 (Kovačević)
25. kolo: Lokomotiva – **Sloga** 0:0
26. kolo: **Sloga** – Drina 1:1
27. kolo: Radnik – **Sloga** 2:1 (Mujkanović)
28. kolo: **Sloga** – Podgrmeč 3:1 (Kovačević 2, Mujić)
29. kolo: Borac (T) – **Sloga** 1:0 (Đulbić – autogol)
30. kolo: **Sloga** – Bosna 2:1 (Kovačević, Mujić)
31. kolo: Radnički (G) – **Sloga** 0:3 (Saračević 2, Mujić)
32. kolo: **Sloga** – Rudar 1:1 (Đulbić)
33. kolo: Jedinstvo (0) – **Sloga** 2:1 (Pantelić)
34. kolo: **Sloga** – Kozara 3:0 (Mujić, Saračević, Kalabić)

8. Sloga 34 14 11 9 47:32 39

REPUBLIČKA LIGA 1976/77.

1. Radnik (B)	34	21	8	5	62:18	50
2. Bosna (V)	34	19	6	9	51:33	44
3. Rudar (K)	34	16	10	8	51:37	42
4. Borac (Č)	34	18	5	11	53:32	41
5. Borac (T)	34	14	13	7	31:24	41
6. Kozara (BG)	34	18	4	12	50:34	40
7. Drina (Z)	34	15	10	9	43:29	40
8. Sloga (D)	**34**	**14**	**11**	**9**	**47:32**	**39**
9. Radnički (GO)	34	14	6	14	46:42	34
10. Lokomotiva	34	11	11	12	34:32	33
11. Pofalićki	34	10	12	12	50:48	32
12. Jedinstvo (O)	34	12	8	14	45:49	32
13. Igman (I)	34	12	7	15	39:59	31
14. Elektrobosna	34	7	16	11	29:37	30
15. Borac (BŠ)	34	8	13	13	29:37	29
16. Podgrmeč (SM)	34	11	6	17	39:52	28
17. Igman (K)	34	4	9	21	25:63	17
18. Troglav (L)	34	2	6	26	22:89	10

1977/78.
BORBA ZA OPSTANAK

U prošlom šampionatu među kandidate za 1. mjesto najavljeni su Radnik, Kozara, Borac iz Čapljine, Rudar i Sloga. Kasnije im se pridružila i Visočka Bosna. Kako je prvenstvo odmicalo, pokazalo se da je samo Radnik bio spreman za taj podvig i on ga je ostvario. Ostali ga nisu ugrozili. Po završetku prvenstva, fudbaleri Sloge dobili su kraći odmor, zatim su otišli na turneju po SR Njemačkoj. Sloga je bila gost naših radnika i kluba Proleter koji je godinu dana ranije igrao u našim krajevima. Nastupio je i u Doboju. Taj Proleter iz Hajterbaha želio je da uzvrati gostoprimstvo dobojskim fudbalerima. Sloga je u Njemačkoj odigrala sedam utakmica (dvije sa nižerazrednim njemačkim klubovima, ostale sa klubovima naših radnika). Lijepo je primljena i dobro se pripremala za novi

Sloga iz 1977. godine. Prvi s lijeva stoji trener Nedeljko Gojković

šampionat koji je počeo 15. avgusta 1977. godine. U Republičkoj ligi Bosne i Hercegovine 1977/78. godine takmičili su se: **Lokomotiva** (Brčko), **Kozara** (Bosanska Gradiška), **Vitez** (Vitez), **Drina** (Zvornik), **Rudar** (Kakanj), **Borac** (Čapljina), **Igman** (Ilidža), **Elektrobosna** (Jajce), **Iskra** (Stolac), **Sloga** (Doboj), **Krajina** (Cazin), **Borac** (Bosanski Šamac), **Bosna** (Visoko), **Borac** (Travnik), **Radnički** (Goražde), **Pofalićki** (Sarajevo), **Jedinstvo** (Odžak), **Tekstilac** (Derventa).

Sloga je u premijeri u Brčkom igrala sa Lokomotivom 0:0. Startovala je pod stručnim vođstvom trenera Nedeljka Gojkovića koji je zamijenio Sulejmana Spahića. Pokazaće se da ta promjena nije donijela željeni efekat pa će se Gojković nakon manje od jedne sezone vratiti u Sarajevo. U susretu sa Lokomotivom nije bilo ništa za sjećanje: utakmica prosječna, bez golova i lijepih poteza. Sloga je nastupila sa ovim timom: Nalbantić, Đulbić, Sarić, Turkić, R. Vasiljević, Milanović, Mujić, Alihodžić, Kovačević, Saračević, Kalabić (Mučić). Osvojiti bod u gostima i nije tako loše, ali će naredni susreti pokazati da Sloga nije imala ni tim, ni ambicije za najviši plasman. Prvu pobjedu Dobojlije su ostvarile tek u 4. kolu, na svom terenu su savladali Igmana s Ilidže (2:0). Sloga je pružila slabu igru, a njeni fudbaleri su i pored pobjede zvižducima ispraćeni sa terena. Trku je poveo Borac iz Travnika, dok je Sloga poslije četvrtog kola deveta na tabeli.

1.	Borac (T)	4	3	1	0	7:2	7
9.	**Sloga**	**4**	**1**	**2**	**1**	**3:2**	**4**

Fudbaleri Sloge i Lokomotive (Brčko) pred početak prvenstvene utakmice 20. avgusta 1978. godine u Doboju. Susret je završen 2:2, a u njemu je debitovao Jasmin Džeko, budući reprezentativac Jugoslavije

Svoju drugu pobjedu Sloga je ostvarila u 8. kolu, na svom terenu, protiv Radničkog iz Goražda i tako prekinuta serija neuspjeha. Tek u 10. kolu će Dobojlije zaigrati onako kako se od njih očekivalo. Trebalo je, dakle, da prođe 10 utakmica da ljubitelji fudbala potpuno zadovoljni odu sa stadiona Luke. Sloga je igrala dobro, poletno i borbeno. Najbolju jesenju igru je pružila u 12. kolu kada je savladala lidera na tabeli, Borca iz Travnika 2:0. Junak pobjede bio je dvostruki strijelac – Đulbić. Ovu pobjedu izvojevali su: Nalbantić, Đulbić, Ž. Vasiljević, Milanović, R. Vasiljević, Kalabić, Pantelić (Alihodžić), Mujić, Saračević, Mučić, Spahić. Veliko interesovanje vladalo je za ovaj meč.

U poslednjih pet jesenjih utakmica Dobojlije su osvojile samo tri boda što je više nego loš učinak. Sedam bodova su izgubili! Ostvarili su tri remija i dva poraza. U 13. kolu, prema novinskim izvještajima, Sloga je u Bosanskom Šamcu igrala solidno, bila je bolja, ali su bodovi ostali domaćinu. Kozara je bila težak protivnik s kojim su ishodi uvijek neizvjesni, bez obzira na plasman ekipa na tabeli. Tako je bilo i sada: Kozara i Sloga su u Bosanskoj Gradišci podijelile bodove. Ništa osim remija „crveni" nisu ostvarili ni u 15. kolu; protivnik im je bila Elektrobosna; na hladnim Lukama viđena je hladna igra i stara boljka Dobojlija – neefikasnost. Bilo je prilika s obje strane, naročito pred golom gostiju, ali nije postignut ni jedan pogodak.

U pretposljednjem jesenjem kolu Borac je u Čapljini savladao Slogu (1:0). Na privremenom oproštaju od svojih navijača u 17. kolu Dobojlije ne uspijevaju da pobijede Drinu iz Zvornika. Sloga je opet bila neefikasna i neubjedljiva, samo 1:1, remi koji je, naravno, odgovarao gostima. Meč je odigran 4. decembra 1977. godine, Sloga je igrala s ovim timom: Nalbantić, Ž. Vasiljević, Sarić, Milanović, R. Vasiljević, Kalabić, Grbešić (Krajina), Mučić (Hadžić), Mujić, Saračević i Spahić.

Bosna je zasluženo postala jesenji prvak, Borac iz Travnika je odmah iza nje, ali sa četiri boda zaostatka, Slogi je pripalo tek 10. mjesto. Bosna bi bila još ubjedljivija da je odigrala svih 17 utakmica; jednu je odigrala kasnije. Jesenja sezona protekla je u podnošljivim vremenskim uslovima; samo je posljednje kolo igrano po dubokom snijegu. Tokom prvenstva mnogo se govorilo o predstojećoj reorganizaciji takmičenja i to je negativno djelovalo na ekipe koje su igrale u grču.

Navijači Sloge su ovog puta bili najnezadovoljniji otkada se njihovi ljubimci takmiče u Republičkoj ligi. Deseto mjesto i samo 16 bodova je isuviše malo, nikada nisu doživjeli takvo razočarenje. Ekipa je bila neuigrana, neubjedljiva, neuspješna. Prethodne jeseni Sloga je imala dva boda više.

1.	Bosna	16	12	3	1	32:11	27
2.	Borac (T)	17	8	7	2	23:12	23
10.	**Sloga**	**17**	**4**	**8**	**5**	**18:16**	**16**

Navijači Sloge su sa zebnjom očekivali nastavak prvenstva. Za razliku od njih, trener Gojković je početkom marta 1978. govorio: „Borićemo se, ne za opstanak, već za vrh tabele!" Taj optimizam nije bio zasnovan na realnim činjenicama, a to će vrijeme ubrzo pokazati. Sloga će igrati slabo kao i u prvom dijelu i na kraju će osvojiti deveto mjesto na tabeli.

Proljećna sezona je startovala 5. marta 1978. godine, u Doboju je gostovala Lokomotiva. Utakmica je počela nesigurno za domaćina, kasnije je bilo sve bolje i bolje; „crveni" su pobijedili 2:0. Međutim, to će biti samo kratka radost: u naredna četiri susreta, od mogućih osam, Sloga će osvojiti samo jedan bod. U 19. kolu Dobojlije su poražene u Vitezu, a u 20. na svom terenu od Rudara iz Kaknja. Taj meč je prekinut u 60. minutu, a u novinama je osvanuo naslov: „Alajbegoviću, zašto prekid?" Opisujući taj sporni trenutak, „Glas komuna" kaže: „U kritičnom trenutku neko od gostujućih igrača igrao je rukom u svom šesnaestercu; umjesto penala, sudija Alajbegović iz Mostara pokazao je na korner. Tada je nastala gužva, sudija je prekinuo utakmicu. Nikada prije u Doboju nije prekinuta utakmica..." Ovaj meč će dobiti konačan epilog za „zelenim" stolom: Sloga će izgubiti 0:3 (par-forfe), a njen fudbaler Milanović, koji se najviše istakao u toj gužvi, dobiće tri utakmice neigranja.

Poslije tog susreta, Sloga se malo konsolidovala pa je uspjela da osvoji bod na Ilidži (Igman – Sloga 0:0). Mogli su Dobojlije učiniti i nešto više, da je Kovačević u igru ranije ušao. I tako je Sloga stigla do 22. kola i susreta sa Iskrom iz Stoca. Biće to buran meč i novo razočarenje domaćih navijača: izgubljeni su bodovi, viđena je slaba igra, čak i neiskorišćen penal. Bio je to kritičan trenutak u kome obično ceh plati trener. To se dogodilo i tada: ljubitelji fudbala, uglavnom navijači Sloge, ispratili su igrače i trenera Gojkovića zvižducima. Bio je to Gojkovićev oproštajni meč, on se više nije pojavljivao u Lukama, niti na klupi dobojskih „crvenih". Poslije ovog poraza, Sloga je bila u donjem dijelu tabele:

14.	**Sloga**	**21**	**5**	**9**	**7**	**21:19**	**19**

Trener Spahić (prvi s lijeva) sa istaknutim fudbalerima Sloge Mujićem i Čerimagićem (9. marta 1977)

lako bolan poraz protiv Iskre (0:1), on je označio prekretnicu na bolje. Uprava Sloge je odmah izabrala novog trenera, povjerenje je ukazano bivšem fudbaleru Čerimagiću, a za njegovog savjetnika postavljen je iskusni Miroslav Brozović, čovjek koji je bio veliki fudbaler i veliki trener. (On je prvi sa Sarajevom, 1967. godine, u Bosnu i Hercegovinu donio titulu prvaka Jugoslavije. Debi Čerimagića i Brozovića bio je uspješan: Sloga je sa vrućeg gostovanja u Cazinu donijela oba boda (Krajina – Sloga 0:1). Poslije slabog starta, Sloga je konačno pokazala pravo lice.

Fudbaleri dobojskih „crvenih" će i u naredne dvije utakmice osvajati bodove: u Doboju je pobijeđena Bosna 1:0, a istim rezultatom savladan je i Radnički u Goraždu. Tokom susreta sa Bosnom vladalo je pravo zimsko vrijeme, ali nije predstavljalo prepreku za dobru igru i pobjedu poslije koje je ekipa skočila na 11. mjesto.

11.	**Sloga**	**23**	**7**	**9**	**7**	**23:19 23**

Igrači Sloge su od svojih navijača ispraćeni u Goražde s pesimizmom, ali su se po drugi put sa gostovanja vratili pobjedonosno. Taj trijumf i nova dva boda mnogo su značili ekipi koja je konačno pobjegla iz opasne zone.

8.	**Sloga**	**24**	**8**	**9**	**7**	**24:19 25**

Poslije tri uzastopne pobjede uslijedila je kratka kriza: u Doboju je sa Jedinstvom osvojen samo bod, dok je izgubljen meč u Derventi. Sloga je protiv Tekstilca čitavo drugo poluvrijeme imala igrača više, ali ni to joj nije pomoglo. Utakmica je bila rastrgana i nervozna, a Sloga je neshvatljivo loše igrala. Očito je da je važnost bodova učinio svoje.

Kriza je brzo savladana: u četiri meča Dobojlije postižu dvije pobjede i dva remija, od osam osvajaju šest bodova i to je bio znak da će mirno privesti kraju tu uzbudljivu trku. Zadnje tri utakmice Dobojlije su igrale maksimalno angažovano. U Jajcu je osvojen bod, a u izuzetno važnoj utakmici na Lukama pobijeđen je Borac iz Čapljine 2:1. Ta utakmica je za Slogu bila „biti ili ne biti", odigrana je pod velikim opterećenjem. Sloga je pobijedila (2:1) osvojila dva boda za miran san. Posljednji susret sa Drinom u Zvorniku za dobojske „crvene" nije ništa naročito značio. Sloga je igrala rasterećeno i pružila jednu od najboljih partija prvenstvu kojeje završeno 25. juna 1978. godine. (Toga dana je u Argentini igrano finale Svjetskog fudbalskog prvenstva sa koga je ovaj autor izvještavao za sarajevsko „Oslobođenje").

Fudbalska zavjesa među republičkim ligašima je spuštena, Bosna je zasluženo osvojila 1. mjesto, bila je najbolja i na kraju je četiri boda odmakla drugoplasiranom Rudaru. Borac iz Travnika je dugo bio najozbiljniji konkurent Bosni, ali je na kraju pao na četvrto mjesto. Niko od navijača Sloge nije očekivao tako slabe igre i tako neizvjesnu borbu za opstanak. Ceh je plaćen lošem startu i olako izgubljenim bodovima kod kuće i na strani. Na kraju se, ipak, sve dobro završilo za Dobojlije.

Rezultati Republičke lige BiH 1977/78.

Jesen 1977.

1. kolo: Lokomotiva – **Sloga** 0:0
2. kolo: **Sloga** – Vitez 1:1 (Mujić za Slogu)
3. kolo: Rudar (K) – **Sloga** 1:0
4. kolo: **Sloga** – Igman 2:0 (Mujić, Spahić)
5. kolo: Iskra (S) – **Sloga** 1:1 (Mujić)

6. kolo: **Sloga** – Krajina 1:1 (Đulbić)
7. kolo: Bosna (V) – **Sloga** 2:1 (Kovačević)
8. kolo: **Sloga** – Radnički 2:1 (Kalabić, Saračević)
9. kolo: Jedinstvo (O) – **Sloga** 2:2 (Saračević, Đulbić)
10. kolo: **Sloga** – Tekstilac 2:0 (Z. Vasiljević 2)
11. kolo: Pofalićki – **Sloga** 3:2 (Mujić, Grbešić)
12. kolo: **Sloga** – Borac (T) 2:0 (Đulbić 2)
13. kolo: Borac (BŠ) – **Sloga** 1:0
14. kolo: Kozara – **Sloga** 1:1 (Mujić)
15. kolo: **Sloga** – Elektrobosna 0:0
16. kolo: Borac (Č) – **Sloga** 1:0
17. kolo: **Sloga** – Drina 1:1 (Saračević)

Jesen:	**17**	**4**	**8**	**5**	**18:16**	**16**

Proljeće 1978.

18. kolo: **Sloga** – Lokomotiva 2:0 (Milanović, Đulbić)
19. kolo: Vitez – **Sloga** 2:1 (Omerašević)
20. kolo: **Sloga** – Rudar (K) 0:3 (za zelenim stolom)
21. kolo: Igman – **Sloga** 0:0
22. kolo: **Sloga** – Iskra 0:1
23. kolo: Krajina – **Sloga** 0:1 (Omerašević)
24. kolo: **Sloga** – Bosna 1:0 (Milanović)
25. kolo: Radnički (G) – **Sloga** 0:1 (Omerašević)
26. kolo: **Sloga** – Jedinstvo 0:0
27. kolo: Tekstilac – **Sloga** 1:0
28. kolo: **Sloga** – Pofalićki 3:1 (Omerašević, Grbešić, Spahić)
29. kolo: Borac (T) – **Sloga** 0:0
30. kolo: **Sloga** – Borac (BŠ) 0:0
31. kolo: **Sloga** – Kozara 3:1 (Đulbić 2, Grbešić)
32. kolo: Elektrobosna – **Sloga** 0:0
33. kolo: **Sloga** – Borac (Č) 2:1 (Sišić, autogol i Vidović)
34. kolo: Drina – **Sloga** 1:0

9. Sloga	**34**	**11**	**13**	**10**	**32:27**	**35**

REPUBLIČKA LIGA BiH 1977/78.

1.	Bosna	34	21	4	9	68:41	46
2.	Rudar	34	16	10	8	40:32	42
3.	Kozara	34	16	8	10	52:32	40
4.	Borac (T)	34	13	13	8	36:35	39
5.	Tekstilac	34	15	7	12	41:30	37
6.	Drina	34	13	10	11	37:27	36
7.	Elektrobosna	34	13	10	11	39:33	36
8.	Borac (Č)	34	12	11	11	41:35	35
9.	**Sloga**	**34**	**11**	**13**	**10**	**32:27**	**35**
10.	Lokomotiva	34	14	6	14	42:33	34
11.	Radnički	34	12	9	13	39:41	33
12.	Iskra	34	10	13	11	40:45	33
13.	Vitez	34	12	9	13	39:46	33
14.	Krajina	34	12	8	14	47:32	32
15.	Jedinstvo	34	12	8	14	41:53	32
16.	Borac (BŠ)	34	10	11	13	26:40	31
17.	Pofalićki	34	10	5	19	37:50	25
18.	Igman	34	3	7	24	17:64	13

1978/79.
MLADI U PRVOM PLANU

Poslije neuspjeha u prethodnom prvenstvu, u Slogi su okrenuli list riješeni da u narednoj sezoni ekipa igra bolje i da se plasira u gornjem dijelu tabele. Ali nije bilo lako ostvariti te ciljeve pogotovo što su u ljeto 1978. godine klub napustili standardni prvotimci – Nalbantić, Sarić, Premasunac, Kovačević, Prstojević i Milanović. Došli su talentovani igrači iz manjih klubova – Čorluka, Krajina, Mustafić, Sadiković i Granić. Trener Muhamed Čerimagić je pred start rekao da ima povjerenje u mlade fudbalere i da očekuje uspješnu sezonu.

Prvenstvo je startovalo 20. avgusta 1978. godine, sa starta je krenulo 16 ekipa (dvije manje nego u prethodnom šampionatu): **Jedinstvo** (Bihać), **Borac** (Čapljina), **Kozara** (Bosanska Gradiška),

Prvi tim Sloge iz 1979. godine

Rudar (Kakanj), **Sloga** (Doboj), **Lokomotiva** (Brčko) **Radnički** (Goražde), **Jedinstvo** (Brčko), **Zvijezda** (Gradačac), **Borac** (Travnik), **Unis** (Vogošća), **Elektrobosna** (Jajce), **Drina** (Zvornik), **Tekstilac** (Derventa), **OFK Mostar** (Mostar) i **OK Prijedor** (Prijedor).

Sloga je krenula na Lukama, igrala je sa Lokomotivom iz Brčkog (2:2), osvojila jedan bod. Više od 2.000 radoznalih navijača došlo je da vide podmlađeni tim i njegove mogućnosti. Nisu bili zadovoljni rezultatom, ali igra nije bila loša. Za taj meč je bilo najvažnije, što će se kasnije potvrditi, da je debitovao mladi fudbaler Sloge Jasmin **Džeko** koji će se razviti u vrsnog igrača, put će ga odvesti do Osijeka i Zagreba, a postaće i reprezentativac Jugoslavije. Sloga je nastupila sa ovim timom: Šerifović, Miladinović, Đulbić, Đuranović, Košćuk, Turkić (R. Vasiljević), Omerašević, Mučić (Džeko), Krajina, Kabić i Spahić.

Ono što je propustila u prvom kolu, Sloga je nadoknadila u drugom i to kao gost: pobijedila je Radničkog u Goraždu 3:2 i tako tradicija nije iznevjerena. Dobojlijama su pripali i bodovi i tradicija. Golove su postigli Krajina (2) i Omerašević. Trener Čerimagić je bio zadovoljan. Očekivalo se da će Sloga u trećem kolu protiv Elektrobosne potvrditi uspjeh iz Goražda, da će biti pun stadion i trijumf Dobojlija, ali od toga nije bilo ništa. Gosti su čak prvi postigli pogodak i vodili 1:0, da bi Spahić u 60. minutu izjednačio i spasio jedan bod. Sloga je na startu igrala uspješno, naročito u gostima. U 4. kolu je uzela bod u Bosanskoj Gradiški (Kozara – Sloga 0:0) i poslije tog susreta Dobojlije su na 6. mjestu.

Juniorska ekipa Sloge na starom stadionu

6. Sloga	**4**	**1**	**3**	**0**	**6:5**	**5**

Dobojlije su ostvarile prvu pobjedu na svom terenu tek u 5 kolu, protiv Zvijezde iz Gradačca (1:0). Na ovoj utakmici domaći su imali jednu priliku i osvojili dva boda. Igra je bila vrlo blijeda, a Čorluka je minut prije kraja susreta postigao gol koji je Slogi donio dva boda. U naredne četiri susreta „crveni" su osvojili bod manje nego u prve četiri utakmice. Poslije 8. kola evo ih na 6. mjestu sa učinkom:

6. Sloga	**8**	**2**	**5**	**1**	**10:9**	**9**

Najbolju igru i najveću pobjedu u prvom dijelu prvenstva Sloga je ostvarila u 12. kolu kada je na Lukama savladala OFK Prijedora 5:0. Mladi Džeko je u 12. minutu zatresao protivničku mrežu, a zatim su Spahić i Krajina postigli po dva pogotka. Vidjela se velika razlika u kvalitetu. Sloga je nastupila sa ovim timom: **Šerifović, Miladinović, Košćuk, Đubić, Ž. Vasiljević, Kalabić, Omerašević, Džeko (Vidović), Krajina, Đuranović (Čorluka) i Spahić.**

Do kraja prvog dijela prvenstva Sloga nije uspjela da standardizuje tim i igru i učini nešto više; ekipa je oscilovala od oduševljenja do razočarenja. Jesenju trku je završila na petom mjestu.

5. Sloga	**15**	**4**	**8**	**3**	**18:14**	**16**

U zimskoj pauzi Dijamant se vratio u Doboj, a trener Čerimagić je naglasio da će mu mnogo značiti u drugom dijelu prvenstva. Međutim, i sa Dijamantom nije bilo mnogo bolje. Sloga je na kraju trke

Juniori Sloge sa trenerom Spahićem, stoji prvi s lijeva

opet bila peta što je bio značajan napredak u odnosu na prethodnu sezonu.

Dobojlije su prvu proljećnu utakmicu odigrale u Brčkom protiv Lokomotive i doživjele poraz 1:2. Poslije utakmice, izvještači su kratko zaključili: „Šanse gostima, bodovi domaćinu." Forma ekipe je oscilovala. U prvih pet proljećnih utakmica ostvarena je samo jedna pobjeda (Sloga – Radnički 2:1), dva poraza i dva remija. Poslije 19. kola, Sloga je 6. na tabeli.

6. Sloga	**19**	**5**	**9**	**5**	**21:20**	**19**

Lijepo iznenađenje priredili su fudbaleri Sloge u 24. kolu, igrali su neriješeno (2:2) sa Jedinstvom u Bihaću. Osvojiti bod u gostima, pa još protiv vodeće ekipe, je uspjeh. Izvještači su javili da je svakome pripalo po jedno poluvrijeme: Slogi prvo, a Jedinstvu drugo. Bio je to derbi na visokom nivou. Golove su postigli – Đulbić u 2. i Džeko u 17. za Slogu, a Radočaj u 15. i Klarić u 63. minutu za Jedinstvo.

Sloga je u finišu prvenstva postigla odlične rezultate, poslije Bihaća i osvajanja velikog boda, trijumfovala je u Mostaru protiv Mostara 4:2, u Prijedoru protiv Prijedora 1:0, u Doboju protiv Tekstilca 2:0 i travničkog Borca 3:0. U drugom dijelu prvenstva osvojila je dva boda više nego u prvom, ali je njen finiš zakasnio pa je ekipa ostala na 5. mjestu.

5. Sloga	**30**	**10**	**14**	**6**	**39:30**	**34**

Jedinstvo iz Bihaća je zasluženo trijumfovalo, u posljednjih 24 susreta nije izgubilo ni jednu utakmicu. Izborila je plasman u Drugu saveznu ligu.

Rezultati Republičke lige BiH 1978/79.

Jesen 1978.

1. kolo: **Sloga** – Lokomotiva 2:2 (Krajina i Spahić)
2. kolo: Radnički (G) – **Sloga** 2:3 (Krajina 2, Omerašević 1)
3. kolo: **Sloga** – Elektrobosna 1:1 (Spahić)
4. kolo: Kozara – **Sloga** 0:0
5. kolo: **Sloga** – Zvijezda 1:0 (Čorluka)
6. kolo: Borac (Č) – **Sloga** 2:1 (Mučić)
7. kolo: **Sloga** – Drina 1:1 (Omerašević)
8. kolo: **Sloga** – Jedinstvo (Bč) 1:1 (Džeko)
9. kolo: Jedinstvo (Bi) – **Sloga** 2:0
10. kolo: **Sloga** – Mostar 1:2
11. kolo: Rudar – **Sloga** 0:0
12. kolo: **Sloga** – Prijedor 5:0 (Spahić 2, Krajina 2, Džeko 1)
13. kolo: Tekstilac – **Sloga** 0:0
14. kolo: **Sloga** – Unis 2:1 (Omerašević, Krajina)
15. kolo: Borac – **Sloga** 0:0

Jesen: 15 4 8 3 18:14 16

Proljeće 1979.

16. kolo: Lokomotiva – **Sloga** 2:1 (Krajina)
17. kolo: **Sloga** – Radnički 2:1 (Džeko, Vidović)
18. kolo: Elektrobosna – **Sloga** 3:0
19. kolo: **Sloga** – Kozara 0:0
20. kolo: Zvijezda – **Sloga** 2:2 (Krajina, Džeko)
21. kolo: **Sloga** – Borac (Č) 0:2
22. kolo: Drina – **Sloga** 0:0
23. kolo: Jedinstvo (Bč) – **Sloga** 0:1
24. kolo: **Sloga** – Jedinstvo (Bi) 2:2 (Đulbić, Džeko)
25. kolo: Mostar – **Sloga** 2:4 (Turkić, Dijamant, Škipina, Kušćuk)
26. kolo: **Sloga** – Rudar 1:1 (Vidović)
27. kolo: Prijedor – **Sloga** 0:1 (Dijamant)
28. kolo: **Sloga** – Tekstilac 2:0 (Spahić, Krajina)
29. kolo: Unis – **Sloga** 2:1
30. kolo: **Sloga** – Borac (T) 3:0

Ukupno 30 10 14 6 39:30 34

REPUBLIČKA LIGA BiH 1978/79.

1.	Jedinstvo (Bi)	30	20	8	2	61:21	48
2.	Borac (Č)	30	17	6	7	54:30	40
3.	Kozara	30	15	8	7	42_26	38
4.	Rudar	30	13	10	7	38:26	36
5.	**Sloga**	**30**	**10**	**14**	**6**	**39:30**	**34**
6.	Lokomotiva	30	10	10	10	35:32	30
7.	Radnički	30	12	6	12	28:34	30
8.	Jedinstvo (Bč)	30	9	11	10	31:32	29
9.	Zvijezda	30	11	6	13	46:36	28
10.	Borac (T)	30	9	10	11	31:37	28
11.	UNIS	30	10	7	13	39:38	27
12.	Elektrobosna	30	10	7	13	41:46	27
13.	Drina	30	8	11	11	37:42	27
14.	Tekstilac	30	8	10	12	31:46	26
15.	OFK Mostar	30	5	8	17	31:64	18
16.	OFK Prijedor	30	5	4	21	23:67	14

1979/80.
ŽELJE VEĆE OD MOGUĆNOSTI

U proteklih nekoliko sezona želje navijača Sloge bile su u raskoraku sa mogućnostima ekipe koja nije mogla da dosegne vrh tabele i da se izbori za savezni rang takmičenja. Peto mjesto bio je krajnji domet i u narednoj 1979/80. godini. Sloga se u ljeto 1979. pojačala: došli su Sinanović, Sarvan, Bartolović i Pranjić. Stručni štab je ostao nepromijenjen: kormilo prvog tima držao je Fuad Bećarević,

Juniori Sloge u sezoni 1979/80. godine sa trenerom Spahićem (stoji prvi s desna)

a njegov prvi asistent bio je trener Muhamer **Čerimagić**.

Pripreme su obavljene tokom jula i u prvoj polovini avgusta 1979. godine. Igrački kadar Sloge sačinjavali su: Šerifović, Turkić, Omerović, Miladinović, Bešić, Đekić, Đulbić, Kalabić, Pranjić, Vasiljević, Fehrić, Simić, Sarvan, Turkić, Dijamant, Mučić, Sinanović, Spahić, Krajina, Skopljak, Ključević, Bartolović i Čorluka. Ovi momci, predvođeni stručnim štabom i potpomognuti vjernim navijačima, krenuli su u novi pohod na titulu.

Prvenstvo je počelo 19. avgusta 1979. godine, Sloga je gostovala u Hadžićima, igrala sa Radnikom i propustila priliku da pobijedi. Tokom cijele utakmice bila je nadmoćna, Spahić i Dijamant su postigli dva lijepa gola, ali to nije bilo dovoljno za pobjedu. Susret je završen 2:2, Dobojlije su bili zadovoljne igrom, ali ne i rezultatom, žalili su za pobjedom koja im je bila tako blizu.

Ako nisu uspjeli da pobijede u Hadžićima, fudbaleri Sloge i njihovi navijači bili su ubijeđeni da će trijumfovati u drugom kolu, u Lukama, protiv Radničkog iz Goražda. Pa zar Sloga proteklih godina nije redovno pobjeđivala ovog rivala i na njegovom terenu. Zašto se to sada ne bi dogodilo u Doboju? Ali fudbal je nepredvidiva igra i nikada nema sigurnih pobjednika. Ova konstatacija će se i sada potvrditi: autsajder iz Goražda će odnijeti bod. Dakle, Sloga – Radnički 1:1! Izvještači iz Doboja su kratko zaključili: „Dobra utakmica i pravedan remi."

Dva susreta bez pobjede, to je skromno za Slogu koja traži novu priliku za trijumf; pokušaće u 3. kolu u Vogošći, ali opet samo 1:1. Unis je bio prejak za Dobojlije, bodovi su podijeljeni. Taj Unis će na kraju trke biti predzadnji i ispasti u niži rang takmičenja. Sloga neće uspjeti ni u 4. kolu; igrala je u Lukama sa Krajinom iz Cazina. Postojali su svi uslovi za

Kadetska reprezentacija BiH, Doboj, 26. jun 1979. godine (prvi i drugi s desna treneri Spahić i Matić)

prvu pobjedu, lijep ambijent, pun stadion, podrška s tribina, vođstvo u 1. minutu (Pranjić je bio strijelac). Ali Sloga nije izdržala: Vuković je u 75. minutu postigao gol pa je jedan bod otišao u Cazin. Zaključak izvještača sa ove utakmice bio je kratak: **„Luke vape za pobjedom!"**

Poslije četiri uzastopna remija, uslijedila su dva poraza pa je tako start Sloge bio vrlo loš: od mogućih 12 bodova osvojena su samo četiri. Sa takvim startom se ne može ići na 1. mjesto. Sloga je u 5. kolu igrala u Ljubiji sa Rudarom, bila je jako oslabljena (bez Dijamanta, Đulbića i Vasiljevića), ali je od 32. minuta imala igrača više. Sa ovog gostovanja se vratila poražena (0:1) i tada su se raspršili snovi o 1. mjestu. Razočarenje se uvećalo poslije poraza u 6. kolu protiv Borca iz Travnika 0:1. Utakmica je odigrana u Doboju, a navijači Sloge razočarani su napustili Luke.

Tek u 7. kolu Dobojlije će ostvariti prvi trijumf: u Gradačcu su pobijedili Zvijezdu 1:0, a strijelac tog pogotka bio je Krajina u 8. minutu. **Pobjeda je došla poslije 600 minuta igre** i čekanja. „Pobjeda u pravi čas!" – govorili su navijači Sloge. Taj trijumf bio je dvostruko značajan: osvojena su dva važna boda i napokon, ekipa sa više samopouzdanja ulazi u sljedeći susret, a novi protivnik je bio Borac iz Čapljine. Spahić je toga 7. oktobra 1979. bio raspoložen, postigao je dva lijepa gola i Slogi, poslije mnogo čekanja, tek u 8. kolu, donio pobjedu u Lukama.

„U Doboju konačno radost!" – javljali su izvještači sa te utakmice. Poslije

Pionirska reprezentacija BiH sa stručnim štabom – 23. jun 1979. godine

slabih rezultata u prvih šest kola, uslijedila je bolja igra i serija od tri uzastopne pobjede i jednog remija: od mogućih osam, Sloga je osvojila sedam bodova. Kakav preokret u igri u rezultatima.

Svoju najbolju igru i najvredniju pobjedu u prvom dijelu prvenstva Sloga je ostvarila u Brčkom, protiv Jedinstva (1:0), ekipe koja će na kraju trke ubjedljivo prva proći kroz cilj i otići u savezni rang takmičenja. Jedinstvo će tada imati čak 15 bodova više od Sloge! Ali u 9. jesenjem kolu Sloga nije respektovala lidera na tabeli. U prvom poluvremenu Dobojlije su igrale oprezno sa ciljem da osvoje bod, a kada su vidjeli da mogu pobijediti krenuli su ambicioznije pa je Simić u 75. minutu postigao taj gol odluke. Sloga je otišla po bod u Brčko, a vratila se sa dva boda. Poslije tri uzastopne pobjede, došlo je razočarenje: Sloga nije uspjela da na svom terenu savlada brčansku Lokomotivu, čak nije uspjela ni gol da postigne. Meč je završen najdosadnijim rezultatom – 0:0. Navijači su nezadovoljni napustili Luke, Sloga je poslije 10. kola bila peta na tabeli dok je trku i dalje vodilo Jedinstvo.

1.	Jedinstvo (Bč)	10	9	0	1	20:5	18
2.	**Sloga**	**10**	**3**	**5**	**2**	**9:7**	**11**

Do kraja jesenje sezone, fudbaleri Sloge nisu pružili svoj maksimum, čak bi se moglo reći da su ostvarili manje od planiranog. U posljednjem jesenjem susretu bili su gosti zvorničke Drine, ali je taj meč odigran u Bratuncu zato što je, zbog poplava, stadion Drine bio pod vodom.

Veterani Sloge sa trenerom Feridom Salihovićem, prvi s lijeva u prvom redu (21. marta 1979. godine)

Dobojlije su izgubile (0:2) i tako svoj jesenji saldo učinile još lošijim. Sloga je iz 15 mečeva osvojila samo 13 bodova i čekala zimu na osmom mjestu sa učinkom.

8.	**Sloga**	**15**	**4**	**6**	**5**	**21:18**	**14**

Jesenja trka protekla je u dominaciji bivših drugoligaša – Rudara iz Kaknja, Jedinstva iz Brčkog i Kozare iz Bosanske Gradiške. Brčaci su imali najbolji start: u prvih 8 kola ostvarili su 8 pobjeda i osvojili svih 16 bodova. Poraz u 9. kolu sa Slogom i to na svom terenu snažno ih je uzdrmao. Pad forme Jedinstva iskoristio je Rudar iz Kaknja i prvi stigao na cilj. Rudar je završio jesenju trku sa 24 boda, po dva boda manje imali su Jedinstvo i Kozara.

Sloga je čekala proljeće na 8. mjestu sa samo 14 osvojenih bodova. Bilo je to isuviše malo za ekipu koja je najavljivala borbu za vrh tabele. U ekipi Sloge tokom jeseni igrao je talentovani Jasmin **Džeko** koji je na kraju sezone otišao u Osijek da u prvoligaškoj konkurenciji pokaže šta zna. **Miladinović** je takođe napustio Doboj, on je pojačao ekipu Čelika iz Zenice.

Fudbaleri Sloge su se dobro spremili za drugi dio prvenstva. Pripreme su obavljene u Istri, u Malom Lošinju. Prvenstvo je nastavljeno 9. marta 1980. godine: Sloga je krenula pobjedom protiv Radnika iz Hadžiča. Premijera je donijela dva lijepa gola, strijelci su bili Saračević u 46. i Sinanović u 52. minutu. Zadovoljila je domaće ljubitelje fudbala; konačno je razbijen kom–

Pionirska ekipa Sloge iz 1979. godine

pleks vlastitog terena. I sljedeću utakmicu na Lukama Sloga je dobila. Bilo je to u 18. kolu kada je u Doboju pobijeđen Unis 1:0, ali važnije od toga je činjenica da je upravo u ovom susretu debitovao mladi golman Fahrudin **Omerović** koji će ubrzo postati jedan od najboljih čuvara mreže u Jugoslaviji i državni reprezentativac. On će karijeru nastaviti u beogradskom Partizanu. I u narednom susretu, Sloga je igrala dobro, ali je poražena u Cazinu 0:1. U tom trenutku Rudar iz Kaknja je još uvijek držao 1. mjesto, dok je Sloga bila osma na tabeli.

1. Rudar (K)	19	13	3	3	33:14	29
8. Sloga	**19**	**6**	**6**	**7**	**14:15**	**18**

Poslije krize koja ga je pratila od poreza sa Slogom, brčansko Jedinstvo se oporavilo i u 20. kolu preuzelo vođstvo na tabeli koje do kraja trke neće ispuštati iz ruku. Sloga je igrala u promjenljivoj formi, smjenjivale su se pobjede i porazi. Najveću pobjedu Dobojlije su ostvarili u 22. kolu kada su u Lukama deklasirale (4:0) Zvijezdu iz Gradačca. **Dijamant** je imao svoj dan, postigao je dva gola, dok su pobjedu uvećali sa po jednim pogotkom Spahić i Veličanin. Interesantno je podsjetiti da je Sloga u 24. kolu doživjela visok poraz od Jedinstva. Brčaci su na Lukama slavili trijumf – 3:0 i revanširali se Dobojlijama za jesenji poraz.

U finišu trke Sloga je u Bijeljini doživjela pravi debakl (0:5). Izgubila je od Radnika koga je godinama pobjeđivala i kod kuće i u gostima. Ali ta je 1979.

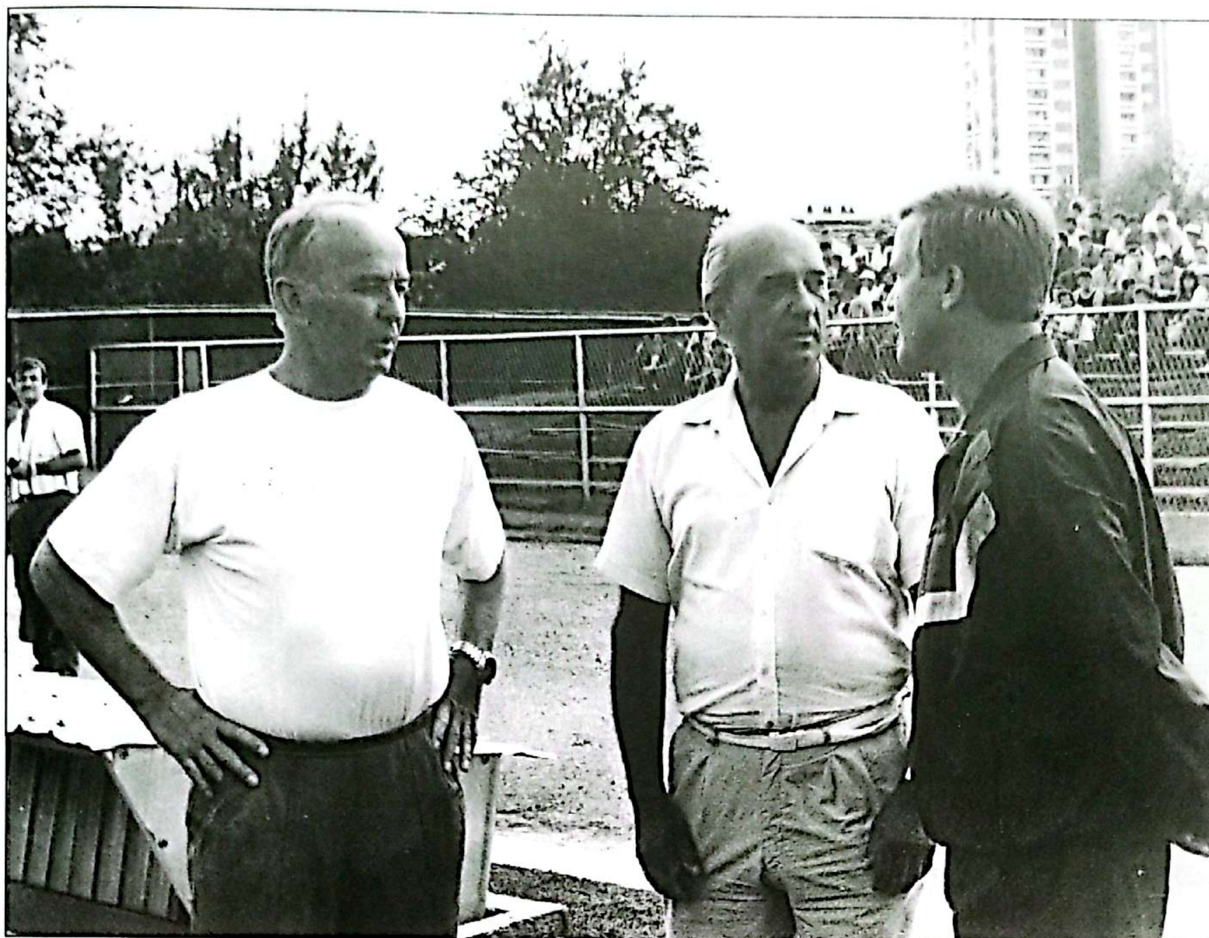
Veterani Sloge i dobojskog Željezničara odigrali su prijateljsku utakmicu 21. marta 1979. godine

bila samo sjećanje na prošlost. Fudbaleri Sloge oprostili su se u 30. kolu od svojih navijača. Na rastanku su savladali Drinu iz Zvornika 1:0, taj pobjedonosni pogodak dao je Ključević u 27. minutu. Sloga je nastupila sa ovim timom: **Omerović, Mučić, Turkić, Saračević, Đulbić, Kalabić, Dijamant, Buljubašić (Ključević), Marković (Spahić), Vasiljević i Skopljak**. Dobojski „crveni" su završili trku na 5. mjestu dok je Jedinstvo bilo prvo i plasiralo se u Drugu saveznu ligu. Mladi golman Omerović je bio toliko talentovan da ni cijelu sezonu nije mogao odigrati za Slugu. Tražili su ga mnogi klubovi, on je otišao u Beograd da brani za Partizana.

Rezultati Republičke lige BiH 1979/80.

Jesen 1979.

1. kolo: Radnik (H) – **Sloga** 2:2 (Spahić i Dijamant)
2. kolo: **Sloga** – Radnički 1:1
3. kolo: Unis – **Sloga** 1:1 (Sinanović)
4. kolo: **Sloga** – Krajina 1:1 (Pranjić)
5. Rudar (Lj) – **Sloga** 1:0
6. kolo: **Sloga** – Borac (T) 0:1
7. kolo: Zvijezda – **Sloga** 0:1 (Krajina)
8. kolo: **Sloga** – Borac (Č) 2:0 (Spahić 2)
9. kolo: Jedinstvo (Bč) – **Sloga** 0:1 (Simić)
10. kolo: **Sloga** – Lokomotiva 0:0
11. kolo: Rudar (K) – **Sloga** 1:0

Trener Crvene zvezde Branko Stanković (prvi s lijeva), dr Branko Nešović i Sulejman Spahić prilikom gostovanja Zvezde u Doboju 1980. godine

12. kolo: **Sloga** – Radnik (B) 1:0 (Spahić)

13. kolo: Kozara – **Sloga** 2:1 (Ključević)

14. kolo: **Sloga** – Elektrobosna 0:0

15. kolo: Drina – **Sloga** 2:0

Jesen:	**15**	**4**	**6**	**5**	**21:18**	**14**

Proljeće 1980.

16. kolo: **Sloga** – Radnik (H) 2:0 (Saračević, Sinanović)

17. kolo: Radnički – **Sloga** 2:0

18. kolo: **Sloga** – Unis 1:0 (Spahić)

19. kolo: Krajina – **Sloga** 1:0

20. kolo: **Sloga** – Rudar (Lj) 1:0 (Đulbić)

21. kolo: Borac (T) – **Sloga** 1:0

22. kolo: **Sloga** – Zvijezda 4:0 (Dijamant 2, Spahić, Veličanin)

23. kolo: Borac (Č) – **Sloga** 3:1 (Saračević)

24. kolo: **Sloga** – Jedinstvo 0:3

25. kolo: Lokomotiva – **Sloga** 0:1 (Imamović, autogol)

26. kolo: **Sloga** – Rudar (K) 1:0 (Dijamant)

27. kolo: Radnik (B) – **Sloga** 5:0

28. kolo: **Sloga** – Kozara 3:2 (Dijamant, Đulbić, Pranjić)

29. kolo: Elektrobosna – **Sloga** 1:0

30. kolo: **Sloga** – Drina 1:0 (Ključević)

Ekipa Sloge sa stručnim štabom – jun 1979. godine

REPUBLIČKA LIGA BiH 1979/80.

1.	Jedinstvo (Bč)	30	19	8	3	54:23	46
2.	Kozara	30	18	5	7	60:35	41
3.	Rudar (K)	30	15	8	7	46:31	38
4.	Krajina	30	12	10	8	38:31	34
5.	**Sloga**	**30**	**12**	**6**	**12**	**26:30**	**30**
6.	Borac (Č)	30	10	9	11	43:39	29
7.	Lokomotiva (Bč)	30	11	7	12	33:45	29
8.	Rudar (Lj)	30	11	6	13	39:36	28
9.	Drina (Z)	30	8	12	10	36:39	28
10.	Elektrobosna	30	11	6	13	26:33	28
11.	Radnik (Bi)	30	9	12	9	32:30	27
12.	Borac (T)	30	7	13	10	25:35	27
13.	Radnik (Ha)	30	10	7	13	36:48	27
14.	Radnički (G)	30	9	7	14	38:40	25
15.	Unis	30	8	6	16	26:47	22
16.	Zvijezda	30	10	1	19	33:50	21

1980/81.
POČETAK USPONA

Sulejman Spahić mladi trener Sloge nekoliko puta će biti na kormilu prvog tima s kojim će, napokon, stići do Druge savezne lige. U sezoni 1980/81. Sloga će pod vođstvom trenera Spahića napraviti jedan krupan korak naprijed, osvojiće 4. mjesto. Spahić je u ljeto 1980. preuzeo prvi tim i sa njim obavio intenzivne pripreme u Doboju i Slavonskom Orahovcu.

Prvenstvo u Republičkoj ligi Bosne i Hercegovine počelo je 17. avgusta 1980. godine. Sloga je u premijeri na svom terenu savladala Krajinu 2:1 golovima Dijamanta i Pranjića. Viđena je dobra igra za dobar start. Sloga je nastupila sa ovim timom: **Šerifović, Đulbić, Simić,**

Fudbaleri Sloge na stadionu u Lukama, 1. novembra 1979. godine

Pranjić, Vasiljević, Mučić, Ključević, Buljubašić (Kalabić), Dijamant, Crnkić (Mujkanović), Spahić.

U prvih pet kola Dobojlije su ostvarile tri pobjede, jedan remi i jedan poraz, od mogućih 10 bodova osvojili su sedam. U tom periodu Sloga je ostvarila značajnu pobjedu u Kaknju. Igrala je odlično, naročito u drugom poluvremenu. U sljedećih pet susreta dobojski „crveni" su igrali slabije i postigli jednu pobjedu, dva remija i dva poraza, od mogućih 10 bodova osvojili su samo četiri boda. Jedini trijumf ostvaren je protiv čapljinskog Borca (2:1), izvještači su javili da je to malo prema prikazanoj igri.

U posljednjih pet jesenjih susreta ekipa Sloge igrala je bolje: ostvarila je tri pobjede i dva poraza, od mogućih 10 bodova osvojila je šest. Odličnu igru pružila je u 11. kolu protiv travničkog Borca. Pobijedila je 2:0 golovima Saračevića u 4. i Dijamanta u 41. minutu. Bio je to derbi vrha, Sloga je oduševila protiv odličnih Travničana. Poslije 11. kola u vođstvu je Kozara, dok su Dobojlije na petom mjestu. Vrh tabele je zgusnut što potvrđuje da je kvalitet izjednačen.

1. Kozara	11	7	3	1	19:11	17
5. Sloga	**11**	**5**	**4**	**2**	**14:10**	**14**

Najzanimljivija utakmica odigrana je u 13. kolu; Sloga je deklasirala zvoničku Drinu 4:1, a sve je završeno u prvom poluvremenu. Domaći su poveli golom Krajine u 3. minutu, izjednačio je Njegovanović (5) da bi onda Spahić (16) i Kalabić (28. i 42) donijeli domaćinu ubjedljivu

Fudbaleri Sloge na stadionu u Lukama, 1. novembra 1979. godine

Pranjić, Vasiljević, Mučić, Ključević, Buljubašić (Kalabić), Dijamant, Crnkić (Mujkanović), Spahić.

U prvih pet kola Dobojlije su ostvarile tri pobjede, jedan remi i jedan poraz, od mogućih 10 bodova osvojili su sedam. U tom periodu Sloga je ostvarila značajnu pobjedu u Kaknju. Igrala je odlično, naročito u drugom poluvremenu. U sljedećih pet susreta dobojski „crveni" su igrali slabije i postigli jednu pobjedu, dva remija i dva poraza, od mogućih 10 bodova osvojili su samo četiri boda. Jedini trijumf ostvaren je protiv čapljinskog Borca (2:1), izvještači su javili da je to malo prema prikazanoj igri.

U posljednjih pet jesenjih susreta ekipa Sloge igrala je bolje: ostvarila je tri pobjede i dva poraza, od mogućih 10 bodova osvojila je šest. Odličnu igru pružila je u 11. kolu protiv travničkog Borca. Pobijedila je 2:0 golovima Saračevića u 4. i Dijamanta u 41. minutu. Bio je to derbi vrha, Sloga je oduševila protiv odličnih Travničana. Poslije 11. kola u vođstvu je Kozara, dok su Dobojlije na petom mjestu. Vrh tabele je zgusnut što potvrđuje da je kvalitet izjednačen.

1.	Kozara	11	7	3	1	19:11	17
5.	**Sloga**	**11**	**5**	**4**	**2**	**14:10**	**14**

Najzanimljivija utakmica odigrana je u 13. kolu; Sloga je deklasirala zvoničku Drinu 4:1, a sve je završeno u prvom poluvremenu. Domaći su poveli golom Krajine u 3. minutu, izjednačio je Njegovanović (5) da bi onda Spahić (16) i Kalabić (28. i 42) donijeli domaćinu ubjedljivu

Ekipa Sloge u ljeto 1982. godine. Prvi s lijeva stoji dr Mišo Jeremić (tehnički rukovodilac), a prvi s desna stoji trener Sulejman Spahić

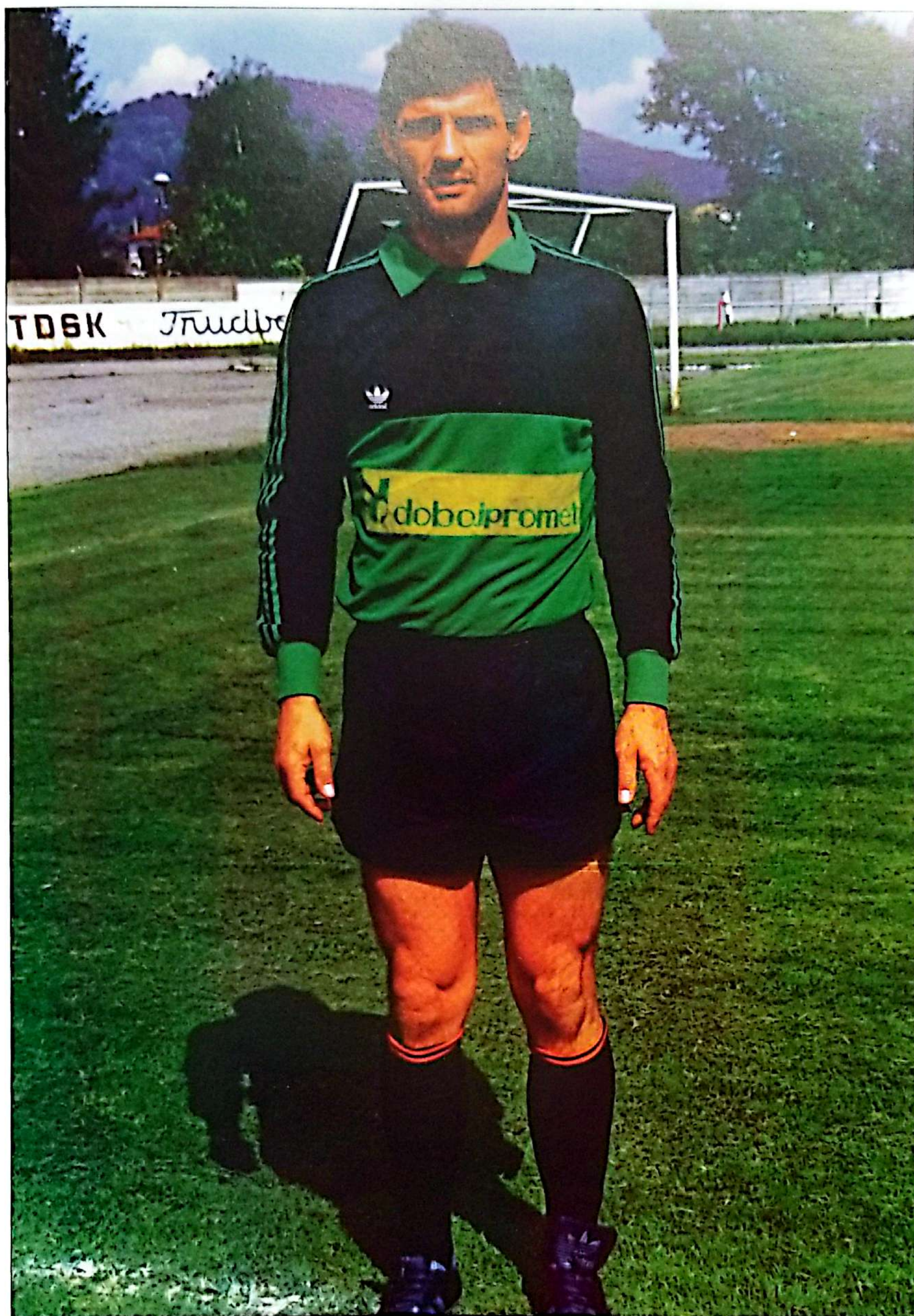
pobjedu. U ovom susretu viđena je prava kanonada golova u prvom poluvremenu. Nastavak je bio čista formalnost. Posljednju jesenju utakmicu Dobojlije su odigrali u Bosanskoj Gradišci, razočarali su u derbiju i zasluženo izgubili (0:1). Trku je dobio Famos iz Hrasnice, dok su Dobojlije osvojili peto mjesto.

1. Famos	15	10	3	2	24:11	23
5. Sloga	15	7	4	4	19:15	18

Fudbaleri iz Doboja osvojili su četiri boda na gostovanjima: dva u Ljubiji i po jedan u Jajcu i Brčkom. Na kraju prvog dijela prvenstva imali su 18 bodova koliko i Borac, ali slabiju gol–razliku. Vjerovatno bi plasman Sloge bio znatno bolji da je tokom prvog dijela prvenstva nisu pratile brojne povrede igrača. Navijači su očekivali znatno više, ali se ta očekivanja nisu ostvarila. Sve nade su uprte u proljeće koje će biti nešto uspješnije.

Sloga je zimovala na 5. mjestu, trener **Spahić** je želio da dobro pripremi ekipu za nastavak trke. Na raspolaganju je imao sljedeće fudbalere: **Šerifovića, Derakovića, Đulbića, Turkića, Bešića, Ahmića, Čorluku, Pranjića, Vasiljevića, Saračevića, Kalabića, Mučića, Dijamanta, Krajinu, Crnkića, Spahića, Ključevića, Katanića, Mujkanovića, Mujagića, Končarevića, Miladinovića, Jelića**. Sa tom ekipom je Sloga nastavila trku: 16. kolo je odigrano 15. marta 1981. godine, Sloga je gostovala u Cazinu gdje je doživjela minimalan poraz – 0:1, ali je u drugom susretu kod kuće pobijedila lidera na tabeli, ekipu Famosa 1:0. Režiser tog trijumfa bio je Dijamant čiji je gol u 27. minutu sve odlučio. Inače, derbi kola nije ispunio očekivanja, gosti su imali odličnu priliku preko Milidraga, ali do izjednačenja nije došlo.

Proljećni start bio je polovično uspješan, u pet utakmica Sloga je ostvarila dvije pobjede, dva poraza i jedan remi, od mogućih 10 bodova osvojila je pet. Utisak je pokvarila u susretu sa Radničkim, doživjela je visok poraz – 1:5 i tome debaklu se nije niko nadao. Poslije ovog poraza Sloga je počela da igra bolje i osvaja bodove. Već u sljedećem susretu, protiv Elektrobosne u Doboju, je pobijedila 1:0, ali taj rezultat nije bio adekvatan šansama koje su „crveni" imali.

Mursel Šerifović, jedan od najboljih golmana koje je Sloga imala

Sloga je u ovom dijelu prvenstva osvajala bodove i u gostima, prvo je sa teškog terena u Bijeljini odnijela jedan bod, i u Čapljini je igrala neriješeno što je predstavljalo uspjeh. Poslije 22. kola je četvrta na tabeli sa sljedećim učinkom:

4. Sloga	**22**	**10**	**6**	**6**	**24:22**	**26**

Najuvjerljiviju pobjedu Dobojlije su ostvarili u 27. kolu protiv Sutjeske iz Foče 4:0. Utakmica je odigrana na Lukama.

Spahić je u 28. minutu načeo mrežu gostiju, Krajina je u 48. povećao na 2:0, Dijamant je dao treći, a Mučić četvrti gol. Bio je to prvi proljećni meč u kome je Sloga dobila aplauz. Utakmica je donijela dobar fudbal, dosta uzbuđenja, četiri lijepa gola, dvije prečke, niz uzbuđenja, a rezultat je mogao biti i veći.

Poslije visoke pobjede protiv Sutjeske očekivalo se da će Sloga zaigrati još bolje i osvojiti nove bodove. To se nije dogodilo, ekipa je u posljednja tri susreta potpuno razočarala: doživjela je dva poraza i jedan meč igrala neriješeno, od mogućih šest bodova osvojila je samo jedan protiv novog drugoligaša, Kozare iz Bosanske Gradiške. Derbiju je prisustvovalo oko dvije hiljade gledalaca koji su vidjeli dosta prilika za gol, ali se mreže nisu zatresle. Tako su se fudbaleri Sloge, na svom terenu, oprostili od svojih navijača. Željeli su pobjedu, ali je nisu ostvarili. Na oproštaju je Sloga igrala sa ovim timom: **Šerifović, Bešić, Kalabić, Pranjić, Miladinović, Crnić, Krajina, Ključević, Spahić, Mujagić (Jelić), Mujkanović (Čorluka)**.

Sloga je ostvarila za nijansu bolji plasman nego u prošloj sezoni što je bio nagovještaj da je to početak prodora ka prvom mjestu i konačnog ostvarenja sna: plasmana u Drugu saveznu ligu. To će se, dvije godine kasnije, ostvariti. U ovom tek završenom prvenstvu, Sloga je igrala u promjenljivoj formi, izgubila je čak 9 utakmica, odbrana je bila bolji dio tima, napad je postigao samo 33 gola, bio je slabiji od napada Sutjeske i Rudara iz Ljubije ekipa koje su ispale iz Republičke lige. Kozara je zasluženo prva, pretekla je u finišu Famosa koji je dugo vodio trku i na kraju završio na trećem mjestu.

Rezultati Republičke lige BiH 1980/81.

Jesen 1980.

1. kolo: **Sloga** – Krajina 2:1 (Dijamant i Pranjić)
2. kolo: Famos – **Sloga** 1:0
3. kolo: **Sloga** – Radnik (H) 2:1 (Krajina, Crnkić)
4. kolo: Rudar – **Sloga** 1:2 (Muhić autogol, Crnkić)
5. kolo: **Sloga** – Radnički 0:0
6. kolo: Elektrobosna – **Sloga** 1:1 (Krajina)
7. kolo: **Sloga** – Rudar (K) 1:1 (Krajina)
8. kolo: Krajišnik – **Sloga** 2:1 (Dijamant)
9. kolo: **Sloga** – Borac (Č) 2:1
10. kolo: Lokomotiva – **Sloga** 1:1 (Katanić)
11. kolo: **Sloga** – Borac (T) 2:0 (Saračević, Dijamant)
12. kolo: Sutjeska – **Sloga** 3:0
13. kolo: **Sloga** – Drina 4:1 (Krajina, Spahić, Kalabić, Pranjić)
14. kolo: **Sloga** – Radnik (B) 1:0 (Spahić)
15. kolo: Kozara – **Sloga** 1:0

Jesen:	**15**	**7**	**4**	**4**	**19:15**	**18**

Proljeće 1981.

16. kolo: Krajina – **Sloga** 1:0
17. kolo: **Sloga** – Famos 1:0 (Dijamant)
18. kolo: Radnik (H) – **Sloga** 0:0

19. kolo: **Sloga** – Rudar (Lj) 1:0 (Krajina)
20. kolo: Radnički – **Sloga** 5:1 (Krajina)
21. kolo: **Sloga** – Elektrobosna 1:0 (Spahić)
22. kolo: Rudar (K) – **Sloga** 1:1 (Đulbić autogol)
23. kolo: **Sloga** – Krajišnik 1:1
24. kolo: Borac (Č) – **Sloga** 0:0
25. kolo: **Sloga** – Lokomotiva 2:0 (Dijamant, Mujkanović)
26. kolo: Borac (T) – **Sloga** 2:1 (Saračević)
27. kolo: **Sloga** – Sutjeska 4:0 (Spahić, Krajina, Dijamant, Mučić)
28. kolo: Drina – **Sloga** 2:1 (Spahić)
29. kolo: Radnik – **Sloga** 2:0
30. kolo: **Sloga** – Kozara 0:0

Ukupno: 30 12 9 9 33:29 33

REPUBLIČKA LIGA BiH 1980/81.

1.	Kozara	30	18	8	4	45:24	44
2.	Rudar (K)	30	17	8	5	65:26	42
3.	Famos	30	15	7	8	41:32	37
4.	Sloga	30	12	9	9	33:30	33
5.	Krajišnik	30	11	10	9	44:41	32
6.	Borac (T)	30	12	7	11	39:33	31
7.	Krajina	30	12	7	11	33:36	31
8.	Radnik (B)	30	10	8	12	31:30	28
9.	Lokomotiva	30	10	8	12	37:43	28
10.	Radnik (H)	30	9	9	12	34:32	27
11.	Radnički	30	9	9	12	31:42	27
12.	Borac (Č)	30	7	12	11	33:38	26
13.	Drina	30	10	6	14	31:36	26
14.	Elektrobosna	30	7	12	11	29:38	26
15.	Rudar (Lj)	30	9	3	18	41:50	21
16.	Sutjeska	30	6	9	15	37:57	21

U Republičkoj ligi Bosne i Hercegovine u sezoni 1980/81. igrali su: **Kozara** (Bosanska Gradiška), **Rudar** (Kakanj), **Famos** (Hrasnica), **Sloga** (Doboj), **Krajišnik** (Velika Kladuša), **Borac** (Travnik), **Krajina** (Cazin), **Radnik** (Bijeljina), **Lokomotiva** (Brčko), **Radnik** (Hadžići), **Radnički** (Goražde), **Borac** (Čapljina), **Drina** (Zvornik), **Elektrobosna** (Jajce), **Rudar** (Ljubija) i **Sutjeska** (Foča).

1981/82. OD RAZOČARENJA DO ODUŠEVLJENJA

Jedno od najneobičnijih prvenstava odigrala je Sloga u sezoni 1981/82. godine; išla je od razočarenja do oduševljenja; jesen je bila tmurna, proljeće blistavo. Na kraju prvog dijela prvenstva ekipa je bila 10. i sa mnogo neizvjesnosti čekala je proljeće. Niko se nije nadao da bi jesen mogla biti neuspješna, ali se još manje moglo očekivati da će proljeće biti tako uspješno. Sloga je bila tim proljeća i malo je nedostajalo da priredi pravu senzaciju, da osvoji 1. mjesto i uđe u Drugu saveznu ligu.

Ali pođimo redom: Republička liga je u sezoni 1981/82. dobila dva nova člana – Budućnost iz Banovića i Igmana iz Konjica, istovremeno su ovaj rang takmičenja napustili – Sutjeska iz Foče, Rudar iz Ljubije i Elektrobosna iz Jajca. Tako je Republička liga 16. avgusta 1981. godine startovala sa 16 klubova. Bili su to: **Rudar** (Kakanj), **Krajišnik** (Velika Kladuša), **Bosna** (Visoko), **Borac** (Čapljina), **Radnik** (Bijeljina), **Sloga** (Doboj), **Budućnost** (Banovići), **Famos** (Hrasnica), **Lokomotiva** (Brčko), **Igman** (Konjic), **Krajina** (Cazin), **Radnik** (Hadžići), **Borac** (Travnik), **Radnički** (Goražde), **Elektrobosna** (Jajce) i **Drina** (Zvornik). (Elektrobosna je uspjela da ostane u Republičkoj ligi i da i u ovoj sezoni igra u starom društvu, ali će ponovo biti među najslabijima, čak lošija nego prethodne godine).

Predvođeni mladim i ambicioznim trenerom Spahićem, fudbaleri Sloge su 16. avgusta 1981. godine otputovali u

Amaterska reprezentacija Bosne i Hercegovine sa stručnim štabom, 23. septembar 1982. godine

Travnik gdje su pružili dobru igru, ali su se kući vratili bez bodova. Borac je golovima Hadžiabdića u 37. i Bilića u 53. minutu poveo sa 2:0, Sloga je pogotkom Dijamanta (63) uspjela da smanji na 2:1. U premijeri su Dobojlije nastupile sa ovim timom: Deraković, Đulbić, Bešić, Pranjić, Miladinović, Saračević, Dijamant, Ključević, Krajina, Hadžić, Mujkanović (Salkić). Poraz na startu nije baš dobar znak što će se potvrditi i na ovom primjeru. Međutim, Sloga će u drugom kolu, u dobojskoj premijeri, pobijediti Radničkog iz Goražda 2:0 i tako će Luke doživjeti prvu radost u novom prvenstvu. Oba gola dao je Krajina, u 9. i 60. minutu. Žrijeb nije bio naklonjen Dobojlijama, oni su u prvih pet kola tri puta gostovali, igrali su vrlo promjenljivo: dva susreta su dobili, dva izgubili i jedan remizirali.

Vrijednu pobjedu ostvarila je Sloga u petom kolu, u derbiju sa vodećim na tabeli, Krajišnikom iz Velike Kladuše. Krajina i Milanović su postigli dva lijepa gola, gosti su uspjeli da ublaže poraz i na kraju je bilo 2:1 za Dobojlije. Derbi je propraćen jednim incidentom, dogodio se u 12. minutu kada su Dijamant i desni bek gostiju Haskić isključeni. Tako je derbi gotovo 8 minuta igran sa 20 fudbalera.

Drugu jesenju trećinu (pet susreta) fudbaleri Sloge započeli su u Zvorniku, igrali su sa Drinom i izgubili (0.:2). Mijatović je u 5. minutu doveo Drinu u vođstvo (1:0) i taj rezultat je ostao jedan čas, da bi onda Kunosić (60) iz penala povećao na 2:0 i tako pokopao nade dobojskih „crvenih". U ovoj etapi Sloga je imala nešto više uspjeha: ostvarila je tri pobjede i dva poraza, osvojila je šest bodova. Da nema lakih protivnika uvjerili su se Dobojlije i u meču sa ekipom Budućnosti koji je odigran u Doboju. Gosti su se dobro držali čak su u jednom trenutku imali i

prednost, ali su domaći u finišu napravili preokret pa je tako ostvarena minimalna pobjeda (3:2). Krajina je imao svoj dan, postigao je dva pogotka, u 4. i 75. minutu dok je Saračević jednom (83) zatresao protivničku mrežu i taj gol je donio Dobojlijama dva boda. Poslije ovog kola Sloga je na 11. mjestu, a Krajišnik na prvom.

1.	Krajišnik	7	4	1	2	12:7	9
2.	**Sloga**	**7**	**3**	**1**	**3**	**9:10**	**7**

Pobjeda protiv Budućnosti označila je početak mini serije u kojoj će Sloga savladati i Igmana iz Konjica (2:1) i Radnika iz Hadžića (4:0) na svom terenu. Trijumf u Konjicu došao je u pravi čas. Krajina je bio junak ove pobjede, postigao je oba pogotka za Slogu, u 32. i 85. minutu. Bio je to lijep uvod u sljedeći meč, sa Radnikom iz Hadžića. Utakmica je odigrana u Doboju i završena pobjedom domaćina 4:0. I kada je trebalo trijumfalno završiti ovu etapu jeseni, uslijedio je poraz u Čapljini. Borac je ponovo bio fatalan za dobojske „crvene": više od jednog sata Sloga je držala ravnotežu koja je narušena u 65. minutu kada je Morić postigao gol, a Čerić je (81) povećao na 2:0. Minut prije kraja Jelić je ublažio poraz. U tom trenutku Rudar iz Kaknja je na čelu tabele, a Sloga na 6. mjestu.

1.	Rudar (K)	11	6	3	2	22:9	15
6.	**Sloga**	**11**	**5**	**2**	**4**	**17:14**	**12**

U posljednjoj jesenjoj trećini (pet utakmica) Sloga je bila znatno slabija nego u prethodnim etapama. U tih pet susreta je izgubila dvije utakmice, dvije remizirala i jednu dobila. Takvim rezultatima dobojski „crveni" su razočarali svoje navijače, naročito protiv Lokomotive na Lukama kada je Miladinović već u 5. minutu dono 1:0. Taj rezultat Sloga je držala sve do 85. minuta kada je Savić izjednačio pa je bod otišao u Mostar. Tek u posljednjem kolu jeseni Sloga je u derbiju sa Famosom ostvarila dobru igru, stvorila veliki broj povoljnih prilika, ali je samo jednu iskoristila (Saračević u 21. minutu). Pobjeda je minimalna (malo prema šansama), ali vrijedna. Međutim, slabim igrama u finišu jeseni, Dobojlije su pale na 10. mjesto na kome će dočekati proljeće. Ujednačenost kvaliteta bila je očigledna što potvrđuje i činjenica da je razlika između prvog na tabeli, Rudara iz Kaknja i desete Sloge samo četiri boda. To je bila najbolja potvrda da su u drugom dijelu prvenstva preokreti bili mogući, a oni su se i dogodili. Jesen, gledao u brojkama, izgledala ovako:

1.	Rudar	15	7	5	3	26:14	19
2.	Borac (Č)	15	9	1	5	21:17	19
3.	Krajišnik	15	8	2	5	24:14	18
10.	**Sloga**	**15**	**6**	**3**	**6**	**20:19**	**15**

Lošim plasmanom u prvom dijelu prvenstva u Doboju niko nije bio zadovoljan: trener Spahić je znao da njegova ekipa vrijedi više i da može više, vjerovao je da će proljeće biti ljepše od jeseni. Poslije odmora odveo je ekipu na pripreme u Umag da u mediteranskoj oazi popravi ono što je bilo loše u prvom dijelu prvenstva. Sa trenerom **Spahićem** u Umagu su vježbali – **Kadić, Đulbić, Bešić, Hađić, Miladinović, Salkić, Pranjić, Ključević, Saračević, Krajina, Jelić, Kalabić, Spahić, Skopljak, Turkić, Mešić, Savić, Radovanović i Dijamant**. Koliko su te pripreme bile uspješne pokazalo je proljeće u kome je Sloga bila najuspješnija. Da su tokom jeseni tako igrali, fudbaleri Sloge bi ubjedljivo trijumfovali i ušla u Drugu saveznu ligu.

Drugi dio prvenstva počeo je 7. marta 1982. godine; Sloga je u Lukama po-

Zajednički snimak fudbalera Sloge i Željezničara 1981. godine

bijedila Borca iz Travnika 1:0, a izvještači su javili da je uspjela premijera po snijegu. Sloga je nastupila sa ovim timom: Turkić, Đulbić, Bešić, Salkić, Miladinović, Hadžić, Krajina (Savić), Ključević, Saračević, Kalabić, Spahić (Jelić). U prvoj trećini nastavka prvenstva (pet utakmica), ostvarila je tri pobjede i dva remija. Jednu od najvažnijih utakmica odigrala je u Lukama sa Radnikom iz Bijeljine koji će baš u ovom prvenstvu trijumfovati i postati drugoligaš. Bio je to derbi prvenstva u kome je glavni akter i režiser rezultata bio sudija Kravić iz Tuzle. U izvještaju sa ove utakmice „Glas Komuna" kritikuje sudija Kravića i kaže da je gostima pomogao i „Kapom i šakom" i da je izrežirao ishod utakmice, da je bez razloga isključio centarfora Sloge Saračevića, da je Radić u 92. minutu postigao izjednačujući gol za Radnik. Sloga bi u 21. kolu bila prva da je u susretu sa Radnikom nije oštetio sudija Kravić.

I pored problema u susretu sa Radnikom, imala je snage da krene ambiciozno: pobijedila je Krajišnika u Velikoj Kladuši. Ni najveći optimisti se nisu nadali toj pobjedi. Dobojlije su konačno krenuli na vrh tabele.

I u narednom susretu pobijedili su Drinu iz Zvornika 1:0 i tako ozbiljno najavili da oko prvog mjesta još ništa nije gotovo. I zaista, bilo bi tako da Sloga u narednoj utakmici u Banovići nije izgubila od Budućnosti 0:2. Prije tog meča, Dobojlije su bili 5. na tabeli.

5.	**Sloga**	**21**	**10**	**5**	**6**	**27:21**	**25**

Poslije tog 21. kola pet ekipa su imale po 25 bodova – Famos, Rudar, Radnik, Bosna i Sloga. Jasno je da bi Sloga sa pobjedom protiv Radnika već tada bila prva. Dobojlije su se dobro držale, poslije poraza u Banovićima, napravili su seriju

Reprezentacija sportskih radnika Doboja na novogodišnjem turniru u malom fudbalu, 25. decembra 1982. godine

od tri pobjede: kod kuće su savladali Igmana i Borca iz Čapljine, a u gostima Radnika iz Hadžića. U susretu sa Borcem iz Čapljine viđena je odlična igra, lijepi golovi i visoka pobjeda (3:0). Interesantno je podsjetiti da su golovi postignuti u finišu – Hadžić u 64. i dijamant u 68. i 83. minutu. Sloga je dobrom i efikasnom igrom obradovala svoje navijače. Potvrdila je da su rezultati u nastavku bili plod dobre igre. Odavno tako prijatna atmosfera nije viđena na Lukama, igrači su ispraćeni aplauzom. U tom trenutku Sloga je bila treća na tabeli, a tri ekipe su imale po 31. bod.

1.	Famos	25	10	11	4	39:15	31
2.	Radnik (B)	25	12	7	6	29:15	31
3.	**Sloga**	**25**	**12**	**7**	**6**	**33:23**	**31**

Svoju novu veliku priliku u trci za prvaka ekipa iz Doboja je propustila u Kaknju, neočekivano je poražena (1:4). Golgeter Rašković je za osam minuta riješio sve dileme oko ove utakmice: Rudar je zasluženo pobijedio, tada je bilo jasno da će Radnik biti novi prvak u Republičkoj ligi. Već u 28. kolu Radnik je napravio prednost od dva boda, Sloga više taj manjak neće nadoknaditi. Posljednju utakmicu u ovom prvenstvu Sloga je odigrala u Hrasnici protiv Famosa (0:0). Derbi je odlučivao o drugom mjestu. Dobojski „crveni" su osvojili jedan bod i to im je bilo dovoljno za drugo mjesto. Sloga je nastupila sa ovim timom: Turkić, Đulbić, Bešić, Pranjić, Miladinović, Hadžić, Dijamant, Buljubašić, Krajina, Kalabić (Saračević), Mujkanović. Poslije 30. kola vrh tabele je izgledao ovako:

Fudbaleri Sloge na pripremama u Daruvaru – 1982. godine

1. Radnik (B)	30	16	8	6	43:37	40
2. Sloga	**30**	**14**	**9**	**7**	**42:31**	**37**

Poslije gotovo 10 godina fudbaleri iz Doboja umiješali su se u borbu za prvaka. Posustali su u finišu, ali drugo mjesto probudilo je nadu u bolje dane. Trener Spahić je bio zadovoljan, istakao je da je vrlo važno što je publika vraćena na stadion u Lukama. Boro **Krajina** je jedini odigrao svih 30 utakmica, 29 puta nastupili su Hadžič i Miladinović, 22 puta Dijamant. Krajina je bio i prvi strijelac sa 11 postignutih golova. Ovim uspjehom Sloga je najavila novi prodor na vrh tabele.

Rezultati Republičke lige BiH 1981/82.

Jesen 1981.

1. kolo: Borac (T) – **Sloga** 2:1 (Dijamant)
2. kolo: **Sloga** – Radnički 2:0 (Krajina 2)
3. kolo: Elektrobosna – **Sloga** 1:1 (Dijamant)
4. kolo: Radnik – **Sloga** 2:0
5. kolo: **Sloga** – Krajišnik 2:1 (Krajina, Milanović)
6. kolo: Drina – **Sloga** 2:0 (Mijatović, Kunosić)
7. kolo: **Sloga** – Budućnost 3:2 (Krajina, Saračević)
8. kolo: Igman – **Sloga** 1:2 (Krajina 2)
9. kolo: **Sloga** – Radnik (H) 4:0
10. kolo: Borac (Č) – **Sloga** 2:1 (Jelić)
11. kolo: **Sloga** – Rudar 1:1 (Saračević)
12. kolo: Krajina – **Sloga** 1:0
13. kolo: **Sloga** – Lokomotiva 1:1 (Miladinović)
14. kolo: Bosna – **Sloga** 3:1 (Ključević)
15. kolo: **Sloga** – Famos 1:0 (Saračević)

Jesen:	**15**	**6**	**3**	**6**	**20:19**	**15**

Proljeće 1982.

16. kolo: **Sloga** – Borac (T) 1:0 (Spahić)
17. kolo: Radnički (G) – **Sloga** 1:1 (Miladinović)
18. kolo: **Sloga** – Elektrobosna 2:0 (Miladinović, Ključević)
19. kolo: **Sloga** – Radnik (B) 1:1 (Ključević)
20. kolo: Krajišnik – **Sloga** 0:1 (Mujkanović)
21. kolo: **Sloga** – Drina 1:0 (Skopljak)
22. kolo: Budućnost – **Sloga** 2:0 (Džafić, Karić)
23. kolo: **Sloga** – Igman 1:0 (Miladinović)

Rukovodstva fudbalskih klubova Sloge i sarajevskog Željezničara za vrijeme utakmice u Doboju 1981. godine

24. kolo: Radnik (H) – **Sloga** 0:2
25. kolo: **Sloga** – Borac (Č) 3:0 (Hadžić, Dijamant 2)
26. kolo: Rudar (K) – **Sloga** 4:1 (Miladinović)
27. kolo: **Sloga** – Krajina 2:0 (Krajina, Saračević)
28. kolo: Lokomotiva – **Sloga** 3:3 (Krajina 2, Hadžić)
29. kolo: **Sloga** – Bosna 3:1 (Dijamant 2, Krajina)
30. kolo: Famos – **Sloga** 0:0

Ukupno: 30 14 9 7 42:31 37

REPUBLIČKA LIGA 1981/82.

1. Radnik (B)	30	16	8	6	43:17	40
2. Sloga	30	14	9	7	42:31	37
3. Famos	30	11	14	5	45:32	36
4. Rudar	30	14	8	8	48:27	36
5. Bosna	30	14	7	9	45:30	35
6. Borac (Č)	30	13	6	11	37:41	32
7. Krajina	30	14	3	13	42:33	31
8. Krajišnik	30	14	3	13	37:30	31
9. Lokomotiva	30	10	10	10	35:37	30
10. Budućnost	30	10	9	11	38:38	29
11. Drina	30	10	8	12	29:40	28
12. Radnički	30	8	10	12	37:38	26
13. Borac (T)	30	9	8	13	32:49	26
14. Igman	30	9	7	14	28:34	25
15. Elektrobosna	30	7	7	16	21:50	21
16. Radnik (H)	30	6	4	20	24:63	16

1982/83.

SAN JE POSTAO JAVA...

Sloga je pokazala da može i hoće, ali joj je u prethodnoj sezoni nedostajalo sreće i malo više istrajnosti, a sa boljom formom u jesenjem dijelu, bila bi prva na kraju prvenstva i novi član Druge savezne lige. Iskazala je svoju snagu i vitalnost. Klub iz kojeg su u protekle tri godine otišli vrsni fudbaleri – **Omerović, Džeko, Šerifović, Crnkić...** U prethodnoj sezoni za Slogu su igrala 24 fudbalera; iza Dobojlija su se plasirala četiri drugoligaša – Famos, Rudar, Bosna i Borac iz Čapljine.

Prvenstvo Republičke lige **(1982/83)** počelo je 15. avgusta 1982. godine. Fudbaleri Sloge bili su predvođeni trenerom **Sulejmanom Spahićem** i tehničkim rukovodiocem dr Milošem **Jeremićem**. Oni su pripremali ekipu, prvo u Doboju, a zatim u Daruvaru. Prije prvenstva otišli su Miladinović i Bešić, a vratili se Šerifović i Fehrić.

U pohodu ka tituli Sloga je krenula pobjedom u Velikoj Kladuši. Kapiten Asim Saračević je u 49. minutu postigao gol vrijedan dva boda. Dobojlije su trijumfovale 1:0 i vrlo zadovoljni se vratili kući. Ni najveći optimisti nisu očekivali da će ponoviti proljećni uspjeh kada su u Velikoj Kladuši osvojili oba boda. Sloga je nastupila sa ovim timom: **Šerifović, Đulbić, Salak, Pranjić, Saračević, Hadžić, Dijamant, Buljubašić, Bajić, Kalabić i Mujkanović**.

Poslije trijumfa u Kladuši, Dobojlije su u Lukama deklasirale Krajinu iz Cazina (5:0) i tako dale do znanja da su krenuli punom snagom ka tituli. Golove su postigli Hadžić u 15, Buljubašić u 22, Kalabić u 52, Krajina u 63. i Bajić u 73. minutu. Poništen je i jedan regularan Dijamantov gol, a domaći su imali još nekoliko lijepih prilika. Sloga je potvrdila šampionske ambicije i od početka povela trku.

1. Sloga	**2**	**2**	**0**	**0**	**6:0**	**4**

U trećem kolu Sloga je igrala derbi sa Famosom u Hrasnici i doživjela prvi poraz (1:2). Zaimović (5) i Vlaški (71) su bili strijelci za Famos, a Skopljak (88) za Slogu. Poslije ove utakmice „crveni" su pali na drugo mjesto, dok se Famos popeo na peto.

Sloga je u četvrtom susretu savladala Krivaju iz Zavidovića (4:1), a za samo pola sata protivnik je bio deklasiran. Strijelci za

Stručni štab reprezentacije BiH: Ibro Biogradić (prvi s lijeva), Rade Matić, Sulejman Spahić i autor knjige – 1983. godine u Doboju

domaćina su Dijamant u 14. i 65, Krajina u 20, Kalabić u 35. minutu, a Baždalić (90) za Krivaju.

Fudbaleri Sloge su bili na korak do boda, ali su ipak izgubili od Drine u Zvorniku (1:2). Dobojlije su imale više šansi, bile nadmoćnije, ali je Drina pobijedila; imala je više sreće i to je odlučilo. Tukšić (47) i Lukić (67) dali su golove za Drinu, a Dijamant (65) za Slogu. Peto kolo je donijelo promjenu u vrhu: Famos je poveo trku, dok je Sloga čekala novu priliku koju će dočekati već u narednom susretu; u Doboju će pobijediti Elektrobosnu (2:0) i ponovo se popeti na vodeću poziciju. Dijamant i Spahić su bili strijelci tih golova. Izvještači su javili da su Dobojlije, teže nego što se očekivalo, stigli do četvrte pobjede.

1. Sloga	**6**	**4**	**0**	**2**	**14:5**	**8**
2. Rudar	6	4	0	2	12:7	8
3. Radnički	6	4	0	2	10:8	8

Trka za prvaka bila je teška i neizvjesna, za titulu je konkurisalo nekoliko ekipa: Sloga je uspjela da osvoji bod u Banovićima, igrala je 2:2 sa Budućnosti; Saračević (12) i Krajina (49) su bili strijelci za „crvene", dok su Galušić (57) i Karić (77) dali golove za Budućnost. Sudija Topić iz Bosanske Gradiške dosudio je dva penala za domaće (Šerifović je jedan odbranio) i zaustavio Slogu da pobijedi. Međutim, u sljedećoj utakmici sa travničkim Borcem na Lukama postignut je pun pogodak (4:1); domaći su poveli autogolom Drmića (13), zatim je Krajina dva puta zatresao mrežu Borca (30. i 87.

Mito Kresoje sekretar Sloge (prvi s lijeva) u prisustvu Fikreta Mulalića (sekretara Međuopštinskog fudbalskog Saveza Doboj) potpisuje ugovore sa fudbalerima Sloge - januar 1984. godine

minut), a jedan pogodak dao je Dijamant (55) i tako je Sloga postigla visoku pobjedu. Vidačak je (85) ublažio poraz gostiju.

Sloga je osvojila vrijedan bod u Brčkom, igrala je neriješeno sa Lokomotivom 1:1. Brčaci su golom Demirovića (52) vodili 1:0, Spahić je izjednačio (65) pa je Sloga zadovoljna napustila gostujući teren. Poslije ove utakmice Dobojlije su i dalje na čelu tabele. U 10. kolu, u teškoj utakmici s Bosnom, „crveni" osvajaju nove bodove: pobijedili su 2:0 i zadržali čelnu poziciju, ali je Krajina imala jednak broj bodova.

1. Sloga	**10**	**6**	**2**	**2**	**23:9**	**14**
2. Krajina	10	6	2	2	15:14	14

Fudbaleri Sloge, ipak, neće završiti jesen na 1. mjestu, a jedan od razloga za to je poraz u Konjicu, od domaćeg Igmana 0:2 Dragan Jakovljević je postigao prvi gol u 52, a Hondo drugi u 80. minutu. Derbi kola je zasluženo pripao Igmanu koji je, naročito u drugom poluvremenu, bio bolji. Sloga je pala na drugo mjesto, Krajina je pretekla "crvene". (Fudbaler Igmana Dragan Jakovljević će sljedeće godine otići u Sarajevo gdje će postati reprezentativac Jugoslavije). Na gostovanju u Bosanskom Novom, Sloga je bila blizu pobjedi, ali je meč završen 2:2. Dobojlije su dva puta vodile Buljubašić u 22. i Đulbić u 26. minutu. Pogotke za Slobodu dali su Bašić i Kučuković. Poslije ovog remija Sloga je pala na 3. mjesto.

3. Sloga	**10**	**6**	**3**	**3**	**25:13**	**15**

Broj 13 je bio srećan za Slogu koja je u 13. kolu savladala Borca iz Čapljine

Fudbaleri Sloge na zimskim pripremama u Umagu, februara 1982. godine

(2:0), a strijelci su bili Đulbić u 58. i Kalabić u 85. minutu. Tek u drugom poluvremenu, kada je zaigrala brže i angažovanje, Sloga je postigla ubjedljivu pobjedu. Pamtiće se pogodak Kalabića glavom u gornji desni ugao.

Jesenju titulu fudbaleri iz Doboja su izgubili u 14. kolu kada su u derbiju u Kaknju poraženi od Rudara 0:1. Sloga je imala bod na dohvat ruke, ali povoljne prilike nije iskoristila. Na oproštaju od svojih navijača u Doboju, 21. novembra 1982. u Lukama visoko je pobijeđen (5:1) Radnički iz Goražda. Kalabić je dao dva gola (2. i 48); Krajina je takođe bio dvostruki strijelac (47. i 53. minut), dok je Amir Ahmić jednom (85) zatresao protivničku mrežu. Počasni pogodak za Radnički dao je Bajramović u 58. minutu. Sloga je igrala u sastavu: **Serifović, Đulbić, Hatidžić, Pranjić, Saračević, Hadžić, Bajić, Buljubašić (Ahmić), Krajina, Kalabić, Mujkanović (Skopljak)**. Oko 2.000 gledalaca je burnim aplauzom ispratilo fudbalere u crvenim dresovima.

Sloga je u ovom prvenstvu igrala znatno bolje nego u prethodnom kada je tokom jeseni sakupila 15 bodova. Dobojlije su imale najefikasniju navalu, postigli su 32 gola. Na sedam utakmica u Lukama, domaći strijelci su 24 puta zatresli protivničku mrežu. Tokom jeseni Sloga je odigrala utakmicu više u gostima pa joj je proljećni raspored bio povoljniji.

Uspon „crvenih" budio je nadu da bi u nastavku mogli pružiti više i konačno zakoračiti na drugoligašku scenu. Svih 15 utakmica odigrali su: Šerifović, Buljubašić, Mujkanović i Hodžić. Najbolje ocijenjeni igrači bili su **Dijamant** i **Saračević**. Tokom jeseni za Slogu je nastupilo 16 fudbalera; nije bilo nesportskih ispada. Najbolji strijelac u ekipi bio je Boro Krajina sa 8 postignutih golova. Tokom 15 jesenjih utakmica, igrači Sloge dobili su jedan crveni i 20 žutih kartona. U Doboju

je odigrano 7 utakmica, a gol-razliku je 24:3! Ekipa trenera Spahića na startu je bila oslabljena: otišli su Miljanović i Bašić u brčansko Jedinstvo, Ključević u vojsku, pa u tom trenutku niko ozbiljno nije računao na uspjeh ovog tima.

Na kraju prvog dijela prvenstva vrh tabele izgledao je ovako:

1. Krajina	15	8	5	2	19:16	21
2. Sloga	**15**	**8**	**3**	**4**	**32:15**	**19**
3. Famos	15	8	3	4	31:15	19

O usponu dobojskog fudbala govori i podatak da je za sportistu Regije izabran igrač Sloge, Slobodan **Dijamant**, a da je Sloga bila ekipa godine. Trener Sulejman **Spahić** je godinama uspješno vodio amatersku reprezentaciju Bosne i Hercegovine. Savez fudbalskih trenera Bosne i Hercegovine izabrao je Spahića za predsjednika. Bilo je to priznanje vrsnom treneru za njegov dotadašnji rad.

Fudbaleri Sloge, njihovi navijači i cijeli grad Doboj, s optimizmom su očekivali nastavak sezone. Ekipa se dobro pripremila, odigrala je niz kontrolnih utakmica, a generalna proba je bila sa **Drinom** iz Vinkovaca, 13. marta 1983. godine. Utakmica je odigrana u Doboju i završena pobjedom domaćih 2:1. Viđena su tri lijepa pogotka – Đulbić (20) i Ahmić (83) za Slogu, a Halilović za Dinamo. Dobojlije su bili bolje od prvoligaša, a Josip Pranjić je optimistički najavio nastavak prvenstva.

U prvom proljećnom kolu (16. po redu), Sloga je savladala Krajišnika 1:0, odlučio je pogodak Mujkanovića u 4. minutu. Dobojlije su osvojili dva važna boda na startu; gosti su nastojali da po svaku cijenu remiziraju pa su igrali zatvoreno. Krajine je izgubila u Konjicu 0:1 pa je Sloga izbila na 1. mjesto. Prvu proljećnu pobjedu izborila je sa ovim timom: **Šerifović, Đulbić, Fehtić, Salak, Saračević, Hadžić, Dijamant, Buljubašić (Bajić), Krajina, Kalabić, Mujkanović (Spahić)**. Pokazalo se da je Dobojlijama bilo potrebno samo jedno kolo pa da preteknu vodeću Krajinu.

1. Sloga	**16**	**9**	**3**	**4**	**33:15**	**21**
2. Krajina	16	8	5	3	19:17	21
3. Igman	16	8	4	4	15:12	20

Poslije ove pobjede, Slogu je očekivao derbi proljeća sa Krajinom u Cazinu. Dva vodeća tima trebala su da odgovore na pitanje – Ko će biti novi prvak u Republičkoj ligi Bosne i Hercegovine. Domaći su pokušali da grubom igrom stignu do pobjede, platili su visok ceh tome jer im je sudija isključio dva igrača. Isključen je i Dijamant koji je izostao u sljedećem derbiju u Doboju : Sloga – Famos 1:1. Dobojlije su povele golom Đulbića (22) i taj rezultat je ostao sve do 78. minuta kada je Famos izjednačio pogotkom Ibrahimovića. Derbi je odigran po teškom terenu pokrivenom snijegom. Gosti su se branili, teren im je više odgovarao. Iz jedne kontre dali su gol. Dijamant je mnogo nedostajao Slogi, ali je ona, ipak, zadržala 1. mjesto.

Nije bilo lakih utakmica, a u to će se uvjeriti i u 19. kolu protiv Krivaje u Zavidovićima. Susret je završen 2:2. Gosti su poveli golom Dijamanta u 17. minutu, drugi pogodak dao je Đulbić (83), dok su strijelci za Krivaju bili Grabovica (32) i Đurić u 63. minutu. Famos je savladao Borca (Č) 1:0 pa je na vrhu ostalo bez promjene: Sloga i Famos su imali po 24 boda. Poslije susreta u Zavidovićima, Sloga je napravila dobre rezultate i držala 1. mjesto. U Lukama je savladana zvornička Drina (3:2), a golove za domaće dali su Krajina u 12, Đulbić u 32. i 42. minutu. Strijelci za Drinu bili su Mijatović u 36. i Milovanović u 82. minutu. Navijači su zadovoljni rezultatom, ali ne i igrom koja

je bila opterećena važnošću bodova. U vrlo nezgodnom trenutku Dobojlije su izgubile utakmicu u Jajcu. Dogodilo se to u 21. kolu, 16. aprila 1983. godine. Suad Meco, sudija iz Visokog, režirao je utakmicu. Devet minuta prije kraja, Sloga je vodila 1:0. Tada je on izmislio prekršaj na ivici šesnaesterca iz koga su domaći postigli gol, a potom je priznao pogodak iz ofsajda. Sloga je vodila golom Krajine (78), da bi Elektrobosna iz tih spornih situacija, golovima Pastuhovića u 81. i 87. minutu, postigli minimalnu pobjedu.

U Slogi nisu imali vremena za tugovanje: očekivao ih je novi važan meč, sada u Lukama sa Budućnosti. Bio je to susret u kome nije viđena dobra igra; važnost utakmice učinila je svoje. Sloga je osvojila oba boda i to je bilo ono što je željela. Krajina je dao prvi pogodak u 2, a Đulbić drugi u 70. minutu. Iz ovog susreta pamtiće se samo golovi.

1. Sloga	**22**	**11**	**6**	**5**	**42:22**	**28**
2. Rudar	22	11	4	7	35.19	26

3. Famos 26. bodova, 4. Krajina 26 bodova, 5. Igman 26 bodova.

U seriji pobjeda ostvarena je još jedna, na teškom gostovanju u Travniku, savladan je Borac 2:1. Nije bilo lako ni protiv brčanske Lokomotive koju je Sloga pobijedila u 24. kolu 2:1. Buljubašić je doveo Slogu u vođstvo u 28. minutu da bi Zahirović (37) izjednačio, a u finišu meča Savičić postigao zlatni pogodak koji je domaćim donio tako važne bodove. Dobojski „crveni“ nastupili su oslabljeni, bez požutljelih Đulbića, Hadžića i Krajine; teškom mukom su pobijedili.

Visočka Bosna je imala jaku ekipu, mogla je na svom terenu svakoga da pobijedi; u to se uvjerila i Sloga. U velikom derbiju u Visokom okupilo se više od 3.000 gledalaca, Slogu je samo pet minuta dijelilo od osvajanja jednog boda. Domaći su imali jednu pravu priliku (85) i pogotkom Hadžimehmedovića pobijedili. Utakmica je odigrana 14. maja 1983. godine. Poslije ovog poraza Sloge, Famos je preuzeo vodeće mjesto na tabeli.

1. Famos	25	14	4	7	53:28	32
2. Sloga	**25**	**13**	**6**	**6**	**46:25**	**32**

Svaka utakmica do kraja prvenstva bila je odlučujuća; u 26. kolu se ništa bitno na tabeli nije promijenilo: Sloga je pobijedila Igmana 4:0, u Famos Drinu 2:1, Famos je zadržao 1. mjesto, Sloga je bila druga, Dvostruki strijelac za Dobojlije bio je Boro Krajina u 5. i 84. minutu, dok su Đulbić (46) i Ključević (65) dali po jedan pogodak. Sloga je nadigrala Igmana iz Konjica i slavila najubjedljiviju pobjedu ovog proljeća. Trijumf je mogao biti i znatno veći.

Svoju rekordnu pobjedu u Republičkoj ligi ostvarila je Sloga u Lukama, protiv Slobode 8:0. Kalabić (13) i Bajić (25) su dali po jedan gol, dok su trostruki strijelci bili Krajina (14, 28. i 44) i Saračević u 58, 63. i 85. minutu. Sloga je nastupila sa ovim timom: **Šerifović, Đulbić, Fehrić, Pranjić, Saračević, Hadžić, Bajić (Grbešić), Ključević, Krajina, Kalabić, Mujkanović (Skopljak)**. Sloboda je bila odavno otpisana, imala je samo 9 bodova, čak 15 manje od sebi najbliže Elektrobosne. Sloga je držala 1. mjesto sa dva boda više od drugoplasiranog Famosa.

U 28. kolu dobojski fudbaleri su na teškom gostovanju u Čapljini remizirali sa Borcem (0:0), Famos je kod kuće savladao Budućnost (3:1), ali je poredak na tabeli ostao nepromijenjen. Famos je smanjio razliku na samo jedan bod, Sudbina Sloge bila je u njenim rukama. Ono što je u tom trenutku bilo važno: ostala

je neporažena i sa velikim izgledima da u posljednja dva meča zadrži vodeću poziciju. Ona je već bila na pragu Druge lige.

1.	**Sloga**	**28**	**15**	**7**	**6**	**58:25**	**37**
2.	Famos	28	16	4	8	59:33	36

I konačno, došao je trenutak odluke, bilo je to 11. juna 1983. godine: Sloga je kod kuće pobijedila Rudara (1:0), dok je Famos izgubio (0:1) u Travniku i tako je bilo sve riješeno. Zlatni gol za Slogu, gol koji je Dobojlije poslije toliko čekanja uveo u Drugu ligu, postigao je Slobodan **Dijamant** u 38. minutu. „**Glas komuna**" je ovjekovječio te trenutke: „Dijamant je u padu zahvatio loptu glavom i majstorski je sproveo u mrežu. Sportski Doboj slavi, konačno, nakon 25 godina strpljivog čekanja i četiri neuspješna učešća u kvalifikacijama, fudbaleri Sloge izborili su mjesto u drugoligaškom društvu. Ostvarila su se predviđanja trenera Sulejmana **Spahića** i želje fudbalera. **San je postao java – Sloga je novi član Druge savezne lige**. U nedjelju je cijeli grad bio na nogama. Sa velikim nestrpljenjem očekivao se meč odluke. Gotovo dva sata prije početka susreta, hiljade navijača pohitali su na stadion Luke. I kada je sudija Jelin iz Mostara dao znak za početak, na Lukama je bilo rekordna posjeta – 8.000 gledalaca. U 38. minutu visoko su se razvile crvene zastave nakon prekršaja na Dijamantom. Slobodan udarac iskosa sa lijeve strane majstorski je izveo Mujkanović, a Slobodan Dijamant glavom sproveo loptu u mrežu – 1:0 za Slogu. Trener Sulejman **Spahić** je poslije tog velikog podviga izjavio: – Ovo mi je najsrećniji trenutak u dugogodišnjoj sportskoj karijeri. Čestitam svim fudbalerima i hvala vjernim navijačima. Slobodan **Dijamant** je kratko rekao: – Hvala svima, posebno vjernim navijačima. Postigao sam najdraži gol u karijeri."

Sloga je tu istorijsku pobjedu protiv Rudara ostvarila sa ovim timom: **Šerifović, Đulbić, Fehrić, Pranjić, Saračević, Hadžič, Dijamant, Ključević, Krajina, Kalabić, Mujkanović (Spahić)**.

1.	**Sloga**	**29**	**16**	**7**	**6**	**59:25**	**39**
2.	Famos	29	16	4	9	59:34	36

Posljednje 30. kolo za dobojske „crvene" nije imalo rezultatski značaj, zato je Sloga u Goraždu igrala za prestiž. Viđena je revija golova (Radnički – Sloga 3:3), a strijelci su bili – Đulbić u 4, Ključević u 25, Kalabić u 27 za Slogu, a Mujković u 9, Hadžović u 28 i Bajramović u 34. minutu za Radnički. Sloga se od Republičke lige oprostila u stilu šampiona.

REPUBLIČKA LIGA 1982/83.

1.	**Sloga**	**30**	**16**	**8**	**6**	**62:28**	**40**
2.	Famos	30	17	4	9	62:35	38
3.	Rudar (K)	30	15	6	9	46:24	36
4.	Bosna (V)	30	12	9	9	47:37	33
5.	Igman (K)	30	13	7	10	37:36	33
6.	Budućnost	30	12	7	11	36:31	31
7.	Krivaja	30	11	8	11	44:38	30
8.	Drina (Z)	30	12	6	12	42:42	30
9.	Radnički (G)	30	13	4	13	43:49	30
10.	Krivaja	30	9	12	9	29:28	30
11.	Borac (Č)	30	11	7	12	40:29	29
12.	Krajišnik	30	9	11	10	40:37	29
13.	Lokomotiva	30	10	9	11	31:32	29
14.	Borac (T)	30	11	5	14	24:41	27
15.	Elektrobosna	30	8	8	14	22:50	24
16.	Sloboda	30	2	5	23	22:88	9

(Posljednja utakmica: Sloboda – Elektrobosna nije odigrana, ali je Sloboda dobila par–forfe 3:0).

Slobodan Dijamant je (11. juna 1983) postigao "zlatni" gol koji je Slogu uveo u Drugu ligu

Radost u Kaknju: Sloga je drugoligaš

Svi se raduju: igrači i navijači Sloge, u Kaknju 1983. godine

Čestitke i radost poslije trijumfa u Kakanju

Fudbaleri Sloge nose trenera Spahića, Kakanj 1983. godine

Radost igrača, uprave i navijača Sloge poslije plasmana (1983) u Drugu saveznu ligu

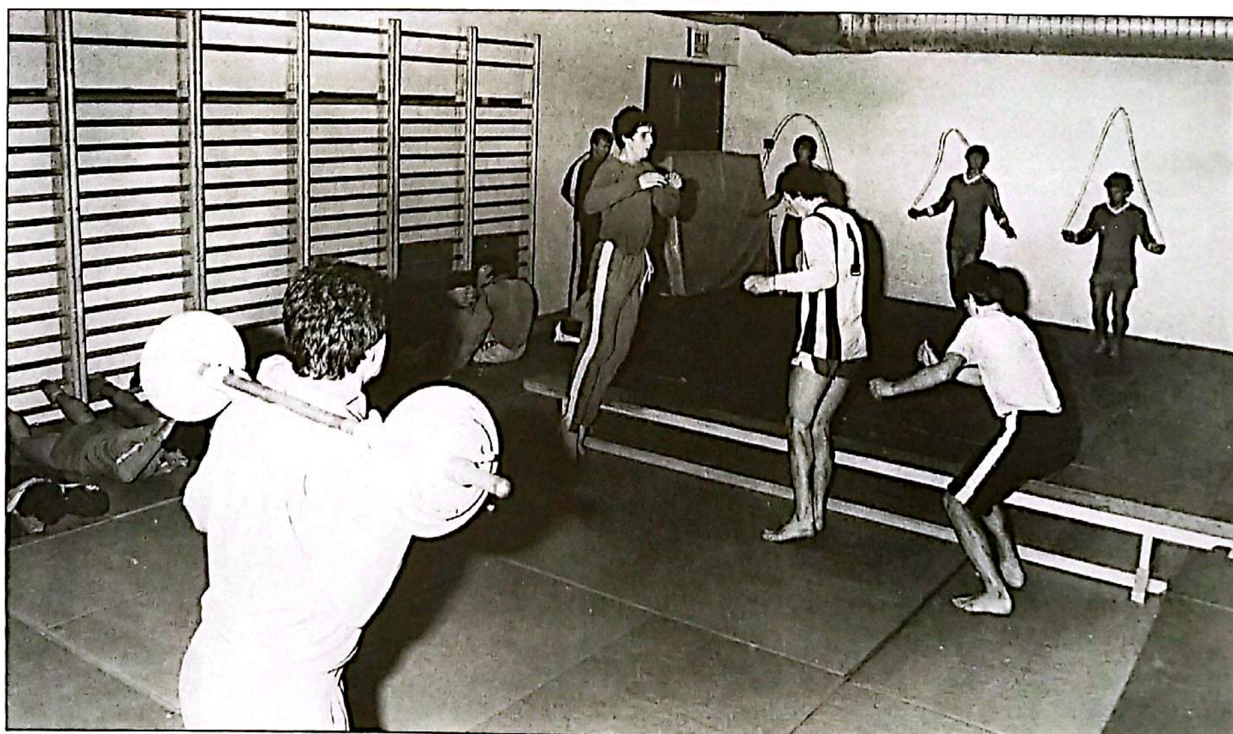

Radost igrača, uprave i navijača Sloge poslije plasmana (1983) u Drugu saveznu ligu

Među mnogim darovima za ulazak u Drugu ligu, trener Spahić dobio je i tortu

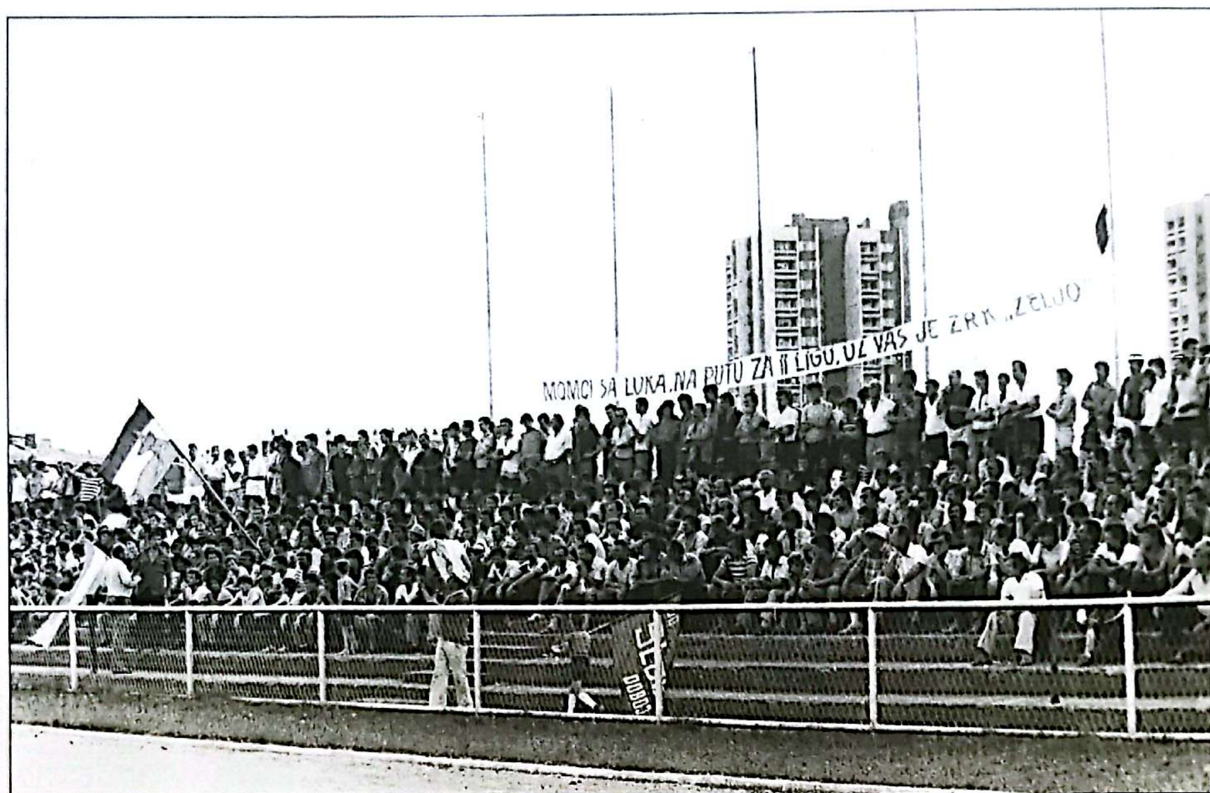
Fudbaleri Sloge vježbaju u sali, cilj je poboljšanje fizičke spremnosti

Rođendanska torta fudbaleru Ključeviću, za vrijeme priprema u Umagu 1982. godine

Dodjela priznanja zaslužnim sportskim radnicima u Doboju 1983. godine (priznanje Saveza organizacija fizičke kulture Doboj)

Na utakmici u Doboju, 22. maja 1983. godine (Sloga – Igman iz Konjica 4:0), "crvenima" su pomagale i rukometašice dobojskog Željezničara

Trener "Haler" i dr Jeremić uspješno su sarađivali u vođenju ekipe

Predsjednik Opštine Doboj, Radislav Blagojević, uručuje "Zlatnik" treneru Sulejmanu Spahiću

Fudbaleri Sloge sa trenerom Spahićem na pripremama u Umagu, 1982. godine

Klupa Sloge: prvi s lijeva trener Spahić sa svojim pomoćnikom i rezervnim fudbalerima

Kompletan pogon Sloge (igrači, stručni štab i rukovodstvo kluba) u godini najvećeg uspjeha (1983) kada je ostvaren san svih generacija – ulazak u Drugu saveznu fudbalsku ligu

1983/84.
FUDBALSKE SVEČANOSTI U DOBOJU

Od osnivanja kluba pa do pisanja ove knjige, najveći uspjeh Sloge bio je plasman u Drugu saveznu ligu. Dobojski "crveni" su prije tog uspjeha četiri puta bili na pragu saveznog ranga takmičenja. Učestvovali su u kvalifikacijama – 1959, 1961, 1968. i 1973. godine, ali nisu stigli do cilja. Uvijek im je nedostajao samo jedan korak do toliko željenog saveznog ranga takmičenja. Iz albuma Sloginih uspjeha vrijedi podsjetiti da je 1973. godine bila amaterski prvak Bosne i Hercegovine. Još veći uspjeh postigla je 1981. godine kada je stigla u osminu finala Fudbalskog kupa Jugoslavije. Ali, ono što je Sloga postigla poslje pobjede protiv Rudara iz Kanja (11. juna 1983) premašilo je sve uspjehe u proteklih šezdeset godina.

Slavlje u Doboju trajalo je dvije sedmice; grad je bio na nogama sedam dana. Na svakom mjestu samo jedna tema: plasman Sloge u Drugu saveznu ligu. Čestitke su stizale sa svih strana, iz one velike Jugoslavije, ali i iz inostranstva gdje su živjeli i radili naši ljudi. Više od 500 telegrama, u svakom gotovo isto: **„Čestitamo i želimo mnogo sreće i uspjeha u Drugoj ligi!“** Kada je zavjesa spuštena na Republičku ligu Bosne i Hercegovine, fudbaleri Sloge su imali samo šest dana odmora. Ekipa se ponovo „postrojila“ na legendarnim Lukama; na čelu tih momaka bio je jedan mladi, ambiciozni, vrijedni i nadasve čestiti čovjek Sulejman **Spahić**. Živio je za taj trenutak, sa svojim momcima ostvario je želju svih Sloginih generacija, od 1945. do 1983, ali i onih ranijih generacija dobojskog fudbala, iz vremena koje sežu u daleke dvadesete godine, dvadesetog vijeka. I zaista, bio je to zvjezdani trenutak fudbala u jednom kosmopolitskom gradu u kome se svaki gost osjećao kao kod svoje kuće. I ovaj autor je osjetio gostoprimstvo i toplinu Doboja, naročito ljudi kojima je fudbal najljepša, i glavna, i sporedna stvar na svijetu.

Poslije toliko izlivenih emocija i neprospavanih noći, fudbalere Sloge i njihov stručni štab očekivalo je amatersko prvenstvo Jugoslavije. Turnir je odigran 3. i 4. jula 1983. u Titovom Vrbasu. Taj turnir je trebalo da se održi u Doboju, ali na molbu Fudbalskog saveza Jugoslavije i prvaka Vojvodine – ekipe iz Vrbasa, da grad koji je nedavno dobio Titovo ime želi da obilježi ovaj značajni jubilej, Uprava Sloge je pokazala razumijevanje i dobru volju pa je odlučila da pozitivno odgovori. Na polufinalnom turniru u Titovom Vrbasu na kome je igrala za amaterskog prvaka Jugoslavije, Sloga je izgubila od ekipe Šibenika (0:1). Zatim je nastupila kratka pauza i onda je trener Spahić izvršio prozivku kandidata za prvi tim i počeo pripreme za takmičenje u Drugoj saveznoj ligi – Zapad koja je po imenima bila zvučna, a po koncentraciji kvaliteta izuzetna.

U sezoni 1983/84. u Drugoj saveznoj ligi – Zapad igrali su: **Iskra** (Bugojno), **Spartak** (Subotica), **Proleter** (Zrenjanin), **Šibenik** (Šibenik), **Gošk Jug** (Dubrovnik), **Leotar** (Trebinje), **Jedinstvo** (Brčko), **Novi Sad** (Novi Sad), **Kikinda** (Kikinda), **Vrbas** (Vrbas), **Jedinstvo** (Bihać), **Borac** (Banja Luka), **Radnik** (Bijeljina), **Varteks** (Varaždin), **Sloga** (Doboj), **AIK** (Bačka Topola), **Zagreb** (Zagreb), **Slovan** (Ljubljana). Ovim redom su na kraju prvenstva bile plasirane pomenute ekipe. Od 18 klubova sa drugoligaškog Zapada čak sedam ih je bivših ili budućih prvoligaša – **Iskra, Spartak, Proleter, Šibenik, Novi Sad, Borac i Zagreb**. Konkurencija zaista jaka, a od pomenutih prvoligaša ništa slabiji nisu bili ni Gošk Jug, Leotar, Kikinda, Vrbas, brčansko Jedinstvo...

Doboj se danima spremao za premijeru, za izlazak Sloge među drugoligaše.

Zajednički snimak fudbalera Sloge i Čelika, u Doboju 1974. godine

Žrijeb je htio da Spahićevi momci prvi meč igraju na svojim Lukama. Toga 7. avgusta 1983. godine Luke su bile pretijesne da prime sve koji su željeli da vide svoje ljubimce u prvom drugoligaškom susretu sa Goš Jugom iz Dubrovnika. Na stadion se nekako „uguralo" oko 7.000 ljudi, veliki broj ljubitelja fudbala ostao je pred kapijama stadiona. Vrijeme je bilo oblačno, kiša je ranije dobro natopila travu na kojoj će se odigrati ovaj meč, a fudbaleri Sloge su se na takvom terenu, nošeni podrškom svojih navijača, bolje snašli. Kapiten Asim Saračević je postigao prvi drugoligaški gol za dobojske „crvene", taj pogodak je donio prvu pobjedu, prve bodove i prvu radost. Dakle, Sloga – Gošk Jug 1:0! Ovu fer utakmicu vodio je sudija Marjan Uran iz Maribora. Sloga je igrala u sastavu: **Šerifović, Đulbić, Fehrić, Pranjić, Saračević, Hadžić, Dijamant, Ključević, Savčić (Buljubašić), Kalabić, Mujkanović (Spahić)**. Prije početka ove utakmice, predsjednik Udruženja Klubova Republičke lige, Alaga **Miljković**, uručio je Slogi pehar u trajno vlasništvo. Tako je počeo jedan dio slavne istorije dobojskog fudbala.

Prvo drugoligaško gostovanje Dobojlije su imale u Bijeljini, protivnik – Radnik, nekada lagan konkurent među zonašima, pa nešto teži među republičkim klubovima i sada prejak među drugoligašima. Ali vremena se mijenjaju i to je zakon života, a sve što je nastalo ima svoj život, pa tako i fudbal. U Bijeljini je viđen prvi drugoligaški okršaj starih poznanika, priređena je revija golova, pobijedio je Radnik 4:2 (strijelci za Slogu bili su Bajić i Ključević). Ljubitelji fudbala su imali radi čega doći na ovaj meč i punog srca su se vratili svojim kućama. Sloga je izgubila, ali nije razočarala, igrala je otvoreno, bez kalkulacija i dala svoj značajan doprinos pobjedi fudbala.

Istaknuti fudbalski stručnjaci: prof. Mića Bajić, Sulejman Spahić i prof. Rade Matić

I novi izlazak pred svoje navijače, „crveni" su obilježili pobjedom, sada protiv nekadašnjeg prvoligaša, Novog Sada (2:1). Golove su postigli Dijamant (37) i Đulbić (80), a trijumf je ostvaren u finišu utakmice. Počasni gol za Novosađane dao je Kapcil u 43. minutu. Atmosfera na stadionu prava južnoamerička, opet 7.000 gledalaca na tribinama. Događaj za sjećanje. Poslije tri drugoligaška meča, Dobojlije su na četvrtom mjestu. Uspješno, zar ne!

4. Sloga	**3**	**2**	**0**	**1**	**5:5**	**4**

Žrijeb je bio naklonjen fudbalerima Sloge, pružila im se prilika da kao debitanti sakupe dosta bodova i da tako steknu sigurnost. U četvrtom kolu – 28. avgusta 1983. godine opet su bili domaćini, sada banjalučkom Borbu. Zlatko Ključević je bio dobro raspoložen, postigao je jedan lijep pogodak odmah na početku utakmica (2. minut). Pobjedu je potvrdio Mujkanović u 48. minutu, a izvještači su javili da će se pamtiti igra i golovi. Pobjedu je pozdravilo 6.000 ljubitelja fudbala (Slogine utakmice su bile najposjećenije). Bilans Sloge u prva četiri susreta bio je više nego povoljan:

4	**3**	**0**	**1**	**7:5**	**6**

Lijepo su se osjećali fudbaleri Sloge, stekli su sigurnost i s optimizmom otputovali u Zagreb gdje su u pjesnikovoj ulici (Kranjčevićeva) otpjevali serenadu ekipi Zagreba; Đulbuć je bio vođa orkestra, dva puta je majstorski (24. i 57) savladao golmana domaćih. Izvještači iz Zagreba bili su jedinstveni u ocjeni koju

Ekipa Sloge, prvi red: fizioterapeut Drakul, Hadžić, Nikolić, Ključević, Aličić, Bajrić; drugi red: Mujkanović (trener), Šerifović, Salkić, Pinušić, Bešić, Mujagić, Šuvak, Spahić (prvi trener), Drljević (ljekar)

su prenijeli u svojim novinama: „Majstorski golovi Esada Đulbića!" Ovaj pravi podvig ostvarili su: **Šerifović, Đulbić, Fehrić, Pranjić, Saračević, Hodžić, Buljubašić, Ključević, Bajić (Grbešić), Kalabić, Mujkanović (Spahić)**. Poslije ovog susreta na vrhu tabele poređale su se tri ekipe sa po osam bodova i nešto različitom gol–diferencijom, a među tom trojkom bila je i Sloga. Ko se tome nadao?!

1.	Iskra	5	3	2	0	11:2	8
2.	Spartak	5	3	2	0	6:1	8
3.	**Sloga**	**5**	**4**	**0**	**1**	**9:5**	**8**

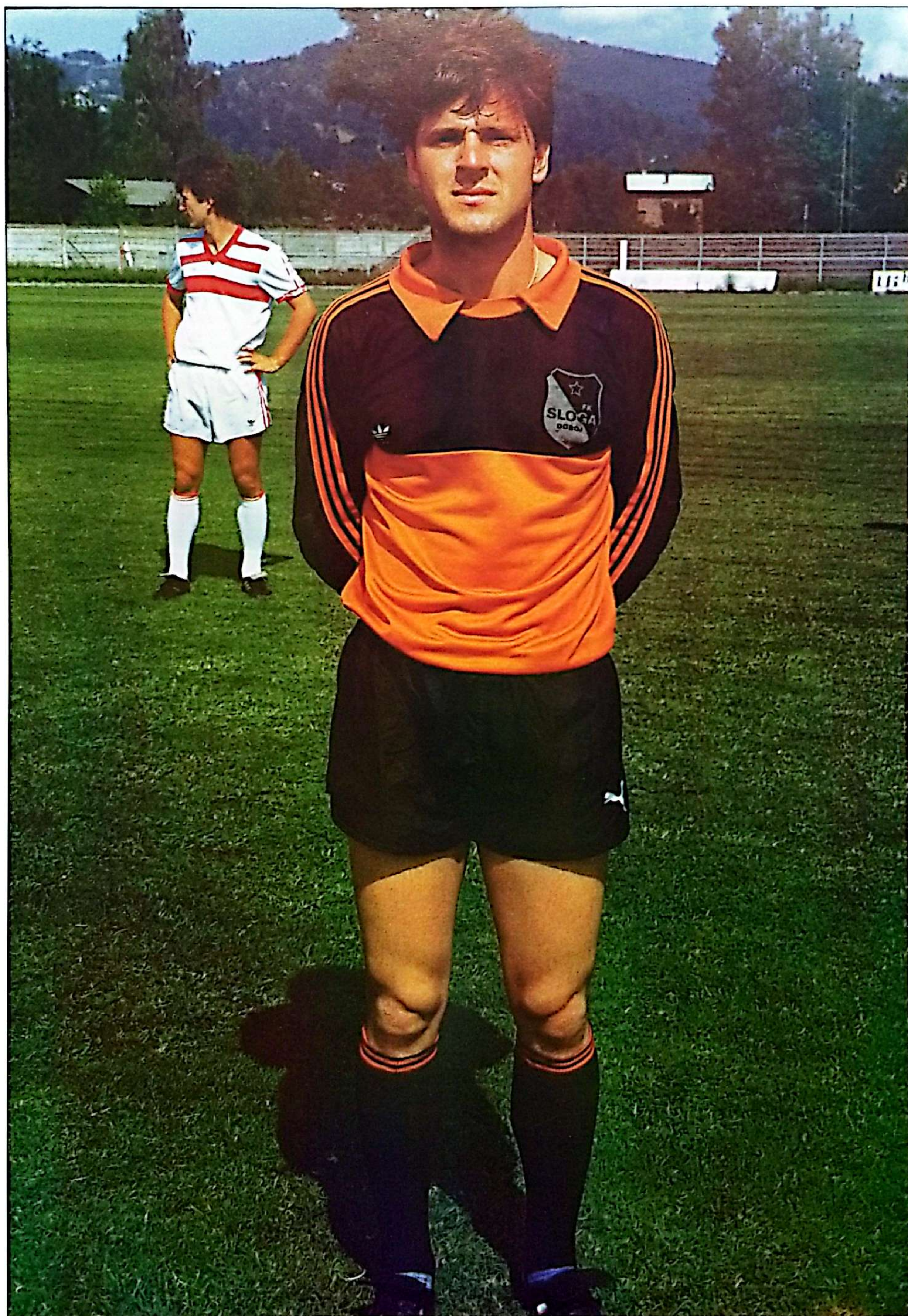
Ni najveći optimisti nisu očekivali da će Sloga poslije 6. kola biti prva na tabeli, ispred mnogih bivših prvoligaša. A to se upravo dogodilo. Poslije pobjede nad Slovanom (18. septembra 1983) Dobojlije su imale impresivan učinak. Strijelci protiv Slovana bili su Kalabić u 38, Bajić u 45. i Saračević u 88. minutu. Izvještači su svoje javljanje sa ove utakmice zaključili konstatacijom: „Meč je okončan evrogolom kapitena Saračevića, bio je to sjajan volej pod prečku!" Više od pet hiljada gledalaca dugo je aplaudiralo tom pogotku i pobjedi fudbalera „crvenih".

1.	**Sloga**	**6**	**5**	**0**	**1**	**12:5**	**10**

Izlet u Varaždin bio je uspješan, Sloga je osvojila zlatan bod i zadržala vođstvo na tabeli, Spartak je bio drugi, dok je Iskra čekala svoju šansu. Veliku priliku da pobjedom zadrži čelnu poziciju igrači Sloge su propustili na Lukama. Bio je to meč 8. kola sa brčanskim Jedinstvom, završen je 1:1; gosti su vodili od 28. minuta (strijelac Stević), da bi Saračević

Ivan Pinušić, jedan od istaknutih fudbalera Sloge osamdesetih godina

Vahid Mujkić, istaknuti fudbaler Sloge

pogotkom u 84. minutu spasio bod. Poslije ovog kola, Iskra je pretekla Slogu, obje ekipe su imale po 12 bodova.

Osam lijepi kola, osam lijepih utakmica, osam lijepih osjećanja. Sve je bilo kao u bajci: novajlije u Ligi su osjetile i čari prvog mjesta, ali će kasnije, nažalost, osjetiti i pakao dna i odlaska u niži rang takmičenja. U Doboju je među fudbalskim narodom vladao entuzijazam, ljudi su dolazili na Luke u velikom broju, a da bi se zadržao dobar trend, Grad je morao više ulagati u svog drugoligaša. Bez dobre podrške Grada nema ni pravih dometa. To se pokazalo više puta, o tome su predsjednici Sloge često govorili, njihovi apeli ponekada su bili i dramatični. Sada je Sloga ponovo bila prepuštena sam sebi i teško se mogla snaći u društvu u kome su potrebna pozamašna sredstva za opstanak. Druga liga je bila atraktivna, ali i skupa. Sloga nije imala odgovarajuću finansijsku podršku.

Broj 9 bio je nesrećan za Slogu koja je u 9. kolu, 9. oktobra 1983. godine poražena u Trebinju. Leotar je izborio minimalnu pobjedu (1:0) što i nije bilo nešto naročito, ali je to za Slogu bila prekretnica poslije koje će se istopiti „kapital" stečen u prethodnih osam utakmica. Dobojlijama u Trebinju nije pomagao ni golman Šerifović koji je u 59. minutu odbranio penal Senadinu Slatu, koji će kasnije imati lijepu karijeru u mostarskom Veležu, jednom od istaknutih jugoslovenskih prvoligaša. Poslije Trebinja „crveni" su pali na 3. mjesto i to ne bi bilo tako loše da se taj pad nije nastavio u narednim utakmicama.

Derbi 10. kola odigran je u Doboju, sastali su se Sloga i Spartak; nije bilo golova, nije bilo ni dobrog fudbala, bio je to meč bez sjaja. Sedam hiljada gledalaca napravilo je lijepu atmosferu, na kraju meča bili su više razočaran nego zadovoljni. Dobojski „crveni" su "kliznuli" još jednu stepenicu naniže.

4.	**Sloga**	10	5	3	2	13:7	13

Treći poraz fudbaleri Sloge doživjeli su u Bačkoj Topoli sa Aikom 0:2 i to je bio novi pad koji je privremeno zaustavljen u 12. kolu kada je u Doboju pobijeđen Šibenik 2:1. Odlučili su golovi Bora Krajine u 30. i 60. minutu, dok je pogodak za goste dao Jurin (37) i tako je Šibenik sa minimalnim porazom otišao kući. Ovom pobjedom privremeno je zaustavljen pad na tabeli. Sloga je u 13. kolu poražena od Jedinstva (3:1) u Bihaću. Meč je odigran 6. novembra 1983. godine. Sloga je ostala bez bodova i Sakiba Hadžića koji je teško povrijeđen i prebačen u bihaćku bolnicu. Interesantno je podsjetiti da su „crveni" još uvijek bili na 4. mjestu.

Da je Sloga u krizi potvrdila je i utakmicu 14. kola sa Proleterom u Doboju u kojoj su domaći spasavali bod. Šerifović je u 58. minutu odbranio penal, tako je prvi bod otišao sa Luka. Sloga je nastupila oslabljena: Đulbić (kažnjen), Hadžić i Fehrić (povrijeđeni), Pranjić i Salkić (žuti kartoni). Izlet u Kikindi donio je minimalan poraz Dobojlija. Odlučio je gol Rosića u 38. minutu. Meč je odigran po velikoj hladnoći, na minus 10 stepeni Celzijusa.

Najvažniju utakmicu u prvom dijelu (možda i u cijelom prvenstvu) Sloga je odigrala u 16. kolu 27. novembra 1983. godine sa bugojanskom Iskrom i izgubila 1:2. Pokazaće se kasnije da je taj poraz izbacio Dobojlije iz Druge lige. Bio je to oproštajni jesenji meč pred svojom publikom. Posljednju jesenju utakmicu Dobojlije su odigrale u Titovom Vrbasu, sa Vrbasom 1:1. Sloga je od 50. minute vodila golom Krajine i taj rezultat držala do pred sami kraj kada je Kulić (84) izjednačio.

Zavjesa na prvi dio prvenstva je spuštena, fudbaleri Sloge su bili zadovoljni sa 17 osvojenih bodova (50 posto mogućih). Neočekivane povrede, veliki broj

kartona i druge okolnosti onemogućile su trenera Spahića da bar na jednoj utakmici izvede najbolji tim. Sloga je donijela četiri boda sa gostovanja (dva iz Zagreba, po jedan iz Varaždina i Titovog Vrbasa). Pored Subotice u Doboju je bilo najviše gledalaca, oko 5.000 prosječna posjeta u Lukama. Jesenja tabela je zgusnuta što govori o ujednačenom kvalitetu. Slogin veliki problem bila su materijalna sredstva, to se negativno odražavalo na rezultate. Svih 17 utakmica odigrao je Ključević. Trener Spahić bio je zadovoljan jer je Sloga bila jedini drugoligaš koji je nastupao bez pojačanja. Tokom jeseni nastupio je 21 fudbaler. Kapiten Asim Saračević izabran je za sportistu Dobojske regije, dok je FK Sloga bila najbolja ekipa 1983. godine što je i najbolja potvrda rada trenera Spahića koji je mnogo učinio za dobojski fudbal i fudbal Bosne i Hercegovine.

Prvi dio prvenstva Sloge je završila u zlatnoj sredini, sa malo više sreće i uz manje povrede moglo se ostvariti znatno više. Poslije sjajnog starta uslijedio je nagli pad koji je pokvario ono što je postignuto u prvih osam susreta. Na kraju jeseni Sloga se zaustavila na 9. mjestu.

9. Sloga	**17**	**6**	**5**	**6**	**18:17**	**17**

Prvenstvo je nastavljeno 4. marta 1984. godine: Sloga je gostovala u Dubrovniku i izgubila meč u finišu. Domaći su vodili od 18. minuta (gol je postigao Čogurić), da bi Ključević (28) izjednačio i taj rezultat je bio aktuelan do finiša susreta. Tada su domaći za dva minuta preko Mustahinića (74) i Rončevića (75) osigurali uvjerljivu (3:1) pobjedu. Sloga je nastupila dosta oslabljena, bez bolesnih – Saračevića, Ključevića i Dijamanta, dok je Krajina iz bolesničkog kreveta izašao na teren. Proljeće je krenulo porazom; u ovom susretu u Dubrovniku prvi put je zaigrao talentovani Jovan Zubac koji je ponikao na Koševu, u Sarajevu.

Dubrovnik je brzo zaboravljen, Sloga je u 19. kolu u Lukama savladala Radnika 1:0, Krajina je u 39. minutu postigao taj važan gol, a najbolji na terenu bio je Jovan Zubac. Utakmicu je pratilo 4.000 gledalaca. Dva poraza u tri susreta; to se upravo dogodilo Slogi koja je u 20. kolu poražena u Novom Sadu, od Novog Sada (1:2). Sudije su skrojile rezultat: prvo su domaćinu poklonile penal u 16. minutu kada je Morača postigao gol. Zubac je izjednačio u 43. minutu, a Belušić (72) donio pobjedu domaćinu. Sloga je uspjela da donese zlatni bod iz Banjaluke. Bilo je to prvo gostovanje u Banjaluci, završilo se 0:0 i tim rezultatom Sloga je bila potpuno zadovoljna. Zatim je uslijedio još jedan susret sa bivšim prvoligašem (Zagrebom), minimalna (2:1) ali vrijedna pobjeda. Osvojeni su bodovi u pravi čas: Saračević (48) i Zubac (52) su dali golove za Slogu, a Ekmečić (58) iz penala za goste. Dobojlije su u ovom prvenstvu uzele sva četiri boda Zagreba. U tom trenutku plasman „crvenih" je bio vrlo dobar.

8. Sloga	**22**	**8**	**6**	**8**	**23:23**	**22**

Kada su Dobojlije u 23. kolu (8. aprila 1984) osvojile oba boda protiv Slovana u gostima (Slovan – Sloga 0:1), svi su govorili da su to „zlatni" bodovi i da će Dobojlije imati siguran opstanak u Ligi. Ključević je u 11. minutu postigao lijep pogodak vrijedan dva boda. Sloga je igrala u sastavu: **Turkić (Šerifović), Šijaković, Salkić, Pranjić, Saračević, Hadžić, Dijamant, Ključević, Krajina (Bajić), Zubac, Mujkanović**.

I kada se očekivala sigurna pobjeda protiv Varteksa u Doboju, izgubljen je bod koji je ekipi mnogo nedostajao na kraju prvenstva. Na Lukama nije bilo golo-

va, ali ni šansi, bilo je to prvo proljećno razočarenje, pravo nezadovoljstvo 4000 gledalaca koji su pratili meč. Kada ide naopako, onda ide do kraja: u narednoj utakmici u Brčkom Sloga je nastupila desetkovana (bez Saračevića, Dijamanta, Zubca i Kalabića). Ipak, "crveni" su odolijevali do 43. minuta. Rudić (43) i Sužnjević (73) su strijelci za Jedinstvo, a Sloga je još uvijek bila u sredini tabele, ali je prijetila opasnost da potone. U 26. kolu Sloga je u Lukama osvojila samo bod sa Leotarem (bilo je 1:1). U 27. kolu Dobojlije gube u Subotici od Spartaka (0:1).

Znatno bolje biće u 28. kolu kada je Sloga (6. maja 1984) savladala Aika 1:0 i osvojila toliko važne bodove. Zubac je postigao taj jedan, ali vrijedan gol, a 2.500 gledalaca zadovoljno je napustilo Luke. Sloga je igrala sa ovim timom: Šerifović, Đulbić, Pranjić, Saračević, Hadžić, Ključević, Buljubašić (Mujkanović), Krajina (Savičić), Zubac, Dijamant. Igrač utakmice bio je Jovan Zubac. Izlet u Šibenik u 29. kolu donio je visok poraz (0:4) od Šibenika. U ovom susretu nisu nastupili Saračević i mladi Ključević. (Ekipu je vodio trener Emir Mulalić). Vidjelo se da je Sloga u krizi koja je došla u najnezgodnijem trenutku i pet kola prije kraja predstojala joj je borba za opstanak.

Trideseto kolo donijelo je nadu: u Lukama je pobijeđeno Jedinstvo iz Bihaća (1:0). Saračević je lijepim golom u 38. minutu odlučio pobjednika. Navijači su se poslije debakla u Šibeniku pribojavali i ove utakmice, ali su na kraju bili vrlo zadovoljni. Sloga je pružila odličnu igru, naročito u drugom poluvremenu. Preostale utakmice bile su odlučujuće, svaki bod je mnogo značio. U 31. kolu Sloga gubi u Zrenjaninu od Proletera (2:1). Ćurčić (12) je doveo domaće u vođstvo 1:0, Dijamant je (66) izjednačio, a Đorđević sa penala (81) donio pobjedu domaćinu. Samo devet minuta nedostajalo je Slogi da osvoji bod.

Kada je Sloga u 32. kolu, 3. juna 1984. savladala Kikindu (3:0) svi su se nadali da će opstanak biti osiguran. Tog dana na Lukama su se smjenjivali golovi i aplauzi. Đulbić (19), Ilić (28) i Zubac (60) postigli su efektne pogotke. Igra je bila lijepa, a golovi najljepši.

Sve je odlučeno u 33. kolu kada je Iskra u Bugojnu pobijedila Slogu 3:1. Bio je to crn dan za Slogu: Hadžić je u 16. minutu zatresao svoju mrežu, zatim su Zjajo (53) i Omerhodžić (78) postigli golove za Iskru, Mujkanović je (86) ublažio poraz. Poslije ove utakmice, novine su pisale: **„Iskra prvoligaš, Sloga ispada!"** Iskri pobjeda nije ni trebala, imala je veliku prednost u odnosu na drugog na tabeli, ekipu Spartaka (8 bodova više). Pet ekipa, od sedmog mjesta pa nadalje, imalo je po 33 boda, zatim je pet ekipa imalo po 32 boda, a među njima je bila i Sloga kojoj je nedostajao taj jedan bod o kome smo naprijed govorili da pobjedom u zadnjem kolu kod kuće osigura opstanak. Ovako, susret sa Vrbasom u Lukama nije joj donosio ništa pa je ekipa bez motiva igrala i izgubila (0:1). Oko 3.000 gledalaca bilo je razočarano raspletom situacije. Sloga bi i sa pobjedom ispala iz Lige. Čudni rezultati su ostvareni u finišu prvenstva. U toj zavrzlami malo je šta bilo čisto, Sloga se nije snašla pa je platila ceh i ispala iz Lige, najviše zato što je klub bio neiskusan za drugoligaški rang, a i ekipa nije imala potrebno iskustvo i to je poslije odličnog starta, donijelo veliki pad.

Na kraju prvenstva Sloga je bila na 15. mjestu i sa ekipama – Aika, Zagreba i Slovana ispala u niži rang takmičenja. Svoj drugoligaški debi Dobojlije nisu uspješno završile, malo im je nedostajalo da ostanu u ovom rangu takmičenja. Tako malo... U prvenstvenoj sezoni 1983/84. u Drugoj saveznoj ligi – Zapad odigrano je 306 utakmica, postignut je 731 gol, nastupila su 484 fudbalera. Najbolji strijelac prven-

Fudbaleri Sloge sa trenerom Spahićem (stoji treći s desna) u Titovom rodnom mjestu Kumrovcu

stva bio je Neven **Rudić** iz brčanskog Jedinstva sa 24 gola. Sve utakmice u ovom prvenstvu odigrali su – Jožef **Ezveđ** (Jedinstvo – Bihać), Nedžad **Arapović** (Radnik), Mladen **Blažević** (Zagreb).

Za Slogu su nastupili: Zlatko **Ključević** – 33 utakmice (6 golova), Josip **Pranjić** 33, Sakib **Hadžić** 30, Asim **Saračević** 28 (4), Mehmed **Mujkanović** 28 (1), Tarik **Buljubašić** 27, Slobodan **Dijamant** 27 (2), Mursel **Šerifović** 26, Esad **Đulbić** 25 (4), Borislav **Krajina** 25 (4), Hasan **Salkić** 22, Šemso **Spahić** 16, Anto **Bajić** 16 (1), Enis **Kalabić** 16 (1), Fuad **Grbešić** 12, Jovan **Zubac** 12 (4), Berin **Turkić**, Ibrahim **Fehrić** 9, Mile **Šijaković** 9, Milorad **Savčić** 8 (1), Mladen **Smailagić** 6, Zlatan **Krekić** 6 (1), Anto **Ilić** 4 (1), Ramiz **Husanović** 2, Jozo **Bajić** 1 (1) i Zoran **Pantić** 1 utakmica. (Jovan **Zubac** je pojačao Slogu u drugom dijelu prvenstva i od 17 mogućih odigrao je 12 utakmica i bio fudbaler proljeća).

DRUGA SAVEZNA LIGA – ZAPAD 1983/84.

1. Iskra	34	21	8	5	65:32	50
2. Spartak	34	17	8	9	40:32	42
3. Proleter	34	16	5	13	43:35	37
4. Šibenik	34	13	10	11	47:31	36
5. Gošk Jug	34	13	10	11	33:32	36
6. Jedinstvo (Br)	34	14	7	13	45:41	35
7. Leotar	34	14	7	13	43:38	35
8. Novi Sad	34	14	7	13	41:42	35
9. Kikinda	34	14	7	13	29:34	35
10. Vrbas	34	15	5	14	39:46	35
11. Jedinstvo (Bi)	34	12	10	12	39:30	34
12. Borac	34	15	4	15	48:43	34
13. Radnik	34	12	10	12	48:44	34
14. Varteks	34	12	10	12	40:40	34
15. Sloga	**34**	**12**	**8**	**14**	**32:37**	**32**
16. AIK	34	13	6	15	39:46	32
17. Zagreb	34	8	6	20	38:52	22
18. Slovan	34	3	8	23	21:76	14

1984/85.

SLOGA PREPUŠTENA SAMA SEBI

Poslije jedne drugoligaške sezone u kojoj je vladala prava euforija za lijepim fudbalom, atraktivnim protivnicima i željenim spektaklima, došlo je do stagnacije. Kao da se grad "ohladio" i Slogu potpuno prepustio samu sebi. Klub nije imao dovoljno sredstava i mogućnosti da zadrži svoje najbolje fudbalere pa su u ljeto 1984. iz Doboja otišli Ramiz Husanović, Šemsudin Spahić, Mehmed Mujkanović i Boro Krajina. U Slogu je istovremeno došlo nekoliko talentovanih igrača iz malih klubova. Glavni motiv dolaska bio je da u većem klubu pokažu šta znaju i da se afirmišu. U to vrijeme od aktivnog igranja oprostio se Enis **Kalabić** koji je počeo u pionirima Sloge 1967. godine, punih 12 sezona nosio dres prvog tima i bio jedan od aktera najvećeg uspjeha dobojskog fudbala – plasmana u Drugu saveznu ligu. On je svoje mjesto ustupio mlađim fudbalerima. Sloga je u novoj sezoni **1984/85.** željela da se odmah vrati među drugoligaše, ali, realno govoreći za to nije imala potrebne preduslove, a igrački je bila znatno oslabljena što će se vidjeti i tokom ovog prvenstva.

U Republičkoj ligi Bosne i Hercegovine u sezoni 1984/85. igrali su: **Famos** (Hrasnica), **Vitez** (Vitez), **Rudar** (Kakanj), **Bratstvo** (Gračanica), **Krajina** (Cazin), **Borac** (Čapljina), **Budućnost** (Banovići), **Kozara** (Bosanska Gradiška), **Sloga** (Doboj), **Bosna** (Visoko), **Drina** (Zvornik), **Krajišnik** (Velika Kladuša), **Lokomotiva** (Brčko), **Borac** (Travnik), **Lokomotiva** (Mostar) i **Krivaja** (Zavidovići).

Prvenstvo je startovalo 18. avgusta 1984. godine; u 1. kolu Sloga je bila domaćin Rudaru i odmah razočarala. Gosti su vodili 1:0 i tim rezultatom je završeno prvo poluvrijeme. Sloga se borila za jedan bod i jedva ga osvojila. Prvi gol postigao je Đulbić (50) iz penala, a Hadžić je tek u 88. minutu izjednačio (2:2). U premijeri pred svojim navijačima Sloga je igrala u sastavu: Turkić, Đulbić, Pinušić, Krekić, Saračević, Hadžić, Dijamant, Ključević, Ilić (Buljubašić), Zubac (Đurđević), Mahmutović.

U prvih pet kola Sloga je ostvarila loš bilans: dva remija, dva poraza i jednu pobjedu, od mogućih 10 bodova, osvojila je samo četiri. Na svom prvom gostovanju u Čapljini "crveni" su pružili dobru igru, osvojili bod, a da je sudija Radulović iz Zenice bio objektivniji, oba boda bi otišla

u Doboj. Očekivalo se da će Dobojlije u trećem kolu (na Lukama) obradovati svoje navijače, ali umjesto toga uslijedilo je razočarenje: izgubljen je meč sa Visočkom Bosnom (0:1); "crveni" su počeli da gube korak i u tom trenutku su bili na 11. mjestu. Kriza je postajala sve dublja što je pokazao i meč sa Lokomotivom u Mostaru i novi poraz.

Izvjesna nada došla je u 5. kolu kada je ekipa bljesnula i podsjetila na svoje najljepše dane. Na Lukama je deklasirana Drina (5:0). Bila je to prva pobjeda u novoj sezoni i najava boljih dana. Predsjednik Sloge, Krešimir Zubak, okupljenim novinarima je rekao da Klub nije u krizi, da ne odustaje od cilja da se plasira u viši rang takmičenja. Međutim, vrijeme će pokazati da su to bile samo puste želje i da od povratka u Drugu ligu u toj sezoni neće biti ništa. U to će se navijači Sloge još jednom uvjeriti, u narednih pet utakmica: ostvarena je jedna pobjeda, jedan remi i tri poraza.

Poslije dobre igre protiv Drine, Sloga je izgubila u Travniku (treći poraz) od Borca 1:2 i u tom momentu je bila dvanaesta na tabeli.

12. Sloga	**6**	**1**	**2**	**3**	**10:8**	**4**

Ni domaći teren za Slogu više nije predstavljao osjetnu prednost, vidjelo se to više puta, a u 7. kolu, Vitez je iz Doboja odnio bod. Tek povremeno bi "crveni" bljesnuli na Lukama i podsjetili na lijepa vremena. Jednu od takvih utakmica odigrali su 9. kolu protiv Budućnosti (3:1). Pranjić (11), Đulbić (47) i Buljubašić (57) bili su strijelci lijepih golova. Međutim, odmah poslije te pobjede uslijedio je poraz u Zavidovićima pa je ekipa pala na 15. mjesto.

15. Sloga	**10**	**2**	**3**	**5**	**15:15**	**7**

U posljednjih pet jesenih susreta dobojski "crveni" su zaigrali nešto bolje, ostvarili su tri pobjede i dva poraza, od mogućih 10 bodova osvojili su šest, uspjeli su da povežu dvije pobjede na svom terenu, u 11. kolu savladali su Krajinu 2:0, a u 12. kolu Kozaru sa 2:1. Ono što je naročito obradovalo u susretu sa Krajinom je činjenica da je Sloga, iako desetkovana, (bez pet standardnih igrača) uspjela da pobijedi. Poslije ova dva trijumfa odmah je popravljen plasman na tabeli, a ekipa je skočila na deveto mjesto sa pozitivnom gol–razlikom.

9. Sloga	**12**	**4**	**3**	**5**	**19:16**	**11**

Maleri su stalno pratili Slogu koja tokom jeseni nije mogla da sastavi najbolji tim. Igrači su se stalno povređivali. U posljednjoj utakmici na svom terenu, Sloga je odigrala komšijski derbi sa Bratstvom iz Gračanice i od navijača se oprostila pobjedom 1:0. Kraj prvog dijela prvenstva "crveni" su dočekali u Velikoj Gradišci; jesen su završili porazom (0:2) i zaustavili se na desetom mjestu, dok je Famos osvojio titulu. Bila je to tužna Slogina jesen. Umjesto borbe za 1. mjesto ekipa je dočekala zimu sa brigama. Duže vrijeme van terena bili su Salkić zbog bolesti, izostajali su i Saračević, Pranjić, Ključević, a pojačanja Mahmutović i Đurđević nisu pružila očekivano, dok je Zubac otišao u vojsku. Trener Spahić je realno sagledavao situaciju.

1. Famos	15	10	2	3	24:8	22
10. Sloga	**15**	**5**	**3**	**7**	**20:19**	**13**

Poslije zimske pauze i kratkih priprema prvenstvo je nastavljeno 16. marta 1985. godine. Sloga je gostovala u Kaknju, igrala dobro, ali je izgubila (0:1). U

proljećnoj premijeri, u Doboju, je pobijedila čapljinskog Borca (2:1), ekipa je igrala promjenljivo: od aplauza do zvižduka. Da je Sloga spremnija i bolja nego tokom jeseni vidjelo se i u susretu sa Bosnom i Visokom gdje su domaćini spasavali bod. Utakmica je završena bez golova, a Muhamed Šerifović je odlično branio. U prvih pet proljećnih susreta "crveni" su ostvarili dvije pobjede, jedan remi i dva poraza; osvojili su pet bodova i to je bilo bolje nego na startu prvog dijela prvenstva.

U drugoj prvenstvenoj proljećnoj trećini Sloga je igrala još bolje, ostvarila je tri pobjede, jedan remi i jedan poraz. U tri prve proljećne utakmice Dobojlije su osvojile pet bodova. Pobijedili su i lidera na tabeli Famosa iz Hrasnice (2:1). Tako su Hrasničani zaustavljeni na Lukama, a Sloga je pokazala da može mnogo više nego što je postigla u ovom prvenstvu. Derbi je odigran 5. maja 1985. godine. Čekao se sa nestrpljenjem, ali je bilo i straha od lidera. Na kraju se sve dobro završilo.

U posljednjih pet susreta Sloga je igrala znatno slabije: tri utakmice je izgubila, dvije dobila; prvo je poražena u Cazinu od Krajine (0:2). Bila je to njena najslabija igra u ovom prvenstvu. Zatim je uslijedilo još jedno gostovanje i još jedan poraz, sada u Bosanskoj Gradišci (0:3). Bio je to pravi debakl Sloge koja je pala na tabeli, dok je Famos zadržao vođstvo i nezadrživo jurišao ka prvom mjestu.

Poslije dva uzastopna poraza, Sloga je u naredna tri susreta osvojila četiri boda i popravila plasman na tabeli. U 28. kolu je na Lukama savladala brčansku Lokomotivu (1:0), ali su gosti prema prikazanoj igri zaslužili bod. Jedini pogodak koji je "crvenima" donio dva boda bio je autogol gostujućeg fudbalera Hodžića u 23. minutu. Izvještači su javili da je to bila fudbalska uspavanka na Lukama.

Lokalni derbiji između Sloge i Bratstva po pravilu su proticali burno. Tako je bilo i u 29. koju u Gračanici. Ono što nije valjalo je gruba igra obje ekipe: fudbal se u ovom susretu, od lijepe igre, pretvorio u ragbi. Sudija Tadić iz Živinica jedva je utakmicu priveo kraju. Baraković je u 33. i 88. minutu postigao dva gola za Bratstvo, a najbolji igrač bio je veteran Rizah Mešković (37 godina) koji je nekada bio jedan od najboljih jugoslovenskih golmana i državni reprezentativac. Na ovoj utakmici bio je nesavladiv na golu Bratstva.

I kako to u fudbalu ponekad biva, ekipa u posljednjem kolu traži slamku spasa. Tako je i Sloga u 30. kolu na svom terenu morala da pobijedi Krajišnika iz Velike Kladuše da bi ostala u Republičkoj ligi. Sloga je osvojila spasonosne bodove, a u novinama je izašao naslov: **"Spas u zadnji čas".** Susret je donio sedam golova, završen je pobjedom Sloge 4:3. Đurđević je imao svoj dan, postigao je tri gola (23, 68, 72), Kadić je jednom (15) zatresao mrežu Krajišnika, a Đulbić je jednom pogodio vlastitu mrežu. Famos je nadmoćno osvojio prvo mjesto i otišao u Drugu ligu. Sloga je bila deveta, imala je dva boda više od pretposljednje Lokomotive iz Mostara. Tabela je bila zgusnuta, izjednačenost (ne)kvaliteta očigledna.

Rezultati republičke lige BIH 1984/85.

Jesen 1984.

1. kolo: **Sloga** – Rudar 2:2 (Đulbić i Hadžić)
2. kolo: Borac (Č) – **Sloga** 2:2 (Saračević i Đulbić)
3. kolo: **Sloga** – Bosna 0:1
4. kolo: Lokomotiva (M) – **Sloga** 1:0
5. kolo: **Sloga** – Drina 5:0 (Ključević, Hadžić 2, Ilić 2)

proljećnoj premijeri, u Doboju, je pobijedila čapljinskog Borca (2:1), ekipa je igrala promjenljivo: od aplauza do zvižduka. Da je Sloga spremnija i bolja nego tokom jeseni vidjelo se i u susretu sa Bosnom i Visokom gdje su domaćini spasavali bod. Utakmica je završena bez golova, a Muhamed Šerifović je odlično branio. U prvih pet proljećnih susreta "crveni" su ostvarili dvije pobjede, jedan remi i dva poraza; osvojili su pet bodova i to je bilo bolje nego na startu prvog dijela prvenstva.

U drugoj prvenstvenoj proljećnoj trećini Sloga je igrala još bolje, ostvarila je tri pobjede, jedan remi i jedan poraz. U tri prve proljećne utakmice Dobojlije su osvojile pet bodova. Pobijedili su i lidera na tabeli Famosa iz Hrasnice (2:1). Tako su Hrasničani zaustavljeni na Lukama, a Sloga je pokazala da može mnogo više nego što je postigla u ovom prvenstvu. Derbi je odigran 5. maja 1985. godine. Čekao se sa nestrpljenjem, ali je bilo i straha od lidera. Na kraju se sve dobro završilo.

U posljednjih pet susreta Sloga je igrala znatno slabije: tri utakmice je izgubila, dvije dobila; prvo je poražena u Cazinu od Krajine (0:2). Bila je to njena najslabija igra u ovom prvenstvu. Zatim je uslijedilo još jedno gostovanje i još jedan poraz, sada u Bosanskoj Gradišci (0:3). Bio je to pravi debakl Sloge koja je pala na tabeli, dok je Famos zadržao vođstvo i nezadrživo jurišao ka prvom mjestu.

Poslije dva uzastopna poraza, Sloga je u naredna tri susreta osvojila četiri boda i popravila plasman na tabeli. U 28. kolu je na Lukama savladala brčansku Lokomotivu (1:0), ali su gosti prema prikazanoj igri zaslužili bod. Jedini pogodak koji je "crvenima" donio dva boda bio je autogol gostujućeg fudbalera Hodžića u 23. minutu. Izvještači su javili da je to bila fudbalska uspavanka na Lukama.

Lokalni derbiji između Sloge i Bratstva po pravilu su proticali burno. Tako je bilo i u 29. koju u Gračanici. Ono što nije valjalo je gruba igra obje ekipe: fudbal se u ovom susretu, od lijepe igre, pretvorio u ragbi. Sudija Tadić iz Živinica jedva je utakmicu priveo kraju. Baraković je u 33. i 88. minutu postigao dva gola za Bratstvo, a najbolji igrač bio je veteran Rizah Mešković (37 godina) koji je nekada bio jedan od najboljih jugoslovenskih golmana i državni reprezentativac. Na ovoj utakmici bio je nesavladiv na golu Bratstva.

I kako to u fudbalu ponekad biva, ekipa u posljednjem kolu traži slamku spasa. Tako je i Sloga u 30. kolu na svom terenu morala da pobijedi Krajišnika iz Velike Kladuše da bi ostala u Republičkoj ligi. Sloga je osvojila spasonosne bodove, a u novinama je izašao naslov: **"Spas u zadnji čas".** Susret je donio sedam golova, završen je pobjedom Sloge 4:3. Đurđević je imao svoj dan, postigao je tri gola (23, 68, 72), Kadić je jednom (15) zatresao mrežu Krajišnika, a Đulbić je jednom pogodio vlastitu mrežu. Famos je nadmoćno osvojio prvo mjesto i otišao u Drugu ligu. Sloga je bila deveta, imala je dva boda više od pretposljednje Lokomotive iz Mostara. Tabela je bila zgusnuta, izjednačenost (ne)kvaliteta očigledna.

Rezultati republičke lige BIH 1984/85.

Jesen 1984.

1. kolo: **Sloga** – Rudar 2:2 (Đulbić i Hadžić)
2. kolo: Borac (Č) – **Sloga** 2:2 (Saračević i Đulbić)
3. kolo: **Sloga** – Bosna 0:1
4. kolo: Lokomotiva (M) – **Sloga** 1:0
5. kolo: **Sloga** – Drina 5:0 (Ključević, Hadžić 2, Ilić 2)

6. kolo: Borac (T) – **Sloga** 2:1 (Dijamant)

7. kolo: **Sloga** – Vitez 2:2 (Đulbić 2)

8. kolo: Famos – **Sloga** 3:0

9. kolo: **Sloga** – Budućnost 3:1 (Pranjić, Đulbić, Bašić)

10. kolo: Krivaja – **Sloga** 1:0

11. kolo: **Sloga** – Krajina 2:0 (Mahmutović, Buljubašić)

12. kolo: **Sloga** – Kozara 2:1 (Ključević, Saračević)

13. kolo: Lokomotiva (B) – **Sloga** 1:0

14. kolo: **Sloga** – Bratstvo 1:0 (Pranjić)

15. kolo: Krajišnik – **Sloga** 2:0

(Jesen: 15 5 3 7 20:19 13)

Proljeće 1985.

16. kolo: Rudar (K) – **Sloga** 1:0

17. kolo: **Sloga** – Borac (Č) 2:1 (Đulbić, Ključević)

18. kolo: Bosna (V) – **Sloga** 0:0

19. kolo: **Sloga** – Lokomotiva (M) 1:0 (Đulbić)

20. kolo: Drina – **Sloga** 2:1 (Pranjić)

21. kolo: **Sloga** – Borac (T) 2:0 (Đulbić, Pranjić)

22. kolo: Vitez – **Sloga** 1:1 (Pranjić)

23. kolo: **Sloga** – Famos 2:1 (Pranjić, Ključević)

24. kolo: Budućnost – **Sloga** 2:0

25. kolo: **Sloga** – Krivaja 2:1 (Đulbić, Dijamant)

26. kolo: Krajina – **Sloga** 2:0

27. kolo: Kozara – **Sloga** 3:0

28. kolo: **Sloga** – Lokomotiva (B) 1:0 (Hadžić)

29. kolo: Bratstvo – **Sloga** 2:0

30. kolo: **Sloga** – Krajišnik 4:3 (Kadić, Đurđević 3)

(Ukupno: 30 12 5 13 36:38 29)

REPUBLIČKA LIGA BiH 1984/85.

1. Famos	30	17	5	8	49:25	39
2. Vitez	30	13	8	9	50:53	34
3. Rudar	30	13	8	9	48:36	34
4. Bratstvo (G)	30	13	6	11	38:35	32
5. Krajina	30	12	7	11	38:42	31
6. Borac (Č)	30	10	10	10	43:44	30
7. Budućnost	30	11	8	11	36:39	30
8. Kozara	30	13	3	14	37:38	29
9. Sloga	**30**	**12**	**5**	**13**	**36:38**	**29**
10. Bosna	30	11	7	12	37:40	29
11. Drina	30	12	5	13	45:51	29
12. Krajišnik	30	13	3	14	35:41	29
13. Lokomotiva (B)	30	11	6	13	31:37	28
14. Borac (T)	30	12	4	14	42:51	28
15. Lokomotiva (M)	30	10	7	13	43:43	27
16. Krivaja	30	9	4	17	26:45	22

1985/86.
PONOVO U DRUGOJ LIGI

Tokom predhodne takmičarske sezone došlo je do smjene na kormilu stručnog štaba Sloge. Trener Sulejman Spahić je zatražio sporazumni raskid ugovora (otišao je u Krivaju iz Zavidovića), na njegovo mjesto postavljen je Emir Mulalić, nekada jedan od glavnih stubova ekipe "crvenih", a za njegovog prvog pomoćnika postavljen je Mehmed Mujkanović. Ova dvojica mladih trenera uspjela su nekako da dovedu Slogu do luke spasa. Bila je to tužna takmičarska sezona (1984/85) koju su u klubu željeli da što prije zaborave, a istu želju imali su i navijači.

Preokret je došao tako brzo, brže nego što su i najveći optimisti očekivali. Poslije tužnog proljeća osamdeset pete, došlo je lijepo ljeto iste godine. Mladi stručni štab na čelu sa Emirom Mulalićem,

poveo je ekipu u sezoni 1985/86. u novi pohod na 1. mjesto u Republičkoj ligi Bosne i Hercegovine. Prvenstvo je startovalo 18. avgusta 1985. godine, a Sloga je silovito krenula, u Čapljini je pobjedila Borca – 6:3. Devet golova na jednoj utakmici, to je pravi vatromet kakav se rijetko viđa. Kada jedna ekipa u gostima postigne šest pogodaka onda je to impresivno. Dijamant, Hadžić i Mujagić su postigli po dva gola, Sloga se u velikom stilu predstavila ljubiteljima fudbala u Čapljini gdje je nastupila u sastavu: **Šerifović, Đulbić, Pinušić, Salkić, Saračević, Hadžić, Dijamant, Buljubašić (Pranjić), Đurđević, Mujagić (Kadić) i Ključević.**

Bio je to furiozan početak jedne blistave jeseni koja se po svemu razlikovala od predhodne. U slijedećem susretu, u Lukama, brčanska Lokomotiva je poražena (1:3), a Sloga je osvojila nove bodove i zadržala prvo mjesto na tabeli. Na teškom gostovanju u Jajcu, Dobojlije su osvojile bod, ali su prema igri zaslužile oba. Domaćin se spasavao poraza. Ono što za Slogu nije bilo dobro u ovom susretu je činjenica da se njen kapiten Asim Saračević teže povrijedio. Ni ta nevolja nije omela dobojske "crvene" da u 4. kolu na svojim Lukama savladaju Borca iz Travnika (2:0) i tako nastave šampionski hod. Izvještači su javili da odavno u Doboju nije viđen bolji fudbal. I poslije ovog susreta Dobojlije su na čelu tabele.

1. Sloga	**4**	**3**	**1**	**0**	**11:4**	**7**

U naredna dva susreta sa Krajinom u Cazinu i Radnikom u Doboju, Sloga je ostvarila dva indetična remija, oba puta je bilo 1:1. Tako je poslije šestog kola Rudar iz Kaknja pretekao Dobojlije koji su pali na drugo mjesto. Obje ekipe su i dalje bile bez poraza.

1. Rudar	6	4	2	0	13:6	10
2. Sloga	**6**	**3**	**3**	**0**	**13:6**	**9**

Ono što je propustila protiv Radnika nadoknadila je u Velikoj Kladuši gdje je savladala Krajišnika 2:1. Poslije ovog kola jedino je Sloga ostala neporažena, pa je ponovo zauzela čelnu poziciju. I u 8. kolu Dobojlije pobjeđuju; sa igračem manje (isključen Ključević), bili su bolji od Bratstva (2:0) i zadržale prvo mjesto. Prvi poraz Sloga je doživjela u Banovićima, protiv tradicionalno neugodne ekipe Budućnosti. I ovu utakmicu igrala je sa fudbalerom manje: Sakib Hadžić je nepotrebno prigovarao i sudija ga je opravdano isključio (predhodno je imao žuti karton). Tako je on direktno oštetio svoju ekipu, koja je izgubila (0:1) prvi meč u ovom prvenstvu.

Poslije Banovića otišla je na još jedno teško gostovanje, sada u Visoko i u šampionskom stilu slavila lijepu pobjedu. Dobojlije su se sa ovog gostovanja vratile sa oba boda i tako zadržale prvo mjesto na tabeli.

1. Sloga	**10**	**6**	**3**	**1**	**19:8**	**15**
2. Rudar	10	6	3	1	18:8	15

Tokom cijele jeseni tri ekipe (Sloga, Rudar i Radnik) vodile su borbu za prvo mjesto. Dobojlije su oba derbija igrale na svom terenu u Lukama i oba su završena neriješeno. Sa Radnikom je bilo 1:1, a evo sada u 11. kolu derbi je završio 0:0 pa je bod otputovao u Kakanj. Vodila se rovovska borba koja je praćena velikim grčem izazvanim važnošću utakmice. Sloga je imala problem jer joj je nedostajalo pola standardnog tima, gosti su igrali kalkulantski, praktično nisu imali ni jednu ozbiljniju priliku za gol. Više od 3.000 gledalaca pratilo je derbi koji je odigran 27. oktobra 1985. godine. Sloga je propustila veliku priliku da se odlijepi od

najbližeg konkurenta, pa je tako i poslije 11. kola u vrhu tabele sve bilo po starom.

Sloga se dobro držala i u Vitezu, domaćin je imao veliku želju da pobijedi, ali mu to nije bilo dovoljno protiv odlične ekipe "crvenih" koja je nakon ove utakmice umakla Rudaru jedan bod zato što su Kakanjci izgubili u Visokom 1:2. Tada je vrh tabele dobio novi izgled.

1. Sloga	**12**	**6**	**5**	**1**	**19:8**	**17**
2. Rudar	12	6	4	2	19:10	16

Ritam koji je uhvatila u 12. kolu održala je ekipa iz Doboja do kraja jeseni: u 13. kolu kod kuće je savladala Drinu 2:0, a pobjeda bi bila ubedljivija da na golu Zvorničana nije stajao sjajni Nalbantić. Svoj drugi jesenji poraz Dobojlije su doživjele u 14. kolu u Goraždu. Tako je neočekivano prekinuta uspješna serija. Interesantno je podsjetiti da je Sloga vodila (1:0) sve do 68. minuta kad je rezultat izjednačen, ali je pet minuta do kraja imala bod u džepu, međutim, tada je njena odbrana popustila, što su domaći iskoristili i postigli pobjedu od 2:1. Domaći su igrali grubo, pa je Predsjedništvo Sloge protestvovalo. Igrači i rukovodstvo Radničkog nisu birali sredstva da dođu do pobjede. Jesenju trku Dobojlije su završile na Lukama gdje su savladale Kozaru 3:0. Pobjeda je ostvarena na teškom terenu i tako je titula pripala Dobojlijama koji su iznenadili dobrim igrama i rezultatima. Osvojili su čak devet bodova u gostima. Bio je to pravi mali rekord i dobra osnova za proljeće. Zavjesa je spuštena 24. novembra 1985. godine, tri ekipe su držale vrh tabele:

1. Sloga	**15**	**8**	**5**	**2**	**25:10**	**21**
2. Radnik	15	8	3	4	21:8	19
3. Rudar	15	7	5	3	23:16	19

Emir Mulalić je bio vrlo zadovoljan i s optimizmom je očekivao nastavak trke, i vjerovao da će se Sloga ponovo plasirati u Drugu saveznu ligu. Analizirajući prvi dio prvenstva, konstatovao je da su svih 15 utakmica odigrali: Šerifović, Salkić i Buljubašić; 14 – Dijamant, Đulbić i Pinušić, 13 – Sl. Pranjić, Ključević, J. Pranjić.

Novi uspon Sloge vezan je za agilan rad Uprave kluba i stručnog štaba na čijem je čelu bio trener **Mulalić** koji je fudbalsku karijeru počeo 1957. u Slogi; proveo je 14 sezona u svim selekcijama, 1972. završio je fudbalsku karijeru i od tada je stalno u klubu kao trener. Radio je kao asistent sa trenerima – Miočem, Zubanovićem, Saračevićem, Gojkovićem, Bećarevićem, Čerimagićem i Spahićem. Ovo mu je prva sezona da radi samostalno. U to vrijeme u Slogi su bili sve sami treneri iz njenih pogona: Slavko Milanović je vodio juniore, prof. Novak Paravac je trenirao pjetliće, sa golmanima je radio Suljo Bećarević, Mehmed Mujkanović je bio prvi pomoćnik Emiru Mulaliću. Dakle, sve bivši fudbaleri Sloge.

Jesenji prvaci pripremali su se prvo u Doboju a zatim su otputovali u Dojran (Makedonija) gdje su vježbali 10 dana i odigrali šest prijateljskih utakmica. Na spisku trenera Mulalića bila su 23 fudbalera; sa ekipom je otputovao i Faruk Bešić, jedino pojačanje u pauzi prvenstva. Vratio se Bešić u matični klub poslije četiri godine provedene u brčanskom Jedinstvu. Po povratku sa Dojrana, Sloga je 2. marta gostovala u Bosanskoj Gradišci, gdje je odigrala prijateljski meč, tri dana kasnije igrala je u Gračanici, a generalna probila je 9. marta na Lukama protiv Kozare. Veliko pojačanje u nastavku prvenstva, predstavljao je povratak vrsnog veziste Jovana **Zupca** (vratio se iz vojske) i kapitena Asima Saračevića, koji je duže vrijeme bio povrijeđen.

Prvenstvo je nastavljeno 15. marta 1986. godine. U premijeri u Doboju igrale su ekipe Sloge i Borca iz Čapljine. Ni prohladno pravo zimsko vrijeme nije omelo najvatrenije navijače da dođu na derbi. Svi su očekivali pobjedu Sloge, a dogodilo se iznenađenje: gosti su jednostavnom i brzom igrom, stvorili dvije šanse, obje iskoristili i pobjedili 2:1. Ko se tome nadao?! Domaći su suviše samouvjereno ušli u ovu utakmicu i dobili zasluženu kaznu. Trener Mulalić je govorio da treba izvući pouke radi sledećih utakmica. Sloga je igrala u sastavu: Šerifović, Đulbić, Pinušić, Pranjić, Saračević, Hadžić, Dijamant, Mujagić (Buljubašić), Đurđević, Zubac (Kadić), i Ključević. Već u prvom kolu nastavka prvenstva Radnik je stigao Slogu (Radnik je pobjedio Krajinu 2:0). Tada je vrh tabele ovako izgledao.

1. Sloga	**16**	**8**	**5**	**3**	**26:12**	**21**
2. Radnik	16	9	3	4	23:9	21

Niko se nije nadao da će Sloga, sada igrački jača, tako neuspješno startovati. Poraz od Borca bio je nagoveštaj slabe forme i loših rezultata koji su došli na početku proljeća. Sloga je i drugu utakmicu izgubila – sada sa Lokomotivom u Brčkom (0:1). Dakle, dva susreta dva poraza! Toliko je utakmica ekipa iz Doboja izgubila tokom cijelog jesenjeg prvenstva. Da sa Slogom nešto nije u redu najbolje će pokazati meč 18. kola (treći u proljeće) sa Elektrobosnom iz Jajca, koja je bila posljednja na tabeli i na kraju ispala iz lige. Tu Elektrobosnu, Sloga nije mogla da pobjedi na Lukama, čak ni jedan gol nije postigla. To više nije bila slučajnost. **"Glas komuna"** 1. aprila 1986 piše: "Nastavlja se proljetnja agonija u redovima dobojskog ligaša. Slaba i anemična igra u meču sa prosječnom ekipom iz Jajca, potvrdila je ranije konstatacije da je **tim u ozbiljnoj krizi**. Utisak sa utakmice ne mogu da poprave ni brojne šanse domaćina, kao ni žalopojka da je sportska sreća okrenula leđa jesenjem šampionu". U istom kolu Rudar je pobijedio Lokomotivu 3:2 i stekao prednost od dva boda.

U četvrtom proljećnom susretu Sloga je doživjela treći poraz. Sada je u derbiju sa Borcem u Travniku izgubila (0:2). Travničani su u svemu nadmašili Slogu koja je ispoljila borbenost, ali to nije bilo dovoljno za uspjeh. Dobojlije su od mogućih 8 bodova osvojile samo jedan! Ko bi tada povjerovao da će ta ista ekipa postati šampion i vratiti se u drugu ligu. Poslije 19. kola dobojski "crveni" su već na trećem mjestu.

1. Rudar	19	9	7	3	28:19	25
2. Radnik	19	10	4	5	28:12	24
3. Sloga	**19**	**8**	**6**	**5**	**26:14**	**22**

Prvu proljećnu radost fudbaleri Sloge doživjeli su tek u 20. kolu kad su na Lukama pobjedili Krajinu – 1:0. Da sve bude interesantnije, do pobjede su stigli autogolom Pjanića u 19. minutu. Utakmica je odigrana u pravom zimskom ambijentu. Ovaj trijumf je nagovjestio bolje igre i to će se vidjeti već u narednoj utakmici sa Radnikom u Bijeljini. U derbiju su domaći spašavali bod. Bila je to najbolja Slogina proljećna igra i malo je falilo da trijumfuje. Poslije ove utakmice vrh tabele nije doživeo nikakve promjene: **1. Rudar, 2. Radnik, 3. Sloga**.

Drugu proljećnu pobjedu Dobojlije su ostvarile protiv Krajišnika na Lukama (2:1), ali su već u narednom susretu u Gračanici izgubile od Bratstva (0:1). Vidjelo se da će biti jako teško stići do cilja, ali Sloga se nije predavala pa je u 24. kolu savladala ekipu Budućnosti – –1:0. Sloga je u ovom susretu osvojila dva važna boda, ali je izgubila Dijamanta koji je dobio crveni karton. Prije početka

utakmice odata je pošta preminulom Miju Miličeviću nekadašnjem fudbaleru i treneru "crvenih". Nakon ove utakmice Dobojlije su na drugom mjestu.

1. Rudar	24	11	8	5	36:26	30
2. Sloga	**24**	**11**	**7**	**6**	**31:17**	**29**

U pohodu ka tituli dobojski "crveni" su vezali četiri pobjede i to je bilo odlučujuće. Forma je bila u usponu, u 25. kolu je savladana Bosna – 2:0. Na Lukama je viđena odlična igra, trener Mulalić je bio jako zadovoljan i srećan. **"Vjerovao sam u ovu ekipu"**. Proljećna kriza je dugo trajala. Igrali smo u grču i plašili se svake utakmice, sada vjerujem da ćemo u narednih pet kola zaigrati ovako, zadržati formu i prvo mjesto.

1. Sloga	**25**	**12**	**7**	**6**	**33:17**	**31**
2. Rudar	25	11	9	5	38:28	31

Tako je i bilo, Sloga u 26. kolu, u derbiju prvenstva u Kaknju, pobjeđuje Rudara 2:0 i čini veliki korak do Druge lige. Sarajevsko **"Oslobođenje"** je poslije utakmice pisalo: "U izvanrednoj igri dobojski ligaš je savladao Rudara i osvojio presudne bodove u trci za prvaka. Ekipu Sloge na odlučujućem meču u Kaknju pratilo je više od 500 navijača. Dugo očekivani susret potvrdio je ranije konstantacije fudbalskih stručnjaka koji su isticali da dobojski ligaš ima kvalitet, psihološku prednost i velike izglede da baš na ovoj utakmici potvrdi svoju vrijednost. U pravom drugoligaškom ambijentu pred 5.000 gledalaca nadigran je domaćin. Sloga je pobjegla Rudaru čitava dva boda.

1. Sloga	**26**	**13**	**7**	**6**	**36:18**	**33**
2. Rudar	26	11	9	6	38:30	31

Fudbaleri Sloge sigurnim koracima nastavili su ka prvom mjestu: u 27. kolu, na svom terenu, savladali su ekipu Viteza 2:0. Postigli su četiri uzastopne pobjede. Sada su savladali posljednjeg na tabeli, ali ovdje su najvažniji bodovi. Rudar je nastavio da u stopu prati Slogu, koja je imala veliku priliku da u Zvorniku ovjeri titulu, ali je taj meč izgubila (0:1). Ali u istom kolu dogodilo se "čudo": Rudar je izgubio u Vitezu 1:3, pa je pitanje prvaka ostalo da se rješava u preostala dva kola.

U predposljednjem, 29. kolu sve je riješeno: Sloga je na Lukama savladala Radničkog 4:1, a Rudar kod kuće izgubio od Drine 1:3. Tako je trijumfom u meču sa Goraždanima, kolo prije kraja, Sloga obezbijedila šampionsku titulu i plasman u Drugu ligu. Stizale su čestitke fudbalerima i Emiru Mulaliću na velikom uspjehu. Meč je pratilo 4.000 gledalaca. Sloga je nastupila u sastavu: Turkić, Pinušić, Salkić, J. Pranjić, Dijamant, Buljubašić, Sl. Pranjić (Zubac), Bešić (Mujagić), Ključević.

Posljednje, 30. kolo za Slogu nije imalo rezultatski značaj, ekipa je već slavila i u Bosanskoj Gradišci je odigrala laganu utakmicu sa Kozarom (0:1). Nakon mnogo iskušenja ostvaren je cilj. Bilo je teško, najteže na početku proljeća, ali su fudbaleri sve izdržali i trijumfovali. Sloga je sa 20 fudbalera stigla do Druge lige. Bili su to: **Šerifović, Turkić, Đulbić, Pinušić, Salkić, Saračević, Hadžić, Josip Pranjić, Šiljaković, Šuvak, Bešić, Dijamant, Buljubašić, Đurđević, Slobodan Pranjić, Kadić, Mujagić, Zubac, Ključević i Dragić.**

Predhodno prvenstvo Sloga je odigrala u velikom grču. Osvetila joj se samouvjerenost i vjera u brz povratak u Drugu ligu, a onda u posljednji čas izboren je opstanak među republičkim ligašima. U ovom prvenstvu **(1985/86)** Sloga je bila zaista najbolja: postigla je najviše pobjeda (15), sa Rudarom naj-

manje poraza (8), imala dobru navalu (42) i najbolju odbranu(22), osvojila najviše bodova (37). Sloga je igrala naročito dobro u prvom dijelu prvenstva i zahvaljujući tom učinku i činjenici da je Rudar pokleknuo u nekim susretima gdje nije smio, Dobojlije su to iskoristile i prve stigle na cilj. Radnik je duže vrijeme bio kandidat za prvaka, u finišu je popustio, pao na 4. mjesto. Izjednačenost kvaliteta opet je bila naglašena. Gusto je bilo i u dnu tabele: pola lige se borilo za opstanak i ta neizvjesnost je trajala do posljednjeg kola.

U Republičkoj ligi BiH **1985/86.** nastupili su: **Sloga** (Doboj), **Rudar** (Kakanj), **Borac** (Travnik), **Radnik** (Bijeljina), **Budućnost** (Banovići), **Bratstvo** (Gračanica), **Bosna** (Visoko), **Krajina** (Cazin), **Lokomotiva** (Brčko), **Borac** (Čapljina), **Kozara** (Bosanska Gradiška), **Drina** (Zvornik), **Radnički** (Goražde), **Krajišnik** (Velika Kladuša), **Vitez** (Vitez) i **Elektrobosna** (Jajce). Sloga je kao prvak otišla u Drugu saveznu ligu, a Elektrobosna, Vitez i Krajišnik su ispali u Regionalnu ligu.

REPUBLIČKA LIGA BiH 1985/86.

1. Sloga	**30**	**15**	**7**	**8**	**42:22**	**37**
2. Rudar	30	12	10	8	44:40	34
3. Borac (T)	30	13	6	11	48:40	32
4. Radnik	30	13	5	12	44:41	31
5. Budućnost	30	12	6	12	38:30	30
6. Bratstvo	30	11	8	11	32:35	30
7. Bosna	30	12	6	12	36:45	30
8. Krajina	30	11	7	12	45:40	29
9. Lokomotiva	30	11	7	12	39:41	29
10. Borac (Č)	30	10	9	11	45:57	29
11. Kozara	30	11	7	12	33:45	29
12. Drina	30	11	6	13	42:36	28
13. Radnički	30	11	6	13	44:48	28
14. Krajišnik	30	12	4	14	36:39	28
15. Vitez	30	11	5	14	37:40	27
16. Elektrobosna	30	8	11	11	26:33	27

Rezultati Republičke lige BiH – 1985/86.

Jesen 1985.

1. kolo: Borac (Č) – **Sloga** 3:6 (Dijamant 2, Hadžić 2, Mujagić 2)
2. kolo: **Sloga** – Lokomotiva 3:1 (Kadić, Đ ulbić, Dijamant)
3. kolo: Elektrobosna – **Sloga** 0:0
4. kolo: **Sloga** – Borac (T) 2:0 (Ključević, Dijamant)
5. kolo: Krajina – **Sloga** 1:1 (Ključević)
6. kolo: **Sloga** – Radnik 1:1 (Đulbić)
7. kolo: Krajišnik – **Sloga** 1:2 (Mujagić, Pranjić)
8. kolo: **Sloga** – Bratstvo 2:0 (Hadžić, Pranjić)
9. kolo: Budućnost – **Sloga** 1:0
10. kolo: Bosna – **Sloga** 0:2 (Buljubašić, Dijamant)
11. kolo: **Sloga** – Rudar 0:0
12. kolo: Vitez – **Sloga** 0:0
13. kolo: **Sloga** – Drina 2:0 (Ključević, Pranjić)
14. kolo: Radnik – **Sloga** 2:1 (Mujagić, Sarajlić)
15. kolo: **Sloga** – Kozara 3:0 (Đurđević, Pranjić)

(Jesen: 15 8 5 2 25:10 21)

Proljeće 1986.

16. kolo: **Sloga** – Borac (Č) 1:2 (Dijamant)
17. kolo: Lokomotiva – **Sloga** 1:0
18. kolo: **Sloga** – Elektrobosna 0:0
19. kolo: Borac (T) – **Sloga** 2:0
20. kolo: **Sloga** – Krajina 1:0 (Pjanić, autogol)
21. kolo: Radnik – **Sloga** 1:1 (Dijamant)
22. kolo: **Sloga** – Krajišnik 2:1 (Ključević, Pranjić)
23. kolo: Bratstvo – **Sloga** 1:0
24. kolo: **Sloga** – Budućnost 1:0 (Buljubašić)
25. kolo: **Sloga** – Bosna 2:0 (Bešić, Ključević)
26. kolo: Rudar – **Sloga** 0:2 (Saračević, Mujagić)
27. kolo: **Sloga** – Vitez 2:0 (Dijamant, Đurđević)

28. kolo: Drina – **Sloga** 1:0

29. kolo: **Sloga** – Radnički 4:2 (Hadžić 2, Sl. Pranjić, Ključević)

30. kolo: Kozara – **Sloga** 1:0

Ukupno:	**30**	**15**	**7**	**8**	**42:22**	**37**

1986/87.
DRUGA LIGO, MOJA BRIGO

Poslije dvije godine Sloga se ponovo vratila u drugoligaško društvo. Tih vrelih julskih dana 1986. godine u Doboju se pričalo samo o uspjehu kluba koji je bio prepušten sam sebi, imao je podršku isključivo sa tribina od vjernih navijača, ali ne i od Grada kome je pripadao i čiji je simbol i znak raspoznavanja bio. Interesantne priče mogle su se čuti na svakom koraku, a jednu je ispričao i predsjednik Sloge Krešimir Zubak:

– U potpunosti smo realizovali naš cilj – povratak u drugoligaško društvo. Sve je ostvareno sopstvenim snagama. To je još jedna potvrda ispravnosti utvrđene politike oslonca na vlastiti igrački i trenerski kadar. Stigla je Sloga do Druge lige bez dodatnih finansijskih i drugih stimulacija. Trošili smo u ove dvije godine, kao prosječan republički ligaš. Istina, očekivala se daleko veća podrška grada i cijele regije. U nekim organizacijama udruženog rada nisu pokazali razumevanje za naše potrebe. Takmičarski rezultati su došli kao plod zajedničkog rada – fudbalera, stručnog štaba i Predsjedništva kluba. Da nismo bili jedinstveni i jaki kao kolektiv ne bismo došli do ovog uspjeha. ("Glas komune", 8. jula 1986. godine).

Predsjednik kluba je dugo pričao o finansijskoj situaciji u Slogi. Klub je imao sredstva da pokriva osnovne troškove, ali će se uskoro pokazati da to nije bilo dovoljno za savezni rang. Zubak je pričao i o planu za novu sezonu i naglasio da Sloga mora obezbijediti mjesto na tabeli koje donosi plasman u Međurepubličku ligu. (U ljeto 1987. godine donesena je odluka o promjeni sistema takmičenja u Jugoslaviji). Sloga je dočekala novo prvenstvo sa istim igračkim i trenerskim kadrom. U stvari, bila je oslabljena odlaskom Pranjića i Šijakovića. U Slogu su stigli neki mladi igrači iz nižerazrednih klubova. Pokazaće se da to nije bilo dovoljno za novi i jači rang iz koga će Sloga ekspresno ispasti. Glavni uzrok tog ispadanja "dešifrovao" je predsjednik Sloge baš u toj ispovijesti dok je trajala euforija povratka među drugoligaše. Evo te istine o kojoj je početkom jula 1986. govorio Krešimir Zubak:

– Pomalo smo razočarani tretmanom u Doboju i okolini. Izostala je očekivana podrška. Primjera radi, na adresu Sloge stiglo je nekoliko stotina telegrama iz svih krajeva Jugoslavije, od naših radnika na privremenom radu u inostranstvu. Čestitali su mnogi prvoligaši, drugoligaši, republički ligaši. Nažalost, izostalo je to od kolektiva iz Doboja. Niko nam iz Doboja nije čestitao osim kancelarije Međuopštinskog saveza.

Fudbaleri Sloge bili su na odmoru do 11. jula 1986. kada su se okupili u Doboju gdje su vježbali sedam dana, zatim su nastavili pripreme u Banji Koviljači, a onda 26. i 27. jula igrali polufinalni turnir za amaterskog prvaka Jugoslavije u fudbalu. Turnir je odigran u Doboju; na njemu su igrali prvaci Bosne i Hercegovine, (Sloga), Slovenije (Maribor), Hrvatske (Mladost iz Petrinje) i pančevački Dinamo, najuspešnija ekipa Vojvođanske lige.

Sloga je u prvom susretu pobijedila tim Maribora (2:0), golovima Đurđevića i Zupca, a u meču koji je odlučivao o pobjedniku turnira, izgubila je na penale (4:6) od pančevačkog Dinama koji je otišao u

finale za amaterskog prvaka Jugoslavije u fudbalu. U generalnoj probi pred novo prvenstvo Sloga je igrala u sastavu: **Šerifović, Bešić, Pinušić, Pranjić (Kadić), Saračević, Zubac, Dijamant, Mujagić (Buljubašić), Đurđević, Hadžić i Ključević**. Turnir u Doboju je pokazao da su ekipe još uvijek daleko od željene forme.

Prvenstvo Druge savezne lige – Zapad startovalo je 10. avgusta 1986. godine. Sloga je prvu utakmicu igrala na Lukama sa Famosom iz Hrasnice. Nastupila je oslabljena, bez četvorice najboljih, povrijeđenog Dijamanta i požutjelih Zupca, Saračevića i Ključevića. Dijamant zbog povrede duže vrijeme nije mogao da igra. Podmlađeni tim Sloge poražen je u premijeri od Famosa. Jedini gol postigao je Novaković u 60. minutu, Famos je odnio bodove u Hrasnicu, a domaćinu su ostale brige od početka prvenstva. U drugoligaškoj premijeri Sloga je igrala u sastavu: **Šerifović, Buljubašić, Pinušić, Salkić, Pranjić, Hadžić, Đurđević, Kadić, Radovanović, (Mujagić), Bešić, Lihić (Nikolić)**.

Drugoligaška konkurencija je bila prejaka za dobojske "crvene" koji su ređali uglavnom poraze: u prvih pet susreta, tri poraza, jedan remi i jedna pobjeda. Tek u 3. kolu sa Vojvodinom, poslije 267 drugoligaških minuta, Sloga je postigla gol (Hadžić), igrala je neriješeno (1:1) sa dojučeršnjim prvoligašem. Utakmica je odigrana 24. avgusta 1986. godine. Na Lukama se okupilo 4.000 gledalaca, očekivalo se više od obje ekipe, naročito od Vojvodine. Sloga je bila slaba, od početka je držala začelje tabele, dok su Novosađani vodili trku.

Prvu pobjedu fudbaleri iz Doboja izborili su u 4. kolu protiv Jedinstva u Brčkom (1:0). Dobojlije su iznenadile domaćina brzom i otvorenom igrom. Bio je to prvi poraz Jedinstva u Brčkom u posljednje dvije godine. Nakon ovog bljeska Sloga se popela na 14. mjesto. Imala je sljedeći učinak:

14. Sloga	**4**	**1**	**2**	**2:5**	**3**

I kad se očekivalo da bi Dobojlije mogle krenuti uspješnije, da bi im pobjeda u Brčkom mogla biti značajan podstrek, došlo je novo razočarenje – pet uzastopnih poraza! Činilo se da se sve okrenulo protiv Sloge, koja nije mogla sastaviti bar jednu utakmicu sa najboljim timom. A kada bi joj se ukazala neka prilika za uspjeh, naišla bi na prepreku koja se zove – neobjektivni sudija. Tako je, na primjer, bilo u Splitu gdje je Sloga do 90. minuta držala 1:1, a onda je sudija iz Beograda, Dragoslav Ralčić, dosudio penal iz samo njemu poznatih razloga. Iz tog penala Split je pobijedio. Od 10. do 17. kola Sloga je igrala nešto bolje: ostvarila je dvije pobjede, tri remija i tri poraza. Posljednji jesenji meč u Doboju fudbaleri Sloge igrali su protiv Šibenika i pobjedili 1:0. Odlučio je gol Đurđevića u 73. minutu. Bila je to druga jesenja pobjeda na svom terenu. Sloga je igrala požrtvovano i pokazala da se neće lako odreći drugoligaških ambicija. Navijači su je ispratili aplauzom i s nadom da će na proljeće biti bolje. Tim Sloge izgledao je ovako: Šerifović, Pinušić, Šuvak, Hadžić, Saračević, Pranjić, Buljbašić (Lihić), Mujagić, Đurđević, Ključević (Bećarević) i Zubac. Posljednju jesenju utakmicu Dobojlije su odigrale u Trebinju, izgubile su od Leotara 1:4 i ostale prikovane za dno tabele. Vojvodina je postala jesenji prvak.

1. Vojvodina	17	11	4	2	32:13	26
18. Sloga	**17**	**3**	**4**	**10**	**8:24**	**10**

Na kraju jesenje sezone, "Glas komuna" je donio osvrt na Slogin neuspjeh

u drugoligaškoj konkurenciji. U tekstu pod naslovom: **"Druga ligo, moja brigo"** piše:

"Klub nije naišao na očekivanu podršku grada pa nije mogao da pojača ekipu dovođenjem kvalitetnih fudbalera. Nije pojačan ni stručni štab. Sloga nije imala ni kvalitet ni iskustvo za jedno ovako takmičenje. Poslije 17 jesenjih kola sa 10 osvojenih bodova, čvrsto drži posljednje mjesto na tabeli. Nikada do sada klub nije djelovao tako nemoćno. Na stadionu Luke prava jesenja rasprodaja bodova, gdje su gosti od mogućih 18 osvojili 11! Slogina tužna jesen ostaće zapamćena i po neslavnom rekordu. Tek u osmom pokušaju zabilježena je prva pobjeda na Lukama..."

U želji da nadoknadi propušteno u prvom dijelu prvenstva, Uprava Sloge je preduzela sve mjere, kako bi ekipa bila spremna za nastavak trke. Angažovan je istaknuti trener Sulejman Spahić, kome je povjereno mjesto koordinatora stručnog štaba. Ekipu su pojačali Stjepan Pranjić i Mile Šijaković, a vrlo značajan je bio i povratak Slobodana Dijamanta koji se dugo liječio od povreda. Sa dosta ambicija Sloga je počela pripreme 6. januara 1987. godine, krenula je ranije od ostalih drugoligaša. Uvodni dio rada obavljen je na Hajdučkim Vodama kod Teslića, zatim je nastavljeno vježbanje u Doboju (u dvorani), da bi zatim ekipa 1. februara otputovala na završne pripreme u Valendovo gdje se 15 dana radilo na uigravanju ekipe. Stručni štab zaokružio je spisak od 25 kandidata za prvi tim. Na spisku su bili – **Šerifović, Turkić, Mujkić, Pinušić, Bešić, Šuvak, J. Pranjić, Šijaković, Saračević, Hadžić, Kadić, Mujagić, Buljubašić, Zubac, S. Pranjić, Ključević, Đurđević, Bećarević, Dragić, Dijamant, Lihić i Nikolić**. Iz juniorskog sastava prekomandovani su talentovani Aličić, Aćkar i Dragan Lazić i oni su trenirali sa prvotimcima.

U Slogi su imali svoju računicu, smatrali su da bi im 29 bodova bilo dovoljno za opstanak u Drugoj ligi. Vjerovali su da na Lukama, iz osam utakmica, mogu osvojiti svih 16 bodova i da mogu na strani sakupiti još 3 boda. Međutim, nastavak prvenstva će pokazati da su te kalkulacije bile netačne: Sloga je ostala daleko od željenih 29 bodova, a i da ih je osvojila tokom prvenstva, opet bi ispala iz drugoligaške konkurencije. Borba za opstanak je bila jako oštra i neizvjesna, ispadalo se i sa 31 bodom!

Kada je u prva dva proljećna kola osvojila tri boda, Sloga se nadala da bi se njeni planovi mogli ostvariti, Dobojlije su proljetnji start uljepšale osvajanjem boda u Hrasnici. Famos je pokušao sve, ali nije uspio da pobjedi. Gosti su igrali borbeno i taktički vrlo dobro. Uspjeh u Hrasnici ostvarila je ekipa u sastavu: Šerifović, Punišić, Šuvak, J. Pranjić, Saračević, Hadžić, Ključević, Buljubašić, S. Pranjić, Zubac, Đurđević (Dijamant). U drugom susretu, Dobojlije su na svom terenu osvojile dva boda. Savladan je Dinamo iz Vinkovaca (1:0) i to je bio dobar znak pred gostovanje u Novom Sadu. Međutim, pokazaće se da je Vojvodina bila prejaka za Slogu: lider je pobijedio 6:0, ali se "crveni" nisu predavali, i sljedeći meč kod kuće (sa brčanskim Jedinstvom) su dobili, opet je bilo 1:0 i ponovo su oba boda ostala u Doboju.

Dobar start nije iskorišćen; već od narednog, 22. kola Dobojlije su ponovo krenule nizbrdo: prvo su izgubile u Zrenjaninu (0:2) od Proletera, pa zatim u Dubrovniku od Gošk Juga (0:1). Dva gostovanja i dva poraza uzdrmala su ekipu koja nastavlja da posrće, gubi na Lukama od Mladosti (0:2) pa nastavlja "crnu seriju" od šest poraza zaredom. Tada je bilo jasno da od opstanka u Drugoj ligi neće biti ništa. Pobjeda protiv Splita u 28. kolu Slogi nije ništa značila. Proljeće je

dosta ličilo na jesen, kada su olako izgubljeni mnogi bodovi i to se nije moglo nadoknaditi. Sloga nije imala ni dovoljno kvalitetan, ni dovoljno iskusan tim za jedno takvo takmičenje.

Svoje drugo i posljednje učešće u Drugoj saveznoj ligi završila je 27. juna 1987. godine. Od drugoligaške scene i zvanično se oprostila u Doboju; pobijedila je trebinjskog Leotara 2:1. Dobojlije su se časno oprostile od drugoligaške scene, a tu posljednju utakmicu odigrao je ovaj tim: **Šerifović, Kadić, Nikolić, Pranjić, Šuvak, Hadžić, Lazić (Ačkar), Halilović, Bećarević (Omerčić), Ključević i Lihić**. Posljednje golove za Slogu postigli su Hadžić u 43. i Lihić u 50. minutu. Mladi Lihić je protiv Leotara pokazao svoj raskošni talenat i najavio da je Slogina budućnost.

Učešće u saveznom rangu takmičenja bitno se razlikovalo od onog prvog kada su tribine u Doboju često bile pune, a neke utakmice pratilo je i po 7.000 gledalaca. U ovom prvenstvu, broj posjetilaca na Lukama stalno se smanjivao da bi na kraju u susretu sa Leotarom na tribinama bilo samo 300 ljubitelja fudbala.

Prvenstvo Druge savezne lige u sezoni 1986/87. završeno je ubedljivim trijumfom novosadskih klubova: Vojvodina je bila prva sa 49, a Novi Sad drugi sa 43 boda. Tako su novosadski "crveno-bijeli" poslije samo jedne sezone ponovo otišli u prvoligaško društvo. Novosadski "kanarinci" su bili jedini ozbiljni konkurenti Vojvodini koja je nezadrživo grabila ka cilju. Tokom prvenstva odigrano je nekoliko velikih derbija, a svakako da je najveći bio u 10. kolu kad su se sastali Vojvodina i Novi Sad. Tada je zabilježena i rekordna posjeta: 12.000 gledalaca posmatralo je taj meč. Tokom prvenstva najviše gledalaca je posmatralo utakmice Vojvodine – oko 139.000. Na drugom mjestu je Dinamo iz Pančeva sa (128.000), a na trećem Novi Sad sa 91.000 gledalaca. Sloga je na predposljednjem mjestu: njene utakmice direktno je posmatralo 54.000 ljubitelja fudbala. Sve mečeve Druge lige – Zapad vidjelo je 675.000 gledalaca ili u prosjeku 2.210 ljubitelja fudbala.

U prvenstvu Drugoligaša Zapad, nastupio je 481 fudbaler. Najbolji strijelac prvenstva je Mladen **Stević** iz brčanskog Jedinstva – postigao je 27 golova. Strijelci Zapada postigli su ukupno 742 gola, u prosjeku 2,42 po utakmici. Na utakmicama Druge lige Zapad postignuto je 718 žutih i 50 crvenih kartona. Samo ekipa Mladosti nije dobila ni jedan crveni karton. Po broju kartona – Gošk Jug je na 1. mjestu sa 53 žuta i 4 crvena kartona, Sloga je druga sa 48 žutih i 5 crvenih kartona.

Rezultati Druge lige – Zapad – 1986/87.

Jesen 1986.

1. kolo: **Sloga** – Famos 0:1
2. kolo: Dinamo – **Sloga** 3:0
3. kolo: **Sloga** – Vojvodina 1:1 (strijelac Hadžić za Slogu)
4. kolo: Jedinstvo (Bč) – **Sloga** 0:1 (Buljubašić)
5. kolo: **Sloga** – Proleter 1.3 (Lukić)
6. kolo: **Sloga** – Gošk Jug 0:2
7. kolo: Mladost – **Sloga** 2:0
8. kolo: **Sloga** – Iskra 0:1
9. kolo: Borac – **Sloga** 2:0
10. kolo: **Sloga** – Vrbas 1:1 (Lihić)
11. kolo: Split – **Sloga** 2:1 (Đurđević)
12. kolo: **Sloga** – Novi Sad 0:0
13. kolo: Rudar – **Sloga** 2:0
14. kolo: **Sloga** – Maribor 1:0 (Đurđević)
15. kolo: Kikinda – **Sloga** 0:0
16. kolo: **Sloga** – Šibenik 1:0 (Đurđević)
17. kolo: Leotar – **Sloga** 4:1

18. Sloga	**17**	**3**	**4**	**10**	**8:24**	**10**

Proljeće 1987.

18. kolo: Famos – **Sloga** 0:0
19. kolo: **Sloga** – Dinamo 1:0 (Ključević)
20. kolo: Vojvodina – **Sloga** 6:0
21. kolo: **Sloga** – Jedinstvo 1:0 (Đurđević)
22. kolo: Proleter – **Sloga** 2:0
23. kolo: Gošk Jug – **Sloga** 1:0
24. kolo: **Sloga** – Mladost 0:2
25. kolo: Iskra – **Sloga** 1:0
26. kolo: **Sloga** – Borac 0:1
27. kolo: Vrbas – **Sloga** 3:0
28. kolo: **Sloga** – Split 2:0 (Mujagić, Pranjić)
29. kolo: Novi Sad – **Sloga** 5:0
30. kolo: **Sloga** – Rudar 0:0
31. kolo: Maribor – **Sloga** 3:1
32. kolo: **Sloga** – Kikinda 0:1
33. kolo: Šibenik – **Sloga** 3:0
34. kolo: **Sloga** – Leotar 2:1 (Hadžić, Lihić)

TABELA – 1986/87.

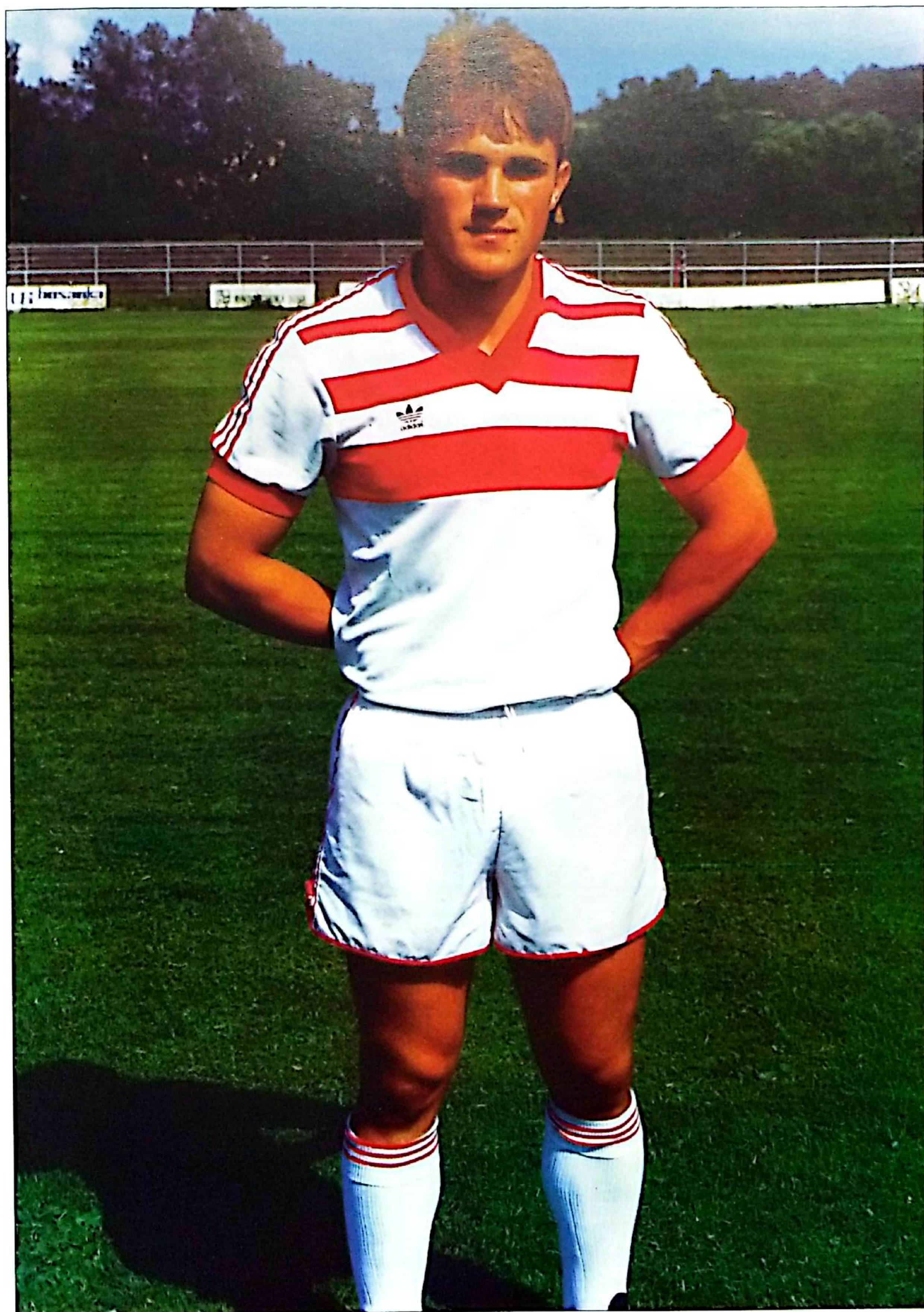
1.	Vojvodina	34	20	9	5	60:26	49
2.	Novi Sad	34	16	11	7	44:23	43
3.	Borac	34	17	4	13	45:35	38
4.	Kikinda	34	15	8	11	39:32	38
5.	Leotar	34	16	5	13	50:43	37
6.	Gošk–Jug	34	14	9	11	41:34	37
7.	Proleter	34	13	10	11	40:34	36
8.	Mladost	34	15	5	14	46:37	35
9.	Jedinstvo (Bč)	34	15	5	14	42:39	35
10.	Iskra	34	15	5	14	40:40	35
11.	Šibenik	34	15	4	15	49:42	34
12.	Rudar	34	14	6	14	32:40	34
13.	Famos	34	11	11	12	37:39	33
14.	Vrbas	34	9	12	13	45:51	30
15.	Dinamo	34	11	6	17	36:44	28
16.	Maribor	34	11	6	17	36:59	28
17.	Split	34	8	6	20	36:66	22
18.	**Sloga**	**34**	**7**	**6**	**21**	**15:53**	**20**

1987/88.
OSLONAC NA VLASTITE SNAGE

Poslije neslavnog završetka učešća u Drugoj saveznoj ligi Sloga se vratila u staro jato, u Republičku ligu Bosne i Hercegovine. Vrelo ljeto 1987. godine donijelo je značajne promjene u Slogi, a najvažnija je odlazak trenera Sulejmana Spahića koga je na kormilu prve ekipe zamijenio Mujo Mujkić, bivši trener Čelika, travničkog Borca i Natrona. Predsjednik kluba, Krešimir Zubak, svojim originalnim pripovjedanjem "zabavljao" je novinare i navijače Sloge.

– Tačno je da smo doživjeli drugoligaški brodolom – pričao je u julu 1987. godine Krešimir Zubak – ali nema razloga da klub doživi rasulo. Nismo se mogli ravnopravno nositi sa boljim i organizovanijim klubovima, ali nas tješi činjenica da nismo koristili nikakva nedozvoljena sredstva u borbi za opstanak poput nekih klubova koji su se, ipak, zajedno sa nama, preselili u niži rang takmičenja. Na redu je temeljna reorganizacija rada u klubu, jer očito je da moramo krenuti sa stvaranjem mladog tima, novog tima. Idemo na duže staze, a taj novi tim treba da bude u stanju izboriti viši rang i zadržati ga bar nekoliko sezona. Uz to, u saradnji sa zavodom za fizičku kulturu iz Sarajeva, planiramo uraditi dugoročan program razvoja kluba po svim elementima, sa prevashodnim ciljem da unaprijedimo stručni rad s mlađim selekcijama i tako stvorimo vlastiti igrački potencijal. ("Glas komuna", 14. juli 1987. godine).

Lijepo je to ispričao predsjednik Sloge, ali tako nešto ostvariti u praksi je mnogo teže. U stvari, koju godinu kasnije dogodiće se građanski rat u Bosni i Hercegovini, raspašće se Jugoslavija a s njom i jugoslovenski fudbal. Druga savezna liga više (od 1992) neće ni postojati. **U prvenstvenoj sezoni 1987/88.** Sloga je startovala na Lukama, igrala je sa Kozarom

Fikret Aličić, na stadionu Sloge 1988. godine

1987/88.

OSLONAC NA VLAST

Poslije neslavnog zav
Drugoj saveznoj ligi Sloga
ro jato, u Republičku ligu

Fikret Aličić, na stadionu Sloge 1988. godine

iz Bosanske Gradiške (0:0). Izvještači sa prve utakmice javili su da je dobojski tim startovao sa istim slabostima, da je ponovo ispoljio nemoć i neefikasnost pred bunkerom gostiju. Sloga je igrala u sastavu: **Šerifović, Bešić, Pinušić (Nikolić), Hadžić, Saračević, J. Pranjić, Bećarević, Buljubašić (Aćkar), Hrnjić, Ključević i Lihić**. Splasnuo je onaj veliki entuzijastam među navijačima pa je ovom susretu prisustvovalo samo 600 gledalaca.

Sloga je željela viši rang, ali za to nije imala tim što se vidjelo i u Republičkoj ligi u kojoj će se plasirati tek negdje oko sredine tabele. Na prvom gostovanju u Konjicu, Dobojlije su poražene (0:1), a prvi gol postigle su tek u trećem kolu, protiv Lokomotive na Lukama. Strijelac je bio Saračević u 76. minutu. Tako su "crveni" ostvarili prvu pobjedu. Bihaćko Jedinstvo je povelo trku, a Dobojlije su nakon tri runde na 9. mjestu.

1. Jedinstvo (Bi)	3	2	1	0	8.3	5
9. Sloga	**3**	**1**	**1**	**1**	**1:1**	**3**

Ako jedna ekipa u jednoj polusezoni ne može da sastavi dvije pobjede zaredom, odnosno ne može da napravi nikakvu trijumfalnu seriju, onda ta ekipa ne može konkurisati za prvaka. Sloga je u prvom dijelu prvenstva išla od pobjede do poraza, bilo je i neriješenih ishoda, ali u cjelini gledano – vrlo neubedljivo, više slabo nego dobro. U prvih devet utakmica Dobojlije su ostvarile tri pobjede. Protiv Lokomotive nisu bile ubedljive, a u susretima sa čapljinskim Borcem (2:0) i Budućnosti (3:0) znatno efikasnije i bolje. Ta dva derbija Sloga je dobila na svom terenu. U tom periodu izgubila je tri utakmice, sve tri sa penala! To potvrđuje činjenicu da suđenje nije bilo dobro, a Sloga je zbog lošeg dijeljenja pravde često plaćala ceh. U narednih osam susreta, Dobojlije su ostvarile samo dvije pobjede, u 10. i 14. kolu. Oba trijumfa postignuta su u Doboju, sa Vitezom 3:0 i Radnikom 5:2. Poslije 14. kola "crveni" su se još uvijek dobro držali, bili su 4. na tabeli, dok je Krajina vodila trku.

1. Krajina	14	8	0	6	29:21	16
2. Jedinstvo	14	7	2	5	20:12	16
3. Borac	14	7	2	5	22:20	16
4. Sloga	**14**	**5**	**5**	**4**	**18:11**	**15**

I kada se učinilo da bi Sloga mogla u finišu krenuti na 1. mjesto, uslijedio je pad i razočaranje: u posljednja tri susreta, od mogućih 6 bodova, osvojila je samo jedan i pala na 12. poziciju na tabeli. U 15. kolu je gostovala u Kaknju, igrala sa Rudarom i izgubila 1:2. Rudar je imao dvojicu ključnih igrača u ovom susretu, vrsnog golgetera Raškovića i odličnog golmana Zeca. Interesantno je podsjetiti da je mladi Zec iznenada stao na gol, pošto se na zagrevanju Cvitanušić povrijedio. Zec je bio panter na golu, najbolji na terenu, onemogućio je Slogu da osvoji bar jedan bod.

Poslije poraza u Kaknju, fudbaleri Sloge potražili su utjehu na svom terenu, protiv Prijedora su igrali i samo remizirali. Umesto utjehe, malo je falilo da "crveni" izgube oba boda. Prijedor je poveo u petom minutu; strijelac je bio Cernić, da bi Halilović u 51. izjednačio. On je iskoristio penal i tako je Sloga spasila bod. Međutim, sa Luka je otišao i četvrti bod, po jedan su odnijeli – Kozara, Bosna, Bratstvo iz Gračanice i evo sada, Rudar. Na kraju polusezone Dobojlije su poražene u Zvorniku (0:1) i to je bio loš završetak jeseni: za posljednje tri utakmice sa 4. pali su na 12. mjesto, što najbolje govori o slabom finišu.

1. Jedinstvo	17	9	3	5	30:17	21
12. Sloga	**17**	**5**	**6**	**6**	**20:15**	**16**

Proljeće je bilo nešto bolje, ali nedovoljno za visok plasman. Sloga je nastavila trku onako kako je i počela: opet je igrala sa Kozarom, ponovo je bilo 1:1 i podjela bodova. Sada je Sloga bila gost, a u novinama je osvanuo naslov "Vraćen jesenji dug". U Bosanskoj Gradišci je sve riješeno u prvom poluvremenu: Kunić je u 25. minutu donio vođstvo domaćinu, Delalić je izjednačio (43.) i tako su ispunjena očekivanja igrača i navijača iz Doboja. Sljedeću utakmicu Dobojlije su igrale na svom terenu sa Igmanom i pobijedile sa 3:1. I pored pobjede navijači nisu bili zadovoljni igrom, a izvještač **"Glasa komuna"** je konstatovao sve u naslovu: "Zamalo bruka!". U izvještaju stoji: "Protiv posljednje ekipe na tabeli, Sloga se zamalo nije obrukala. Igrala je 60 minuta loše, sa obje strane je bilo nedopustivo loše, da bi onda prvo gosti dali gol, koji je probudio uspavane Dobojlije, koji nisu pružili očekivanu igru. Pokazalo se da se i lošom igrom, pod uslovom da je protivnik još gori, može ostvariti pobjeda".

Nešto boljom igrom nego tokom jeseni, Sloga je malo popravila položaj na tabeli. Poslije 22. kola držala je 9. mjesto na tabeli.

9. Sloga	**22**	**7**	**7**	**8**	**26:21**	**21**

Ukupno gledajući, njen učinak je još uvek bio negativan: više je izgubila bodova nego što ih je osvojila. Tek u 23. kolu prešla je u "pozitivu", tada je ostvarila visoku pobjedu (4:0) protiv Krajišnika. Junak pobjede bio je Slobodan **Pranjić**, postigao je četiri gola – u 3, 48, 70. i 72. minutu. U novinama je zabilježeno da je sudija Borislav Vukal iz Konjica, tako loše sudio, da su ga gosti htjeli linčovati. Sloga je igrala u sastavu: **Omić, Šuvak, Salkić, J. Pranjić, Saračević, Hadžić, Hrnjić, Mujagić (Antić), Sl. Pranjić, Nikolić i Ključević**.

U daljem toku prvenstva Sloga je išla iz pobjede u poraz, a u međuvremenu bi ostvarila i poneki remi. Vrijedi istaći trijumf protiv Krajine, jednog od kandidata za prvaka. Derbi je proticao mirno, nije bilo ozbiljnih prilika ni golova, da bi onda u finišu poluvremena, za samo dva minuta Hrnjić i Ključević donijeli Dobojlijama prednost od 2:0. Odmah na početku nastavka igre, Hrnjić je (51) postigao još jedan pogodak i tako je pitanje pobjednika bilo riješeno. Poslije ovog trijumfa Sloga je sustizala neke ekipe, dok su vodeći odmicali. Jedinstvo je u tom trenutku bilo prvo sa 31 bodom.

Korak sa ekipama koje su se borile za visok plasman Sloga je izgubila u 26. i 27. kolu. Na dva gostovanja zaredom nije osvojila ni jedan bod. U Vitezu je nastupila desetkovana: bez Saračevića, Nikolića, Mujagića, Pinušića, Šuvaka, Halilovića i Šerifovića. Poslije ovog gostovanja izgubila je i poslednju nadu da će osvojiti 1. mjesto. Izvještači su javili da je viđeno sramno suđenje Karla Zupana iz Lukavca, koji gostima nije dao nikakve izglede na uspjeh. U tom trenutku Dobojlije su bile u zaostatku osam bodova za vodećim Rudarom.

1. Rudar	27	15	3	9	35:29	33
11. Sloga	**27**	**9**	**7**	**11**	**35:26**	**25**

Da su mogućnosti Dobojlija znatno veće od postignutih rezultata, pokazao je finiš prvenstva. Sloga je u dva velika derbija ostvarila dvije glatke pobjede. U 30. kolu je na Lukama savladala tim Jedinstva 2:0 i smanjila razliku na šest bodova. Derbi je pratio rekordan broj gledalaca u toj sezoni, više od 2.000 navijača "crvenih" pomagali su svojim ljubimcima da ostvare pobjedu. Prvo je Ključević u 16. minutu "otključao" goste, da bi Hrnjić u 42. povećao na 2:0. Viđena je nadahnuta igra "crvenih" i zaslužena pobjeda.

Da je Sloga u 31. kolu uspjela da osvoji bod u Bjeljini, imala bi više motiva i šansi da u finišu napravi prodor ka gornjem djelu tabele. Susret je odigran u srijedu 25. maja 1988. godine. Viđena je prava revija golova (4:3) a prema prikazanoj igri je zaslužila bod. Da Sloga ima talentovane igrače, koji kada su inspirisani mogu svakoga pobijediti, videlo se u derbiju sa Rudarom u 32. kolu. "Crveni" su igrali tako dobro, da su prosto rečeno deklarisali ekipu Rudara (3:0). Režiseri pobjede bili su Bećarević u 17, Slobodan Pranjić u 18. i Ključević u 73. minutu. Ovim porazom Rudar je izgubio titulu i plasman u Drugu ligu. Umjesto njega, prvo mjesto pripalo je Radniku iz Bjeljine. Inspirisani Sloginom igrom izvještači su njene igrače dizali u nebo. U "Oslobođenju" je izašao naslov: **Rapsodija "crvenih đavola"**. U izveštaju se kaže: " U razmaku od samo sedam dana Sloga je u tri derbija, u tri susreta sa ekipama koje se bore za prvo mjesto, pokazala da zaslužuje plasman u vrhu tabele.

U samom finišu prvenstva Sloga se, ipak, domogla plasmana koji vodi u Međurepubličku ligu, ali je ostvarila brojne rekorde koji su zabrinuli njene navijače: u 34 utakmice nastupala su 32 fudbalera, njeni igrači dobili su 67 žutih i 5 crvenih kartona, zbog čega su pauzirali na 37 utakmica, i to je, svakako, u mnogome uticalo na slabiji plasman od očekivanog. Najviše utakmica u prvenstvu, u timu Sloge, odigrao je Zlatko Ključević (32), slijede – Josip Pranjić i Hrnjić po 31, mladi Nikolić 28 ...

U sezoni 1987/88. u Republičkoj ligi Bosne i Hercegovine igrali su: **Sloga** (Doboj), **Jedinstvo** (Bihać), **Radnički** (Goražde), **Vitez** (Viteza), **Borac** (Čapljina), **Rudar** (Kakanj), **Budućnost** (Banovići), **Krajišnik** (Velika Kladuša), **Kozara** (Bosanska Gradiška), **Drina** (Zvornik), **Bosna** (Visoko), **Lokomotiva** (Brčko), **Bratstvo** (Bosanska Krupa), **Bratstvo** (Gračanica), **OFK Prijedor** (Prijedor), **Radnik** (Bijeljina), **Igman** (Konjic).

Rezultati Republičke lige BiH 1987/88.

Jesen 1987.

1. kolo: **Sloga** – Kozara 0:0
2. kolo: Igman – **Sloga** 1:0
3. kolo: **Sloga** – Lokomotiva 1:0 (Saračević za Slogu)
4. kolo: Bratstvo (BK) – **Sloga** 1:0
5. kolo: **Sloga** – Borac (Č) 2:0 (Mujagić, Hrnjić)
6. kolo: Krajišnik – **Sloga** 2:2 (Hrnjić 2)
7. kolo: **Sloga** – Budućnost 3:0 (Hrnjić, Šuvak, Ključević)
8. kolo: Krajina – **Sloga** 1:0
9. kolo: **Sloga** – Bosna 1:1 (Pranjić)
10. kolo: **Sloga** – Vitez 3:0 (Halilović, Hrnjić, Ključević)
11. kolo: Radnički – **Sloga** 1:1 (Pranjić)
12. kolo: **Sloga** – Bratstvo (G) 0:0
13. kolo: Jedinstvo – **Sloga** 2:0
14. kolo: **Sloga** – Radnik 5:2 (Pranjić 2, Nikolić, Hrnjić, Ključević)
15. kolo: Rudar – **Sloga** 2:1 (Halilović)
16. kolo: **Sloga** – Prijedor 1:1 (Halilović)
17. kolo: Drina – **Sloga** 1:0

Jesen:	**17**	**5**	**6**	**6**	**20:15**	**16**

Proljeće 1988.

18. kolo: Kozara – **Sloga** 1:1 (Delalić)
19. kolo: **Sloga** – Igman 3:1 (Mujagić, Hadžić, Ključević)
20. kolo: Lokomotiva – **Sloga** 2:0
21. kolo: **Sloga** – Bratstvo (BK) 2:1 (Sl. Pranjić, Aličić)

Bivši fudbaler Sloge Milanović i trener Spahić

22. kolo: Borac – **Sloga** 1:0
23. kolo: **Sloga** – Krajišnik 4:0 (Slobodan Pranjić 4 gola)
24. kolo: Budućnost – **Sloga** 1:0
25. kolo: **Sloga** – Krajišnik 3:0 (Hrnjić 2, Ključević 1)
26. kolo: Bosna – **Sloga** 3:1
27. kolo: Vitez – **Sloga** 2:1 (Aličić)
28. kolo: **Sloga** – Radnički 6:1
29. kolo: Bratstvo (G) – **Sloga** 1:1 (Bećarević)
30. kolo: **Sloga** – Jedinstvo 2:0 (Ključević, Hrnjić)
31. kolo: Radnik – **Sloga** 4:3
32. kolo: **Sloga** – Rudar 3:0 (Bećarević, Sl. Pranjić, Ključević)
33. kolo: Prijedor – **Sloga** 0:0
34. kolo: **Sloga** – Drina 0:0

REPUBLIČKA LIGA BiH 1987/88.

1.	Radnik	34	17	6	11	54:48	40
2.	Rudar	34	18	4	12	44:39	40
3.	Jedinstvo	34	17	5	12	57:40	39
4.	Drina	34	15	9	10	39:27	39
5.	Prijedor	34	15	7	12	40:33	37
6.	Kozara	34	13	9	12	40:27	35
7.	**Sloga**	**34**	**12**	**10**	**12**	**50:32**	**34**
8.	Krajina	34	14	5	15	46:44	33
9.	Vitez	34	16	1	17	44:43	33
10.	Bosna	34	14	5	15	35:54	33
11.	Borac	34	14	4	16	42:46	32
12.	Igman	34	14	4	16	38:50	32
13.	Bratstvo (G)	34	12	7	15	35:40	31
14.	Radnički	34	14	3	17	47:53	31
15.	Lokomotiva	34	12	7	15	36:43	31
16.	Krajišnik	34	11	9	14	38:46	31
17.	Bratstvo (BK)	34	13	5	16	48:58	31
18.	Budućnost	34	11	8	15	33:42	30

1988/89.

U MEĐUREPUBLIČKOJ LIGI

Sistem fudbalskih takmičenja u Jugoslaviji se često mijenjao, a posljednja velika promjena dogodila se 1988. godine. Dugo su se fudbalski radnici pripremali za tu promjenu. Poslije višegodišnjih analiza i rasprave koja je vođena u Fudbalskom savezu Jugoslavije, te Fudbalskim savezima republika i pokrajina, u ljeto 1987. donijeta je odluka o promjeni sistema takmičenja. **Po novoj "formuli" startovalo se od sezone 1988/89.** godine. Tada je napušten sistem drugoligaškog takmičenja u dvije grupe "Istok" i "Zapad" koje su imale po 18 klubova. Ukupno je druga liga brojala 36 klubova što se negativno odražavalo na kvalitet fudbala.

Osnovna ideja promjene sistema takmičenja bila je da se poboljša kvalitet i da troškovi odigravanja utakmica za klub na godišnjem nivou budu manji. Fudbalski čelnici su zaključili da **Prvu ligu** ne trba mijenjati pa je ona ostala kao i predhodnih godina sa 18 klubova. Formirana je i **Jedinstvena druga liga** koja je brojala 20 klubova, kao i **četiri međurepubličke lige: "Sjever", "Istok", "Jug" i "Zapad"**.

Sloga se takmičila u Međurepubličkoj ligi "Sjever" koju su sačinjavali: **Zemun** (Zemun), **Drina** (Zvornik), **AIK** (Bačka Topola), **Rudar** (Kostolac), **Radnik** (Bjeljina), **Kolubara** (Lazarevac), **Belišće** (Belišće), **Vrbas** (Vrbas), **Kabel** (Novi Sad), **Sloga** (Doboj), **Dinamo** (Pančevo), **Budućnost** (Valjevo), **Sloga** (Vukovar), **Novi Sad** (Novi Sad), **Bratstvo** (Gračanica), **BSK** (Slavonski Brod), **Šparta** (Beli Manastir) i **Obilić** (Beograd).

Fudbalere "crvenih" vodio je trener Sulejman Spahić, ambiciozan i radan, ali sa poteškoćama koje je morao rješavati u hodu, neke i nisu bile u domenu trenera već uprave kluba i grada Doboja koji nikada nije činio koliko bi trebalo da Sloga postane standardan član u saveznom rangu. Prije početka prvenstva Sloga je odigrala prijateljsku utakmicu sa višestrukim jugoslovenskim prvakom **Crvenom zvezdom**. Ovaj meč je pobudio veliko interesovanje u Doboju, na tribinama stadiona u Lukama okupilo se više od 6.000 gledalaca. Zvezda je imala jak tim koji je, tri godine kasnije, stigao do titule evropskog i svjetskog prvaka. Dobojlije su pružile veliki otpor šampionu koji je izborio visoku pobjedu (8:0). Centarfor **Bursać** je postigao tri gola, **Prosinečki**, **Šabanadžović**, **B. Đurovski** i **Stošić**

po jedan. Sloga se dobro držala čitavih 70 minuta, a onda je Crvena zvezda iskoristila svoju fizičku pripremljenost i postigla visoku pobjedu. Naravno, fudbaleri Sloge bili su čisti amateri, a igrači Zvezde superprofesionalci, koji su imali izvanredne uslove za rad.

Sloga: Mujkić, Pinušić (Salkić), Bešić (Bratić), J. Pranjić, Saračević, Šuvak, Aličić (Mujagić), Ključević, Sl. Pranjić (Hadžić), Nikolić i Hrnjić.

Crvena zvezda: Davidović (Stojanović), Jurić, Marović (Vasilijević), Najdoski, Radovanović, Šabanadžović (Komadina), Musemić (Stošić), Prosinečki, Bursać, B. Đurovski, Bešić (Ivanović).

U Doboju su se nadali da će u novoj konkurenciji, koja je bila izuzetno jaka, postići dobre rezultate . Ipak, u prvom dijelu prvenstva, od toga nije bilo ništa: Sloga je završila jesen na 16. mjestu sa samo četiri pobjede. Najvredniju je ostvarila u Doboju protiv Novog Sada 1:0. Hadžić je u 55. minutu riješio ovaj meč. Pobjeda je bila minimalna, ali je ostvarena protiv nekadašnjeg prvoligaša i vrlo uglednog drugoligaša. Fudbaleri Zemuna igrali su tokom jeseni odlično i nadmoćno su trijumfovali u prvom dijelu prvjenstva.

1.	**Zemun**	**17**	**11**	**4(3)**	**2**	**39:11**	**25**

Na začelju se stvorila velika gužva, a najugroženiji su bili – Sloga (Vukovar), Bratstvo (Gračanica) i Sloga (Doboj). Ovim ekipama predstojala je velika borba za opstanak.

16.	**Sloga (D)**	**17**	**4**	**4(1)**	**9**	**18:31**	**9**
17.	Bratstvo	17	4	2(0)	11	17:33	8
18.	Sloga (V)	17	3	2(0)	12	12:37	6

Poslije završetka jesenje sezone održana je Godišnja skupština kluba i zaključeno je da Sloga može izboriti opstanak u Međurepubličkoj ligi. Rade Blagojević, pretsjednik Konferencije kluba i trener Sulejman Spahić podnijeli su referate, odnosno izvještaje o radu u prethodnoj godini. Naglasili su da je tretman kluba u Gradu vrlo loš, daleko od ostalih sličnih klubova.

U nastavku prvenstva Sloga je igrala bez dvojice dugogodišnjih standardnih prvotimaca – Asima Saračevića i Josipa Pranjića koji su okončali igračku karijeru. Sloga je u drugom dijelu prvenstva igrala neuporedivo bolje, osvojila je čak 23 boda. Da je tako igrala i tokom jeseni bila bi drugoplasirana na tabeli, odmah iza Zemuna. Na kraju prvenstva Sloga je bila sedma sa 32 boda. Valja podsjetiti da se u ovom prvenstvu drugačije vršilo bodovanje. Ukinuti su neriješeni rezultati, pa ako bi se utakmica poslije 90 minuta igre završila bez odluke, pristupalo se izvođenju penala. Ekipa koja bude uspješnija u penalima, dobija već osvojeni bod, dok tim koji slabije šutira sa "bijele tačke" gubi bod koji je osvojio na zelenom terenu.

Fudbaleri sloge otvorili su proljećnu sezonu na svom terenu gdje su pobjedili Kabel (2:0). "Crveni" su obradovali svoje navijače, dobrom igrom i dobrim rezultatom. Međutim, prvi izlazak iz Doboja donio je Slogi poraz u Pančevu (0:1), ali to se nije odrazilo na igre "crvenih", koji će ostvariti seriju od pet pobjeda zaredom. Jednu od najboljih igara pružila je sloga u 24. kolu kada je na Lukama savladala BSK–a sa 4:0. Niko ne bi povjerovao da je to meč ekipe iz gornjeg dijela tabele (BSKA) i donjeg – Sloge. Sloga je održala lekciju iz modernog fudbala četvrtoplasiranim Brođanima. U seriji dobrih proljećnih igara i pobjeda, Sloga je na Lukama savladala i vodećeg Zemuna 3:1. Golove za Slogu postigli su – Ključević u 43, Šuvak u 57. i Mujagić u 84. minutu. Izvještači su javili da je Sloga u sjajnoj igri savladala lidera na tabeli. Taj trijumf ostvarili su:

Šerifović, Punišić, Mujagić, Salkić, Bešić, Šuvak, Hrnjić, Aćkar (Bećarević), Aličić, Nikolić i Ključević.

Na kraju prvenstva Dobojlije su ostvarile još dvije lijepe pobjede, protiv Radnika na Lukama (3:2) i tim trijumfom je obezbijedila opstanak, i u zadnjem kolu u Belišću 2:1. Oproštajne golove postigli su Hrnjić u 20. i Aličić u 35. minutu. Bio je to podvig za kraj koji su ostvarili – **Šerifović, Pinušić, Krajina, Mujagić, Bešić, Šuvak, Hrnjić, Ključević, Aličić, Aćkar, Nikolić (Pranjić).** Zemun je prvi stigao na cilj, sa osam bodova prednosti u odnosu na drugoplasiranog Rudara, Sloga je osvojila sedmo mjesto.

1. Zemun	34	22	8(5)	3	68:20	49
7. Sloga	**34**	**15**	**7(2)**	**12**	**48:41**	**32**

Interesantno je podsjetiti da je Sloga slabim izvođenjem penala, izgubila čak pet bodova koje je već bila osvojila na terenu. Na penale je osvojila samo dva boda, a sa onih 5 izgubljenih, bila bi ravna Vrbasu koji je imao 37 bodova i nalazio se na trećem mjestu. Iz Međurepubličke lige ispali su – Bratstvo, Sloga (V), Šparta, i Radnik. Zemun je bio u svemu najbolji: ostvario je najviše pobjeda (22), izgubio je najmanje utakmica (3), imao je najefikasniju navalu (68), najčvršću odbranu (20) i sakupio je najviše bodova (49). Sa tim bilansom, fudbaleri Zemuna su otišli u Jedinstvenu Drugu saveznu ligu.

Rezultati Međurepubličke lige – "Sjever" 1988/89.

Jesen 1988.

1. kolo: Kabel – **Sloga** 4:0
2. kolo: **Sloga** – Dinamo 5:4 (1:1, 0:0) (Hadžić u 59. za Slogu)
3. kolo: Sloga (V) – **Sloga** (D) 5:1 (Hadžić)
4. kolo: **Sloga** – Bratstvo (G) 3:0 (Aličić, Ključević, Sl. Pranjić)
5. kolo: Šparta – **Sloga** 0:0
6. kolo: **Sloga** – Obilić 2:1 (Ključević 2)
7. kolo: BSK – **Sloga** 3:2
8. kolo: **Sloga** – Novi Sad 1:0 (Hadžić)
9. kolo: Budućnost – **Sloga** 1:0
10. kolo: Drina – **Sloga** 4:0
11. kolo: **Sloga** – Vrbas 5:6 (3:3, 0:1) (Hadžić 2, Ključević)
12. kolo: Kolubara – **Sloga** 1:0
13. kolo: **Sloga** – Rudar 2:0 (Bešić, Hadžić)
14. kolo: Zemun – **Sloga** 3:1 (Hadžić)
15. kolo: **Sloga** – AIK 2:4 (Hadžić, Bešić)
16. kolo: Radnik – **Sloga** 1:0
17. kolo: **Sloga** – Belišće 3:4 (0:0, 0:0)

16. Sloga	**17**	**4**	**4(1)**	**9**	**18:31**	**9**

Proljeće 1989.

18. kolo: **Sloga** – Kabel 2:0 (Pinušić, Bešić)
19. kolo: Dinamo – **Sloga** 1:0
20. kolo: **Sloga** (D) – Sloga (V) 2:0 (Ključević, Pranjić)
21. kolo: Bratstvo (G) – **Sloga** 0:3
22. kolo: **Sloga** – Šparta 2:0 (Ključević, Hrnjić)
23. kolo: Obilić – **Sloga** 0:0 (5:6)
24. kolo: **Sloga** – BSK 4:0 (Mujagić, Aličić, Marić autogol, Ključević)
25. kolo: Novi Sad – **Sloga** 1:1
26. kolo: **Sloga** – Budućnost 1:0 (Bešić)
27. kolo: **Sloga** – Drina 1:0 (Bešić)
28. kolo: Vrbas – **Sloga** 1:0
29. kolo: **Sloga** – Kolubara 5:4 (0:0)
30. kolo: Rudar – **Sloga** 2:1 (Aličić)
31. kolo: **Sloga** – Zemun 3:1 (Ključević, Šuvak, Mujagić)
32. kolo: AIK – **Sloga** 6:5 (1:1)
33. kolo: **Sloga** – Radnik 3:2 (Hrnjić 2, Bešić)
34. kolo: Belišće – **Sloga** 1:2 (Hrnjić, Aličić)

MEĐUREPUBLIČKA LIGA – SJEVER 1988/89.

1.	Zemun	34	22	8(5)	4	68:29	49
2.	Rudar	34	19	3(3)	12	45:40	41
3.	Vrbas	34	17	5(3)	12	61:42	37
4.	AIK	34	13	11(8)	10	56:35	34
5.	Belišće	34	14	8(6)	12	57:51	34
6.	BSK	34	15	6(3)	13	41:44	33
7.	**Sloga (D)**	**34**	**15**	**7(2)**	**12**	**48:41**	**32**
8.	Drina	34	15	3(2)	16	45:48	32
9.	Novi Sad	34	14	8(3)	12	36:30	31
10.	Kolubara	34	14	8(3)	12	29:30	31
11.	Kabel	34	13	8(4)	13	53:44	30
12.	Dinamo	34	13	7(4)	14	51:44	30
13.	Obilić	34	14	8(2)	12	48:43	30
14.	Budućnost	34	13	6(3)	15	39:51	29
15.	Radnik	34	13	6(2)	15	41:47	28
16.	Sparta	34	10	8(3)	16	38:56	23
17.	Sloga (V)	34	6	6(2)	22	27:70	14
18.	Bratstvo	34	5	4(2)	25	27:86	12

1989/90.
TEŠKO BEZ PODRŠKE GRADA

Predvođeni trenerom Sulejmanom Spahićem, fudbaleri Sloge ambiciozno su se pripremali za prvenstvo 1989/90. godine. Pripreme su obavljene u Banji Koviljači, gdje su "crveni" odigrali četiri utakmice i ostvarili četiri pobjede. Igrači, stručni štab i rukovodstvo kluba na čelu sa istaknutim sportskim radnikom Milanom **Marićem**, imali su ambicije da se krene na vrh tabele, da sezona bude uspješnija od predhodne. I zaista, Sloga će u sezoni 1989/90. ostvariti bolje rezultate i bolji plasman, ali se neće umiješati u borbu za 1. mjesto, zato što je konkurencija bila isuviše jaka, Dobojlije nisu imale sve preduslove za ostvarenje tog cilja. U prvom redu tu se misli na materijalna sredstva, uslove rada i mogućnost obezbjeđenja značajnijih pojačanja.

Međurepublička liga Sjever je brojala 18 članova: iz Bosne i Hercegovine, Srbije i Hrvatske. Bili su to: **Radnički** (Beograd), **Bečej** (Bečej), **Jedinstvo** (Brčko), **Belišće** (Belišće), **Sloga** (Doboj), **Obilić** (Beograd), **Kolubara** (Lazarevac), **Drina** (Zvornik), **AIK** (Bačka Topola), **Vrbas** (Titov Vrbas), **Kabel** (Novi Sad), **Novi Sad** (Novi Sad), **BSK** (Slavonski Brod), **Rudar** (Kostolac), **Olimpija** (Osijek), **Dinamo** (Pančevo), **Budućnost** (Valjevo), **Bačka** (Bačka Palanka).

U jesenjoj premijeri na Lukama Sloga je igrala protiv beogradskog Radničkog, ekipe koja će u ovom prvenstvu stići na cilj i plasirati se u Jedinstvenu drugu saveznu ligu. Radnički je bio novajlija u Međurepubličkoj ligi i predstavljao je najljepše iznenađenje: ekspresno je prošao i ovaj rang i otišao dalje. Ali taj Radnički u Doboju nije nadigrao Slogu: utakmica je proticala u ravnopravnoj igri, "crveni" su povremeno stvarali lijepe prilike, ali je poslije 90 minuta ostalo 0:0. Zatim se pristupilo izvođenju penala. Pokazalo se da Dobojlije ne znaju da sa "bijele tačke" ovjere bod koji su već osvojili na terenu. Opet se ponovila stara priča: Sloga je izgubila bod sa penala, a zar tako nije bilo i u predhodnoj sezoni kada su "crveni" imali velike probleme u izvođenju jedanaesteraca. Jednostavno rečeno, Sloga nije imala dobre izvođače penala. U svakom slučaju, 13. avgust 1989. godine nije bio srećan za Dobojlije. Toga dana startovalo je prvenstvo; 1. kolo je donijelo Dobojlijama prvu "nulu".

Ništa bolje nije bilo ni u drugom susretu, odnosno prvom gostovanju u Kostolcu. Sloga je igrala sa Rudarom; iako oslabljena dobro se držala; pet minuta prije kraja imala je 0:0, a onda je Veličković pogodio mrežu gostiju i sve je bilo gotovo. Tek u trećem kolu Sloga će zabilježiti pobjedu: na Lukama je savladala Bačku 2:0; Aćkar i Ključević su postigli dva li-

jepa gola. Poslije ove utakmice "Crveni" su gostovali u Slavonskom Brodu i izgubili od BSK–a (0:2) i to je bio treći poraz u prva četiri kola.

I ovo prvenstvo će potvrditi da je domaći teren predstavljao veliku prednost za svaku ekipu. Slogu niko u Doboju nije nadigrao. U 5. kolu na Lukama je pobjeđen AIK; Ključević je bio raspoložen, postigao je dva gola, u 12. i 80. minutu. Ostvarena je lijepa pobjeda (2:0) a rezultat je mogao biti i ubedljiviji. Poslije ove utakmice "crveni" su na 10. mjestu.

10.	**Sloga**	**5**	**2**	**1(0)**	**2**	**4:3**	**4**

Sloga je u Bečeju pružila odličnu igru, na terenu je osvojila bod, ali ga je u seriji penala izgubila. Međutim, kada je u pitanju teren na Lukama, tu su Dobojlije, poslije utakmice sa Radničkim, išle sigurno: u 7. kolu su pobijedile goste iz Belišća (2:0), a strijelci efektnih pogodaka bili su Ključević u 38. i Baraković u 50. minutu. U ovom meču dogodio se jedan nesportski gest: mladi centarfor Ačkara je u 60. minutu skinuo dres i napustio igru. Tako je napravio veliki problem svojim drugovima i treneru Spahiću, koji nije mogao ni zamjenu izvršiti. Ali koga nema, bez njega se može: "crveni" su i bez Ačkara izdržali do kraja susreta i trijumfovali.

Lijepu pobjedu ostvarila je Sloga i u 9. kolu protiv Obilića – 2:0. Opet su Luke bile neosvojiva tvrđava. U ovoj utakmici Dobojlije su nastupile sa oslabljenim timom, ali su ostvarile značajan trijumf protiv kluba koji će kasnije postati zapažen prvoligaš SR Jugoslavije, čak će u jednoj sezoni biti i šampion te države. Najbolju igru u prvom dijelu prvenstva Sloga je pružila u 12. kolu protiv Budućnosti. Na Lukama su gosti deklarisani; viđeno je pet efektnih golova i još toliko šansi. Šuvak je u 8. minutu otvorio seriju, zatim je Husarkić (18) povećao na 2:0, a onda Ačkar sa dva pogotka donio Slogi prednost od 4:0. Tačku na "vatromet golova" stavio je Baraković u 71. minutu. (Sloga – Budućnost 5:0). Poslije ove pobjede dobojski "crveni" su šesti na tabeli.

6.	**Sloga**	**12**	**6**	**2(0)**	**4**	**15:5**	**12**

Od 11. do 15. kola, fudbaleri iz Doboja su ostvarili seriju od četiri pobjede zaredom. Poslije trijumfa nad Budućnosti, otišli su u Titov Vrbas i savladali ekipu Vrbasa 1:0. Bio je to prvi trijumf Sloge na jednom od jesenjih gostovanja. Tako je pravda konačno zadovoljena. Dobojlije su na svim gostovanjima igrale dobro, ali tek sada su ostvarile pun pogodak. Taj jedan, ali vrijedan gol, dao je Aličić u 65. minutu. Posljednju utakmicu pred svojom publikom odigrala je Sloga u 16. kolu protiv Drine i pobijedila 2:1. Ačkar je u 40. minutu donio radost Dobojlijama, ali je sve do 90. minuta bilo 1:1. Tek u posljednjim trenucima Ključević je efektnim pogotkom donio radost svojim navijačima. Drina je srušila rekord Slogine odbrane koja punih 500 minuta nije primila gol. Dugo će je pamtiti navijači "crvenih" kao vrlo neugodnog protivnika.

Na kraju prvog dijela prvenstva Sloga je gostovala u Brčkom, igrala je sa Jedinstvom i izgubila – 0:3. Brčaci su zasluženo pobjedili: Nedić (10), Pinušić (36) i Stević (48) postigli su tri lijepa gola za Jedinstvo. Tako su "crveni" u posljednjem jesenjem kolu doživjeli prvi visoki poraz. Na stadionu "7. aprila" viđeno je nadmetanje najbolje navale (Jedinstvo) i najbolje odbrane (Sloga). Posljednju utakmicu u prvom dijelu prvenstva Dobojlije su odigrale u sastavu: **Šerifović (Mujkić), Pinušić, Salkić, Šuvak, Bešić, Mujagić, Ključević, Ačkar, Aličić, Hadžić, Bećarević (Jevtić)**.

Tokom cele jeseni Radnički je stalno bio na čelu tabele, Sloga je prvi dio prvenstva završila na šestoj poziciji. Prvi dio šampionata završen je 26. novembra 1989. godine.

1.	Radnički	17	13	1(1)	3	35:17	27
6.	**Sloga**	**17**	**9**	**2(0)**	**6**	**19:10**	**18**

Na kraju prvog dijela prvenstva, trener Sulejman Spahić je izjavio da je njegova ekipa igrala dobro, da je osvojila šesto mjesto što se može smatrati uspjehom. Odbrana je bila najčvršća u Ligi, kod kuće je izgubljen samo jedan bod i primljen samo jedan gol. Napad je mogao više: na osam gostovanja postigao je samo jedan gol, kojim su osvojena oba boda. Pinušić i Bešić su rekorderi po broju odigranih utakmica, dok je Ključević bio najbolji strijelac, ekipa je sakupila 31 žuti karton. Spahić je naglasio da je godina bila vrlo naporna, da je tim za 12 mjeseci imao samo 20 dana pauze. Veteran Šerifović bio je odličan na golu, Ključević izvanredan graditelj igre, a Ačkar, Bešić i Pinušić sve sigurniji.

Poslije završetka prvog dijela prvenstva u Slogi su se dogodile turbulencije: na prozivci, na početku zimskih priprema, 14. januara nije se javilo pola standardnih fudbalera. Nije se pojavio ni trener Sulejman Spahić, koji je dobio godinu dana plaćenog odsustva. Kapiten i najbolji igrač Zlatko Ključević nalazio se u Švajcarskoj, najavio je odlazak, ali još nije zatražio sporazumni raskid ugovora. Azem Baraković je izrazio želju da se javi u matični klub TOSK, a na prozivci nisu bili ni Šerifović, Husarkić, Mujagić, Krajina.

Milan Marić, predsjednik kluba, je izjavio: "Sa trenerom Spahićem smo se oprostili na njegov zahtjev, angažovali smo Emira Mulalića koji je radio sa svim klubskim selekcijama. Smatramo da je to dobro rješenje i očekujemo da se na proljeće nastavi kontinuitet dobrih igara i rezultata. Što se Ključevića tiče, ako bude odlazio, želimo da to bude preko Kluba i na obostranu korist. Spremni smo da udovoljimo i želji Barakovića, mnogo očekujemo od oporavljenog Ratka Nikolića koji će ekipi značiti pojačanje za proljeće".

Drugi dio prvenstva počeo je 4. marta 1990. godine: Sloga je igrala u Beogradu protiv Radničkog, jesenjeg šampiona, i ostavila dobar utisak. U ovom susretu, šampiona je spasio poklonjeni penal, sa koga je Đolović u 60. minutu postigao taj jedan gol. Sloga je igrala u sastavu: **Šerifović, Pinušić, Krajina, Salkić, Bešić, Mujagić, Bećarević, Ačkar, Božičković (Nikolić), Ključević, Bajrić (Šuvak)**.

Proljećnu premijeru u Doboju Sloga je obilježila pobjedom (2:0) protiv rudara: Šuvak (56) i Ključević (68) su bili strijelci, a pobjeda je mogla biti i ubedljivija. Ekipa se dugo mučila, stvarala šanse, ali se opet ispriječio stari problem – neefikasnost. Pred ovaj susret zabilježen je jedan lijep gest navijača Draga Rističevića (autoelektričara) koji je klubu poklonio garnituru sportske opreme. Bio je to odraz ljubavi prema Slogi i podstrek klubu koga su tradicionalno mučili problemi vezani za besparicu. Popularni "struja" (Rističević) je ličnim primjerom pokazao kako se klubu može pomoći. Poslije 19. kola, Radnički je zadržao vođstvo na tabeli dok je Sloga bila peta.

5.	**Sloga**	**19**	**10**	**2(0)**	**7**	**21:11**	**20**

Tokom proljeća, kao i tokom jeseni, dobojski "crveni" su imali stalno probleme zbog povreda i žutih kartona i nikako nisu mogli da sastave najbolji tim. I pored toga uspijevali su da osvajaju bodove, pa su

Ljubitelji fudbala iz Doboja (trener Spahić stoji prvi s desna) pred polazak na Svjetsko prvenstvo u Italiju 1990. gdje su bodrili reprezentaciju Jugoslavije

se poslije 23. kola i trijumfa protiv Bečeja (2:1) popeli na 4. mjesto. Najveću pobjedu u nastavku Dobojlije su ostvarile u 25. kolu kad su na Lukama ispratili Olimpiju sa 4:0. Osječani su dobro prošli, mogli su primiti još toliko golova, naravno, da je napad domaćih bio efikasniji. S druge strane, odbrana "crvenih" je ponovo bila čvrsta kao bedem.

Pravi podvig ostvarila je Sloga u 28. kolu u Novom Sadu kada je pobijedila "kanarince" 1:0. Međutim, taj uspjeh je skupo platila zato što su se povrijedili Zlatko Ključević i Željko Ačkar. Oba su prije kraja napustili utakmicu, a Ključević je duže pauzirao. Odbrana Sloge je odlično igrala; junak pobjede bio je golman Mujkić, koji je odlično čuvao svoju mrežu. Još jednu sjajnu igru u Novom Sadu pružila je Sloga u 31. kolu protiv Kabela. Iako je nastupila bez pola standardnih prvotimaca, izgubila je minimalnim rezultatom (2:3) i aplauzom ispraćena sa terena. Sa malo više sportske sreće Dobojlije bi izborile povoljniji rezultat.

U finišu prvenstva, Sloga je pobijedila dva bivša drugoligaša: na Lukama je savladala pančevački Dinamo (2:0), a zatim brčansko Jedinstvo (5:3). Ovaj meč je u regularnom toku završen 0:0, ali su dobojski "crveni", na kraju trke, bili pouzdani sa "bijele tačke": iskoristili su svih pet penala. Na oproštaju od svojih navijača, Sloga je igrala u sastavu: **Šerifović, Pinušić, Krajina, Šuvak, Bešić, Mujagić, Hadžić (Hadžikadunić), Ačkar, Bećarević, Nikolić, Hadžić (Bajić).**

Samo u 1. i posljednjem kolu, Sloginí rivali su sačuvali svoju mrežu. Šampion, Radnički, je osvojio penal – bod u Doboju, ali je Sloga sada, u posljednjem kolu, razbila kompleks "crno – bijele" tačke, osvojila prvi penal – bod u ovom prvenstvu. Pobjedonosni gol postigao je golman Šerifović, koji je prethodno odbranio penal Zaimoviću.

Sticao se nedvosmislen zaključak, da je Sloga imala dobre igrače, dobre trenere, dobrog predsjednika kluba, ali da nije imala potrebnu, podršku Grada, da nije imala uslove za visoke domete o čemu su njeni treneri i predsjednici više puta govorili.

– Ostvareni plasman je iznad klupskih uslova – istakao je trener Mulalić i dodao – da su uslovi bolji, posebno finansijski, plasman bi bio još povoljniji. Ton igri i rezultatima davali su najiskusniji fudbaleri – Šerifović, Pinušić, Bešić, Salkić, Mujagić i Ključević, ali su punu afirmaciju stekli Aćkar i Krajina. Po disciplini i ferpleju (u ovom prvenstvu) Sloga spada u vrh lige. Imali smo probleme zbog povreda: ni jednom nismo mogli, dva puta zaredom, sastaviti najbolji tim.

Sloga je u ovom prvenstvu postigla bolji plasman nego u predhodnom: osvojila je 5. mjesto u jakoj konkurenciji. Novajlija u Ligi, beogradski Radnički, je bio prvak i otišao u Drugu saveznu ligu.

Rezultati Međurepubličke lige – Sjever 1989/90.

Jesen 1989.

1. kolo: **Sloga** – Radnički 5:6 (0:0, 0:0)
2. kolo: Rudar – **Sloga** 1:0
3. kolo: **Sloga** – Bačka 2:0 (Aćkar i Ključević)
4. kolo: BSK – **Sloga** 2:0
5. kolo: **Sloga** – AIK 2:0
6. kolo: Bečej – **Sloga** 0:0
7. kolo: **Sloga** – Belišće 2:0 (Ključević, Baraković)
8. kolo: Olimpija – **Sloga** 1:0
9. kolo: **Sloga** – Obilić 2:0
10. kolo: Kolubara – **Sloga** 1:0
11. kolo: **Sloga** – Novi Sad 2:0 (Aćkar, Husarkić)
12. kolo: **Sloga** – Budućnost 5:0 (Šuvak, Husarkić, Aćkar 2, Baraković)
13. kolo: Vrbas – **Sloga** 0:1 (Aličić)
14. kolo: **Sloga** – Kabel 1:0 (Aćkar)
15. kolo: Dinamo – **Sloga** 1:0
16. kolo: **Sloga** – Drina 2:1 (Aćkar, Ključević)
17. kolo: Jedinstvo – **Sloga** 3:0

6. Sloga 17 9 2(0) 6 19:10 18

Proljeće 1990.

18. kolo: Radnički – **Sloga** 1:0
19. kolo: **Sloga** – Rudar 2:0 (Suvak, Ključević)
20. kolo: Bačka – **Sloga** 2:0
21. kolo: **Sloga** – BSK 3:1 (Hadžić, Aćkar)
22. kolo: AIK – **Sloga** 1:0
23. kolo: **Sloga** – Bečej 2:1 (Aćkar, Hadžić)
24. kolo: Belišće – **Sloga** 3:0
25. kolo: **Sloga** – Olimpija 4:0 (Bajrić, Nikšić autogol, Bećarević, Šuvak)
26. kolo: Obilić – **Sloga** 2:0
27. kolo: **Sloga** – Kolubara 1:0
28. kolo: Novi Sad – **Sloga** 0:1 (Aćkar)
29. kolo: Budućnost – **Sloga** 2:0
30. kolo: **Sloga** – Vrbas 1:0 (Šuvak)
31. kolo: Kabel – **Sloga** 3:2 (Nikolić, Šuvak)
32. kolo: **Sloga** – Dinamo 2:0 (Šuvak, Nikolić)
33. kolo: Drina – **Sloga** 1:1 (Aćkar)
34. kolo: **Sloga** – Jedinstvo 5:3 (0:0, 0:0)

MEĐUREPUBLIČKA LIGA - SJEVER 1989/90

1.	Radnički	34	22	5(1)	7	58:33	45
2.	Bečej	34	19	10(6)	5	71:35	44
3.	Jedinstvo (Br)	34	20	6(3)	8	70:41	43
4.	Belišće	34	17	3(3)	14	70:50	37
5.	**Sloga (D)**	**34**	**17**	**4(1)**	**13**	**38:27**	**35**
6.	Obilić	34	16	3(2)	15	40:52	34
7.	Kolubara	34	13	7(4)	14	39:40	30
8.	Drina	34	12	9(6)	13	46:49	30
9.	AIK	34	14	2(2)	18	47:57	30
10.	Vrbas	34	12	10(5)	12	60:59	29
11.	Kabel	34	14	6(1)	14	43:44	29
12.	Novi Sad	34	12	8(5)	14	43:45	29
13.	BSK	34	13	7(2)	14	35:40	28
14.	Rudar	34	12	6(4)	16	40:53	28
15.	Olimpija	34	12	6(3)	16	48:57	27
16.	Dinamo	34	12	2(0)	20	41:47	24
17.	Budućnost	34	8	7(4)	19	31:59	20
18.	Bačka	34	8	4(3)	22	42:72	19

1990/91.
KOLIKO PARA - TOLIKO MUZIKE

Društvena previranja u Jugoslaviji krajem osamdesetih i početkom devedesetih godina prošlog vijeka, snažno su se odrazila i na sportska zbivanja, naročito fudbalska. Prva liga, Druga liga i međurepubličke lige, u svom jedinstvenom obliku, "otplesale" su svoj posljednji "ples" u sezoni 1990/91. kada su klubovi sa prostora jugoslovenskih republika – Hrvatske i Slovenije – istupili iz ovih rangova takmičenja i počeli da igraju u ligama svojih otcijepljenih teritorija koje će 1992. postati i samostalne države. Te 1992. će se raspasti SFR Jugoslavija i od onog lijepog, uspješnog, popularnog i masovnog fudbala neće biti ništa. Svako će krenuti svojim putem, na usitnjenom prostoru više neće biti kvalitetnog fudbala koji je, kroz klupska takmičenja, stalno bio u evropskoj konkurenciji.

Ali vratimo se Slogi i sezoni **1990/91.** godine koja se takmičila u Međurepubličkoj ligi – Sjever. U stvari postojale su četiri međurepubličke lige – **"Istok"**, **"Zapad"**, **"Sjever" i "Jug"**. Bile su to, zvanično, grupe takozvane Treće lige koja se u svom izvornom obliku raspala poslije završetka sezone 1990/91. U Trećoj ligi, grupa "sjever", u sezoni 1990/91. igrali su: **Bečaj** (Bečej), **Vrbas** (Titov Vrbas), **Hajduk** (Kula), **Drina** (Zvornik), **AIK** (Bačka Topola), **Metalac** (Osijek), **Novi Sad** (Novi Sad), **Obilić** (Beograd), **Jedinstvo** (Brčko), **Olimpija** (Osijek), **Kabel** (Novi Sad), **Sloga** (Doboj), **Rudar** (Kostolac), **Belišće** (Belišće), **BSK** (Batajnica), **Radnički** (Lukavac), **Kolubara** (Lazarevac), **BSK** (Slavonski Brod). Ovim redom su na kraju prvenstva pomenute ekipe bile plasirane.

Uspon Sloge bio je završen u prošloj sezoni (1989/90), kad je ekipa sa malo više sreće i malo više podrške grada Doboja, mogla da se bori za prvo mjesto. Ali bez sredstava nema velikih dometa, odnosno što bi narod rekao: **"koliko para, toliko muzike"**. Ova narodna, mogla se lijepo primijeniti i na Slogu koja je u leto 1990. imala praznu kasu i ostala bez izgleda da zadrži neke ključne fudbalere. Mladi golgeter Ačkar je bio nada Sloge, ali je po završetku prvenstva otišao, otišli su i Mujagić, Bešić i Nikolić, dok su veterani najavili prestanak igranja. Po običaju, i pred ovo prvenstvo, Zlatko Ključević se odmarao u Švajcarskoj i po onoj "hoćuneću" držao svoje drugove u neizvjesnosti, što se negativno odražavalo na atmosferu u klubu. On bi obično kao lokalna zvijezda, stizao na pola priprema ili na početak prvenstva i upadao u ekipu. Bila je to loša praksa koju klub nije smio tolerisati. Sloga je obavila pripreme u Banji Koviljači; vidjelo se da to nije ona prošlogodišnja

ekipa i da će u novoj sezoni biti dosta muke da se sačuva status trećeligaša.

Prvi dio prvenstva počeo je 11. avgusta i trajao do 24. novembra 1990. godine. Sloga je gostovala u Kuli, igrala sa Hajdukom, jednim od kandidata za prvaka. (Hajduk je bio novajlija u ovoj ligi, ali je imao odličnu ekipu). Domaćin je iskoristio svoje prilike i ostvario visoku pobjedu (3:0). Sloga je uspjela da stvori nekoliko izglednih šansi, ali nije imao ko da ih iskoristi. U ekipi je nedostajao naročito mladi golgeter Aćkar. Sloga je na startu izvela sledeći tim: **Mujkić, Pinušić, Krajina, Bajić, Husarkić, Šašivarević, Hadžikadunić (Bećarević), Jovanović, Aličić, Ključević i Hozić**.

Koliko je ekipa bila oslabljena pokazaće i premijera u Doboju: Sloga je ponovo poražena, sada od Belišća (0:1). Bez Šerifovića, Bešića, Šuvaka, Aćkara, Mujagića i Nikolića, više nije bila ni sjena ekipe iz prošlog prvenstva. Vidjelo se da joj predstoji teška borba za opstanak. Ona je poslednja na tabeli, a u trećem kolu gubi i u Bačkoj Topoli, od Aika (0:3). Dakle, tri utakmice – tri poraza! I da sve bude gore: Sloga nije postigla ni jedan gol, a primila je 7 pogodaka! Tek u 4. kolu, na Lukama, Dobojlije su ostvarile prvu pobjedu protiv Metalca 2:1. Ključević je u 12. minutu doveo Dobojlije u vođstvo 1:0, izjednačio je Adžić u 58. i taj rezultat bio je aktuelan do samog kraja, kada je Ključević ponovo (sa penala) bio strijelac i tako donio dva boda svojoj ekipi. Poslije ovog trijumfa "crveni" su pobjegli sa posljednjeg mjesta na tabeli.

Tužna je bila Slogina jesen 1990. godine: nareďala je 10 poraza u igri; od tri remija na terenu, osvojila je samo jedan penal–bod, četiri utakmice je dobila. i u ovom prvenstvu, kao i u predhodnom, stručni štab je bio na mukama, tek u 13. kolu je imao na raspolaganju sve kandidate za prvi tim i to se odmah osjetilo i na igri, i na rezultatu. Tada je Sloga na Lukama pobjedila Obilića 1:0. Aličić je postigao gol u 34. minutu.

U prvom dijelu prvenstva malo se šta vrijedno može spomenuti. Od poraza, najveći je doživjela protiv Olimpije u Osijeku – 0:5! Olimpija je bila prosječna ekipa, borila se za opstanak, ali ni protiv takvog protivnika "crveni" nisu imali nikakvo riješenje. Izvještači su javili da je poraz Sloge mogao biti dvostruko veći. I poslije ovoga meča, Dobojlije su bile na poslednjem mjestu na tabeli.

Tokom cijele jeseni Bečej je bio u vođstvu. Na kraju polusezone je imao poveliku prednost u odnosu na svoje pratioce. Sloga je završila prvi dio prvenstva na 16. poziciji na tabeli.

1. Bečej	17	16	1(1)	0	44:5	33
16. Sloga	**17**	**4**	**3(1)**	**10**	**11:31**	**9**

Poslije završetka prvog dijela prvenstva u klubu je upaljeno "crveno svjetlo": promjenjeni su uprava i stručni štab. Na čelu novog rukovodstva bio je Tadija **Matić.** Kormilo prvog tima napustio je tandem Mulalić – Mujkanović. Na njihovo mjesto došao je novi tandem mladih trenera, bivših asova Sloge: Josip **Pranjić** – Asim **Saračević**. Klub se nije na tome zaustavio, shvatajući da je situacija jako teška, potražio je i igračka pojačanja: angažovani su Sulejman **Halilović**, Miodrag **Mandić**, Vahid **Mujagić**, Hasan **Gušić**, a najavljen je i Boris **Njegomir** iz Sarajevskog Željezničara. Sulejman Halilović je ponikao u Jedinstvu iz Odžaka gdje se i afirmisao, zatim je 7 godina igrao u **Dinamu** iz Vinkovaca, bio najbolji drugoligaški strijelac, potom je jednu sezonu 1982/83. igrao za **Crvenu zvezdu** i bio najbolji jugoslovenski golgeter, pa je zatim otišao u **Rapid** iz Beča. Sa velike fudbalske scene odlazi u 34. godini, zatim

po malo igra rekreativno. Ali sada u zimu 1991. godine evo tridesetšestogodišnjeg Halilovića u Doboju. Hoće da pomogne Slogi da ostane u Trećoj ligi. To je jedini motiv njegovog dolaska.

Da je u Slogu došao 10 godina ranije, bila bi to senzacija nad senzacijama, ali vrijeme čini svoje. Nekad je Halilović u Odžaku igrao protiv Sloge i to su bili njegovi prvi, lijepi, fudbalski koraci. Od tad je prošlo čitavih 15 godina. Dolazak ovog asa u Doboj pobudio je veliko interesovanje kod ljubitelja fudbala, naročito kod navijača Sloge. Pokazaće se da je to bio dobar potez: Halilović je pomogao Slogi da ostvari (ne)moguće, da ostane u Trećoj ligi, grupa "Sjever". Pred nastavak prvenstva, početkom marta 1991. u novinama je osvanuo naslov "Počinje maraton spasa"!

I zaista, Sloga je krenula, u 18. kolu dočekala je Hajduka na Lukama. Gosti su igrali kao da im je u pitanju "Dan D", a Dobojlije zbog prevelike važnosti meča nisu mogle da pokažu koliko mogu. I stručni štab je bio jako opterećen imperativom pobjede. Bio je to debi za dvojicu mladih trenera; utakmica je u regularnom toku završila 1:1, a "crveni" su uspjeli da sa penala osvoje bod. Sloga je igrala u sastavu: Mujkić, Bajrić, Krajina, Husarkić, Mujagić, Aličić, Mandić, Bećarević (Šašivarević), Pranjić, Hozić, Ključević.

Halilović se povrijedio na pripremama i nije igrao na prve dvije utakmice.

Prve proljećne bodove Sloga je osvojila zahvaljujući pojačanjima Haliloviću i Mandiću. Dogodilo se to u trećem proljećnom kolu: Halilović je postigao prvi gol u 68, a Mandić drugi u 80. minutu. Sloga je pobjedila Aika 2:0. Izvještači su javili da je Halilović davao majstorske lopte, da je organizovao akcije, a da je Mandić mnogo trčao i davao tempo igri. Postigli su vrlo lijepe golove. Zatim je Sloga u susretu sa Metalcem u Osijeku osvojila penal-bod. U regularnom toku bilo je 0:0, a na penale 4:3 za Dobojlije. U intervalu dobrih igara došao je i susret sa Kolubarom u Doboju. Halilović je odlučio meč, postigao je oba gola, u 47. i 82. minutu. Bio je to derbi začelja u kome je Sloga pokazala da ima bolji tim i iskusnog golgetera Sulejmana Halilovića.

Težak je i neizvjestan bio put do luke spasa: u 23. kolu Sloga na svom terenu osvaja bod protiv Jedinstva, a zatim ga u penal-seriji gubi (2:4). Onda je došao i poraz u Vrbasu, pa lijepa serija od tri pobjede zaredom: u 25. kolu protiv Kabela 5:4. Bio je to meč za infarkt, Sloga je vodila 5:0 (Mandić u 25, Ključević u 29. i 30, Aličić u 40. i Pranjić u 46), da bi zatim gosti smanjili na 5:4. (Halilović zbog povrede nije igrao).

Jednu od ključnih pobjeda na putu spasa Dobojlije su ostvarile u 26. kolu protiv Drine u Zvorniku (1:0). Utakmica je odigrana 29. aprila 1991. godine. Strijelac tog značajnog gola bio je Aličić u 85. minutu. Poslije ove pobjede Dobojlije su na 14. mjestu.

14.	**Sloga**	**26**	**8**	**6(3)**	**12**	**24:39**	**19**

Bečej je bio prvi, u tom trenutku imao je čak 12 bodova više od drugoplasiranog Vrbasa. Tako je već odavno bila riješena trka za prvaka, a mnogo interesantnija je bila borba za opstanak u kojoj je pola lige bilo ugroženo. Tešku utakmicu Dobojlije su odigrale na Lukama protiv Radničkog i pobijedile 2:0. Do tog trijumfa došli su teškom mukom, tek u finišu utakmice. Imperativ pobjede ponovo je "odsjekao" noge igračima Sloge pa se zamalo nije dogodilo da izgube bod, ili možda oba. Halilović je igrao jedno poluvrijeme i pomogao da se ostvari pobjeda.

U finišu prvenstva "crveni" igraju sa promenljivom srećom – gube i dobijaju.

po malo igra rekreativno. Ali sada u zimu 1991. godine evo tridesetšestogodišnjeg Halilovića u Doboju. Hoće da pomogne Slogi da ostane u Trećoj ligi. To je jedini motiv njegovog dolaska.

Da je u Slogu došao 10 godina ranije, bila bi to senzacija nad senzacijama, ali vrijeme čini svoje. Nekad je Halilović u Odžaku igrao protiv Sloge i to su bili njegovi prvi, lijepi, fudbalski koraci. Od tad je prošlo čitavih 15 godina. Dolazak ovog asa u Doboj pobudio je veliko interesovanje kod ljubitelja fudbala, naročito kod navijača Sloge. Pokazaće se da je to bio dobar potez: Halilović je pomogao Slogi da ostvari (ne)moguće, da ostane u Trećoj ligi, grupa "Sjever". Pred nastavak prvenstva, početkom marta 1991. u novinama je osvanuo naslov "Počinje maraton spasa"!

I zaista, Sloga je krenula, u 18. kolu dočekala je Hajduka na Lukama. Gosti su igrali kao da im je u pitanju "Dan D", a Dobojlije zbog prevelike važnosti meča nisu mogle da pokažu koliko mogu. I stručni štab je bio jako opterećen imperativom pobjede. Bio je to debi za dvojicu mladih trenera; utakmica je u regularnom toku završila 1:1, a "crveni" su uspjeli da sa penala osvoje bod. Sloga je igrala u sastavu: Mujkić, Bajrić, Krajina, Husarkić, Mujagić, Aličić, Mandić, Bećarević (Šašivarević), Pranjić, Hozić, Ključević.

Halilović se povrijedio na pripremama i nije igrao na prve dvije utakmice.

Prve proljećne bodove Sloga je osvojila zahvaljujući pojačanjima Haliloviću i Mandiću. Dogodilo se to u trećem proljećnom kolu: Halilović je postigao prvi gol u 68, a Mandić drugi u 80. minutu. Sloga je pobjedila Aika 2:0. Izvještači su javili da je Halilović davao majstorske lopte, da je organizovao akcije, a da je Mandić mnogo trčao i davao tempo igri. Postigli su vrlo lijepe golove. Zatim je Sloga u susretu sa Metalcem u Osijeku osvojila penal-bod. U regularnom toku bilo je 0:0, a na penale 4:3 za Dobojlije. U intervalu dobrih igara došao je i susret sa Kolubarom u Doboju. Halilović je odlučio meč, postigao je oba gola, u 47. i 82. minutu. Bio je to derbi začelja u kome je Sloga pokazala da ima bolji tim i iskusnog golgetera Sulejmana Halilovića.

Težak je i neizvjestan bio put do luke spasa: u 23. kolu Sloga na svom terenu osvaja bod protiv Jedinstva, a zatim ga u penal-seriji gubi (2:4). Onda je došao i poraz u Vrbasu, pa lijepa serija od tri pobjede zaredom: u 25. kolu protiv Kabela 5:4. Bio je to meč za infarkt, Sloga je vodila 5:0 (Mandić u 25, Ključević u 29. i 30, Aličić u 40. i Pranjić u 46), da bi zatim gosti smanjili na 5:4. (Halilović zbog povrede nije igrao).

Jednu od ključnih pobjeda na putu spasa Dobojlije su ostvarile u 26. kolu protiv Drine u Zvorniku (1:0). Utakmica je odigrana 29. aprila 1991. godine. Strijelac tog značajnog gola bio je Aličić u 85. minutu. Poslije ove pobjede Dobojlije su na 14. mjestu.

14. Sloga	**26**	**8**	**6(3)**	**12**	**24:39**	**19**

Bečej je bio prvi, u tom trenutku imao je čak 12 bodova više od drugoplasiranog Vrbasa. Tako je već odavno bila riješena trka za prvaka, a mnogo interesantnija je bila borba za opstanak u kojoj je pola lige bilo ugroženo. Tešku utakmicu Dobojlije su odigrale na Lukama protiv Radničkog i pobijedile 2:0. Do tog trijumfa došli su teškom mukom, tek u finišu utakmice. Imperativ pobjede ponovo je "odsjekao" noge igračima Sloge pa se zamalo nije dogodilo da izgube bod, ili možda oba. Halilović je igrao jedno poluvrijeme i pomogao da se ostvari pobjeda.

U finišu prvenstva "crveni" igraju sa promenljivom srećom – gube i dobijaju.

Dramatičan derbi začelja odigran je 28. kolu u Batajnici, sastali su se BSK i Sloga. Halilović je doveo Dobojlije u vođstvo u 20. minutu, Obradović je izjednačio u 76, a Dragišić (82) donio pobjedu domaćinu. Sloga se morala vaditi u sledećoj utakmici, sa Olimpijom, na Lukama. Nije uspjela da se revanšira za jesenjašnjih (0:5), ali je uspjela da pobjedi (2:0), golovima Mandića u 18. i Halilovića u 68. minutu. Jedini pogodak za goste dao je Kovačević u 11. minutu.

Dalji tok događaja bio je ovakav: Sloga je izgubila u Beogradu od Obilića (0:1). Domaći su na poklon dobili penal u 57. minutu iz koga je Gaborov postigao gol, vrijedan dva boda. U 31. kolu Sloga je igrala na Lukama sa novim drugoligašem – Bečejom i pokazala da joj je mjesto u Trećoj ligi. Halilović je postigao dva "zlatna" gola, u 19. i 70. minutu, a strijelac za goste bio je Kasaš (78) i to je bilo sve što se pogodaka tiče. Međutim, uzbuđenja je bilo mnogo više: Sloga je pružila maksimum borbenosti i znanja u utakmici "biti-ili ne biti". U vanrednom 32. kolu, Dobojlije su poražene (0:1) u Kostolcu. Strijelac je bio Dakić u 50. minutu. Meč je odigran 4. juna 1991. godine. Poslije ove utakmice Dobojlije su šesnaeste na tabeli.

16. Sloga 32 11 7(3) 14 31:45 25

I na kraju, ostala su dva susreta u kojima je ekipa iz Doboja rješavala svoju sudbinu. Prvi na Lukama u 33. kolu protiv Novog Sada. Opet je Halilović bio onaj stari, postigao je dva gola – u 58. i 76. minutu. Na oproštaju od svojih navijača, Sloga je igrala angažovano i ostvarila svoj cilj, nadajući se da će učiniti i taj poslednji korak ka luci spasa. Tako je i bilo. U Slavonskom Brodu su "crveni" napravili podvig, pobjedili su Bska 2:0, Ključević je dao prvi gol u 61, a Aličić drugi u 69. minutu. Sloga je uhvatila posljednji voz u grčevitoj proljećnoj borbi za opstanak. Dobojlije su jesen završile na dnu tabele sa svega 9 bodova, na kraju su bile 12. sa 29 bodova. Dakle, tokom proljeća je sakupila 20 bodova. Vidjelo se da je angažovanje Halilovića bio pun pogodak. I Mandić je bio dobro rješenje i pomogao je ostvarenju postavljenog cilja. Sloga je izborila opstanak, ali su problemi ostali, što će potvrditi i u narednom prvenstvu koje zbog ratnih dešavanja neće biti završeno. U proljećnoj sezoni Dobojlije su ostvarile 9 pobjeda, a da su tokom cijelog prvjenstva igrali tako dobro imali bi 40 bodova i zauzeli bi drugu poziciju na tabeli.

Bečej je tokom cijelog prvenstva bio neprikosnoven, na kraju trke imao je 15 bodova više od drugoplasiranog Vrbasa. U stvari, prave borbe za 1. mjesto i nije bilo. U trci za drugu poziciju, vođena je izjednačena borba između Vrbasa i Hajduka. Na kraju je Hajduk bio bolji za jedan bod. Sljedeću grupu ekipa činili su kandidati za sredinu tabele i na kraju – posljednja grupa se borila za opstanak, a u njoj je bila i Sloga.

Rezultati Treće lige – Sjever 1990/91.

Jesen 1990.

1. kolo: Hajduk – **Sloga** 3:0
2. kolo: **Sloga** – Belišće 0:1
3. kolo: AIK – **Sloga** 3:0
4. kolo: **Sloga** – Metalac 2:1 (Ključević 2)
5. kolo: Kolubara – **Sloga** 3:1 (0:0, 0:0)
6. kolo: Jedinstvo (Br) – **Sloga** 1:0
7. kolo: **Sloga** – Vrbas 0:3
8. kolo: Kabel – **Sloga** 4:2
9. kolo: **Sloga** – Drina 1:1 (Šuvak)
10. kolo: Radnički – **Sloga** 2:1 (Šuvak)
11. kolo: **Sloga** – BSK 1:0 (Aličić)

12. kolo: Olimpija – **Sloga** 5:0
13. kolo: **Sloga** – Obilić 1:0 (Aličić)
14. kolo: Bečej – **Sloga** 3:0
15. kolo: **Sloga** – Rudar 2:0 (Aličić, Hozić)
16. kolo: Novi Sad – **Sloga** 3:0
17. kolo: **Sloga** – BSK (SB) 6:7 (1:1)

16. Sloga	**17**	**4**	**3(1)**	**10**	**11:31**	**9**

Proljeće 1991.

18. kolo: **Sloga** – Hajduk 4:3 (1:1, 0:0)
19. kolo: Belišće – **Sloga** 7:6 (0:0)
20. kolo: **Sloga** – AIK 2:0 (Halilović, Mandić)
21. kolo: Metalac – **Sloga** 3:4 (0:0)
22. kolo: **Sloga** – Kolubara 2:0 (Halilović 2)
23. kolo: **Sloga** – Jedinstvo 2:4 (1:1, 0:1) (Mandić)
24. kolo: Vrbas – **Sloga** 2:1 (Halilović)
25. kolo: **Sloga** – Kabel 5:4 (Ključević 2, Mandić, Aličić, Pranjić)
26. kolo: Drina – **Sloga** 0:1 (Aličić)
27. kolo: **Sloga** – Radnički 2:0 (Pinušić, Halilović)
28. kolo: BSK (B) – **Sloga** 2:1 (Halilović)
29. kolo: **Sloga** – Olimpija 2:1 (Halilović, Kovačević)
30. kolo: Obilić – **Sloga** 1:0
31. kolo: **Sloga** – Bečej 2:1 (Halilović 2)
32. kolo: Rudar – **Sloga** 1:0
33. kolo: **Sloga** – Novi Sad 2:0 (Halilović 2)
34. kolo: BSK (SB) – **Sloga** 0:2 (Ključević, Aličić)

TREĆA LIGA – SJEVER 1990/91.

1.	Bečej	34	26	4(2)	4	83:22	54
2.	Vrbas	34	16	9(7)	9	60:36	39
3.	Hajduk	34	16	10(6)	8	39:29	38
4.	Drina	34	16	7(1)	11	40:26	33
5.	AIK	34	14	10(4)	10	42:30	32
6.	Metalac	34	15	7(2)	12	49:42	32
7.	Novi Sad	34	13	6(6)	15	48:44	32
8.	Obilić	34	13	7(6)	14	44:50	32
9.	Jedinstvo	34	14	7(3)	13	37:41	31
10.	Olimpija	34	14	5(2)	15	43:39	30
11.	Kabel	34	13	7(3)	14	52:60	29
12.	**Sloga**	**34**	**13**	**7(3)**	**14**	**36:45**	**29**
13.	Rudar	34	13	5(3)	16	47:59	29
14.	Belišće	34	13	7(2)	14	55:52	28
15.	BSK (B)	34	13	4(2)	17	48:51	28
16.	Radnički	34	12	6(4)	16	32:47	28
17.	Kolubara	34	7	3(1)	24	25:65	15
18.	BSK (SB)	34	6	7(2)	21	25:64	14

1991/92.
NEZAVRŠENO PRVENSTVO

Raspad Jugoslavije započeo je 1991. godine. Tada se raspao i jugoslovenski fudbal: otišli su klubovi iz Slovenije i Hrvatske i to je uslovilo reorganizaciju sistema takmičenja. Treća liga je pretrpjela značajne promjene: umjesto četiri grupe formirane su dvije – "Istok" i "Zapad". **Sloga se u sezoni 1991/92. takmičila u Trećoj ligi – Zapad.** Prvenstvo nije završeno, prekinuto je u aprilu 1992. godine. Već početkom aprila 1992. na prostoru BiH vodile su se žestoke borbe i to je učinilo kraj fudbalskih takmičenja na području ove republike.

U sezoni 1991/92. godine Treća liga – Zapad imala je 18 klubova. Bili su to: **Travnik** (Travnik), **Vitez** (Vitez), **Krajina** (Cazin), **Radnički** (Goražde), **Lokomoti-**

va (Mostar), **Jedinstvo** (Brčko), **Krivaja** (Zavidovići), **Drina** (Zvornik), **Radnički** (Lukavac), **Rudar** (Kakanj), **OFK Prijedor** (Prijedor), **Sloga** (Doboj), **Famos** (Hrasnica), **Jedinstvo** (Bihać), **Bosna** (Visoko), **Radnik** (Bijeljina), **Kozara** (Bosanska Gradiška), **Bortac** (Čapljina).

Prvenstvo je počelo 24. avgusta 1991. godine. U 1. kolu Sloga je gostovala u Goraždu, igrala sa Radničkim i izgubila 0:1. Izvještači sa ove utakmice javili su svojim redakcijama da je Sloga igrala dobro, a trener Asim **Saračević** kaže da je šteta što tu igru nisu krunisali uspjehom. Sulejman **Halilović** se ponovo pojavio u timu Sloge. U prvenstvo koje nikada neće biti završeno Sloga je krenula sa ovim timom: **Mujkić, Jovanović, M. Krajina, Nalić, Petrović, Hozić (Aličić), Mujagić, Buljić, Gopo, Šašivarević, Halilović**.

Start Sloge bio je veoma loš: u prvih pet utakmica doživjela je pet poraza. Očekivalo se da će u drugom kolu savladati ekipu Travnika. Susret je odigran na Lukama, Dobojlije su stalno napadale, imale inicijativu i šanse, ali su samo jednu iskoristile: Petrović u 28. minutu. I kad se očekivao kraj prvog poluvremena, Ćatić je zatresao mrežu domaćih i izjednačio na 1:1. Dogodilo se to u najnezgodnijem trenutku, u 42. minutu. Tada su ekipe otišle na odmor, a gosti su bili u psihološkoj prednosti, pa su u nastavku (64. minut) preko Vranića postigli i drugi pogodak. Bio je to konačan rezultat – Travnik se radovao, a Sloga žalila za svojim prilikama.

Otišla je Sloga u Brčko da napravi nešto, ali nije napravila ništa. Odigrala je neriješeno i taj bod, po običaju, izgubila na penale. Jedinstvo je trijumfovalo 8:7. Malo je nedostajalo da fudbaleri Pranjića i Saračevića osvoje bar bod. U ovom susretu Halilović nije igrao, jer je bio povrijeđen. **"Neće pa neće"!** – komentarisali su izvještači sa Sloginih utakmica. U 4. kolu došao je novi poraz na Lukama: Radnički iz Lukavca je trijumfovao 3:1, a Dobojlijama su ostale brige. Osmanović je postigao dva gola – u 29. i 66. minutu, Hadžić je smanjio (71) na 2:1, da bi Mašić (86) povećao rezultat na 3:1. Sloga je igrala vrlo slabo i zasluženo izgubila, četiri kola je bila bez boda. Uprava kluba je pokušala da promjenom stručnog štaba napravi preokret. Pranjić i Saračević su smjenjeni, a na njihovo mjesto došli su Bećarević, Kalabić i Grbešić, bivši asovi Sloge. Ali, ni poslije ove promjene Slogi nije ništa polazilo za rukom, izgubila je i petu utakmicu, u Kaknju sa Rudarom (1:2) i bila uz bihaćko Jedinstvo jedina ekipa koja u prvih pet utakmica nije osvojila ni jedan bod. Za razliku od njih, Travnik je osvojio svih 10 bodova i sigurno je vodio trku.

1. Travnik	5	5	0	0	11:2	10
17. Sloga	**5**	**0**	**1(0)**	**4**	**3:8**	**0**

U šestom kolu koje je odigrano 21. septembra 1991. godine, Sloga je trebalo da gostuje u Čapljini, ali njen susret sa Borcem nije održan. Utakmica nije odigrana zbog poplava. Tek u 7. kolu dobojski "crveni" postižu prvu pobjedu; na svom terenu su savladali Kozaru iz Bosanske Gradiške (3:1). Ibraković je u 12. minutu doveo Dobojlije u vođstvo 1:0 i taj rezultat je bio aktuelan do finiša, kada je Hozić (73) povisio na 2:0. Samo minut kasnije Trikić je smanjio na 2:1, da bi (88) Zoran Krajina postigao konačnih 3:1 i to je bio znak da se Sloga budi. Najbolji igrač ovog susreta bio je Krajina, zadavao je velike probleme gostujućoj odbrani.

Poslije ove pobjede Dobojlije su igrale bolje i uspješnije: sve utakmice na svom terenu su dobile, a na strani izgubile. U derbiju začelja u Bihaću, Sloga je vodila 1:0, pa stala, što je Bosna iskoristila i pobijedila 2:1. Zatim je došao meč sa Bos-

nom na Lukama; gosti su poveli golom Spahića u 3. minutu, ali se domaći nisu predali, već su krenuli punom snagom: Buljić je u 20. minutu izjednačio, zatim je na scenu stupio Gopo i sa dva pogotka (48. i 52) donio lijepu pobjedu. Izvještači su javili da je samo sreća spasila Visočane od većeg poraza. Ali i 3:1 za Slogu bilo je dovoljno. Interesantno je podsjetiti da su se predstojeća teška zbivanja već osećala i na fudbalskim stadionima. Ovom susretu prisustvovalo je svega 200 gledalaca. Kome je tada bilo do fudbala?!

Interesantnu utakmicu odigrala je Sloga u Mostaru protiv Lokomotive. Bilo je to u 10. kolu kada su Dobojlije otišle na megdan "mašindžijama" koje su do tada sve svoje protivnike ispratili sa visokim rezultatima. Međutim, Sloga je bila jak protivnik za Mostarce. Golom Buljića Dobojlije su vodile 1:0, da bi onda na scenu stupio sudija Čanić, koji je domaćinu poklonio dva penala. Savić je oba jedanaesterca (47. i 68) pretvorio u golove. Osim pristrasnog sudije, u ovom susretu, presudilo je i neiskustvo gostiju, koji su zbog toga izgubili još neke bodove. Prema prikazanoj igri, nametao se zaključak da Dobojlije imaju talentovanu ekipu koja bi u narednim sezonama mogla mnogo postići. Međutim, rat je prekinuo mnogo toga pa i uspon dobojskih "crvenih".

I u 11. kolu Sloga je zaigrala dobro i glatko pobjedila ekipu Prijedora (2:0). Krajina (7) i Hozić (48) su bili strijelci efektnih pogodaka, a trijumf je mogao biti znatno veći da su domaći iskoristili bar pola izvanrednih prilika. U 12. kolu Sloga je gostovala u Zavidovićima i zasluženo izgubila (0:2) od Krivaje. Dobojlije su imale peh: golman Mujkić je isključen u 32. minutu, pa su gosti do kraja susreta igrali sa fudbalerom manje. Poslije 12. kola (i ako sa utakmicom manje) Dobojlije su na 16. mjestu. To je još uvjek bilo loše, ali znatno bolje, nego na početku kada su držali začelje.

16.	**Sloga**	**11**	**3**	**1(0)**	**7**	**13:16**	**6**

Broj 13 za Slogu je bio srećan, ona je u 13. kolu, na svom terenu, savladala neugodnu ekipu Drine iz Zvornika (2:0). Više od 70 minuta trajala je nemoć Sloge da postigne gol, a onda se razigrao Gopo i sa dva pogotka (71. i 82. minut) donio lijepu pobijedu svome timu. To su "crveni" skupljali zrno, po zrno... Famos je po tradiciji bio veliki rival Dobojlijama. Teško je bilo igrati u Hrasnici gdje su mnogi gubili. Ali, sada, u 14. kolu Sloga je bila na domak uspjehu: povela je u 35. minutu: Krajina je postigao lijep gol, ali je onda domaćinu darivan penal i samo minut je prošao do Famosovog izjednačenja. Strijelac je bio Kozić. Sloga je još jednom ostala bez zasluženo osvojenog boda na terenu. Izgubila je na penale. Fudbalska pravila su neumoljiva, tako se ponovilo Brčko i Dobojlije su žalile za tim penalima.

U posljednja tri kola, dobojski "crveni" su ostvarili dvije pobjede i jedan poraz. Kod kuće su u 15. kolu savladali Radnika 1:0, Buljić je ponovo bio strijelac i njegov pogodak je donio "crvenima" oba boda. Gosti do 88. minuta nisu postigli ništa, čak ni jedan udarac nisu uputili na gol, da bi onda Brkić napravio dar-mar kroz odbranu domaćih, izbio sam pred golmana Omića koji je spasio siguran pogodak. Tako je mladi tim iz Doboja, uz pomoć sreće, spasio bodove. Na posljednjem jesenjem gostovanju u Cazinu, Sloga je pružila slabu igru i zaslužno izgubila – 0:3. Ekmečić je dao dva gola (10. i 73. minut), dok je Kajtazović (20) postigao jedan pogodak."Crveni" su igrali loše na strani i redovno gubili, a kod kuće su bili mnogo bolji i uspješniji. Posljednju jesenju utakmicu odigrali su na Lukama protiv Viteza i pobijedili 1:0. Petrović je u 54. minutu bio strijelac jedinog pogotka.

Iako se u vazduhu osjećao miris baruta, fudbalski radnici i fudbaleri su se nadali da će se prvenstvo odigrati do kraja. Međutim, to se nije dogodilo. Drugi dio je počeo u martu 1992. godine, ali je ubrzo prekinut: fudbal je doživeo crne dane baš kao i ostali sportovi, i sve sfere društvenog života. Proći će pune četiri godine do odigravanja novog prvenstva, ali to više neće biti kao ranije: bivše jugoslovenske republike su postale nove države, odnosno državice, a u njima je i fudbal postao tako mali.

U jesen 1991. godine, u Trećoj ligi Zapad, ekipa Travnika je bila najbolja. Na početku je sve redom pobjeđivala, da bi zatim malo popustila, ali je trku završila sa četiri boda prednosti u odnosu na prvog pratioca, tim Viteza. Treća je bila Krajina sa pet bodova manje od Travnika. Kvalitet je bio izjednačen: samo je Travnik odskakao. Pola Treće lige "Sjever" se borilo za opstanak. Među tim ekipama bila je i Sloga koja se na kraju jeseni zaustavila na 12. mjestu, a s obzirom na katastrofalno loš start, to je, u neku ruku bio uspjeh. Ovaj dio prvenstva ostaće upamćen i po tome što neke utakmice nisu odigrane zbog poplava. Nije bilo mogućnosti da se odigraju na proljeće, jer je prvenstvo prekinuto.

Rezultati Treće lige – Zapad 1991/92.

Jesen 1991.

1. kolo: Radnički (G) – **Sloga** 1:0
2. kolo: **Sloga** – Travnik 1:2 (Petrović)
3. kolo: Jedinstvo (Br) – **Sloga** 8:7 (0:0, 0:0)
4. kolo: **Sloga** – Radnički (L) 1:3 (Hodžić)
5. kolo: Rudar (K) – **Sloga** 2:1 (Krajina)
6. kolo: Borac – **Sloga** (nije igrano)
7. kolo: **Sloga** – Kozara 3:1 (Ibraković, Hozić, Z. Krajina)
8. kolo: Jedinstvo (Bi) – **Sloga** 2:1
9. kolo: **Sloga** – Bosna 3:1 (Gopo 2, Buljić)
10. kolo: Lokomotiva – **Sloga** 2:1 (Buljić)
11. kolo: **Sloga** – OFK Prijedor 2:0 (Krajina, Hozić)
12. kolo: Krivaja – **Sloga** 2:0
13. kolo: **Sloga** – Drina 2:0 (Gopo 2)
14. kolo: Famos – **Sloga** 1:1 (Krajina)
15. kolo: **Sloga** – Radnik 1:0 (Buljić)
16. kolo: Krajina – **Sloga** 3:0
17. kolo: **Sloga** – Vitez 1:0 (Petrović)

12. Sloga	**16**	**6**	**2(0)**	**8**	**18:20**	**12**

Proljeće 1992.

(Prvenstvo prekinuto zbog ratnih dešavanja)

18. kolo: **Sloga** –Radnički (G) 1:0
19. kolo: Travnik – **Sloga** 3:0
20. kolo: **Sloga** – Jedinstvo (Br) 2:1
21. kolo: Radnički (L) – **Sloga** 2:1
22. kolo: **Sloga** – Rudar 3:2

TREĆA LIGA – ZAPAD 1991/92.
(Jesen 1991).

1.	Travnik	17	12	0(0)	5	44:13	24
2.	Vitez	17	10	1(0)	6	21:17	20
3.	Krajina	17	9	1(1)	7	31:21	19
4.	Radnički (G)	17	9	1(1)	7	25:24	19
5.	Lokomotiva	16	9	0(0)	7	35:30	18
6.	Jedinstvo (Bč)	17	7	4(4)	6	24:20	18
7.	Krivaja	17	8	3(1)	6	32:21	17
8.	Drina	16	7	3(3)	6	14:15	17
9.	Radnički (L)	17	7	3(2)	7	28:25	16
10.	Rudar	17	7	2(1)	8	24:25	15
11.	Prijedor	16	7	2(0)	7	21:19	14
12.	**Sloga**	**16**	**6**	**2(0)**	**8**	**18:20**	**12**
13.	Famos	16	5	4(2)	7	19:29	12
14.	Jedinstvo (Bi)	16	5	2(1)	9	32:32	11
15.	Bosna	16	5	4(1)	7	20:35	11
16.	Radnik	16	5	2(1)	9	14:34	11
17.	Kozara	15	5	3(0)	7	20:24	10
18.	Borac	13	4	1(1)	8	15:33	9

POBJEDA ZA OPROŠTAJ

Samo 12 osvojenih bodova u 16 odigranih utakmica Treće lige – Zapad, bio je Slogin bilans u jesenjem dijelu prvenstva 1991/92. godinu. Utakmicu 6. kola protiv Borca u Čapljini nije odigrala, jer je meč zbog poplava odgođen. Plasman na tabeli i malo osvojenih bodova zabrinuli su rukovodstvo Sloge koje je odlučilo da ekipa spremno dočeka proljeće. Pripreme su počele u Doboju, 25. januara 1992. godine. Ekipa predvođena stručnim štabom (Bećarević – Kalabić – Grbešić) otputovala je u Makedoniju i od 6. februara 1991. godine pripremala se u Strugi, na obalama Ohridskog jezera. Na pripremama su vježbala 23 fudbalera; nije bilo Šuvaka (otišao u Klokotnicu), Aličića, Mujagića i kapitena Saračevića. I bez njih, Sloga je imala dobar igrački potencijal i s optimizmom očekivala nastavak prvenstva.

Proljećna sezona za dobojske "crvene" počela je nešto ranije (1. marta 1992). Naime, tada je Sloga imala na programu meč sa Borcem u Čapljini. (To je susret iz jesenje sezone koji je dva puta odgađan). U nastavku prvenstva, Dobojlije su odigrale pet utakmica: pobijedile su na svom terenu Radničkog iz Goražda, Jedinstvo iz Brčkog i Rudara iz Kaknja; izgubile su u gostima od Travnika i Radničkog iz Lukavca.

Posljednju utakmicu u Jugoslaviji (Treća liga – Zapad) odigrala je Sloga 5. aprila 1992. godine u Doboju. Toga dana na stadionu u Lukama gostovao je Rudar iz Kaknja. Osjećao se uveliko dolazak rata i kao da nikome nije bilo do fudbala pa je ovom inače zanimljivom susretu prisustvovalo svega 200 gledalaca. Utakmicu je sudio Nakić iz Zavidovića. Golove za Slogu po›stigli su Vladimir **Petrović** u 22. (sa penala) i 59. minutu, dok je treći pogodak dao **Gopo** (51) i tada se činilo da će pobjeda domaćih biti ubjedljiva. Ipak, gosti su se predstavili kao dobra ekipa, postigli su dva gola: **Paćariz** u 33. (sa penala) i **Josipović** u 70. minutu.

Viđeno je dosta lijepih akcija i prilika za gol, gledaoci su aplauzom pozdravljali igrače oba tima. Sloga je ostvarila devetu uzastopnu pobjedu u Doboju u najboljoj igri u posljednjem predratnom prvenstvu. Igrač ove utakmice bio je Vladimir **Petrović**, desno krilo dobojskih "crvenih" koji je postigao dva lijepa gola, a njegov pogodatk u 59. minutu bio je posljednji gol Sloge u onoj velikoj Jugoslaviji. Ekipe su nastupile u sastavima,

Sloga: Omić, Bajrić, P. Krajina, Miloš, Jovanović, Nalić (Omerčić), Petrović, Hadžić, Buljić, Z. Krajina (Husaković), Gopo.

Rudar: Hadžiahmetović, Duvnjak, Paćariz, Zakić, Hasečić, Spahić, Kajtazović (Josipović), Erić, Karić, Memišević (Jašarspahić), Marković.

Osim ove utakmice u Doboju, u 22. kolu, odigran je još samo jedan susret, u Visokom: Bosna – Travnik 1:2. Sve ostale utakmice su odložene, ali nikada nisu odigrane. Tabela poslije 22. kola je imala neobičan izgled (zbog velikog broja neodigranih utakmica), bila je nekompletna. Zbog toga sam ovdje, u ovoj knjizi, prezentirao, kao posljednju, tabelu sa kraja prvog dijele prvenstva, odnosno iz jesenje sezone. Kao što je naprijed rečeno, ovo prvenstvo je prekinuto zbog građanskog rata u Bosni i Hercegovini koji je počeo 6. aprila 1992. godine. Zbog tih nesrećnih događanja i fudbal je izgubio mnogo. Na prostorima bivše Jugoslavije, u vrijeme pisanja ove knjige, kvalitet fudbala bio je daleko od predratnog.

Prvi fudbalski kup Republike Srpske
SLOGA I FINALU

Poslije nešto više od godinu dana pauze fudbaleri Sloge okupili su se prvi put u junu 1993. na poligonu malog fudbala. Treninzi su održavani u obližnjoj Rudanci (pet treninga sedmično). U proljeće 1994. godine održane su pripreme na Kopaoniku. Fudbaleri su vježbali 10 dana i odigrali nekoliko prijateljskih utakmica: Smederevo – Sloga 3:2, Brus – Sloga 0:3, Morava (Ćuprija) – Sloga 1:1.

Treneri Rade **Vasiljević**, Jevto **Popadić** i Slavko **Milanović** na pripremama su radili sa dosta ambicija. Ekipu Sloge tada su sačinjavali: **Narić, Jović, Erceg, Pešić, Poljašević, Petrović, Z. Panić, Jaćimović, Marković, Rakanović, Jevtić, Bjelanović, Petrović, Kovačević, Filipović, Marić, Ninković, Janjuz i Krekić**.

Tokom ratnih događanja nije bilo moguće organizovati ligaško takmičenje. Zbog toga su čelnici FS Republike Srpske organizovali prvi Kup, a finale je odigrano na Gradskom stadionu u Banjaluci 25. juna 1994. godine. Prvi pobjednik Kupa postala je Kozara iz Gradiške koja je u finalu igrala sa Slogom 0:0, ali je bila uspješnija u izvođenju penala (8:6). U ovom takmičenju startovalo je 111 klubova, a do finala su stigli samo Kozara i Sloga. Na putu do finala Sloga je pobijedila (igrane su po dvije utakmice) – Modriču 5:0 i 4:3, Mladost iz Gacka 6:0 i 0:1, Naprijed i u polufinalu Šator (Glamoč) 3:1 i 1:2.

U finalu je viđen dobar fudbal, za one prilike više nego što se očekivalo. Sloga je imala više povoljnih šansi, a najbolji igrač na terenu bio je golman Kozare Skakić. Bjelanović, Radovanović i Marić mogli su tokom regularnog toga utakmice donijeti pobjedu Slogi. Kada to nisu učinili pristupilo se izvođenju penala. Sa „bijele tačke" uspješniji su bili igrači Kozare, a jedanaesterci su tekli ovim redom: – 1:0 Radovanović, 1:1 Kukavica, 2:1 Rekanović, 2:2 Raca, 3:2 A. Petrović, 3:3 V. Čolić, 4:3 Pešić, 4:4 Blagojević, 5:4 Bjelanović, 5:5 Skakić, 6:5 Jevtić, 6:6 Kosović. U sedmoj seriji Skakić je odbranio penal Z. Petroviću, dok je Vranić pogodio i tako je Kozara pobijedila – 7:6 i postala prvi nosilac pehara za Kup Republike Srpske u fudbalu.

Half Sloge, Zoran Petrović, je imao veliku priliku, ali je njegov odlučujući udarac zaustavio izvrsni golman Skakić koji je Kozari donio veliki pehar i prvi trijumf u Kupu. Na kraju susreta svi su čestitali Draganu Skakiću, fudbaleri Kozare su se radovali, dok su igrači Sloge žalili za propuštenim prilikama, prije svega, tokom 90 minuta igre. Prvo finale Kupa Republike Srpske sudio je Zoran Šumar, nekada vrsni igrač Famosa iz Hrasnice, a ekipe su igrale u sljedećim sastavima.

Sloga: Narić, Marković (Rakanović), Poljašević, Erceg, Pešić, Z. Petrović, Bjelanović, Jeftić, Radanović, A. Petrović, Marić. (Trener Rade Vasiljević).

Kozara: Skakić, Veljkić, Čugalj, Kosović, Raca, Rajković (S. Čolić), V. Čolić, Dumonjić (Vranić), Đurić, Blagojević, Kukavica. (Trener Borče Sredojević).

Poslije finalne utakmice, u Gradišci je priređeno slavlje, Kozara je ušla u istoriju fudbala u Republici Srpskoj. Sloga je svoje šanse prokockala, a bila je tako blizu tijumfa u prvom Kupu Republike Srpske. Bila je bolja, ali u fudbalu ne pobijeđuje bolji. Nekada odlučuje sreća koja je u ovom sustretu bila saveznik Kozare.

SLOGA U ŠTAMPI, ŠTAMPA O SLOGI

NA ADRESU SLOGE

STIGLO VIŠE OD 500 TELEGRAMA

U trenucima slavlja na adresu Fudbalskog klu Sloga stalno stižu telegrami i čestitke. Stiglo je do sada više od 500 stotina pojedinačnih čestitki od prijatelja Sloge iz gotovo svih krajeva zemlje-iz Dubrovnika, Banjaluke, Sarajeva, Beograda, Tešnja, Teslića, Dervente, Zagreba. Redaju se poznata imena-Sule Muratović, Osman Muradbašić, Boro Krajina, Nedo Krekić, Dušan Paravac, Ahmetović Fadil... Čestitke su to za veliki i dugo čekani trijumf dobojskog fudbala. Čestitali su i bivši fudbaleri Sloge-Srebrenko Repčić, Jasmin Đeko, Dragan Voćkić, Nihad Nalbantić, Vinko Šuvak, zatim treneri - Tonko Vukušić iz vinkovačkog Dinama, Slavko Zagorac, Miroslav Brozović, Radoslav Zubanović. Telegrame su poslali i brojni klubovi-Dinamo iz Vinkovaca, Leotar iz Trebinja, svih klubovi iz Republičke lige, i desetine ekipa sa područja Međuopštinskog fudbalskog saveza Doboj. Posebno je draga čestitka koja je stigla iz Oberndorfa iz Fudbalskog kluba Sloga, telegram je poslao i vojnik Emir Deljkić iz Čapljine...

Čestitke i dalje stižu na stadion Luke. Sve će to biti sačuvano kao posebno draga uspomena na trenutke velikog slavlja.

44522 v dbj
41222 e srj
150/70991
sarajevo 38 14 1447

fudblaski klub sloga
doboj

cestitamo vam na velikom sportsl
u drugu savezu ligu bice postrel
fudbala na dobojskom regionu
mnogo uspjeha u drugoj saveznoj
nedo krekic

44522 u dbj
12222 ta bgd
130/8x831635
beograd 15 14 1312

fudbalski klub sloga
stadion luke
doboj

iskrene cestitke za ulazak
srebrenko repcic

44522 u dbj
44124 c tzl
44/376
oberndorf am ecneckar 16 13 0935

fk sloga doboj
doboj

fk sloga oberndorf upucuje vam i
u drugu ligu

col

(“GLAS KOMUNA”, 21. jun 1983. godine)

REPUBLIČKA FUDBALSKA LIGA

APLAUZI NA LUKAMA

SLOGA — KRAJINA 5:0 (2:0)

Stadion Luke u Doboju. Vrijeme kišovito, teren klizav. Gledalaca oko 1.500. Sudija Talić iz Prijedora 7. Strijelci: Hadžić u 15., Buljubašić u 22., Kalabić u 52., Krajina u 63. i Bajić u 73. minutu.

SLOGA: Šerifović 7, Đulbić 7, Salkić 7, Pranjić 8, Saračević 8, Hadžić 8, Dijamant 7, Buljubašić 9, (Skopljak -), Krajina 7, Kalabić 8, Mujkanović 8, Bajić 7).

KRAJINA: Omanović, 6, Nožić 6, Mujić 6, Milutinović 6, Pobor 7, Topić 5, Šišić 7, Misaljević 6, (Pjević -), Ligić 5, Ćatić -, (Osmanović 5) Abdić 7.

Ni najveći optimisti nisu očekivali ovako dobru igru Sloge i ubjedljivu pobjedu koja je istina, mogla biti i daleko uvjerljivija. Pet lijepih pogodaka, jedan regularan gol Dijamanta koji j sudija na opšte iznenađenj poništio i bar još pet - še stopostotnih prilika je ukrat tekegrafski izvještaj zbiva na stadionu Luke.

Gosti iz Cazina umalo u 7 nutu nisu došli u vođstvo je nakon kornera koji je lijevo krilo Abdić golma maćih Šerifović slabo o let lopte koja se odbila tive i umalo prešla gol l To je ujedno bila i jedin ekipe Krajine u toku susreta!

Prva radost u novo stadionu Luke u 15. da je poslije lijepe a bašića i Kalabića l koncu došla do H lijedio je rijetko vi ivice šesnaesterca i mreža se zatresla u desnom uglu. Dvanaest minuta kasnije akcija Mujkanovića po lijevoj strani urodila je plodom. U prvom trenutku prihvatio je loptu Kalabić i produžio do najboljeg fudbalera u redovima Sloge Tarika Buljubašića koji je plasirao u mrežu. Tako je Sloga zasluženo povela sa 2:0.

...ljubašić

U drugom poluvremenu još tri pogotka. Prvo je Kalabić nakon udarca Krajine i odbijene lopte od golmana gostujućeg tima povisio na 3:0 a onda je uslijedio slobodan udarac Krajine sa više od 20 metara. Bio je to snažan udarac i lopta je prošla golmanu kroz ruke. Konačan rezultat postavio je debitant u timu Sloge Bajić kada je poslije izvanrednog prodora Đulbića i akcije Hadžića rutinerski plasirao loptu u mrežu.

Sloga je pružila izvanrednu igru i potvrdila da ambicije u ovogodišnjem prvenstvu, kada je najavljena kandidatura za prvo mjesto, nisu bez osnova.

S. ZAKANOVIĆ

ARIF SELIĆ IGRAO JE DVA PUTA U KVALIFIKACIJAMA

OSTVAREN DUGOGODIŠNJI SAN

Punih 15 godina Arif Selić je nosio dres Sloge. Počeo je davno 1951. godine i igrao u najboljem timu u kvalifikacijama za ulazak u Drugu saveznu ligu 1959. i 1961. godine. Sjećajući se tih trenutaka, sada u danima drugoligaškog slavlja, sa posebnim zadovoljstvom priča:

-U prvim kvalifikacijama 1959. godine imali smo izvanredan tim, ali u konkurenciji pet ekipa Igman je bio najbolji. Dvije godine kasnije poklekli smo pred ciljem-Borovo je stiglo u Ligu. U sjećanju je posebno ostao susret u Splitu gdje smo poraženi od Jadrana iz Kaštel Šućurca sa 2:1. Kod stanja 0:0 imao sam veliku priliku. Pretrčao sam i golmana na ivici šesnaesterca i plasirao loptu koja je pogodila stativu. Dao sam tada jedini gol, ali šta vrijedi kada nismo uspjeli. Čestitam ovoj generaciji Sloge. Ispunila je davnašnji san dug dvije i po decenije. Po igrama, zalaganju i ponašanju ovaj tim je zaslužio da igra u drugoligaškom društvu.

O NJIMA JE RIJEČ

NAVIJAČI - DVANAESTI IGRAČ SLOGE

Puni doprinos u velikom trijumfu sigurno su dali i navijači, koji su, posebno ovog proljeća, gotovo na svim utakmicama pratili svoje ljubimce. To su veliki zaljubljenici fudbala. Prevalili su hiljade kilometara, radovali se i tugovali, ali ni jednog trenutka nisu posustajali. Lijepo je bilo gledati navijače Sloge u Jajcu, Visokom, Travniku, Čapljini. Sa visoko razvijenim crvenim zastavama i pjesmom „Mi smo svojoj Slogi, obećanje dali..." bili su dvanaesti igrač, posebno u finišu prvenstva. Iz čitave armije najvjernijih navijača za ovu priliku evo nekoliko riječi o najvatrenijim:

Mahmut Komić je ovog proljeća gotovo sve slobodne trenutke proveo na stadionu Luke. Nije izostao ni u susretima odluke na gostovanjima. Predvodio je karavan navijača i sada u trenucima slavlja priči nikad kraja.

-Pratim fudbalere Sloge od dječačkih dana. Gledao sam susrete iz kvalifikacija 1959., 1961., 1968. i 1973. godine. I tada sam se radovao i tugovao, al ovo što sam doživio sigurno su najsretniji trenuci u životu. Prilika je ovo da posebno istaknem doprinos navijača sa Čaršije i primjer 70-godišnjeg Edhe Hasukića koji nije izostao u navijačkom karavanu.

Seid Đeko je poznato ime među prijateljima sporta. Branio je nekada boje „Trudbenika", pravi fanatik i zaljubljenik fudbala, vjerovao je u ovu generaciju fudbalera.

-Pratio je sam sve utakmice u ovoj sezoni. Nakon pobjede u Travniku bio sam siguran u trijumf Sloge. Posebno se radujem što je ovaj uspjeh zabilježila generacija fudbalera, koja mnogima može služiti za primjer. Sve su to mladići ponikli u Slogi i timovima iz obližnjih mjesta. Bez pojačanja i zvučnih imena, sa trenerom Sulejmanom Spahićem i uz izvanredan rad Predsjedništva ostvaren je dugogodišnji san.

Safet Aličić igrao je fudbal u podmladku Sloge u vrijeme trenera Bore Vidonija i Bore Kresoje. Od tada stalno prati svoje ljubimce i u trenucima slavlja ne krije suze:

-U više od tri i po decenije postojanja Sloga je uvijek imala dobrih fudbalera i trenera. Sigurno je da nikada nije imala ovakvu generaciju fudbalera, velikih drugara, zaljubljenika fudbala koji su uz velika odricanja ostvarili pravi podvig. Uz stručan rad mladog trenera Sulejmana Spahića, vrijedne članove Predsjedništva i pomoć iz gledališta zajednički smo stigli do toliko čekane Druge lige.

Veliki prijatelj Sloge i poznati društeno-sportski radnik **Milorad Dejanović** ne krije veliko zadovoljstvo i u trenucima slavlja priča:

—Čestitam treneru, Predsjedništvu i divnim momcima na izvanrednom uspjehu. Rezultatima nisam iznenađen, jer gdje se tako dobro radi normalno je očekivati ovakav epilog. Igrala su u Slogi mnoga poznata imena, na čelu tima bili poznati treneri, trošeno dosta novca, ali se nije uspjelo. Uvijek je nedostajalo ono što krasi sadašnju generaciju. Treba da se ponosimo što imamo mladog, ambicioznog trenera, izvanrednog pedagoga koji se dokazao radom. Odnosi kakvi vladaju u Slogi mogu da požele i mnogi klubovi koji su u vrhu našeg fudbala. Do nedavno otpisani fudbaleri danas su nosioci igre. Nemoguće je reći sve što čovjek osjeća u ovom momentu. Jednostavno. Sloga ima takvo srce da je čovjek mora nositi u srcu.

Seid Đeko

Milorad Dejanović

Safet Aličić

GLAS KOMUNA
21. jun 1983. godine

GLAS KOMUNA, ☆ 21. juni 1983.

ŠAMPIONI SA LUKA

Fudbalski klub Sloga u svojoj kratkoj istoriji postigao je niz zapaženih rezultata, koji se i danas pamte. Klub je osnovan 19. jula 1945. godine i od tada je pravi rasadnik talentovanih fudbalera i nosilac razvoja fudbalskog sporta na ovom području.

Prvi veliki uspjeh zabilježila je Sloga 1948. godine kada je stigla do šesnaestine finala Kupa. Davne 1954. godine u Doboju je odigrana prva međunarodna utakmica sa ekipom Austrije iz Graca. Četiri puta Sloga je bila na pragu Druge savezne lige. Učestvovala je u kvalifikacijama 1959., 1961., 1968. i 1973. godine, ali su uvijek dobojski fudbaleri pokleknli korak do cilja. Sloga je 1973. godine bila amaterski prvak Bosne i Hercegovine. Najveći uspjeh ostvarili su fudbaleri Sloge 1961. godine u najmasovnijem takmičenju-stigli su do osmine finala Fudbalskog kupa Jugoslavije.

Iz redova Sloge ponikli su mnogi prvoligaški fudbaleri. Sjetimo se samo Ferida Salihovića, Vlade Radojčića, Muhameda Čerimagića, Srebrenka Repčića, Jovana Gece, Jasmina Đeke, Fahrudina Omerovića...

I sada na pragu 38. godišnjice postojanja Kluba ostvaren je dugogodišnji san. Fudbaleri Sloge od jeseni će igrati u Drugoj saveznoj fudbalskoj ligi. U istoriji dobojskog sporta zlatnim slovima će biti upisana generacija fudbalera Sloge koja je ostvarila najveći uspjeh.

Fudbaleri Sloge ostvarili su u ovogodišnjem prvenstvu impresivne rezultate. U proteklih 30 kola čak 20 puta su bili na čelnoj poziciji, sedam kola su bili drugi i samo tri nedjelje proveli na trećem mjestu prvenstvene tabele.

Jedino je golman Mursel Šerifović odigrao svih 30 utakmica, dok su standardni prvotimci pauzirali po neki susret zbog povreda ili žutih kartona. Najbolji strijelac u ekipi je centarfor Boro Krajina sa 17 postignutih golova, a drugi je Esad Đulbić sa deset golova. Interesantno je da je svih deset golova Đulbić postigao sa bijele tačke. U toku prvenstva fudbaleri Sloge zaradili su samo dva crvena kartona. Inače, za posljednje tri godine od kada tim Sloge vodi trener Sulejman Spahić dobojski fudbaleri imali su izvanredan plasman.

U takmičarskoj 1980/81. godini Sloga je bila četvrta, prošle godine vicešampion i konačno u ovoj sezoni talentovana generacija potvrdila je svoje prave vrijednosti.

Fudbaleri dobojske Sloge — stoje (s lijeva na desno): doktor Miloš Jerenić, kap[...]n Asim Saračević, Mursel Serifović, Esad Đulbić, trener Sulejman Spahić, Ibrahim Fehrić, Josip Pranjić, Sekib Hadžić i drugi trener Emir Mulalić, u drugom redu čuče: Slobodan Šijaman[...] Zlatko Ključević, Boro Krajina, Enis Kalabić i Mehmed Mulkanović

Na ulicama Doboja najvatreniji navijači našli su se od prvih jutarnjih sati

Karavan motorizovanih navijača sa zastavama, kapama i navijačkim rekvizitima digab je grad na noge i krenuo prema stadionu Luke.

Snimak za uspomenu — Kapiteni Saračević i Perica sa sudijom Jelinom pred početak susreta biraju strane.

Akteri meča-fudbaleri Sloge i Rudara predvođeni sudijskom trojkom izlaze na teren

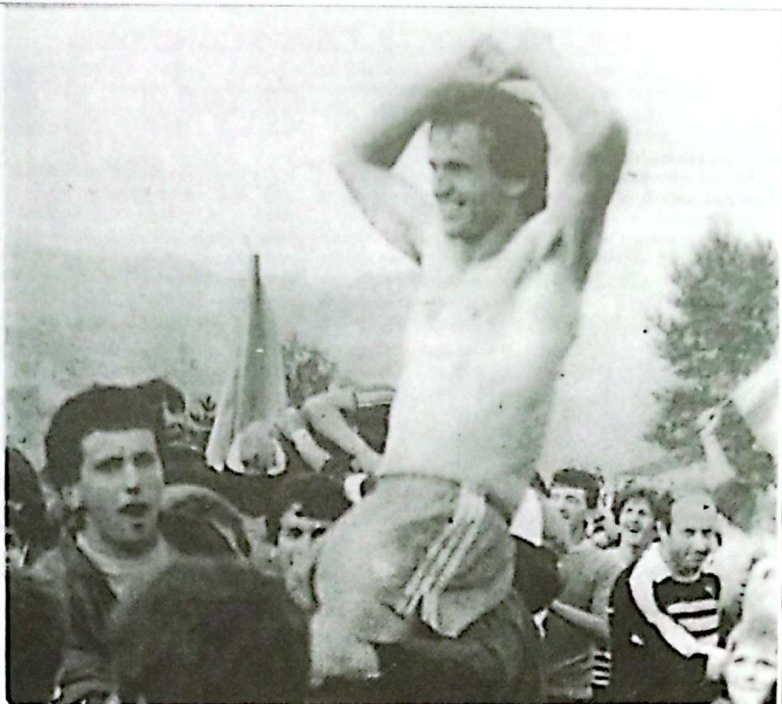
Dijamant (sasvim desno) već je savladao golmana Omanovića, ali je Perica u posljednji čas izbacio loptu sa gol linije.

Mahmut Komić, jedan od najvatrenijih
avijača Sloge, na ulazu pred stadionom
rodaje Slogine kape i zastave

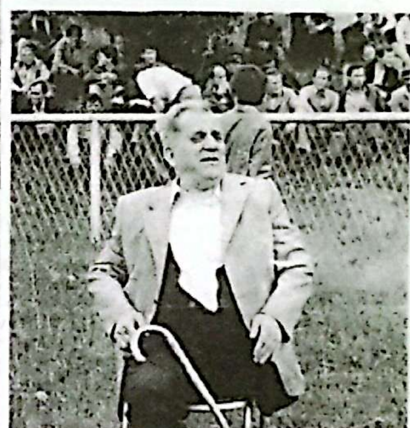
ak ruke i sportski pozdrav — Kapitenu
račeviću čestitao je i lijevi half Rudara, Kapo
ji je na ovoj utakmici zaradio i crveni karton

Prvi strijelac Sloge, Boro Krajina ostao je bez dresa ali sa visoko podignutim rukama pozdravlja prepuno gledalište.

lanovi Predsjedništva među prvima su čestitali treneru Sulejmanu Spahiću
oji ne krije suze radosnice

Nekada predsjednik Sloge — Stari sportski radnik Idriz Kalabić pratio je utakmicu sa atletske staze

Čestitke predsjedniku Kluba Dževadu Balaliću (lijevo) koji u trenucima slavlja ne krije uzbuđenje

ХАЛИЛОВИЋ ВЈЕРУЈЕ У СЛОГИН ОПСТАНАК

Дошао сам да помогнем

Да је стигао коју годину раније- била би то сензација над сензацијама! Ипак, и у 36. години бивши репрезентативац Сулејман Халиловић, упркос двогодишњој паузи (истина, играо је, рекреативно, у матичном Јединству и Стролиту, у Оџаку), изгледа као да је тек почео јурити за афирмацијом, а иза њега је фудбалска каријера на којој му могу позавидјети готово сви послијератни фудбалски асови добојске регије. Наиме, из родног Оџака, и матичног Јединства, након одличних игара у омладинској и сениорској екипи „Чопа" је већ 1978. године отишао у редове познатог друголигаша „Динама" из Винковаца. Три године заредом (79-81) Халиловић је био најбољи стријелац Друге лиге-запад, а та га је титула одвела (након седам година играња у Винковцима) међу асове велике Црвене звезде у којој је провео годину дана (84/85) освојио наслов најбољег прволигаша стријелаца , и стигао до дреса репрезентације Југославије за коју је одиграо 13 утакмица, и десетак за олимпијску селекцију наше земље (као друголигаш).

Отимали су се тих година менаџери за Сулета Халиловића, а он се након блиставе сезоне у Звезди обрео у дресу чувеног Рапида из Беча, да би се 1988.године напросто од тврдог и горког гастарбајтерског круха фудбалског професионалца! Љуба[...] према лопти коју му је подари[...] испуњење дјечачких снова би[...] је ипак прејака да би тек тако о[...] шао у „фудбалску мировину[...] зимској паузи потписао је, н[...] ко тихо, приступницу добо[...] Слоги, која ја тражила поj[...] у борби за опстанак! И гл[...] од првог дана овај иску[...] тернационалац предњ[...] тренинзима у испуњав[...] авеза, ствара атмосфе[...] и помаже, на радост њ[...] вих „послодаваца" и м[...] нера Прањића и Сар[...]

- Дошао сам да помогнем колико могу, и учинићу све да сачувам и свој и Слогин углед. Иако се по повратку из Рапида нисам озбиљније бавио фудбалом, пауза ипак није оставила великог трага. Истина, имао сам понуда да по повратку из Беча наставим

GLAS KOMUNA 6. februar 1991. godine

REPUBLIČKA FUDBALSKA LIGA

KATASTROFA U GORAŽDU

RADNIČKI – SLOGA 5:1

Stadion Sportskog centra u Goraždu. Vrijeme i teren pogodni za igru. Gledalaca 2.000. Sudija Bravo iz Banjaluke 7. Strijelci: Stojanović u 36. Begović u 42. Kuljuh u 64. i 85. i Petrović u 74. minuti iz jedanaesterca za Radnički, a Krajina u 40. minutu za Slogu. Crveni karton: Šerifović (Sloga)

RADNIČKI: Cvitanušić 7, Stojanović 7, (Nikolić –), Mihajlović 6, Petrović 7, Dautović 9, Čelik 7, Hadžović 6, (Mujković –), Kolaković 8, Kuljuh 8, Ušanović 8, Begović 8.

SLOGA: Šerifović 6, (Deraković 7), Turkić 7, Bešić 6, Pranjić 6, Miladinović –, (Đulbić 6), Crnkić 6, Dijamant 7, Saračević 6, Krajina 7, Mučić 6, Mujkanović 6,

U otvorenom nadmetanju akteri meča u Goraždu pružili su igru koja privlači ljubitelje fudbala na stadione. Iz niza povoljnih prilika prvu su realizovali domaći fudbaleri u 36. minutu kada je nakon slobodnog udarca Stojanović lijepim volej udarcem zatresao mrežu i doveo Radnički u vodstvo od 1:0. Dva minuta kasnije Mučić je propustio izvanrednu priliku da izjednači rezultat. U 40. minutu Krajina je nabačenu loptu sa desne strane glavom sproveo u mrežu i to je bilo 1:1. Radost gostiju potrajala je samo dva minuta jer je Begović iz jedne gužve ponovo doveo Radnički u vodstvo.

U nastavnku Radnički se razigrao. Prvo je centrafor Kuljuh povisio na 3:1, a onda je nakon prekršaja u kaznenom prostoru Petrović udarcem sa bijele tačke po četvrti put zatresao mrežu Šerifovića koji je nakon ovog gola zbog prigovora zaradio i crveni karton. Smušenost odbrambenih igrača Sloge iskoristio je Kuljuh u 85. minutu i postavio konačan rezultat.

M. HADŽIJAHIĆ

SLOGA DOBOJ

POJAČANJA ULIVAJU NADU

● Pored prvotimaca koji su u jesenjoj polusezoni branili boje kluba trener Spahić računa i na oporavljenog Turkića, povratnika iz JNA Mujagića i novoangažovane fudbalere — Miladinovića, Končarevića i Jelića.

Fudbaleri dobojske Sloge već dvadesetak dana marljivo se pripremaju za nastavak prvenstva u Republičkoj fudbalskoj ligi. Pod vodstvom trenera Sulejmana Spahića 23 fudbalera radi svakodnevno na stadionu Luke i u dvorani. Premda vremenski uslovi ne dozvoljavaju da se u potpunosti realizuje zacrtani plan prve faze priprema, u taboru Sloge radi se punim intenzitetom. Kombinovani rad u dvorani i na otvorenom terenu dobro je došao, jer su treninzi daleko dinamičniji i raznovrsniji.

Pored golmana Šerifovića i Derakovića za proljetni dio prvenstva trener Spahić računa na: Dulbića, Turkića, Bešića, Ahmića, Čorluku, Pranjića, Vasiljevića, Saračevića, Kalabića, Mučića, Dijamanta, Krajinu, Crnkića, Spahića, Ključevića, Katanića, Mujkanovića, Mujagića, Končarevića, Miladinovića i Jelića.

Ocjenjujući dosadašnji tok priprma i iznoseći planove rada do starta u prvenstvu trener Spahić kaže:

— Prvu fazu priprma uspješno ćemo okončati 30. januara kada putujemo na desetodnevne pripreme u Mali Lošinj. Dosadašnjim radom u potpunosti sam zadovoljan. Nikada konkurencija za mjesto u timu nije bila jača pa je to i motiv više da se ovako ozbiljno radi. Sada sam u poziciji da priliku pružim samo najspremnijim. Pored novajlije Končarevića, oporavljenog Turkića i Mujagića koji se vratio sa odsluženja vojnog roka, ovih dana pripremama su se priključili i povratnik u ekipi Miladinović, koji se vratio iz zeničkog Čelika i mladi daroviti fudbaler Jelić koji je u redove Sloge došao iz Tešanjke.

Za vrijeme boravka u Malom Lošinju posebno će se raditi n... uigravanju najboljeg sa... Šansu za dokazivanje do... planirana serija ... utakmica biće p... potvrdu vlasti... pojedinca. Ljubi... ob...

PONOVO U DRESU SLOGE — Miladinović

... riješenosti tima Sloge da na proljeće pruži i bolje partije i takmičarske rezultate.

O tome trener Spahić sa neskrivenim optimizmom priča:

— Zacrtani plan priprmama moamo realizoati i u prvenstvo ući što spremniji. Brž... igrom nastoj... efikasnijom brojne navi... da vratimo je naša ... n Luke. To pun... podršku ... će biti ... ljući u ... ećim ... na ... e

SLAVLJE DO ZORE

Fudbalski Doboj, nakon dvije i po decenije strpljivog čekanja, dobio je drugoligaša. Najveći uspjeh fudbalskog sporta proslavljen je u atmosferi, koja se teško može opisati. Ni sada, deset dana nakon velikog trijumfa slavlje se nije stišalo. Na svakom koraku tema razgovora je fudbal i uspjeh generacije Sloginih mladića. Razumljiva je radost brojnih ljubitelja fudbala. Vjerovali su u ovaj sastav Sloge koji će ući u istoriju dobojskog sporta. Pamtiće se dugo nedjelja, 12. juni 1983. godine i meč odluke sa Rudarom iz Kakanja. Zlatnim slovima ostaće zapisan dijamantski gol Slobodana Dijamanta u 38. minutu, koji je širom otvorio vrata drugoligaškog društva.

Teško je i sada, kada su se strasti stišale, dočarati atmosferu pred utakmicu i ambijent na stadionu Luke. Više od 8.000 gledalaca i prava južnoamerička atmosfera. Na stotine zastava, fudbalski zaljubljenici u „crveno-bijelim" Sloginim kapama, transparenti, sirene... Takav ambijent i atmosferu Doboj je doživio samo u vrijeme kvalifikacija kada su rukometaši izborili prvoligaški status.

Susret odluke Sloga-Rudar donio je kvalitetan fudbal, na ligaškom nivou. Dugo će ostati u sjećanju detalji sa ove utakmice. Pomenimo samo bravuroznu intervenciju golmana Sloge Šerifovića kada je u 36. minutu na čudesan način sačuvao svoju mrežu, zatim solo akciju Dijamanta kada je stativa spasila Rudara, šanse Saračevića, Mujkanovića...

Na kraju susreta neviđeno slavlje. Hiljade ljudi na terenu, fudbaleri Sloge i trener Spahić na ramenima navijača. Slika za nezaborav. Neopisiva radost i pjesma na sve strane. Za čas su se dresovi fudbalera našli u rukama najvatrenijih pristalica Sloge. Bilo je i suza radosnica.

Neopisivo veselje prenijelo se i na ulice grada. Nastavljeno je do duboko u noć. Sportski Doboj je veliki uspjeh fudbalera Sloge. Čestitke su stizale sa svih strana. Orila se pjesma „I mi smo naši hej Slogaši..." Dan poslije velikog slavlja na adresu Kluba stiglo je na stotine telegrama, pisama, čestitki iz gotovo svih krajeva zemlje, iz klubova naših radnika na privremenom radu u inostranstvu, fudbalskih klubova širom zemlje od Opštinske lige do prvoligaša. Atmosfera koju je teško dočarati, ali i radost koja još uvijek traje.

SLOGA DOBOJ

POJAČANJA ULIVAJU NADU

●Pored prvotimaca koji su u jesenjoj polusezoni branili boje kluba trener Spahić računa i na oporavljenog Turkića, povratnika iz JNA Mujagića i novoangažovane fudbalere — Miladinovića, Končarevića i Jelića.

PONOVO U DRESU SLOGE — Miladinović

Fudbaleri dobojske Sloge već dvadesetak dana marljivo se pripremaju za nastavak prvenstva u Republičkoj fudbalskoj ligi. Pod vodstvom trenera Sulejmana Spahića 23 fudbalera radi svakodnevno na stadionu Luke i u dvorani. Premda vremenski uslovi ne dozvoljavaju da se u potpunosti realizuje zacrtani plan prve faze priprema, u taboru Sloge radi se punim intenzitetom. Kombinovani rad u dvorani i na otvorenom terenu dobro je došao, jer su treninzi daleko dinamičniji i raznovrsniji.

Pored golmana Šerifovića i Derakovića za proljetni dio prvenstva trener Spahić računa na: Dulbića, Turkića, Bešića, Ahmića, Čorluku, Pranjića, Vasiljevića, Saračevića, Kalabića, Mučića, Dijamanta, Krajinu, Crnkića, Spahića, Ključevića, Katanića, Mujkanovića, Mujagića, Končarevića, Miladinovića i Jelića.

Ocjenjujući dosadašnji tok priprma i iznoseći planove rada do starta u prvenstvu trener Spahić kaže:

— Prvu fazu priprma uspješno ćemo okončati 30. januara kada putujemo na desetodnevne pripreme u Mali Lošinj. Dosadašnjim radom u potpunosti sam zadovoljan. Nikada konkurencija za mjesto u timu nije bila jača pa je to i motiv više da se ovako ozbiljno radi. Sada sam u poziciji da priliku pružim samo najspremnijim. Pored novajlije Končarevića, oporavljenog Turkića i Mujagića koji se vratio sa odsluženja vojnog roka, ovih dana pripremama su se priključili i povratnik u ekipi Miladinović, koji se vratio iz zeničkog Čelika i mladi daroviti fudbaler Jelić koji je u redove Sloge došao iz Tešanjke.

Za vrijeme boravka u Malom Lošinju posebno će se raditi n... uigravanju najboljeg sa... Šansu za dokazivanje do... planirana serija ... utakmica biće p... potvrdu vlasti... pojedinca. Ljubi... ob...

...riješenosti tima Sloge da na proljeće pruži i bolje partije i takmičarske rezultate.

O tome trener Spahić sa neskrivenim optimizmom priča:

— Zacrtani plan priprmama moamo realizoati i u prvenstvo ući što spremniji. Brž... efikasnijom igrom nastoja... da vratimo brojne navij... ...n Luke. To je naša ... podršku pup... će biti ... ljuči u ... lećim ... na ... e

SLAVLJE DO ZORE

Fudbalski Doboj, nakon dvije i po decenije strpljivog čekanja, dobio je drugoligaša. Najveći uspjeh fudbalskog sporta proslavljen je u atmosferi, koja se teško može opisati. Ni sada, deset dana nakon velikog trijumfa slavlje se nije stišalo. Na svakom koraku tema razgovora je fudbal i uspjeh generacije Sloginih mladića.

Razumljiva je radost brojnih ljubitelja fudbala. Vjerovali su u ovaj sastav Sloge koji će ući u istoriju dobojskog sporta. Pamtiće se dugo nedjelja, 12. juni 1983. godine i meč odluke sa Rudarom iz Kakanja. Zlatnim slovima ostaće zapisan dijamantski gol Slobodana Dijamanta u 38. minutu, koji je širom otvorio vrata drugoligaškog društva.

Teško je i sada, kada su se strasti stišale, dočarati atmosferu pred utakmicu i ambijent na stadionu Luke. Više od 8.000 gledalaca i prava južnoamerička atmosfera. Na stotine zastava, fudbalski zaljubljenici u „crveno-bijelim" Sloginim kapama, transparenti, sirene... Takav ambijent i atmosferu Doboj je doživio samo u vrijeme kvalifikacija kada su rukometaši izborili prvoligaški status.

Susret odluke Sloga-Rudar donio je kvalitetan fudbal, na ligaškom nivou. Dugo će ostati u sjećanju detalji sa ove utakmice. Pomenimo samo bravuroznu intervenciju golmana Sloge Šerifovića kada je u 36. minutu na čudesan način sačuvao svoju mrežu, zatim solo akciju Dijamanta kada je stativa spasila Rudara, šanse Saračevića, gol Mujkanovića...

Na kraju susreta neviđeno slavlje. Hiljade ljudi na terenu, fudbaleri Sloge i trener Spahić na ramenima navijača. Slika za nezaborav. Neopisiva radost i pjesma na sve strane. Za čas su se dresovi fudbalera našli u rukama najvatrenijih pristalica Sloge. Bilo je i suza radosnica.

Neopisivo veselje prenijelo se i na ulice grada. Nastavljeno je do duboko u noć. Sportski Doboj je veliki uspjeh fudbalera Sloge. Čestitke su stizale sa svih strana. Orila se pjesma „I mi smo naši hej Slogaši..." Dan poslije velikog slavlja na adresu Kluba stiglo je na stotine telegrama, pisama, čestitki iz gotovo svih krajeva zemlje, iz klubova naših radnika na privremenom radu u inostranstvu, fudbalskih klubova širom zemlje od Opštinske lige do prvoligaša. Atmosfera koju je teško dočarati, ali i radost koja još uvijek traje.

REPUBLIČKA FUDBALSKA LIGA

Osmi poraz Sloge

Drina— Sloga 2:1

Stadion Drine. Gledalaca oko 2.000. Vrijeme pogodno za igru. Teren raskvašen i težak. Sudija: Zirojević (Sarajevo) — 9. Strijelci: Mišić u 35. i Kunosić u 66. za Drinu, a Spahić u 50. minutu za Slogu. Žuti kartoni: Tojić, Negovanović i Đurić (Drina) i Đulbić i Dijamant (Sloga).

DRINA: Zekić 7, Tojić 7 (Zahirović—), Hodžić 7, Dž. Hodžić 8, Jahić 8, Kunosić 8, Milovanović 7, Čuljak 6, Mišić 8, Radović 7, Negovanović 7.

SLOGA: Šerifović 7, Đulbić 6, Bešić 7, Pranjić 7, Miladinović 7, Crnkić 6, Dijamant 6 (Krajina—), Saračević 8, Spahić 7, Ključević 6, Kalabić 6.

Težak teren nije smetao igračima obje ekipe da zaig
požrtvovano, pa se ovaj susret može ubrojati u one rije
biteljima fudbala u Zvorniku ostati u trajnom sjećanju. F
su od samog početka započeli silovitim akcijama nasto
kroz zid od devet igrača. Sloge koliko ih se redovno nala
To im je uspjelo tek u 35. minutu kada je iz jedne brze
neposredne blizine savladao golmana gostiju. Ni nakon
odnosu snaga na terenu ništa se ne mijenja, ali pogo
poluvremenu nije više bilo.

Sloga je u drugom poluvremenu zaigrala nešto ambic
takve igre bio je pogodak u 50. minutu. Nakon prekida
cuje loptu u šesnaesterac Drine, a Spahić odlično skač

REPUBLIČKA FUDBALSKA LIGA

ODLUKA IZ JEDANAES-TERCA

RAJINA—SLOGA 1:0 (1:0)

ine u Cazinu. Vrijeme oblačno, teren nepogodan za igru.
0. Studija M. Mandić iz Zenice. Strijelac Šišić u 10. minu-
erca. Crveni karton Đulbić (Sloga) u 10. minutu. Žuti
i Mujić (Krajina)

**manović 8, Fazlija 6, Nožić 6, Hodžić 7, (Halilagić-),
vić 6, Krecelj 6, Vuković 6, Šišić 7, Omanagić 6, (Mujić 6),**

**fović 7, Đulbić 4, Bešić 6, (Turkić 6), Pranjić 6, Miladino-
Dijamanat 6, Saračević 6, (Mučić 6), Krajina 7, Spahić 6,**

iz Cazina osvojio je važne bodove u susretu sa
ogom na startu proljetnog dijela prvenstva i tako po-
da sačuva mjesto u društvu republičkih ligaša.
učen u 10. minutu kada je lijevo krilo Avdić zaustavljen
 način u kaznenom prostoru gostiju. Sudija Mandić bez
pokazao na bijelu tačku, a siguran realizator najstrožije
šić. Nakon toga zbog prigovora isključen je desni bek
a su tako gosti punih 80 minuta igrali sa 10 igrača. Naj-
ku da izjednači rezultat propustio je Spahić u 18. minutu
udarca Dijamanta Omanović ispustio loptu a Spahić sa
prebacio prazan gol.
reta igralo se uglavnom na sredini terena. Pobjeda Kra-
na mada ni gosti iz Doboja nisu bili daleko od osvajanja

D. JELISIĆ

I KOLA: ZVORNIK:
) 0:3, JAJCE:
jišnik 2:1, GO-
Borac (Č) 0:0, LJUBI-
otiva 3:2, HADŽIĆI:
) 1:0, HRASNICA:
:1, CAZIN: Krajina-
GRADIŠKA: Kozara-

LJE: BOS. GRADI-
a, DOBOJ: Sloga-
A: Radnik-Krajina,
adnik (H), TRAVNIK:
BRČKO: Lokomoti-
APLJINA: Borac-
ELIKA KLADUŠA:
)

TABELA

Kozara	16	11	3	2	28:16	25
Rudar (K)	16	10	4	2	39:13	24
Famos	16	10	4	2	25:12	24
Borac (T)	16	7	4	5	15:9	18
Sloga	16	7	4	5	19:16	18
Radnički	16	6	5	3	14:15	17
Sutjeska	16	5	5	6	25:26	15
Krajišnik	16	5	5	6	24:27	15
Krajina	16	5	5	6	14:17	15
Borac (Č)	16	4	6	6	18:17	14
Radnik (B)	16	5	4	7	15:15	14
Radnik (H)	16	4	6	6	14:26	14
Drina	16	4	4	8	11:21	12
Elektrobo.	16	3	5	8	20:24	11
Lokomotl.	16	3	5	8	20:28	11
Rudar (Lj)	16	4	1	11	20:31	9

MALO PREMA ŠANSAMA

SLOGA-FAMOS 1:0 (1:0)

Stadion Luke u Doboju. Vrijeme i teren pogodni za igru. Gledalaca oko 500. Sudija Mladenović iz Zvornika 6. Strijelac Saračević u 21. minutu.

SLOGA: Dautefendić 7, Đulbić 7, Bešić 6, Hadžić 7, Miladinović 7, Saračević 8, Dijamant 7, Ključević 6, Krajina 7, Spahić 6, Mujkanović 6, (Kalabić –).

FAMOS: Idžotić 7, Vlaški 6, Mujanović 7, Meseldžija –, (Milidrag 6), Jokić 6, Ibrahimović 6, Fejzić 7, M Ćosić 6, A. Ćosić 6, Žarković 6, Zubac 6 (Zalmović –).

Na kraju jesenje sezone fudbaleri Sloge u duelu sa bivšim drugoligašem iz Hrasnice više nego zasluženo osvojili su dva boda i donekle popravili dosta blijed utisak u finišu polusezone. šteta je što dobra igra nije krunisana sa još nekim pogotkom u mreži Famosa, koji je u Doboju razočarao slabom igrom.

Prvo uzbuđenje na Lukama u 10. minutu kada je Mujkanović dobro šutirao a golman Idžotić u posljednjem trenutku zaustavio neugodan šut sa lijeve strane. Bio je to znak za još ofanzivniju igru koja je u 21. minutu urodila plodom. Mukanović je u pravom trenutku ubacio loptu pred gol a Saračević efektno glavom loptu sproveo u mrežu. Do kraja poluvremena vrijedno je zabilježiti akciju Hadžića u 34. minutu kada je u slalomu prešao dva-tri fudbalera Famosa i u izglednoj prilici nadomak gola napropisno grubo oboren. Bio je to očigledan jedanaesterac ali sudija Mladenović na opšte čuđenje nije dosudio najstrožu kaznu.

I u nastavku ista slika. Tim Sloge nastavlja sa serijom napada. U 55. minutu Krajina je imao najpovoljniju priliku kada je pored istrčalog golmana Famosa plasirao loptu pored gola. Gosti su praktično samo u 80. minutu ozbiljnije ugrozili golmana Dautefendića kada je desna polutka Fejzić iz blizine glavom šutirao a golman Sloge bravurozno izbacio loptu u korner.

Tim Sloge pružio je dosta dobru igru i prava je šteta što napadači nisu iskoristili bar još neku od brojnih prilika.

PONOVO STRIJELAC NA LUKAMA: Asim Saračević

S. ZAKONOVIĆ

U REŽIJI DIJAMANTA

SLOGA—FAMOS 1:0 (1:0)

Stadion luke u Doboju. Vrijeme i teren pogodni za igru. Gledalaca 2 000.

Sudija Kravić iz Tuzle. Strijelac Dijamant u 27. minutu iz jedanaesterca.

SLOGA: Šerifović 7, Turkić 6, Bešić 6, Pranjić 5, Miladinović 8, Crnkić 7, Dijamant 7, Mučić 6, (Ključević —), Saračević 7, Spahić 6, Mujkanović 7, (Jelić —).

FAMOS: Ibrahimović 7, Vlaški 5, Mujanović 6, Jelušić 7, Škrbić 6, Šumar, 6, M. Ćosić 5, A. Ćosić 6, (Odžaković—), Spasojević 7, Omerhodžić 6 (Hošić—), Milidrag 6.

Derbi kola Republičke fudbalske lige nije ispunio očekivanja ljubitelja fudbala. Očekivalo se daleko više od aktera ovog meča, ali gledaoci su ipak zadovoljni napustili stadion Luke jer su osvojeni vrijendi bodovi u susretu sa bivšim drugoligašem.

U prvih dvadeset minuta igralo se uglavnom na sredini terena. Golmani su bili praktično bez posla. Prvi ozbiljniji udarac prema golu Ibrahimovića uputio je Saračević u 23. minutu, a dva minuta kasnije nakon izvanredne akcije Saračevića, koji je u pravom trenutku poslužio Dijamanta začuli su se i prvi aplauzi na stadionu. Golman Hrasničana krajnjim naporom zadržao je nezgodan udarac Dijamanta. Jedini pogodak na utakmici postignut je u 27. minutu nakon opravdano dosuđenog jedanaesterca. Sa desne strane Dijamant je izveo indirektan udarac i u visokom luku nabacio loptu prema golu Famosa. Desni bek Vlaški zahvatio je loptu rukama i sudija Kravić je pokazao na bijelu tačku. Dijamant je sigurnim udarcem u lijevi donji ugao zatresao mrežu i doveo Slogu u vodstvo od 1:0.

Devet minuta prije kraja poluvremena zamalo izjednačenje. Desni half Sloge Pranjić promašio je čitavu loptu pa se Milidrag našao sam oči u oči sa Šerifovićem. Međutim, na opšte iznenađenje lopta je otišla pored gola.

Nastavak susreta donio je angažovaniju igru tima Famosa koji je opasno ugrožavao gol Šerifovića. U rijetkim kontranapadima domaći su imali smao dvije izrazito povoljne prilike. Prvo je u 67. minutu Saračević već prevario golmana Famosa ali je u posljednjem trenutku centarhalf Škrbić glavom izbacio loptu iz praznog gola, a deset minuta prije kraja Mujkanović je po desnoj strani prešao sve prepreke i odlično poslužio Mučića koji iz neposredne blizine nije uspio da zatrese mrežu.

S. Z.

TRENUTAK ODLUKE: Dijamant je prevario Ibrahimovića i sigurnim udarcem sa bijele tačke zatresao mrežu

PREDSTAVLJAMO DOBITNIKE PLAKETE SAVEZA ORGANIZACIJA FIZIČKE KULTURE OPŠTINE DOBOJ

Slobodan Dijamant

PRIZNANJE MAJSTORU FUDBALA

U nekoliko posljednjih sezone fudbaleri dobojske Sloge igraju izvanredno. Stalno su u vrhu Republičke fudbalske lige, a sada četiri kola prije kraja na pragu velikog uspjeha i osvajanja šampionske titule. Ukoliko uspiju u svojim nastojanjima da se domognu drugoligaškog društva bila bi to najveća nagrada talentovanoj generaciji fudbalera i njihovom učitelju Sulajmanu Spahiću.

Sigurno da veliki dio zasluga za izvanredan plasman i dobre igre Sloge pripadaju Slobodanu Dijamantu, po ocjenama mnogih jednom od najboljih fudbalera u Ligi. Zasluženo se ove godine našao Dijamant na listi dobitnika velikog priznanja-Plakete Saveza organizacija fizičke kulture, u trenucima kada u punoj igračkoj zrelosti daje puni doprinos, da fudbalski Doboj, konačno, dobije drugoligaša. Izuzetna sportska ličnost, fudbaler vanserijskih kvaliteta, počeo je u pionirskoj selekciji Sloge i već tada najavio svoj raskošni talenat. Prošao je juniorsku školu i branio boje juniorske reprezentacije Bosne i Hercegovine. U najboljoj ekipi Sloge zaigrao je 1970. godine, a godinu dana kasnije proveo je jednu sezonu u teslićkom Proleteru. Zatim slijedi povratak u Slogu, a u ljeto 1976. godine stigao je poziv iz Tuzle i Dijamant se našao u prvoligaškom sastavu Slobode gdje je uspješno igrao više od dvije sezone. Sa iskustvom prvoligaškog igrača ponovo se 1978. godine vratio u Doboj. Od tada je nosioc Sloginе igre. Zbog svog temperamenta i atraktivne igre često je meta protivničkih igrača.

GLAS KOMUNA 30. septembar 1991. godine

PRED ŠESNAESTINE FINALA FUDBALSKOG KUPA JUGOSLAVIJE

„REAL SA NIŠAVE" PONOVO U DOBOJU

Fudbaleri dobojske Sloge nakon uspješnih rezultata u Fudbalskom kupu Jugoslavije po treći put u istoriji izborili su plasman u završne borbe među 32 najbolje ekipe u zemlji. Igrom slučaja u Doboj ponovo dolazi prvoligaška ekipa Radničkog iz Niša koja je prije pet godina nakon dramatičnog finiša na stadionu Luke slavila pobjedu od 2:1. Prisjećajući se izvanredne igre dobojskih fudbalera 13. oktobra 1976. godine kada je „Real sa Nišave" nakon vođstva od 1:0 nadigran u Doboju i nakon izjednačenja sa bijele tačke kada je Đulbić savladao reprezentativnog golmana Pantelića dosta sretno izborio vizu da dalje učešće u našem najmasovnijem takmičenju osvježavamo sjećanja na nezaboravan susret Sloga – Radnički.

U listu „Glas komuna" ostalo je zabilježeno:

„Ljubitelji fudbala iz Doboja i šire okoline prošle srijede proveli su jedno prijatno poslije podne, ali su i pored toga žalosni napustili stadion Luke. Njihovi ljubimci – fudbaleri Sloge bili su sasvim blizu najvećeg trijumfa u istoriji kluba. U šesnaestini finala Fudbalskog kupa Jugoslavije sastali su se sa prvoligaškom ekipom Radničkog iz Niša. Nedostajalo im je samo malo sreće pa da se plasiraju dalje u ovom takmičenju. Bili su bolji, nadigrali su svog renomiranog protivnika i prava je šteta što u svom nastojanju nisu uspjeli.

„Real sa Nišave" iako nema slavu jednog Partizana, Dinama, Veleža i drugih koji su gostovali u Doboju, dočekan je s velikim poštovanjem i interesovanjem. Zato se na stadionu Luke okupio rekordan broj gledalaca, među kojima je većina potajno očekivala uspjeh Sloge. Kao što smo rekli, malo je nedostajalo da se njihove želje ostvare. Jer, sve do 82. minute rezultat je glasio 1:1, da bi tada, u jeku nadmoćnosti domaćeg tima Radnički postigao pobjedonosni gol.

Niko ne treba da žali što se tako desilo. Pretrpljen je poraz od renomiranog protivnika, ekipe koja se već godinama takmiči u elitnom društvu jugoslovenskog fudbala. Sloga može biti ponosna što je Nišlijama bila dostojan partner i što se časno, na najbolji mogući način oprostila od Kupa maršala Tita.

U taboru Sloge sa velikim zadovoljstvom je primljena vijest da je naredni protivnik u Kupu niški Radnički. To je tim koji zaslužuje punu pažnju jer godinama igra zapaženu ulogu u domaćem prvenstvu i dostojno reprezentuje naš fudbal na evropskoj sceni. Pripreme za susret Sloga – Radnički koji se igra u srijedu, 7. novembra u 15 sati na stadionu Luke su u punom jeku. Interesovanje je izuzetno veliko i očekuje se rekordna posjeta. U Fudbalskom klubu Sloga je pravo mobilno stanje. U prodaju će biti pušteno 10 hiljada ulaznica i sigurno je da će stadion Luke biti ispunjen do posljednjeg mjesta.

Inače, ovo je treći put da se tim Sloge nađe u šesnaestini finala Fudbalskog kupa Jugoslavije. Još davne 1948. godine dobojski fudbaleri eliminisani su u susretu sa Garnizonom iz Radovljice u čijim redovima je igrao i reprezentativac Hočevar. Prije pet godina Sloga se časno oprostila od Kupa u susretu sa Nišlijama.

S. ZAKONOVIĆ

Fudbalskom susretu Sloga – Radnički pored brojnih gostiju dolazak su najavili predsjednik Fudbalskog saveza Jugoslavije Tomaš Tomašević i savezni kapiten Miljan Miljanić

Golman Sloge Nalbantić uspješno je intervenisao ispred napadača Radničkog

Na stadionu Luke susretu je prisustvovalo 7000 gledalaca
U srijedu se očekuje rekordna posjeta

Susret Sloga-Radnički počeo je uobičajenim ceremonijalom. Dva kapitena, ANTIĆ (Radnički) i Rade VASILJEVIĆ (Sloga) izmijenjali su zastavice i cvijeće

REPUBLIČKA FUDBALSKA LIGA

Razočarenj
na Lukama

SLOGA-LOKOMOTIVA 1:1 (1

Stadion Luke u Doboju. Vrijeme prohladno, teren
igru. Gledalaca 200. Sudija Hadžimejlić iz Zenice 5
nović u 5. minutu iz jedanaesterca za Slogu, a Sav
Lokomotivu.

SLOGA: Bešević 7, Dulbić 7, Bešić 6, Pranjić 6,
žić 6, Ključević 5, Saračević 5, Jelić 5 (Spahić 5
vić 5, Kalabić-).

LOKOMOTIVA: S. Dervišević 7, Abdurahm
radžić 7, Hodžić 6, Hekonjić 7, Halilović 5,
Lesković 5, (M. Dervišević –), Savić 6, Zahi

U gotovo pravom zimskom ambijentu i izu
igru fudbaleri Sloge i Lokomotive razočara
gledaoce koji su nezadovoljni napustili sta
praktično su iskoristili jedinu povoljnu pri
u Doboju.

14. oktobar 1981. - GLAS KOMUNA

VELIKI USPJEH DOBOJSKIH FUDBALERA

SNIMAK ZA USPOMENU — fudbaleri Sloge i Radničkog pred početak susreta

SLOGA U OSMINI FINALA KUPA

SLOGA-RADNIČKI 5:3 (1:1, 0:0)

Stadion Luke u Doboju. Vrijeme i teren idealni za igru. Gledalaca oko 8.000. Sudija Delević iz Beograda 8. Strijelci: Saračević u 67. minutu za Slogu, a Vojinović u 83. minutu za Radnički. Jedanaesterci su izvođeni ovim redom: Miladinović 2:1, Milenković — pored gola, Krajina — 3:1, Vojinović — golman Dautefendić odbranio udarac, Dijamant — 4:1, Gavrilović — 4:2, Hadžić — loptu zaustavila prečka, Rinčić — 4:3, Spahić — 5:3.

SLOGA: Dautefendić, Bešić (Kalabić), Salkić, Hadžić, Miladinović, Saračević, Dijamant, Ključević, (Turkić), Krajina, Spahić, Mujkanović.

RADNIČKI: Milenković, Halilović, Obradović, Džinović, (Milošević), Gavrilović, Vojnović, Beganović, (I. Stanković), Bojović, Savić, Rinčić, Aleksić.

Potajne nade i umjereni optimizam u taboru fudbalera dobojske Sloge da će u šesnaestini finala Fudbalskog kupa u susretų sa prvoligaškom ekipom Radničkog iz Niša ostvariti najveći uspjeh u istoriji dobojskog fudbala nisu bili bez osnova. U izvanrednoj igri pred prepunim gledalištem tim Sloge jie zasluženo izborio plasman među 16 najuspješnijih ekipa u ovogodišnjem kup takmičenju.

Sloga je nadigrala renomiranog protivnika i dokazala da uspjesi i dobri rezultati u poslednje vrijeme nisu slučajni. U prvom poluvremenu bilo je nekoliko povoljnih prilika pred golom Milenkovića i Dautefendića ali su mreže, ipak, mirovale.

Nastavak susreta donio je dosta uzbuđenja. Prvo je u 57. minutu nakon izvanrednog centaršuta Dijamanta Spahić zahvatio loptu glavom i pogodio stativu. Deset minuta kasnije radost na lukama. Dijamant je iz slobodnog udarca pronašao Saračevića koji je glavom loptu sproveo u mrežu. Bilo je više nego zasluženo vođstvo Sloge od 1:0. Radnički je više sretno nego spretno izjednačio u 83. minutu preko Vojinovića nakon grube greške odbrane. Pravda je ipak zadovoljena nakon izvođenja jedanaesteraca. Fudbaleri Sloge bili su uspješniji i zasluženo idu u osmine finala Kupa.

Fudbalerima Sloge i treneru Spahiću sve čestitke za veliki uspjeh. Revanširali su se Nišljani za poraz od prije pet godina i sada čekaju 11. novembar i narednog protivnika u osmini finala Kupa.

S. Z.

UZ SLOGU IZ BOLESNIČKE POSTELJE

Jusuf Sarajlić

Jusuf Sarajlić, bivši predsjednik i sada član Predsjedništva Fudbalskog kluba Sloga ima velike zasluge za dosadašnje uspjehe dobojskih fudbalera. Ovog proljeća zbog bolesti nije imao priliku da gleda igre svojih ljubimaca. Pa i pored toga iz bolesničke postelje pratio je rezultate Sloge, hrabrio momke sa Luka, koji su poslije svake utakmice stizali u posjetu. U kratkom telefonskom razgovoru kada smo čestitali veliki uspjeh dobojskog fudbala nije krio uzbuđenje.

-Vjerovao sam u ovu divnu generaciju mladića koji su potvrdili na terenu svoje prave vrijednosti. Od srca čestitam svim fudbalerima, tren Spahiću i sve vjernim navijačim

Jusuf Sarajlić na putuje na re ciono liječenje Do jeseni kada krene u drugoligaško takmičenje vjerujemo da će stići na popularne Luke da zajedno sa hiljadama ljubitelja fudbala prati Slogin drugoligaški derbi.

REPUBLIČKA FUDBALSKA LIGA

ŠERIFOVIĆ ODBRANIO PENAL

BORAC (Č) — SLOGA

0:0

NAJBOLJI U ČAPLJINI: golman Sloge Šerifović

Stadion Bjelave u Čapljini. Vrijeme i teren pogodni za igru. Gledalaca 500. Sudija Talić iz Ljubije 7. Žuti kartoni: Jelini Križanović (Borac).

BORAC: Vego 6, Ivanković 5, Đurđević 7, Glavović 5, Križanović 6, Jelin 6, Čerkić 6, Sivrić 5, (Bećirović-), Bolfek 5, (Kuljanin-), Čabrilo 5, Burić 5

SLOGA: Šerifović 8, Đulbić 6, Turkić 6, Pranjić 7, Miladinović 7, Saračević 8, Dijamant 5, Mučić 5, Krajina 5, (Mujkanović-), Ključević 5, Spahić 5 (Crnkić-)

Fudbaleri Sloge ušli su u susret sa starim rivalom timom Borca iz Čapljine sa očiglednom namjerom da eventualnim osvajanjem boda i dalje zadrže pozicije u vrhu tabele. Ekipa Borca imala je više od igre, stalnu terensku inicijativu ali bez pravog rezultata. Trener domaćih Repar pokušao je izmjenama da osvježi navalni kvintet, ali je taj pokušaj ostao bez rezultata.

U 7 ... kazne ... odbra ... pa suc ... čku. J ... vić ali ... vanre ... rukam ... protek ... tina, iz ... nja jer ... ni tere ... mana ... rao Sa ... jedan ... nu pol

Kapiten Sloge Saračević postiže šesti gol na Lukama

REKORDNA POBJEDA

SLOGA — SLOBODA 8:0 (5:0)

Stadion Luke u Doboju. Vrijeme i teren pogodni za igru. Sudija Jaganjac iz Bihaća 7. Strijelci: Kalabić u 13., Krajina u 14., 28. i 44., Bajić u 25. i Saračević u 58., 64. i 85. minutu.

SLOGA: Šerifović 8, Đulbić 8, Fehrić 9, Pranjić 9, Saračević 9, Hadžić 7, Bajić 7, (Grbešić 7), Ključević 8, Krajina 9, Kalabić 9, Mujkanović 7, (Škopljak 7).

SLOBODA: Šipka 8, Žujić 6, Mehić 6, E. Bašić 7, M. Indić 7, Šević 6, (Đurić 5), S. Indić 7, S. Bašić 6, Kučuković 5, A. Bašić 6, Ameti 6, (Miklić 5).

Zaslužena visoka pobjeda fudbalera Sloge u duelu sa sada već bivšim članom Republičke lige—Slobodom iz Bosanskog Novog koja je i pored rezultatskog debakla pružila snažan otpor, pogotovo u prvih pola sata. Kasnije je ponestalo snage gostima iz Bosanskog Novog a od gotovo dvadesetak prilika pred golom Šipke domaći su osam puta zatresli mrežu.

5. 10. 1946.

DOBOJSKI LIST Broj 2.

Okružno nogometno prvenstvo

U nedjelju nastavljeno je sa odigravanjem okr. nogometnog prvenstva te je odigrano VIII. kolo.

Prema primljenim podacima postignuti su slijedeći rezultati:

U Doboju: Sloga D.—Krivaja 5:0; u Žepču: Orlovik—Bratstvo 2:1; u Bos. Brodu: Polet—Udarnik 8:0; u Maglaju: Crvena Zvjezda—Jedinstvo 2:2; u Sijekovcu: Hajduk—Borac 1:2; u Modriči: Sloga M.—Željezničar 1:3.

U ovom kolu iznenađenje predstavlja poraz Bratstva u Žepču, donekle neriješen rezultat u Maglaju dok su ostali rezultati očekivani osim tako teškog poraza Krivaje.

U vodstvu je i nadalje dobojska Sloga sa 17 bodova i jednom igrom više pošto je utakmicu sa Crvenom Zvjezdom koja se trebala odigrati 13. X. (na dan izbora) odigrala već u petak, 27. IX. pobijedivši sa rezultatom 3:0. Slijedi je u stopu Polet iz Bos. Broda koji pored Sloge ima najviše izgleda za osvajanje okružnog prvenstva i ulazak u republikansku ligu gdje nas momentano sa dosta slabim uspjehom zastupa Proleter iz Teslića.

Nakon VIII. kola tabela prvenstva je slijedeća:

1	Sloga — Doboj	9	8	1	0	30:2	17
2	Polet — Brod	8	6	2	0	40:5	14
3	Borac — Derventa	8	5	0	3	16:13	10
4	C. Zvijezda — Maglaj	9	3	3	3	14:12	9
5	Krivaja — Zavidovići	8	3	2	3	15:19	8
7	Jedinstvo — Odžak	8	3	2	3	12:17	8
6	Bratstvo — Gračanica	8	3	1	4	17:14	7
8	Sloga — Modriča	8	3	1	4	12:25	7
9	Hajduk — Sijekovac	8	2	2	4	7:9	6
10	Željezničar — Brod	8	4	0	4	18:12	8
11	Orlovik — Žepče	8	1	0	7	7:26	2
12	Udarnik — Tešanj	8	1	0	7	7:39	2

Tabela ima privremeni karakter dok se ne riješe žalbe koje su od pojedinih društava utakmice određene za proljetni dio takmičenja.

Inače, takmičenje koje je ličilo Jugoslaviji. Umjesto da zbliži pojedina društva — došlo je do zaoštrenih odnosa. Krivnju za najveći dio incidenata snose pojedinini disciplinovani gledaoci koji u svom klubaštvu — naslijeđenom iz vremena stare Jugoslavije — prelaze granice dozvoljenog. Ovima i njima sličnima, uprave domaćih društava treba da posvete najveću pažnju. U koliko su nepopravljivi zabraniti im posjećivanje fiskulturnih takmičenja jer incidentima koje izazivaju, nanose najveću štetu cijelom fiskulturnom pokretu, pa i svojem društvu koje odgovara za red na svojim priredbama. *Lj.*

6 o. m. se igra IX kolo prvenstva

U nedelju 6 o. mj. odigraće se IX kolo prventva okruga u nogometu. Između: Udarnik - Hajduk u Tešnju, Bratstvo - Polet u Gračanici, Željezničar - Orlovik u B. Brodu, Krivaja - Sloga (M) u Zavidoviću, Jedinstvo - Sloga (D) u Odžaku i Crvena Zvijezda - Borac u Derventi.

Ф. Д. „Слога" Добој - Ф. Д. „Криваја" Завидовић 5:0 (2:0)

У недељу 29 септембра о. г. Слога је одиграла своју четврту утакмицу за последњих осам дана. Овога пута Слоги је био противник Криваја коју је у лијепој и фер игри лако побиједила са резултатом 5:0.

Игра првог полувремена крила Бампе који шаље лопту пред гол гдје се ствара гужва, лопту захваћа из заокрета Салиховић која пролази голману кроз ноге и резултат је 1:0 за Слогу.

Послије овога гола домаћи почињу љепше и живље да играју. Након низа пропуштених ситуација у тридесетој минути Слога лијепим комбинацијама долази пред брата го стију одакле Љубиша пуца неодбраниво у лијеви угао и тиме поправља резултат на 2:0. Остали дио игре протекао је у лакој надмоћи домаћих те се у томе завршаб прво полувријеме.

Друго полувреме настаbља се са апсолутном надмоћ домаћих гдје долази до изражаја лијепа и комбинаторн игра домаћег тима. У седмо минути Бампа продире прек лијевог крила и пуца ниско лијеви доњи угао. Гости по лије овога гола потпуно се зб њују те стално мијењају сво мјеста што им много квар у сређивању игре. У том дијелу игре домаћи стал врше притисак на гол гости те три пута гађају у статив У дванаестој минути Лене прелази три противничка грача, додаје лопту слобо ном Љубиши који пуца нес браниво у гол. Остали д игре протиче у надмоћнос

DOBOJSKI LIST
1946. godine

ФИСКУЛТУРА

Okružno nogometno prvenstvo

Dne 22. IX. odigrano je VII. kolo okružnog nogometnog prvenstva. Prema prispjelim izvještajima utakmice su završene slijedećim rezultatima: Borac—Polet 1:2; Udarnik — Orlovik 3:1; Krivaja—Jedinstvo 1:1; Hajduk—Crvena Zvijezda 0:0; Željezničar—Sloga Doboj 0:1; Bratstvo—Sloga Modriča 4:0.

Nakon ovoga kola stanje na prvenstvenoj tablici je sledeće:

1	Sloga — Doboj		6 1 0	22:2	13
2	Polet — Brod		..0	32:5	12
3	C. Zvjezda — Ma...			..:7	8
4	Borac — Derver...				8
5	Krivaja — Zavi...				
6	Bratstvo — Gra...				
7	Jedinstvo — C...				
8	Sloga — Mod...				
9	Hajduk — Si...				
10	Željezničar ...				
11	Udarnik — ...				
12	Orlovik — ...				

Brojevi znače: i... neriješeno, izgubio... i primio golova, ...

U B. Brodu, ... Željezničar - Sl... nepotpunim p... čanici na uta... Sloga M. des... cidenti i nap... strane mom... Sloge - M...

Nadamo... fiskulturni...

ФИСКУЛТУРА

Okružno nogometno prvenstvo

U nedelju odigrano je IX kolo okružnog nogometnog prvenstva. Nije odigrana samo utakmica između Udarnika i Hajduka dok je dobojska Sloga utamicu iz ovog kola odigrala u srijedu, 9. o. mj. Iznenađenja u ovom kolu nije bilo. Postignuti rezultati su realni i odgovaraju snagama pojedinih društava. Sve utakmice odigrane su u najboljem redu.

Dobojska Sloga srećno je dobila dva dragocjena boda na vručem odžačkom terenu protiv vrlo dobrog Jedinstva tijesnom 2:1 pobjedom. Momčad Jedinstva pojačala se u zadnje vrijeme novim igračima od kojih se vrlo dobrom igrom ističu braća Halilovići i Zurapović. Bratstvo za malo nije napravilo iznenađenje na svom terenu protiv rutiniranog Poleta. Pomanjkanje kondicije kod Bratstva donijelo je Poletu u II poluvremenu zasluženu pobjedu.

Pobjedom nad mladim timom Orlovikom, Željezničar je popravio svoj položaj na tabeli i popeo se zasluženo na 4 mjesto. Borac se sigurnom pobjedom nad Crvenom Zvijezdom učvrstio na 3 mjestu koje će vjerovatno u jesenjem dijelu prvenstva zadržati.

Momčad Krivaje nalazi se na 5 mjestu. Pobjedom nad Modričkom Slogom prekinula je uzastopni niz poraza od V. do VIII kola i učvrstila se na sredini tabele.

Prema tome tabela prvenstva izgleda ovako:

1	Sloga — Doboj	10	9	1	0	32:3	19
2	Polet — Brod	9	7	2	0	40:5	16
3	Borac — Derventa	9	6	0	3	16:13	12
4	Željezničar — Brod	9	5	0	4	18:12	10
5	Krivaja — Zavidovići	9	4	2	3	15:19	10
6	C. Zvijezda — Maglaj	10	3	3	4	14:12	9
7	Jedinstvo — Odžak	9	3	2	4	12:17	8
8	Bratstvo — Gračanica	9	3	1	5	17:14	7
9	Sloga — Modriča	9	3	1	5	12:25	7
10	Hajduk — Sijekovac	8	2	2	4	7:9	6
11	Orlovik — Žepče	9	1	0	8	7:26	2
12	Udarnik — Tešanj	8	1	0	7	7:39	2

1996.

NA NOVOJ STAZI

Rat je završen, ljudi su počeli da se okreću novom životu u kome će sport ponovo ustalasati mase. Fudbal će opet, kao i poslije onih velikih svjetskih katastrofa, biti pokretač, daće impuls jednoj mladoj republici i njenoj mladosti. U Republici Srpskoj su vrijedni sportski radnici, odmah nakon Dejtona, počeli da razmišljaju o oživljavanju takmičenja. Krajem 1995. godine donesena je odluka o početku fudbalskih takmičenja u Republici Srpskoj. Formirana je Prva fudbalska liga i četiri druge lige. Dogovoreno je da prvenstvo počne 16. marta 1996. godine. Prva godina je bila, ujedno, i eksperimentalna, što je i razumljivo jer je pauza bila duga i u njoj je fudbal doživio velike gubitke. Tokom rata su uništeni mnogi fudbalski tereni, prostorije, dokumentacija, a u nekim klubovima su stradali čak i kadrovi. Drugi prekid u stručnom radu teško je bilo nadoknaditi. Fudbal u Republici Srpskoj krenuo je iz početka.

Fudbalski savez Republike Srpske formirao je Prvu ligu koja se sastojala od dvije grupe. **Istočna grupa** Prve lige bila je sastavljena od klubova iz Podrinja, Sarajevsko-Romanijske regije i Istočne Hercegovine. Bili su to sljedeći klubovi: **Boksit** (Milići), **Slavija** (Srpsko Sarajevo), **Glasinac** (Sokolac), **Jedinstvo** (Brčko), **Sarajevo** (Srpsko Sarajevo), **Mladost** (Rogatica), **Panteri** (Bijeljina), **Leotar** (Trebinje), **Željezničar** (Srpsko Sarajevo), **Drina** (Zvornik), **Romanija** (Pale). Ukupno – 11 klubova.

Zapadna grupa Prve lige bila je sastavljena od klubova iz Posavine, srednjeg dijela Republike Srpske i Bosanske Krajine (zapadnog dijela Republike Srpske). Bili su to sljedeći klubovi: **Rudar** (Prijedor), **Borac** (Banja Luka), **Kozara** (Gradiška), **Sloga** (Doboj), **Polet** (Srpski Brod), **Ljubić** (Prnjavor), **BSK** (Banja Luka), **Borac** (Šamac), **Modriča** (Modriča), **Sloboda** (Novi Grad) i **Proleter** (Teslić).

Dakle, i u ovoj grupi nalazilo se 11 klubova. Fudbalsko prvenstvo Republike Srpske tokom svoje prve dvije godine igraće se u dvije grupe, a na kraju će prvaci grupa, u dva susreta, odlučivati konačnog šampiona. Od treće sezone prvoligaški karavan će biti jedinstven. Umjesto dvije grupe, postojaće zajednička Prva liga sa 18 klubova.

Prvo fudbalsko prvenstvo Republike Srpske startovalo je 16. marta 1996. godine, ali zbog loših vremenskih us-

lova toga dana krenuli su samo klubovi iz Zapadne grupe, dok su ekipe sa „Istoka" pauzirale. Njihov početak pomjeren je sedam dana unazad, pa su timovi sa Istoka prvo kolo igrali 23. marta, kada su na programu bile utakmice drugog kola.

Od samog starta, trku za prvaka poveli su, a ko bi drugi, finalisti prethodnog Kupa Republike Srpske – banjalučki Borac i Rudar iz Prijedora. Svoju šansu čekali su i Kozara, Sloga, Polet, pa donekle i Ljubić, klubovi koji uvijek mogu da iznenade. Na kraju ligaškog takmičenja koje je igrano takoreći bez prekida, Rudar iz Prijedora pretekao je Banjalučane i sa dva boda prednosti prvi stigao na cilj. Tako su Prijedorčani postali šampioni „Zapada". Borac je bio jedini bez poraza, ali je imao mnogo neriješenih rezultata i to ga je koštalo prvog mjesta.

Sloga je startovala u Banjaluci protiv Bska i tog 16. marta imala je svoj dan pa je ostvarila prvu prvoligašku pobjedu (1:0) što je bio dobar znak. Fudbaleri Sloge su imali premijeru u Doboju u 2. kolu, 23. marta 1996. godine i ostvarili još jednu pobjedu; opet je bilo 1:0 za „crvene" koji su u meču sa Poletom pružili dobru igru i podsjetili na stara dobra fudbalska vremena. Dobar utisak sa starta biće malo pokvaren u trećem kolu, u susretu sa Rudarom iz Prijedora. Toga 30. marta, ponovo je bilo 1:0, ali za domaće, dok je to bio prvi poraz Sloge u prvoligaškoj konkurenciji. Bodovi su pripali Rudaru, ali su izvještači javili da je Sloga igrala dobro i da će u ovom šampionatu biti kandidat za visok plasman. To će se i ostvariti: „crveni" će na kraju trke zauzeti četvrto mjesto.

Od svog formiranja do danas, susreti između Sloge i teslićkog Proletera predstavljali su lokalne derbije, donosili su mnogo uzbuđenja i neizvjesnosti. Sloga i Proleter igrali su prije rata u raznim rangovima takmičenja: Dobojlije su postigle više, igrale su i drugoligaškoj konkurenciji one velike Jugoslavije. U posljednjih dvadesetak godina prošlog vijeka Sloga i Proleter su igrali u različitim rangovima takmičenja, Dobojlije su uvijek bile u višem rangu. Poslije Dejtona, ova dva kluba ponovo su se našla u istom rangu, sada u prvoligaškoj konkurenciji. Njihov prvi meč je odigran 6. aprila 1996. godine u Doboju. Sloga je stalno napadala, Proleter stvarao šanse. Obje ekipe postigle su po jedan gol i osvojile po jedan bod. Proleter je bio više zadovoljan jer je na strani osvojio bod koji je imao dvostruku težinu. Ljubitelji fudbala su takođe bili zadovoljni jer su ponovo bili u prilici da prisustvuju tradicionalnom derbiju, praznicima fudbala u Doboju i Tesliću.

Izgubljen bod protiv Proletera nije obeshrabrio fudbalere Sloge koji će u narednom susretu u Novom Gradu, kao gosti, pobijediti Slobodu – 1:0 i uključiti se u trku za prvaka. Međutim, u sljedećoj utakmici sa banjalučkim Borcem, u Doboju, „crveni" su ostvarili samo remi i ponovo umjesto tri osvojili samo jedan bod. Gubitak četiri boda kod kuće u prvih šest kola, predstavljaće veliki zaostatak u jesenjoj sezoni. U drugom dijelu jeseni Sloga je ostvarila dvije pobjede i dva poraza. U Gradišci je izgubila od Kozare (0:2), ali je odmah zatim kod kuće savladala ekipu Ljubića 3:0 što je bio nagovještaj novog uspona koji se, međutim, neće dogoditi zato što su Dobojlije u devetom kolu izgubile u Šamcu, sa Borcem 0:1 i tada su bile dobro zaostale za Boksitom. Pošto je ova liga imala neparan broj klubova, u svakom kolu je jedan tim pauzirao. Sloga je bila slobodna u 10. kolu, 11. maja 1996. godine, da bi prvi dio prvenstva završila pobjedom, u susretu sa Modričom, u Doboju 2:1.

Prvi dio šampionata završen je 18. maja 1996. godine. Trka je nastavljena sedam dana kasnije kada je Sloga na svom terenu visoko porazila banjalučkog Bska – 3:0. Bio je to nagovještaj lije-

pog proljeća, ali će ta radost ubrzo biti pomućena sa tri uzastopna poraza. Tri puta je Sloga izgubila identičnim rezultatom (1:2): u Brodu od Proletera. Da će proljeće za „crvene" biti lošije od jeseni pokazaće i meč sa Slobodom u Doboju. Završen je bez golova, a gosti su bili zadovoljni osvajanjem boda, dok je domaćin žalio za gubitkom dva poena. Do kraja prvenstva smjenjivali su se porazi i pobjede. Posljednji meč Dobojlije su odigrale u Modriči gdje je pobijedio domaćin 2:1.

Kraj prvenstvene trke Sloga bi dočekala sa mnogo boljim učinkom da nije bilo onih neplaniranih remija u Doboju i one prekretnice, u 9. kolu, u Šamcu, kada su „crveni" minut prije kraja primili gol i izgubili (0:1). Taj nesrećni pogodak kao da je demoralisao Dobojlije. Marko Tutnjević je bio strijelac gola koji je zaustavio Slogu. Dobojlije su igrale sa ovim timom: **Vidović, Kuzmić, Panić, Erceg, Telban, Petrović, Bjelanović, Vasiljević, Đurić, Kovačević, Janković (Marić), Janjus (Kopić)**.

Interesantno je podsjetiti da je Sloga u Doboju pobijedila Šamčane identičnim (1:0) rezultatom. Dogodilo se to u 20. kolu, ali je sada tok utakmice bio drugačiji. Dobojlije su pobjedonosni gol postigle u 20. minutu, strijelac je bio Bjelanović poslije greške gostujuće odbrane. On je neometan primio loptu, izašao sam pred golmana Radića i s lakoćom ga savladao. Ovu pobjedu ostvario je tim u formaciji: Vidović, Kuzmić, Panić, Erceg, Pešić, Petrović, Bjelanović, Marić (Poljašević), Ninković (Teleban), Vasiljević, Ž. Kovačević i Z. Kovačević. Poslije toga 19. kola pitanje prvaka u Zapadnoj grupi Prve lige još nije bilo riješeno iako je Rudar iz Prijedora imao pet bodova više od banjalučkog Borca:

1. Rudar (P)	18	15	2	1	35:10	47
2. Borac (BL)	18	12	6	0	45:11	42
4. Sloga	**19**	**8**	**3**	**8**	**17:16**	**27**

U finišu trke, Banjalučani su se ponadali da bi mogli preteći Rudara, ali im se to nije ostvarilo. Uzaludna je bila njihova pobjeda u posljednjem kolu u Tesliću, protiv Proletera – 3:1. Taj trijumf Borcu nije donio titulu jer je Rudar pobjedom protiv Kozare u Gradišci (1:0) ostao na prvom mjestu i tako bio prvi šampion Republike Srpske u Zapadnoj grupi Prve lige. Ako Borcu pobjeda nije značila ništa, Proleter je zbog toga poraza ispao iz Prve lige u koju se u narednih 10 godina nije uspio vratiti.

Prvaci Istočne grupe, Boksit iz Milića i Zapadne grupe, Rudar iz Prijedora, odigrali su dvije utakmice za apsolutnog prvaka Republike Srpske u fudbalu. U Milićima je bilo 5:2 za Boksit, a u Prijedoru 2:1 za Rudar. Tako je Boksit postao prvi šampion Republike Srpske u fudbalu, dok se Sloga plasirala na četvrto mjesto:

4. Sloga	**20**	**8**	**3**	**9**	**19:18**	**27**

Najbolji strijelac u Zapadnoj grupi Prve lige bio je Siniša Đurić iz Kozare sa 16 postignutih golova. Slijede: Jandrić (Borac BL) i Tutnjević (Borac Š) sa po 11 postignutih golova; Kukavica (Kozara) i Kostadinović (Polet) sa po 10 postignutih pogodaka, Jagodić (Borac BL) sa 9 golova. Najbolji strijelac Sloge Kovačević postigao je 6 pogodaka.

Najefikasniju navalu imao je banjalučki Borac. Njegovi strijelci su u 20 utakmica postigli 50 golova, odnosno 2,5 pogodaka po susretu. Najslabiju navalu imala je Modriča koja je u 20 susreta postigla samo 14 golova. Najčvršće odbrane imali su Rudar iz Prijedora i banjalučki Borac koje su u 20 mečeva primile po 13 pogodaka. Sloga je imala prosječnu navalu, postigla je samo 19 golova, ali je njena odbrana bila čvrsta: primila je 18 pogodaka i bila među najboljim u Ligi. Od nje su bile bolje samo odbrane Rudara i Borca.

U Zapadnoj grupi Prve lige odigrano je 110 utakmica, postignuta su 272 gola

ili u prosjeku 2,47 po meču. Prosjek po kolu 12,38 pogodaka.

TABELA 1996. GODINE

1.	Rudar (P)	20	16	2	2	37:13	50
2.	Borac (BL)	20	14	6	0	50:13	48
3.	Kozara	20	8	6	6	37:20	30
4.	**Sloga**	**20**	**8**	**3**	**9**	**19:18**	**27**
5.	Polet	20	7	4	9	27:34	25
6.	Ljubić	20	6	5	9	16:28	23
7.	BSK	20	6	5	9	17:23	23
8.	Borac (Š)	20	6	4	10	21:28	22
9.	Modriča	20	5	5	10	14:28	20
10.	Sloboda	20	5	4	11	16:40	19
11.	Proleter	20	5	4	11	18:27	19

1996. GODINA (PRVI DIO)

1. kolo, 16. mart: BSK – **Sloga** 0:1
2. kolo, 23. mart: **Sloga** – Polet 1:0
3. kolo, 30. mart: Rudar (P) – **Sloga** 1:0
4. kolo, 6. april: **Sloga** – Proleter 1:1
5. kolo, 13. april: Sloboda – **Sloga** 0:1
6. kolo, 20. april: **Sloga** – Borac (BL) 1:1
7. kolo, 27. april: Kozara – **Sloga** 2:0
8. kolo, 4. maj: **Sloga** – Ljubić 3:0
9. kolo, 8. maj: Borac (Š) – **Sloga** 1:0
10. kolo, 11. maj: **Sloga** je bila slobodna
11. kolo, 18. maj: **Sloga** – Modriča 2:1

(DRUGI DIO)

12. kolo, 25. maj: **Sloga** – BSK 3:0
13. kolo, 29. maj: Polet – **Sloga** 2:1
14. kolo, 1. jun: **Sloga** – Rudar (P) 1:2
15. kolo, 8. jun: Proleter – **Sloga** 2:1
16. kolo, 15. jun: **Sloga** – Sloboda 0:0
17. kolo, 19. jun: Borac (BL) – **Sloga** 2:0
18. kolo, 22. jun: **Sloga** – Kozara 1:0
19. kolo, 6. jul: Ljubić – **Sloga** 1:0
20. kolo, 10. jul: **Sloga** – Borac (Š) 1:0
21. kolo, 13. jul: **Sloga** je bila slobodna
22. kolo, 20. jul: Modriča – **Sloga** 2:1

1996/97. *USPJEH MEĐU PRVOLIGAŠIMA*

I drugo prvenstvo Republike Srpske bilo je, na neki način, eksperimentalno. Opet su prvoligaši podijeljeni u dvije grupe – Istočnu i Zapadnu. Prvi šampionat je pokazao da je nepraktično da grupe broje neparan broj klubova i da u svakom kolu po jedna ekipa pauzira. Zbog tog je odlučeno da u drugom šampionatu broj klubova bude paran: 12 na Istoku, 12 na Zapadu, pa je liga sa 24 takmičarska kolektiva bila najbrojnija u Evropi. Naravno, sve su to još uvijek bili počeci i sticanje prvih organizacionih iskustava koja će dovesti do boljih i savremenijih rešenja, koja će se primijeniti od trećeg šampionata.

Na Istoku su se takmičili: Leotar (Trebinje), Sarajevo (Srpsko Sarajevo), Boksit (Milći), Jedinstvo (Brčko), Slavija (Srpsko Sarajevo), Panteri (Bijeljina), Glasinac (Sokolac), Mladost (Rogatica) i debitanti u ovom rangu takmičenja – Bratstvo (Bratunac), Rudar (Ugljevik), Velež (Nevesinje) i Sutjeska (Srbinje).

Sloga se, naravno, ponovo takmičila u Zapadnoj grupi Prve lige, a sa njom su igrali još – **Rudar** (Prijedor), **Borac** (Banja Luka), **Polet** (Srpski Brod), **Kozara** (Gradiška), **BSK** (Banja Luka), **Ljubić** (Prnjavor), **Borac** (Šamac), **Sloga** (Trn), **Borac** (Kozarska Dubica), **Krila Krajine** (Banja Luka) i **Omladinac** (Brestovčina). Kako je vidljivo u Prvoj ligi Republike Srpske igrali su neki klubovi sa novim imenom, kao na primjer Panteri iz

Bijeljine, a to je u stvari predratni Radnik. Taj klub će ponovo promijeniti ime i zvače se Fudbalski klub Radnik koji će nastaviti da se takmiči u Prvoj ligi Republike Srpske, a uspjeće da se plasira i u Zajedničku fudbalsku ligu Bosne i Hercegovine.

U obje grupe Prve savezne lige Republike Srpske igralo se po dvokružnom bod sistemu (22 kola), a pred početak prvenstva donesena je odluka da na kraju prvenstva iz svake od grupa ispada po šest timova i da se od naredne sezone Prva liga republike Srpske spaja u jedinstveno takmičenje. Nova liga brojače 18 klubova. Tako je bilo predviđeno da na kraju drugog šampionata Republike Srpske iz obje grupe ispada po pola lige. Ta činjenica je unijela mnogo nervoze i zebnje u svaki klub, jer je od starta, svaka utakmica bila kvalifikaciona.

Drugo prvenstvo Republike Srpske proteklo je u znaku dva debitanta – Rudara iz Ugljevika na Istoku i Sloge iz Trna na Zapadu. Iako novajlije u Ligi ova dva tima nisu nikoga respektovala već su odlučila da od starta krenu na prvo mjesto što će se i ostvariti.

„Rudari" iz Ugljevika su vodili veliku trku sa prvim šampionom – Boksitom, zatim Glasincem i Panterima i u vrlo jakoj konkurenciji prvi su prošli kroz cilj. Tokom šampionata vođene su zanimljive sportske borbe. Na čelnim pozicijama rivali su se često smjenjivali što je donijelo dosta draži i neizvjesnosti. U Istočnoj grupi prvak se nije znao do posljednjeg kola u kome je odigran veliki derbi u Ugljeviku. Sastali su se Rudar i Glasinac. Utakmica je odigrana 7. juna 1997. godine na stadionu Rudara i završena je podjelom bodova (2:2) što je odgovaralo domaćinu koji je tim rezultatom zadržao prvo mjesto u Istočnoj grupi. (Glasinac je propustio veliku priliku da bude prvak jer je vodio dva puta – 1:0 i 2:1). Pored Rudara, ostalih pet mjesta koja su obezbjeđivala ostanak u zajedničkoj ligi – zauzeli su Glasinac, Boksit, Panteri, Mladost i Sarajevo.

Sloga iz Doboja je opet igrala u Zapadnoj grupi i ponovo se borila za visok plasman. Na kraju je bila treća, dakle bolje plasirana nego u prethodnom šampionatu. Trka na prvoligaškom Zapadu bila je uzbudljiva i zanimljiva, skoro do kraja neizvjesna. Dva kola prije kraja Sloga iz Trna je obezbijedila prvo mjesto jer je u tom trenutku imala čak 10 bodova više od banjalučkog Borca koji se nalazio na drugoj poziciji. Interesantno je podsjetiti da je ekipa Sloge bila sastavljena uglavnom od fudbalera koji su stasali u Borčevom dresu. U to vrijeme Sloga je imala agilnog, sposobnog i bogatog predsjednika – Slavka Rogulića – čovjeka koji je volio fudbal i koji je za dvije godine „stvorio" šampiona. (Sloga je pored titule na Zapadu u toj sezoni trijumfovala i u Kupu Republike Srpske).

U ovom šampionatu Sloga iz Doboja je imala odličnu navalu i solidnu odbranu što joj je donijelo i visok plasman. Dobojlije su na 22 utakmice ostvarile 11 pobjeda (koliko i drugoplasirani banjalučki Borac), ostvarile su tri remija i osam mečeva su izgubile. Gol-razlika je bila pozitivna (31:28) i osvojeno je više od 50 posto bodova.

Sloga je startovala u Gradišci i osvojila tri boda. Toga 18. septembra 1996. godine pobijeđena je Kozara 1:0 što je bio nagovještaj uspješne sezone. I u drugom susretu fudbaleri iz Doboja su gostovali, sada u Banjaluci gdje su igrali sa Omladincem i izgubili (1:3). Bio je to prvi i jedini poraz u prvih pet susreta u kojima je ostvaren izvanredan uspjeh (četiri pobjede) uz gol-razliku 9:5. U tom trenutku „crveni" su bili ozbiljan kandidat za prvaka, ali su te šanse prokockali u narednih pet utakmica kada su postigli potpuno suprotne rezultate: četiri poraza i jednu pobjedu. U šestom kolu Dobojlije su izgubile susret sa Borcem u Kozarskoj Dubici. Tih 0:2 je nadoknađeno već u narednoj utakmici kada je u Doboju istim rezultatom savladan Polet iz Srpskog Broda.

Prekretnica je nastupila u 8. kolu, 2. novembra 1996. godine kada je Sloga u Prijedoru doživjela visok poraz (0:7) koji je poljuljao moral ekipe. Poslije Prijedora izgubljene su još dvije utakmice: u Doboju sa Banjalučkim Borcem (0:2) i u Trnu protiv domaće Sloge (1:2). U posljednjem susretu prvog dijela prvenstva, sa Ljubićem u Doboju, Sloga je osvojila samo bod, igrala je neriješeno – 1:1. Bio je to kraj „crne" serije u kojoj su u četiri utakmice „crveni" djelovali nesigurno, od mogućih 12 osvojili su samo jedan bod. Taj gubitak se u nastavku prvenstva nije mogao nadoknaditi.

Proljeće je bilo ljepše od jeseni, u nastavku prvenstva Sloga je igrala sigurnije, imala je ujednačeniju formu i postigla bolje rezultate. Ekipa je zabilježila dvije mini serije, od po dvije vezane pobjede, ali nije imala ni jednu seriju poraza. Proljećni raspored je bio povoljniji: prva dva susreta Sloga je igrala u Lukama, iskoristila prednost svoga terena, pomoć publike i ostvarila dvije pobjede – protiv Kozare (1:0) i Omladinca (3:1). Tada se činilo da će „crveni" napraviti pravu seriju, ali se to nije dogodilo, jer su već na prvom gostovanju u Šamcu poraženi od Borca (1:3). Izgubljeno u Šamcu nadoknađeno je kod kuće gdje je Sloga identičnim rezultatom (3:1) savladala banjalučkog Bska.

Prvi proljećni remi Dobojlije su ostvarile u Banjaluci, igrale su neriješeno (1:1) sa ekipom Krila Krajine. U 17. kolu „crveni" su se maksimalno revanširali Borcu iz Kozarske Dubice za onih 0:2 u prvom dijelu prvenstva. Sada je bilo 3:0 za Slogu. Stari dobri derbi u Brodu protekao je u ravnopravnoj igri i minimalnoj (1:0) pobjedi Poleta. Tada se još jednom vidjelo da su mogućnosti „crvenih" znatno veće od postignutih rezultata. To će potvrditi dvije naredne teške utakmice, prva sa Rudarom iz Prijedora i druga sa banjalučkim Borcem. U prvom dijelu šampionata Sloga je u Prijedoru pretrpjela pravu katastrofu, ali je sada savladala Rudara 2:0. Da ta pobjeda nije bila slučajna pokazaće i susret u Banjaluci gdje su Dobojlije savladale Borca (3:1) i ostvarile snažan utisak. Tada se očekivalo da će „crveni" zaokružiti seriju i trećim trijumfom, sada na svom terenu protiv Sloge iz Trna. Bio je to veliki derbi u kome je lider na tabeli i novi prvak osvojio bod u Doboju. Utakmica je bila uzbudljiva sa mnogo prilika s obje strane, ali je završena bez golova. Sloga se oprostila od svojih navijača u trenutku kada je imala osigurano treće mjesto. Uzalud je Rudar iz Prijedora kod kuće (u posljednjem kolu) savladao ekipu Krila Krajine (1:0), jer je Sloga, i pored poraza (1:2) od Ljubića u Prnjavoru, zadržala treće mjesto.

3. Sloga (D)	**22**	**11**	**3**	**8**	**31:28**	**36**

Sloga iz Trna je ubjedljivo trijumfovala: imala je čak 11 bodova više od drugoplasiranog banjalučkog Borca. U stvari prave borbe za prvo mjesto i nije bilo. To pitanje je riješeno znatno prije kraja prvenstva. Interesantnija je bila trka za drugo mjesto u kojoj je Borac bio uspješniji od dobojske Sloge, Rudara iz Prijedora i šamačkog Borca.

Pored **Sloge** iz Trna, vizu za jedinstvenu Prvu ligu Republike Srpske na Zapadu su izborili još – **Borac** (Banjaluka), **Sloga** (Doboj), **Rudar** (Prijedor), **Borac** (Šamac) i **Polet** (Srpski Brod). Interesantno je podsjetiti da je prošlogodišnji šampion Zapadne grupe Prve lige Rudar iz Prijedora imao dugu rezultatsku krizu, pa je opstanak obezbijedio tek u posljednjem kolu, pobjedom na svom terenu (1:0) protiv Krila Krajine. Kakva je konkurencija bila u trci za opstanak najbolje potvrđuje upravo taj jedan pogodak koji je Prijedorčane ostavio u elitnom društvu, a ekipu iz Banjaluke preselio u niži rang takmičenja. Novi sistem takmičenja je bio nemilosrdan: sa Zapada su u niži rang otišli i **Kozara** (Gradiška), **Omladinac** (Banjaluka), **Bo–**

rac (Kozarska Dubica), **BSK** (Banjaluka) i **Ljubić** (Prnjavor).

1996/97.
(jesen)

1. kolo, 18. septembar: Kozara – **Sloga** 0:1
2. kolo, 21. septembar: Omladinac – **Sloga** 3:1
3. kolo, 28. septembar: **Sloga** – Borac (Š) 1:0
4. kolo, 5. oktobar: BSK – **Sloga** 0:2
5. kolo, 12. oktobar: **Sloga** – Krila Krajine 4:2
6. kolo, 19. oktobar: Borac (KD) – **Sloga** 2:0
7. kolo, 26. oktobar: **Sloga** – Polet 2:0
8. kolo, 2. novembar: Rudar (P) – **Sloga** 7:0
9. kolo, 9. novembar: **Sloga** – Borac (BL) 0:2
10. kolo, 16. novembar: Sloga (T) – **Sloga** (D) 2:1
11. kolo, 23. novembar: **Sloga** – Ljubić 1:1

(Proljeće)

12. kolo, 29. mart: **Sloga** – Kozara 1:0
13. kolo, 5. april: **Sloga** – Omladinac 3:1
14. kolo, 12. april: Borac (Š) – **Sloga** 3:1
15. kolo, 19. april: **Sloga** – BSK 3:1
16. kolo, 26. april: Krila Krajine – **Sloga** 1:1
17. kolo, 3. maj: **Sloga** – Borac (KD) 3:0
18. kolo, 10. maj: Polet – **Sloga** 1:0
19. kolo, 17. maj. **Sloga** – Rudar (P) 2:0
20. kolo, 24. maj: Borac (BL) – **Sloga** 1:3
21. kolo, 31. maj: **Sloga** (D) – Sloga (T) 0:0
22. kolo, 7. juni: Ljubić – **Sloga** 2:1

Za apsolutnog prvaka Republike Srpske u fudbalu igrali su Rudar (Ugljevik) i Sloga (Trn). U Ugljeviku je pobijedio Rudar (2:0), a u Banjaluci uspješnija je bila Sloga (1:0). U ukupnom skoru bolji je bio Rudar i postao šampion Republike Srpske u fudbalu.

TABELA 1996/97. (ZAPAD)

1.	Sloga (T)	22	15	5	2	43:10	50
2.	Borac (BL)	22	11	6	5	32:16	39
3.	**Sloga (D)**	**22**	**11**	**3**	**8**	**31:28**	**36**
4.	Rudar (P)	22	10	5	7	35:18	35
5.	Borac (Š)	22	10	5	7	25:20	35
6.	Polet	22	10	4	8	27:25	34
7.	Kozara	22	10	3	9	26:26	33
8.	Krila Krajine	22	8	6	8	25:27	30
9.	Omladinac	22	7	4	11	24:42	25
10.	Borac (KD)	22	5	4	13	20:38	19
11.	BSK	22	4	4	14	18:33	16
12.	Ljubić	22	3	7	12	13:36	16

U Prvoj ligi Republike Srpske, grupa Zapada, na 132 utakmice postignuto je 319 pogodaka, ili u prosjeku 2,416 po meču. Prosjek po kolu je 14,5 golova.

U ovom prvenstvu šest utakmica je prekinuto (dvije na Istoku i četiri na Zapadu) i epilog su dobile za zelenim stolom. Na Zapadu su prekinuti susreti: Krila Krajine – Kozara 3:0) (4. kolo), Omladinac – Krila Krajine 3:0) (8. kolo), Ljubić – BSK 3:0 (13. kolo), BSK – Rudar (P) 0:3 (21. kolo).

Najbolji strijelac u Zapadnoj grupi bio je Mladen Zgonjanin iz Sloge (Trn) sa 14 golova, drugi na listi strijelaca je Zlatan Kovačević iz dobojske Sloge sa 13 pogodaka. Toliko golova dao je i Kostadinović iz Poleta. Iza njih su: Blagojević (Omladinac) sa 9, Plotan (Kozara), Turudija (Sloga – T) sa po 7, zatim: M. Jošikić (Rudar P), Pejić (Kozara), Jagodić, Trnić, Jandrić (Borac BL) sa po 6 pogodaka.

1997/98.
U BORBI ZA OPSTANAK

Reorganizacijom sistema takmičenja, uvođenjem jedinstvene Prve lige, smanjenjem broja prvoligaša... postignuto je

poboljšanje kvaliteta. Poslije dvogodišnjeg iskustva sa dvije grupe Prve lige, učinjen je korak naprijed: iz obje grupe uzeti su najbolji i od njih je konstruisana jedinstvena cjelina, liga sa, ukupno gledano, manjim brojem klubova, ali boljim kvalitetom. Zbog toga je za treće prvenstvo Republike Srpske vladalo veće interesovanje nego za prethodna dva. Umjesto 24 prvoligaša sada ih je bilo 18, pa se koncentracija kvaliteta povećala. S druge strane, pojačan je rivalitet među klubovima na cijelom prostoru Republike Srpske. U prvom zajedničkom šampionatu igrali su: **Rudar** (Ugljevik), **Boksit** (Milići), **Leotar** (Trebinje), **Glasinac** (Sokolac), **Ranik** (Bijeljina), **Mladost** (Rogatica), **Sarajevo** (Srpsko Sarajevo), **Sloga** (Trn), **Željezničar** (Srpsko Sarajevo), **Borac** (Banjaluka), **Sloga** (Doboj), **Omladinac** (Banjaluka), **Rudar** (Prijedor), **Borac** (Šamac), **Polet** (Srpski Brod), **Kozara** (Gradiška), **Drina** (Zvornik), **Sloboda** (Novi Grad). (Bijeljinski Panteri su promijenili ime u Radnik, odnosno klubu je vraćeno staro predratno ime).

Sloga je u prethodnom šampionatu igrala dobro i ostvarila zavidne rezultate, imala je nadarene fudbalere – Vidovića, Markovića, Ercega, Vukičevića, Vasiljevića, Pešića, Petrovića, Bjelanovića, Kopića, Kovačevića, Gavrića, Jankovića... koji su uz malo više sreće i uz bolju materijalnu podršku grada mogli ostvariti još bolje rezultate. Očekivalo se da Sloga u trećem prvenstvu Republike Srpske nastavi sa još boljim igrama i još boljim rezultatima, ali se to nije dogodilo. Umjesto borbe za vrh, Sloga se borila za opstanak u ligi i na kraju bila pretposljednja i preselila u niži rang takmičenja. Tada su nastupile najlošije godine za ovaj klub u njegovoj višedecenijskoj istoriji. Bile su to godine krize iz kojih će Sloga izvući iskustva, ojačati, vratiti se među prvoligaše pod novim rukovodstvom kluba najaviti ambicije za ulazak u Zajedničku ligu Bosne i Hercegovine.

Voljom žrijeba, Sloga je kao i u prethodnom prvenstvu, ponovo u prva dva kola gostovala. Premijera je, kao i godinu prije, bila u Gradišci; Dobojlije su igrale sa Kozarom i doživjele minimalan poraz (0:1) što i nije bilo tako loše. Naravno, rezultatom nisu bile zadovoljne, igra je bila bolja pa se očekivalo da će u susretu sa Glasincem, na drugom gostovanju, postići više. To se, međutim, neće dogoditi: u Sokocu će „crveni" doživjeti ubjedljiv poraz od 0:3. Dakle, start je bio neuspješan i loš znak: od mogućih šest bodova Dobojlije nisu osvojile ni jedan. Prvi bod osvojile su tek u trećem kolu na svom terenu protiv Sarajeva, igrajući neriješeno 3:3. I sljedeće gostovanje donijelo je poraz, dogodilo se to 6. septembra 1997. godine sa Poletom u Brodu. I konačno, Sloga će u petom kolu zabilježiti prvu pobjedu protiv Rogatičke Mladosti (3:2), a meč je odigran u Doboju 1. oktobra 1997. godine.

Prvih pet utakmica su potvrdile da od visokog plasmana neće biti ništa i da će se ekipa suočiti sa velikim brigama za opstanak u Ligi. Tokom jeseni Dobojlije su ostvarile samo šest pobjeda, gotovo sve su bile tijesne, a najubjedljivija (3:0) bila je protiv autsajdera, Željezničara iz Srpskog Sarajeva, koji će od moguća 102, osvojiti samo 15 bodova. Sloga je tokom jeseni izgubila devet utakmica, odnosno sve susrete u gostima. Ako jedna ekipa tokom jedne polusezone ne uspije osvojiti ni jedan bod na strani, onda se teško može nečem dobrom nadati. Tako je bilo sa Slogom u jesen 1997. godine. Najveći poraz u prvom dijelu prvenstva „crveni" su doživjeli protiv Borca (0:6) u Banjaluci. I kod kuće su u dva remija izgubila četiri boda pa je ukupan jesenji učinak i utisak bio vrlo loš. Zbog toga su stručnom štabu i igračima ostale velike brige s kojima su dočekali drugi dio prvenstva.

Uzdajući se u povoljniji raspored (prve dvije utakmice su igrali kod kuće), fudbaleri i stručni štab su se ambicioz–

no pripremali za nastavak trke. Vjerovali su u ostvarenje cilja, a to je opstanak u prvoligaškoj konkurenciji. Prvenstvo će na kraju potvrditi da je svaki meč bio presudan i da je svaki osvojeni, ili izgubljeni bod odlučivao o ispadanju. Tako je bilo i sa Slogom koja nije iskoristila priliku da u prva dva meča u nastavku osvoji šest bodova, a da se to dogodilo, sačuvala bi prvoligaški status!

U proljećnoj premijeri, 14. marta 1998. godine u Doboju, Sloga je savladala Kozaru (1:0) i osvojila tri boda. Drugi meč na svom terenu sa Glasincem (1:1) nije dobila i na kraju će joj nedostajati ti bodovi sa kojima bi sigurno ostala među prvoligašima. Da je pobijedila Glasinca Sloga bi imala 45 bodova i miran završetak prvenstvene trke. Na prvom gostovanju u Srpskom Sarajevu, „crveni" su izgubili od Sarajeva (0:2) i svoj položaj na tabeli učinili još lošijim. Novu veliku priliku su propustili na svom terenu protiv Poleta. Meč je odigran 1. aprila 1998. godine; završen je bez golova; ekipa iz Broda je osvojila bod na gostovanju i bila zadovoljna, dok je Sloga na svom terenu propustila šansu da uzme tri poena. I sa tom pobjedom bi na kraju ostala u Prvoj ligi.

U prvih šest kola nastavka prvenstva, Sloga je na svom terenu izgubila čak sedam bodova. Tri boda su otišla u Ugljevik kada je Rudar 11. aprila 1998. godine trijumfovao u Doboju (1:0). I pored povoljnog rasporeda, Dobojlije su u prvih sedam proljećnih kola izgubile četiri susreta, jedan dobile i dva remizirale. Uzaludni su bili dalji napori da se propušteno nadoknadi. I pored serije od tri pobjede zaredom u 27, 28. i 29. kolu, sve je bilo kasno. U posljednjih pet susreta, Dobojlije su tri puta gostovale doživjele tri poraza. Tražila se jedna pobjeda na strani, ali nje nije bilo. Uzaludna su bila dva trijumfa u Doboju, u 31. i 33. kolu. Na kraju se Sloga zaustavila na 17. mjestu sa 43 boda i ispala iz Prve lige.

17. Sloga (D)	**34**	**13**	**4**	**17**	**37:56**	**43**

Borba za opstanak u prvoligaškoj konkurenciji bila je vrlo zanimljiva i uzbudljiva. U dramatičnoj završnici poslije 34. kola, tri ekipe (Rudar iz Prijedora, Mladost iz Rogatice i Polet iz Broda) imale su po 44 boda. Ekipa iz Prijedora je ostala u prvoligaškoj konkurenciji zahvaljujući boljem skoru u međusobnim susretima sa ta dva rivala koja su se takođe borila za opstanak. Interesantno je da je osvajač Kupa Republike Srpske i vicešampion iz prethodnog prvenstva, Sloga iz Trna, sačuvala prvoligaški status tek nakon pobjede u posljednjem kolu protiv Rudara iz Prijedora (1:0). Prvoligašku konkurenciju napustili su – Mladost, Polet, Sloga i Željezničar.

Prvi dio prvenstva završen je trijumfom Glasinca koji je imao šest bodova više od Rudara iz Ugljevika. U zimskoj pauzi Rudar se dobro pojačao, dobro pripremio i u nezadrživom nastavku prvi stigao na cilj. Interesantno je zabilježiti da Rudar u 17 kola, na svom terenu, nije primio ni jedan gol što je prava rijetkost. Tako je Rudar u svoja prva dva nastupa u prvenstvu Republike Srpske osvojio dvije šampionske titule. U toj sezoni osvojio je sva tri trofeja na domaćoj sceni – Prvenstvo, Kup i Super kup Republike Srpske i predstavljao je pravi hit u Bosni i Hercegovini.

Banjalučki Borac i Glasinac su dugo držali korak, ali su na kraju dobro zaostali za Rudarom. Najbolji strijelac u ovom prvenstvu bio je Nikola Bla koji je nastupao za ekipe Radnika i Rudara iz Ugljevika. On je postigao 31 gol. Za njim su dobro zaostali Stanić (Mladost) Kostadinović (Borac Šamac i Polet) sa po 20 golova.

SLOGA – RUDAR 0:1 (0:0)

Jednu od najvažnijih utakmica u prvenstvu 1997/98. odigrala je Sloga u

Doboju, 11. aprila 1998. protiv Rudara iz Ugljevika i izgubila 0:1. Taj poraz je Dobojlije koštao ispadanja iz Prve lige. O ovoj utakmici novine su opširno izvještavale, a u „Svitanjima" je napisano i ovo:

Sloga je imala nekoliko povoljnih prilika, a gosti su opasno uzvraćali o čemu „Svitanja" kažu: „Ono što su propustili neki igrači Rudara iskoristio je Bala u 55. minutu. On je izmakao pažnji svojih čuvara i dobijenu loptu od Sarića s lakoćom sproveo u mrežu. Dobojlije se nisu predavale, trudile su se da eventualno izjednače, ali u tome nisu uspjele."

Tim Sloge nastupio je u sljedećem sastavu: Narić, Galamić, Janjuš, Kuzmić, Pešić, Erceg (Martinović), Bjelanović, Brković, Radovanović (Vasiljević), Radan, Milivojević (Janković). Utakmica je odigrana u Lukama pred 700 gledalaca. Sudio je Veljko Cvijetić iz Prnjavora.

(Proljeće)

18. kolo, 14. mart: **Sloga** – Kozara 1:0
19. kolo, 21. mart: **Sloga** – Glasinac 1:1
20. kolo, 28. mart: Sarajevo – **Sloga** 2:0
21. kolo, 1. april: **Sloga** – Polet 0:0
22. kolo, 4. april: Mladost – **Sloga** 4:0
23. kolo, 11. april: **Sloga** – Rudar (U) 0:1
24. kolo, 18. april: Rudar (P) – **Sloga** 1:0
25. kolo, 22. april: **Sloga** – Omladinac 2:0
26. kolo, 25. april: Sloboda – **Sloga** 4:2
27. kolo, 2. maj: **Sloga** – Borac (Š) 2:0
28. kolo, 6. maj: Željezničar – **Sloga** 0:1
29. kolo, 9. maj: **Sloga** (D) – Sloga (T) 2:0
30. kolo, 16.maj: Leotar – **Sloga** 2:0
31. kolo, 23. maj: **Sloga** – Radnik 2:1
32. kolo, 27. maj: Drina – **Sloga** 5:1
33. kolo, 30. maj: **Sloga** – Borac 1:0
34. kolo, 6. jun: Boksit – **Sloga** 1:0

1997/98.

(jesen)

1. kolo, 16. avgust: Kozara – **Sloga** 1:0
2. kolo, 23. avgust: Glasinac – **Sloga** 3:0
3. kolo, 30. avgust **Sloga** – Sarajevo 3:3
4. kolo, 6. septembar: Polet – **Sloga** 1:0
5. kolo, 1. oktobar: **Sloga** – Mladost 3:2
6. kolo, 13. septembar: Rudar (U) – **Sloga** 2:0
7. kolo, 20. septembar: **Sloga** – Rudar (P) 2:1
8. kolo, 27. septembar: Omladinac – **Sloga** 2:1
9. kolo, 4. oktobar: **Sloga** – Sloboda 2:2
10. kolo, 8. oktobar. Borac (Š) – **Sloga** 3:1
11. kolo, 11. oktobar: **Sloga** – Željezničar 3:0
12. kolo, 18. oktobar: Sloga (T) – **Sloga** (D) 2:0
13. kolo, 25. oktobar: **Sloga** – Leotar 2:1
14. kolo, 1. novembar: Radnik – **Sloga** 5:1
15. kolo, 8. novembar: **Sloga** – Drina 2:1
16. kolo, 15. novembar: Borac (BL) – **Sloga** 6:0
17. kolo, 22. novembar: **Sloga** – Boksit 2:0

TABELA 1997/98.

1. Rudar (U)	34	19	7	8	61:25	64
2. Borac (BL)	34	18	4	12	58:34	58
3. Glasinac	34	15	12	7	56:41	57
4. Radnik (–1)	34	16	6	12	61:34	53
5. Leotar	34	16	5	13	54:52	53
6. Drina	34	15	6	13	58:48	51
7. Omladinac	34	16	3	15	45:55	51
8. Boksit	34	13	10	11	50:35	49
9. Sarajevo	34	14	7	13	49:44	49
10. Kozara	34	15	3	16	47:41	48
11. Sloboda	34	14	6	14	44:48	48
12. Sloga (T)	34	14	4	16	58:53	46
13. Borac (Š)	34	13	7	14	46:49	46
14. Rudar (P)	34	12	8	14	33:42	44
15. Mladost	34	13	5	16	51:63	44
16. Polet	34	12	8	14	41:67	44
17. Sloga (D)	**34**	**13**	**4**	**17**	**37:56**	**43**
18. Željezničar	34	4	3	27	21:83	15

1998/99.
USPJEH U BARAŽU

Poslije neočekivano loše sezone (1997/98) i ispadanja iz Prve lige, ekipa Sloge se u narednom prvenstvu takmičila u Drugoj ligi, grupa Centar. Druga liga Republike Srpske imala je tri grupe – Zapad, Centar i Jug, sa ukupno 50 klubova. Naravno da je to bio isuviše veliki broj klubova za jednu tako malu republiku i tako mali broj stanovnika, ali se Fudbalski savez Republike Srpske rukovodio principom da takmičenje bude što jeftinije, da klubovi putuju na manje udaljenosti. Grupe Zapad i Centar imale su po 18, a grupa Jug 14 klubova.

U sezoni 1998/99. u Drugoj ligi – Centar igrali su: **Modriča** (Modriča), **Sloga** (Doboj), **Polet** (Srpski Brod), **Bratstvo** (Bratunac), **Mladost** (Velika Obarska), **Napredak** (Donji Šepak), **Ledinci** (Bijeljina), **Crvena zvijezda** (Obudovac), **Rudar** (Stanari), **Ozren** (Petrovo), **Sloga** (Bijeljina), **Hajduk** (Kožuhe), **Trebava** (Osječani), **Proleter** (Dvorovi), **Budućnost** (Gornja Slatina), **Posavina** (Miloševac), **Polet** (Kravice), **Podrinje** (Tršić). Kvalitet fudbal je bio dosta razuđen što će najbolje ilustrovati konačna tabela na kojoj će prvak Modriča imati 78, a posljednje Podrinje samo 16 bodova. Sloga će u toj trci igrati značajnu ulogu, na kraju će biti druga sa 17 bodova manje od Modriče. (Sloga i Polet (SB) su bili kažnjeni sa po minus tri boda. (Sloga će u naknadnim kvalifikacijama izboriti vizu za Prvu ligu).

Modriča je tokom cijelog prvenstva bila najbolja, stalno je vodila trku i na kraju prva stigla na cilj. Bratstvo iz Bratunca je dugo pratilo Modriču, ali će ga u finišu trke preteći Sloga i Polet iz Srpskog Broda. Sloga je imala dobar tim, njene mogućnosti su bile velike, veće od postignutog tokom 34 kola u što ćemo se uvjeriti na kraju kada je u kvalifikacijama izborila prvoligašku vizu. Dobojlije su postigle niz visokih pobjeda, napadači „crvenih" bili su drugi po efikasnosti, odmah iza Poleta sa 95 pogodaka (Polet je dao 96), dok su strijelci Modriče bili tek na trećem mjestu (88 golova). Ono po čemu se Modriča razlikovala od konkurenata je ujednačena forma i čvršća odbrana, znatno sigurnija od Slogine i Poletove. Jednu od najvećih pobjeda Sloga je ostvarila u 13. kolu kada je u Doboju savladala Crvenu zvezdu sa 7:1. Reviju pogodaka ostvarili su – Đukanović u 41. i 67, Kovačević u 42, 43. i 56, Vasiljević u 57 i Bjelanović u 66. minutu, dok je Kojić minut prije kraja lijepim pogotkom spasio čast gostiju iz Obudovca. Junak ove pobjede bio je Zlatan Kovačević koji je ostvario het-trik. Sloga je igrala u sastavu: V. Jovanović, Pandurević, Erceg, Gavrić, Pešić, Janjuš (N. Jovanović), Bjelanović, Kandić (Lukić), Kovačević, Vasiljević, Đukanović (Gavrić). Poslije 13. kola Modriča je držala čelo tabele sa 34 boda, Bratstvo je bilo drugo sa 29, a Sloga treća sa 25 bodova.

U posljednjem jesenjem kolu, Sloga je u Lukama savladala Posavinu 2:0; golove su postigli Đukanović u 16. i Kovačević u 64. minutu. Pobjedom se oprostila od svojih navijača. Nastupila je u sastavu: **Jovanović, I. Gavrić, Janjuš, Žigić (Lukić), Pešić, Petrović, Bjelanović, Stojčinović, Kovačević, Vasiljević, Đukanović.**

Kraj jesenje trke Sloga je dočekala na trećem mjestu sa znatnim bodovnim zaostatkom u odnosu na Modriču i Bratstvo. Jesenja tabela imala je sljedeći izgled: **1. Modriča 40**, 2. Bratstvo 38, **3. Sloga (D) 31**, Polet (SB) 29, Mladost 25, Napredak i Crvena zvijezda po 24,

Ledinci, Ozren i Sloga (Bi) po 22, Proleter 21, Rudar 20, Trebava 19, Posavina 18, Budućnost 17, Hajduk 16, Polet (K) 15, Podrinje 9 bodova. Tada se činilo da će za Slogu prvoligaški san ostati nedosanjan, ali će Dobojlije na kraju svih iskušenja izboriti prvoligašku vizu.

U nastavku prvenstva Sloga je igrala bolje, imala je i povoljniji raspored jer je sva tri susreta sa kandidatima za prvaka igrala u Doboju. Od tri derbija dobija je dva (protiv Bratstva i Poleta), dok je treći sa Modričom izgubila. U 22. kolu Sloga je u Lukama savladala Bratstvo 4:1 pruživši jednu od svojih najboljih igara. U 26. kolu odigran je derbi u Lukama: Sloga – Polet (SB) 3:1. Ponovo je igrač utakmice bio Siniša **Đukanović** koji je postigao dva gola, u 17. i 80. minutu, treći pogodak za Slogu dao je Radan 54. minutu. Jedini gol za goste postigao je Kostadionoviću 75. minutu. Sloga je pokazala da je bolji tim od Poleta i Bratstva, ali ne i od Modriče.

U derbiju sa Bratstvom, ekipa Sloge nastupila je u sastavu: **Narić, Gavrić, Panić, Kršić, Pešić, Petrović, Bjelanović, Radan (Pandurević), Kovačević, Vasiljević (Stojčinović), Đukanović**.

Modriča je kao prvak direktno izborila vizu za Prvu ligu Republike Srpske. Tada se činilo da će Sloga morati da sačeka novo prvenstvo i da u novom maratonu potraži svoju šansu. Međutim, Sloga nenadano dobija novu priliku da se plasira u elitno društvo. Tome je prethodila jedna mala uvertira Fudbalskog saveza Republike Srpske koji je donio odluku da Jedinstvo iz Brčkog (iz političkih razloga) ostane prvoligaš. Podsjetimo da je Jedinstvo u sezoni 98/99 bilo ispalo iz Prve lige. Fudbalski savez Republike Srpske je takođe odlučio da se u Brčkom odigra „baraž" za popunu Prve lige koju je proširio na 20 klubova.

U baražu su učestvovali sedamnaestoplasirani Prve lige Republike Srpske 98/99. Omladinac iz Banjaluke i drugoplasirani iz drugoligaške konkurencije, grupa „Centar": Sloga (Doboj), grupa „Zapad": Sloga Dionis (Gornji Podgraci) i grupa „Jug": Slavija (Srpsko Sarajevo). Na zelenom terenu u doigravanju najuspješnija je bila Sloga iz Doboja i tako se, poslije samo godinu dana, vratila među prvoligaše.

DRUGA LIGA – CENTAR 1998/99.

1.	Modriča	34	25	3	6	88:27	78
2.	**Sloga (D) (–3)**	**34**	**20**	**4**	**10**	**95:36**	**61**
3.	Polet (SB) (–3)	34	20	3	11	96:40	60
4.	Bratstvo	34	18	6	10	80:42	60
5.	Mladost	34	15	7	12	35:49	52
6.	Napredak	34	16	3	15	56:57	51
7.	Ledinci	34	15	4	15	62:47	49
8.	Crvena zvijezda	34	15	4	15	57:66	49
9.	Rudar	34	15	3	16	53:62	48
10.	Ozren	34	15	3	16	56:72	48
11.	Sloga (B)	34	13	8	13	51:60	47
12.	Hajduk	34	14	5	15	57:69	47
13.	Trebava	34	14	4	16	62:62	46
14.	Proleter	34	14	4	16	41:63	46
15.	Budućnost	34	14	3	17	44:70	45
16.	Posavina	34	13	3	18	48:57	42
17.	Polet (K)	34	6	9	19	33:57	27
18.	Podrinje	34	4	4	26	20:100	16

– Sloga je u baražu igrala sa Omladincem iz Banjaluke i pobijedila 4:1, a zatim je savladala u Slaviju iz Srpskog Sarajeva 1:0, golom Dražena Vasiljevića i tako se vratila u Prvu ligu Republike Srpske.

1999/00.

POLA LIGE U NIŽI RANG

Prethodna takmičarska sezona produžila se sve do 5. avgusta 1999. kada je u Brčkom stavljena „tačka" na baraž u kome je Sloga izborila povratak u prvoligaško društvo. Brčansko Jedinstvo je „dekretom" ostalo prvoligaš pa je Prva liga u takmičarskoj sezoni 1999/2000. brojala 20. klubova. Naravno da je povećanjem broj ekipa, kvalitet lige razvodnjen u što će se uvjeriti i čelnici Fudbalskog saveza Republike Srpske koji će poslije samo jedne godine ponovo „intervenisati" i Prvu ligu smanjiti na 16 klubova.

U takmičarskoj sezoni 1999/2000. godine, u prvoligaškoj konkurenciji su nastupili: **Boksić** (Milići), **Rudar** (Ugljevik), **Leotar** (Trebinje), **Modriča** (Modriča), **Sloboda** (Novi Grad), **Radnik** (Bijeljina), **Borac** (Banjaluka), **Kozara** (Gradiška), **BSK** (Banjaluka), **Ljubić** (Prnjavor), **Glasinac** (Sokolac), **Rudar** (Prijedor), **Mladost** (Gacko), **Borac** (Šamac), **Drina** (Zvornik), **Sloga** (Doboj), **Jedinstvo** (Brčko), **Famos** (Vojkovići), **Sloga** (Srbac) i **Sloga** (Trn).

Fudbaleri Sloge s obzirom da su igrali u „baražu" u Brčkom, nisu imali mnogo vremena za bazične pripreme. Za njih je nova sezona bila samo produžetak stare sezone. Za povratak „crvenih" u prvoligaško društvo vladalo je veliko interesovanje. Premijera je bila na stadionu Sloge u Lukama. Toga 14. avgusta 1999. u Doboju je gostovao Glasinac iz Sokoca, u to vrijeme jedna od najboljih ekipa u Republici Srpskoj. Poslije teške i neizvjesne utakmice. Dobojlije su zadovoljne napustile teren, ostvarile su prvu pobjedu, istina minimalnu (2:1), ali vrlo značajnu. Osvojena su tri boda i to je bio dobar znak na startu.

Očekivalo se da „crveni" i u Šamcu ostvare povoljan rezultat; umjesto toga uslijedio je poraz (0:1) i gubljenje bodova. Naravno, to ne bi bio veći udarac za Slogu da se nije dogodio novi kiks, sada u Lukama gdje je Rudar iz Prijedora pobijedio (1:0) i odnio bodove. Slogina serija poraza završava je katastrofom u Milićima gdje je Boksit deklasirao (6:0) Dobojlije i nastavio svoj uspješan hod ka tituli. S druge strane, „crveni" su već na startu zapali u rezultatsku krizu a neplanirani gubitak bodova će se odraziti na konačan plasman i ispadanje Sloge u Drugu ligu.

Poslije slabog starta naišao je period nešto stabilnijih rezultata koji je tra-

jao sve do 16. kola. U 5. kolu Sloga na svom terenu pobjeđuje Modriču (2:1) i tada igra po sistemu – kod kuće pobjeda, u gostima poraz. To „pravilo" donekle je narušeno u 14. kolu kada je Sloga u Lukama remizirala sa sa banjalučkim Borcem (0:0), a zatim u gostima savladala Jedinstvo sa 2:0. Susret je odigran u Brčkom 27. oktobra 1999. godine. U finišu jeseni, Sloga ponovo pravi seriju poraza – gubi tri utakmice zaredom i na kraju, pobjeđuje već otpisanu Slogu iz Trna čak sa 7:1! Meč je odigran u Trnu, 20. novembra 1999. godine.

Iako je imala povoljan jesenji raspored (dvije utakmice zaredom je igrala kod kuće), Sloga je zabilježila negativan saldo: 8 utakmica je dobila, a 10 izgubila, ostvarila je i jedan remi. S obzirom da je bilo nagoviješteno, a onda i odlučeno, da se Prva liga smanji sa 20 na 16 klubova, to je značilo da će znatan broj ekipa preseliti u niži rang takmičenja. Među te kandidate spadala je i Sloga kojoj je predstojao nemiran zimski period i buran nastavak prvenstva.

Jednu od značajnih jesenjih pobjeda „crveni" su ostvarili u 9. kolu u Lukama protiv dobre ekipe banjalučkog Bska. Golovima Vasiljevića u 18. i Šuvaka u 48. minutu Sloga je trijumfovala 2:0 i u tom trenutku je imala 12 bodova i nalazila se na 12. mjestu. Igrač utakmice bio je Dejan Pešić, a Sloga je nastupila u sastavu: **Stefanović, Šuvak, Kršić, Lukičić, Pešić, Vasiljević, Janković, Petrović, Damjanović, Gavrić (Ugrica), Bjelanović.**

Još jednu ekipu iz gornjeg dijela tabele, Slobodu iz Novog Grada, savladali su dobojski „crveni" u prvom dijelu prvenstva, u 12. kolu. Susret je odigran 9. oktobra 1999. godine u Doboju. Bio je to derbi u kome je najzapaženiju ulogu odigrao Dalibor Stefanović, a igrač odluke bio Dražen Vasiljević, strijelac jedinog gola u 43. minutu. Ovaj burni meč vodio je sudija Duško Vujičić iz Srbinja. Sloga je nastupila u sastavu: **Stefanović, Gavrić, Lukičić, Ignjić, Šuvak, Ž. Petrović, Bjelanović, A. Petrović (Kršić), Damnjanović (Ugrica), Vasiljević, Kovačević.**

Protiv jačih ekipa Sloga je igrala dobro, tako je bilo i u susretu sa banjalučkim Borcem, u 14. kolu, 23. oktobra 1999. godine. Toga dana na stadionu Luke u Doboju gostovao je banjalučki Borac koji je na golu imao sjajnog čuvara mreže Sinišu Mrkobradu. I baš zahvaljujući njemu Banjalučani su osvojili jedan bod. Susret je završen bez golova (0:0), ali je viđeno mnogo lijepih akcija i prilika za pogotke. Zoran Petrović je stavljao gostujuću odbranu na muke; vodio je veliki duel sa golmanom Stefanovićem koji je na bravurozan način spasavao svoju mrežu. Nekoliko lijepih šansi za gol imali su i Vasiljević, Kovačević i Starčević. Timovi su nastupili u sljedećim formacijama.

Sloga: Stefanović, Gavrić, Lukičić, Pešić, Šuvak, Z. Petrović, Bjelanović, A. Petrović, Kovačević, Vasiljević, Starčević.

Borac: Mrkobrada, Trnić, Grubor, Malešević, Studen, Šolak, Benić (Jokanović), Galić, Petreš (Maletić), Jandrić, Stanić.

Utakmicu je vodio Lazo **Aleksić** iz Brčkog.

Proljećna sezona startovala je 19. februara 2000. godine: Sloga je gostovala u Sokocu i doživjela visok poraz (0:3) od Glasinca. U prvih šest proljećnih utakmica pobjeđivala je na svom terenu, a gubila u gostima. Zatim je uslijedila „crna serija" od četiri poraza zaredom. Tu seriju „crveni" su prekinuli u 30. kolu, 8. aprila 2000. godine kada su u Lukama savladali Kozaru (3:0), ali je to bio samo trenutni bljesak. U narednih pet utakmica, od mogućih 15 bodova, Sloga će osvojiti samo jedan bod i tada će biti jasno da će se „crveni" naći u krugu ekipa koje će preseliti u Drugu ligu Republike Srpske.

U posljednje tri utakmice ostvarila je dvije pobjede i jedan poraz, osvojila šest bodova i plasirala se na 16. mjesto, na tabeli.

16.	**Sloga**	**38**	**15**	**1**	**22**	**48:65 46**

Najbolju priliku da na proljećnom gostovanju postigne uspjeh dobojski „crveni" su imali u 24. kolu koje je odigrano 11. marta 2000. godine. Toga dana su gostovali u Modriči, igrali dobro, stvarali prilike. Na putu do uspjeha zaustavio ih je sudija Radosavljević iz Rogatice koji je u 26. minutu omogućio domaćinu da iz penala postigne gol i osvoji tri boda. Sloga je igrala sa ovim timom: Stefanović, Gavrić, Panić, Kršić, Pešić, Z. Petrović, Bjelanović, A. Petrović, Đukić (Janković), Marković, Kovačević.

Svoju najbolju proljećnu igru pružili su „crveni" u 30. kolu, 8. aprila 2000. godine protiv Kozare. Dobojlije su nadigrale gostujući tim i izborile pobjedu od 3:0, a junak utakmice bio je Dražen Vasiljević. Kovačević je u 37. minutu otvorio seriju golova, A. Petrović (50) povisio na 2:0, da bi Vasiljević (83) postavio konačan rezultat – 3:0. Nažalost, kako je naprijed rečeno, bio je to samo trenutni bljesak Sloge koja je imala dobar tim, ali ne i stabilnu formu. U ovom susretu je nastupila u formaciji: **Stefanović, Gavrić, Panić, Marković, Pešić, Z. Petrović, Bjelanović (Đurić), A. Petrović, Kovačević, Vasiljević, Starčević (Žigić).**

U prošloj sezoni, zahvaljujući proširenju lige i „baražu", Sloga je postala prvoligaš. Sada se dogodilo nešto obrnuto: Prva liga je sa 20 klubova smanjena na 16, pa je čak sedam timova moralo u niži rang takmičenja – Drina, Borac (Š), Sloga (D), Jedinstvo, Famos, Sloga (S) i Sloga (T). Učinak dobojske Sloge bio je daleko od očekivanog: ekipa je ostvarila 15 pobjeda i 22 poraza dok je samo jedan meč remizirala, a gol-razlika je bila vrlo loša 48:65. Od mogućih 114 bodova, Sloga je osvojila 46 i to je bio najbolji barometar njenog učinka s kojim je preselila u niži ranog takmičenja. Utrci za prvaka učestvovalo je nekoliko ekipa – Boksit, Rudar (Ugljevik), Leotar i Sloboda. Najbolji je bio Boksit pa mu je zasluženo pripala šampionsku titula. Ekipa iz Milića je ostvarila najviše pobjeda (26), osvojila najviše bodova (82), imala najujednačeniju formu i to je donijelo uspjeh. Interesantno je podsjetiti da je Rudar iz Ugljevika imao najbolju navalu koja je postigla 91 gol i najčvršću odbranu čija se mreža zatresla samo 24 puta. Ali njegova forma nije bila stabilna kao Boksitova što je presudilo u trci za prvaka. Trebinjski Leotar je u ovom prvenstvu nagovijestio da se vraća stari sjaj ovoga kluba. Bila je to sezona u kojoj su Trebinjci, prvi put poslije rata, nagovijestili svoje velike ambicije, bio je to početak njihovog uspona.

Interesantna borba vođena je za jedno od mjesta u sredini tabele koja je obezbjeđivala siguran opstanak u prvoligaškoj konkurenciji. Rudar iz Prijedora, nekadašnji šampion Zapadne grupe Prve lige, u ovom prvenstvu je u posljednjem kolu obezbijedio opstanak što najbolje svjedoči da je trka bila zanimljiva i neizvjesna. Rekordnu pobjedu u prvenstvu postigao je Rudar u Ugljeviku, savladao je Slogu iz Trna čak sa 13:0!

Najbolji strijelac prvenstva bio je Nedo **Zdjelar** iz Slobode. On je postigao 29 golova. Iza njega su bili: Gajić iz Drine sa 26 pogodaka, Jovanović iz Glasinca (24), Obrenović iz Boksita (21), Đerić (Boksit), Zarić (Rudar i Boksit) sa po 19 golova...

1999/2000.
(jesen)

1. kolo, 14. avgust: **Sloga** – Glasinac 2:1
2. kolo, 21. avgust: Borac (Š) – **Sloga** 1:0
3. kolo, 28. avgust: **Sloga** – Rudar (P) 0:1
4. kolo, 1. septembar: Boksit – **Sloga** 6:0
5. kolo, 4. septembar: **Sloga** – Modriča 2:1
6. kolo, 11. septembar: Sloga (S) – **Sloga** (D) 2:0
7. kolo, 15. septembar: **Sloga** – Mladost 4:2
8. kolo, 18. septembar: Rudar (U) – **Sloga** 7:0
9. kolo, 25. septembar: **Sloga** – BSK 2:0
10. kolo, 29. septembar: **Sloga** – Leotar 1:0
11. kolo, 2. oktobar: Kozara – **Sloga** 2:1
12. kolo, 9. oktobar: **Sloga** – Sloboda 1:0
13. kolo, 16. oktobar: Radnik – **Sloga** 2:0
14. kolo, 23. oktobar: **Sloga** – Borac (BL) 0:0
15. kolo, 27. oktobar: Jedinstvo – **Sloga** 0:2
16. kolo, 30. oktobar: **Sloga** – Ljubić 1:3
17. kolo, 6. novembar: Famos – **Sloga** 3:1
18. kolo, 13. novembar: **Sloga** – Drina 2:3
19. kolo, 20. novembar: **Sloga** (T) – Sloga (D) 1:7

PRVA LIGA – 1999/2000.

1.	Boksit	38	26	4	8	84:28	82
2.	Rudar (U)	38	23	9	6	91:24	78
3.	Leotar	38	22	9	7	80:33	75
4.	Sloboda	38	21	8	9	71:32	71
5.	Modriča	38	19	6	13	51:34	63
6.	Radnik	38	16	11	11	67:35	59
7.	Borac (BL)	38	16	11	11	70:40	59
8.	BSK	38	18	5	15	59:42	59
9.	Kozara	38	17	6	15	51:40	57
10.	Glasinac	38	17	5	16	58:44	56
11.	Ljubić	38	16	8	14	54:50	56
12.	Mladost (G)	38	16	7	15	52:50	55
13.	Rudar (P)	38	17	4	17	47:45	55
14.	Drina	38	16	6	16	50:43	54
15.	Borac (Š)	38	15	5	18	47:55	50
16.	**Sloga (D)**	**38**	**15**	**1**	**22**	**48:65**	**46**
17.	Jedinstvo	38	14	3	21	49:79	45
18.	Famos	38	11	4	23	38:78	37
19.	Sloga (S)	38	7	1	30	40:94	22
20.	Sloga (T)	38	1	1	36	15:211	4

(Proljeće)

20. kolo, 19. februar: Glasinac – **Sloga** 3:0
21. kolo, 26. februar: **Sloga** – Borac (Š) 3:1
22. kolo, 4. mart. Rudar (P) – **Sloga** 1:0
23. kolo, 8. mart: **Sloga** – Boksit 4:1
24. kolo, 11. mart: Modriča – **Sloga** 1:0
25. kolo, 18. mart: **Sloga** (D) – Sloga (S) 1:0
26. kolo, 22. mart: Mladost – **Sloga** 3:0
27. kolo, 25. mart: **Sloga** – Rudar (U) 0:2
28. kolo, 1. april: BSK – **Sloga** 2:1
29. kolo, 5. april: Leotar – **Sloga** 3:0
30. kolo, 8. april: **Sloga** – Kozara 3.0
31. kolo, 15. april: Sloboda – **Sloga** 3:1
32. kolo, 22. april: **Sloga** – Radnik 1:1
33. kolo, 29. april: Borac (BL) – **Sloga** 3:1
34. kolo, 3. maj: **Sloga** – Jedinstvo 0:2
35. kolo, 6. maj: Ljubić – **Sloga** 3:0
36. kolo, 13. maj: **Sloga** – Famos 2:1
37. kolo, 17. maj. Drina – **Sloga** 1:0
38. kolo, 20. maj: **Sloga** (D) – Sloga (T) 5:1

2000/01.
POKLEKLI U FINIŠU

Poslije jednogodišnjeg plesa u prvoligaškom društvu, evo Sloge u sezoni 2000/2001. u drugoligaškom jatu; start je uslijedio u avgustu mjesecu, a premijera za dobojske „crvene" bila je u Lukama. Toga 13. avgusta 2000. godine pobijeđena je ekipa Omarske iz Omarske (4:2). U pravoj reviji golova domaćin je bio bolji i zasluženo osvojio tri boda. Bio je to dobar uvod pred gostovanje u Kakmužu i meč sa Ozrenom. Očekivalo se da će Sloga bez većih problema prošetati kroz drugoligašku konkurenciju i već i narednoj sezoni ponovo igrati sa prvoligašima Republike Srpske. Međutim, ta predviđanja se neće ostvariti: dobojski fudbaleri nisu

uspjeli da osvoje prvo mjesto i da se vrate u elitno društvo. Već na drugoj prepreki u Kakmužu, Sloga se spotakla i izgubila od Ozrena (3:4). Domaćin je dobio i prvo poluvrijeme (2:1) pa njegova objeda nije dolazila u pitanje. Golove za Ozren postigli su: S. Đurić u 26. Draganović u 32, Katanić u 64. i 65. minutu. **Bjelanović** je postigao jedan pogodak (35), a **Savić** dva (54. i 75. minut) za Slogu. Ipak, to nije bilo dovoljno da se osvoji bar bod. Sloga je nastupila u sastavu: **Stefanović, Jeftić, Ugrica (Savić), Marković, Pešić, Petrović, Gavrić, Bjelanović, Đukanović (Đukić), Kovačević, Janković (Jovanović)**.

Poslije poraza od Ozrena, Dobojlije su zaigrale angažovanije i uspješnije, rezultat tih igara bile su tri pobjede zaredom. Prvo je u Lukama savladana Sloga iz Podgradaca 3:0, a potom je pobijeđen Mineral (1:0) u Banji Vrućici i napokon Sloboda iz Mrkonjić Grada – 5:1. Tako se Sloga stalno nalazila u vrhu tabele i sa Omladincem iz Banjaluke vodila je borbu za 1. mjesto. Derbi jeseni odigran je u Banjaluci 17. septembra 2000. godine. Sastali su se Omladinac i Sloga da riješe pitanje prvaka u prvom dijelu šampionata. Prije ovog susreta Sloga je držala prvo mjesto na tabeli sa 12 bodova, dok je Omladinac bio drugi sa 11 pa je domaćin želio da iskoristi prednost svoga terena i pomoć publike. Tu priliku Banjalučani nisu propustili, iako je sve do 68. minute rezultat bio neriješen (1:1). U finišu derbija Omladinac je bio znatno efikasniji i postigao ubjedljivu pobjedu. Strijelci za domaće bili su Đurđević u 16. i 68. i Stanković u 90. minutu, počasni pogodak za Slogu dao je Savić (38) pa je konačan rezultat bio 3:1 za Omladinac. Igrač utakmice bio je Vladimir Đurđević, lijevo krilo Banjalučana, dvostruki strijelac i velika enigma za odbranu gostiju. Sloga je nastupila u sastavu: Narić, Gavrić, Janković, Marković, Pešić, Petrović, Bjelanović, Jeftić (Đukić), Savić (Đukanović), Vasiljević (Krušić) i Kovačević.

Novi derbi odigrala je Sloga u Doboju sa Borcem iz Šamca, pobijedila 3:0 i održala korak sa Omladincem. „Crveni" su pružili dobru igru i ostvarili lijep rezultat pa im se ukazala prilika da, u gostima, sa Gomjenicom ostvare novi trijumf i ostanu jedan od glavnih kandidata za prvaka. Međutim, Gomjenica je priredila iznenađenje i pobijedila 2:1, a Sloga čekala novu šansu na svom terenu. Prilika se ukazala u 9. kolu sa Trebavom, Dobojlije su bez većih poteškoća ostvarile trijumf (3:0) i ostale najozbiljniji konkurent Omladincu iz Banjaluke. U susretu sa Trebavom Savić je postigao dva gola (3. i 87), dok je jedan pogodak dao (48) Bjelanović. Ovaj trijumf ostvarili su: **Narić, Gavrić, Janković, Kršić (Žigić), Pešić, Petrović, Bjelanović, Marković, Kovačević, Savić, Jovanović (Matić).**

Nastavak pobjedonosnog hoda uslijedio je u Doboju gdje je Sloga savladala Omladinca 3:1, a serija je trajala sve do 13 kola. Prethodno su Dobojlije trijumfovale u Banjaluci protiv Krila Krajine (2:0) i Sloge u Srpcu (5:0). Broj 13 je bio nesrećan za „crvene", oni su upravo u 13. kolu izgubili od Rudara u Stanarima – 1:3. Nije to bilo veće iznenađenje jer je Rudar predstavljao jednog od kandidata za prvaka. U posljednja dva jesenja susreta Sloga je pobijedila Slogu u Trnu 3:0 i igrala neriješeno sa Jedinstvom u Crkvini (0:0).

Na kraju prvog dijela prvenstva, banjalučki Omladinac se izdvojio na tabeli sa tri boda prednosti u odnosu na Slogu, dok je Sloboda već tada bila dobro zaostala. Vrh tabele izgledao je ovako:

1. Omladinac (BL)	15	10	4	1	43:13	34
2. Sloga (D)	**15**	**10**	**1**	**4**	**38:16**	**31**
3. Sloboda	15	7	3	5	38:28	24

Zimsku pauzu ekipa Sloge je iskoristila da se pripremi za nastavak trke nadajući se da će na proljeće igrati još bolje i da će prva stići na cilj. To se, ipak, neće dogoditi zato što su „crveni" loše startovali i što su imali loš finišu kome su cijelih šest bodova zaostali za Banjalučanima. Prvenstvo je nastavljeno 4. marta 2001. godine: Sloga je gostovala u Omarskoj i izgubila – 1:3 što je bio loš znak, jer gubitak tri boda se teško nadoknađuje. Sedam dana kasnije, u premijeri na svom terenu, Dobojlije su savladale Ozrena 1:0 pa ni to nije bilo uvjerljivo niti je nagovještavalo juriš na titulu. Treći meč u nastavku trke Sloga gubi od Sloge iz Podgradaca 1:2 i tada je bilo jasno da je titula daleko.

Kada se tome niko nije nadao, Dobojlije su ostvarile seriju od pet uzastopnih pobjeda. U toj seriji savladali su – Minerala u Doboju (2:1), Borca u Šamcu (3:1) Omlaldinca u Doboju (2:1), Slobodu u Mrkonjić Gradu (1:0) i Gomjenicu u Doboju (4:0) pa je Sloga u tom trenutku bila veliki kandidat za prvaka. Tada se vjerovalo da će „crveni" nastaviti sa dobrim, igrama i pobjedama, ali će neočekivano doživjeti poraz u Osječanima od Trbave 1:3, a zatim igrati neriješeno (1:1) sa Omladincem u Brestovčini.

U 26. kolu Sloga se oporavila i na svom terenu savladala Krila Krajine 2:0. Jeftić je postigao prvi pogodak u 43, a Đukanović drugi u 71. minutu pa je ekipa „crvenih" uspjela da održi korak sa vodećim Omladincem iz Banjaluke, iako je imala tri boda manje. U tom trenutku vrh tabele je izgledao ovako.

1. Omladinac (BL)	26	17	5	4	69:22	56
2. Sloga (D)	**25**	**17**	**2**	**6**	**57:26**	**53**

Šansa Dobojlija bila je i u činjenici da su imali utakmicu manje. Za osvajanje prvog mjesta potrebno je imati dobar finiš, Sloga je zakazala baš kada je bilo najvažnije: u posljednje četiri utakmice ostvarila je samo jednu pobjedu i tri remija. U 27. kolu Sloga je remizirala u Srpcu sa Slogom 0:0, u 28. je pobijedila Rudara u Doboju 6:2, u 29. kolu igrala je neriješeno u Trnu sa domaćom Slogom 0:0 i u posljednjem susretu remizirala u Lukama sa Jedinstvom 1:1 i završila trku na drugom mjestu.

DRUGA LIGA ZAPAD 2000/2001.

1. Omladinac (BL)	30	20	5	5	77:23	65
2. Sloga (D)	**30**	**18**	**5**	**7**	**65:32**	**59**
3. Rudar	30	15	5	10	48:47	50
4. Ozren	30	15	1	14	56:65	46
5. Sloga (T)	30	13	6	11	51:41	45
6. Trebava	30	14	3	13	51:43	45
7. Krila Krajine	30	13	5	12	46:35	44
8. Jedinstvo	30	13	5	12	49:50	44
9. Omladinac (Br)	30	13	4	13	55:63	43
10. Sloboda	30	13	3	14	65:62	42
11. Sloga (Po)	30	12	5	13	58:55	41
12. Gomjenica	30	11	8	11	41:50	41
13. Sloga (S)	30	11	4	15	33:52	37
14. Mineral	30	8	8	14	42:50	32
15. Omarska	30	8	4	18	35:74	28
16. Borac (Š)	30	6	3	21	31:61	21

2001/02.
NEUSPJEŠNA SEZONA

U sezoni 2000/2001. u Drugoj ligi – Zapad igrali su sljedeći klubovi: **Omladinac** (Banjaluka), **Sloga** (Doboj), **Rudar** (Stanari), **Ozren** (Petrovo), **Sloga** (Trn), **Trebova** (Osječani), **Krila Krajine** (Banjaluka), **Jedinstvo** (Crkvina), **Omladinac** (Brestovčina), **Sloboda** (Mrkonjić Grad), **Sloga** (Gornji Podgradci), **Gomjenica**

(Prijedor), **Sloga** (Srbac), **Mineral** (Banja Vrućica), **Omarska** (Omarska), **Borac** (Šamac).

Banjalučki Omladinac se vratio u prvoligaško društvo, dok je Rudar iz Prijedora ispao u Drugu ligu i priključio se ekipama na Zapadu među kojima je bila i dobojska Sloga koja će još jednom u sezoni 2001/2002. bezuspješno pokušati da se plasira u viši rang. Drugoligaši su startovali **18. avgusta 2001. godine**. Sloga je u prvom kolu igrala sa Trebavom u Osječanima i izgubila 1:2. Opet je start bio neuspješan i loš znak za Dobojlije koji će u ovom prvenstvu igrati slabije nego u prethodnom i na kraju zauzeti tek sedmo mjesto sa 10 bodova manje nego u prethodnoj sezoni.

Premijeru na svom terenu „crveni" su imali u drugom kolu, 25. avgusta 2001. godine. Toga dana na Lukama je pobijeđen Omladinac iz Brestovčine – 2:1. Minimalna pobjeda u osrednjoj igri bila je glavna karakteristika ovog susreta u kome nije viđeno ništa što bi se duže pamtilo. U trećem susretu sa Gomjenicom u Prijedoru Sloga postiže dva gola, ali gubi (3:2) tri boda. Četvrto kolo donijelo je lokalni derbi u Doboju, Sloga je pobijedila Rudanku 2:1 i u tom trenutku je bila na šestom mjestu sa šest osvojenih bodova. Rudar iz Prijedora i Sloga iz Srpca vodili su trku sa po 12 osvojenih bodova.

1. Rudar (P)	4	4	0	0	16:1	12
2. Sloga (S)	4	4	0	0	9:0	12
6. Sloga (D)	**4**	**2**	**0**	**2**	**7:7**	**6**

Dakle, Rudar i srbačka Sloga su odlično startovali: u prva četiri susreta postigli su po četiri pobjede i osvojili maksimalan broj bodova. Dobojska Sloga je ostvarila polovičan uspjeh: od mogućih 12 osvojila je šest bodova i to je bio dobar pokazatelj njene trenutne vrijednosti. U prvih sedam utakmica Sloga je išla krivudavom stazom: kod kuće je pobjeđivala, a u gostima gubila bodove. Tek u osmom kolu „crveni" su započeli jednu mini seriju pobjeda: prvo su kod kuće savladali Krila Krajine 2:0, zatim je savladan Rudar u Stanarima 2:0, a potom je u Lukama pobijeđena Sloga iz Podgradaca 4:1.

Sloginu seriju prekinuo je Rudar u Prijedoru. Jedan gol (1:0) je odlučio pobjednika, a njemu su pripala tri boda. Bio je to Rudar dok je Slogi ostala nada da na drugom zastopnom gostovanju u Crkvini ostvari uspjeh, ali je osvojila samo bod. (Utakmica je završena bez golova). U posljednja tri susreta Sloga je kod kuće savladala Slogu iz Trna 3:0 i Borca iz Kozarske Dubice 3:0, dok je u Petrovu protiv Ozrena doživjela visok poraz – 0:4.

Poslije 15 jesenjih utakmica, Sloga iz Srpca i Trebava su zauzele prva dva mjesta na tabeli, dok je Sloga iz Doboja bila sedma.

1. Sloga (S)	15	10	1	4	19:9	31
2. Trebava	15	10	1	4	23:19	31
7. Sloga (D)	**15**	**8**	**1**	**6**	**23:17**	**25**

Prvenstvo je nastavljeno u martu 2002. godine i već nakon odigranog prvog proljećnog kola došlo je do promjene na vrhu: vodeća Sloga iz Srpca je remizirala sa Naprijedom u Banjaluci (1:1), dok je njen prvi pratilac – Trebava – izgubio od Sloge u Doboju – 0:1. U ostalim susretima postignuti su sljedeći rezultati: Jedinstvo – Ozren 0:0, Sloga (T) – Borac 1:1, Sloga (Po) – Gomjenica 0:0, Rudar (P) – Omladinac 10:1, Krila Krajine – Sloboda 1:0, dok meč između Rudara iz Stanara i Rudanke nije odigran. Poslije ovog kola, vođstvo na tabeli preuzeo je Rudar iz Prijedora, srbačka Sloga je pala na drugo, a Trebava na četvrto mjesto. Dobojska Sloga se popela jednu stepenicu nadajući

se da bi u ovom dijelu prvenstva mogla nadoknaditi propušteno.

Proljećni red vožnje za Slogu je bio polovično uspješan, 10 kola je igrala tako što je kod kuće pobjeđivala, a u gostima gubila; 17. kolo: Omladinac – **Sloga** 1:0, 18. kolo: **Sloga** – Gomjenica 4:0, 19. kolo: Rudanka – **Sloga** 3:2, 20. kolo: **Sloga** – Sloboda 6:2, 21. kolo: Sloga (S) – **Sloga** (D) 3:1, 22. kolo: **Sloga** – Naprijed 4:0, 23. kolo: Krila Krajine – **Sloga** 2:0, 24. kolo: **Sloga** – Rudar (S) 3:1, 25. kolo: Sloga (Podgraci) – **Sloga** (D) 2:1.

Finiš prvenstva donio je prvo seriju od tri uzastopne pobjede Sloge, a zatim dva poraza, na kraju. Da su Slogine mogućnosti znatno veće od ostvarenog plasmana potvrdio je i meč 26. kola kada su Dobojlije u Lukama savladale novog prvaka, Rudara iz Prijedora (1:0). Zatim su „crveni" u Lukama pobijedili Jedinstvo 3:2 i Slogu u Trnu 2:0. Posljednje dvije utakmice su izgubili: kod kuće sa Ozrenom 1:2, i u Kozarskoj Dubici protiv Borca 0:2.

Jednu od boljih gara u proljećnoj sezoni Sloga je pružila protiv Jedinstva i pobijedila 3:2. Mrežu gostiju načeo je Subotić 25. minutu, da bi zatim Đukanović postigao dva gola (54. i 68.) i to je domaćinu bilo dovoljno za pobjedu. Sterijelci za Jedinstvo bili su Pavlović (8) i Mustafić (82). Igrač utakmice bio je Nebojša Đukanović, iz Sloge. Golman „crvenih" Vedran Gačić je prije utakmice dobio cvijeće i čestitke za odlazak u vojsku pa je to za njega bio privremen oproštaj.

Rudar iz Prijedora je poslije jednogodišnjeg izleta u drugoligaško društvo ponovo izborio vizu za Prvu ligu. Trka je bila uzbudljiva i neizvjesna: Rudar je imao jednak broj bodova sa Rudankom, ali je odlučila gol–razlika. Sloga iz Doboja je osvojila sedmo mjesto što je bilo daleko od njenih ambicija.

DRUGA LIGA – ZAPAD 2001/2002.

1.	Rudar (P)	30	19	5	6	78:20	62
2.	Rudanka	30	20	2	8	80:37	62
3.	Ozren	30	18	6	6	55:27	60
4.	Borac (KD)	30	17	5	8	61:31	56
5.	Sloga (S)	30	17	5	8	49:32	56
6.	Trebava	30	18	1	11	54:54	55
7.	**Sloga (D)**	**30**	**16**	**1**	**13**	**50:37**	**49**
8.	Gomjenica	30	14	3	13	39:41	45
9.	Jedinstvo	30	12	8	10	56:37	44
10.	Krila Krajine	30	12	5	13	31:42	41
11.	Sloga (Po)	30	11	6	13	51:57	39
12.	Naprijed	30	11	2	17	39:58	35
13.	Sloboda	30	9	2	19	45:85	29
14.	Sloga (T)	30	7	5	18	31:56	26
15.	Omladinac	30	6	1	23	45:87	19
16.	Rudar (S)	30	3	3	24	20:78	12

U sezoni 2001/2002. godine u Drugoj ligi – Zapad igrali su: **Rudar** (Prijedor), **Rudanka** (Rudanka), **Ozren** (Petrovo), **Borac** (Kozarska Dubica), **Sloga** (Srbac), **Trebava** (Osječani), **Sloga** (Doboj), **Gomjenica** (Prijedor), **Jedinstvo** (Crkvina), **Krila Krajine** (Banjaluka), **Sloga** (Gornji Podgraci), **Naprijed** (Banjaluka), **Sloboda** (Mrkonjić Grad), **Sloga** (Trn), **Omladinac** (Brstovčina), **Rudar** (Stanari).

2002/2003. BLISTAVO PROLJEĆE

Kada je u ljeto 2000. godine Prva liga sa 20 klubova smanjena na 16, iz nje je ispalo čak sedam ekipa među kojima je bila i dobojska Sloga. Iz prvoligaške konkurencije pala je u drugoligašku ne zbog loših rezultata već zbog promjene sistema takmičenja. Tri duge godine će Dobojlije „plesati" na drugoligaškom

Zapadu i tek u trećem pokušaju, u sezoni **2002/2003**. uspjeće da se vrate – tamo gdje po kvalitetu pripadaju – u elitno društvo fudbala Republike Srpske. Konkurencija je u toj sezoni bila jaka, a tri ekipe su jurišale na 1. mjesto – **Sloga** iz Doboja, Teslić iz Teslića i Naprijed iz Banjaluke.

Naročito prijatno iznenađenje predstavljala je ekipa Teslića koja se poslije dvije godine provedene u Trećoj ligi Republike Srpske ponovo zaigrala u drugoligaškoj konkurenciji i odmah krenula ka tronu. Igrao je Teslić izvanredno u prvom dijelu prvenstva: u prvih 10 kola ostvario je 9 pobjeda. Teslićani su poklekli tek na kraju jeseni kada ih je pretekla iskusnija ekipa Sloge iz Doboja koja će u nastavku prvenstva igrati izvanredno i prva stići na cilj.

U Drugoj ligi Zapad, u sezoni **2002/2003.** takmičili su se sljedeći klubovi: **Sloga** (Doboj), **Naprijed** (Banjaluka), **Teslić** (Teslić), **Jedinstvo** (Žeravica), **Krila Krajine** (Banjaluka), **Borac** (Šamac), **Sloga** (Gornji Podgraci), **Sloga** (Trn), **Trebava** (Osječani), **Sloboda** (Mrkonjić Grad), **Sloga** (Srbac), **Sloboda** (Vinska), **Omarska** (Omarska), **Omladinac** (Banjaluka) i **Gomjenica** (Prijedor).

Prvenstvo je startovalo 18. avgusta 2002. godine. U prvom kolu nije bilo iznenađenja: domaćini su dobili šest utakmica, jednu remizirali i jednu izgubili. Tu jedinu pobjedu u gostima ostvarila je dobojska **Sloga**. Dobojlije su u Srpcu savladale domaću Slogu (1:0) i tako od starta najavile svoje ambicije, odnosno pohod na prvo mjesto i plasman u društvo prvoligaša. Krila Krajine su remizirala (0:0) sa Slobodom i Vinskoj. Sloga iz Trna savladala je Trebavu (4:1). Kao domaćini su ostvarili pobjede i Omarska – Sloga (Po) 3:2, Naprijed – Sloboda (MG) 4:0), Omladinac – Teslić 3:0 i Jedinstvo – Gomjenica 4:0. Da jedan poraz ne mora ništa da znači pokazaće upravo novajlija u drugoligaškoj konkurenciji, ekipa Teslića; ona će u narednih devet utakmica zabilježiti osam pobjeda i samo jedan remi. Teslićani su prvi nanijeli poraz Slogi iz Doboja (2:1) u četvrtom kolu. Do tog susreta Dobojlije su ređale pobjede: Sloga (S) – **Sloga** (D) 0:1, Trebava – **Sloga** (D) 0:3, **Sloga** (D) – Gomjenica 9:0...

Dakle, Sloga je poklekla 4. kolu u Tesliću (1:2) i u tom trenutku ekipa Teslića je čvrsto držala vrh tabele. Sloga i Naprijed će mu biti glavni konkurenti, a na kraju jeseni će ga i preteći. U jeku najbolje forme Teslić je zaustavljen na svom terenu od Sloge iz Trna. Bio je to jedan od derbija koji je odlučivao o vrhu tabele. Da je dobio ovaj meč Teslić bi najvjerovatnije bio jesenji prvak. On je u samom finišu pokvario sve što je gradio do 10. kola. U jeku svoje pobjedonosne serije Teslić je stalno vodio na tabeli da bi ga u 11. kolu sa trona skinula dobojska Sloga. Toga 16. oktobra 2002. godine bila je srijeda, igrano je vanredno 11. kolo. Vodeća trojka – Teslić, Naprijed i dobojska Sloga igrali su važne mečeve. Najbolje je prošla **Sloga** koja je kod kuće savladala ekipu Omarske (5:0) i tada pretekla tim Teslića. Naprijed je izgubio u Crkvini od Jedinstva (0:2) i „sletio" na treće mjesto, dok je Teslić remizirao sa Slogom iz Trna i prvo mjesto prepustio Dobojlijama.

Taj remi sa Slogom fudbalerima Teslića ne bi pokvario planove da odmah poslije njega nije uslijedio poraz od Borca Kozarskoj Dubici (1:2) kada su izgubljena tri boda. U finišu jeseni, Teslić je igrao slabo, na kraju jeseni, u derbiju sa Naprijedom koji je odigran na Radolinki (u Tesliću) je osvojio samo jedan bod. Bilo je 2:2, a taj bod Banjalučanima je značio jesenju titulu. Naprijed je prethodno (u 13. kolu) remizirao i u Doboju što je za njega bio uspjeh. Teslić je posljednji put bio na prvom mjestu u 13. kolu kada je kod

kuće savladao Omarsku 6:1, a u pomenutom derbiju u Doboju, kako je rečeno, Sloga i Naprijed su igrali neriješeno. Tada je vrh tabele izgledao ovako:

1. Teslić	13	9	2	2	36:11	29
2. Naprijed	13	9	2	2	28:9	29
3. Sloga (D)	**13**	**9**	**1**	**3**	**33:7**	**28**

U posljednja dva jesenja kola, Teslić je od mogućih šest osvojio samo jedan bod: izgubio je meč sa Slobodom u Vinskoj, a remizirao sa Naprijedom kod kuće. Naprijed i Sloga su osvojili po četiri boda i zauzeli dva vodeća mjesta na tabeli. Sloga je u 14. kolu na svom terenu remizirala sa banjalučkim Omladincem (0:0), a u 15. kolu je, takođe na svom terenu, savladala Jedinstvo iz Žeravice 3:0. Poslije 15 odigranih kola, odnosno na kraju jesenje sezone, vrh tabele je ovako izgledao:

1. Naprijed	15	10	3	2	33:11	33
2. Sloga (D)	**15**	**10**	**2**	**3**	**33:7**	**32**
3. Teslić	15	9	3	3	39:13	30

Fudbaleri Naprijeda nisu se dugo zadržali na prvom mjestu: vođstvo su preuzeli u 14. kolu, a već u 16. Sloga je zaposjela vrh na kome je ostala do kraja prvenstva. Trener Dobojlija Ljubiša Trifunović odlično je pripremio ekipu koja će u nastavku prvenstva gaziti sve redom. Već u prvom proljećnom kolu dobojska Sloga pobjeđuje Sloga iz Srpca 4:0 i izbija na prvo mjesto. U tom 16. kolu postignuti su sljedeći rezultati –Doboj: **Sloga** – Sloga (S) 4:0, Prijedor: Gomjenica – Jedinstvo (nije odigrano), Teslić: Teslić – Omladinac 2:0, Mrkonjić Grad: Sloboda – Naprijed (nije odigrano), Banjaluka: Krila Krajine – Sloboda (V) 1:0, Gornji Podgradci: Sloga – Omarska 3:1, Šamac: Borac – Borac (KD) 1:0, Osječani: Sloga – Sloga (T) 3:0. Poslije 16. kola vrh tabele je ovako izgledao: 1. **Sloga** (D), 2. Teslić, 3. Naprijed...

Na početku proljeća Sloga i Teslić su vodili „mrtvu trku“: u prva tri kola Teslić je pobijedio – Omladinaca 2:0, Jedinstvo 1:0 i Slogu (S) 2:0. Dobojlije su takođe ostvarile tri pobjede zaredom; pobijeđeni su – Sloga (S) 4:0, Trebava 2:0, Gomeljcia 3:0... Zatim je došao derbi prvenstva sa Teslićom i Doboju. Sloga je pobijedila 3:0 i tako se „odlijepila“ od Teslića koji je ovim porazom značajno umanjio svoje šanse za osvajanje prvog mjesta.

Sloga je u nastavku ostvarila sjajnu seriju i već u 26. kolu imala je 10 bodova više od drugoplasiranog Naprijeda, a čak 16 bodova bježala je Tesliću! Prvenstvo je u tom trenutku bilo odlučeno. Kako je Sloga igrala tokom proljeća najbolje ilustruju brojke: **u 15 susreta, Dobojlije su ostvarile 13 pobjeda i dva remija, ni jedan meč nisu izgubili. Osvojili su čak 41 bod!**

Tako je dobojska Sloga, poslije tri godine, na briljantan način izborila prvoligaški status. Na kraju jeseni, Naprijed je imao jedan bod više od Sloge, a na kraju prvenstva, Sloga je imala 15 bodova više od Naprijeda. Ekipa Teslića je u drugom dijelu prvenstva igrala znatno slabije i daleko je zaostala za vodećom Slogom. Osvajanjem trećem mjestu Teslićani su bili zadovoljni jer su to postigli odmah nakon povratka među drugoligaše.

Najslabija ekipa u Drugoj ligi Zapad bila je Gomjenica koja je osvojila samo 15 bodova. Imala je šest bodova manje od pretposljednje Omarske, a čak 23 boda manje od 14. Omladinca. Razlika između prvaka Sloge i posljednje Gomjenice iznosila je čak 58 bodova!

DRUGA LIGA – ZAPAD (2002/2003)

1.	**Sloga (D)**	**30**	**23**	**4**	**3**	**83:15**	**73**
2.	Naprijed	30	17	7	6	55:21	58
3.	Teslić	30	17	6	7	69:29	57
4.	Jedinstvo	30	14	2	14	50:34	44
5.	Krila Krajine	30	12	8	10	45:48	44
6.	Borac (Š)	30	13	4	13	56:52	43
7.	Borac (KD)	30	13	3	14	56:52	42
8.	Sloga (Po)	30	12	6	12	45:43	42
9.	Sloga (T)	30	13	3	14	52:54	42
10.	Trebava	30	14	0	16	49:62	42
11.	Sloboda (MG)	30	13	3	14	56:80	42
12.	Sloga (S)	30	12	5	13	61:45	41
13.	Sloga (V)	30	13	2	15	35:56	41
14.	Omladinac	30	11	5	14	43:57	38
15.	Omarska	30	6	3	21	48:83	21
16.	Gomjenica	30	4	3	23	21:81	15

(Sloga iz Doboja je po svemu bila najbolja: imala je najbolju navalu, najčvršću odbranu, postigla je najviše pobjeda, najviše golova, primila je najmanje pogodaka, osvojila je najviše bodova...).

2003/2004. SMJENA GENERACIJA

Da Slogin uspjeh u prethodnoj sezoni, kada se vratila među prvoligaše, nije bio slučajan pokazaće upravo prvenstvo 2003/04. godinu kada će dobojski „crveni" igrati značajnu ulogu u elitnom društvu. U sezoni **2003/04.** u prvoligaškoj konkurenciji takmičilo se 16 klubova: **Naprijed** (Donji Šepak), **Kozara** (Gradiška), **Slavija** (Srpsko Sarajevo), **Mladost** (Gacko), **Sloboda** (Novi Grad), **Sloga** (Doboj), **Jedinstvo** (Brčko), **BSK** (Banjaluka), **Radnik** (Bijeljina), **Drina** (Zvornik), **Omladinac** (Banjaluka), **Nikos Kambera** (Rudanka), **Ljubić** (Prnjavor), **Ledinci** (Bijeljina), **Drina** (Višegrad) i **Rudar** (Prijedor).

Predvođeni trenerom Tripunovićem, fudbaleri Sloge su startovali u obližnjoj Rudanki; igrali su sa Nikos Kamberom i pobijedili – 2:1. Bila je to prva prvoligaška utakmica i prva prvoligaška pobjeda poslije tri godine. Igrači, stručni štab, rukovodstvo i navijači Sloge bili su zadovoljni startom. Pobjeda u Rudanki potvrđena je novim trijumfom, sada u Doboju, protiv Drine iz Višegrada (2:0). Dva vezana trijumfa uvijek su dobar znak, donose šest bodova i lijep plasman. Tako je bilo i sada sa Slogom. Navijači su se ponadali da će se serija nastaviti i s optimizmom su ispratili ekipu u Prnjavor. Tamo je „crvene" očekivao tradicionalno neugodni Ljubić koji je ostvario lijep trijumf (2:0) i zaustavio Dobojlije koji su sa Napretkom držali vrh tabele. Poslije ove utakmice Sloga je „sletjela" na šesto mjesto sa trenutnim bilansom:

6.	**Sloga (D)**	**3**	**2**	**0**	**1**	**4:3**	**6**

U Prnjavoru je Ljubić poslije dva startna poraza morao da se „vadi" upravo protiv Sloge pa mu je zbog toga pobjeda bila imperativ. Da je taj meč izgubio, Ljubić bi ostao „prikovan" za dno tabele. Umjesto Ljubića, poslije trećeg kola na začelju je bio prijedorski Rudar (bez ijednog boda). Bez bodova je bila i Drina iz Višegrada, a Ljubić je protiv Sloge osvojio tri boda i u tom trenutku držao 13. mjesto na tabeli. Izvještavajući sa komšijskog derbija u Prnjavoru, moj prijatelj i kolega, Brane Radulović je pisao: „... Za prnjavorske plave treća utakmica je bila srećna. Poslije dva startna debakla zasluženo su pobijedili rivala iz komšiluka, dobojsku Slogu, rezultatom 2:0. Vođstvo domaćem timu donio je Njegomirović u posljednjim trenucima prvog dijela igre. Sva strahovanja domaćih navijača otklonio

je Blagojević koji je ušao u igru tek u 80. minutu, a samo minut kasnije postigao je lijep gol i Ljubiću osigurao pobjedu.

Ovaj drugi gol postignut je u trenutku kada su se Dobojlije otvorile nastojeći da izjednače rezultat. S tom namjerom trener gostiju Ljubiša Tripunović uveo je trojicu svježih igrača, ali je odbrana Ljubića znala na pravi način da zaustavi sve ofanzivne pokušaje gostiju..."

Sloga je u Prnjavoru nastupila sa ovim timom: **Narić, Gavrić, Maksimović, Sofić (Vuković), Pešić, Beronja, Lukić, Simić (Žigić), Nikolić (Omerčić), Sikima, Hadžiahmetović.**

Poslije trećeg gola i poraza Sloge, Napredak iz Donjeg Šepka bio je jedina ekipa sa tri uzastopne pobjede i držao je prvo mjesto sa trenutnim bilansom:

1. Napredak	**3**	**3**	**0**	**0**	**7:2**	**9**

Poraz u Prnjavoru je uzdrmao ekipu Sloge, ali je nije i obeshrabrio. U četvrtom kolu Sloga u Lukama dočekuje Rudara iz Prijedora koji se u tom trenutku nalazio na posljednjem mjestu na tabeli. Ni poslije gostovanja u Doboju, Rudar se neće pomjeriti ni za milimetar na tabeli, dok će se Sloga sa nova tri boda učvrstiti u gornjem dijelu ljestvice. Dobojski „crveni" su dobili ovaj meč sa 1:0, ali su na sljedećem gostovanju, u Gacku, pokvarili utisak i položaj na tabeli. Doživjeli su visok poraz (0:4) i tada je bilo jasno da Sloga neće konkurisati za 1. mjesto na tabeli.

U naredna tri susreta Dobojlije osvajaju sedam bodova. Vezali su dvije uzastopne pobjede: sa Bskom i Lukama (2:0) i Ledincima u Bijeljini (3:1). Tada im se ukazala lijepa prilika da nastave seriju, ali je nisu iskoristili. Najavljivali su treću uzastopnu pobjedu protiv zvorničke Drine. Meč je odigran u Lukama i završio se 2:2 pa je Sloga neočekivano izgubila dva boda. Remi kod kuće gotovo da je ravan porazu. Tako je bilo i sada. Taj remi je označio početak drugog dijela jeseni koji je za Dobojlije bio manje uspješan. Već u narednom susretu oni gube od Slobode (1:2) u Novom Gradu, a zatim ne uspijevaju da kod kuće pobijede Slaviju koja će upravo u ovoj sezoni jurišati na vrh i osvojiti 1. mjesto (Sloga – Slavija 0:0).

Imala je Sloga težak raspored. u 11. i 12. kolu je gostovala, prvo u Šepku (Napredak – Sloga 1:0), a zatim u Banjaluci (Omladinac – Sloga 3.0) i doživjela dva uzastopna poraza. U finišu jeseni, u posljednje tri utakmice, dobojski „crveni" su zaigrali mnogo bolje, ostvarili su dvije pobjede i jedan remi, osvojili su 7 bodova. U 13. kolu u Lukama je pobijeđeno brčansko Jedinstvo (1:0), da bi zatim naredne nedjelje u Bijeljini Sloga odigrala neriješeno (1:1) sa Radnikom. Kraj prvog dijela prvenstva Dobojlije su dočekale kod kuće. Igrale su sa starim znancem, Kozarom iz Gradiške. Meč je najavljen kao veliki derbi, ali od toga nije viđeno ništa. Iskusni sportski novinar, Slobodan Puhalo, izvještavao je sa ove utakmice; napisano je i ovo:

„... Meč između Sloge i Kozare ni ambijentom, ni igrom, nije imao obilježje derbija. Pred malim brojem gledalaca prikazan je fudbal, lišen svake ljepote. Donekle je podsjećao na onaj okršaj ova dva tima iz prvog finala Kupa Srpske od prije devet godina, kada strijelci nisu bili raspoloženi, pa je odlika o pobjedniku pala tek poslije izvođenja jedanaesteraca: ekipa iz Gradiške bila je za jedan pogodak bolja i osvojila pehar. Slično se dogodilo i ovog puta, jedan gol je odlučio, samo ne sa „bijele tačke" već iz igre. To je zapravo bilo jedino što vrijedi zabilježiti sa ovog derbija kola. Akcija je bila zaista munjevita i efikasna. Započeo ju je Beronja, koji je dugom loptom pronašao Hadžiahmetovića, on je grudima uštopovao i uposlio Lukića,

a ovaj je munjevito utrčao u kazneni prostor gostiju i snažnim i preciznim šutom savladao nemoćnog Mrkobradu. (Dogodilo se to u 57. minutu).

Zanimljivo je zabilježiti da je iz onog finala 1994. godine u Banjaluci i redovima Sloge i Kozare, ovog puta, nastupilo pet fudbalera. Kod Sloge: Narić i Pešić, kao i Bjelanović koji je pri kraju susreta ušao u igru, a kod gostiju: Perišić i Raca. Sloga je ovaj meč igrala u formaciji: **Narić, Sofić (Bjelanović), Sofrić, Kršić, Pešić, Beronja, Maksimović, Simić, Lukić (Arsić), Sikima, Hadžiahmetović**.

Jesenji dio prvenstva završen je trijumfom Slavije iz Srpskog Sarajeva koja je iz kola, u kolo, igrala sve bolje i sigurno osvajala bodove. Prnjavorski Ljubić je počeo vrlo loše, ali se brzo oporavio, na kraju jeseni je bio drugi, dok je treće mjesto pripalo ekipi Mladosti iz Gacka. Te tri ekipe su se izdvojile na tabeli. Odmah do njih, kao četvrta, plasirala se dobojske Sloga. Vrh tabele je ovako izgledao:

1. Slavija	15	10	4	1	31:7	34
2. Ljubić	15	10	1	4	26:19	31
3. Mladost	15	9	2	4	25:11	29
4. Sloga (D)	**15**	**7**	**3**	**5**	**16:17**	**24**

Tokom prvog dijela prvenstva na čelu stručnog štaba došlo je do smjene: od 10. kolo kormilo prvog tima preuzeo je mladi stručnjak Zoran Ćurguz. On je na tom mjestu zamijenio trenera Trifunovića kome je do tada bio asistent.

U drugom dijelu prvenstva, iako je imala bolji raspored, Sloga je postigla manje, ali nije „potonula" već je zauzela šesto mjesto na tabeli. Proljeće je počelo sasvim drugačije od jeseni kada je ekipa startovala sa dvije pobjede. U martu 2004. Sloga je krenula sa dva uzastopna poraza: prvo je kod kuće izgubila od Nikos Kambere (0:1), a zatim je u Višegradu poražena od Drine (0:2). Tek u trećem proljećnom kolu, na svom terenu, sa Ljubićem osvaja bod. Utakmica je završena 2:2 i tim rezultatom zadovoljni su bili samo gosti. U četvrtom proljećnom kolu Sloga gubi od Rudara u Prijedoru 0:1, a prvu pobjedu ostvarila je tek u petom kolu u Doboju gdje je savladala ekipu Mladosti iz Gacka. Minimalna pobjeda (1:0) donijela je tri boda i malo spokoja. Dakle, u prvih pet proljećnih kola zabilježena stu tri poraza, jedan remi i jedna pobjeda što je bilo daleko od planiranog.

Od petog proljećnog kola pa do kraja prvenstva, fudbaleri Sloge su igrali znatno bolje: kod kuće su pobjeđivali, u gostima gubili, ali su uspjeli da vežu dva uzastopna trijumfa, u 11. i 12. proljećnom susretu, kada su dva puta zaredom bili domaćini. Kraj prvenstva „crveni" su dočekali u Gradiški, igrali su sa Kozarom i izgubili – 0:2. Tako se Kozara uspješno revanširala Dobojlijama za poraz u prvom dijelu prvenstva. Posljednju prvenstvenu utakmicu Sloga je igrala sa ovim timom: **Valtner (Mutavdžić), Dobrić, Gvozdenac (Cvijanović), Vuković, Pešić, Mikelini (Tadić), Petrović, Nikić, Arsić, Sarić, Todorović.**

U drugom dijelu prvenstva Sloga je ostvarila jednu pobjedu manje, dva remija manje i tri poraza više, osvojila je samo 19 bodova (pet manje nego u jesenjoj sezoni). Dakle, izražen brojkama, proljećni saldo je izgledao ovako:

15	**6**	**1**	**8**	**18:18**	**19.**

Na kraju prvenstva bila je šesta sa ukupnim bilansom:

6. Sloga	**30**	**13**	**4**	**13**	**34:35**	**43**

Poslije trogodišnjeg boravka u Drugoj ligi, za Slogu je sezona 2003/04. bila „eks–

perimentalna" i može se reći uspješna. U toj sezoni dres Sloge nosilo je 40 fudbalera. Ovo je najbolja ilustracija poteškoća s kojima se trener suočavao tokom prvenstva kada je često morao da mijenja tim. To se događa u vrijeme smjene generacija i traženja novog sastava, te kada ekipu prate povrede, ili odsustva zbog crvenih i žutih kartona. Bilo, kako bilo, 40 fudbalera u jednoj sezoni nije dobar znak. Vrhunski rezultati se ostvaruju kada jedan klub tokom prvenstva, od starta do cilja stigne sa 20 fudbalera. Tada se može govoriti o kvalitetnoj ekipi i ujednačenoj formi. Bez toga nema vrhunskih rezultata.

Slavija iz Srpskog Sarajeva je u ovom prvenstvu bila najbolja, trijumfovala je sa 10 bodova prednosti u odnosu na drugoplasiranu gatačku Mladost. Tako je Slavija postala član jedinstvene Prve lige Bosne i Hercegovine. To je, zaista, veliki uspjeh za klub koji je bio „ugašen" čak 52 godine. Nekada davno, prije Drugog svjetskog rata, Slavija je igrala u Prvoj ligi Kraljevine Jugoslavije i pripadala krugu velikih klubova. Kako Jugoslavije više nema, nema ni klubova kakvi su nekada bili. Ali biti prvak i Republike Srpske je veliki uspjeh. Tom cilju teži i dobojska Sloga i vjeruje da će to u dogledno vrijeme i ostvariti.

U sezoni 2003/04. godine, trke za prvaka gotovo da nije ni bilo: Slavija nije imala ozbiljnu konkurenciju: gatačka Mladost je zaostala 10, a trećeplasirani Ljubić čak 15 bodova. Mladost je s lakoćom osvojila drugo mjesto. Zanimljiva je bila borba za treće mjesto na tabeli. Gotovo pola lige je konkurisalo za tu poziciju: Ljubić je bio najuspješniji. Sa malo više sreće i i istrajnosti to mjesto mogla je osvojiti i dobojska Sloga. Borba za opstanak u ligi bila je neizvjesna, a najlošiji plasman ostvarili su Ledinci, Nikos Kambera i Omladinac koji su ispali iz ovog ranga takmičenja.

Golgeter prvenstva bio je **Perović** iz Mladosti sa 17 pogodaka, drugi je bio N. Gajić koji je nastupao za Nikos Kamberu i Napredak, treće mjesto pripalo je Gušiću iz Mladosti. Najbolji golgeter Slavije (Jamina) dao je tek 12 golova, a prvi strijelac **Sloge (Lukić)** postigao je 11 pogodaka.

U sezoni 2003/04. za Slogu su igrali: Zoran **Narić**, Robert **Vidović**, Miloš **Mutavdžić**, Igor **Gavrić**, Dejan **Pešić**, Bojan **Maksimović**, Miroslav **Kršić**, Nebojša **Beronja**, Vedran **Sofić**, Zlatan **Sofrić**, Borislav **Lukić**, Vladimir **Simić**, Srboljub **Nikolić**, Jovo **Sikima**, Admir **Omerčić**, Ismet **Hadžiahmetović**, Ognjen **Žigić**, Dragan **Bjelanović**, Nemanja **Arsić**, Danijel **Vuković**, Milan **Tadić**, Nebojša **Kuzmić**, Milan **Stojčinović**, Duško **Bećarević**, Đorđe **Nikić**, Ratko **Dujković**, Emir **Hadžiđulbić**, Zoli **Valtner**, Nikola **Mikelini**, Dražen **Filipović**, Goran **Sarić**, Ljubiša **Todorović**, Srđan **Dobrić**, Željko **Radovanović**, Dalibor **Mikelini**, Goran **Gavrić**, Dario **Gvozdenac**, Igor **Petrović**, Mladen **Žigić** i Nemanja **Cvijanović**.

Prva liga Republike Srpske 2003/04. (Jesen 2003)

1. kolo: Nikos Kambera – **Sloga** 1:2
2. kolo: **Sloga** – Drina (V) 2:0
3. kolo: Ljubić – **Sloga** 2:0
4. kolo: **Sloga** – Rudar (P) 1:0
5. kolo: Mladost – **Sloga** 4:0
6. kolo: **Sloga** – BSK 2:0
7. kolo: Ledinci – **Sloga** 1:3
8. kolo: **Sloga** – Drina (Z) 2:2
9. kolo: Sloboda – **Sloga** 2:1
10. kolo: **Sloga** – Slavija 0:0
11. kolo: Napredak – **Sloga** 1:0
12. kolo: Omladinac – **Sloga** 3:0
13. kolo: **Sloga** – Jedinstvo 1:0
14. kolo: Radnik – **Sloga** 1:1
15. kolo: **Sloga** – Kozara 1:0

Proljeće 2004.

16. kolo: **Sloga** – Nikos Kambera 0:1
17. kolo: Drina (V) – **Sloga** 2:0
18. kolo: **Sloga** – Ljubić 2:2
19. kolo: Rudar (P) – **Sloga** 1:0
20. kolo: **Sloga** – Mladost 1:0
21. kolo: BSK – **Sloga** 3:0
22. kolo: **Sloga** – Ledinci 2:0
23. kolo: Drina (Z) – **Sloga** 4:3
24. kolo: **Sloga** – Sloboda 1:0
25. kolo: Slavija – **Sloga** 1:0
26. kolo: **Sloga** – Napredak 2:0
27. kolo: **Sloga** – Omladinac 4:0
28. kolo: Jedinstvo – **Sloga** 1:0
29. kolo: **Sloga** – Radnik 3:1
30. kolo: Kozara – **Sloga** 2:0

TABELA – 2003/04.
(Prva liga Republike srpske)

1.	Slavija	30	18	7	5	53:19	61
2.	Mladost	30	16	3	11	53:31	51
3.	Ljubić	30	13	6	11	53:46	45
4.	Radnik	30	13	5	12	35:35	44
5.	Napredak	30	13	5	12	38:41	44
6.	**Sloga (D)**	**30**	**13**	**4**	**13**	**34:35**	**43**
7.	Drina (Z)	30	11	8	11	40:42	41
8.	Rudar P	30	13	2	15	44:47	41
9.	Kozara	30	12	5	13	26:31	41
10.	Drina (V)	30	13	2	15	33:39	41
11.	Jedinstvo	30	13	2	15	30:41	41
12.	BSK	30	11	7	12	30:28	40
13.	Omladinac	30	11	7	12	33:34	40
14.	Sloboda	30	11	7	12	31:36	40
15.	Nikos Kambera	30	11	3	16	39:51	36
16.	Ledinci	30	9	5	16	34:50	32

2004/05.
NOVI TIM ZA NOVU IGRU

Trener Sloge Zoran Ćurguz krenuo je na novu fudbalsku „plovidbu" sa mladom ekipom koja će u sezoni 2004/05. ostvariti nešto bolje rezultate i za jednu stepenicu viši plasman. Da je ekipa stabilizovana pokazao je broj igrača koji su nastupili u ovoj sezoni (21) što je bilo gotovo dva puta manje nego u prethodnoj. Bio je to dobar znak za mladog trenera i mladu ekipu. Međutim, uprava Sloge nije istrajala na novom kursu; došlo je do izvjesnih turbulencija pa je trener prof. Zoran Ćurguz napustio Luke i od 2005/06. preuzeo ekipu Proletera iz Teslića.

U sezoni 2004/05. Prvoj ligi Republike Srpske nastupili su: **Radnik** (Bjeljina), **Ljubić** (Prnjavor), **Kozara** (Gradiška), **Laktaši** (Laktaši), **Sloga** (Doboj), **Mladost** (Gacko), **Drina** (Zvornik), **Jedinstvo** (Brčko), **BSK** (Banjaluka), **Rudar** (Prijedor), **Glasinac** (Sokolac), **Sloboda** (Novi Grad), **Drina** (Višegrad), **Napredak** (Donji Šepak), **Lokomotiva** (Brčko) i **Hercegovac** (Bileća).

Fudbaleri Sloge, u premijeri u Lukama, savladali su goste iz Bileće 4:0 i tako na startu osvojili tri boda. Hercegovac je od prvog susreta bio neubjedljiv i na kraju trke zauzeće posljednje mjesto na tabeli i preseliti se u Drugu ligu. S druge strane, Dobojlije su baš kao i u prethodnom prvenstvu, na startu zabilježile dvije uzastopne pobjede: poslije Hercegovca, u gostima su savladali tim Glasinca (2:1) i osvojile još tri boda. Pobijediti u Sokocu je uvijek uspjeh i zato se očekivalo da će Sloga, nošena trijumfom na ovom teškom gostovanju, bez poteškoća savladati Drinu iz Višegrada. Prognoze su bile na strani „crvenih" koji su ovaj meč igrali na svom terenu protiv ekipe koja se borila za opstanak. Međutim, Sloga je i sada ostala vjerna tradicija: kad se najma–

nje očekivalo, ona je razočarala, izgubila je u Lukama – 0:2 tako u trećem kolu pokvarila ono što je ostvarila u prethodna dva meča. To je karakteristično za mlade i neiskusne ekipe da priređuju pozitivna i negativna iznenađenja. Tako je bilo i sa Slogom koja je u ovom prvenstvu išla iz pobjede u poraz pa je poslije dva trijumfa u prva dva kola doživjela dva poraza u naredne dvije utakmice. Najuvjerljiviju pobjedu tokom jeseni „crveni“ su ostvarili upravo u prvom kolu protiv Hercegovca (4:0), a dva puta su izgubili sa 0:4, u 8. kolu protiv Mladosti u Gacku i u 13. kolu sa Ljubićem u Prnjavoru.

U prvom dijelu prvenstva Sloga je ostvarila pozitivan bilans, ali je bila daleko iza vodećeg Radnika. Tada je bilo potpuno jasno da Dobojlije ne mogu konkurisati za prvo mjesto. Jesen su završile na sedmoj poziciji na tabeli sa sljedećim bilansom.

7. Sloga	**15**	**8**	**1**	**6**	**16:16**	**25**

Rečeno jezikom brojki: „crveni“ su odigrali 15 utakmica, ostvarili su 8 pobjeda, jedan meč su odigrali neriješeno i 6 susreta izgubili. Navala je postigla 16 pogodaka, dok je odbrana primila isto toliko golova. Osvojili su 25 bodova, jedan više nego prethodne jeseni, ali je i pored te činjenice plasman bio slabiji. Radnik iz Bijeljine je vodio trku, a najozbiljniji konkurenti za 1. mjesto bili su mu Laktaši i Mladost.

Trener Zoran Ćurguz je dobro pripremio ekipu što je potvrdio i proljećni start. Dobojlije su u prvom susretu nastavka prvenstva osvojile bod u Bileći igrajući sa Hercegovcem 2:2. Izvještači su javili da je Sloga dva puta bila u vođstvu, a da je Hercegovac imao više povoljnih prilika, ali da su njegovi fudbaleri mnogo promašivali. Interesantno je podsjetiti da su sva četiri gola postignuta glavom i da su dvostruki strijelci bili **Žigić** (45. i 76.) za Slogu i Porobić (65. i 80). za Hercegovac. Naravno, igrači iz Doboja su bili zadovoljni rezultatom jer su osvojili bod na gostovanju. Sloga je nastupila sa sljedećim sastavom: **Gavrilović, Sofić, Filipović, Kršić, Pešić, Milanović (Gvozdenac), Omerčić, Gavrić, Rašić, Stojanović (Arsić), Žigić**.

U prvih šest kola dobojski „crveni“ su ostvarili dobre rezultate i da se u tako nastavili osvojili bi jedno od mjesta u vrhu tabele. Poslje remija u Bileći, Sloga je u Lukama savladala Glasinac (1:0), a potom je u Višegradu pobijedila Drinu (1:0). Treću uzastopnu pobjedu ostvarila je na svom terenu protiv Slobode iz Novog Grada. U lijepoj utakmici „crveni“ su trijumfovali 2:0, da bi onda na gostovanju u Laktašima izgubili 0:2. Taj poraz nije demoralisao Dobojlije koji su u derbiju, u 21. kolu, savladali vodećeg Radnika (1:0) i pokazali da su njihove mogućnosti znatno veće od plasmana na tabeli. Mlada ekipa Sloge je zaigrala ambiciozne i efikasno, Žigić je u 3. minutu postigao gol koji će „crvenima“ donijeti tri boda. Poslije utakmice trener domaćih, prof. Zoran Ćurguz je rekao da je zadovoljan pobjedom protiv vodećeg Radnika i da je njegova mlada ekipa pokazala da se može suprodstaviti i najjačim rivalima. Sloga je igrala u sastavu: **Gavrilović, Sofić, Filipović, Kršić, Pejić, Nikić, Omerčić, Gavrić, Žigić, Simić, Rašić (Stojanović)**.

Poslije trijumfa protiv budućeg šampiona, Dobojlije su nastavile loše i u narednih 9 utakmica doživjele čak pet poraza, jedan meč su remizirali i tri dobili. Najubjedljiviju pobjedu Sloga je ostvarila u posljednjem kolu (3:0) protiv brčanske Lokomotive koja je ispala iz Prve lige. Ovaj meč je pokazao da u Doboju stasava talentovani napadač Ognjen **Žigić** koji je u igru ušao u 46. minutu i tek što je uspostavio kontakt sa loptom, zatresao

je mrežu gostiju. Žigić je dobrom igrom i efikasnošću pokrenuo cijelu ekipu. On je u 84. minutu postigao i drugi pogodak, a konačan rezultat postavio je Ćosić u 87. minutu i tako je tim „crvenih" ostvario pobjedu – 3:0 i na lijep način se oprostilo od svojih vjernih navijača. Sloga je nastupila u sastavu: **Gavrilović, Sofić, Dobrić (Milanović), Kršić, Pešić, Filipović (Ćosić), Omerčić, Gavrić, Stojanović (Žigić), Simić, Rašić**.

Na kraju trke dobojski „crveni" su zauzeli peto mjesto na tabeli. Iako su tokom proljeća ostvarili lošiji bilans nego u prvom dijelu prvenstva, konačan plasman je bio bolji. Proljećni učinak Dobojlija izgledao je ovako:

15	**7**	**2**	**6**	**18:21**	**23**

„Crveni" su se plasirali na peto mjesto, a njihov ukupan učinak je:

5. Sloga	**30**	**15**	**3**	**12**	**34:37**	**48**

Radnik iz Bijeljine je tokom cijelog prvenstva bio najbolji i gotovo da nije imao konkurenta za prvo mjesto. Na kraju trke Radnik je imao čak 9 bodova više od drugoplasiranog Ljubića koji je, opet, s lakoćom postao vicešampion. Nekoliko ekipa je konkurisalo za treće mjesto, a ono je pripalo Kozari iz Gradiške. Laktaši su bili četvrti, a **Sloga** peta; obje ekipe su imale po 48 bodova. Da poslije derbija sa Radnikom nije popustila, Sloga bi se borila za drugo mjesto na tabeli. Ovako, ostao je utisak da je ekipa platila ceh neiskustvu i da je gubila bodove i tamo gdje ih je mogla osvojiti.

Borba za opstanak bila je neizvjesna do posljednjeg kola: Hercegovac i Lokomotiva su svoju sudbinu zapečatili još u prvom dijelu prvenstva, dok su Drina iz Višegrada i Napredak imali mnogo prilika da izbore opstanak. Nisu uspjeli pa su uz Lokomotivu i Hercegovca preselili u drugoligaško jato. Novi članovi Prve lige postali su drugoligaški prvaci: **Sloga** (Trn kod Banjaluke), **Nikos Kambera** (Rudanka) i **Famos** (Vojkovići). **Rudar** iz Ugljevika i banjalučki **Borac** ispali su iz Zajedničke lige BiH i vratili se u Prvu ligu Republike Srpske.

U takmičarskoj sezoni 2004/05. u ekipi FK Sloga nastupio je 21 fudbaler. Najstariji među njima bio je Goran **Gavrilović** koji je u to vrijeme imao već punu 41 godine života. (Rođen je 16. jula 1963. godine u Beogradu. U ovoj takmičarskoj sezoni odigrao je 19 utakmica. Igrali su još: Mladen **Joksimović** (9 susreta), Igor **Filipović** (6), Danijel **Vuković** (21), Bojan **Stojanović** (14), Goran **Gavrić** (15), Dejan **Pešić** (29), Srđan **Dobrić** (9), Admir **Omerčić** (30), Miroslav **Kršić** (25), Saša **Blagojević** (11), Boris **Milanović** (21), Nemanja **Rašić** (22), Vedran **Sofić** (26), Vladimir **Simić** (19), Dražen **Filipović** (23), Đorđe **Nikić** (21), Matijas **Ćosić** (5), Aleksandra **Jovanović** (3), Ognjen **Žigić** (13) i Miloš **Mutavdžić** – 14 odigranih utakmica.

Sloga je bila sastavljena od vrlo mladih igrača. Ne računajući trojicu veterana, prosjek godine ove ekipe bio je 20 što najbolje govori da je vrlo perspektivna i da je pred njom lijepa budućnost. Kako je naprijed rečeno, Goran Gavrić je najstariji, a u krugu veterana bili su i Dejan Pešić (31 godina) i Admir Omerdžić (36). Ova trojica veterana su svojim iskustvom davali značajan doprinos mladom sastavu Sloge.

Iako u prvenstvu nije uspjela da se bori za vrh tabele, ekipa Sloge je pokazala svoj talenat i mogućnosti u Kupu Republike Srpske gdje je stigla do finala. U završnici Kupa, Sloga je ostvarila sljedeće rezultate, **šesnaestina finala**: Nikos Kamber – **Sloga** 0:4, **osmina finala**:

Rudar (P) – **Sloga** 2:2 (penalima 2:4), **četvrt finale**: **Sloga** – Mladost (Rogatica) 4.0, 0:2, **polufinale**: **Sloga** – Ljubić 4:0, 0:4, penali 4:2, **finale**: **Sloga** – Jedinstvo (B) 2:3.

U ovoj sezoni Sloga je igrala i u Kupu Bosne i Hercegovine, šesnaestina finala: **Sloga** – Vitez 1:0, osmina finala: **Sloga** – Slavija 1:2, 0:1. Bila je to naporna sezona u kojoj su mladi fudbaleri Sloge potvrdili svoj talenat i najavili svoje velike mogućnosti.

Prva liga Republike Srpske 2004/05. (Jesen 2004. godine)

1. kolo: **Sloga** – Hercegovac 4:0
2. kolo: Glasinac – **Sloga** 1:2
3. kolo: **Sloga** – Drina (V) 0:2
4. kolo: Sloboda – **Sloga** 1:0
5. kolo: **Sloga** – Laktaši 1:0
6. kolo: Radnik – **Sloga** 0:0
7. kolo: **Sloga** – Jedinstvo 2:0
8. kolo: Mladost – **Sloga** 4:0
9. kolo: **Sloga** – Napredak 2:0
10. kolo: **Sloga** – Rudar 2:1
11. kolo: Kozara – **Sloga** 1:0
12. kolo: **Sloga** – Drina (Z) 1:0
13. kolo: Ljubić – **Sloga** 4:0
14. kolo: **Sloga** – BSK 1:0
15. kolo: Lokomotiva – **Sloga** 2:1

(Proljeće 2005. godine)

16. kolo: Hercegovac – **Sloga** 2:2
17. kolo: **Sloga** – Glasinac 1:0
18. kolo: Drina (V) – **Sloga** 0:1
19. kolo: **Sloga** – Sloboda 2:0
20. kolo: Laktaši – **Sloga** 2:0
21. kolo: **Sloga** – Radnik 1:0
22. kolo: Jedinstvo – **Sloga** 3:1
23. kolo: **Sloga** – Mladost 3:0
24. kolo: Napredak – **Sloga** 4:1
25. kolo: Rudar – **Sloga** 2:0
26. kolo: **Sloga** – Kozara 1:0
27. kolo: Drina (Z) – **Sloga** 3:0
28. kolo: **Sloga** – Ljubić 1:1
29. kolo: BSK – **Sloga** 3:1
30. kolo: **Sloga** – Lokomotiva 3:0

TABELA 2004/05. (Prva liga Republike srpske)

1. Radnik	30	20	6	4	60:15	66
2. Ljubić	30	18	3	9	54:34	57
3. Kozara	30	16	3	11	40:29	51
4. Laktaši	30	14	6	10	45:34	48
5. Sloga	**30**	**15**	**3**	**12**	**34:37**	**48**
6. Mladost (–1)	30	15	3	12	54:35	47
7. Drina (Z)	30	13	6	11	42:32	45
8. Jedinstvo	30	14	3	13	32:36	45
9. BSK	30	13	5	12	43:40	44
10. Rurad P.	30	13	4	13	31:35	43
11. Glasinac	30	13	3	14	38:36	42
12. Sloboda	30	13	3	14	38:42	42
13. Drina (V)	30	13	3	14	35:33	42
14. Napredak	30	12	3	15	31:34	39
15. Lokomotiva	30	3	6	21	16:55	15
16. Hercegovac (–1)	30	3	4	23	22:88	12

2005/06.
PROLJEĆE POKVARILO SNOVE

Sunčana jesen i tmurno proljeće! U samo pet riječi mogao bi se izvući zaključak za Sloginu prvenstvenu sezonu **2005/06.** godine. U prvom dijelu prvenstva „crveni" su jurišali na 1. mjesto i poslije 15. kola bili su na drugoj poziciji, odmah iza banjalučkog Borca. U tom dijelu maratonske trke ostvarili su sljedeći bilans: **15 8 3 4 17:12 27.**

Jezikom brojki rečeno: Sloga je u prvom dijelu šampionata Republike Srpske odigrala 15 utakmica, ostvarila je 8 pobjeda, 3 remija i 4 poraza; postigla je 17 golova, dok je njena mreža 12 puta pogođena. Osvojila je 27 bodova. Bilo je to bolje nego u prethodnoj jesenjoj sezoni. Tada su Dobojlije ostvarile svoju rekordnu jesenju žetvu i nadale se da bi na proljeće mogle ozbiljno ugroziti lidera na tabeli, banjalučkog Borca. Međutim, to se nije dogodilo; Sloga ne samo da nije ugrozila Banjalučane, već je „sljetjela“ na tabeli i zaustavila se na 7. mjestu. Samo zahvaljujući velikoj zalihi bodova iz prvog dijela prvenstva, „crveni“ su izbjegli opasnu zonu.

Bilo je to jedno od najlošijih Sloginih proljećnih izdanja što i brojke potvrđuju: **15 5 1 9 22:18 16**. I ovdje je jezik brojki nedvosmislen: Sloga je odigrala 15 utakmica, ostvarila 5 pobjeda, jedan susret remizirala i doživjela 9 poraza. Da sve bude interesantnije: u ovoj tmurnoj polusezoni Sloga je postigla 22 gola, čak 5 više nego tokom jeseni. Taj višak datih golova nije donio i značajan bodovni saldo zato što je odbrana bila znatno slabija nego tokom jeseni. U drugom dijelu prvenstva primila je 6 golova više i osvojila svega 16 bodova, čak 11 manje nego tokom jeseni.

Žrijeb je bio naklonjen Slogi: na startu joj je dodijelio dvije utakmice kod kuće, sa Bskom iz Banjaluke i Slobodom iz Novog Grada. „Crveni“ su iskoristili pomoć svoje publike i prednost domaćeg terena, obje utakmice je dobila. U premijeri protiv Bska, 13. avgusta 2005. u Doboju, Sloga je slavila pobjedu 2:1. Golove su postigli Đukanović i Lukić. Sloga je igrala sa ovim timom: Gavrilović, Sofić, Filipović, Zelinčević, Pešić, Vasiljević, Ramić, Nikić (Lukić), Žigić, Bećarević, Đukanović.

I u drugom susretu na svom terenu Sloga bilježu pobjedu, sada sa Slobodom iz Novog Grada (2:0). Dakle, krenulo je dobro, ali pravi test je gostujući teren. Prvo gostovanje Dobojlije su imale u Laktašima i tu nisu prošle. Poražene su sa 1:2 i tako je mini serija pobjeda bila prekinuta. Taj poraz nije obeshrabrio „crvene“ i oni u narednom susretu, u Doboju, pobjeđuju Rudara iz Prijedora 1:0. Trijumf je bio minimalan, ali je donio tri velika boda. Na svom sljedećem gostovanju, Sloga je bila uspješnija, sada je igrala neriješeno sa Slogom u Trnu (0:0) i tako je zaokružila razdoblje od pet utakmice sa bilansom: **5 3 1 1 10.**

U sljedećoj etapi od pet susreta, Sloga je igrala nešto slabije, ostvarila je dvije pobjede, dva remija i jedan poraz, osvojila je 8 bodova. Ovu etapu počela je 11. septembra 2005. godine. Toga dana Dobojlije su igrale u Lukama sa brčanskim Jedinstvom 2:2; gosti su se još jednom pokazali kao neugodan protivnik i sasvim zasluženo su odnijeli bod kuću. Na sljedećem gostovanju u Ugljeviku, Sloga je pretrpjela drugi jesenji poraz (0:2) i pokvarila svoj položaj na tabeli. U naredne dvije utakmice, „crveni“ su zabilježili dvije pobjede. Prvo su u derbiju jeseni, na svom terenu savladali banjalučkog Borca (1:0), a zatim su u Rudanki pobijedili ekipu Nikos Kambere 2:0. (Sloga je gotovo stalno pobjeđivala Nikos Kamberu). Strijelci su bili Zeličević i Filipović. „Crveni“ su nastupili sa ovim timom: **Gavrilović, Zelinčević, Sofrić, Kršić, Pešić, Vasiljević, Lukić, Simić, Đukanović, Gavrić, Sofrić**. Ovaj period Dobojlije su završile utakmicom sa Famosom 8. oktobra 2005. godine u Lukama. Ekipa iz Vojkovića (Istočno Sarajevo) je još jednom iznenadila Slogu i iz Doboja odnijela bod. Susret je završen bez golova.

Posljednju jesenju trećinu trke Dobojlije su započele u Prnjavoru 15. oktobra 2005. godine. Toga dana igrale su sa Ljubićem i izgubile 1:2. Zatim su odigrali

tešku utakmicu sa Glasincem u Lukama i izvojevali minimalnu pobjedu (2:1). Posljednji jesenji poraz Sloga je doživjela u Zvorniku protiv Drine (0:1), a zatim je dobila dvije teške utakmice. U Doboju je 5. novembra 2005. godine pobijeđena Mladost iz Gacka (1:0), a u posljednjem jesenjem susretu u Gradišci „crveni" su savladali Kozaru (2:1) i tako završili uspješnu polusezonu. Golove su postigli Đukanović i Kršić. Sloga je nastupila u sastavu: **Pašić, Zelinčević, Softić, Kršić, Pešić, Vasiljević, Ramić, Simić, Đukanović, Bećarević, Jovanović**.

Poslije duge zimske pauze, drugi dio prvenstva nastavljen je 25. marta 2006. godine. Sloga je gostovala u Banjaluci, igrala neriješeno (0:0) sa Bskom i osvojila bod. Remi je ocijenjen kao uspjeh, ali su „crveni" sve pokvarili već u sljedećem susretu, protiv Slobode u gostima. Razočarali su svoje navijače i pretrpjeli poraz (0:1). Tako su izgubljena tri važna boda. Tada se vidjelo da u ekipi nešto ne štima i da je očekuju velika iskušenja. Međutim, Sloga je nastavila sa iznenađenjima, sada je priredila pozitivno iznenađenje: visoko je (3:0) pobijedila ekipu Laktaša. U Prijedoru nije bilo prolaza: Dobojlije su pretrpjele minimalan poraz (1:2), da bi onda sav bijes iskalile protiv Sloge iz Trna koju su u Lukama deklasirali (5:0). Tako su završili prvu proljećnu trećinu sa sljedećim bilansom: **5 2 1 2 9:3 7**. I nije to bilo tako loše, Sloga je još uvijek bila kandidat za visok plasman.

Druga proljećna trećina bila je jedna od najneuspješnijih od kada se takmiči u Prvoj ligi Republike Srpske: Sloga je izgubila četiri utakmice i samo jednu dobila. Dakle: **5 1 0 4 4:9 3**. Samo tri osvojena boda, od mogućih 15, je pravi debakl. U posljednjoj proljećnoj trećini Dobojlije su zabilježile dvije pobjede i tri poraza što se nije moglo ocijeniti pozitivno. Posljednje dvije utakmice Sloga je izgubila u Rogatici sa Mladosti 1:2 i kod kuće sa Kozarom 0:1. Bio je to ujedno i kraj prvenstva koje je završeno 17. juna 2006. godine. Na oproštaju od svojih navijača Sloga je igrala sa ovim timom: **Pašić, Simaković, Ramić, Kršić, Pešić, Milutin, Jovanović, Arsić, Žigić, Bećarević, Krdžalić**. „Crveni" su tokom jeseni oduševili, a u nastavku prvenstva razočarali.

Prva liga Republike Srpske 2005/06.
(Jesen 2005)

24. kolo: **Sloga** – BSK 2:1
25. kolo: **Sloga** – Sloboda 2:0
26. kolo: Laktaši – **Sloga** 2:1
27. kolo: **Sloga** – Rudar (P) 1:0
28. kolo: Sloga (T) – **Sloga** (D) 0:0
29. kolo: **Sloga** – Jedinstvo 2:2
30. kolo: Rudar (U) – **Sloga** 2:0
31. kolo: **Sloga** – Borac 1:0
32. kolo: Nikos Kambera – **Sloga** 0:2
33. kolo: **Sloga** – Famos 0:0
34. kolo: Ljubić – **Sloga** 2:1
35. kolo: **Sloga** – Glasinac 2:1
36. kolo: Drina – **Sloga** 1:0
37. kolo: **Sloga** – Mladost 1:0
38. kolo: Kozara – **Sloga** 1:2

(Proljeće 2006)

39. kolo: BSK – **Sloga** 0:0
40. kolo: Sloboda – **Sloga** 1:0
41. kolo: **Sloga** – Laktaši 3:0
42. kolo: Rudar (P) – **Sloga** 2:1
43. kolo: **Sloga** (D) – Sloga (T) 5:0
44. kolo: Jedinstvo – **Sloga** 2:1
45. kolo: **Sloga** – Rudar (U) 2:1

46. kolo: Borac - **Sloga** 3:1
47. kolo: **Sloga** - N. Kambera 0:1
48. kolo: Famos - **Sloga** 2:1
49. kolo: **Sloga** - Ljubić 3:0
50. kolo: Glasinac - **Sloga** 2:1
51. kolo: **Sloga** - Drina 3:1
52. kolo: Mladost - **Sloga** 2:1
53. kolo: **Sloga** - Kozara 0:1

TABELA 2005/06.

1. Borac (BL)	30	19	5	6	50:19	62
2. Ljubić	30	16	5	9	43:28	53
3. Drina (Z)	30	15	5	10	39:28	50
4. Kozara	30	14	5	11	34:36	47
5. BSK	30	14	2	14	36:39	44
6. Rudar (O)	30	13	4	13	37:31	43
7. Sloga (D)	**30**	**14**	**5**	**11**	**37:34**	**47**
8. Rudar (U)	30	12	7	11	40:34	43
9. Glasinac	30	12	7	11	32:28	43
10. Mladost	30	14	1	15	39:42	43
11. Jedinstvo	30	11	7	12	38:37	40
12. Sloboda	30	13	1	16	36:51	40
13. Famos	30	11	6	13	34:35	39
14. Laktaši	30	12	3	15	44:49	39
15. Sloga (T)	30	9	7	14	27:35	34
16. Nikos Kambera	30	4	4	22	18:57	16

Najbolji strijelac Prve lige Republike Srpske u sezoni 2005/06. bio je **Petrović** iz gatačke Mladosti sa 19 golova, drugi je bio **Đukanović** iz banjalučkog Borca sa 15, a treći **Gajić** iz zvorničke Drine sa 14 pogodaka.

U sezoni 2005/06. u Prvoj ligi Republike srpske igrali su sljedeći klubovi: **Borac** (Banjaluka), **Ljubić** (Prnjavor), **Drina** (Zvornik), **BSK** (Banjaluka), **Kozara** (Gradiška), **Rudar** (Prijedor), **Sloga** (Doboj), **Glasinac** (Sokolac), **Mladost** (Gacko), **Rudar** (Ugljevik), **Jedinstvo** (Brčko), **Sloboda** (Novi Grad), **Famos** (Vojkovići) **Laktaši** (Laktaši), **Sloga** (Trn), **Nikos Kambera** (Rudanka).

Banjalučki Borac je poslije godinu dana igranja u Prvoj ligi Republike Srpske ponovo postao član Zajedničke lige Bosne i Hercegovine. U traci za prvaka, Borac je bio ubjedljiv i sa devet bodova prednosti prvi stigao na cilj. Nekoliko klubova se borilo za drugo mjesto, a najsupješniji je bio Ljubić iz Prnjavora koji je godinama bio u vrhu prvoligaškog karavana. Borba za opstanak bila je takođe zanimljiva. Nikos Kambera se još u prvom dijelu prvenstva oprostio od prvoligaškog društva. Iz Lige je ispala i Sloga iz Trna koja je zaostala za Laktašima pet bodova.

2006/07.

U „ZLATNOJ" SREDINI

Poslije jedne sezone provedene u Tesliću, trener Zoran Ćurguz se vratio u Doboj i u ljeto 2006. godine preuzeo kormilo „Sloge". Uprava dobojskog prvoligaša je tada pred novi stručni štab postavila je četiri zadatka: 1. Plasman među prvih pet ekipa, 2. Pojačati radnu disciplinu ekipe kao kolektiva i svakog pojedinca, 3. Vratiti određeni broj igrača u trenažni proces, 4. Formirati kostur ekipe za naredni trogodišnji period. Stručni štab, na čelu sa profesorom Zoranom Ćurguzom, postavio je tri zadatka: 1. Popraviti igru na domaćem terenu, 2. Podići nivo fizičke spreme, 3. Podići nivo forme većeg broja fudbalera.

Igrači su nastojali da tokom priprema realizuju sve zahtjeve stručnog štaba. Trudili su se i radili ambiciozno sve sa ciljem da tokom jeseni postignu što bolje rezultate. Međutim, plan se neće u potpunosti realizovati, Sloga će na kraju jeseni zauzeti tek sedmo mjesto. Stvaranje tima, odnosno smjena generacija, u fudbalu je najosjetljiviji i najteži proces, još ako ekipu prate povrede, onda izostanu i očekivani rezultati. Tako je bilo i sada.

Sloga je startovala u Lukama, protivnik joj je bila ekipa Laktaša, očekivala se pobjeda domaćina, ali nje nije bilo, čak u ovom susretu nije viđen ni jedan gol. Nemoć navale bio je loš znak, a dalji tok događaja potvrdiće da Dobojlije u ovoj polusezoni i nisu imale adute za visok plasman. Ni odbrana neće biti naročito pouzdana i u 15 utakmica primiće 17 golova.

Prvo gostovanje „crveni" su imali u Ugljeviku, igrali su sa Rudarom koji se tog ljeta, iz Zajedničke lige BiH, vratio u Prvu ligu Republike Srpske. Rudar je bio bolji i ostvario lijepu pobjedu (2.0), a Slogi su ostale brige, da se u trećem kolu „vadi" protiv tradicionalno neugodnog Ljubića iz Prnjavora.

U trećoj utakmici Sloga je bila raspoložena, pobijedila je Ljubića 2:0 i najavila da bi i u Brčkom mogla nešto ostvariti. Međutim, umjesto uspjeha, „crveni" su, u susretu sa Jedinstvom, doživjeli pravu katastrofu; izgubili su 0:5, a to je bio njihov najveći jesenji poraz. Tada se sa sigurnošću moglo konstatovati da je start loš, a to su i brojke potvrđivale: u prva četiri kola ostvarena je samo jedna pobjeda, jedan susret je završen neriješeno i dva su izgubljena. Gol-razlika je vrlo loša 2:7 što je bio znak da je navala neefikas-

Ekipa Sloge 2006. godine

na, a odbrana nesigurna. Poslije ovakvog starta bila bi potrebna jedna super serija pobjeda da bi se ostvario visok plasman. Takve serije nije bilo.

U sljedeće četiri utakmice Sloga je igrala nešto bolje i ostvarila zapaženije rezultate. U 5. kolu, u Doboju je pobijeđena Sloboda (3:1), zatim je osvojen bod protiv Bska u Banjaluci, da bi onda došlo do razočarenja kada je Drina iz Višegrada u Lukama savladala „crvene" sa 2:0. Bilo je to iznenađenje koje niko u Doboju nije očekivao. Da je ovaj meč Sloga dobila napravila bi seriju od tri pobjede i dalji tok jesenje priče bio bi znatno drugačiji. I kada se tome nije nadala, ekipa „crvenih" je priredila još jedno iznenađenje, ali sada prijatno: u Gacku je savladala domaćina (Mladost) sa 3:2 i tako ovu seriju od četiri utakmice pozitivno završila: dobila je dva susreta, jedan izgubila i jedan igrala neriješeno. I gol razlika je bila pozitivna – 6:5.

U trećoj seriji, od četiri utakmice, Sloga je prvo kod kuće pobijedila Rudara iz Prijedora 2:0, da bi već sljedeći meč u Šamcu izgubila 0:3. Domaćin ovog susreta, Borac, održao je pravu fudbalsku lekciju Dobojlijama koji će se u narednom susretu u Lukama rehabilitovati i savladati Omladinca 1:0, a zatim u Zvorniku osvojiti bod (Drina – Sloga 1:1). Dakle, treća serija od četiri susreta, izražena u brojkama, izgledala je ovako: **4 2 1 1 4:4 7.**

U posljednjoj jesenjoj etapi, u tri susreta, „crveni" su ostvarili polovičan uspjeh iako su imali povoljan raspored (dva susreta su igrali kod kuće). U 13. kolu Sloga nije uspjela da pobijedi autsajdera, Famosa iz Vojkovića, nije uspjela čak ni gol da postigne pa je meč završen najnepopularnijim rezultatom 0:0. U posljednjoj jesenjoj utakmici na svom terenu, Dobojlije su savladale tim Glasinca 2:0, a u posljednjem jesenjem kolu u Gradišci, izgubili su od Kozare 0:1. Dakle, izražena u brojkama, ova etapa je izgledala ovako: **3 1 1 1 2:1 4.**

Za mlade i neiskusne ekipe karakteristično je takođe da osciliraju u formi i da znatno bolje rezultate postižu na svom terenu. Tako je bilo i sa Slogom tokom jeseni: odbrana nije primila gol na 7 utakmica, a kada je primala pogotke, bila je vrlo nesigurna. I forma navale je jako oscilovala: na osam utakmica nije postigla ni jedan pogodak, a sve golove dala je u 7 susreta. Iako je tim postigao više pobjeda (6), nego poraza (5), ukupan utisak nije bio naročito zapažen. Na domaćem terenu Sloga je odigrala 8 utakmica, ostvarila 5 pobjeda, 2 neriješena rezultata i 1 poraz. Taj uspjeh mogao je biti znatno povoljniji da nije bilo tog iznenađenja protiv Drine iz Višegrada. Ipak, Sloga je kao domaćin osvojila 17 bodova. U gostima je bilo slabo, od 7 susreta, dobijen je samo jedan, dva su završena neriješeno, a četiri izgubljena. Osvojeno je 5 bodova. Dok je gol-razlika u Doboju bila pozitivna 10:3, u gostima je bila vrlo negativna 4:14.

Dakle, ekipa nije ostvarila onoliko koliko se od nje očekivalo. Šta je tome bio uzrok? Svakako, razloga je bilo više kao na primjer – neiskustvo ekipe, oscilacija forme, veliki broj kartona (29 žutih i 3 crvena), povrede: šestorica igrača su se tokom jeseni povrijedila (Žigić, Lukić, Filipović, Gavrić, Softić i Nikić). U prvom dijelu prvenstva, u timu Sloge nastupilo je 25 fudbalera. I to je dobar pokazatelj da je trener Zoran Čurguz tragao za najboljim timom i da igrači kojima je pružao priliku nisu ispoljili stabilnu formu što se negativno odrazilo na postignute rezultate. Na kraju kada se pogleda ukupan jesenji učinak izražen brojkama, on je izgledao ovako:

7. Sloga	**15**	**6**	**4**	**5**	**14:17**	**22**

Stvaranje tima je dug, mukotrpan i složen proces. To je i najteže u fudbalu, a da bi se uspješno obavio neophodna je maksimalna podrška treneru. Upra–

va kluba mora biti homogena i u svakom trenutku na strani trenera. Stvaranje tima uglavnom ide uz smjenu generacija i praćeno je prosječnim, ponekad i vrlo lošim rezultatima. Kada je Miljan Miljanić prije 40 godina stvarao šampionski tim Crvene zvezde, navijači, nezadovoljni rezultatima, palili su stative i mreže. Uprava Zvezde je ostala uz Miljanića, on je ostao uporan do kraja i rezultati su kasnije došli. I to kakvi! Slično su prolazili i Sulejman Rebac u Veležu dok je stvarao sjajnu generaciju u Mostaru, Milan Ribar u sarajevskom Željezničaru, Tomislav Ivić u splitskom Hajduku. I svi su napravili velika fudbalska djela, ali su prethodno morali proći velika iskušenja. Ključno je bilo to što je uprava njihovih klubova čvrsto stajala uz njih.

Zoran Ćurguz je vrlo talentovan, obrazovan i radan trener. On ima viziju, ali za to je potrebno vrijeme i strpljenje. I zato je bila šteta što je ovaj trener na kraju polusezone 2006. otišao iz Sloge koja je imala potencijal za visoke domete za što je potrebno mnogo rada i strpljenja.

U prvom dijelu prvenstva 2006. godine za Slogu su igrali: Adnan **Pašić**, Dado **Lukić**, Nenad **Žigić**, Miroslav **Kršić**, Dejan **Pešić**, Danijel **Vuković**, Vedran **Sofić**, Zlatan **Sofrić**, Adnan **Muratbašić**, Dražen **Filipović**, Mladen **Joksimović**, Đorđe **Nikić**, Dražen **Vasiljević**, Goran **Gavrić**, Duško **Bećarević**, Vladimir **Simić**, Borislav **Lukić**, Ognjen **Žigić**, Danijel **Stanković**, Milan **Tadić**, Saša **Radić**, Vojislav **Milutin**, Jasmin **Bogdanović**, Stefan **Šaporac** i Miloš **Đukanović**.

Najbolji Slogin strijelac tokom prvog dijela prvenstva bio je Borislav Lukić koji je postigao sedam pogodaka. Ostali golgeteri su zakazali: Ognjen Zigić i Dalibor Stanković su dali po dva gola, a Miroslav Kršić, Danijel Vuković i Adnan Muratbegović postigli su po jedan pogodak. Neiskusna Sloga primila je mnogo golova (17), iz igre 12 pogodaka ili 70 posto, iz prekida 5 golova ili 30 posto. Sve slabosti koje je ekipa ispoljila tokom jeseni otklanjaju se sistematskim, upornim, mukotrpnim i dugotrajnim radom. Kada trener ode na polovini prvenstva, onda njegov nasljednik kreće iz početka, a to nije dobro ni za ekipu, ni za trenera, ni za klub.

U sezoni 2006/07. godine u Prvoj ligi Republike Srpske igrali su: **Rudar** (Ugljevik), **Laktaši** (Laktaši), **Sloga** (Doboj), **Ljubić** (Prnjavor), **Jedinstvo** (Brčko), **Sloboda** (Novi Grad), **BSK** (Banjaluka), **Drina** (Višegrad), **Mladost** (Gacko), **Rudar** (Prijedor), **Borac** (Šamac), **Omladinac** (Banjaluka), **Drina** (Zvornik), **Famos** (Vojkovići), **Glasinac** (Sokolac) i **Kozara** (Gradiška).

PRVA LIGA REPUBLIKE SRPSKE

(Jesen - 2006.)

1.	Borac (Š)	15	10	2	3	32:15	32
2.	Rudar (U)	15	8	5	2	20:8	29
3.	Laktaši	15	8	5	2	20:11	29
4.	Drina (Z)	15	7	5	3	22:10	26
5.	Drina (V)	15	8	1	6	23:17	25
6.	Ljubić	15	7	1	7	17:19	22
7.	**Sloga**	**15**	**6**	**4**	**5**	**14:17**	**22**
8.	Famos	15	6	3	6	14:15	21
9.	Glasinac	15	7	0	8	19:23	21
10.	Jedinstvo	15	6	2	7	14:17	20
11.	Rudar (P)	15	6	1	8	15:21	19
12.	Sloboda	15	5	3	7	23:24	18
13.	BSK	15	4	6	5	15:20	18
14.	Kozara	15	5	2	8	17:24	17
15.	Mladost	15	5	1	9	18:23	16
16.	Omladinac	15	1	1	13	14:33	4

U prvom dijelu prvenstva najbolji strijelac Prve lige Republike Srpske bio je **Ivić** iz šamačkog Borca sa 9 pogodaka; na drugom mjestu bili su **Pavić** (Borac), **Lukić** (Sloga), **Popović** (Sloboda) i **Lazić** iz **Rudara** (Ugljević) sa po 7 golova.

IGRALI U GODINI JUBILEJA

Ognjen ŽIGIĆ, napadač

Rođen je 14. januara 1984. godine u Doboju. Fudbal je počeo igrati u desetoj godini, u FK Željezničar iz Doboja. Iz Željezničara je prešao u Slogu za koju je do početka 2007. godine odigrao 50 utakmica. Najdraža pobjeda mu je protiv Ljubića iz Prnjavora kada je Sloga izborila ulazak u finale Kupa Republike Srpske. Najdraži gol postigao je protiv Radnika, u Doboju. U fudbalu nema uzora, navija za Crvenu zvezdu. Volio bi da se oproba i na mjestu štopera jer mu ta uloga odgovara. Mlad je i perspektivan fudbaler koji bi u narednim godinama mogao postići značajna ostvarenja. On u to vjeruje.

Dejan PEŠIĆ, odbrambeni igrač

Rođen je 4. januara 1973. u Tešnju. Fudbal je počeo da igra 1983. godine u ekipi pionira Toška, prošao je sve selekcije ovog kluba za koji je nastupao do 1992. godine. Za Slogu igra od 1993. godine; odigrao je više od 400 utakmica. Postigao je 10 golova. Najdraža pobjeda mu je protiv Slavije u „baražu“, u Brčkom (1:0), kada je Sloga izborila ulazak u Prvu ligu. Najdraži pogodak postigao je protiv banjalučkog Borca u prvenstvu Republike Srpske. Utakmica je završila 1:1. U Slogi igra štopera i zadnjeg veznog. U fudbalu mu je uzor Paulo Maldini. Navija za beogradski Partizan.

Dado LUKIĆ, golman

Rođen je 18. marta 1983. u Doboju. Fudbal je počeo da igra u dobojskom Željezničaru 1994. godine, a od 1997. nastupa za Slogu za koju je odigrao 40 utakmica. Najdraža pobjeda mu je u dresu „Želje" protiv Borca iz Šamca (1:0). U fudbalu mu je uzor Peter Šmajhel, kaže da mu najviše odgovara mjesto golmana i da nije, osim fudbala, imao drugih sportskih interesovanja. Od velikih klubova navija za Mančester Junajted. Prema fizičkim mogućnostima, uz maksimalan rad, sportski život i odricanje, mogao bi mnogo postići. On vjeruje u sebe, pun je samopouzdanja i ambicija, samo još da ga sreća posluži.

Mladen JOKSIMOVIĆ, lijevi bek

Jedan od nejtalentovanijih fudbalera sadašnje generacije Sloge je Mladen Joksimović, univerzalni igrač kome najviše odgovara pozicija na lijevoj strani. Voli da igra uz aut-liniju. Rođen je u Doboju, 13. novembra 1986. godine. Kao i mnogi dječaci, fudbal je počeo igrati u Slogi, klubu za koji u njegovoj porodici svi navijaju. Kada je bio dječačić odlazo je s ocem Brankom na Slogine utakmice i bodrio "crvene" majstore fudbala. Tada je imao pet godina i toga se malo sjeća. Poslije Dejtona, počeo je (1996) da treni ra u pionirima Sloge i ovaj klub nikada nije napuštao. Najradije bi još dugo godina igrao za Slogu.

Prošao je sve Slogine selekcije za koje je odigrao oko 200 utakmica i postigao više od 40 golova. Kaže da mu je najdraži gol koji je postigao u prvoj

zvaničnoj utakmici, u pionirima Sloge u Podrinju, protiv Janje.

Drugim sportovima se nije bavio, a osim fudbala, voli i koša rku, rukom-et, odbojku, vaterpolo, tenis... Studira menadžment na Pavlovića univerzitetu. Smatra da je perspektiva Sloge li jepa. Od većih klubova navija za Crvenu zvezdu. Uzor u fudbalu mu je Pavel Nedved. Želja mu je da završi studije i da sa Slogom ostvari ulazak u Premijer ligu Bosne i Hercegovine.

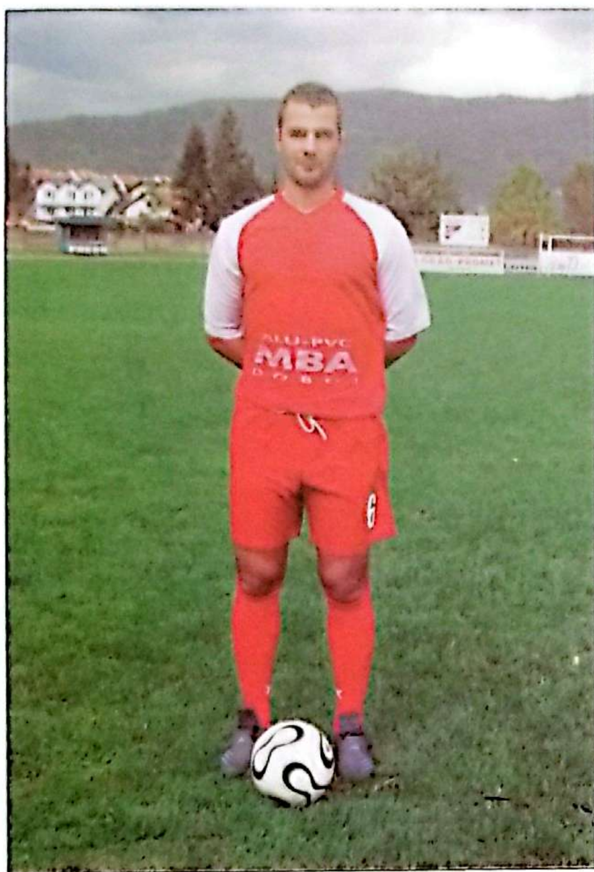

Danijel STANKOVIĆ, napadač

Rođen je u Tesliću, 19. novembra 1987. godine. Karijeru je počeo u Fudbalskom klubu Mineral iz Banje Vrućice (1997); iz ovog kluba je prešao u Proleter, a iz Proletera u Slogu iz Doboja za koju je postigao 20 golova. Najdraža pobjeda mu je protiv banjalučkog Borca. Protiv iste ekipe je postigao i najdraži pogodak. Bavio se i atletikom i košarkom, prati odbojku i rukomet. Uzor mu je Ronaldo, od velikih klubova navija za Crvenu zvezdu. U Slogi igra na mjestu napadača i kaže da mu ta uloga najviše odgovara. Stanković je savremen fudbaler, svjestan je i vjeruje da će ostvariti svoje snove. Uostalom, za to ima još dosta vremena i mogućnosti.

Miroslav KRŠIĆ, odbrambeni igrač

Rođen je u Doboju, 1. oktobra 1981. godine. Fudbal je počeo igrati 1994. godine u „Ozrenskim sokolovima“. Iz tog kluba prešao je u Slogu za koju je odigrao oko 200 utakmica i postigao 8 golova. Najdraža mu je pobjeda Sloge protiv Slavije u „baražu“ za ulazak u Prvu ligu. Utakmica je odigrana u Brčkom i završena je pobjedom Sloge 1:0. Najdraži pogodak postigao je u dresu Sloge protiv gatačke Mladosti (1:0). Nije se bavio drugim sportovima, a voli rukomet i košarku. Završio je Ekonomski fakultet u Banjaluci. Smatra da Sloga može da stigne do Premijer lige BiH. Naglašava da treba više ulagati u sport. Uzor mu je Dragan Stojković, navija za Crvenu zvezdu.

Dražen VASILJEVIĆ, vezni igrač

Rođen je 17. aprila 1980. godine u Doboju. Fudbal je počeo igrati kada je imao devet godina (u pionirima Sloge). U dosadašnjoj karijeri nastupao je za Slogu, Modriču, Borac iz Čačka i Radnik iz Bijeljine. Odigrao je više od 300 utakmica, postigao je oko 50 pogodaka. Kaže da mu je najdraža pobjeda protiv Slavije u „baražu" (1:0) i taj mu je gol najdraži. Ističe i utakmicu Modriča – Željezničar (Sarajevo) 1:1 kada je u 90. minutu postigao izjednačujući pogodak. U Slogi igra u veznoj liniji, a najviše mu odgovara kada je u ulozi prednjeg veznog fudbalera. Od drugih sportova voli stoni tenis i šah. Uzori su mu Dejan Savičević i Frančesko Toti. Navija za Romu.

Adnan PAŠIĆ, golman

Rođen je u Doboju, 13. juna 1982. godine. Fudbal je počeo da igra u FK Natron iz Maglaja 1989. godine, pauzirao je tokom rata, a karijeru nastavio u istom klubu 1996. godine. Nastupao je za Natron, Čelik iz Zenice, Tošk iz Tešnja i Slogu iz Doboja. Draga mu je svaka pobjeda u kojoj pruži dobru igru, a najdraži gol postigao je u finalu Omladinskog kupa Bosne i Hercegovine (Sarajevo – Čelik). Kaže da mu najviše odgovara mjesto golmana. Postigao je (sa penala) sedam pogodaka. Pored fudbala bavi se i kajakom u kome je postao reprezentativac Bosne i Hercegovine. Studira matematiku i informatiku na Pedagoškom fakultetu u Zenici. Uzor (u fudbalu) mu je Sergej Barbarez. Navija za Juventus.

Dražen FILIPOVIĆ, vezni

Rođen je u Odžaku, 18. novembra 1983. godine. Fudbal je počeo igrati 1993. godine, u pionirima dobojske Sloge. Igrao je u Kikindi tri godine. Odigrao je 70 utakmica i postigao desetak golova. Najdraža pobjeda mu je u dresu Sloge protiv Ljubića iz Prnjavora. Ta pobjeda je uvela Slogu u finalu Kupa Republike Srpske. Najdraži pogodak postigao je protiv Mladosti iz Gacka. U Slogi igra na mjestu zadnjeg veznog i kaže da mu ta uloga odgovara. Najviše voli fudbal, a dragi su mu svi sportovi sa loptom. Uzor u fudbalu mu je Emerson, a navija za Crvenu zvezdu i raduje se svakom njenom uspjehu.

Borislav LUKIĆ, napadač

Rođen je u Doboju 14. avgusta 1979. godine. Fudbal je počeo igrati 1986. u Slogi iz Doboja. Igrao je još u Željezničaru, Nikos Kamberi, Slaviji i Modriči. Najdraži gol postigao je u susretu Sloga – Borac 1:0. Najdraža mu je pobjeda: Slavija – Široki Brijeg 3:2. U Slogi igra na mjestu napadača i ta mu uloga najviše odgovara. Pored fudbala, zapažen je kao student prava. Osim fudbala, voli i stoni tenis. Od velikih fudbalera uzor mu je Dejan Savičević; navija za beogradsku Crvenu zvezdu. Smatra da bi Sloga, uz nekoliko pojačanja, mogla da se plasira u Premijer ligu Bosne i Hercegovine.

Vedran SOFIĆ, odbrambeni igrač

Rođen je u Doboju, 24. oktobra 1981. godine. Fudbalsku karijeru počeo je u dobojskom Željezničaru za koji je igrao dvije godine. Igrao je i za Majevac, a od 2002. je član dobojske Sloge. Najdraži gol postigao je protiv banjalučkog Borca. Takođe najdraže su mu pobjede protiv ovog renomiranog kluba. Kaže da mu najviše odgovara da igra na mjestu desnog beka. Osim fudbala, voli rukomet i tim sportom se uspješno bavio. Kaže da nema uzora u fudbalu i da cijeni igrače koji u svakoj utakmici daju sve od sebe. Od velikih klubova, navija za Barselonu. U dresu Sloge dostigao je punu zrelost, ali je pred njim još dosta godina za dokazivanje i ostvarenje igračkih snova.

Slaviša ĐUKANOVIĆ, napadač

Rođen je u Doboju 22. jula 1975. godine. Fudbal je počeo igrati kao sedmogodišnji dječak. Igrao je za Radnički (Lukavac), Ozren (Petrovo), Željezničar (Doboj), Slogu (Doboj), Rudar (Ugljevik), Borac (Banjaluka)... Najviše mu odgovara uloga napadača. Svaka pobjeda i svaki gol su mu na svoj način dragi. Pored fudbala zanimaju ga košarka i rukomet. Vjeruje da će Sloga za koju godinu igrati u Premijer ligi. Od velikih igrača uzor mu je Romario. Navija za italijanski klub Milan.

Zlatan SOFRIĆ, napadač

Rođen je u Tuzli, 20. juna 1983. godine. Fudbal je počeo da igra u pionirima dobojskog Željezničara. Igrao je još u Nikos Kamberi iz Rudanke i Slogi. Za Slogu je postigao 15 golova i svi su mu jednako dragi. Kaže da mu najviše odgovara da igra po lijevoj strani terena. Drugim sportovima se nije bavio, a voli da prati rukomet i tenis. Studira Fakultet za fizičku kulturu na Palama. Nema uzora u fudbalu. Navija za Crvenu zvezdu.

Branko ALEKSIĆ, napadač

Rođen je u Doboju, 29. maja 1986. godine. Fudbal je počeo igrati u pjetlićima Tekstilca iz Dervente (1995), zatim je nastupao za Nikos Kamberu iz Rudanke, Željezničar iz Doboja i Slogu od 2007. godine. Kaže da mu najviše odgovara uloga desnog spoljnjeg, odnosno polušpica. Najdraža pobjeda mu je Tekstilac – Ozren 3:1, tada je postigao i najdraže golove (het-trik). Pored fudbala bavio se i karateom, a naročito voli odbojku. U fudbalu mu je uzor Samuel Eto, navija za Crvenu zvezdu.

Prof. Zoran ĆURGUZ, trener

INTELEKTUALAC U KOPAČKAMA

Rođen je u Sanskom Mostu, 20. maja 1971. godine. Fudbal je počeo igrati u pionirima Podgrmeča 1985. godine; rano je postao prvotimac, nastupao je u vrlo jakoj konkurenciji, u tadašnjoj Republičkoj ligi Bosne i Hercegovine. Igrao je dvije sezone (1990. i 1991. godine) a zatim je otišao u vojsku pa upisao studije fizike u Banjaluci. Dok je studirao nastupao je za banjalučki Bsk; tu je proveo kratko vrijeme, zatim je nekoliko sezona igrao za Krila Krajine gdje je bio i kapiten. Jednu sezonu igrao je u Lijevče Polju i tada je ovaj klub ušao u Prvu ligu Republike Srpske. Sve se to događalo poslije Dejtona. Kada je završio fakultet otišao je u Doboj gdje se i oženio i zasnovao porodicu. U Doboju je igrao za Slogu; tu je počeo da se bavi trenerskim poslom. Bio je pomoćnik treneru Trifunoviću i generaciji koja je ušla u Prvu ligu, da bi poslije godinu dana dobio priliku da samostalno vodi ekipu. (Ćurguz je nastupao za Slogu od 2001. do 2003. godine, u generaciji koju su činili: Narić, Pešić, Rašić, Kovačević, Bjelanović, Jeftić, Vasiljević, Savić, Lukić, Đukanović...) U crvenom dresu Sloge odigrao je oko 100 utakmica i postigao pet golova. Najdraži pogodak postigao je protiv Ozrena iz Petrova. Najdražu utakmicu odigrao je sa kombinovanim timom Crvene zvezde (2:2) u Doboju. Na terenima Republike Srpske najradije je igrao protiv banjalučkog Borca zbog ugleda i tradicije ovog kluba.

Prvi tim Sloge preuzeo je u sezoni 2003/04. pet kola prije kraja prvenstva. Ekipa se nalazila na 9. mjestu da bi pod njegovim vođstvom završila kao četvrta. Sljedeće godine samostalno je vodio Slogu s kojom je stigao do finala Kupa Republike Srpske, a u prvenstvu su bili četvrti. Zbog nekih nesuglasica u klubu (kada su došli novi ljudi) odlučio je da ode iz Doboja. Izabrao je Teslić i FK Proleter u kome je postigao dobre rezultate, malo je nedostajalo da ovu ekipu uvede u Prvu ligu Republike Srpske. (Proleter je u sezoni 2005/06. zaustavljen izvan fudbalskih terena pa je trener Ćurguz razočaran zbog toga otišao iz Teslića i ponovo preuzeo Slogu u kojoj se zadržao jednu polusezonu i opet nastavio da radi sa Proleterom sa ambicijom da ovu talentovanu ekipu uvede u Prvu ligu).

Zoran Ćurguz je mlad trener, intelektualac koji se bavi naučnim radom. Završio je studije fizike u Banjaluci i nastavio dalje na Univerzitetu u Novom Sadu. Asistent je na Saobraćajnom fakultetu u Doboju. I u fudbalskoj struci se stalno usavršava i otvara vrata velike scene. Vrlo je ambiciozan, radan i čestit čovjek. Ima porodicu, suprugu i dvoje djece. Prema svim objektivnim mjerilima, Zoran Ćurguz bi mogao daleko stići u fudbalu i nauci. On zna svoj cilj i vjeruje da će ga ostvariti.

Zvonimir Lukić sa osvojenim peharima Sloge

Zvonimir Lukić, fudbaler i trener
TVORAC BUDUĆIH ZVIJBZDA

Zvonimir Lukić je rođeni Dobojlija (6. jul 1951), jedan od onih dječaka koji su šezdesetih godina počinjali svoju fudbalsku karijeru. On je krenuo sa stadiona dobojskog "Želje"; prvi put je registrovan za ovaj klub 1966. godine. Nastupao je za mlađe selek›cije ovog kluba, da bi zatim postao prvotimac u seniorskoj ekipi za koju je nastupao do 1983. godine kada je prestao sa aktivnim igranjem. Po završetku igračke karijere posvetio se trenerskom pozivu, krenuo je kao trener mlađih selekcija i specijalista za rad sa golmanima. Te trenerske uloge obavljao je uspješno sve do početka rata u Bosni i Hercegovini. Po završetku rata i obnavljanju fudbala u Doboju, Lukić je nastavio da radi kao trener u Željezničaru gdje ostaje do 1997. godine.

U sezoni 1996/97. vodio je kadete Željezničara sa kojima je osvojio drugo mjesto u Drugoj ligi. Poslije tog uspjeha prelazi u dobojsku Slogu gdje radi kao trener mlađih selekcija. Kao trener mlađih kategorija imao je dosta uspjeha u nekoliko takmičarskih sezona. Pored ove uloge, angažovan je sa radom kao trener golmana u svim kategorijama. Sa mlađim selekcijama, od pionira do juniora, osvojio je mnogo trofeja, podigao niz dobrih fudbalera od kojih neki nastupaju za klubove iz Srbije. Na međunarodnom turniru u Nišu sa juniorima osvaja prvo mjesto. Tu generaciju talentovanih momaka Čine juniori – Dujković, Šestić, Sofrić, Tumarić, Vuković, Filipović, Jaćimović, Simić, Žigić, Bećarević, B. Mihajlović, Lukić, Božanović, Narić, S. Mihajlović, Mišić, Malešić, Tadić, Đuranović. To su fudbaleri koji su prošli sve selekcije u Slogi i za njihov razvoj najzaslužniji su Zvonimir Lukić i Slobodan Miličević.

Zvonimir Lukić se potvrdio kao igrač, zatim kao trener, vrstan stvaralac i pedagog koji je svojim radom dao značajan doprinos razvoju dobojskog fudbala, a naročito Fudbalskog kluba Sloga.

Profesor Obren Petrović, načelnik Opštine Doboj

SA SLOGOM OD DJETINJSTVA

Prvi čovjek dobojske Opštine, profesor Obren **Petrović**, je veliki zaljubljenik u sport, a naročito u fudbal i rukomet. Ovaj agilni i preduzimljivi čovjek ništa ne prepušta slučaju. Uvijek je prvi, u svakoj prilici, u svakoj akciji i projektu koji doprinose prosperitetu ovog kraja. On je i sada, u vrijeme obilježavanja velikog jubileje Fudbalskog kluba Sloga, dao svoj izuzetan doprinos realizaciji ovog projekta, izdavanje monografije o životu, postanku i opstanku jednog uzornog sportskog kolektiva koji je pronio slavu dobojskog fudbala. **Sloga** je jedan od simbola **Doboja**, klub koji je u proteklih 60 i viče godina dao veliki broj uglednih sportista, istaknutih gradjana koji su se iskazali u raznim oblastima života i stvaralaštva.

Profesor Obren **Petrović** je rođen 11. maja 1957. godine, u vrijeme kada je Sloga igrala u "A" GRUPI DRUGE ZONSKE LIGE, u vrlo jakoj konkurenciji sa **Sarajevom** i **Željezničarom** (budućim šampionima one velike Jugoslavije), **Slobodom** koja će postati jedna od najboljih jugoslovenskih ekipa i škola velikih fudbalera, Borcem, budućim pobjednikom Kupa Jugoslavije, **Čelikom**, budućim višestrukim pobjednikom Srednjoevropskog kupa. Bile su to lijepe godine dobojskog fudbala, godine velikog uspona koje će najaviti prodor Sloge sve do Druge savezne lige i njenih nastupa na velikom jugoslovenskom prostoru, od Ljubljane do Subotice, od Novog Sada do Dubrovnika.

Dječak Obren **Petrović** će, kao i mnogi drugi dobojski mališani, odlaziti na igralište Sloge da gleda momke u crvenim dresovima i da im vatreno aplaudira poslije svakog postignutog gola i svake ostvarene pobjede. Kao dječak dobro je zapamtio Slogine asove – Đulbića, Muharemovića, Kovačevića, Šuvaka, Sučića, Valentu, Lukića, Čerimagića, Prohića, braću Mulalić, braću Vasiljević, Dujkovića, Radića... Kasnije će slavu dobojskog fudbala pronositi njegova generacija, momci rođeni pedesetih godina koji će postati veliki jugoslovenski asovi – Repčić, Dijamant, Mujić, Nalbantić... Diviće se i generaciji Sloginih momaka sa početka osamdesetih koga je uvela dobojski fudbal u savezni rang takmičenja i tako ostvarila san svih generacija. Šerifović, Đulbić, Fehrić, Saračević, Hadžić, Dijamant, Ključević, Krajina, Kalabić, Mujkanović i trener Spahić. Bili su to zvjezdani trenuci dobojskog fudbala kojima se mladi profesor Obren Petrović divio. Kao i cijeli Doboj!

Danas ugledni političar, profesor Obren Petrović je gradonačelnik Doboja, on je i predsjednik Skupštine Fudbalskog kluba Sloga, upravo u vrijeme kada ovaj sportski kolektiv proslavlja svoj veliki jubilej. Načelnik Petrović tako daje svoj veliki doprinos u radu ovog kluba koji igra značajnu ulogu u Prvoj ligi Republike Srpske sa ambicijama da u dogledno vrijeme postane istaknuti član Premijer lige Bosne i Hercegovine, Sloga to zaslužuje, a na putu ostvarenja tih planova, dobojski "crveni" računaju na dalju pomoć svoga gradonačelnika. Profesor Obren **Petrović** je prisutan u sportu i na druge načine, na primjer, kao predsjednik Organizacionog odbora **Turnira šampiona**. Taj turnir ima dugu tradiciju i po njemu se Doboj pročuo širom Evrope.

Obren **Petrović** je dijete Doboja, grada u kome je rođen, zatim završio osnovno i srednje obrazovanje. Dalje školovanje nastavio je u Tuzli gdje je stekao više obrazovanje, a potom je na Fakultetu političkih nauka u Zagrebu diplomirao na Smjeru odbrane i zaštite i stekao zvanje profesora.

Tokom mladosti bio je vrlo aktivan u Omladinskoj organizaciji, Savezu izviđača, Mjesnoj zajednici, Studentskoj organizaciji... Na lokalnim izborima 2004. godine dobio je povjerenje ogromnog broja građana i postao prvi načelnik Opštine Doboj. Tokom obavljanja te odgovorne dužnosti, ali i ranije, ispoljavao je veliko razumijevanje za rješavanje problema u svim sferama života i stvaralaštva. Zbog toga je ovaj čovjek veoma cijenjen i popularan među građanima dobojske Opštine. Za svoj nesebičan i uspješan angažman, na svim poljima društvenog života i stvaralaštva, dobio je niz priznanja i nagrada.

Murvet BAJRAKTEREVIĆ,
predsjednik kluba

SVE ZA SLOGU - SLOGA ZA SVE

U šezdesetogodišnjoj istoriji Sloge koju sam mjesecima istraživao i pregledao tone novina, od 1945. do 2007. godine, čini mi se da su dva najinteresantnija predsjednika ovog kluba bili Tono Oliva i Murvat Bajraktarević. Olivu sam upoznao samo kroz novine koje sam prelistavao četrdeset godina poslije njegove smrti, a susret sa Murvetom je bio neobičan i uvijek ću ga se rado sjećati.

Krajem decembra 2006. godine boravio sam u Tesliću, a pri odlasku iz ovog mjesta u Sarajevo gdje sam želio da pregledam neke arhivske materijale imao sam namjeru da se sretnem sa predsjednikom Sloge. Jedan prijatelj mi je objasnio da mi je najsigurnije da ujutro oko sedam sati svratim do Murvetove firme koja se nalazi na putu između Teslića i Doboja, s lijeve strane. „Ako ne budeš tamo oko sedam izjutra, Murveta nećeš zateći. To je čovjek neiscrpne energije i na nogama je od ranog jutra, vrlo je poslovan, preduzimljiv i vrijedan, a što je najvažnije – to je čovjek od riječi...“ – dao mi je „smjernice“ moj prijatelj.

Poslušao sam ga, poranio i oko sedam sam bio pred Firmom Murveta Bajraktarevića. Ljubazna žena me je uputila do njegove kancelarije i čim sam mu se predstavio, izvadio sam iz tašne desetak mojih knjiga i jednu mu s posvetom poklonio, i upoznao ga sa namjerom da bih želio da napišem monografiju “60 godina FK SLOGA“. Poslije kratkog razgovora, rastali smo se uz dogovor da se vidimo za nekoliko dana. Odlazeći prema Sarajevu bio sam čvrsto uvjeren da ćemo se lako dogovoriti, jer između nas dvojice ima dosta sličnosti, a glavna je da se borimo do kraja i da svaki posao završimo.

Pet dana kasnije evo nas ponovo zajedno u prostorijama Fudbalskog kluba Sloga. Sa nama je i sekretar kluba Milenko Maljenović. Popili smo po sok i za samo desetak minuta sve se dogovorili. Rekao sam tada Murvetu na rastanku: „Vidimo se za tri mjeseca, ja ne dolazim praznih ruku... I zaista, tako je bilo, naš novi susret usledi je nešto malo ranije, donio sam 400 kucanih stranica teksta za monografiju (ostalo mi je bilo još 100 da istražim i napišem). Predsjednik je bio prijatno iznenađen, osjetio sam da mu je drago što je dobro procjenjivao prilikom našeg prvog susreta, a ja sam od tada osjećao veliku obavezu prema tom čovjeku i borio se do kraja da napišem monografiju koja će biti dostojna imena i tradicije Fudbalskog kluba Sloga.

Poslije decembarskog dogovora sa Murvetom, svaki naredni dan, od jutra do kasno u noć radio sam na ovom poslu. I Novu godinu i Božić sam dočekao za radnim stolom, nastojao sam da svaki minut iskoristim i da održim obećanje dato predsjedniku Sloge. Predsjednik Oliva je 40 godina ranije rekao da će praktično biti nemoguće napisati istoriju FK Sloga zato što u klubu nije vođena nikakva dokumentacija. Ja sam se mnogo godina kasnije prihvatio te „nemoguće misije“, krenuo sam na posao kada je bilo mnogo teže nego one davne 1966. kada je o monografiji govorio Tono Oliva.

Od Olive do Murveta prodefilovalo je kroz Slogu mnogo predsjednika i drugih funkcionera, ali niko nije pokretao pitanje pisanja knjige o ovom fudbalskom kolektivu. Oliva je ostavio u amanet svojim nasljednicima da Sloga dobije svoju pisanu istoriju. Da nije iznenada prerano umro, Oliva bi riješio to pitanje. Murvet **Bajraktarević** će ostati zapamćen po mnogim značajnim poslovima koje je uradio za ovaj klub, a jedan od njih je, svakako, i ova monografija, za koju je on najzaslužniji.

Murvet Bajraktarević je dijete Doboja, rođen je sedmog dana avgusta mjeseca 1955. godine. Tih dana dobojska Sloga je slavila ulazak u „A" grupu Druge zonske lige. Slavio je cijeli Doboj. U kući Murvetovog oca Mehmedalije bilo je dvostruko slavlje: slavilo se rođenje sina Murveta i uspjeh Sloge. Za oba ta dva trenutka koja su se podudarila Mehmedalija je živio. On je volio Slogu i fudbal. Zbog Sloge je doživio i preživio infarkt. (Na utakmici je bio „umro" a u dobojskoj bolnici oživio).

Tih avgustovskih dana 1955. godine kada je dječak Murvet Bajraktarević počeo da udiše dobojski vazduh, dobojski fudbaleri su se pripremali na Ozrenu. Igrači su logorovali pod šatorima, ali su se zbog obilnih kiša morali ranije vratiti kući i u Doboju nastaviti sa vježbanjem. U to vrijeme predsjednik Sloge bio je Ismet Bahtijarević, sekretar Franjo Ljupša i trener Mijo Milićević. I da sve bude ljepše za porodicu Bajraktarević: Sloga je u toj novoj, jakoj i interesantnoj ligi startovala upravo u Doboju. Toga 21. avgusta 1955. godine u Doboju je gostovala sarajevska Bosna, u to vrijeme vrlo ugledan klub. Ali Sloga je imala svoj dan, a naročito dvostruki strijelci Dujaković i Komljenović. Meč je završen trijumfom Dobojlija – 4:0. Murvetov otac Mehmedalija je došao kući sav srećan zbog pobjede, počastio je cijeli komšiluk. Bile su to lijepe fudbalske godine dobojske Sloge o kojima će Murvet Bajraktarević saznati kasnije iz priča svoga oca velikog zaljubljenika u ovu igru i Slogu.

Cijela porodica Bajraktarević je fudbalska. Murvet je igrao fudbal od 1975. do 1980. godine, igrao je i rukomet u dobojskoj Slogi. Na utakmice odlazi evo već punih 40 godina, najradije se sjeća Sloginih mečeva u kvalifikacijama za ulazak u Drugu saveznu ligu. Nesrećni rat je prekinuo fudbalske radosti na širokom jugoslovenskom prostoru. Poslije rata, fudbal je ponovo počeo da okuplja zaljubljenike u ovaj sport. Jedan od njih je upravo Murvet Bajraktarević. Pozvali su ga u Slogu kada je bilo teško (u sezoni 1998/99) kada je ekipa činila velike napore da se vrati u Prvu ligu. Pozvao ga je trener Branislav Petričević da pomogne. On je prihvatio poziv. U Luke ga je uvijek vukla deviza: **„Sve za Slogu, Sloga za sve!"** To je moto njegovog angažovanja u klubu kome pripada od rođenja. Kada je došao u polusezoni 1999. donio je značajna novčana sredstva da pomogne. On to čini i sada; fudbalu i Slogi daje sve, a od fudbala uzima samo radosti koje mu on donosi. Tu su naravno i brige i mnoge poteškoće koje treba rješavati u hodu. On to zna, može i hoće. Njegov povratak u Slogu označio je period uspjeha koji se nastavlja. Već te 1999. Sloga je pozvala u goste uglednu **Crvenu zvezdu**, Murvet je novčano pomogao da se dočeka jedan takav kolektiv. U to vrijeme bio je član Izvršnog odbora kluba, kasnije će ga predložiti i izabrati za predsjednika Sloge. On i pored velikih obaveza koje ima kao uspješan privrednik, uspješno drži kormilo kluba i vjeruje da će Sloga u dogledno vrijeme igrati u Premijer ligi Bosne i Hercegovine. On će u toj namjeri uspjeti bez obzira na kakve prepreke bude nailazio na tom teškom putu. Murvet Bajraktarević u životu ne priznaje teškoće i prepreke, on zna svoj put i vjeruje u sebe.

Milenko MALJEVNOVIĆ,
sekretar Sloge

Rođen je 18. oktobra 1929. godine u Rječici kod Maglaja. U porodici Stanka i Jele Maljenović raslo je troje djece – Panto, Dušanka i Milenko. Stanko je radio kao službenik na Željeznici: nesrećno je izgubio život 1938. godine. Tada je Jela ostala sama sa troje djece da se brine o njima. Ubrzo je izbio Drugi svjetski rat, napustili su svoju kuću i otišli u izbjeglištvo kod Jeline sestre. Kada je rat završen vratili su se kući, ali su zatekli samo zgarište.

Milenko je 1945. otišao u nižu Poljoprivrednu školu u Maglaj. Bio je vrijedan i ambiciozan omladinac, angažovali su ga u Omladinski komitet. Izvjesno vrijeme radio je u Sreskom zadružnom savezu u Zavidovićima, da bi 21. jula 1947. počeo raditi u zavidovićkoj Krivaji. Istakao se na mnogim radnim akcijama, bio je najmlađi omladinski komandant Zavidovićko–Jajačke brigade koja je imala 301 omladinca. U Maglaj se vraća krajem 1948. godine i igra za maglajsku Crvenu zvijezdu do odlaska u vojsku, u septembru 1949. godine.

Vojsku je služio u Sloveniji – u Ilirskoj Bistrici i Mariboru. Po povratku opet se aktivirao u fudbalu i nastavio da radi u Sreskom zadružnom savezu. U ljeto 1952. godine otišao je na školovanje u Sloveniju (u obrazovni centar Vevče, za papir i celulozu). Tamo je igrao dvije godine za lokalni „Papirničar". Zatim se vratio u Maglaj, u sport i fabriku. Po završetku igračke karijere bio je zapažen trener u nekoliko klubova. Crvenu zvijezdu je trenirao još kao igrač. Vježbao je i Radnički (fabrički tim). Kasnije će se Crvena zvijezda i Radnički spojiti i tako će nastati Fudbalski klub Natron u Maglaju. Maljenović je bio istaknuti sportski radnik, u periodu 1956 – 1960. bio je predsjednik DTV Partizan, zatim je četiri godine bio predsjednik Saveza organizacija fizičke kulture (SOFK) u Maglaju. Inicijator je formiranja Fudbalskog kluba Ozren iz Rječice. Bilo je to 1963. godine, a klub je kasnije promijenio ime u FK Ozren (Paklenica). U toj ekipi su igrali uglavnom srednjoškolci i studenti, mnogi od njih postali su ugledni ljudi. Maljenović je bio trener i Ozrena. Fudbal je igrao do 1970. godine, a sve do rata (1992) bio je aktivan u FK Natron iz Maglaja.

Sport je za njega bio i ostao životna preokupacija. Za sekretara Sloge imenovan je 13. januara 2006. godine. Tada je predsjednik kluba bio Živko Herceg. Na tu dužnost predložio ga je Dragan Stojanović. Odlično je sarađivao da Živkom Hercegom, odlično sarađuje i sa predsjednikom Sloge Murvetom Bajraktarevićem. Milenko je vrlo čestit i vrijedan čovjek, u Slogi je od jutra do mraka i nikada ne priznaje umor. Mnogo mi je pomogao na prikupljanju građe za ovu monografiju. Vrlo je prijatan i zahvalan saradnik.

Milan Marić, veliko ime Sloge i našeg fudbala

OD DOBOJA DO ČILEA

Dok sam prelistavao na stotine novina istražujući građu za ovu knjigu, od 1945. do 2007. godine, najčešće sam nalazio ime Milana **Marića** koji je 14 godina nosio dres Sloge, bio njen kapiten i jedan od najboljih fudbalera. Gotovo da nije bilo utakmice na kojoj Marić nije bio jedan od najboljih. Ovaj čovjek će i poslije završetka igračke karijere nastaviti da se aktivno bavi fudbalom, ne kao trener, već kao funkcioner. Obavljao je sve fudbalske funkcije: bio je godinama član uprave Sloge, dva puta njen predsjednik, zatim član Predsjedništva fudbalskog saveza Bosne i Hercegovine, pa predsjednik ove fudbalske organizacije, Član Predsjedništva Fudbalskog saveza Jugoslavije i predsjednik brojnih njegovih komisija. Sa fudbalom, i zbog fudbala, prokrstario je mnogo puta onu veliku Jugoslaviju, putovao po svijetu i stigao čak do Čilea. U fudbalu je Milan Marić evo već punih 60 godina. Sa njim sam kao mlad novinar proveo mnogo dana i godina, obavili smo i mnogo razgovora za novine, sada smo se podsjećali tih lijepih događaja.

Rođen sam u Trebinju, 23. jula 1931. godine. Sa roditeljima sam se kao dječak doselio u Doboj. Moj otac Tomo i majka Jovanka imali su dva sina. Stariji brat Jovan počeo je igrati fudbal prije Drugog svijetskog rata, zatim je kao omladinac otišao u partizane, poslije rata živio je u Smederevu i Beogradu i bio je blizak fudbalu, ali nije zagazio u ovaj sport duboko kao ja. Kao dječak gledao sam utakmice na Usori kod Doboja. Sjećam se utakmica na kojima je nastupao Union, zatim dobojski Željezničar pa teslićki Proleter, koji se u to vrijeme zvao "Hrabri", igrala je i Desta iz Teslića, Krivaja iz Zavidovića, Zrinjski iz Tuzle ... Bilo je to vrijeme fudbalske romantike, vrijeme kad je ova igra kod nas tek prihvaćena, postojala je sve popularnija i masovnija. Zatim je došao Drugi svjetski rat i pauza koja je trajala punih pet godina. Odmah poslije oslobođenja, počeli su da se obnavljaju stari klubovi (ne svi) i da se osnivaju novi. Među novoosnovanim klubovima bila je i sloga iz Doboja, sportski kolektiv koji će postati simbol Doboja. Mladi ovog kraja počeli su da navijaju za Slogu, da dolaze na njene utakmice, a svaki dječak želio je da postane njen fudbaler – sjeća se Milan Marić tih događaja kao da su se juče zbili.

Dječak Marić je igrao na poljanama sa vršnjacima, zatim je primljen u Slogu

Legende fudbala: Miroslav Brozović (lijevo) i Milan Marić

kao vrlo talentovan, a on će taj talenat razviti do maksimuma. Iako u to vrijeme nije bilo neke lige podmladaka na kojoj bi se pokazali ti dječaci, njihov talenat nije mogao ostati nezapažen. Tako je i Milan Marić skrenuo pažnju na sebe i već sa 18 godina postao prvotimac Sloge.

– U prvom timu Sloge debitovao sam 1949. godine; ne sjećam se tačno protiv koga smo igrali, ali znam da sam odmah postao standardan prvotimac. Zatim sam 1950. godine otišao u vojsku, u Novi Sad. Služio sam u Školi rezervnih oficira godinu i po. Poslije godinu dana, iz Novog Sada sam prekomandovan u Doboj, gdje sam služio još pola godine i za to vrijeme igrao za Slogu. I u Novom Sadu sam nastupao za vojni tim u kojem je igrao veći broj fudbalera iz raznih klubova, a najpoznatiji iz moje "generacije" bio je Bruno **Belin**, čuveni fudbaler beogradskog **Partizana**. Dok sam kao vojnik nastupao za Slogu, samnom je igrao

i Vlado **Zelenika** iz mostarskog Veleža koji je u Doboju služio vojsku. Vojsku sam završio u aprilu 1952. godine i nastavio da igram za Slogu – govori Marić.

Tokom 14 godina igranja u sjećanju su mu ostale mnoge utakmice. Jedna od njih je odigrana 25. jula 1954. godine; bio je to prvi međunarodni fudbalski susret u Doboju: sastale su se ekipe Doboja i austrijskog Graca. Pobjedio je Doboj 5:4; gledaoci su bili vrlo zadovoljni igrom i rezultatom.

– Bio je to praznik fudbala, ljudi su u velikom broju krenuli na naš stari stadion koji nije mogao primiti sve ljubitelje fudbala. Oni najsrećniji i najspretniji su ušli na stadion; vidjeli su pravu reviju golova i našu pobjedu. Na kraju susreta publika je aplauzom ispratila oba tima. Utakmica je imala istorijski značaj – ističe Marić.

U svojoj dugoj i bogatoj istoriji Sloga je prošla razne rangove takmičenja u vrijeme dok je Milan Marić igrao u njenom dresu išla je od Republičke, preko Podsavezne i Međupodsavezne do Zonske lige. Bilo je to vrijeme kvalitetnog fudbala, vrijeme kada su skoro svi dječaci željeli da se bave ovim sportom. U Bosni i Hercegovini je bilo mnogo kvalitetnih ekipa, na utakmice je dolazio veliki broj gledalaca. Rivalitet među klubovima bio je jako naglašen o čemu mi je Milan Marić pričao:

– Sloga je igrala na širokom području, sjećam se naših utakmica sa Proleterom iz Teslića, Borcem iz Travnika, Tekstilcem iz Dervente, Rudarom iz Kaknja, Bosnom i Romanijom iz Sarajeva ... Bili su to žestoki mečevi, pravi praznici fudbala. Bilo je lijepo igrati u tim derbijima. Sjećam se kada bismo igrali u Derventi, veliki broj Dobojlija bi krenuo za nama na utakmicu tako da smo se osjećali kao kod kuće.

Milan Marić je igrao na svim pozicijama u ekipi, samo golman nije bio. Kad je obavljao ulogu štopera predstavljao je veliku prepreku za protivničke napadače, a kad je nastupao u navali Sloge, zadavao je velike brige protivničkim odbranama. Gotovo uvijek jedan od najboljih na terenu.

– U to vrijeme fudbal se igrao iz ljubavi, punim srcem, niko se nije štedio. Publika je voljela Slogu, bodrila nas, a to nam je predstavljalo veliki motiv. Ja sam bio privržen Slogi, u njoj počeo i završio fudbalsku karijeru. Imao sam mnogo poziva iz drugih klubova, tad se "dekretom" odlazilo i vraćalo. Meni su bili "naredili" da odem u Sarajevo, na Koševo, ali je to "naređenje" nisam poslušao i ostao sam u Slogi. Iako je Sarajevo tada igralo u prvoj ligi, ja se ni danas ne kajem što sam ostao u Doboju, gdje mi je bilo lijepo i gdje sam proveo svoje najljepše fudbalske godine.

U Doboju su gostovale i velike jugoslovenske ekipe: Crvena zvezda, Dinamo, Sarajevo, Sloboda, Željezničar, Partizan... Milan Marić se naročito sjeća susreta sa zagrebačkim "plavim".

– Dinamo je došao u Doboj sa najjačim timom koga je predvodio čuveni reprezentativac Horvat. Doboj je bio na nogama, o toj utakmici se pričalo godinu dana. Dinamo je pobjedio, ne sjećam se tačno rezultata, ali se sjećam da sam postigao dva gola. Bili su veliki i naši susreti sa ostalim jugoslovenskim prvoligašima, igrali smo prijateljske i kup utakmice.

Igračku karijeru Milan Marić je završio 1963. godine, oprostio se u susretu: Sloga – Borovo 2:5. Ostao je u fudbalu kao sportski radnik i u toj ulozi postigao velike rezultate.

– Moja baza opet je bila Sloga, postao sam član Uprave kluba, kasnije dva puta njen predsjednik. Sloga me je delegirala u Međuopštinski savez Doboj. Iz Doboja sam delegiran u Fudbalski savez Bosne i Hercegovine, odatle u Fudbalski

savez Jugoslavije. U tim organizacijama bio sam aktivan sve do 1992. godine, dok je Jugoslavija postojala. Međutim, fudbalu nikada nisam rekao : "Zbogom"! I poslije građanskog rata u Jugoslaviji, ostao sam prisutan u srpskom fudbalu. Jednostavno, fudbalu sam poklonio svoj život. Danas živim u Beogradu, ali sam često u Doboju i ne propuštam ni jednu utakmicu. Radovao bi se da Sloga izbori plasman u Zajedničku ligu Bosne i Hercegovine.

Milan Marić je 12. maja 1985. godine izabran za predsjednika Fudbalskog saveza Bosne i Hercegovine. U to vrijeme Predsjedništvo FS BiH bilo je sastavljeno od vrsnih sportskih radnika kao što su Milan **Marić**, Ismet **Hrle**, dr Ante **Raos**, Mesud **Mulaomerović**, Ljubo **Dragičević**, Azis **Starčević**, Pero **Stević**. Generalni sekretar FS BiH bio je Savo **Kosorić**. Tada je Bosna i Hercegovina imala 934 registrovana kluba i 50.000 registrovanih fudbalera. Bile su to lijepe fudbalske godine u Bosni i Hercegovini. Ovaj sport je upravo u to vrijeme doživljavao svoje zvjezdane trenutke.

– Kao fudbalski radnik prisustvovao sam mnogim velikim događajima. Godine 1981. igrali smo sa Danskom u kvalifikacijama za Svjetsko prvenstvo u Španiji (1982). Bio je to odlučujući meč koji smo dobili 2:1 i tada otvorili vrata Mundijala. Bila je to velika pobjeda jugoslovenskog fudbala koju nikada ne mogu zaboraviti. Bio sam sa pokojnim prof. dr Mihajlom **Andrejevićem** na žrijebanju u Parizu, to u decembru 1982. godine. Žrijebane su grupe za kvalifikacije za Evropsko prvenstvo u Francuskoj (1984). Ta svečanost je obavljena na čuvenoj Sorboni. Bilo je lijepo prisustvovati tom događaju kaže Marić.

Ovaj istaknuti fudbalski radnik bio je učesnik i Olimpijskih igara u Moskvi, 1980. godine. Ipak, njemu je najdraže takmičenje, kome je prisustvovao kao akter, Juniorsko svijetsko prvenstvo u Čileu 1987. godine. Na tom prvenstvu Jugoslavija je postala svjetski fudbalski šampion. Prvi i jedini put!

– U Čile smo skromno ispraćeni, niko u domovini nije ni slutio da ćemo se otuda vratiti kao svjetski prvaci. A to se upravo dogodilo. Bio sam vođa naše reprezentacije i Čile je za mene bio i ostao najljepši san. Tamo su nas sjajno dočekali naši iseljenici koji su se jako radovali uspjehu Jugoslavije. Kada smo se vratili u domovinu priređen nam je veliki doček. Imali smo jednu sjajnu generaciju, mlade igrače koji će postati svjetski asovi – **Šuker**, **Mijatović**, **Boban**, **Jarni**, **Prosinečki**, **Leković** ... Ja sam srećan što sam bio član te ekspedicije koja se popela na krov svijeta – ističe Milan Marić.

Milan Marić je igrajući fudbal i kasnije, radeći u fudbalu kao funkcioner, imao veliku podršku svoje porodice, u početku supruge **Gordane** i kasnije i kćerke **Ružice**. Fudbal mu nikad nije bio profesijalno zanimanje (bavio se njime amaterski, iz ljubavi), on je svoj radni vijek proveo radeći u Službi unutrašnjih poslova, najduže kao inspektor. Završio je Pravni fakultet u Sarajevu. Za svoj dugogodišnji rad u fudbalu dobio je veliki broj priznanja i nagrada.

Borivoje Boro Kresoja

SLOGA KAO SUDBINA

Jedno od najvećih imena u Slogi i dobojskom fudbalu je, svakako, Borivoje Boro KRESOJA, dugogodišnji kapiten i trener ovog kluba. Iako je prerano otišao sa ovog svijeta, ostala su neizbrisiva sjećanja na tog uzornog čovjeka, velikog zaljubljenika u fudbal, odanog Slogi i Doboju do posljednjeg trenutka svoga života. A život ovog čovjeka bio je

Borivoje Kresoja (prvi red s lijeva) sa asovima Sloge, Muhamedom Ćerimagićem, Vinkom Šuvakom i Slavkom Milanovićem

Bneobičan, nažalost i kratak, ugasio se iznenada, u 57. godini.

Boro Kresoja je rođen 1926. godine u Bosanskoj Krupi, gdje je na živopisnim livadama proveo prve godine djetinjstva i jurio za prvom gumenom loptom, ne sluteći da će mu upravo ona donijeti toliko lijepih trenutaka, radosti i uzbuđenja. U vrijeme ratnih stradanja i patnji, konačno je došla sloboda, Boro je već bio mladić, stekao punoljestvo i kada je prvi put krenuo od Beograda prema svojoj Krupi, svratio je u Doboj da tu ostane do kraja života.

Doboj je oduvijek bio kosmopolitski grad u kome su se svi osjećali kao da su tu rođeni, mnogi su dolazili i neočekivano ostajali da tu rade, da tu žive, zasnuju porodicu, da se afirmišu, da postanu cijenjeni i voljeni. Jedan od najistaknutijih novih stanovnika Doboja bio je Borivoje Kresoja, koji je novu sredinu istinski zavolio, stekao prijatelje na radnom mjestu, fudbalskom terenu i gradu.

Više od deset godina nosio je dres Fudbalskog kluba Sloga, bio jedan od najboljih igrača i kapiten tima. Ostale su brojne nezaboravne uspomene sa fudbalskih terena vezane za ime Bora Kresoja. Stariji ljubitelji fudbala pamte njegove izvanredne igre i izuzetno sportsko ponašanje. Bio je ljubimac publike, pravi majstor fudbala, koga su voljeli i cijenili njegovi saigrači, ali i protivnički fudbaleri, a naročito navijači Sloge. Bio je rado viđen ne samo u Doboju već na svim stadionima širom Bosne i Hercegovine, na kojima je igrao, a kasnije vodio mlade fudbalere Sloge.

Boro Kresoja je igrao fudbal u vrijeme kada se ovaj sport poimao kao zabava, kao strast, umjetnost, a ne kao posao u kojem se ne biraju sredstva da bi se ostvario cilj. U njegovo vrijeme za dobru igru, za dobru sezonu, za pobjedu i uspjeh dobijala se knjiga kao nagrada, u onim rijetkim prilikama i sat sa posvetom. Fudbal se igrao iz duše, srcem, za raju, za aplauz za huk sa tribina, za stisak ruke... Za svo to vrijeme igranja fudbala, Boro Kresoja je bio primjeran radnik u Radnoj organizaciji "Izbor" u Doboju u kojoj je proveo više od dvije decenije. Odnosom prema poslu, radnim zadacima zadacima u preduzeću, ali i prema fudbalu i dresu kojeg je nosio, mladima je služio kao uzor, kao primjer mladog čovjeka odanog poslu kojim se bavi. Boro Kresoja je i fudbal shvaćao kao ozbiljan posao, nikad nije kasnio na trening, nikad nije izbjegavao obaveze ili sa pola snage igrao utakmicu. On je sve to radio sa velikim entuzijazmom i ljubavi, a za uzvrat očekivao je samo aplauz sa tribina za koje je živio i kojima se predavao dolje na terenu.

Kad je završio igračku karijeru nije se oprostio od Sloge i Doboja. Ostao im je privržen još iskrenije i odanije u radu sa mladima. Godinama je radio kao trener učitelj i mladima prenosio sve što je znao u toj lijepoj igri. Učio ih je prvim fudbalskim koracima. Pod njegovim stručnim okom stasavali su dobojski talenti, mladi igrači Sloge koji su na najjačim turnirima u Bosni i Hercegovini postizali sjajne rezultate, a često bili i na samom vrhu. Ti mladi igrači Sloge će brzo napredovati, sticati iskustvo, neki će završiti u velikim fudbalskim centrima, one velike Jugoslavije, a neki će ostvariti san svoga učitelja: dovešće Slogu do Druge savezne fudbalske lige. Njihov učitelj, Boro Kresoja, je željno čekao taj radosni trenutak, ali, nažalost, otišao je zauvijek malo prije nego što će Sloga te 1983. godine ostvariti san svih svojih generacija. I kada mu je zdravlje bilo narušeno, Boro Kresoja je intezivno pratio zbivanja u svojoj Slogi, dijelio je i radost i tugu sa njenim igračima, upravom i navijačima.

Sulejman Spahić - Haler
NAJUSPEŠNIJI TRENER SLOGE

U svojoj dugoj i bogatoj istoriji Sloga je imala veliki broj trenera; ekipu su vodila i slavna fudbalska imena, kao što su Franjo Glazer, Mita Tadić i Miroslav Brozović, ali samo je jedan čovjek prvi ostvario san svih generacija, doveo dobojske "crvene" u savezni rang takmičenja. Sulejman Spahić – **Haler**! O njemu je riječ; kompletna fudbalska ličnost, jedan od najvećih koje je dobojski fudbal imao.

Sulejman Spahić (lijevo) sa autorom knjige Milanom Ždralom

Pokušavali su dobojski "crveni" godinama i decenijama da se plasiraju u savezni rang one velike Jugoslavije; na tom putu bi se uvijek isprečila neka nesavladiva prepreka, dok se tog zadatka nije prihvatio mladi trener Sulejman Spahić – Haler, koji je i sam bio vrstan fudbaler u ovom klubu, zatim stasavao kao trener asistent i onda postao trener o kojem je pričala cijela Jugoslavija. Dogodilo se to krajem proljeća 1983. godine.

Poslije 25 godina strpljivog čekanja i četiri neuspješna učešća u kvalifikacijama, fudbaleri Sloge predvođeni Sulejmanom Spahićem izborili su mjesto u drugoligaškom društvu. Tako je jedan dugo sanjani san postao java. Te nedelje 11. juna 1983. cijeli Doboj je bio na nogama, Sloga je pobjedila kakanjskog Rudara (1:0) i to je bio kraj trke u Republičkoj ligi BiH, iako je na programu bilo još jedno kolo, ali sve je već riješeno tog dana.

Kao mlad novinar pratio sam ta zbivanja i Slogin put do trona, sa Sulejmanom Spahićem sam bio i ostao blizak; i tada sam se radovao uspjehu ovog mladog trenera. (Tri godine kasnije će i Emir **Mulalić** sa Slogom stići do Druge lige, ali će to biti samo repriza onog što je Doboj već vidio). Kad je Sloga 11. juna 1983. presjekla vrpcu na cilju, mladi Spahić je kratko rekao: "Ovo mi je najsrećniji trenutak u dugogodišnjoj sportskoj karijeri!"

Godine su prolazile, došao je i onaj nesrećni rat, pokidane su veze među prijateljima, sudbina ih je rasula po svijetu, mnogi se godinama nisu vidjeli, neki ni do danas. Ja moga prijatelja "Halera" nisam vidio 15 godina! A onda susret kao iz bajke: krajem marta 2007. godine sreli smo se na starom mjestu, u prostorijama fudbalskog kluba Sloga. Iako nas vrijeme nemilosrdno "melje", učinilo mi se da se "Haler" nije promjenio. Vedar, srdačan, iskren i topal zrači pozitivnom energijom kao u vrijeme kad se radovao svakom susretu sa fudbalskom loptom, svakoj novoj utakmici i pobjedi – naročito! Otišli smo na periferiju Doboja, i u tihom kutku jednog restorana satima pričali o fudbalu i životu, a vrijeme je tako brzo prošlo kao da smo razgovarali nekoliko minuta. "**Haler**" mi je pričao o svom interesantnom životu, o fudbalu, Slogi, drugovima, prijateljima, porodici... Ja sam toga dosta od ranije znao, sad sam se podsećao mnogih detalja.

– Upravo sam prije dva dana proslavio 60. rođendan – započeo je spontano kazivanje Sulejman Spahić. (Rođen je 28. marta 1947. godine u Doboju). Potičem iz radničke porodice. Moji roditelji su iz Maglaja; u Doboj su doselili prije Drugog svjetskog rata. Moj otac (Osman) živio je 81 godinu, majka Džiha čak 94 ljeta. Naša porodica je bila brojna: najstarije dijete bio je brat Šemsudin rođen 1930, zatim sestra Šemsa (1932), brat Hajrudin – Dino (1934), brat Džemaludin – Mujo (1938).

Sulejman Spahić nije slučajno došao u sport; njegov brat "Dino" je bio načelnik sreskog DTV Partizan, bio je svestran sportista – bokser, atletičar, gimnastičar, fudbaler... Zahvaljujući njemu, najmlađi brat Sulejman će krenuti uspješnom sportskom stazom.

– Kada sam imao samo 5 godina – sjeća se "Haler", – brat me odveo u DTV Partizan. Tamo je vježbalo mnogo djece, ja sam bio najmlađi i brzo sam zavolio sport, naročito gimnastiku. Uskoro sam pošao i u školu i tamo sam bio zapažen kao svestran sportista. Među osnovcima isticali su se talentovani sportisti – Krešimir Zubak, Mithad Limić, Slobodan Puhalo, Avdija Deraković, Salih Nurkanović, Rusmir Halilović koji je postao vrsni košarkaški trener... Sa njima sam i ja igrao rukomet, bili smo prvaci osnovnih škola u rukometu.

Godine 1962. dogodilo se nešto vrlo značajno u životu dječaka Sulejmana Spahića: postao je učenik čuvene **Fiskulturne škole u Sarajevu**. Tu na Drvenija rasli su i stasavali veliki sportisti, budući fudbalski, rukometni, košarkaški, bokserski, stonoteniski, smučarski... asovi. Iz te Fiskulturne škole iznikao je i Fakultet za fizičku kulturu u Sarajevu. Bile su to lijepe godine u kojima je mladost iz cijele BiH živjela svoj život i sanjala svoje snove. U toj mladosti bilo je zaista velikih imena o čemu "Haler" svojim iskrenim kazivanjem svjedoči:

– U mojoj generaciji bili su Hamid **Šoše** koji će kasnije postati doktor odbojke i dekan Fakulteta za fizičku kulturu u Sarajevu, zatim Simo **Vuković**, doktor fizičke kulture i dekan Fakulteta za fizičku kulturu u Banjaluci, Fikret **Mujkić** jedan od najboljih fudbalera Željezničara svih vremena, Aco **Ristić**, fudbaler Sarajeva i jedan od najcjenjenijih jugoslovenskih trenera u Njemačkoj, Josip **Katalinski**, jedan od najboljih fudbalera Željezničara i Jugoslavije svih vremena, Duško **Bajić**, jedan od najboljih Žiljinih fudbalera iz Ribarove škole...

Na svom interesantnom životnom putu, Sulejman Spahić je prvo ušao u svijet atletike. Kao srednjoškolac učestvovao je u programu otvaranja **Balkanskih atletskih igara u Sarajevu, 1966. godine**, zatim na čuvenoj **Prvomajskoj paradi u Beogradu**. Vježbao je u Atletskom klubu Sarajevo, a trener mu je bio balkanski prvak – Milad **Petrušić**. Tih godina "Heler" se bavio i skijanjem, zatim planinarstvom. Bio je instruktor skijanja...

– Mladost je kao vulkan: bujaju emocije, želje i planovi. Kada sam najviše maštao o sportu (1965) "zaradio" sam upalu pluća na Bjelašnici i godinu dana sam morao da pauziram, od škole i sporta. Godine 1967. završio sam Fiskulturnu školu i počeo raditi kao nastavnik u Makljenovcu, gdje sam kasnije selektirao mnoge talentovane fudbalere. Ja sam počeo da treniram u Želji, u sezoni 1967/68. godine, ali sam ubrzo prešao u Slogu, gdje sam igrao dvije godine. Vježbao sam sa trenerima Stevanom **Pozderom**, Vojkanom **Despotovićem**, Ivicom **Miočem**... Zbog povrede meniskosa rano sam prestao da igram fudbal. Zatim sam se oprobao kao fudbalski sudija; govorili su da sam perspektivan, ali sam rano prestao da sudim, na tu moju odluku uticalo je nekorektno ponašanje jednog navijača koji me je na utakmici u Johovcu uvrijedio.

Na insistiranje trenera Ivice Mioča, nekada zapaženog fudbalera Sarajeva i cenjenog trenera, mladi Spahić upisuje studije fizičke kulture na Višoj pedagoškoj školi u Tuzli. Mioč je zahtjevao od njega da počne raditi kao trener sa mlađim kategorijama. Prihvatio je oba prijedloga: završio je Višu pedagošku školu, kasnije je nastavio drugi stepen na Difu u Sarajevu.

– Poslije izvjesnog vremena, godine 1974. postao sam trener Željezničara iz Doboja. Kada je Munib Saračević 1975. godine preuzeo Slogu, ja sam mu bio asistent, radio sam kao kondicioni trener. Zatim sam obavljao ulogu skauta i u Slogu sam doveo mnoge talentovane fudbalere iz manjih klubova – Saračevića, Mujkanovića, Halilbašića, Husića... Bio sam najmlađi trener Sloge i najmlađi profesionalac u klubu. U fudbalu je bilo i gorkih pilula, a jednu od njih sam "progutao" 1977. godine kad su me poslali u Njemačku i smijenili. Ali i to je fudbal. Nisam se predavao: 1978. preuzeo sam ekipu Željezničara iz Doboja i nastavio svoj trenerski put. U ljeto 1980. Sloga je željela da dovede nekog poznatog i iskusnog trenera, kako do toga nije došlo, predsjednik kluba Jusuf **Sarajlić** i legenda Sloge Boro **Kresoja** pozvali su me na razgovor. Tada sam promovisan u šefa stručnog štaba Sloge.

U svojim novim vizijama Sloge, mladi trener Spahić je tražio od kluba da se svi igrači zaposle, da budu zbrinuti i da tako bez opterećenja mogu da vježbaju. Insistirao je da klub uz pomoć kredita rješava stambeno pitanje fudbalera. Tako se dogodilo da su se mnogi fudbaleri Sloge, u Doboju, oženili i zasnovali porodice, a to je bilo značajno za stabilizaciju ekipe i kluba. Uz to, svi faktori u gradu su počeli da pomažu Slogi. Sve je to davalo podstrek treneru Spahiću.

– Bio sam uvjeren u uspjeh, trebalo je vremena i strpljenja da se ostvari dugo željeni cilj, da uđemo u savezni rang takmičenja. Kad smo uspjeli i ušli u Drugu ligu, grad Doboj nije spremno dočekao taj trenutak. Nismo imali stadion za takav spektakl, na naše utakmice dolazilo je po osam hiljada ljudi, mnogi u mečeve pratili sa ceste, tribine su bile pretijesne. Tokom jeseni smo igrali izvrsno, pobijedili smo Zagreba, u Zagrebu. Na proljeće smo popustili, izgubili smo neplanirano bod sa Varaždinom u Doboju i to nas je koštalo Druge lige. Sloga je imala kvalitet za taj rang, ali nam je trebala bolja podrška Opštine Doboj, u svakom pogledu.

Spahićeve konstatacije su se potvrdile i tri godine kasnije, kada se Sloga vratila u Drugu saveznu ligu, ali je djelovala nemoćno i nije uspjela da se zadrži u njoj. Za savezni rang takmičenja nije dovoljno imati dobre igrače i dobrog trenera; potrebni su i uslovi za rad, materijalna podrška šire zajednice, a prije svega stabilno finansiranje cijelog fudbalskog pogona. Toga Sloga nije imala.

Kad je izbio rat u BiH i Sulejman Spahić se našao u izbjeglištvu. Sedam godina je sa porodicom (supruga Slavica, kćerkom Larisom i sinom Denisom) proveo u izbjeglištvu. Danas je Sulejman Spahić – **Haler** izvan fudbala, radi kao direktor pansiona na Sportsko – rekreacionom centru Vlašić. U mislima je sa Slogom, zvali su ga za trenera, on definitivno nije rekao ni: "Da", ni "Ne"! Čovjek sa takvim fudbalskim i životnim iskustvom, znanjem i energijom je potreban fudbalu i Slogi, naročito. Slogi je neophodan jedan takav sportski direktor.

I na kraju, ovog kazivanja o Sulejmanu Spahiću, da podsjetim da je nadimak "Heler" dobio po čuvenom njemačkom reprezentativcu Haleru koji je na Svjetskom prvenstvu 1966. godine bio jedan od najboljih na planeti. Spahić je kao mlad fudbaler podsećao na slavnog **Halera**, igrom i ponašanjem, a nosio je isti broj na dresu. Zbog toga su ga navijači Sloge i ljubitelji fudbala nazvali "Haler" i pod tim imenom je postao poznat širom one velike Jugoslavije. I danas ga svi zovu – "Haler"!

Fuad BEĆAREVIĆ, fudbaler i trener

SA 16 GODINA PRVOTIMAC

Jedan od vrsnih talenata iz poznate porodice Bećarevića je – Fuad Bećarević koji se počeo baviti ovim sportom sa nepunih 15 godina. Odmah je bio zapažen pa je za prvi tim Proletera zaigrao sa 16 godina. Njegov talenat na daleko se pročuo pa su počele da stižu ponude iz brojnih klubova. On je prihvatio poziv iz Belog Manastira, pa 1961. postaje član Šparte, kluba za koji će igrati do 1964. godine. Pripadao je onoj "zlatnoj generaciji" Šparte koja je 1963. godine zajedno sa NK Zagreb ušla u Drugu saveznu ligu. Poslije uspješnih igara u Belom Manastiru, Bećarević je dobio nove ponude, od većih i poznatijih klubova.

Prvog dana januara 1964. godine Fuad Bećarević odlazi u banjalučki Borac i tu ostaje samo do ljeta (1964) kada grupa fudbalera nezadovoljna statusom u klubu napušta Banjaluku i odlazi u ljubljanski Rudar. Među tim igračima bio je i mladi Fuad Bećarević. U Rudaru je igrao četiri godine (do 1968) i u tom periodu je standardan prvotimac i član ekipe koja je izborila plasman u Drugu saveznu fudbalsku ligu. Tada su počele da stižu nove ponude, a Bećarević prihvata poziv iz Novog Sada i postaje član Vojvodine, koja je samo dvije godine ranije postala prvak Jugoslavije. U Vojvodini je igrao godinu i po i već 1. jula 1969. odlazi u Slogu iz Doboja. U Slogi je igrao šest godina, bio je standardan prvotimac i jedan od najboljih veznih fudbalera u Zoni. Sa Slogom je 1973. izborio plasman u novoformiranu Republičku ligu Bosne i Hercegovine, u kojoj Dobojlije igraju značajnu ulogu. Bećarević je bio veteran u ekipi, ali jedan od najpouzdanijih, kreator igre i vođa tima. U navalnoj petorki je igrao sa budućim asovima Repčićem i Dijamantom.

Fuad **Bećarević** je poslije 15 godina aktivnog igranja fudbala završio karijeru i 1975. se zvanično oprostio od zelenog terena. (Tada je bio član Sloge iz Doboja). Godine 1976. je završio trenersku školu i posvetio se novom poslu, radu sa fudbalerima. Opet je krenuo od teslićkog Proletera, kluba u kome je i ponikao. Sve do 1992. radio je kao trener – u Proleteru, Bratstvu iz Gračanice, Tošku iz Tešnja. Pred sami rat (1992) bio je trener Sloge iz Doboja gdje se završila njegova trenerska karijera. Dakle, Fuad Bećarević je i igračku i trenersku karijeru završio u Slogi, klubu kome je dao mnogo i ostao zapamćen.

Slavko MILANOVIĆ

DVIJE LJUBAVI

Rođen je 28. januara 1946. godine u Velikoj Bukovici (Doboj). Fudbalom se počeo baviti aktivno od 1963. godine, u Doboju i okolini. U Slogi je bio fudbaler, trener i koordinator stručnog štaba. U svojoj dugogodišnjoj fudbalskoj karijeri bio je aktivan i zapažen u mnogim klubovima – Natronu iz Maglaja, Željezničaru iz Doboja, Krečnjaku iz Ševarlija, Dalekovodima i Nikos Kamberi iz Rudanke, Vučijaku iz Majevca i naročito **Slogi** iz Doboja. Za Slogu ga veže velika sportska ljubav, kaže da je zahvaljujući Slogi stekao mnogo, kao sportista, sportski radnik i čovjek. U dvije najveće ljubavi nabraja porodicu i Slogu. Po svom osnovnom zanimanju, Slavko Milanović je specijalista elektrostruke (peti stepen), bio je 25 godina šef održavanja mašina, sada je u penziji, ali ne i u fudbalskoj mirovini. Na utakmice ide decenijama i bodri svoju Slogu, posebno izdvaja utakmice u kvalifikacijama kada se Sloga

Veliki fudbaleri Sloge Vinko Šuvak i Slavko Milanović

borila za ulazak u Drugu ligu velike Jugoslavije. Naročito pamti susret: Sloga – Partizan 3:3. Smatra da Sloga, uz podršku šire društvene zajednice, može vratiti staru slavu. **"Da bi se Sloga plasirala u Zajedničku ligu BiH", kaže Milanović, "potrebno je ojačati igrački i stručni kadar i sistemski riješiti finansiranje kluba".** Posebno ističe da Opština Doboj pomaže klubu da opstane, ali da je za njegovo napredovanje potrebno mnogo više. Slavko Milanović je decenijama u Slogi i sa Slogom, njegova cijela porodica gaji simpatije prema fudbalu i naročito dobojskim "crvenim" za koje vatreno svi navijaju. Slavko Milanović je ostao zapamćen kao veliki borac na terenu, posljednji igrač odbrane koji je davao odlučujuće golove.

Zlatko SPASOJEVIĆ

Rođen je 1956. godine, u FK Sloga igrao je 1973. godine, kasnije je bio šef stručnog štaba. Nastupao je i za FK Željezničar, NK Lokomotiva (Rijeka), NK Orijent (Rijeka), FK Bosna (Prijedor). Za Slogu kaže da je nosilac razvoja sporta, naročito fudbala, u dobojskoj regiji. Da bi Sloga vratila staru slavu neophodno je ostvariti mnoge preduslove, počevši od sigurnijeg finansiranja kluba, pa do jačanja igračkog i trenerskog kadra. "Za uspjeh kluba, smatra Spasojević, potrebno je da kolektiv skladno funkcioniše i da ima sigurne izvore finansiranja. Odnos Opštine Doboj prema Slogi je solidan, ali može biti znatno bolji". Od utakmica koje je igrala Sloga naročito izdvaja susret sa Dinamom iz Pančeva koji je odigran u kvalifikacijama za ulazak u Drugu saveznu

ligu. Zlatko Spasojević je zapažen i kao privrednik, zaposlen je u "Vodovodu", u Doboju. Oženjen je, ima dvoje dece, i suprugu, i svi su navijači Sloge. Zlatko je redovan posjetilac fudbalskih utakmica od davne 1968. godine.

Nenad JEFTIĆ

Rođen je 1964. u Doboju, u sportu je od 1975. godine, kao fudbaler aktivno je igrao u BSK–u (Bušletić) i Omladincu iz Grapske. Član je Izvršnog odbora Fudbalskog kluba Sloga. Za ovaj klub ga vežu lijepe uspomene i ljubav prema fudbalu, gradu i ljudima koji su aktivni u klubu i oko kluba. Na Slogine utakmice redovno odlazi od 1985. godine. Naročito izdvaja utakmice u "baražu", u Brčkom, kad je Sloga izborila povratak u Prvu ligu Republike Srpske. Njegov brat, Predrag Jeftić, je bio vrlo zapažen u svim selekcijama Sloge. Smatra da Sloga može i mora da vrati stari sjaj i da je za to neophodna veća pomoć Doboja i Regije. Kaže da je Slogi neophodan bolji stadion, upravna zgrada i drugi prateći sadržaji, kako bi uslovi za rad bili na nivou imena kluba i tradicije dobojskog fudbala. Opština Doboj pomaže klub godinama i decenijama, ali ta pomoć mora biti još veća. Nenad Jeftić je inženjer menadžmenta, oženjen je i ima dva sina, stariji igra košarku u Doboju, a mlađi je u pionirskoj selekciji FK Sloga.

Dr Miloš JEREMIĆ
DECENIJE U SLOGI

Rođen je u Vrčinu 1944. godine. U fudbalu je aktivan od 1961. godine, najprije kao igrač u Skoplju i Beogradu, kasnije kao ljekar i trener u Fudbalskom klubu Sloga u Doboju. U vrijeme uspona Sloge bio je trener mlađih selekcija i član Izvršnog odbora kluba u ranijim sazivima.

Ovaj istaknuti sportski radnik proveo je u Slogi više od 20 godina; među igračima i ljudima koji su vodili klub, stekao mnogo prijatelja. Kaže da je Sloga sinonim i nosilac razvoja fudbalskog sporta u dobojskoj regiji. Dr Miloš **Jeremić** je bio trener nekoliko klubova, ljekar fudbalskih reprezentacija Bosne i Hercegovine i Jugoslavije. Sada je predsjednik Medicinske komisije FS Bosne i Hercegovine, član stručnog štaba fudbalske reprezentacije BiH do 19 godina, član IO Ženskog odbojkaškog kluba Nikos Kambera, Atletskog kluba Doboj...

Dr Miloš **Jeremić** je ljekar–specijalista sportske medicine i rukovodilac Službe medicine rada i JZU Doma zdravlja u Doboju. Ovaj istaknuti sportista i sportski radnik upamtio je najveće utakmice Sloge i bio svjedok velikih fudbalskih događaja na starom i na novom stadionu u Doboju, a najviše pamti kvalifikacije za ulazak u Drugu saveznu ligu velike Jugoslavije i susrete u Kupu Jugoslavije sa Radničkim iz Niša i Dinamom iz Zagreba. Posebno želi da istakne:

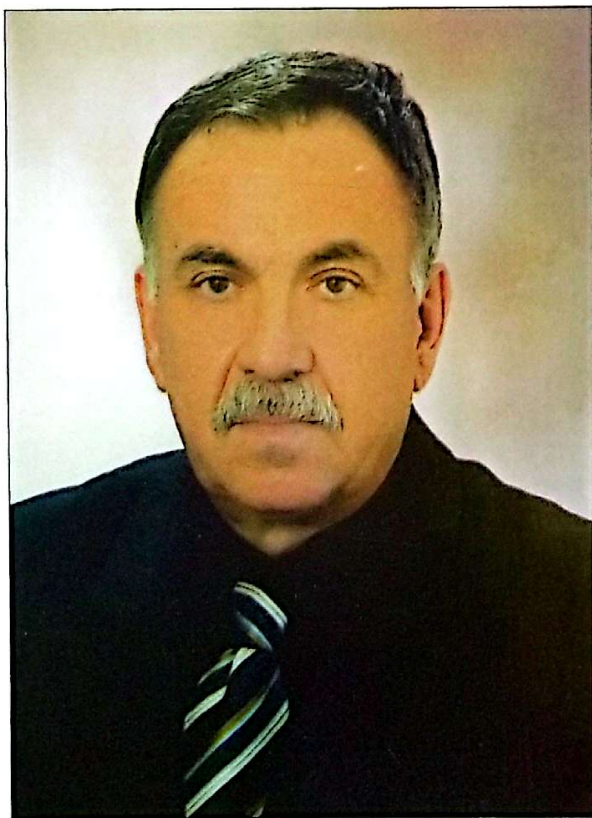
"Sloga može vratiti staru slavu transformacijom svih struktura u klubu, stvaranjem finansijskih i drugih preduslova kod odgovarajućih opštinskih i regionalnih struktura u Doboju, stvaranjem povoljnijeg ambijenta u Fudbalskoj organizaciji, kao i odgovarajućom podrškom u regiji. Za dalju egzistenciju i napredak Sloge neophodni su sigurniji i trajniji izvori finansiranja, zatim je potrebno dovesti stručne ljude na ključna mjesta shodno savremenim tendencijama organizacije vrhunskih klubova. Potrebna je i kvalitetnija infrastruktura. Uz Slogu treba da stoje svi faktori u Opštini Doboj i zajednički trba da učestvuju u kreiranju politike kluba, orga–

nizacione i finansijske, dok struku treba prepustiti stručnjacima. Za veće ambicije koje su vezane za ulazak u Premijer ligu BiH, odnos Opštine Doboj prema Slogi mora biti aktivniji i treba da učini mnogo više..."

Porodica dr Miloša Jeremića je sportska: njegova supruga je bila dugogodišnji službenik Saveza organizacija fizičke kulture u Doboju, a sin je bio aktivan igrač u mlađim kategorijama.

Dževad HADŽIKADUNIĆ
ŽIVOT UZ FUDBAL

Rođen je 1946. godine u Doboju. Fudbal je počeo igrati u pionirima FK Trudbenik iz Doboja (1961 – 1963), od 1963. do 1967. godine igra u seniorskoj ekipi dobojske Sloge, a od 1967. do 1978. u u prvoj ekipi dobojskog Željezničara. Po

završetku igračke karijere ostao je vjeran fudbalu kao sportski radnik: bio je sportski direktor FK Željezničar iz Doboja 1986. godine, predsjednik Međuopštinskog saveza fudbalskih sudija Doboja, savezni sudija jugoslovenskog fudbala, sekretar Opštinskog fudbalskog saveza Doboj, instruktor fudbalskih sudija. U vrijeme pisanja ove knjige Dževad Hadžikadunić je član Izvršnog odbora FK Sloga, ranije je bio član Skupštine ovog kluba.

Za Slogu ga vežu lijepe uspomene na aktivno igranje i mladost. Smatra da je Sloga kolektiv u kome treba da se okupljaju svi koji vole fudbal i ovaj klub i da rade i djeluju složno, kao što je to nekada bilo, a samo ime Sloge je simbol za to. Na utakmice Sloge ide redovno, od 1958. godine, teško je neku posebno izdvojiti, jer ih ima mnogo koje su o nečemu odlučivale. Hadžikadunić, ipak, izdvaja pobjedu Sloge protiv Radničkog iz Niša u Kupu Jugoslavije. Smatra da Sloga može dostići staru slavu pa čak je i premašiti ako je svi subjekti podrže (privredni, politički, sportski...), prihvate i pomognu. Naglašava da je Slogi potreban novi savremeni sportski objekat kako bi klub imao potrebne uslove za rad. Klub treba reorganizovati tako da bude sposoban da egzistira kao preduzeće i da svojom aktivnosti obezbeđuje znatna sredstva, a da grad Doboj pomogne koliko može. Opština Doboj pomaže klubu, ali je to nedovoljno, pa je potrebna pomoć i drugih subjekata. Dževad Hadžikadunić je jedno vrijeme radio kao pravnik u privredi, a sada radi kao ekonomista u administrativnoj službi Opštine Doboj, vršilac je dužnosti načelnika Odjeljenja za privredu. Njegova porodica je privržena Slogi i fudbalu, i uvijek mu je davala podršku za angažman koji ostvaruje u ovom sportu, i ovom klubu.

Dragan BJELANOVIĆ

Rođen je u Doboju 1970. godine. Fudbalom se bavi od 1983. godine, a aktivan je u FK Sloga od 1986. do danas. Bio je igrač Sloge od 1986. do 2003. godine, a ulogu trenera mlađih Sloginih kategorija obavlja od 2002. godine. Od 1983. do 1986. godine bio je aktivan u FK Bosna (Pridjel), zatim je na kraće vrijeme bio posuđen FK Proleter (Makljenovac) i FK Ozren (Paklenica). Kaže da je u Slogi proveo svojih najljepših 20 godina života i da ga za ovaj klub vežu nezaboravne uspomene.

Dragan Bjelanović se sjeća svih Sloginih utakmica u kojima je učestvovao kao igrač ili navijač, a posebno bi izdvojio meč finala Kupa Republike Srpske: Sloga – Kozara. Smatra da Sloga može i mora ići naprijed i da može ostvariti bolje rezultate uz pomoć svih ljudi kojima je klub na srcu. Ističe da Opština Doboj može više pomoći Slogi koja je simbol ovog grada. Dragan Bjelanović je mašinski tehničar zaposlen u dobojskom "Trudbeniku". Oženjen je, ima dvoje djece, porodica mu daje podršku u njegovom fudbalskom angažmanu.

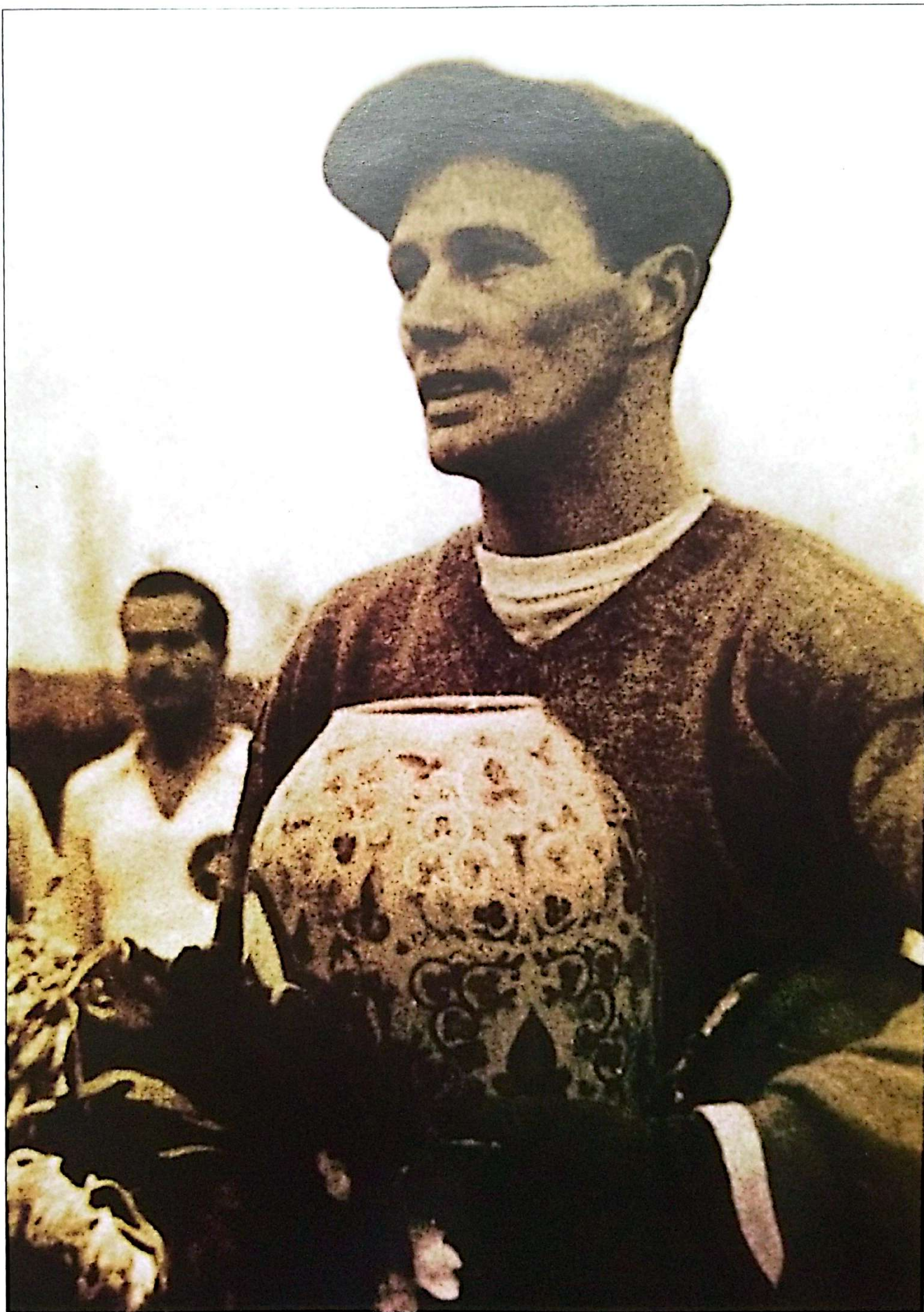
Enes SULJKANOVIĆ

Rođen je u Doboju 1961. godine. U fudbalu je od 1977. godine (FK Krečnjak, Ševarlije), kasnije u FK Željezničar (Pridjel). Bio je predsjednik i sekretar FK Željezničar (prije rata), od 1994. do 1977. godine obavljao je dužnost generalnog sekretara NK Doboj – Bosna. Sada je član Izvršnog odbora FK Sloga Doboj. Za Slogu ga vežu lijepe uspomene, od detinjstva navija za ovaj klub i prati sve njegove utakmice; kaže da svi koji vole Slogu treba da budu složni i da joj pomognu da dostigne svoju staru slavu. Od svoje desete godine odlazi na Slogine utakmice i svake pobjede se rado sjeća. Smatra da Sloga može izboriti ulazak u Premijer ligu BiH, ali samo uz pomoć svih kojima ovaj klub nešto znači, a takvih je mnogo. Neophodno je iznaći najbolje načine za stabilno finansiranje kluba i izvršiti njegovu rekonstrukciju u organizacionom i svakom drugom pogledu. Sloga može da postane moderan i vrlo uspješan klub. Smatra da u buduće treba još više intenzivirati Sloginu saradnju sa klubovima iz Republike Srpske i Bosne i Hercegovine. Naglašava da Opština Doboj čini sve napore da obezbjedi osnovne uslove da klub egzistira u Prvoj ligi Republike Srpske. Enes Suljkanović je u vrijeme pisanja ove knjige obavljao funkciju predsjednika Skupštine opštine Doboj. Oženjen je i ima porodicu, njeno razumevanje i podršku za sve fudbalske aktivnosti.

Velika imena u Slogi ...
Miroslav BROZOVIĆ
SREBRO IZ LONDONA

Rođen je 26. avgusta 1917. godine u Mostaru. Fudbalsku karijeru počeo je 1933. godine u mostarskom Jugoslovenskom sportskom klubu, a 1935. godine odlazi u Zagreb i postaje član Građanskog. Sa 19 godina postao je prvotimac i tri godine igrao kao napadač, da bi kasnije na mjestu beka postao jedan od najboljih jugoslovenskih odbrambenih igrača svih vremena. U dresu Građanskog dva puta je osvojio titulu prvaka Jugoslavije – 1937. i 1940. godine.

Kada je osnovan beogradski Partizan, postao je član ovog kluba, a nešto kasnije i njegov kapiten. U dresu Partizana osvojio je 1947. godine prvu šampionsku titulu SFR Jugoslavije. On je prvi jugoslovenski kapiten koji je primio pehar

Franjo Glazer, legendarni golman trenirao je i Slogu

maršala Tita, za osvojeni Kup Jugoslavije. Bilo je to 1947. godine, a prvi pobjednik Kupa Jugoslavije bio je upravo beogradski Partizan. (U finalu je pobjedio Naša krila 2:0). U dresu Partizana odigrao je 101 utakmicu.

Godine 1948. iz Beograda prelazi u Sarajevo i igra za FK Sarajevo do 1954. kad se kao 37– godišnjak oprostio od aktivnog igranja fudbala. Za Sarajevo je odigrao 132 utakmice. Igrao je za reprezentaciju Jugoslavije prije i poslije Drugog svjetskog rata. Debitovao je 29. septembra 1940. protiv Mađarske (0:0) u Budimpešti. Posljednju utakmicu odigrao je 25. avgusta 1948. protiv Poljske (1:0) u Varšavi. Igrao je za reprezentaciju Jugoslavije na prvoj poslijeratnoj Olimpijadi, 1948. godine u Londonu, Jugoslavija je osvojila srebrnu medalju.

Kad je prestao da igra posvetio se trenerskom pozivu. Godine 1967. kao trener donio je prvu titulu prvaka Jugoslavije u Bosnu i Hercegovinu (Sarajevo je bilo šampion). Trenirao je mnogo jugoslovenskih klubova među kojima je i dobojska Sloga. (Bio je trener savjetnik).

Franjo GLAZER

EVROPSKI GOLMAN

Rođen je 7. januara 1914. u Osijeku. Jedan od najboljih jugoslovenskih golmana svih vremena. Glazer je jedini jugoslovenski fudbaler koji je osvajao titule prvaka Jugoslavije (prije i poslije Drugog svjetskog rata) u sva tri kluba za koje je branio: Beogradski sportski klub (**BSK**) – dva puta, zagrebački **Građanski** – jednom i beogradski **Partizan** – jednom.

Fudbalsku karijeru započeo je u sarajevskom Hajduku krajem dvadesetih godina, dvadesetog vijeka. U jesen 1933. godine došao je u Beograd (BSK) i do januara 1937. odigrao 269 utakmica, osvojivši dvije titule prvaka Jugoslavije – 1935. i 1936. godine. U tom periodu bio je standardan golman reprezentacije Beograda (13 utakmica). Od januara 1937. do maja 1945. godine branio je na golu zagrebačkog Građanskog (623 utakmice) i osvojio titulu prvaka Jugoslavije 1940. godine. Za reprezentaciju Zagreba branio je 41 utakmicu. Od osnivanja beogradskog Partizana (oktobra 1945) pa do avgusta 1947. godine branio je u crno – bjelom dresu 91 put i osvojio titulu prvaka Jugoslavije 1947. godine.

U dresu reprezentacije Jugoslavije debitovao je 30. aprila 1933. godine protiv Španije u Beogradu. Meč je završen neriješeno 1:1, kada se na zelenom terenu prvi put sreo sa legendarnim golmanom Zemorom. Za reprezentaciju Jugoslavije branio je izvanredno na svim utakmicama. Od jugoslovenskog dresa oprostio se 3. novembra 1940. godine protiv Njemačke (2:0) u Zagrebu.

Od 1949. godine bavio se trenerskim poslom. Kao trener radio je u Splitu, Osijeku, Mostaru, Zagrebu, Rijeci, Smederevu, Doboju ...

Vukašin Vule VIŠNJEVAC

TVORAC FUDBALSKIH ZVIJEZDA

Fudbal je počeo igrati u Igmanu sa Ilidže. Bilo je to pedesetih godina prošlog vijeka, da bi ubrzo došao u Sarajevo i na Koševu postao jedan od najmlađih prvotimaca. Sarajevo je tada imalo velike igrače – Ferhatovića, Biogradlića, Lovrića, Markuševića... Vule Višnjevac je sa Koševa ponovo otišao na Ilidžu, igrao za svoj Igman. Zatim je igrao za Pulu i dobojsku Slogu kada se ona borila u kvalifikacijama za ulazak u Drugu saveznu fudbalsku ligu.

Pozdrav trenera: Vule Višnjevac (desno) i Gojko Zec (u sredini je delegat utakmice Andrija Vučković)

Vukašin Vule **Višnjevac** je poslije završetka igračke karijere postao jedan od najboljih jugoslovenskih trenera. Karijeru je započeo u Istri iz Pule, da bi 1975. godine došao na Koševo i preuzeo prvi tim **Sarajeva**. Na Koševu će stvoriti jednu sjajnu generaciju u kojoj su igrali Safet **Sušić**, Edhem **Šljivo**, Srebrenko **Repčić**, Ante **Rajković**, Želimir **Vidović**, Predrag **Pašić**, Dragan **Simić** ... On je fudbalski stvorio i lansirao te momke, najbolju generaciju koju je Sarajevo imalo. Nažalost, odlaskom Višnjevca sa Koševa ta generacija sjajnih igrača nije postigla koliko je mogla, a njeni dometi bili su veliki.

Sa Koševa je Višnjevac otišao u mostarski Velež. Bilo je to 1977. godine. Preuzeo je ekipu **Veleža** (kao i Sarajeva) u vrijeme najveće krize u ovom klubu. On je opet, kao trener stvaralac, podigao jednu sjajnu generaciju u kojoj su igrali Vahid **Halilhodžić**, Blaž **Slišković**, Dragan **Okuka**, Vladimir **Matijević**, Slavko **Njeguš**, Dubravko **Ledić**, Momčilo **Vukoje**, Džemal **Hadžiabdić**... Podigao je Veleža "iz mrtvih" i ostavio iza sebe jednu sjajnu generaciju koja će kasnije zaigrati u finalu Kupa Jugoslavije. Iz Veleža je otišao u ljubljansku **Olimpiju**, pa u skopski **Vardar**. U ova dva kluba je takođe lansirao asove – **Elznera**, **Kataneca**, **Voljča**, **Pančeva**, **Savevskog**, **Zdravkova** ... Sa reprezentativnim selekcijama Jugoslavije osvaja trofeje – **1978. prvak Evrope** (mlada reprezentacija), **1979. zlatna medalja na Mediteranskim igrama u Splitu**, 1980. učešće na Olimpijadi u Moskvi ... Bio je kandidat BiH za selektora jugoslovenske reprezentacije; stručni

Braća Salihovići (s lijeva na desno): Rizo, Ferid (Ferko), Muhamed i Hamzalija

posmatrač FSJ na Svijetskom prvenstvu 1982. u Španiji. Fakultet za fizičku kulturu u Beogradu proglasio ga je za najvećeg jugoslovenskog trenera stvaraoca. Na fakultetu za fizičku kulturu u Zagrebu završio je Višu trenersku školu, u klasi poznatog profesora Miloja **Gabrijelića**.

Braća Salihovići,
najsportskija porodica u Doboju
ČETIRI VELIKA FUDBALERA

U svojoj dugoj i bogatoj istoriji, Fudbalski klub Sloga dao je niz velikih fudbalera. U klubu su često igrala braća vrsni fudbaleri, po dvojica, trojica, čak i četvorica. Najsportskija porodica u Doboju bila su četvorica braće Salihović: Mehmed, Ferid, Rizo i Hamzalija. Kažu da je od njih četvorice najtalento vaniji bio Ferid koji je tih pedesetih godina zapao za oko velikim klubovima, pa su ga svi zvali da dođe u njihovu sredinu. U to vrijeme događalo se da dođe džip iz velegrada u provinciju i odvede njihovog najbiljeg igrača. To se dogodilo Feridu Salihoviću – Ferki, jednom od četvorice braće Salihovića. Jednog dana do šao je džip iz Sarajeva, pokupio Ferida i pravac na Koševo.

Muhamed je bio najstariji među Salihovićima. On je najduže igrao. Beogradsko "Vreme" je još 1932. godine objavilo tekst u kome se kaže da se Muhamed Salihović predlaže za amatersku repre zentaciju Jugoslavije. Ali on nije želio da ide bilo gdje iz Dobo ja grada kojeg je najviše volio, kasnije je bio kapiten Sloge i jedan od njenih najboljih fudbalera. Eerid je igrao i u Rijeci, Banjaluci, ali je za njega Sloga bila "zakon" – uvijek joj se vra ćao kao igrač i trener.

Braća Salihovići su bili i ostali legende ne samo dobojskog već i bosanskohercegovačkog fudbala. Vrsni fudbaleri, primjerni sportisti i divni ljudi bili su uzori mnogim generacijama koje su rasle i stasavale u Doboju. Fudbal su igrali iz ljubavi, a voljeli su tu igru i Slogu koja im je bila druga porodica. Braća su igrala u Slogi punih 15 godina.

SLOGINI ASOVI

U Slogi su igrali ili ponikli fudbaleri – Srebrenko **Repčić**, Fahrudin **Omerović**, Jasmin **Džeko**, Slobodan **Dijamant**, Sulejman **Halilović**, Ferid **Salihović** ... Srebrenko **Repčić** je iz Doboja preko Šamca stigao na Koševo i 1977. godine zaigrao u sjajnoj ekipi sa Sušićem, Šljivom, Vidovićem, Rajkovićem, Hadžibegićem, Pašićem ... Iz Sarajeva je otišao u Crvenu zvezdu, na beogradsku Marakanu gdje je igrao u najtrofejnijem jugoslovenskom klubu. Postao je zapažen član mlade, olimpijske i "A" reprezentacije. Karijeru je nastavio u inostranstvu.

Fahrudin **Omerović** je zablistao u dresu Sloge, odakle je otišao u beogradski Partizan i postao jedan od najboljih jugoslovenskih golmana. Zatim je obukao dres reprezentacije Jugoslavije i bio jedan od zapaženih reprezentativaca. Jasmin **Džeko** je ponikao u Slogi iz Doboja, odakle je otišao u Osijek i postao, prvo član mlade reprezentacije, a zatim "A" selekcije Jugoslavije. Iz Osijeka je stigao u zagrebački Dinamo i tamo je bio jedan od najboljih fudbalera. Slobodan **Dijamant** je ponikao u Slogi, a afirmisao se u prvoligaškoj konkurenciji kao fudbaler tuzlanske Slobode. Ferid **Salihović** je ponikao u Slogi, zatim je igrao u Sarajevu, Željezničaru, Rijeci, Borcu ... Bio je veliki fudbaler i trener.

Prijateljski susret između Sloge i Bratstva iz Travnika, Sloga je pobijedila sa 4:3 – 18. 6. 1950 godine

Sloga pred utakmicu sa BSK–om (Beogradski sportski klub) 1:4
S. Mišković, M. Vlajković, Komljenović, M. Đerić, Bampa, Jusić, Dautbegović, Stanišić, Ramić, ?, Marić, Pendić, Stanković. Doboj 28. mart 1955. godine

Dževad Hadžikadunić (lijevo) i Fadil Kovačević 1965. godine

Jefto Popadić i Esad Muharemović 1967. godine.

Čedo Soldo (drugi red, drugi s lijeva), igrao u splitskom Hajduku, a zatim jedno vrijeme šezdesetih godina prošlog vijeka igrao za dobojsku Slogu, na slici ekipa splitskog Hajduka

Ekipa Sloge, Rudanka 13.10.2003. godine

Dejan Pešić, šutira penal protiv gradiške Kozare, na prvom finalu Kupa Republike Srpske, Banja Luka 25.6.1994. godine

Fudbaleri Sloge boravili su 1997. godine sedam dana na turneji po Grčkoj

Pionir Mladen Joksimović
1998. godine bio je najbolji strijelac
u svojoj generaciji

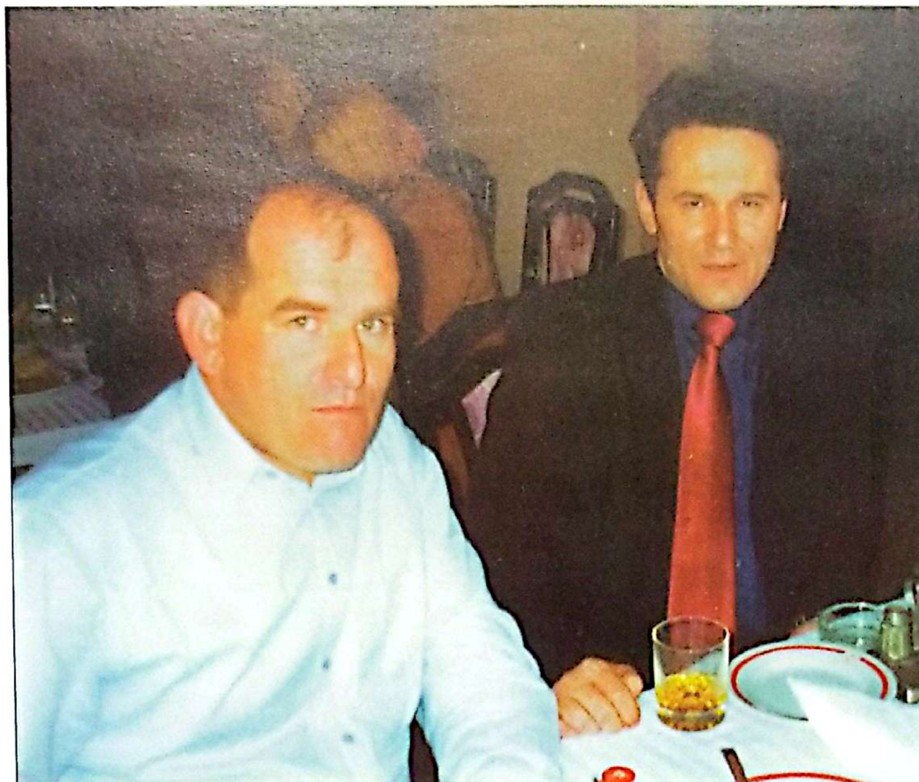
Poznati golman Goran Gavrilović i
mladi Fudbaler Sloge
Mladen Joksimović, Vlašić 2005. godine

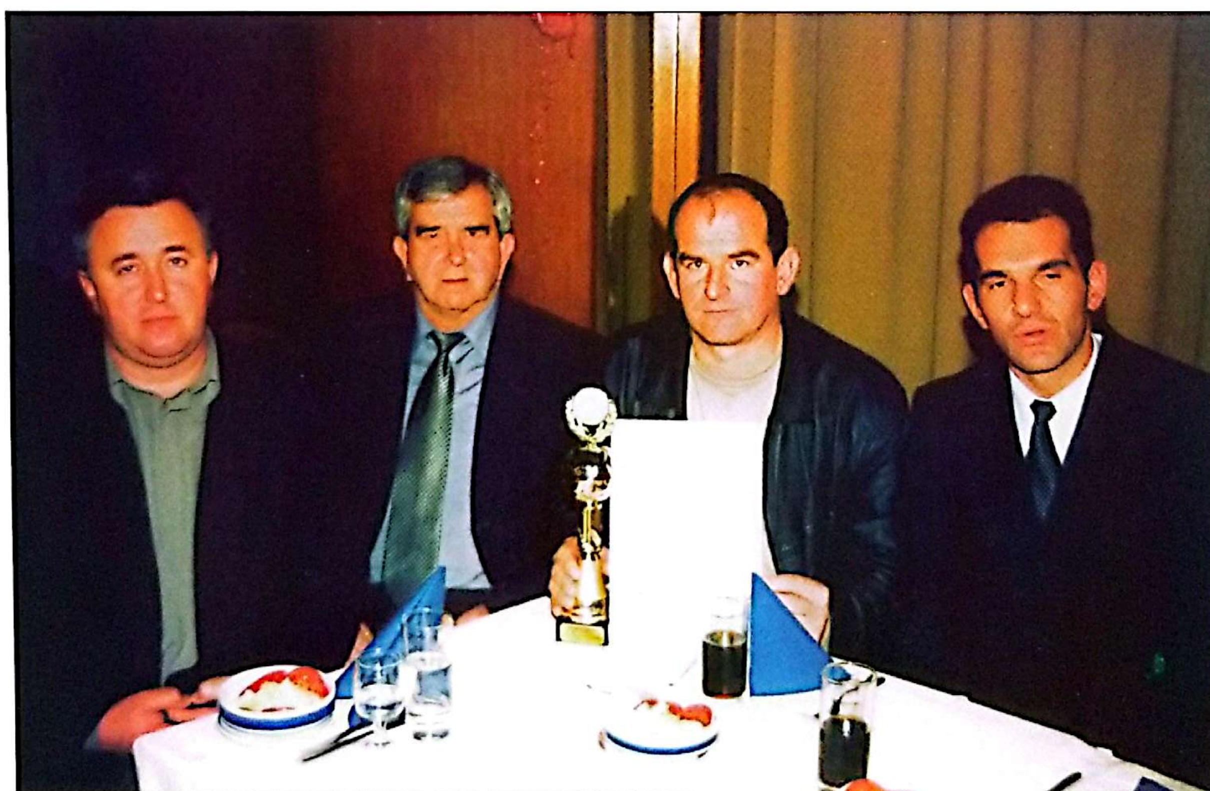
Pjetlići Sloge sa trenerom Dejanom Pešićem 2003. godine

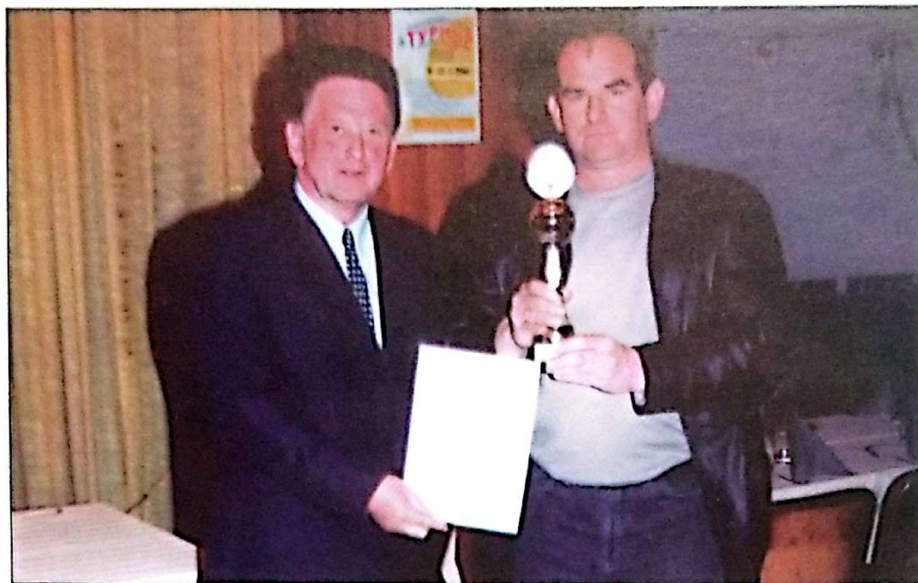
Braća Vasiljević Rade i Žarko, dugo godina zajedno u Slogi

Predsjednik Sloge Branko Joksimović sa predsjednikom FS Republike Srpske dr Milanom Jelićem, na svečanosti u Doboju 2003. godine

Kadeti Sloge osvoji li su prvo mjesto u Republici Srpskoj 2003. godine. Na proslavi tog uspjeha bili su i Mladen Gostić (sekretar Sloge), Dragić Dujković (raniji sekretar Sloge), Branko Joksimović predsjednik Sloge i trener Zoran Ćurguz

Poznati fudbalski radnici Savo Popović i Branko Joksimović

Fudbaleri Sloge sa vodstvom kluba prilikom ulaska u prvu ligu 2003. godine

Proslava prve prvoligaške pobjede protiv Nikos Kambere (2:1) u Rudanci 2003.

Pioniri Sloge na turniru u malom fudbalu 2005. godine

Veterani Sloge i Slobode iz Tuzle odigrali su utakmicu sjećanja na istakmutog fudbalera Josipa Pranjića, avgust 2007. godine

ZAHVALNOST

Tokom rada na pripremi i pisanju ove knjige imao sam podršku i pomoć pojedinaca i kolektiva, pa ovom prilikom želim da izrazim svoju zahvalnost:

- Predsjedniku Fudbalskog kluba Sloga Murvetu **Bajraktareviću** koji je bio aktivan inicijator da se krene u realizaciju ovog projekta i koji je svojim maksimalnim angažovanjem dao veliki doprinos da se realizuje ovo značajno djelo.
- Milenku **Maljenoviću**, sekretaru Fudbalskog kluba Sloga koji mi je tokom cijelog vremena pripreme i realizacije ovog djela bio pri ruci i od pomoći.
- Profesoru Zoranu **Ćurguzu**, bivšem fudbaleru i treneru Sloge koji mi je pomogao na prikupljanju građe za ovu monografiju.
- Milanu **Mariću**, legendi Sloge. Pomogao mi je u rasvjetljavanju nekih važnih detalja iz istorije Sloge.
- Sulejmanu **Spahiću** – Haleru, koji mi je pomogao konstruktivnim savjetima, uz to, pažljivo je pročitao rukopis i dao mi značajne sugestije.
- Branu i Gospi **Radulović** na svestranoj podršci tokom pripreme i pisanja ove monografije.
- Draganu **Balabanu**, koji je uložio maksimum znanja i truda na grafičkom oblikovanju ove knjige.
- Gordani **Nedeljković** koja je, kao i uvijek, pedantno kompjuterski obradila tekstove za ovu knjigu.
- Najzad, veliku zahvalnost dugujem Arhivu Republike Srpske, Arhivu Bosne i Hercegovine i Narodnoj biblioteci Srbije.

Autor

MILAN ŽDRALE

• Novinarsku karijeru započeo u sarajevskom „Oslobođenju"

• Profesionalni novinar od 1975. godine.

• Fudbalsku reprezentaciju Jugoslavije pratio na svim utakmicama u periodu 1973 – 1992. godine (do njenog postojanja)

• Izvještavao sa najvećih sportskih događaja iz Azije, Afrike, Amerike i Evrope.

• Kao novinar profesionalac objavljivao je tekstove u više od 30 jugoslovenskih listova.

• Prema istraživanju Ekonomskog instituta u Sarajevu, koje je obavljeno 1984. godine, bio je najčitaniji novinar „Oslobođenja", lista u kome je prošao sve stepenice, od volontera do urednika-komentatora.

• Sportskom publicistikom se bavi od 1979. godine.

• Naučnom publicistikom se bavi od 1999. godine.

• Od 1993. godine živi i radi u Beogradu.

• Dobitnik je Majske nagrade grada Sarajeva, Dvadesetpetomajske nagrade Bosne i Hercegovine, Nagrade Udruženja sportskih novinara Beograda.

• Na Univerzitetu u Sarajevu završio je studije prirodnih nauka (fizika) i studije društvenih nauka (žurnalistika).

• Objavio je veliki broj sportskih i naučnih feljtona i serija.

• U periodu od 1979. do 2007. godine napisao je 30 knjiga iz oblasti sporta i nauke.

OD ISTOG AUTORA

Od knjiga koje je napisao, Milan Ždrale, posebno ističe sljedeće naslove:

- Velemajstor s Koševa
- Zvjezdani trenuci BH sporta
- Željezničar 1921 – 1981.
- Evropa 84
- Jedinstvo 1919 – 1989.
- Kako da postanem fudbaler
- SD Sarajevo 1946 – 1986.
- Od Urugvaja do Italije
- Francuska – 98
- Evropa 2000
- Koreja – Japan 2002
- 100 godina Slavije
- 80 godina Leotara
- 80 godina Proletera
- 60 godina Sloge
- Leksikon olimpijskih sportova
- Zvezde svetskih prvenstava
- 100 velikih fudbalera
- Na vratima pakla
- ABC Fizike
- Teslina bajka
- Od Arhimeda do Ajnštajna
- Zvezde nauke

SADRŽAJ

Milan **Ždrale**

FK SLOGA 1945 - 2005

Izdavački savjet
Milan **Marić**
Murvet **Bajraktarević**
Dževad **Hadžikadunić**
Miljenko **Maljenović**
Sulejman **Spahić**
Zoran **Ćurguz**
Branko **Joksimović**

Izdavač
GRAFOMARK
Laktaši

Za izdavača
Svetozar **Ćerketa**, direktor

Urednik
Milan **Ždrale**

Stručni konsultant
Prof. dr Stevica **Krsmanović**

Lektor
Prof, Ljiljana **Stanković**

Stručni redaktor
Milivoje **Tomović**, novinar

Korektor
Žikica **Babović**, novinar

Dizajn i prelom
Dragan **Balaban**

Kompjuterski slog
Gordana **Nedeljković**

Štampa
GRAFOMARK
Laktaši

Za štampariju
Svetozar **Ćerketa**

CIP - Каталогизација у публикацији
Народна и универзитетска библиотека
Републике Српске, Бања Лука

796.332:061.2(497.6)"1945/2005"

ЖДРАЉЕ, Милан
FK Sloga : 1945–2005 / Milan Ždrale. - 1. izd. - Laktaši : Grafomark, 2007 (Laktaši : Grafomark). - 364 str. : fotogr. ; 29 cm

Tiraž 500. - Milan Ždrale: str. 364.

ISBN 978-99955-24-25-8

а) Фудбалски клуб "Слога" (Лакташи) - 1945–2005

COBISS.BH-ID 539416

ISBN 978-99955-24-25-8

